

Tisztek, tisztjelöltek

vitéz Adorján József kórházi el-
lenőr, százados, Kaposvár. *1894,
Bród (Pozsega m.). 1914 októberében
vonult be ezredünkhöz mint e. é. ön-
kéntes. A tisztiiskola elvégzése után
ment 1915 április 30-án az orosz had-
színtérre. Résztvett ezredünk üldö-
zőharcaiban, de 1915 június 2-án
Krukiencenél megsebesült. Felépü-
lése után 1915 december 2-án ment
újából az orosz frontra az Ikwam-
menti harcokhoz. Résztvett a lo-
pusznói, pieniaki és batkowi har-
cainkban, majd a román frontra
ment ezredünkkel. Ugyancsak az
ezreddel ment Bukovinába is
Waschkutzhoz. Az ezreddel került
az olasz frontra is, ahol résztvett a
Piave-menti csatában, a Montello
bevételében, de 1918 június 16-án is-
mét megsebesült. Két hónap múlva
újából az olasz frontra vezényelték
és ott érte a front összeomlása.
Mint szakasz-, majd századparancs-
nok összesen 45 hónapig teljesített
frontszolgálatot. Kitüntetései: Tiszti
arany vitézségi érem, III. o. kat. é.
k., Kat. é. é. mindkettő a kardok-
kal, O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb.
é., H. e. é. Felesége Biermann Er-
zsébet, gyermekei György és Éva.

Antal (Adler) Antal ny. takaré-
pénztári igazgató, hadnagy, Kapos-
vár. *1883, Alsóbogát puszta (Som.
m.). Ezredünkhöz 1915 februárjában
vonult be és a tisztiiskola elvégzése
után ment 1915 szeptember 29-én
az orosz hadszíntérre Sopanowhoz.
Résztvett ezredünk összes ütközetei-
ben és állásharcaiban 1916 júniusáig.
Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.
Felesége Kiss Margit.

Atlasz Ignác m. tisztviselő, e. é.
önkéntes tizedes, Budapest. *1892,
Somogybajom. 1913-ban vonult be
ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és
így a világháború kitörése tényle-
ges állományban érte. Táborig ezre-
dünkkel ment a szerb hadszíntérre
és Sabácnál esett át a tüzkereszt-
ségen. Az ezreddel került az orosz
hadszíntérre is, ahol harcolt a 2.
lemburgi csatában, majd a Kárpá-
tokban, de október 29-én megsebe-
sült. Felépülése után a pótzászló-
aljnál teljesített 1915 augusztus 3-ig
szolgálatot, mikor újából az orosz
hadszíntérre vezényelték. Résztvett
a sopanowi harcokban, majd har-
colt Lopusznónál és Nowy-Pocajev-
nél, de 1916 június 16-án fogságba
esett. Megfordult Szibéria számos
fogyaltáborában és 1925 április hó
15-én tért haza. Kitüntetései: O., K.
cs. k. — Testvérei közül Jenő a 306.
gy-ezred kötelékében a Kárpátok-
ban, Albert pedig az 52. gy-ezred
kötékében harcolva 1914 október

13-án a szerb hadszíntéren hősi ha-
lált haltak.

Abrahám István ny. urad. fő-
intéző, a Baranyavármegyei Gazda-
sági Egyesület titkára, hadnagy,
Pécs. Ezredünkhöz 1914 július 28-án
vonult be és ment december 7-én az
oroszlengyelországi harcokhoz. Részt-
vett a kárpáti nagy téli csatában,
majd az üldöző harcokban 1915 má-
jus 15-ig, mikor megbetegedett. Fel-
gyógyulása után bevonult Reichen-
bergbe, ahol egy pót század parancs-
noka volt, majd újából kikerült az
orosz frontra, de mint gazdát köz-
érdekből felmentették. Tulajdonosa
a Károly csapatkeresztnek.

vitéz Acs István mérnök, főhad-
nagy, Pécs. *1894, Ozora. 1915 decem-
berében vonult be mint e. é. önkén-
tes ezredünkhöz és ment 1916 máju-
sában az orosz hadszíntérre, honnan
augusztusban tisztiiskolába vezé-
nyelték. Ennek elvégzése után a ro-
mán frontra került, ahol résztvett
az összes ütközetekben, majd az ez-
reddel az olasz haretérre ment, ahol
a front összeomlásáig harcolt. 1919
január 8-án leszerelt. Kitüntetései:
O., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. 1928-
ban avatták vitézzé.

vitéz Árvay Ede gimnáziumi igaz-
gató, százados, Újpest. *1882, Tapol-
ca. Mint e. é. önkéntes 1906–07-ben
szolgált ezredünkben. Háborús szol-
gálatra 1914 július 28-án jelentkezett
és ment az orosz hadszíntérre.
Résztvett a kárpáti harcokban
Sary-Sambornál és Turkánál, de
itt 1914 október 28-án megsebesült.
Felépülése után bevonult a pót-
zászlóaljhoz, ahol kiképző szolgál-
tot teljesített, majd 1915 márciusá-
ban ment újából az orosz hadszín-
térre. Résztvett a kárpáti nagy téli
csatában és az üldözőharcokban, de
1915 május közepén Bilicénél újból
megsebesült. Rövidesen ismét az
orosz frontra vezényelték a Bug-
menti harcokhoz. Résztvett a kru-
pici ütközetben is, de harmadszor
is sebesülten szállították kórházba.
Negyedszer 1916 elején ment az
orosz frontra. Harcolt Lopusznónál,
de 1916 június 18-án ismét megsebe-
sült. Hosszas ápolás után vonult be
a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 kö-
zepén a román frontra került, majd
az ezreddel ment Bukovinába, azon-
ban 1917 október 6-án Waschkutznál
fogságba esett, honnan 1918-ban
szökve tért haza. Mint zászlós vo-
nult be, de soronkívül lépett elő
hadnaggyá. Kitüntetései: III. o. kat.
é. k., Kat. é. é. mindkettő a kardok-
kal, O., K. cs. k., Seb. é. Felesége
Béress Irén.

Bajmóczy (Padstüber) Kamillo,
Beszkárt áll. főnök, hadnagy, Buda-
pest. *1897, Bajmóc. 1915 október 1-én
vonult be ezredünkhöz mint e. é.
önkéntes. A tisztiiskolát Gablonz-
ban végezte és ment az orosz had-
színtérre. Résztvett a Batkow és
Zwizin körüli harcokban, majd le-
került a román hadszíntérre. 1917
augusztusában mint létszámfeletti
kardostisztet a pótzászlóaljhoz ve-
zényelték. 1917 október 7-én ment
újából az orosz hadszíntérre Bukovi-
nába, ahol harcolt Waschkutznál,
majd az ezreddel került az olasz
hadszíntérre a Piave-menti csatá-
hoz. A Montello bevételénél 1915 jú-
nius 15-én megsebesült. Felépülése
után bevonult a pótzászlóaljhoz,
honnan újából az olasz hadszíntérre
került és mint önálló géppuskás-
szakaszparancsnok a II. hadtest ki-
képzőcsoportjánál teljesített szolgál-
latot a front összeomlásáig. Egész
géppuskásszakaszát teljes felszere-
léssel hozta Kaposvárra és lesze-
relt. Kitüntetései: Kat. é. é. a kard-
okkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.
Felesége Südy Fatime.

Bakay Árpád m. kir. őrnagy, Ka-
posvár. *1896, Budapest. A wiener-
neustadi katonai akadémia elvég-
zése után 1915 augusztus 18-án avat-
ták hadnaggyá ezredünkhöz, ahol
résztvett ezredünk hadműveleteiben
mint szakasz- és századparancsnok.
A román haretérről ment az olasz
hadszíntérre. Az összeomlás is a
fronton érte. Kitüntetései: Ez. és br.
kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k., H. e.
é., III. o. kat. szolg. jelv., Osztr. h.
é. é. Felesége Haidekker Ilona, gyer-
mekei Mária, Árpád és Tibor. Fivé-
re: Gyula cs. és kir. fregathadnagy
a világháború alatt halt hősi halált.

Balla Károly OTI tanácsos, had-
nagy, Budapest. *1893, Ozora. Mint
e. é. önkéntes vonult be 1914 aug.
24-én ezredünkhöz és a tisztiiskola
elvégzése után 1915 áprilisában
ment az orosz hadszíntérre. Részt-
vett a kárpáti nagy téli csatában,
majd az üldözőharcokban, de 1915
május 20-án Ostrozecnél megsebe-
sült. Másodízben 1916 június elején
ment az orosz frontra, de 1916 jú-
lius 21-én a Trupkovits-ezred köte-
lékében harcolva fogságba esett,
honnan 1921 június 1-én tért vissza.
Kitüntetései: Kat. é. é. a kardok-
kal, O., K. cs. k., Seb. é. Felesége
Bakos Ilona, gyermekei Ilona, Ká-
roly és Éva.

Balogh Andor segédjegyző, had-
nagy, Somogyhárságy. *1900, Gyö-
ngyösmellék. A kereskedelmi iskolai
érettségi vizsgálat letétele után a

közgazgatási tanfolyamot Szombathelyen végezte. Mint e. é. önkéntes szolgált a világháború alatt ezredünkben, majd szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Tóth Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Karolin.

Balogh Ferenc gyáros, szkv. őrnagy, Budapest. Katonai iskolát végzett, majd a világháború kitörésekor mint hadnagy ment táborig ezredünkhöz a szerb hadszíntérre, de 1914 augusztus 14-én a harcúterén teljesített magatartásáért soronkívül főhadnaggyá lépett elő. Ezredünk kötelékében résztvett számos ütközetben úgy az orosz, mint a román hadszíntéren és két ízben meg is sebesült. Ezredünktől egy hónapig, majd egy bajor ezredhez vezényelték. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é., mindkettő a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., Háb. e. é., II. o. német vaskereszt. Felesége Kratzer Margit, gyermeke Dorottya.

Balogh Zsigmond százados, Dombóvár. *1891, Dombóvár. Mint e. é. önkéntes 1912–13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Wolosatenél esett át a tüzkereszteségen. Itt megsebesült. Felgyógyulása után újból kikerült az orosz frontra, de a manilovai magaslaton ismét súlyosan megsebesült. Felgyógyulva újból szolgálatra jelentkezett és különböző beosztásokban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Rokkantságánál fogva 1918 május elsején nyugállományba helyezték. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Testvérbátyja: Sándor ezredünk kötelékében mint t. hadnagy 1914 szeptember 11-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Még két fivéré teljesített a világháború különböző harcúterein szolgálatot.

Bárd Imre dr. ügyvéd, hadbíró, Budapest. *1884, Somogybajom. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztus 2-án és ment kiképzése után 1915-ben az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözoharcokban, de 1915 június 29-én Zoltancénél megsebesült. Felépülése után a hadbírosághoz vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é.

Barakonyi (Bohenszky) Adolf körjegyző, e. é. ö. szakaszvezető, Gige. *1895, Veliki-Zdenci (Belovár Körös m.). 1917 januárjában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment az orosz hadszíntérre, ahol a 123. zászlóaljnál nyert beosztást. Zászlóaljjal ment 1918 márciusában az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a piavei csatában, de 1918 június 18-án a Montello bevételénél légnyomást kapott és kórházba szállították. Itt is érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1925 óta Gige község vezető jegyzője. Felesége Mérő Margit, örökbe fogadott fia Bohenszky György.

Barát Sándor dr. főhadnagy, Ujpest. *1888, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1915

február 1-én ment Orosz-Lengyelországba, majd az ezredrel a kárpáti téli csatához. Harcolt mint századparancsnok Jablonkinál és a Czeremhán, majd résztvett ezredünk üldözoharcaiban Ostrosecnél, Krukiencnél, Kamionkánál, Dobrotornál és Krupienél. Másodízben 1916 május 1-től 1917 szeptember 1-ig vett részt ezredünk összes oroszországi és romániai hadműveleteiben. 1918 január 1-én ezredsegédtisztté neveztetvén ki, résztvett az olasz fronton a Piave-menti csatában és a Montello bevételénél 1918 július 10-ig, mikor betegen került kórházba. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é. é. mindkettő a vit. é. szalagján, O., O., K. cs. k. Felesége Kohn Stefánia, leánya Judit. — Testvére: Alfréd 1915 március 10-én a baligródi műút mentén lefolyt jablonkii ütközetben ellenséges golyótól találva hősi halált halt.

Bartfay (Lügner) Alfréd ny. á. ezredes, Lengyelotói. *1880, Bartfa. A volt wieni cs. és kir. hadapródiskola elvégzése után 1899-ben mint hadapródtiszthelyettes osztották be ezredünkhöz, ahol mint alantass tiszt, százados és őrnagy szolgált az összeomlásig. Mozgósításkor mint százados ment táborig ezredünkhöz a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezredrel ment a 2. lemergi csatához is. Mint század- és zászlóaljparancsnok vett részt ezredünk orosz-lengyelországi wolhyniai és erdélyi harcaiban, majd mint kinevezett zászlóaljparancsnok 105-ös ezredünk kötelékében a Mte Grappán teljesített szolgálatot. 1914 október 21-én Stary-Sambornál fejlődéssel sebesült meg. Kitüntetései: III. o. Vaszkoronarend, a kardokkal, III. o. kat. é. k. a kardokkal, Kat. é. é. a kardokkal.

vitéz Batory Géza m. kir. esendőrőrnagy, Szombathely. *1893, Szabadka. Az e. é. önkéntesi év letelte után 1914-ben tett tisztí vizsgát. 1914 július 26-tól 1918 augusztus 30-ig teljesített háborús szolgálatot — kétszeri megszakítással sebesülése miatt — az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Mint szakasz-, század- és zászlóaljparancsnok, majd mint ezred utász-műszaki tiszt 30 hónapig keresztül szolgált az arcvonalban. Két ízben sebesült meg. Első ízben 1914 október 26-án Wolosiankánál, másodízben 1915 október 7-én Sopanownál az orosz hadszíntéren. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Br. kat. é. é., Ez. kat. é. é. pánttal, valamennyi a kardokkal, Ez. kat. é. é., Br. kat. é. é., O., K. cs. k., Seb. é., III. o. tiszt szolg. jelv., Vöröskereszt II. o. díszérem, H. e. é., O. h. e. é. Felesége Mirth Ilona, gyermekei László és Katalin. 1930 május 30-án háborús és ellenforradalmi tevékenységéért avatták vitézzé.

Bauer Gyula krupieci, ny. áll. tábornok, Budapest. A komáromgyei Tatán született 1862 augusztus 25-én. 1882-ben mint hadapród a volt cs. és kir. 12. gy. ezredhez nyert beosztást. Huszonöt esztendőn keresztül teljesített itt szolgálatot és volt a tisztikar magyarnyelv-tanítója. E ténykedéséért a hadosztály írásbeli dicséretét kapta. Kiváló céllövő, több versenyben számos díjat nyert. Elsőrangú lovas és egy ízben Montenegrón és Albánián keresztül egy

30 napos felderítő lovaglászért a 15. hadtest írásbeli dicséret elismerését kapta. 1910-ben került a volt cs. és kir. 68. gy. ezredhez, majd 1914-ben ezredünkhöz osztották be. A világháború kitörése alezredesi rangban érte, 1915-ben lett ezredes és a 44. gy. ezred parancsnoka. Ezredünk élén teljesített egészen kiváló szolgálatainak méltó válaszára ez a hely tulkicsiny, így elég annyit megállapítani, hogy a 44-es „rossebesek” ezredszelleme a „Bauer” névvel teljesen egybeforrt és hogy az ezrednek az ő parancsnoksága alatt kivívott diadalaiban Bauer tábornokot méltó részesség illeti. Ezredünk élén teljesített kiváló ténykedéséért 1917-ben kapta Ofelségétől „Krupiec” előnévvel a magyar nemességet. Hervadhatatlan érdemet szerzett magának Bauer tábornok azáltal is, hogy akkor, mikor az 1918 novemberi összeomlás úgyszólván minden köteleket felbontott, mint a 62. gyalogdandár parancsnoka — eszményi katonai kötelességtudását mindenek fölé helyezve — a szerencsétlen piavei harcúteréről személyesen vezette a 44-eseket teljes felszereléssel Kaposvárra. Kiváló szolgálataiért a következő kitüntetésekben részesült: III. o. Vaszkoronarend, III. o. kat. é. k., Kat. é. é. valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., ezenkívül több emlék- és szolgálati érem. 1919-ben vonult nyugalomba és 1921-ben tábornoki címmel és jelleggel lett kitüntetve. Ő a volt cs. és kir. 44. gy. ezred Bajtársi Szövetségének elnöke. Ezen ezredtörténet kiadását az ő lelkesedése és a „rossebbakak” iránt érzett szeretete tette lehetővé, miáltal soha el nem múló hálával fognak azok gondolni rá, aki ezáltal ezredünk dicsőséges multját átmentette a halhatatlanságba.

Beck István szállodatulajdonos, hadnagy, Szigetvár. *1897, Szigetvár. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1915 október 15-én és a tisztiskola elvégzése után ment 1916 február 14-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwamenti állásharcokban, harcolt Lopuszónánál, majd Batkownál, de itt 1916 augusztus 5-én súlyosan megsebesült. Itt lépett elő vitéz magatartása jutalmául e. é. ö. örvezetéből zászlóssá. Súlyos sebével hosszú ideig gyógykezelték, majd felgyógyulva 1917 áprilisában újból az orosz frontra vezényelték. Résztvett a waschkutzi ütközetben, ahol ismét megsebesült. Rövidesen azonban újból a frontra került. Harcolt az olasz hadszíntéren a Piave mentén és a Montello bevételénél. Az ezt követő harcok után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztr. H. e. é.

Beck Lajos szállodatulajdonos, főhadnagy, Szigetvár. *1894, Szigetvár. 1914 októberében mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz és a tisztiskola elvégzése után 1915 februárjában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremhán, majd harcolt az üldözoharcokban, de 1915 május 15-én betegen vitték kórházba. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, ahol kiképző szolgálatot

teljesített, majd 1916 áprilisában ismételen az orosz frontra került. Mint a rohamzászlóalj szakasparancsnoka ment a román harctérre Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz, végül az olasz hadszíntérre. A piavei csata után a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Kor. arany é. k. a kardokkal, Br. vit. é. Vöröskereszt ez. é. é., K. cs. k.

Beck Sándor kereskedő, főhadnagy, Szigetvár. *1891, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes a volt cs. és kir. 9. tábori vadászzászlóaljban szolgált és ide is vonult be 1914 július 28-án háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került, ahol résztvett zászlóalja összes galíciai és bukovinai harcaiban, de 1914 decemberében megsebesült. Felgyógyulása után 1915 márciusában ment ismét az orosz hadszíntérre, majd innen 1915 május 12-én az olasz frontra. Harcolt Dél-tirolban, végigküzdötte a 7—9. isonzi csatát, de ismét megsebesült. Felépülése után 1917 októberében ezredünkhöz helyezték a román frontra, majd az ezreddel ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a piaveamenti csatákban, de hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen került Budapestre és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztr. H. e. é.

vitész Bentrő József reálgimnáziumi tanár, százados, Budapest. *1885, Pettend (Somogy m.). Mint e. é. önkéntes 1907—08-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án jelentkezett és az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a 2. lemberg csatában, majd 1914 októberében csatlakozván ezredünkhöz, harcolt a Kárpátokban. 1914 október 22-én Stary-Sambornál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után 1916 szeptember 1-én vonult be pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, ahol mint a vonatosztág parancsnoka teljesített szolgálatot, de szolgálat közben sérült lába eltörött. Felgyógyulva Budapestre vezényelték, ahol a katonai parancsnokságnál nyert beosztást, majd az Ehmann-telepi hadianyaggyűjtőraktárhoz Cinkotára vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa az I. o. vitézségi éremnek. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Kutas Zsuzsanna, gyermekei Gyula és Zsuzsanna.

vitész Bentzik Sándor uradalmi intéző, százados, Keszthely. *1891, Nagykanizsa. A főgimnáziumi érettségi után a keszthelyi gazdasági akadémián nyert oklevelet és 1913-tól hg. Feszteteics uradalmának gazdatisztje. Ezredünkhöz 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került, majd végigküzdötte ezredünk harcait az orosz, román és az olasz hadszíntéren mint szakasz-, majd mint századparancsnok. Két ízben könnyebben meg is sebesült. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Arany vitézségi érem, O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Cséby Margit, gyermekei Margit, Erzsébet és Edit. — Fi-

vére: József, ügyvéd a volt cs. és kir. 62. gy-ezred t. hadnagya 1914 októberében az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Berényi Ármin dr. ügyvéd, főhadnagy, Kaposvár. *1887, Döbrököz. Mint e. é. önkéntes vonult be 1915 január 15-én ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után a 14. menetzászáddal ment az orosz hadszíntérre, ahol 3. századunkhoz nyert beosztást. Résztvett a sopanowi ütközetben, de decemberben tifuszbetegeen szállították kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 augusztus elején ismét az orosz frontra került. A 105. gy-ezred kötelékében vett részt az összes hadműveletekben a román harctéren 1918 tavaszáig, mikor a pótzászlóaljhoz ment. Ez év szeptemberében ismét ezredünkhöz vezényelték az olasz harctérre. Itt érte a front összeomlása. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Kor. arany é. k. a kardokkal, K. cs. k. Felesége Strem Katalin, leánya Veronika.

Berkes Imre rt. cégvezető, hadnagy, Barcs. *1897, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után 1916 márciusában az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz és a román hadszíntéren 1918 február végéig. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., H. e. é. Felesége Nagy Anna, fia Péter-Tamás.

Bérezes István róm. kat. tanító, e. é. önkéntes, Kereki. *1898, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1917 elején Reichenbergbe. 1917 nyarán ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a waschkutzi ütközetben, de 1917 október 6-án többmagával fogságba esett, honnan 1920 augusztus 30-án tért haza. Felesége Orbán Kuron Mária, gyermekei Mária, Irén és Gabriella. Apósa: Orbán József a szerb hadszíntéren harcolva halt hősi halált.

vitész Bérczy (Ribics) Béla m. kir. áll. pénzt. főtiszt, főhadnagy, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 augusztus 16-án és a tisztiiskolát Gablonzban abszolválta. 1916 májusában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a lopusznói harcokban, de 1916 augusztus 10-én Batkownál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 június 16-án egy félzászlóaljjal önként ment az olasz hadszíntérre, ahol azonban régi sebesülése kiújulván, 1917 október 5-én kórházba került, Felgyógyulva 1918 közepén mint 80%-os rokkantat elbocsájtották a hadserg kötelékéből. Kitüntetései: O₁, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1926-ban avatták vitézzé.

Betskey István ny. százados, Budapest. Mint zászlóst avatták 1909-ben és a budapesti vonatcsapatnál nyert beosztást. 1914 júliusában ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 decemberéig teljesített szolgálatot. Ekkor saját kérelmére áthelyezték ezredünkhöz. Résztvett ezredünk kötelékében a tövisi állásharcokban, harcolt Waschkutznál, a Szereth mentén és az olasz harctéren a piavei csatában. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. k. é. é., br. k. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k.

Bileczki Ede ny. á. tábornok, Sopron. *1858, Szolnok. A wiener-neustadti katonai akadémia elvégzése után 1880-ban ezredünkhöz osztották be. 1883—86-ban mint zászlóaljsegéd-tiszt teljesített szolgálatot, majd 1886—88-ban az önkéntesiskola parancsnoka volt. 1889-ben a pozsonyi hadapródiskolához vezényelték, ahol mint tanár működött 1892-ig. Mint századost visszahelyezték ezredünkhöz, ahol mint századparancsnok teljesített 1897-ig szolgálatot. Ekkor a m. kir. honvédséghez helyezték át. Mint a Ludovika Akadémia tanára teljesített 1901-ig szolgálatot. 1904-ben lépett elő őrnaggyá, majd 1908-ban alezredessé. Mint zászlóalj-, majd mint hadkiegészítőparancsnok szolgált 1911-ig, ekkor mint ezredes különleges alkalmazásban működött. 1912-ben vonult saját kérelmére nyugalomba. A világháború alatt a soproni Vöröskereszt Egyetnek ügyvezető-elnöke volt. Kitüntetései: III. o. Vaskoronarend, III. o. kat. é. k., Kat. é. é., H. e. é., II. és III. o. kat. szolg. jel., Vöröskereszt díszjegy a hadiékítményre, Jub. e. é., Német h. e. é. Felesége Bauer Lujza.

Bodó Ernő dr. ügyvéd, főhadnagy, Nagyatád. *1883, Páltelek. Mint e. é. önkéntes 1915-ben vonult be ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az lkwa-menti állásharcokban, harcolt Lopusznónál, Batkownál, majd a román fronton Tölgyesnél. Résztvett a piaveamenti csatában is. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Fábri Margit.

Bokor Vilmos festőművész, hadnagy, Budapest. *1897, Bonyhád. Mint e. é. önkéntes vonult be 1915 augusztusában ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után 1916 május 4-én ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a lopusznói, pienenakii és batkowi ütközetekben, majd az ezreddel a román hadszíntérre ment Tölgyeshez. 1917 augusztus közepén mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan decemberben ismét az orosz frontra került. Tanulmányi szabadsága után az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett a piave-menti csatában és a Montello bevételében, de 1918 június 20-án az Aqua Fontana elleni támadásnál megsebesült. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. a kardokkal, O₂, br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é.

Bóna József mérnök, főhadnagy, Sáregres. *1896, Hedrahely. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be mint e. é. önkéntes és ment a tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál és Batkownál, de 1915 augusztus 23-án megsebesült. Felépülése után 1916 november 11-én ment újból az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, majd a román hadszíntéren, az ezreddel került Bukovinába is Waschkutzhoz és végül az olasz hadszíntérre a Piave-menti csatához. A Montello bevételénél 1918 június 28-án ismét megsebesült, de 1918 szeptember 5-én újból az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol a front összeomlásáig harcolt és az ezred maradványaival hazatért. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. a kardokkal,

Kat. é. é. a kardokkal, O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kéri Ella, gyermekei Eva és Zsuzsanna.

Boródy (Borka) Lajos vm. számv. tanácsos, hadnagy, Kaposvár. *1888, Mernye (Somogy m.). 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment október 23-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sambor körüli és az orosz-lengyelországi harcokban. Belchatownál 1914 december 7-én megsebesült. Felgyógyulása után 1915 augusztusában újból az orosz frontra került, ahol 1916 február 28-ig vett részt ezredünk összes hadműveleteiben. 1917-ben áthelyezték a volt cs. és kir. 65. gy.-ezredhez, melynek kötelékében a román fronton szolgált, majd Ukrajnába vezényelték. Itt mint a megszálló csapat tagja szolgált a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Klászok Erzsébet, gyermekei Sándor és Lajos.

vitéz Boross György erdőmérnök, főhadnagy, Ujvárfalva. *1896, Vissnye. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915 május 15-én vonult be. 1916 januárjában ment az orosz hadszíntérre a 105-ös ezredünkhöz. Ugyancsak ezen ezred kötelékében került a román frontra is. Résztvett itt, valamint az orosz harcúterén is az ezred összes ütközeteiben 1918 januárjáig, mikor az olasz hadszíntérre került. Küzdött itt a Piave mentén, majd a Mte Grappán, de 1918 szeptember 17-én gránáttól súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. és br. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Felesége Horváth Lujza, gyermekei Péter és László.

Bosnyák (Weisz) Artúr magán-tisztviselő, százados, Bpest. *1890, Szekszárd. Mint e. é. önkéntes 1910-ben Linzben szolgált és 1912-ben helyezték át ezredünkhöz. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment az I. menetzljal az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában Horozana Wielkánál és Piaskinál mint szdparnok, majd harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 márc. 15-én betegen ment kórházba, majd felgyógyulva 1915 júniusában újból az orosz frontra. Résztvett a Sopanow és Panaskowa-i harcokban, de 1916 februárjában mint létszámfeletti a pótzljhoz vezényeltetett. 1916 aug. 10-én az ezred kötelékébe került. A román harcúterén harcolt Békásnál, majd az olasz hadszíntérre a Mte Grappán mint zljparnok. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é. é. mindkettő a kardokkal, O., br. vit. é., K. cs. k., 1912-13-as m. k. Felesége Friedrich Margit, leánya Klára.

Braun Zoltán gyáros, hadnagy, Budapest. *1893, Felsőíreg. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusban. A tisztiiskola elvégzése után az orosz frontra ment. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március hó 19-én megsebesült. Felgyógyulása után az orosz, majd a román hadszíntérre került. 1916 augusztus 27-én Vöröstoronynál fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Reichenbergen teljesített szolgálatot a for-

radalom kitöréséig. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Braun Róbert malomtisztviselő, hadnagy, Kaposvár. *1898, Hedrehely. A wieni kereskedelmi akadémia elvégzése után 1916 májusában mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz. A tiszti-iskolát Gablonzban végezte és ment 1916 december 18-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, majd a román hadszíntérre és harcolt Bukovinában Waschkutznál. Ezredünkhöz került az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatákhoz. Résztvett a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k., H. e. é. Felesége Kemény Irénke.

Breuer Zoltán borkereskedő, hadnagy, Pécs. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1915-ben. A tiszti-iskolát Gablonzban abszolválta. Az orosz hadszíntérre került, majd az olasz harcúterre, ahol a kiképzőcsoportoknál mint kiképző teljesített szolgálatot. 1917 végén Belgiumba vezényelték és itt volt 1918 október végéig. A forradalom kitörése itthon érte. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek.

Breyer Imre, Harkány gyógyfürdő igazgatója, százados, Pécs. A Wiener Neustadt-i katonai akadémia elvégzése után mint hadnagy került 1915 március 15-én ezredünkhöz és ment egy különítménnyel júniusban az orosz hadszíntérre. Klodnonál megsebesült, de rövidesen ismét tábori ezredünkhöz került. — Mint géppuskás, majd mint századparancsnok vett részt ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig, mikor Örkénybe vezényelték. 1917 novemberében ment újból az orosz frontra, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre. A Piave-i csata után az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é.

Burits Pál takarékpénztári ügyvezető-igazgató. *1896, Nagyatád. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1915-ben és ment a tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, harcolt Lopuszónál, majd Troscianecnél, de itt megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került, majd a román harcúterre. Harcolt Tölgyesnél, majd Batkownál. Ezredünkhöz került az olasz frontra is a Piave-menti csatákhoz. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Weigl Márta, gyermekei Oktáv és Márta.

Cafilisch Jenő takarékpénztári igazgató-főpénztáros, főhadnagy, Pécs. *1875, Pécs. Mint e. é. önkéntes szolgált 1896-ban ezredünkben és 1914 július 28-án jelentkezett háborús szolgálatra. Mint népfelkelő hdgy Wienben a hadügyminisztérium IX. osztályában nyert beosztást, annak magyar osztályát vezette, egyben szerkesztője volt az ezen osztály kebelében kiadott „Sebesült és beteg

értésítő“-nek. Tulajdonosa a Vöröskereszt tisztikeresztjének és a Pürosz érdeméremnek. Felesége Horváth Irma.

Csalay (Rikkert) József banktisztviselő, szkv. százados, Budapest. *1891, Csala. Ezredünkhöz 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkerezsége. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. Résztvett itt a Horozan—Wielka, Piaski—Stary-Sambor, valamint a Krempa-i ütközetekben. Utóbbiban megsebesült. 1915 május 1-én ismét az orosz frontra került. Harcolt Krukienecnél, Ostroscecnél, Kamionkánál, Dobrotornál, Krupiecénél és Sopanownál Allandóan mint századparnok teljesített szolgálatot, de Kamionka Strumilowánál 1914 júliusában egy hétig zászlóaljparnok volt, ami egyedüli ezredünk háborús multjában, hogy a nagy veszteségek miatt tartalékos hadnagy vegye át a zászlóalj parságát. 1915 november 15-én visszament a pöttesthez, majd 1916 február 1-én ismét az orosz harcúterre került. Lopuszno, Batkow, Troscianec és Manajow volt nagyobb ütközeteinek színhelye. 1916 aug. 16-án újból megsebesült. Felgyógyulva 1917 január 15-én került ki harmadszázad parnoka parancs nélkül vette vissza a napok óta támadó oroszokat. Soronkívül lépett elő hadnaggyá és főhadnaggyá. 1916-ban tényleges állományba helyezték, de 1926-ban szolgálaton kívüli viszonyba került. Kitüntetései: III. o. vaskoronarend a hadiékítménnyel és kardokkal, III. o. kat. é. k., ez. és br. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é. Felesége Lengyel Márta, fia László.

Csepinsky Andor orvos, segédorvos, Szomajom. *1893, Csurgó. Mint e. é. önkéntes orvostanhallgató vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusában és ment a 6. menetszázaddal orosz-lengyelországi harcainkhoz. — Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de március végén betegen ment kórházba. Felépülése után a pótzljnál teljesített szolgálatot, honnan áthelyezték a 92., majd az 52. tábori ágyusezredhez, mellyel a román hadszíntérre került. Innen ment 1918 elején az olasz harcúterre Assiagóhoz, ahol 1918 októberéig vett részt az összes hadműveletekben. Ekkor bevonult a pótzljhoz s itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, II. o. hadiékítményes vöröskereszt jelvény, K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é. Felesége Rothmél Erzsébet, gyermekei Eva és Ottó.

Csurgó György ügyvéd, főhadnagy, Kaposvár. *1885, Kaposvár. A gimnáziumi érettségi után önként jelentkezett katonai szolgálatra és az akkor Prágában székelő volt cs. és kir. 102. gy.-ezred kötelékében tett eleget e. é. önkéntesi kötelezettségének. 1905 szeptember 1-én kitünő minősítéssel lépett elő hadapródör-mesterré. Később tartalékos hadnagy lett. Fegyvergyakorlatait már ezredünknél teljesítette. Háborús szolgálatra 1914 július 26-án vonult be ezredünkhöz és átvette a 2/44. munkásosztag parságát. 1914 aug. 14-én indult a szerb hadszíntérre és

századával mint technikai csapat teljesített szolgálatot a harc szintér mögött, de közvetlenül a tűzvonalban is. Szeptember 21-én a 15. hadtestparancsnokság táviratilag dicsérte meg az I/44. és 2/44. osztag bator és gyors munkáját. A Szerbiából történt kivonulásunk után Ruma községben tifuszbeteg lett és mint lábbadozó 1915 március végén súlyos fejlődést kapott, mely sebüléséből kifolyólag szemvilágát elvesztette. A hadszíntéren teljesített kötelességtudó és kitartó munkásságáért hadseregfőparancsnoki dicséretet nyert, majd a III. o. kat. érdemkereszttel tüntették ki. Mint megvakult tiszt 1915 őszétől kezdve fokozatos kitartással képezte magát és egy év múlva már visszatért a polgári életbe és folytatta hivatását. Bajtársai buzdításának és támogatásának céljából számolt be a nyilvánosság előtt Budapesten tartott előadásokon, hogy miképpen bízzanak és boldoguljanak. Felesége Hamburger Rózsa, gyermekei Miklós és Ferenc.

Czermann Lajos ecetgyáros, főhadnagy, Budafok. *1892, Budafok. Mint e. é. önkéntes 1912–13-ban szolgált ezredünkben. 1914 június 1-én vonult be fegyvergyakorlatra és így a világháború kitörése ezredünkénél érte. A 7. menetezreddel ment az orosz hadszíntérre az 1. lebergi csatához. Itt beosztást nyert a IV. hadtest vonatosztagához, majd innen a hadseregpáncsnoksághoz vezényelték. 1915 márciusában ezredünkhöz került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de Kiesvölgynél megsebesült. Felépülése után a kémelhárító osztálynál nyert beosztást Feldkirchenben, majd Budapesten. Innen került Erdélybe a nagyszabeni hírszerző különítményhez. A forradalom kitörése Gyimesbükkön érte. Kitüntetései: Kor. ar. é. k., O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dozzi Margit, gyermekei József és Lujza.

Czigler Péter ny. tanító, hadnagy, Bonyhád. *1887, Czikó (Tolna m.). Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, honnan 1915 januárjában betegen tért vissza Kaposvárra. Ez év júniusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Krapiac és Sopanow-i harcokban. 1915 október 8-án megsebesült. Harmadik ízben 1917 április elején vezényelték a 105. ezredhez a román frontra. A Békás-szoros mentén harcolt, majd 1918 elején az olasz hadszíntérre ment. A Mte Grappáról a 4/44-es építőszázadhoz vezényelték és itt is érte az összeomlás. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Fia József.

Dencsi János gazdálkodó, hadapród, Homokszentgyörgy. *1898, Homokszentgyörgy. Iskolai tanulmányait Pécsen végezte és 1916-ban vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz háborús szolgálatra. Résztvett a Batkow-i ütközetben, majd ezredünkkel a román frontra ment Tölgyeshez, innen Waschkutzhöz. Ugyancsak az ezreddel került az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave-menti csatákban, de megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. k., k. k., K. cs. k. Felesége Hunyadi Irma, gyermekei Ilonka és Etelka.

Tárgja a községi képviselőtestületnek, a ref. egyháztanácsnak, vezetője a nemzeti munkavédelmi alkörzetnek, elnöke a Polgári Olvasóköri és négy éven keresztül volt leventefőoktató.

Dénes József étteremtulajdonos, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusában és ment a tisztiiskola elvégzése után orosz Lengyelországi harcainkhoz. Résztvett a Bukowa és Janow körüli harcokban, majd az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremchán és résztvett az üldözőharcokban 1915 május hó végéig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképzőszolgálatot, majd 1916 elején az orosz hadszíntérre vezényelték a Brussilow offenzívához. Itt a 105. ezredünk kötelékébe került és ment a román frontra Békáshoz. Lekerült az olasz hadszíntérre is a Mte Grappára. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. és K. cs. k.

Dénes László Bpest Szföv. élelmezési tiszt, hadnagy, Budapest. Ezredünkhöz 1915 márciusában vonult be mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után 1915 végén ment az orosz hadszíntérre Sopanowhoz. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1916 augusztusig, mikor áthelyezték a volt cs. és kir. 18. gy. ezredhez. Megsebesült és bevonult a pótzlajhoz Reichenbergbe, de innen a volt cs. és kir. 65. gy. ezredhez vezényelték. Ennek kötelékében ment a román harctérre, majd 1918 márciusában Ukrajnába. A megszálló csapatok rohamzójánál teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Nős, gyermekei László és Éva.

Déri Nándor rt. cégvezető, százados, Budapest. 1912–13-ban mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben. A tábori ezreddel mint szakaszparnok ment a szerb hadszíntérre, ahol részt vett a sabáci harcokban. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Horozana–Wielkánál 1914 szept. hó 9-én megsebesült. Bpsten gyógykezelték, de ez év októberében mint egyedülutazó ismét az ezredhez ment. Harcolt Turkánál, majd Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban. 1915 június 8-án betegen szállították kórházba, majd felgyógyulva bevonult a pótzlajhoz. Itt kiképzőszolgálatot teljesített 1916 januárjáig, mikor újból az orosz frontra vezényelték. Mint századparnok, majd mint zászlóaljtitisz teljesített szolgálatot és vett részt ezredünk összes hadműveleteiben 1918 februárjáig, mikor mint létszámfeleltető a pótzlajhoz vezényelték. Itt mint a tartalékos tisztiiskola tanára működött a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., ezüst és bronz k. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é.

Déry Sándor rt. főtisztviselő, főhadnagy, Budapest. 1913-ban szolgált e. é. önkéntesi esztendejét és a háború kitörésétől 1918. év végéig teljesített háborús szolgálatot a szerb, orosz, román és az olasz harctereken. A 44., 105., majd a 83. gy. ezredeknél mint géppuskás szakasz-

és századparancsnok szolgált. 1916-ban az Olt-menti harcokban súlyosan megsebesült. Felépülése után ismét átvette a századparnáságot. Hősies magatartásáért a Br. kat. é. éremmel a kardokkal és a O-el tüntették ki. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é. és az 1912–13-as m. ker. nek.

Deutsch Alfréd Aladár kereskedő, e. é. önkéntes, Szigetvár. *1876, Szigetvár. Ezredünkhöz 1917-ben vonult be mint e. é. önkéntes. Reichenbergben nyert kiképzést, majd kiképzése után mint segédszolgálatost Kaposvárra vezényelték és itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 novemberében szerelt le.

Dobó Ernő m. kir. egészségügyi főtanácsos, igazgató-főorvos, tart. ezredorvos. *1886, Kistapolcsány. 1914 aug. tól 1914 dec. ig az orosz harctéren, utána 1915 májusig a kleimüncheni fertőző barakkórházban teljesített szolgálatot. 1915 májustól a háború végéig a szombathelyi cs. és kir. tartalékkórház sebészeti osztályának volt a főnöke. Kitüntetései: a Nagy Szt. Gergely-rend lovagja, a kor. ar. érd. ker. vitézségi szalagon, K. cs. k., H. e. é. a kardokkal, Lajos bajor kir. érd. ker., hdm. Vörösker. II. o. jelv. stb.

Domány Tibor ügyvéd, hadnagy, Budapest. *1892, Gyöngyös. 1913-ban vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. 1914-ben súlyosan megbetegedett és felépülése után 1915 augusztus 3-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 6-ig, mikor Waschkutznál fogságba esett. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k. 1916-ban soronkívül lépett elő hadnaggyá. Felesége Spitzkopf Margit, leánya Marika. Fivére Zoltán a 34. gy. ezr. kötelékében harcolva hősi halált halt.

Engelmann Géza dr. ügyvéd, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácánál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került a 2. lebergi csatához, majd a kárpáti harcokhoz is. Résztvett ezredünk orosz Lengyelországi harcaiban, valamint a kárpáti nagy téli csatában. Az itt tanúsított vitéz magatartásáért az Arany vitézségi éremmel tüntették ki, ezenkívül tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek.

Ewert Ferenc ny. á. százados, Budapest. *1884, Medgyes (Nagyküsküllő m.). A nagyszabeni hadapródiskola elvégzése után mint hadapródtiszt-helyettes ezredünkhöz sorozták be. 1906 május 1-én hadnaggyá, 1912-ben főhadnaggyá és 1915-ben századossá lépett elő. 1924 november 1-én ment nyugalomba. Ezredünk kötelékében harcolt a világháború alatt. Huszonkét hónapos frontszolgálatot teljesített mint géppuskás századparancsnok, majd mint századparancsnok és zászlóaljsegédtiszt a szerb, orosz és az olasz hadszíntéren. Három ízben sebesült meg. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é. mindkettő a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége leibitzi Kun Magda.

Écsy Ödön István dr., gimnáziumi tanár, hadnagy, Csurgó. *1896, Nemeskísfalud. 1916 január 1-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és a tisztiiskola elvégzése után 1916 októberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. 1920-ban nevezték ki tanárrá a budapesti egyetem elvégzése után. Több tudományos és szépirodalmi munkája jelent meg. Felesége Batta Ilo-
na Irma, fia László-Béla.

Éry Emil gimnáziumi tanár, főhadnagy, Budapest. *1893, Marosvásárhely. Mint e. é. önkéntes vonult be 1915 július 15-én ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál, de itt 1916 június 16-án megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképzőszolgálatot, majd 1917 elején ment másodikban az orosz hadszíntérre. Résztvett mint szakasz- és századparancsnok, majd mint a 2. zászlóalj segédtszjtje ezredünk összes hadműveleteiben a román, orosz és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Drégely Kinga, gyermekei Károly, Pál és Kinga. Ügyvezető-elnöke az Országos Cserkészszövetségnek.

Fabián Károly ügyvéd, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. Többhavi betegszabadság után került a tisztiiskolába, melyet mint rangelső végzett el. Az orosz hadszíntérre került Sopanowhoz. Innen 4 hónap után kórházba ment. Másodízben a román frontra került, honnan áthelyezték a volt cs. és kir. 32. gy-ezredhez. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Nős, leánya Magduska.

Faragó László magántisztviselő, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1915 februárjában a kárpáti nagy téli csatához ment. Résztvett még az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwa-ig. A Sopanow-i ütközet után betegen ment kórházba. Másodízben a 105. ezredhez került a román frontra 1916 júliusában. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Mte Pertikára. Itt megbetegedett. — Felülvizsgálaton könnyűszolgálatra minősítették és egy munkásszázaddal Orosz-Lengyelországba vezényelték. Itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O. K. cs. k.

Fazekas Ferenc kereskedő, kékfestőgyáros, főhadnagy, Nagyatád. *1883, Nagyatád. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 januárjában és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban Krukiencnél, Kamionkánál, Dobrotwnánál, majd Krupiecnél, Harcolt Sopanownál és Lopusznónál, majd Batkownál. 1916 végén tisztiiskolába vezényelték, melynek elvégzése után újból az orosz frontra vezényelték. Résztvett itt 1917 közepéig ezredünk összes ütközeteiben, de megsebesült. Felépülése után ment újból a román, majd az orosz hadszíntérre, végül

ezredünkkel az olasz frontra. Itt áthelyezték a volt cs. és kir. 63. gy-ezredhez, melynek kötelekében mint szakasz, majd mint századparancsnok harcolt a Piave mentén, de másodikban is megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k., Seb. é. Felesége Kleun Erzsébet, fiai Péter és István.

Färber Alfréd műszaki kereskedő, hadnagy, Budapest. *1887, Budapest. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborus szolgálatra. Kétízben helyezték át a volt cs. és kir. 38. gy-ezredhez, 1918-ban súlyos tüdővérzéssel szállították kórházba. Itt érte a forradalom kitörése is. Felesége Muskát Jolán.

Fehér Emil malomtulajdonos, hadnagy, Pécs. *1890, Szigetvár. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1915 januárjában. A gablonzi tisztiiskola elvégzése után 1916 januárban ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 január 1-ig a 6., majd a 8. századunk kötelekében résztvett az összes ütközetekben. Ekkor mint létszámfeletti kardos tisztet a póttesthez vezényelték. Innen került májusban a 16. hadosztályhoz, majd a 60. gy-ezredhez, melynek kötelekében végigküzdötte a Kerenszky-offenzívát, de megsebesült. Felépülése után 1918 februárjában bevonnult a pótzljhoz, honnan az 52. gy-ezred kiképzőcsoportjához vezényelték. — Itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek.

Fehér Károly bányatisztviselő, százados, Pécs. *1894, Kaposvár. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Dobrotwor, Krupiec, Ikwa-menti harcokban, de betegen ment kórházba. — Rövidesen újból az orosz frontra került és 1915 decemberétől 1916 aug. 16-ig harcolt ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. Felgyógyulva 1917 januárjában a román, majd az ezreddel az olasz harctérre került. A Piave-menti csaták után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é. é. mindkettő a kardokkal, O. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Fehér Márk kereskedő, hadnagy, Szigetvár. *1897, Felsőkánya. Mint e. é. önkéntes 1915 augusztus 20-án vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment a 20. menetszázaddal 1916 áprilisában az orosz hadszíntérre. Végigküzdötte a Brussilow-offenzívát Lopusznónál, de itt megsebesült. 1916 októberében került újból az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román harctérre, de 1917 októberében hosszú frontszolgálatra való tekintettel mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzljhoz vezényelték. Innen ment ez év novemberében a 6. határvaszázalhoz az albán frontra, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen ment Montenegróba, majd Fiuméba, ahol maláriával megbetegedett. Itt is érte a forradalom kitörése. Az olasz megszállás alatt álló Fiuméből kórházvonattal tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Fekete Zsigmond m. kir. őrnagy, Budapest. *1894, Kéthely (Som. m.). Jogi tanulmányainak elvégzése után vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. Az orosz hadszíntéren vett részt ezredünk minden nagyobb ütközetében. Négy ízben sebesült meg. Az 1916-ban szerzett sebesülése oly súlyos volt, hogy azzal a háború befejezéséig kórházi ápolás alatt állott. Kitüntetései: III. o. kat. é. é., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. 4 sávv. Felesége Barna Judith. Testvérbátyja Tivadar a 19. gy-ezr. rohamszázadának kötelekében hősi halált halt.

Felkai (Feigelstock) Dezső kereskedő, e. é. önkéntes tizedes, Budapest. *1897, Somogyvár. 1915 júniusában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment 1915 decemberében az Ikwa-menti harcokhoz. Harcolt Sopanownál, majd Lopusznónál, de 1916 június 16-án mint utóvéd fogságba esett, honnan 1921 májusában Rigán át tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. e. é.-nek. Leánya Mária.

Fenyves Márk Kornél dr. nőgyógyász orvos, ezredorvos. *1877, Nagysáros. Mint e. é. ö. 1899 októberben vonult be ezredünkhöz Debrecenbe 1902 júl 1-én lett segédorvos (hadnagy) és 1910 máj. 1-én főorvos (főhadnagy). 1914 júl. 27-én a szegedi 3. h. h. e.-hez hívták be. 1914 szept. 1-én az ezred népf. huszárosztályával Krakkóba került. 1914 dec. 1-én lett ezredorvos (százados). 1915 jan.-ban Bukovinában a 4. sz. tábori mozgókórház orvosfőnökévé osztották be 1915 márc. 6-án Bortnikinál megsebesült. 1916 máj-ban Marosvásárhelyre a 38-as tarackos tüzérezredhez vezényelték, majd megbetegedett. Felgyógyulása után a 3. h. h. e. és a lovastüzérosztály orvosi teendőit látja el. 1917 máj-ban Máramaroszigetre a Kövess hadsereghez osztották be.

† **Fischer Andor** magántisztviselő, hadnagy, Kaposvár. *1896, Kocsola. Ezredünk 6. századának kötelekében vett részt a Sopanow-i harcokban 1916 februárjáig, mikor betegen szállították kórházba. A pótzljtól áthelyezték a volt cs. és kir. 39. gy-ezredhez, melynek kötelekében az olasz hadszíntéren résztvett a X. és XI. isonzoí csatában, majd a Montello elleni támadásban, ahol megsebesült. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é. K. cs. k., Seb. é. A harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Kaposvárot temették el volt ezredtársai nagy részvéte mellett. Felesége és fia Tamás gyászolják és őrzik kegyelettel emlékét.

Fischer Jenő dr., fogorvos, főhadnagy, orvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1909-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Innen került az orosz harctérre a II. lebergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben egész 1915 november 8-ig, mikor megbetegedett. Felgyógyulva 1916 elején Pieniakihoz, majd a román frontra került. 1917 apr.-ában betegen ment gyógykezelésre. Felgyógyulva 1917 közepén a 3. lovashadosztályhoz ve-

zényelték, ahol mint főorvos 1918 augusztusáig teljesített szolgálatait. Ekkor bevonult pótzljunckhoz Kaposvárra és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, Kor. ar. é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k.

Fischer Pál gabonakereskedő, főhadnagy, Kaposvár. 1914 októberében ezredünkhöz vonult be. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre Fenyvesvölgyhöz. — Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 májusában tifusszal került kórházba. 1915 őszén ismét az orosz frontra ment Sopanowhoz. Az orosz hadszíntéren teljesített szolgálatot és vett részt ezredünk összes ütközetében 1916 október végéig. — Harmadízben 1918 márciusában került ki az olasz harctérre. Itt a volt cs. és kir. 48. gy.-ezred kötelékében harcolt a X., XI. és XII. isonzói csatákban, majd résztvett az olaszok üldözésében egészen a Piaveig. A Piaven való átkelésnél súlyosan megsérült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: O, kétszer, O₂, K. cs. k. Nőe, gyermeke Magdus.

Fleischmann Marcell kereskedelmi váll. tulajdonosa, főhadnagy. Bonyhád. *1881, Bonyhád. Középiskolai tanulmányai elvégzése után a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank szolgálatába lépett. 1910-ben mint a bank egyik titkára kilépett a bankszolgálatból és édesatyja vállalatához került, melynek ma ő a tulajdonosa. 1914-ben önként jelentkezett hadiszolgálatra és bevonult a volt cs. és kir. 7. vartüzérezredhez Komáromba. Egy tüzérosztaggal került ki az orosz hadszíntérre, majd áthelyezték ezredünkhöz. Résztvett ezredünk kötelékében mint szakasz- és századparancsnok, majd mint zlj-segéd-tiszt az orosz, román és az olasz harctéren a hadműveletekben és két ízben súlyosan meg is betegedett. Közben egy turnuson keresztül a gablonzi tartalékos tisztiiskolában mint oktatótiszttel is teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, K. cs. k.

Fodor Antal dr., ügyvéd, főhadnagy, Nagykanizsa. *1893, Szarajevó. 1914 augusztusában vonult be mint e. é. önkéntes a volt cs. és kir. 29. gy.-ezredhez és a tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezrede összes ütközeteiben 1915 június 25-ig, mikor súlyosan megsebesült. Felépülése után mint helyiszolgálatra alkalmast áthelyezték ezredünkhöz, ahol a pótzljunck teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek. Jelenleg járadéknélküli hadirokkant. Felesége Widder Jolán, fia Géza.

Földes Béla dr., ügyvéd, e. é. önkéntes, Kaposvár. *1887, Körtvélyes. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 januárjában. Kiképzése után irodai szolgálatra osztott be és Kaposvárott, valamint Reichenbergben a pótzljuncknál 1916 közepéig teljesített szolgálatot, mikor leszerelt.

Földes Emil gyári képviselő, főhadnagy, Budapest. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntéren, majd Volhyniában teljesített hadtápszolgálatot, ké-

sőbb mint kiképzőtiszt működött az olasz fronton. A hadosztály propagandatisztjeként teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 12 hónap. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. — Nős, egy gyermek atyja.

Földes József rt. igazgató, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 július 28-án és ment december 31-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban s a kárpáti nagy téli csatában. 1915 apr. 10-én betegen ment kórházba. Feigyógyulva 1916 elején került Lopusznóhoz. 1916 november végéig harcolt, de megbetegedett. 1917 november 10-ig pótzljuncknál teljesített kiképzőszolgálatot, mikor áthelyezték a volt cs. és kir. 60. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre, a Hétközség fennsíkjára került. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte.

Frank Elek magántisztviselő, szkv. főhadnagy, Budapest. *1882, Kőrös-hegy (Somogym.). Ezredünkben 1904–5-ben szolgált. Mozgósítás után a zsolnai hadtáppállomásparság segédtisztjeként nyert beosztást. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz és az orosz hadszíntérre ment a 18. menetszázaddal. Innen az 5. hadtestpársághoz vezényelték, ahol különböző beosztásokban működött, majd 1917 közepén a pótzljunckhoz vonult be Reichenbergbe. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, K. cs. k. Felesége Fisch Gertrud, gyermekei Imre, Zsuzsanna és Mária-Katalin.

Friedrich István szállodatulajdonos, főhadnagy, Budapest. Ezredünkhöz 1915 március 1-én vonult be. A tisztiiskola elvégzése után a 15. menetszázaddal Sopanowhoz került. Itt megbetegedett. Felgyógyulva 1916-ban a román frontra került, de itt 1916 decemberében megsebesült. Újból 1917 májusában ment a román harctérre, majd 1918 elején az olasz frontra. Itt a II. hadtest géppuskás-tartalékosztágnak volt a parancsnoka. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Bátyja, József 4 évi orosz fogságban szerzett betegségében hősi halált halt.

† **Friedrich József** zászlós, *1894. Nagykanizsán tette le az érettségi vizsgát és 1914 októberében mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz. Az orosz frontra ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban, de sebesülten fogságba esett, honnan 46 napos fogság után mint eszerokkant került haza. A kaposvári Erzsébet szálló volt a tulajdonosa, mely a világháború alatt az önkéntesek otthona volt. A kommunizmus alatt rövid ideig letartóztatásban volt, 1922-ben alapította öccsével Istvánnal a hévizi „Friedrich-szállót”, ahol sok bajtársunk talált igazi kellemes otthon. A fogságban szerzett betegségében 1935-ben hősi halált halt. Emlékét bajtársi kegyelettel örökítjük meg ezredtörténetünk e lapján az utókor számára.

Gadányi József községi főjegyző, főhadnagy, Ságvár. *1897, Kiskorpad. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1916 augusztusában ment az

orosz hadszíntérre. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben, majd 1917-ben az ezreddel került a román harctérre Tölgyeshez. 1917 júliusában mint létszámfeletti a pótzljunckhoz vezényelték. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kardos Vilma, gyermekei Tibor, Éva és Mária.

Gadányi Pál főhadnagy, *1895, Kiskorpad. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be és ment júniusban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 végéig, mikor mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzljunckhoz vezényelték. 1917 május havában áthelyezték a volt cs. és kir. 70. gyalogezredhez, melynek kötelékében az orosz hadszíntérre került. 1917 július havában egy áttörés alkalmával Stanislaunál eltűnt és mai napig sem adott életjelt magáról. Hozzá tartozói kegyelettel őrzik emlékét, mert valószínűleg ő is egyike azoknak, akik jeltelen sírban alusszák örök álmukat.

Gál Ottó kereskedő, főhadnagy. *1894, Marcali. 1914 október 1-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment 1915 március 17-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 április 23-án megsebesült. Másodízben önként jelentkezett az orosz harctérre és ment 1915 decemberében az Ikwa menti harcokhoz. Résztvett a Lopusznó-i harcokban, majd 1916 júliusban tisztiiskolába vezényelték. 1916 decemberében a román frontra került, majd az ezreddel ment Bukovinába, végül az orosz harctérre. Lekerült Albániába, majd az olasz harctérre, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hirsch Margit, fia Tamás.

Gallay (Gausser) Rezső dr. kir. tanfelügyelő, százados, Debrecen. *1886, Dunaszekeső. 1914 augusztus 1-én vonult be háborús szolgálatra a volt cs. és kir. 60. gy.-ezredhez. 1914 október 22-én a szétvert 60. gy.-ezredhez osztatván be, ezen időtől kezdve ezredünkben szolgált. Ezredünk 3., 9., majd 14. százada kötelékében vett részt mint századparancsnok a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban Krempanál és Bukovánál, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett a Jablonkin és a Czeremchán ezredünk harcaiban, majd az üldözőharcokban 1915 június 2-ig, mikor megsebesült. Másodízben 1915 december 17-én ment az Ikwa-menti harcokhoz. Résztvett a lopusznói harcokban, de innen mint létszámfeletti kardostisztet a pótzljunckhoz vezényelték. A gablonzi tisztiiskolában mint oktató teljesített 1917 júliusig szolgálatot, mikor az olasz hadszíntérre vezényelték. Itt a volt cs. és kir. 51. gy.-ezrednél nyert beosztást, de 1917 október 24-én újból megsebesült. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é. mindkettő a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Málnássy Erzsébet, gyermekei Rezső, Mária, László és Erzsébet.

Garay Lajos m. kir. aligazgatótanár, Pécs. *1889, Táska (Somogy m.). Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1913-ban és így a világháború kitörése tényleges álló-

mányban érte. Tábori ezredünkkel mint e. é. önkéntes tizedes ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett a Sabáé elleni támadásban. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemergi csatában, majd a Kárpátokban. Itt lépett elő zászlóssá. Másodízben 1915 februárjában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Végig küzdötte ezredünk összes ütközeteit 1915 szeptember végéig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1916 szeptemberében ment harmadízben az orosz harctérre. Harcolt a román, majd az olasz fronton is 1918 márciusig, mikor tanulmányi szabadságra ment. Itt érte a front összemlása is. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O., K. cs. k. Teológiát végzett, okleveles középiskolai tanár. Felesége Rozsek Mária. Öt fiú és egy leánygyermek atyja.

Gáti (Golubits) Gyula OTI felügyelő, e. é. önkéntes-hadapród, Kaposvár. *1895, Somogyvár. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment augusztusban az orosz hadszíntérre, ahol 1916 május 20-ig vett részt ezredünk összes ütközeteiben, mikor megbetegedett. Rövidesen újból az orosz frontra került, de 1916 június 17-én orosz fogságba esett, honnan 1918 aug. ban mint maláriás cserefogoly tért haza. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Szolgált 1920-ban a nemzeti hadseregben is. Felesége felsőbüki Büky Margit, fia Emil. Bátyja Golubits József mint tüzér szolgált a világháború alatt, de a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Geiger László rt. igazgató, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 október 15-én és a tartalékos tisztiiskola elvégzése után ment 1916 májusában az orosz hadszíntérre. Résztvett itt az ezred összes hadműveleteiben 1917 májusáig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, majd innen az olasz frontra vezényelték, ahol a front összemlásaig harcolt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k.

Gergely Ernő ifj. dr., ügyvéd, Budapest. *1891, Szekszárd. 1914-ben vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. Kiképzése alatt súlyos beteg lett, mely betegségéből kifolyólag helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették és mint rokkantat 1917 márciusában elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Budapesten folytat ügyvédi gyakorlatot, de emellett irodalmi munkásságot fejt ki. Az 1936-ban megjelent „Magán- és büntető devizajog” című munkája hézagpótló munka volt. Felesége Salkovits Kornélia.

Gerley (Glottzbach) Kálmán ny. m. kir. postaellenőr, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben 1908–9-ben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel Sabáéhoz ment, majd az orosz hadszíntérre került. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a kárpáti harcokban és az

oroszlengyelországi ütközeteinkben. Majd a kárpáti nagy téli csatához ment. Végigküzdötte összes harcainkat 1915 április 1-ig, mikor a Polonina Wetlinska déli lejtőjén sebesülten fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Moszkva, Tomok, Szentpétervár és Odessza táborai-ban, míg végre 1921 november 18-án az első túszzállítmánnyal hazatért.

vitéz Gergő Béla közszéki főjegyző, százados, Kisláng. *1893, Dióskál. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusában és a tisztiiskola elvégzése után 1915 elején ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett a Czeremchán lefolyt ütközete-kben, majd az üldözoharcokban, de 1915 május 20-án Ostrozechnél súlyosan megsebesült. Felépülése után a pótzljtól ment másodikban az orosz hadszíntérre Lopusznohoz, hol 1915 március 15-én ismét megsebesült. Harmadízben a román frontra került Tölgyeshez, majd lekerült az olasz hadszíntérre a Mte Grappára. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Arany vitézségi érem, K. cs. k., Seb. é. Felesége Kukorelly Mária, fia Béla. 1922 augusztus 15-én avatták vitézzé.

Geyer Gusztáv ref. tanító, e. é. ö., Bonyhád. *1890, Ecsény (Som. m.). 1917 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz. A tartalékos tisztiiskolát Reichenbergben és Gablonzban végezte. Ennek elvégzése után azonban szolgálati és közérdekből felmentették. Felesége Sikor Erzsébet, leánya Margit.

Gimes (Grünbaum) István kereskedő, főhadnagy, Budapest. *1897, Toponár (Som. m.). Az érettségi vizsga letétele után mint gyorsíró-szakiskolai tanár kezdte pályáját, majd a „8 Órai Ujság” munkatársa lett. 1926 óta a kereskedői pályán működik. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915-ben vonult be. Kéthónapi kiképzés után önként jelentkezett és ment az orosz hadszíntérre. 1916 májusában Pieniakinál megbetegedett, de csak tábori kórházban gyógykezelték. Pár hét múlva újból a tűzvonalba került. Résztvett a Lopuszno-i és Batkow-i harcokban. 1916 augusztus 21-én megsebesült. Felgyógyulása után tisztiiskolába vezényelték, melynek elvégzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 63. gy.-ezredhez és ment az olasz harctérre. Ezredével került 1918 elején a nyugati hadszíntérre. Résztvett a Verdun-i harcokban. Kitüntetései O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. 1936-ban átlagon felüli harctéri teljesítményei elismerésül főhadnaggyá lépett elő.

Gimesy (Gross) Frigyes vk. ezredes, Szombathely. *1890, Gyulafehérvár. A nagyszombati hadapródiskolát 1905–09-ben végezte és mint zászlóst ezredünkhöz helyezték. 1912 május elején lépett elő hadnaggyá. A világháború kitörése után az orosz hadszíntérre került tábori ezredünkhöz és 31 hónapon keresztül teljesített arcvonalbeli szolgálatot mint század- és zászlóaljparancsnok az orosz és az olasz hadszíntéren. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é. mindkettő a kardokkal, Magyar érdemrend lovagkeresztje, K. cs. k.

Felesége Malangré Alice, fia Harald-Béla.

Girscht Károly, a Hálókoesi Rt. főtisztviselője, hadnagy, Budapest. *1889, Ujpest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1910-ben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünk 5. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkereszt-ségen. Ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre is a 2. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Az üldözoharcokat végigküzdve, 1915 júliusában betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Innen ment másodikban 1916 júliusában Budapestre, majd Tátra-széplakra került. 1916 őszén géppuskánfolyamra vezényelték és ennek elvégzése után 1916 végén mint géppuskáparancsnok ment 105-ös ezredünkhöz a román hadszíntérre. Innen áthelyezték a volt cs. és kir. 60. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton Stanislau körül harcolt, majd bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol mint oktató működött a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Volones Erzsébet, gyermekei Béla és József.

Gombolay Jenő székesfővárosi tisztviselő, százados, Budapest. A mozgósítás első napján vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzljnál teljesített szolgálatot, majd 1914 november hó 11-én az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 24 hónapon keresztül, közben két ízben meg is sebesült. Vitéz magatartásáért három ízben tüntették ki a Kat. é. éremmel, a kardokkal és az I. o. vit. éremmel. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. 1918 november 14-én leszerelt.

vitéz Gonda Jenő, a Szt. László-kórház gondnoka, százados, Budapest. *1891, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1912-ben és mint hadapród szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk harcaiban a 2. lemergi csatában és a Kárpátokban, de megsebesült. Mint szakasz- és századparancsnok, majd mint zászlóaljsegédtiszt vett részt ezredünk harcaiban az orosz fronton az üldöz- és állásharcokban, majd lekerült az olasz hadszíntérre a Piave-menti csatához, ahol másodikban sebesült meg. Kitüntetései: II. o. kat. é. k., Br. és Ez. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, O., K. cs. k., Seb. é. Felesége néhai Viszló Erzsébet, fia János.

Gödölle Béla ny. m. kir. rendőrfőfelügyelő, hadnagy, Kaposvár. *1897, Kisberki. Ezredünkhöz 1915 október 1-én vonult be mint e. é. önkéntes és ment 1916 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett jul.-ban ezredünk összes ütközeteiben, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után bevonult a pótzljhoz, honnan 1917 augusztus elején az olasz harctérre vezényelték, ahol 1918 szeptemberéig vett részt az összes hadmű-

veletekben. Hareteri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., Német h. e. é.

sebesi Gönczy Pál szföv. műszaki főfelügyelő, Budapest. *1890, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1913-ban. 1915 március elején ment az orosz hadszíntérre és 46 hónapon keresztül egyhuzamban résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Kitüntetései: O₁ kétszer, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovách Pólka, fia Pál.

Gréci Pál körjegyző, hadnagy, Hetes. *1895, Karád. (Som. m.). Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz és 1915 október 28-án ment az orosz hadszíntérre Sopanowhoz. Ezredünknel teljesített hareteri szolgálatot 1916 közepéig, ekkor a 105. ezredhez került. Itt szolgált és vett részt a román hareteri harcaiban 1917 július 20-ig, mikor a volt cs. és kir. 63. gy.-ezredhez vezényelték, melynek kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Emilia, gyermekei Emilia-Irén és Pál-László

Gruber János dr., ügyvéd, ny. százados, Kaposvár. *1884, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes szolgált 1905-ben ezredünkben és 1907-ben tényleges állományba került, 1914 december 25-től 1915 március 20-ig, majd 1915 augusztus 3-tól 1916 április 6-ig vett részt ezredünk összes ütközeteiben mint zlj-segédtsízt, majd mint századparnok. Kitüntetései: III. o. kat. érdemkereszt, Kat. é. é., mindkettő a kardokkal, K. cs. k. Felesége Gubányi Magdolna, gyermekei Melanie és Géza.

Gulyás János m. tisztviselő, hadnagy, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be 1917 márciusában ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1917 végén ment a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd innen az olasz frontra. Résztvett a piavei csatában és a Montello elleni támadásban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Háb. e. é. Nős, leánya Marianne.

Gundy Ferenc ny. á. jegyző, hadnagy, Tarny. *1897, Nagyatád. Ezredünkhöz 1915 október 14-én vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a Lopusznó, Pieniaki és Batkow-i ütközetben. 1916 október 6-án megsebesült, majd felépülése után újból az orosz, majd a román hadszíntérre került. Ezredünkkel ment az olasz frontra is. Harcolt a Piave mentén és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. e.

Gunszt János hadnagy, Pécs. Az érettségi vizsga letétele után önként jelentkezett katonai szolgálatra és mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gablonzban abszolválta és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk számos ütközetében, vitéz magatartása jutalmául soronkívül lépett elő hadnaggyá. Harcolt a román és az olasz hadszíntéren 34 hónapon keresztül, de 1918 június 13-án a Piave

mentén ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Kitüntetései: O₁ kétszer, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Halála után 1918 augusztus 26-án jött ki soronkívül való főhadnaggyi kinevezése, de nem érthette meg a tiszti aranyéremre történt felterjesztés eredményét sem. Nevét kegyelettel örökítjük meg a 44-es ezredtörténet lapjain, mert a legtöbbet — fiatal életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Gyárfás Miklós dr., ügyvéd, főhadnagy, Budapest. *1888, Jászberény. Mint e. é. önkéntes 1911—12-ben szolgált a volt cs. és kir. 17. gy.-ezredben Klagenfurtban. Fegyvergyakorlatot 1913-ban Kaposvárott már ezredünk kötelékében teljesített. A mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment a tábori ezred 12. századával a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Elsőnek vonult be egy fél századdal Sabába. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol részt vett a II. lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd az orosz lengyelországi harcokban. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 31-én megsebesült és súlyos sérülésével, fagyott lábakkal fogságba esett. 1918 június 8-án tért haza és a forradalom kitöréséig helyi szolgálatot teljesített. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: O₁, K. cs. k., Seb. é. 1912—13-as m. kereszt. Felesége Haán Erzsébet, gyermeke Kálmán István.

Hajdu Dezső üzletvezető, hadnagy, Tapolca. *1894, Dombóvár. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1914 október 26-án vonult be és a tisztiiskola elvégzése után 1915 júniusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kamionkai, dobrotwori, krupieci és sopanowai ütközetben, majd harcolt állásarcainkban. 1916-ban 105-ös ezredünkhöz helyezték, melynek kötelékében a román frontra került Békáshoz. 1917-ben áthelyezték a volt cs. és kir. 60. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton harcolt, de fogságba esett, honnan 1921-ben tért haza. Kétizben sebesült meg, elsőizben Sopanownál, másodsor 1916-ban Békásnál. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Neményi Anna, fiai György és István.

Halász Imre kereskedő, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben 1912—13-ban és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is a II. lemerbergi csatához, de 1904 szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 elején ment másodizben az orosz harctérre, ahol résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 június 28-án Kamionka—Strumilovánál ismét megsebesült. Felgyógyulva a pótljznál teljesített kiképzőszolgálatot 1916 őszig, mikor áthelyezték a volt cs. és kir. 43. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre került. Ezredével mint századparnok végigküzdötte a 10., 11. és 12. isonzói csatát, résztvett az olaszokat üldöző harcokban, de a Piave mentén harmadizben sebesült meg. Hareteri

szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. a kardokkal, Ez. és br. kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Hall Géza m. kir. százados, Csenger. *1896, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes 1915 májusában vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment 1916 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk harcaiban Lopusznónál, Batkownál, Manajnownál, majd az ezreddel került a román frontra is. 1917 márciusában mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan 1917 júniusában ment a román hadszíntérre. Az ezreddel került az olasz harctérre is. Harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban, de 1918 október 28-án zászlóaljával együtt francia fogságba esett, honnan 1920 májusában tért haza. — Nős, egy leánygyermek atyja.

Halmi Gyula István vármegyei tisztviselő, hadnagy, Bonyhád. *1893, Szentendre. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. 1915 márciusában ment ki az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban 1915 május végéig. Ekkor betegen került a kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótljzhoz, ahol felülvizsgálaton segéd-szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen a frontmögötti hadtápterületen teljesített szolgálatot 1917 szeptemberig, mikor a pötteshez került, 1919 január 4-én szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é.

Halmos Manó dr., fogorvos, e. ü. hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 októberében és ment 1915 március elején a kárpáti nagy téli csatához, honnan május végén betegen szállították kórházba. Felgyógyulva még ez év decemberében Sopanowhoz került, ahol 1916 szeptember végéig teljesített szolgálatot. Ekkor Lembergbe a II. sz. tartalékkórházhoz vezényelték. 1917 szeptember végén a 31. hadosztály kiképzőcsoportjának lett orvosfőnöke, mely beosztásban érte a front összeomlása is. Kitüntetései: Arany é. ker. a vit. é. szalagján, K. cs. k. Nős, fia Tamás.

Harag István m. kir. postatakarékpénztári tisztviselő, e. é. önkéntes tizedes. *1899, Nágocs. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1917 március 10-én és ment kiképzése után 1917 októberében az orosz hadszíntérre. Az ezreddel ment az olasz frontra is a Piave-menti csatához, de a Montello elleni támadásnál 1918 június 19-én súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte és 1919 január 2-án leszerelt. Kitüntetései: O₁. Felesége Mészöly Margit.

Haselböck József, a Rimamurányi Salgótarjáni Vasművek rt., h. igazgatója, főhadnagy, Budapest. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb harctérre. Résztvett a sabáci harcokban, de 1914 augusztus 14-én megsebesült. Ófutakon, majd Budapesten gyógykezelték. Felgyógyulása után bevonult a pótljzhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd mint a

pótlj segédtszjtje működött 1915 június 28-ig. Ekkor önként jelentkezett harctéri szolgálatra és az orosz hadszíntéren mint egy tábori csendőrsztag parancsnoka nyert beosztást 1916 március 25-ig, mikor Przemyslbe vezényelték. Innen mint egy csendőrsztag parnok Albániába került. 1916 december 5-én felmentették a harctéri szolgálat alól és a vaselosztóbizottságnál mint összekötőtiszt működött, mely beosztásban maradt a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Ezüst és bronz kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k.

Hegyi Kálmán áll. isk. igazgató, hadnagy, Budapest-Wekerletelep. *1884, Kaposvár. 1907-ben szolgált ezredünkben, majd a volt cs. és kir. 69. gy.-ezredben. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Innen 1914 decemberében az olasz frontra vezényelték, ahol a hadüzenetig különleges szolgálatot teljesített. 1915 július 7-én megsebesült. Felépülése után 1915 szeptemberében újra az olasz frontra került és 1916 novemberéig teljesített itt szolgálatot, mikor megbetegedett. 1917 tavaszán vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan Gablonzba vezényelték tisztiskolába. Ennek elvégzése után a román frontra került, majd innen az ezreddel az olasz hadszíntérre ment és a front összeomlásáig résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Szathmáry Margit, gyermekei Zoltán, Árpád, Almos, Aranka, Aladár és Attila.

Hesser Jenő bőrkereskedő, e. é. ö. szakaszvezető, Bonyhád. *1886, Bonyhád. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kaposvárott majd Reichenbergben teljesített szolgálatot a pótlj nyilvántartási irodájában 1918 augusztus 1-ig, mikor Bukarestbe vezényelték. A Mackensen-hadseregben a Wirtschaftsstabnál teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. A Leimeritz-i katonai parancsnokságtól dícsérő elismerésben részesült. Felesége Davidovics Irma.

Hirsch Sándor dr., ügyvéd, hadnagy, Tamási. *1873, Nagyszokoly (Tolna m.). 1914 július 28-án vonult be a 17. népf. gy.-ezredhez. A pótljnal teljesített szolgálatot 1914 szeptember 8-ig, mikor a szerbiai hadsízntérre ment. Itt vett részt a Krupanji éjjeli támadásban. Betegen került a pötttesthez, ahol kiképzőszolgálatot teljesített.

Hoffmann István ügyvéd, főhadnagy, Barcs. *1889, Babócsa (Som. m.). 1914 december 15-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiskola elvégzése után 1915 májusában ment az orosz hadsízntérre. Résztvett a Dobrotwori ütközetben, de megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1916-ban újból az orosz frontra került, ahol résztvett a Batkowi ütközetben. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

vitéz Homoródy Ferenc P. K. fő-tisztviselő, százados, Budapest. *1893, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be a 32. tábori tarackezredhez háborús szolgálatra. 1915-ben vezényelték ezredünkhöz. Résztvett a

Sopanow, Lopusznó és Holubica-i harcainkban, majd lekerült a román hadsízntérre, ahol 105-ös ezredünk kötelékében harcolt a Békás-szorosnál. Egy ízben meg is sebesült. -- Ugyancsak az ezreddel ment az olasz hadsízntérre. A Mte Grappán küzdött a front összeomlásáig. Kitüntetései: III. o. Vaskoronarend. Ez. és br. kat. é., valamennyi a kardokkal, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Huber Mária.

Horváth József szfőv. tanácsos, főhadnagy, Budapest. *1886, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1906—7-ben szolgált ezredünkben és mint t. hadnagy vonult be 1914 július 28-án háborús szolgálatra. Az első menetljjal ment a déli, majd az orosz hadsízntérre. Harcolt a Kárpátokban, majd az orosz lengyelországi ütközeteinkben, valamint a kárpáti nagy téli csatában. 1915 április 20-án betegen ment kórházba. Felgyógyulva másodízben 1916 februárjában Lopusznóhoz került, majd résztvett a Holubica, Pieniaki és Tölgyesi harcainkban. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é. é., mindkettő a kardokkal, K. cs. k.

Horváth Károly erdőmérnök, uradalmi főérdész, főhadnagy, Vállus (Zala m.). *1887, Keszthely. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915 január 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment 1915 augusztus 24-én az orosz hadsízntérre. Résztvett a krupieci, sopanowi, lopusznói és batkowi harcokban. 1916 augusztus 24-én a pótzászlóaljhoz vonult be, majd mint egyedül utazó az olasz frontra vezényeltetett és a gyulai 2. h. gy.-ezredhez nyert beosztást. Harcolt itt 1916 október 22-ig, mikor fej- és láblövessel megsebesült. 1917 december 10-én ment ismét az orosz, majd 1918 március 3-án az olasz harctérre. Itt 105-ös ezredünkhöz nyert beosztást. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k., Seb. é., Felesége kemenesaljai Lőke Margit.

Horváth Lajos dr., orvos, egyet. m. tanár, hadnagy, Budapest. *1895, Szabós (Som. m.). Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz. 1915 május 15-én. Még ez év november 15-én az orosz hadsízntérre ment. Végigküzdötte ezredünk összes hadműveleteit itt, valamint a román és az olasz hadsízntéren 1918 november 16-ig, mikor a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Kor. ar. é. k. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége d. Erőss Mária, gyermekei Zsuzsanna és Klára.

Horváth Mihály községi jegyző, hadnagy, Felsőszentmárton. *1894, Nagyatád. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1914 október 26-án és ment az orosz hadsízntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de a Czeremhán 1915 április 9-én súlyosan megsebesült. 1917 júliusában áthelyezték a volt cs. és kir. 65-ik gy.-ezredhez, melynek kötelékében volt a forradalom kitöréséig. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Hártfalvy Marianne.

Horváth Péter igazgató-tanító, hadnagy, Kaposvár. *1881, Kaposvár. Ezredünkben 1902-ben szolgált. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment 1914 október 2-án az orosz frontra Turkához. Itt megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1915 augusztusában másodízben is az orosz frontra vezényelték. Résztvett a dobrotwori, a krupieci és sopanowi harcokban. 1915 október 15-én újból megsebesült. Felgyógyulva, rövid pótzászlóaljbeli szolgálat után Pieniakihoz került. Itt volt a 13. század kötelékében 1916 október 20-ig, mikor Reichenbergbe ment. Harmadízben december 6-án ment az orosz, majd az ezreddel az olasz hadsízntérre. A front összeomlása a tarcentói kórházban érte. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Seb. é.-nek és a Szolg. k.-nek. Nős, gyermekei György, Margit és István.

Horváth Sándor közigazgató, e. é. önkéntes tizedes, Kisdobsza. *1896, Kéthely. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 május 15-én és ment októberben az orosz hadsízntérre. Résztvett a sopanowi harcokban, de megsebesült. Felépülése után még kétízben harcolt az orosz fronton Lopusznónál, majd Washkutznál. Lopusznónál újból megsebesült. A tisztiskolát Gablonzban végezte. Felesége Bordás Ilona, fia László.

Hosszú József adóügyi jegyző, zászlós, Somogyuszob. *1896, Somogyuszob. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915-ben és a tisztiskola elvégzése után ment 1916 elején az Ikwa menti harcokhoz. Résztvett a lopusznói és batkowi ütközetekben, de 1916 augusztus 31-én román fogságba esett, honnan 1918 március 30-án tért vissza. Még ez év közepén az olasz frontra vezényelték és itt is érte a front összeomlása. Az ezred maradványaival tért haza és 1919 január 10-én leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége József Julianna Mária, fiai József, Miklós és Lajos.

Hutya Sándor ny. á. őrnagy, Pécs. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1900-ban és a tisztiskola elvégzése után vétette fel magát a tényleges tiszti állományba. A világháború kitörése ezredünknél érte és a tábori ezreddel ment a szerbiai hadsízntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel került az orosz frontra. A II. lemergi csatában Horozana Wielkánál megsebesült. Felépülése után pótzászlóaljunknál teljesített szolgálatot, majd újból az orosz frontra ment. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadsízntéren. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é., mindkettő a kardokkal, K. cs. k., H. e. é., 1912—13-as m. k.

vitéz Irsay (Izinger) István m. kir. őrnagy, Pécs. *1892, Vértesacska. Ezredünkhöz 1913-ban mint e. é. önkéntes vonult be. A tábori ezreddel ment a szerb hadsízntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Szeptember 5-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz került az orosz lengyelországi harcokhoz, majd az ezreddel a kár-

páti nagy téli csatához, 1915 március 13-án Jablonkinál súlyosan megesebesült. Ez év augusztus 18-án vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 közepéig kiképzőszolgálatot teljesített, majd innen az orosz hadterre vezényelték. Az ezreddel ment Tölgyesbe és Bukovinába is. 1917 júliusában mint létszámfeletti kardos tisztet a póttesthez vezényelték, ahol a forradalom kitöréséig mint a pótzászlóalj második zászlóaljsegédfisztje teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1924-ben avatták vitézzé.

Isztl Nándor magánzó, e. é. ő. őrzővezető, Marcali. *1876, Marcali. 1915 augusztus 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra mint e. é. önkéntes, 1916 január 11-én az orosz hadszíntérre ment, ahol 1916 július 30-ig vett része ezredünk hadműveleteiben. Másodízben 1917 január 11-én került Bukovinába. Innen 1917 július 25-én betegen ment kórházba. Az olasz frontra 1918 március 5-én vezényelték és itt volt a front összeomlásáig. 1918 december 5-én szerelt le Kaposvárott.

Isztl Zsigmond bonakereskedő, főhadnagy, Marcali. *1882, Marcali. 1914 július 26-án vonult be ezredünkhöz és ez év november 17-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Március 14-én megesebesült. Az oroszokat üldöző harcokban 1915 szeptember 14-én orosz fogságba esett, honnan 5 évi fogság után 1920 júliusában tért haza. Felesége Kelemen Magda, gyermekei Bulesu, Mária és Béla.

Jacob György Máv főhivatalnok, hadnagy, Budapest. *1896, Budapest. 1915 május 15-én vonult be mint e. é. önkéntes a volt cs. és kir. 12. tábori tüzérezredhez, honnan 1916 februárjában helyezték át ezredünkhöz. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a lopuszói és piénakii harcokban, de 1916 augusztus 5-én súlyosan megesebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Böhmisch Alice, fia Alfréd.

Jagicza Andor biztosítási főtisztviselő, zászlós, Budapest. *1884, Felsőleperd pta, Tolna vm. Mint e. é. önkéntes 1916 februárjában vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 novemberében megesebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 elején a román hadszíntérre vezényelték. Később a 105-ös ezred kötelékében lekerült az olasz frontra a Mte Grappára, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Fia Károly, férjezett leánya Anny.

Jankovics József róm. kat. tanító, e. é. önkéntes tizedes, Kaposgyarmat. *1899, Kelevíz. 1917 április 19-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben a front ösz-

szeomlásáig. Felesége Turi Irén. 1920—21-ben szolgált a nemzeti hadseregben is.

Jobst József kir. bir. végrehajtó, e. é. ő. szakaszvezető, Pécs. *1889, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 július 28-án ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre, honnan súlyos betegen vitték kórházba. Felépülése után újból az orosz frontra került, de súlyosan megesebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és a milovici fogolytáborba vezényelték. Innen egy fogoly szállítmánnyal Pécsre vezényelték, ahol a Zsolnay-féle gyárban szolgált mint a fogolykülönítmény parancsnoka a forradalom kitöréséig.

Kainer Leó kereskedő, zászlós, Barcs. *1895, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915-ben. 1916 májusában kikerült az orosz hadszíntérre. Innen a román, majd az olasz hadterre ment. Résztvett 21 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben. A román fronton meg is sebesült. 1918 decemberében szerelt le Kaposvárott. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Stern Piroska, gyermekei Gyula, Károly és Marion.

Kalapos György dr., kórházi főorvos, hadnagy, Pápa. *1900, Lengyel. Ezredünkhöz 1918 áprilisában vonult be és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. A cs. és kir. távíróezred kötelékében teljesített 1919 szeptember végéig szolgálatot, de megbetegedvén kórházba szállították és 1918 december 9-én leszerelt. Mint belgyógyász és röntgen szakorvos működik az Irgalmasrend közkórházában.

Kaposy (Krázsovits) János városi aljegyző, főhadnagy, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 decemberében. A tiszti iskola elvégzése után 1916 elején ment az orosz hadszíntérre, majd innen a román frontra. Tizennégy hónapon keresztül harcolva 1917 február 28-án a Gyilkostónál megesebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

vitéz Karbuczky János dr., ügyvéd, százados, Csupog. *Tarany (Somogy m.). Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 március 15-én. Gablonzban végezte el a tisztiiskolát és mint hadapród került 1916 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban mint szakaszparancsnok, majd mint századparancsnok, harcolt Lopuszónál és Batkownál, de Troscianecnél 1915 szeptemberében a volt cs. és kir. 3. gy. ezredhez helyezték át, melynek kötelékében az orosz fronton mint századparancsnok teljesített 1917 március 12-ig frontszolgálatot, mikor súlyosan megbetegedett. Wienben az 1. sz. helyőrségi kórházban gyógykezelték, majd felépülése után mint frontszolgálatra alkalmatlant, pótzászlóaljunknál Reichenbergben mint a visszatérő hadifoglyok igazolóbizottságának előadója teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: O., K. cs. k., H. e. é. Felesége Absolon Mária, leánya Mária.

Karbuczky László kántor-tanító, hadapródőrmester, Ujvárfalva. *1899, Tapsony. A tanítóképzőt Csupogón végezte 1916-ban. 1917 már-

cius 10-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után 1918 február 10-én lekerült az olasz hadszíntérre. Résztvett a piavei csatában. Itt érte a front összeomlása is. 1918 novemberében leszerelt. 1928 óta működik Ujvárfalván, Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Bukovich Gabriella, gyermekei László és Gabriella.

Kardos (Singer) József vaskereskedő, főhadnagy, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes szolgált 1913-ban és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A 12. század kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. 1914 szept. 9-én Horozana-Wielkánál megesebesült. Felgyógyulva 1915 augusztusában újból az olasz hadterre került. Résztvett 1. zászlóaljunk kötelékében a 105. ezred romániai harciban mint az 1. század parancsnoka. 1916 novemberében súlyosan megbetegedett, melyből kifolyólag segédszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen került a 109. munkásosztághoz, mely az olasz fronton a 6. hadsereg kötelékébe tartozott. Kitüntetései: Ez. és br. kat. é. a kardokkal, K. cs. k., Seb. é. Gyermekei Ferenc és Anna.

Károlyi Imre róm. kat. tanító, e. é. önkéntes tizedes, Somogyszob. *1889, Ötvöskőny. Középiszkoláit Csupogón végezte és ugyanott nyert tanítói oklevelet is. 1917-ben mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az olasz frontra vezényelték. Itt a hadosztályparancsnokságnál nyert beosztást, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károlyi csapatkeresztnek. Felesége Banka Margit, gyermekei Imre és Margit.

Károlyi Károly áll. el. isk. igazgató, hadnagy, Tolna. *1882, Szakes. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Huszonnyolc hónapig teljesített ezredünkben frontszolgálatot. 1914 december 4-én Bukovánál sebesült meg első ízben, majd másodízben 1917 július 10-én Stanislau mellett. 1916-ban a 62. gy. dandárparancsnokságnál mint segédtsz. teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Stoll Paula, leánya Paula

Kárpáti József kereskedő, százados Kaposvár. Mint e. é. önkéntes 1910-ben szolgált az 1-6. császárvadászezredben. 1914 decemberében helyezték ezredünkhöz és ment 1914 augusztus 13-án az orosz hadszíntérre a Kamionkához. Résztvett a dobrotwori, krupieci és sopanowi harcokban, majd az ezred további hadműveleteiben 1917 szeptemberéig, mikor mint létszámfeletti kardostisztet a póttesthez vezényelték. 1918 januárban az olasz frontra ment, ahol a front összeomlásáig harcolt, de október 24-én megesebesült. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Kat. é. a kardokkal, O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Gyermekei Sándor és Éva.

Kárpáti Kálmán községi körjegyző, hadnagy, Csököly. *1896, Nagyatád. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1916 januárjában. A

tisztviskolát Gablonzban végezte és ment 1916 decemberében az orosz frontra, majd az ezreddel a román harctérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, majd ugyancsak az ezreddel került az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave menti csatában, de a Montelló bevételénél 1918 június 16-án megsebesült. Kiténtetési: O₁, K. cs. k., Seb. é. Felesége Jobbágy Vilma, gyermekei Zoltán, Kálmán, Jenő és Emil.

Kaszás István nőorvos, hadnagy, Budapest. *1894, Tápióbiicske. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusában és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Az orosz, román és az olasz hadszíntéren 19 hónapig teljesített elsővonalbeli szolgálatot és 1918 december 31-én leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k.

† **Kelemen Andor** kereskedő, e. é. önkéntes tizedes, Siófok. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be és a tisztiiskola elvégzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 68. gy-ezredhez. Ezrede kötelékében került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de a lucki áttörés alkalmával súlyosan megsebesült. Felépülése után mint 90%-os rokkantat tartósan szabadságot kaptak, de 1922-ben a harctéren szerzett súlyos sebesülésében hősi halált halt. Kiténtetési: O₂, K. cs. k., Seb. é.

Kelemen Antal nagykereskedő, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben 1912–13-ban és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel ment az orosz harctérre is. Harcolt Horozana-Wielkánál és az ezt követő harcokban, de 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1915 júniusában újból az orosz harctérre került. Résztvett a Kamionka Strumilovai és a dobtrowori kőzetekben. Itt újból megsebesült. Rövid pótzászlóaljbéli szolgálat után ment harmadizben az orosz frontra, ahol a 105. gy-ezred kötelékébe került. A román fronton sebesült meg harmadizben, 1916 augusztus 28-án, de súlyos sebével fogságba esett. A fogságból 1918 májusában tért vissza, de rövid szabadság után az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol egy kiképző csoportnál teljesített szolgálatot. Innen egy századdal Prágába került. Itt érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Lévai Ilonka.

Kelemen Ernő szállító, főhadnagy, Szigetvár. Mint e. é. önkéntes vonult be a volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez Pécsre. A tartalékos tisztiiskolát ezredünk kötelékében végezte el. A világháború kitörésekor betegszabadságon lévén, 1915 május 6-án ment ezredünkhöz az orosz hadszíntérre. Résztvett a krucieneci, kamionkai, dobtrowori és krupieci harcokban, majd harcolt az Ikwa mentén Sopanownál. 1916 februárjában mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan áprilisban visszatért ezredünkhöz az orosz had-

színtérre. Harcolt Lopusznónál, majd az ezt követő harcokban, az ezreddel került a román harctérre is Tölgyeshez. 1917 februárjában betegen ment kórházba, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol irodai szolgálatot teljesített. 1917 decemberében újból az orosz frontra ment, de 1918 januárjában ismét a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kiténtetési: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Kempfner Jenő a P. M. K. B. aligazgatója, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1903-ban a cs. és kir. 24. vadászászlóaljnál szolgált. Mint t. hadnagy vonult be 1914 július 28-án ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen 1915 áprilisában betegen ment kórházba. 1915 augusztusában újból az orosz frontra került az Ikwa-menti harcokhoz, ahol 1916 márciusáig harcolt. 1916 augusztusában a román, majd innen az olasz frontra került. 1918 július 20-án felmentették. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kiténtetési: Ezüst és Br. kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k. Nős, leánya Klára.

Kende Vidor dr., kórházi főorvos, hadnagy, Pápa. *1883, Pápa. Ezredünkhöz 1914 június 1-én vonult be mint e. é. önkéntes. 1915 augusztusában ment az orosz hadszíntérre és a 4. hadtest kötelékében felállított 23-as mozgókórháznál teljesített szolgálatot 1916 február végéig. Ekkor az 1. majd a 24. lövészezredhez vezényelték, ahol mint zászlóaljorvosfőnök teljesített szolgálatot. Innen került hasonló beosztásban a volt cs. és kir. 40. gy-ezredhez, majd ismét a 23-as mozgókórházhoz, ahol 1918 május elsejéig szolgált. A forradalom kitörése tanulmányi szabadsága alatt érte. Kiténtetési: Arany é. k. a kardokkal, Vöröskereszt ez. é. k., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Goldstein Olga, gyermekei Márta, Mária, Magdolna és Anna.

Kertész Zsigmond dr. főhadnagy, Budapest. *1892, Alsószeli. Ezredünk kötelékében teljesített a világháború alatt az orosz és az olasz hadszíntéren 33 hónapon keresztül frontszolgálatot. Az olasz hadszíntéren a Montello elleni támadásnál súlyosan megsebesült. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Kat. é. é., mindkettő a kardokkal, O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., II. o. német vaskereszt, H. e. é. Felesége Weinberger Ilona, gyermekei Gábor és András. — Fivére: Dezső mint hadapród harcolt a volt 72. gy-ezredben, de a 11. Isonzó-csatában hősi halált halt.

Kilbinger Zoltán körjegyző, hadapród, Somogyhárságy. *1891, Kapos. Mint e. é. önkéntes hadapród vonult be ezredünkhöz 1914 július 27-én és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban, de 1914 november 22-én Krempánál fogságba esett. Mint fogoly, majd mint túszt megfordult Szibéria számos fogolytáborában, míg 1922-ben Rigában mint túszt kicserélték és hazatért.

1928 óta Somogyhárságy község vezetőjegyzője. Gyermekei Zoltán és Tibor.

Kisfalvi (Krinko) Mihály a P. M. K. B. tisztviselője, hadnagy, Budapest. *1895, Mende (Pest m.) Mint e. é. önkéntes 1915-ben vonult be háborús szolgálatra és ment a tisztiiskola elvégzése után 1915 december 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 január 8-ig, mikor betegen ment a pótzászlóaljhoz. Innen 1917 október 20-án lekerült az olasz harctérre, ahol 1918 november 10-ig harcolt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ferenczy Margit, gyermekei Tibor és Erzsébet.

Kisgyura János ref. kántortanító, e. é. önkéntes tizedes, Alsósegéd. *1898, Somogyszob. Középiskolai tanulmányait Csurgón végezte és 1920 óta működik Alsósegéden mint kántortanító. Mint e. é. önkéntes vonult be 1916 május 29-én ezredünkhöz. A tartalékos tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment a román hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, majd az olasz hadszíntérre került, ahol a frontösszeomlásig harcolt az összes ütközeteiben. Felesége borosjenői Penyigei Manecz Erzsébet, gyermekei János és Katalin.

Kiss Ferenc iparművész-tanár, hadnagy, Budapest. 1915 januárjában vonult be a volt cs. és kir. 32. gy-ezredhez, honnan áprilisban áthelyezték ezredünkhöz. 1916 januárjában a 18. menetszázaddal az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a Brussilow-offenzívában. 1916 június 20-án gránátlegnyomással kórházba került. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1917 májusában áthelyezték a volt cs. és kir. 83. gy-ezredhez, honnan azonban augusztusban ismét ezredünkhöz került. 1917 végén mint az Iparművészeti Iskola tanárát a háborús szolgálat alól felmentették. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é. Felesége Várady Erzsébet, fia Ferenc. Ezredünktől annak idején megbízást kapott a 44-es háborús emlékek gyűjtésére, mely megbízásnak eleget is tett. Az általa gyűjtött emlékek a wieni hadimúzeumban vannak kiállítva. Ő rendezte 1924-ben a 44-es művésztsztek kaposvári kiállítását is.

Kiss György kir. ítélőtáblai bíró, e. é. ő. tizedes, Pécs. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben 1900–01-ben és utolsó fegyverszolgálatát is ezredünkben tette le. A világháború alatt hivatalból felmentést nyert.

Kiss János községi jegyző, e. é. ő. hadapródőr-mester, Kisvejké. *1900, Szakály. Gimnáziumi tanulmányait Budapesten a Piaristáknál végezte, a közigazgatási tanfolyamot pedig Győrött hallgatta. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1918-ban vonult be. A tartalékos tisztiiskolát Gablonzban abszolválta, majd ennek elvégzése után Kaposvárra vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Felesége Bayer Ilona-Mária, gyermekei Klára-Ilona, Ferenc-János és Kornél-Dénos.

Kiss Mihály dr., m. kir. postatakarékpénztári főtitkár, főhadnagy, Budapest. Ezredünkhöz mint e. é.

önkéntes 1914 augusztus 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tartalékos tisztiiskola elvégzése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot 1915 április 17-ig, mikor az orosz hadszíntérre ment. Táborig ezredünk 7. századának kötelékében harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcokban. 1914 június 4-én Krukienénél súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítve 1918 augusztusáig teljesített szolgálatot. Ekkor mint századparancsnok ment kiképzőcsoportunkhoz az olasz frontra és ott érte a front összeomlása. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é.

Klár Andor dr., főorvos, főhadnagy-orvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 júniusában vonult be ezredünkhöz Wienbe. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre Grodek és Liskóhoz. Honnan megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 októberében a 16. menetszázaddal ismét kikerült az orosz harctérre az Ikwa mellé. Résztvett a sopanowi és waschkutzi ütközésekben. 1916-ban a II. hadseregparancsnoksághoz vezényelték, ahol a „Gruppe Csiky” orvosa lett. Itt teljesített szolgálatot 1917 augusztusáig, mikor visszakerült a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Innen a X. hadseregparancsnoksághoz Trientbe, majd a 16-os nehéztarack-osztághoz vezényelték Assiagóhoz. Itt teljesített mint orvosfőnök a front összeomlásáig szolgálatot. Kitiüntetései: Kor. ar. é. k. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k. Nős, gyermekei Péter és Mária.

Kleisz János rt. igazgató, főhadnagy, Budapest. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszokat üldöző harcokban, majd a sopanowi ellen-támadásban. 1915 december 24-én mint létszámfelettit a pótzászlóaljhoz vezényelték. Reichenbergben teljesített kiképzőszolgálatot, de 1916 márciusában újból az orosz hadszíntérre került. A 105. gy.-ezred kötelékében harcolt, de júliusban megsebesült. Felgyógyulva mint a 31. hadosztály rohamosztagnak kézi géppuskás parancsnoka teljesített az orosz fronton szolgálatot. A hadosztállyal ment az olasz harctérre is, de innen betegen szállították kórházba. A forradalom kitörése Kaposvárról érte. Kitiüntetései: O., O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Nős, gyermeke Éva.

Koch Aurél cégvezető főmérnök, főhadnagy, Budapest. A világháború alatt az orosz hadszíntéren harcolt 1915 február 6-tól 1917 elejéig, mikor az olasz frontra került. Itt teljesített szolgálatot 1917 végéig, mikor betegen a pótzászlóaljhoz vezényelték. Kitiüntetései: Kat. é. a kardokkal, K. cs. k. Nős, két gyermek atyja. — Bátyja: Imre mint árkászhadnagy hősi halált halt.

Kollár Gyula tervező építésmérnök, kir. törv. szakértő, hadnagy, Budapest. *1895. Somogybükksöd. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915 májusában vonult be és a tisztiiskola elvégzése után 1915 decembe-

reben ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban, harcolt Lopusznónál és Pieniakinál, de 1916 június 18-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 75%-os rokkanttá minősítették. Kitiüntetései: O., K. cs. k. Felesége Kocztur Ilona, gyermekei Edith és Gyula.

Konta István banktisztviselő, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915-ben és a tisztiiskola elvégzése után 1915 decemberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwa mentére, majd Lopusznóhoz. 1916 június 18-án megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pöttesthez, majd másodikban 1917 március 21-én lekerült a román hadszíntérre. Itt volt 1917 szeptember 2-ig, mikor megbetegedett. A pótzászlóaljnál felülvizsgálaton könnyűszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Kopátsy József magánzó, okl. gazda, hadapród, Kaposvár. *1889, Kaposvár. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. A pótzászlóaljtól hadtápszolgálatra vezényelték, ahol hat hónapig teljesített szolgálatot. Innen Zalaegerszegre került és az ottani fogolytáborban szolgált 1917 közepéig, mikor mint gazdát közérdekből felmentették. Felesége Schramek Anna, gyermekei Anna, Sándor, József és Gizella.

Korpólay (Killius) Gyula a Pécsi Takarékpénztár cégvezető fiókfőnöke, ny. á. százados, Bonyhád. *1898, Budapest. Kitiüntetéssel végezte a wiener-neustadti katonai akadémiát és 1917-ben ezredünkhöz avatták fel. 1925 január 1-én nyugállományba helyeztetett. Háborús szolgálatát pótzászlóaljunknál Reichenbergben kezdte, majd 1917 október 28-án tábori ezredünkhöz került az orosz hadszíntérre. A 4., majd a 2. zászlóaljunknál mint szakasz- és századparancsnok, majd mint zászlóaljsegéd tiszt harcolt Waschkutznál, Nowyitarnál az orosz, a Piave mentén és a Montellónál az olasz hadszíntéren. Harmadik zászlóaljunkkal 1918 október 28-án francia fogságba került, honnan 1920 májusában tért haza. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitiüntetései: Kat. é. a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztr. H. e. é. Felesége Trebbin Margit

Körmendi Lajos dr. ügyvéd, zászlós, Budapest. *1871, Tata. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után a budapesti Pázmány Péter tudományegyetemen doktorátust, majd ügyvédi vizsgát tett. Előbb újságírói gyakorlatot folytatott, jelenleg gyakorló ügyvéd. Fiatal korában hosszabb afrikai utazást tett. Ezredünk kötelékébe mint e. é. önkéntes lépett és a tisztiiskola elvégzése után 1915 májusában az orosz hadszíntérre vezényelték. Résztvett ezredünk kötelékében az oroszokat üldöző harcokban Kamionkánál, Dobrotwornál és Krupienénél, majd végigküzdötte az Ikwa-menti harcokat és állásharcainkat 1916 tavaszáig. Ekkor mint 60%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kellner Jolán,

gyermekei László, András és János. — Fivére: Henrik 1914-ben Kawaruskánál hősi halált halt.

vitéz Körmöczy Ottó tptzári fiókfőnök, százados, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 augusztus 25-én ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után ment 1915 májusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a Kamionka körüli harcokban és a dobrotwori ütközetben. Itt súlyos fejlövésel megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. 1927 június 27-én avatták vitézzé. Felesége Soltész Zsófia.

Kóta Bernát dr., urológus-főorvos, főorvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1909-ben szolgált a cs. és kir. 25. vadászzászlóaljnál. 1913 október 1-től 1914 április 1-ig mint segédorvos volt a 16-os helyőrségi kórházhoz besorozva. 1914 július 28-án a 72. gy.-ezred kötelékében ment az orosz hadszíntérre. Ezredünkhöz 1915 elején került, ahol mint zászlóalj-orvosfőnök teljesített szolgálatot 1917 nyaráig, mikor az 504-es tábori kórházhoz vezényelték Brodyba. A kórházzal ment az olasz harctérre is Udinéhez. Rövid ideig az adriai higanybánya bányaorvosa volt, majd a budapesti Augusztia barakkórház orvosa lett, ahol 1921-ig működött. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitiüntetései: Ez. és br. kat. é. a kardokkal, I. o. Vör. ker. é. é., K. cs. k.

Kovács Aladár borkereskedő, hadnagy, Ujpest. *1891, Rákospalota. Mint e. é. önkéntes vonult be a mozgósításkor ezredünkhöz és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben a kárpáti nagy téli csatában, ahol meg is sebesült. Résztvett az üldözőharcokban is 1916 elejéig, majd a tisztiiskolába Gablonzba vezényelték. Ennek elvégzése után újból az orosz hadszíntérre ment, majd ezredünkkel a román harctérre került. Ugyancsak ezredünkkel ment az olasz hadszíntérre is a Piave menti csatához. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fürst Alice.

Kovencz József kereskedő, szkv. százados, Budapest. 1914 októberében a wiener-neustadti akadémia elvégzése után mint hadnagy kezdte katonai pályáját. Résztvett ezredünk kötelékében az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában, 1915 március 10-én Csnánál megsebesült és Ungvárról, Kasán, majd Budapesten gyógykezelték. Felgyógyulva újból az orosz harctérre ment, ahol résztvett a dobrotwori ütközetben, az oroszokat üldöző harcokban és az Ikwa-menti csatározásokban. Sopanownál ő volt a támpont parancsnoka. Az ezreddel ment Lopusznóhoz is, honnan mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1917 elején a 105. gy.-ezred kötelékében mint géppuskásszázadparancsnok harcolt, majd az olasz fronton a 7. hadtest rohamzászlóalj parancsnoka lett. Innen a 141. dandárhoz nyert besorozást, ahol mint vk. tiszt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig.

Haretéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: III. o. k. é. k. a kardokkal, Ezüst és bronz kat. é. é. a kardokkal. K. cs. k., Seb. é.

Krausz Ernő gabonakereskedő, e. é. önkéntes, Babócsa. *1877, Babócsa. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 augusztus 15-én. Kiképzése után irodai szolgálatra osztották be és a gazdasági hivatalban Reichenbergben teljesített szolgálatot, majd kikerült az orosz hadszíntérre. Innen vezényelték az olasz hadszíntérre és Udinében a gazdasági hivatalban nyert beosztást. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. Régi kereskedőcsalád sarja, elődei is kereskedők voltak. — Öccse: Marton István mint zászlós az orosz hadszíntéren halt hősi halált.

vitéz Kristófy Gyula erdőmérnök, százados, Keszthely. *1893, Szekszárd. A bánya- és erdőmérnöki iskolát Selmecebányán végezte el és 1922 óta mint m. kir. erdőmérnök a m. kir. állami erdészet szolgálatában áll. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes vonult be 1914 augusztus 2-án és ment a tisztiiskola elvégzése után 1914 december 29-én az orosz lengyelországi harcokhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál, de 1915 március 13-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd 1915 április 29-én ment újból az orosz frontra, ahol mint szakasz-, majd mint századparancsnok résztvett az üldözőharcokban egész az Ikwáig, majd harcolt Lopusznónál és Batkownál. 1916 augusztus 13-án azonban újból megsebesült. Harmadízben 1916 november 7-én ment az orosz haretérre, majd innen a román frontra Tölgyeshez. A bukovinai harcok után lekerült az olasz frontra a Piave-menti csatához. A Montello bevétel után az ezt követő harcokban 1918 október 28-án harmadízben sebesült meg. Haretéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: Ezüst kat. é. é. kétszer, Br. kat. é. é., valamenyinyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., német H. e. é.

Kurtz Géza ny. áll. ezredes. Budapest. *1877, Budapest. A főgimnázium öt osztályának elvégzése után 1892-ben vették fel a budapesti hadapródiskolába és 1896 augusztus hó 18-án mint hadapródtiszthelyettest a volt cs. és kir. 61. gy-ezredhez avatták fel. 1897-ben lett hadnagy, majd 1902-ben főhadnagy. 1906-ban áthelyezték a volt cs. és kir. 39. gy-ezredhez, majd 1911-ben lépett elő századosná és vezényelték a 44. gy-ezredhez, mikor a 8. század parancsnokságát vette át. Ebben a beosztásban került táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a Sabác elleni támadásban, de 1914 augusztus 23-án Misarnál tüdőlövésrel megsebesült. Felépülése után a 2. menetzászlóaljig ment 1914 okt. 3-án az orosz hadszíntérre a Kárpátokba és vette át a 2. táborig zászlóalj parancsnokságát, de október végén bokarepedéssel kórházba szállították, honnan 1914 november végén újból az orosz frontra ment. Az orosz lengyelországi harcokban 1915 január 26-án fejlődéssel megsebesült és felgyógyulása után 1915 április 20-tól augusztus végéig a 10.

hadosztályparancsnokságnál volt vezérkari szolgálatra beosztva. Innen ment 1915 október végén a 16. menetszázaddal az orosz hadszíntérre az Ikwá-menti harcokhoz, ahol megszakításokkal a 3. és 4. zászlóaljakat vezényelte. 1917 novemberében neveztetett ki soronkívül őrnaggyá. 1918 augusztusában a hadügyminiszter rendeletére a katonai vasutaknál mint leszerelési előadó teljesített szolgálatot. Az 1924-ben megtartott bajtársi összejövetel alkalmával kéretett fel ezredtörténetünk megírására. Hosszú, fáradságos és lelkiismeretes munkájának eredménye jelen ezredtörténet. Különböző hiteles hadműveleti iratokra támaszkodva igyekezett megörökíteni dicső ezredünk haditetteit. Legendáshírű szép ezredünk megszűnt, de dicső tetteinek híre szent hagyományként fog szállani apáról fiúra és késő unokákra. Ezeket írta meg ő történeti hűséggel és tárgyilagos-sággal, miertis hálás neki az ezred minden egyes volt tagja. Kitüntetései: III. o. Vaskoronarend, III. o. kat. é. k., mindkettő a kardokkal, II. o. német vaskereszt, ezenkívül több emlékérem és kereszt. Felesége Kopp Adél, gyermekei dr. Kurtz Géza orvos, tanársegéd, dr. Kurtz Sándor róm. kat. áldozópap és Kurtz Róbert repülőhadnagy.

vitéz Lakos Imre m. kir. alhadbiztos, Miskolc. *1894, Zsámbék. Ezredünkhöz 1914 október 20-án vonult be mint e. é. önkéntes. Ezredünk kötelékében 24 hónapon keresztül teljesített első vonalbeli szolgálatot mint szakasz- és századparancsnok. Résztvett az Ikwá mentén a sopanowi harcokban, harcolt Lopusznónál, majd 1916 június 15—18-ig a Brussilow-féle áttörési kísérlet visszaverésében. Harcolt az orosz hadszíntéren a Piave-menti csatában és a Montello bevételénél. Három ízben sebesült meg. Először 1915-ben Sopanownál, másodszer 1916 június 16-án Lopusznónál, harmadízben 1918 június 15-én a Montello elleni támadásnál. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., osztrák H. e. é. 1926-ban avatták vitézzé. Felesége Barcza Anna, gyermekei Anna és Imre.

† **Lehner Hugó** egyetemi hallgató, hadnagy, Tevel. *1894, Tevel. Mint műegyetemi hallgató vonult be 1914 október 26-án a volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez Székesfehérvárra. Innen kérte ezredünkhöz való helyezését. 1915 májusában mint hadapród ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközetében 1915 szeptemberéig, mikor egy vállalkozás alkalmával súlyos haslövést kapott. Kassán ápolták, majd bevonult a póttésztérre. 1916 júniusában önként jelentkezett a frontra. 1916 augusztus 6-án Batkownál egy támadás alkalmával ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Bátyja Oszkár gyászolja és örzi kegyelettel hős öccse emlékét, ki fiatal életét adta a zászló becsületéért. Öszinte bajtársi kegyelettel emlékezzünk meg róla mi is ezredtörténetünk lapjain, megörökítve őt az utókor számára.

Lehner Károly rt. cégvezető, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 augusztus 15-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvég-

zése után ment az orosz hadszíntérre. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 9-én Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva a póttésztől ment másodízben az orosz haretérre, majd 105-ös ezredünk kötelékébe került a román fronton. 1918 elején az olasz hadszíntérre vezényelték és beosztották a volt cs. és kir. 12. ulánus-ezredhez. Harcolt a piavei csatában és itt is érte a front összeomlása. Haretéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Lengyel Imre dr., nőorvos, e. ü. hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 májusában. Résztvett a Sopanow körüli harcokban. Lopusznónál a 9. század kötelékében harcolt 1916 júliusáig, mikor a III/17-es hadikórházhoz vezényelték, mely akkor Lembergben volt felállítva. Innen egy albániai maláriakórházhoz került, majd egy év múlva betegyen vették kórházi ápolás alá. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan rövidesen az olasz hadszíntérre ment. A Piave-menti csatát mint az 1. zászlóaljunk orvosfőnöke küzdötte végig. A front összeomlásáig teljesített itt szolgálatot és az ezred maradványaival tért haza. Haretéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: Kor. arany é. kereszt a vit. é. sz., Vör. ker., III. o. é. ker., K. cs. k.

Lengyel István kereskedő, hadnagy, Kaposvár. *1899, Kaposvár. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1917 márciusában vonult be és ment 1917 augusztusában az orosz haretérre. Az ezreddel került az olasz frontra is, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Polgár Éva, fia Péter.

Lóczy Lajos igazgató-tanító, hadnagy, Csurgó. *1889, Kaposvár. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban. Turkánál és Sary-Sambornál, majd ezredünk orosz lengyelországi harcaiban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, azonban 1915 március 13-án megsebesült. Másodízben 1915 október 16-án került ismét az orosz haretérre, de 1916 június 18-án megsebesült. 1917 március 11-én a román frontra vezényelték, ahol 1917 október 6-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Ekkor mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz irányították. Innen 1918 márciusában ment az olasz frontra a Piave-menti csatához. Közvetlen a front összeomlásakor 1918 október 27-én ismét megsebesült. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Boros Jolán, gyermekei Lajos, Zoltán és Jolán.

Löbl József, a Soproni Selyemipar Rt. vezérigazgatója, hadnagy, Budapest. Ezredünk kötelékében 18 hónapig harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren. A Piave-menti csatában a 12. század parancsnoka volt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Lőke Imre takpénztári cégvezető, százados, Kaposvár. *1890, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes 1911—12-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és

ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Itt 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után rövidesen ismét az orosz frontra ment. Orosz-Lengyelországban 1914 december 4-én másodszor is megsebesült. A pótzászlóaljtot ment harmadízben az orosz harcra és egyhuzamban a front összeomlásáig mint gyalogszázad-, géppuskaszázad- és zászlóaljparancsnok 36 hónapon keresztül vett részt ezredünk harcaiban az orosz, román és az olasz hadszíntéren. 1914 december 21-én soronkívül lépett elő hadnaggyá. Kitüntetései: III. o. Vaskoronarend a hadiékítménnyel, III. o. kat. é. k., Kat. é. é. valamennyi a kardokkal, O₁, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912—13. m. k., német H. e. é. Felesége Dobos Margit, gyermekei Lóránt és Dömonkos.

Lukács Gyula okl. vegyész mérnök, százados, Kaposvár. *1894, Nyitra. Mint e. é. önkéntes, 1914 szeptember 1-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1915 február elején ment az orosz hadszíntérre. A kárpáti harcokban megbetegedett. Ez év augusztus 7-én újból az orosz frontra ment és december végén újból betegent tért vissza. Harmadízben 1916 januárjában került ki és egyfolytában 1918 november 14-ig volt ezredünk első vonalában, mint századparancsnok és zljsegéd-tiszt. Résztvett az ezred kárpáti csatájában, a krupieci, sopanowi, pieniakii, gyergyói, bukovinai és piavei ütközeteiben. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é., mindkettő a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kácsor Erzsébet, fia György.

Lukács Gyula dr. képviselőházi elnöki osztályfőnök, főhadnagy, Budapest. *1889, Torna. 1913-ban mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünk 10. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de 1914 aug. 16-án súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után 1915 decemberében vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 februárjában a hadsereg főparancsnoksághoz Teschenbe vezényelték szolgálattételre. Innen 1916 végén Budapestre helyezték a katonai ruharaktárhoz, majd az országos hadigondozó katonai előadója volt a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₁, K. cs. k., Seb. é. Gyermekei Sándor, Gyula és János.

Magay Pál dr., orvos, e. ü. hadnagy, Pécs. 1915 május 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és ment október 12-én az orosz hadszíntérre. Résztvett mint e. ü. járőrvezető, majd a zászlóalj orvosfőnök mellé beosztva, 36 hónapon keresztül ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Kitüntetései: Kor. ar. é. k. a hadiékítménnyel, Br. vit. é., Vöröskereszt ezüst é. é., K. cs. k.

Magyar Lajos m. kir. alhadnagy, Pécs. Ezredünkhöz 1907-ben vonult be tényleges szolgálatra Bilek-i zászlóaljunkhoz. 1910-ben áthelyezték a 2. sz. ruharaktárhoz, ahol a világháború kitörése is érte, amikor Kaiser-Ebersdorfbra helyezték, ahol

20 hónapon keresztül teljesített szolgálatot, majd mint a bőrárvételei bizottság tagja működött. Innen helyezték Budapestre, ahol a forradalom kitörése is érte.

Majnay (Main) József elemi iskolai tanító, főhadnagy, Szekszárd. *1894, Szekszárd. 1915 novemberében ment az orosz-lengyelországi harcra. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában s az oroszokat üldöző harcokban. 1915 szeptember 3-án Krupiecnél megsebesült. 1916 elején újból az orosz frontra vezényelték. Itt volt 1916 augusztus 28-ig, mikor másodízben sebesült meg, de rövidesen újból harctéri szolgálatra jelentkezett. 1917-ben Vöröstoronynál román fogságba esett, honnan azonban 1917 októberében szökve hazatért. Lekeült az olasz hadszíntérre is, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Soronkívül lépett hadnaggyá elő. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., III. o. kat. é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Schubert Irén, gyermekei Dömonkos, Mária, László, István, József, Teréz és Antal.

Marcis Ágoston m. kir. százados, Sopron. *1883, Nagyszombat. Ezredünkhöz 1915 február 11-én helyezték és pótzászlóaljunknál a számadóhivatal főnöke lett. A legnehezebb körülmények között kellett hivatalát — egy sajnálatos eset lezajlása miatt — ellátnia, de munkáját feljebbvalói meglegedésére sikeresen végezte el. A pótzászlóaljval került Reichenbergbe is, ahol központi konyhát, legénységi mosodát és disznóhizlalást vezetett be, mely ténykedéséért a leitmeritzi katonai parancsnokságtól dícsérő elismerésben részesült. 1917-ben saját kérelmére ment a román frontra, ahol 105-ös ezredünknél nyert beosztást. Lekerült az olasz frontra is, de innen az 1. Generalkommandóhoz illetékügyi előadónak vezényelték. Általánosan szeretett és kedvelt bajtárs volt, akit tisztársai „Csieső” néven becéztek. Kitüntetései: Koronás arany é. k. a vitézségi érem szalagján, K. cs. k. Felesége Lisska Mária, gyermekei Augusztá, Béla és Ilonka.

Markbreiter Miksa építész, főhadnagy. *1889, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1912—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünk 10. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de Siankinál megbetegedett. Felépülése után 1915 június 30-án ment újból az orosz frontra Kamionkához, majd Dobrotworhoz. Harcolt még Krupiecnél és Sopanownál. 1915 december 27-én mint létszámfeletti a pótzászlóaljhoz vezényelték, majd 1916 május 4-én ismét az orosz frontra ment. Résztvett a lopusznói és batkowi ütközetekben, de 1915 aug. 5-én megsebesült. 1917 február 26-án ment a román hadszíntérre, majd innen az olasz frontra. Itt áthelyezték az 52. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az orosz hadszíntérre került. Innen ment az olasz harcra, ahol 1918 június 15-én Assiagonál megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Kitün-

tései: III. o. kat. é. k. a kardokkal, O₂, K. cs. k.

vitéz Markóczy Antal fonyódi, altábornagy. Született 1867-ben. A hadapródiskola elvégzése után mint hadapród-tiszthelyettes a Kolozsvárott állomásozó volt es. és kir. 51. gy.-ezredhez osztották be, ahol 1898-ig teljesített szolgálatot, de közben soronkívül hadnaggyá lépett elő. 1898-ban a hadtesttisztiskola elvégzése után ugyancsak soronkívül léptették elő századossá. Ugyanekkor áthelyezték a volt es. és kir. 82. székely gy.-ezredhez. 1900—01-ben mint tanár működött a hadsereg-loiskolában, majd 1901—04-ig a Mährisch-Weiskirchen-i es. és kir. katonai főreáliskolában tanár és zászlóaljparancsnok volt. 1904-ben a volt es. és kir. 38. gy.-ezredhez vezényelték, honnan 1906-ban a mödlingi es. és kir. műszaki akadémia tanárává nevezték ki. Itt teljesített szolgálatot 1910-ig, mikor mint őrnagy a volt es. és kir. 69. gy.-ezred kötelékébe lépett. 1914 május 1-ig teljesített itt szolgálatot, mikor mint alvezredest ezredünkhöz helyezték és egyben átvette a Kaposvárott székelő 3. önálló zászlóaljunk parancsnokságát. A világháború kitörése is 3. zászlóaljunk élén érte és ment a zászlóaljjal a szerb hadszíntérre. A Sabác elleni támadásban zászlóalja élén 1914 augusztus 14-én mellés tüdőlövéllyel súlyosan megsebesült és az újvidéki kórházba került. Felépülése után az akkor felállított m. kir. 302. h. gy.-ezred parancsnoka lett. Ezredével résztvett a felsőmagyarországi galíciai és erdélyi, végül az olasz frontokon lefolyt ütközetekben. Hosszabb ideig volt honvéddandárparancsnok is. Az összeomlás után, 1918 végén került Kaposvárra. A nemzeti hadseregben mint dandárparancsnok és beosztott tábornok szolgált. 1922-ben lépett elő tábornokká és 1926-ban címzetes altábornagy lett. 1921-ben avatták vitézzé és 1921—29-ig a somogyvármegyei Vitézi Szék kapitánya volt. Nyugdíjba vonulása óta tiszteletbeli vitézi székkapitány. A polgári életben Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, tanástagja a róm. kat. egyházközségnek és társelnöke a Frontarcos Szövetségnek. Kitüntetései: Lipótrend lovagkeresztje, III. oszt. Vaskoronarend, III. oszt. kat. é. k., Ez. és br. kat. é. é., valamennyi a hadiékítménnyel és kardokkal, K. cs. k., Seb. é., II. o. német Vaskereszt kormányzói legfelsőbb elismerés, a nemesi Marianni kereszt és az összes katonai emlékérmek.

Martin Lajos malomtisztviselő, hadnagy, Székesfehérvár. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 aug. 20-án ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után, decemberben ment az orosz hadszíntérre. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március végén megbetegedett. 1916 januárjában újból az orosz frontra került, ahol június végén megsebesült. Rövid pótzljbeli szolgálat után ismét az orosz frontra ment, ahonnan 1917 júniusában mint létszámfeletti kardostisztet a pótzljhoz vezényelték. Innen 1918 augusztusában ment az olasz harcra, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k.,

Seb. é. Felesége Schimmerlich Mária.

Marton Imre tpenztári cégvezető, hadnagy, Kaposvár. *1897, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 október 15-én. Gabolonban végezte a tisztiiskolát és mint rangelső került a pótlzjhoz. 1916 május 4-én az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 februárjáig. Vitéz magatartásáért soronkívül lépett elő zászlóssa. Ez év májusában áthelyezték a volt cs. és kir. 5., majd júniusban a 60. gy. ezredhez, melynek kötelékében 1917 július hó 8-án Stanislaunál súlyosan megsebesült és fogságba esett, 1918 júliusában tért haza, de mint rokkantat, a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Löwy Margit.

Melitskó Gyula m. kir. százados Nagykanizsa. *1896, Igal. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 máj. 15-én és a tisztiiskola elvégzése után ment a lopusznói harcokhoz. Az ezreddel került a román frontra is, ahol mint századparancsnok vett részt ezredünk hadműveleteiben. Mint a rohamzlj. szakaszparancsnoka harcolt a Piave menti csatákban és a Montello bevételénél. Haretéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb. é., H. é. é., XX. é. sz. k., O. h. é. é. Nős, fia Péter.

Meszlényi Zoltán orvos, százados-orvos, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes szolgált 1908-ban Wienben. 1912-ben mint s.-orvos Budapesten, a XVI-os helyőrségi kórházban. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz. Mint tábori ezredünk zlj-orvosfőnöke vett részt ezredünk összes hadműveleteiben 1916 júniusig, mikor a 105-ös ezred orvosfőnöke lett. 1917 márciusig itt teljesített szolgálatot, ekkor az Előpatak-i tartalékkórház parancsnokságát vette át. 1918 május elején Udinebe került és itt is érte a front összeomlása. Haretéri szolgálata 43 hónap. Kiténtetési: Ferenc József-rend lovagkeresztje, Kat. é. érem, mindkettő a kardokkal. Vöröskereszt tiszti jelvénye a hadiékítményel, K. cs. k. Felesége Brokés Mária, leánya Mária.

Mező László ny. községi főjegyző, hadnagy, Bataaszék. *1882, Alsónyék. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Harcolt ezredünk kötelékében az orosz, román és olasz hadszíntéren, vitéz magatartásáért kiténtették az O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é. és K. cs. k.-tel. 1918 aug. 18-án felmentették a haretéri szolgálat alól. Felesége Göde Krisztina, fia Mező László dr.

Mohay Lajos m. kir. p. ü. szv. főtanácsos, főhadnagy, Szekszárd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szeb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz haretérre is. A II. lebergi csata után 1914 október 5-én megbetegedett. Felgyógyulva, ez év decemberében került ismét az orosz-lengyelországi harcokhoz, majd a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál és a hatnapos Czeremcha-i támadásokban. Az oroszokat üldöző harcok után 1915 július 4-én betegen ment kórházba. A pótlzj-nál

teljesített szolgálatot 1916 szeptember 4-ig, mikor az orosz, innen pedig a román haretérre ment. Lekevert az olasz frontra is, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1918 szeptember 20-ig. Haretéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: Ez. és br. kat. é. é., mindkettő a kardokkal, O₂, K. cs. k. Felesége Michaeli Anna, gyermekei György és Mária.

Molnár Pál, az Alsódunántúli Mezőgazdasági Kamara titkára, százados, Kaposvár. *1894, Kölesd (Tolna m.). Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után 1915 januárjában ment az orosz-lengyelországi harcainkhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál, majd az ezt követő harcokban, de 1915 április 11-én a Czeremchán súlyosan megsebesült. Felgyógyulva, rövid pótlzászlójbeli kiképzőszolgálat után ismét az orosz frontra vezényelték, ahol mint szakasz-, majd századparancsnok harcolt ezredünk galíciai és erdélyi ütközeteiben 1917 áprilisáig, mikor Tölgyesenél másodikban sebesült meg. Lekerült az olasz haretérre és a Piave menti csatákhoz. A Montello bevételé után az ezred maradványai-val tért haza és leszerelt. Húsz hónapi frontszolgálata alatt megszerzte az Ezüst és Bronz katonai é. érmét, mindkettőt a kardokkal, a Károly csapatteresztet és a Sebesülési érmét. Felesége Müller Klementin, gyermekei Miklós és Pál. — Ezen ezredtörténet kiadásának előkészítésével elévülhetetlen érdemeket szerzett és különösen bajtársai, a somogyi „rossebesek” fognak rá el nem muló hálával gondolni, mint aki az ezred dicsőségteljes multját segítette átmenteni a halhatatlanságba.

Móritz Tamás gazdasági vezető, hadnagy, Tolna. *1896, Tolna. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be mint e. é. önkéntes és a tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre került. Részen ezredünknel, részben pedig a 105. ezrednél 26 hónapon keresztül teljesített mint géppuskás frontszolgálatot. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Hank Erzsébet, gyermekei Károly és Eszter.

† **Müller György** e. é. önkéntes, tizedes, Sárpilis. *1897, Sárpilis. Iskoláit Bonyhádon végezte. Az érettségi vizsgálat letétele után mint e. é. önkéntes, 1915 októberében vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gabolonban végezte és innen ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk számos ütközeteiben az orosz hadszíntéren, de 1916 augusztus 5-én Batkownál ellenséges golyó által találva, hősi halált halt. Bajtársai a helyszínen temették el és így idegen hant alatt alussa örök álmát. Kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk e lapjain, ki fiatal életét adta a zászló becsületéért.

Müller Imre dr., főorvos, Budapest. 1915 május 10-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. A fronton szerzett betegségéből kifolyólag szabadságolták. 1916-ban újból behívták szolgálatra és Aradra helyezték, ahol a hadi-kórházban teljesített szolgálatot a forradalom kitéréséig.

Müllherr Ferenc ny. bankigazgató, százados, Pécs. *1875, Pécs. Mint

e. é. önkéntes 1896—97-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor a 19. h. gy. ezredhez vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Itt a volt cs. és kir. 16. gy. ezredhez osztották be, melynek kötelékében résztvett az összes ütközetekben 1915 májusáig, mikor Kolomea pályaudvar-parancsnokának nevezték ki. Innen került 1916-ban a 31-ik hadtáplázslóaljhoz, ahol mint századparancsnok 1917 december végéig teljesített szolgálatot, de felmentették és leszerelt. Kiténtetési: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k., 1908-as e. é.

Nadel Gusztáv dr., fogorvos, hadnagy-orvos, Ujpest. *1892, Ujpest. 1914 június 16-án vonult be tényleges szolgálatra ezredünkhöz Wienbe és ment 1914 októberében az orosz hadszíntérre, ahol 1915 februárig teljesített szolgálatot, mikor az újpesti hadikórházhoz vezényelték. 1915 szeptemberében bevonult pótlzászlójunkhoz Reichenbergbe, honnan újból az orosz frontra került Sopanowhoz, majd Pieniakihoz. 1916 júniusában a lebergi tartalékkórházhoz osztották be, ahol 1917 februárig működött, mikor a kiütéses tifusz-különítménynél nyer beosztást. Ez év májusában visszakertt Lebergbe a körbonctani intézethez. 1918 júliusában bevonult a pótlzjhoz, honnan Budapestre, a 17. h. ó. kórházhoz került. Innen vezényelték az olasz frontra, ahol a 103. gy. ezred zászlój-orvosfőnökeként működött a front összeomlásáig. Kiténtetési: Arany é. k. a vitézségi érem szalagján és a kardokkal, K. cs. k. Felesége Krausz Erzsébet, fia György.

Nagy György kir. törvényszéki orvos, segédorvos, Kecskemét. *1894, Ákos. Mint zászlój-orvosfőnök teljesített ezredünkben az orosz és az olasz hadszíntéren szolgálatot a front összeomlásáig. Tulajdonosa az Arany érdemkeresztnek a kardokkal és a K. cs. k.-nek. Felesége Kovrig Emma, leánya Emma.

Nagy József nagyvágó, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be a budapesti 4. vonatosztaghoz. Mint hadnagy került 1916-ban ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Batkow-i ütközetben. Átkerült a román frontra is, de innen betegen ment kórházba. A pötesttől ment az olasz haretérre és itt érte a front összeomlása. Haretéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: Ez. és br. kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k. Nős, gyermekei Géza, Emil és József.

Naszády Tibor m. kir. dohányjövédéki tiszt, főhadnagy, Budapest. *1882, Kőrösbekény (Arad m.). Mint e. é. önkéntes 1903—04-ben szolgált a volt cs. és kir. 39. gy.-ezredben. Ezredünkhöz mint hadnagy vonult be 1914 július 27-én háborús szolgálatra. Tábori ezredünk 6. századával ment a szeb hadszíntérre, ahol résztvett a Sabác elleni támadásban. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt Horozana-Wielkánál és Szeerzenél, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Siankinál, Turkánál és Stary-Sambornál 1914 október végéig. Ekkor betegen ment kórházba, majd felgyógyulva szolgálaton kívüli viszonyba helyezték. Mint ilyen teljesített a pótlzászlójnál

mint pót századparancsnok a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k.

Nemes József orvos, főorvos, Budapest. 1917-ben helyezték a 3. bh. gy.-ezredtől ezredükhöz. Mint III. zászlóaljunk orvosfőnöke teljesített szolgálatot 1917 júliusától 1918 január 8-ig, mikor a 811-es tábori kórházhoz osztották be Bukovinába. Innen a kórházzal az olasz hadszíntérre ment, majd áthelyezték a II. honvéd-lovashadosztályhoz, melynek orvosfőnöke lett. A Piave-i átkelésnél már az 5. h. huszárezred orvosfőnöke volt. Itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Kor. a. é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k., H. e. é. Nős, fia János.

Nemes Sándor dr., banktisztviselő, hadnagy, Kaposvár. *1893, Nagykáta. 1914 augusztusában vonult be ezredükhöz, mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után ment a Sambor körüli harcokhoz, majd pedig Orosz-Lengyelországba. Később a román hadszíntérre került. Innen ment az ezreddel az olasz frontra. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k.

Németh Ernő, a Magy. Ált. Hírelbank tisztviselője, hadnagy, Budapest. *1896, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredükhöz 1915 májusában és a tisztiiskola elvégzése után ment 1916 januárjában az Ikwa-menti állásharcokhoz. Résztvett a lopusznói harcokban, majd harcolt Pianiakinál. 1916 közepén áthelyezték a volt cs. és kir. 37. gy. ezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre került. 1917 januárjáig vett részt itt ezrede összes hadműveleteiben, majd ismét visszakerült ezredükhöz. Ezredünk kötelékében harcolt a Piave mentén és a Montello bevételénél, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb. é.

Niedzielsky Dezső kéményseprő-reáljog-tulajdonos, Tolna. *1896, Tolna. Az aradi felsőkereskedelmi iskola elvégzése után 1915 május 15-én vonult be ezredükhöz háborús szolgálatra. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre Sopanowhoz. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál. Innen került 105. ezredükhöz, melynek kötelékében végigküzdötte a Brussilow-offenzívát, végül lekerült a román frontra Vöröstoronyhoz, majd Békáshoz. A román frontról 1917 májusában a pótzászlóaljhoz ment, ahonnan szept. 10-én újból a román frontra vezényelték. Itt a 72. rohamzászlóalj kötelékébe került és ment az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave mentén 1918 augusztusig, mikor a 34. rohamzászlóaljhoz helyezték át. A front összeomlásakor, 1918 november 4-én olasz fogságba esett, honnan 1919 november 20-án tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Halász Klára, gyermekei Klára és Géza.

Novay Imre dr., városi tanácsnok, e. é. önkéntes, tizedes, Nagykanizsa. *1885, Babócsa. Mint e. é. önkéntes szolgált 1905–06-ban a volt cs. és

kir. 24. vadászzászlóaljban és 1914 július 27-én vonult be ezredükhöz háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 11-én Szerzecenél megsebesült. Felépülve, a volhyniai harcainkhoz került, majd harcolt az olasz hadszíntéren, de 1918 márciusában felmentették a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a Károly csapatkereszi és a Sebesülési éremnek. Felesége Árpád Irén, leánya Ágota.

Novák Gergely szőv. adóhivatali tiszt, *1895, Zalaegerszeg. 1914 okt. 16-án mint e. é. ö. a 7. k. h. e.-hez vonult be. 19 hónapig harcolt szolgálatát a 3. bosnyák gy. e., 44. gy. e., 69. gy. e., 32. gy. e. és az erdélyi portyázó különítmény kötelékében töltötte. A háború folyamán sokszor megsebesült. Ott volt 1915 jún. 16-án a kamionka—strumilovai véres ütközetben és ezenkívül számos egyéb harcban vett részt. Kitüntetései: O₁, O₂ és Br. 3-szor. Mint hadnagy szerelt le.

Nouvier Károly kir. járásbírószági elnök, főhadnagy, Budapest. *1887, Felsőíreg. Mint e. é. önkéntes 1911–12-ben szolgált ezredükhöz és 1914 július 19-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban Uzsoknál, Turkánál és Starry-Sambornál. Ezredükhöz ment az orosz-lengyelországi harcainkhoz is, de 1914 november 17-én betegen szállították kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 június 19-ig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor az orosz frontra vezényelték Lopusznóhoz, majd Pieniakihoz. Lekerült a román frontra is Tölgyeshez, ahol 1917 április elejéig részt vett ezredünk összes hadműveleteiben. 1917 augusztus elején kiképzőcsoportunkhoz vezényelték, majd az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave-i csatában és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Kat. é. é. mindkettő a kardokkal, K. cs. k. Felesége szentkirályszabadi Ráczkevy Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Éva.

Nyárády Imre a budapesti Elektromos Művek főtisztviselője, műsz. hadnagy, Budapest. 1914 augusztus 3-án vonult be ezredükhöz és ment szeptember 20-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a Turka körüli harcokban, az orosz-lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 11-én Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan mint segédszolgálatost Budapestre a műveletgyárba vezényelték. Itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Nős, gyermekei Kázmér, Oszkár és Aranka.

Orbán István ny. kántortanító, főhadnagy, Felsőíreg. *1884, Hedrehely. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredükhöz. Az orosz frontra ment 1914 szeptemberében, ahol résztvett a II. lemergi csatában. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, ahol 1914 december 7-én megsebesült. 1915-ben tisztiiskolába vezényelték és ennek elvégzése után mint zászlós került ki másodízben az orosz hadszíntérre. Innen betegen ment kórházba. Rövidesen a román

harcotérre került. Itt volt 1917 októberéig, mikor felmentették. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Pályólyi (Goldschmidt) János főjegyző, hadnagy, Somogyjád. *1893, Hács. 1914 augusztus 10-én vonult be ezredükhöz és ment novemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcainkban, majd a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában betegen vitték kórházba. Felépülése után 1915 szeptemberében ment újból az orosz hadszíntérre Sopanowhoz és innen Pieniakihoz és Lopusznóhoz, de 1916 júniusában megsebesült. Harmadízben 1917 márciusában került a román harcra 105. ezredükhöz, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre, ahol 1918 június 18-ig résztvett az összes ütközetekben, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. — Fivére: Gyula a 19. h. gy. ezred kötelékében harcolva, 1917-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Pataky (Andrásovits) Sándor rt. igazgató, nyug. százados, Budapest. Mint zászlóst avatták fel a 23-as vadászokhoz 1902-ben. Ezredükhöz 1908-ban került. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Itt, valamint a román és az olasz hadszíntéren 53 hónapon keresztül teljesített szolgálatot. Egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: Ez és br. kat. é. é. a kardokkal, Kor. arany é. k. a vit. é. szalagján és a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Jub. e. é., 1912–13-as m. k. Nős, gyermekei Klára és Mária.

Payer Géza urad. kerületvezető intéző, főhadnagy, Toponár. *1895, Ivánc (Vas m.). A magyaróvári gazdasági akadémia elvégzése után 1915 május 15-én mint e. é. önkéntes vonult be ezredükhöz. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Sopanownál 1915 október 10-én megsebesült. Kis megszakításokkal 36 hónapon keresztül harcolt mint géppuskás ezredünk harciban az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Az ezred maradványaival tért haza és mint hadnagy 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Br. kat. é. é., mindkettő a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Villax Ilona, leánya Eszter.

Pék Lajos dr., szővárosi tisztiorvos, hadnagy, Budapest. *1892, Mindszentkátá (Zala m.). Mint e. é. önkéntes orvosnövendék vonult be 1914 április 1-én a volt cs. és kir. 48. gy. ezredhez, mely ezred kötelékében az orosz hadszíntéren teljesített szolgálatot 1917 elejéig. Ekkor helyezték ezredükhöz, ahol mint csapattiszt, szakasz-, illetve századparancsnok vett részt ezredünk összes ütközetekben az orosz és román hadszíntéren. Két ízben meg is sebesült. Közben 105. ezredünk kötelékében is teljesített szolgálatot. Az ezreddel került az olasz frontra is, harcolt a Piave menti csatában és a Montello bevételénél. Mint a 9. század parnoka, 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Jeszenszky Katalin, gyermekei László és Zsuzsanna.

† **Perl Ernő** kenyérgyáros, hadapródörmester, Budapest. *1891. Budapest. A felsőkereskedelmi iskolai érettségi letétele után 1912-ben vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és a szerbiai, valamint az orosz hadszíntérre került tábori ezredünkkel. Harcolt Galiciában, Orosz-Lengyelországban és Wolhyniában. Résztvett a piavei csatában és a Montello elleni támadásokban. Itt megbetegedett, de betegségében hősi halált halt. Falinoban van eltemetve. Hozzá tartozói gyászolják hősüket, aki a zászló becsületéért áldozta fel fiatal életét. Emlékét kegyelettel örökítjük meg mi is ezredtörténetünk lapjain az utókor számára.

Pesti Endre banktisztviselő, hadapród, Budapest. *1896. Nagyatád. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1917-ben. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment az orosz hadszíntérre. Itt áthelyezték a volt cs. és kir. 52. gy.-ezredhez, melynek kötelékében résztvett az orosz hadszíntéren az összes ütközetben. Felesége Rosenzweig Vilma, ieánya Zsuzsanna-Ágota.

Polgár Jenő biztosítási főtisztviselő, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1901-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, majd innen az orosz frontra. Itt végigküzdötte ezredünk összes harcait 1915 február végéig, amikor áthelyezték az I. sz. h. gy. ezredhez. Ennek kötelékében harcolt a doberdói fensíkon 1916 közepéig, mikor Albániába vezényelték. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. Kat. é. é. mindkettő a kardokkal, K. cs. k.

Polgár József rt. főkönyvelő, hadnagy, Bonyhád. *1893. Keszőhidégút (Tolna m.). 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után ment 1915 májusában az orosz hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetekben 1915 december végéig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva, géppuskástanfolyamra vezényelték és mint géppuskáspanacsnok került ki 1916-ban a Brussilow-offenzívához. A 15. h. gy. ezredbe osztották be. 1916 július végén Zaturcenél fogságba esett. Szibériában volt internálva. Omskból 1920 tavaszán tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. K. cs. k. Felesége Lengyel Irén, fia Endre.

Pollák Ernő mérnök, zászlós, Reichenberg. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1917 májusában. Gablonzban végezvén a tisztiiskolát, 1917 őszén a román frontra került, ahonnan az olasz hadszíntérre vitték. Résztvett a Piave menti csatákban, majd az ezt követő harcokban, de 1918 október 28-án sebesülten fogságba esett, ahonnan 1919 januárjában mint rokkant tért haza. Kitüntetései: O₂, K. cs. k.

Poras Herman ny. katonai tisztviselő, Kaposvár. *1879. Rzezsow. Ezredünk kötelékében kezdte meg katonai szolgálatát 1900-ban. Beosztották a hadkiegészítő parancsnoksághoz Kaposvárra és megszakítás nélkül teljesített itt szolgálatot 1924-ig, mikor nyugállományba került. A

világháború alatt mint nélkülözhetetlen hadügyminiszteri rendelettel felmentették a frontszolgálat alól. Kitüntetései: Arany é. kereszt a vit. é. szalagján. 1912–13-as m. kereszt, 1908-as jub. é. é. Gyermekei: Sarolta, Katalin, György és Pál.

Puchinger Sándor malomtulajdonos. *1900. Pápa. 1918 február 15-én vonult be a 6. h. h. e.-hez Zalaegerszegre, ahonnan ezredünkhöz helyezték át Kaposvárra. Onnan Ukrajnába került, ahol a háború végéig teljesített szolgálatot.

Radó Béla, a Textilpar Ujság szerkesztője, e. é. önkéntes őrzvezető, Budapest. *1892. Keszthely. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1912-ben. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de 1914 augusztus 14-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton frontszolgálatra alkalmatlannak minősítették és mint ilyen a forradalom kitörtéséig irodai szolgálatot tejesített. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Rajk (Reich) Sándor mérnök-vállalkozó, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1911–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 júl. 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 11-én megsebesült. Másodízben 1915 áprilisban került az orosz harctérre, az oroszokat üldöző harcokhoz. 1914 júniusában Zoltancénél újból megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott ápolás alatt, majd mint csapat-szolgálatra alkalmatlant, mint előadót az Arsenálhoz, Wienbe vezényelték. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k.

Rechnitz Miksa dr., nyelvoktató, II. o. számvevő, Kaposvár. *1882. Kaposvár. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1916-ban a román frontra ment, de hat hónapi frontszolgálat után megbetegedvén, kórházba szállították. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Rechnitzer Jenő magántisztviselő, főhadnagy, Budapest. *1882. Budapest. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Végigküzdötte a sabáci harcokat, majd az ezreddel került a 2. lemerbergi csatához, de 1914 szeptember 11-én mint századparancsnok a piaskii erdőben megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd a román frontra került, ahol résztvett ezredünk összes ütközetében. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave-menti csatához. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k., Seb. é. Felesége Roheim Cecília. Két gyermek atyja.

vitéz Rédey Gyula nemes, róm. kat. kántortanító, főhadnagy, Iharos. Született 1886-ban, Iharoson. 1904. évben szolgált ezredünkben és

1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került, ahol résztvett ezredünk kárpáti harcaiban, majd harcolt az üldöző- és állásharcokban. 1917 januárjában Gablonzba vezényelték, ahol tisztvizsgát tett, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 48. gy.-ezredhez. Ennek kötelékében ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a 12. Isonzó-csatában, a tolemni áttörésben és a Piave-menti csatában. Harmadízben sebesült meg. Elsőízben 1914 októberében Turkánál, majd 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatában, végül 1918 június 18-án a Montello bevételénél. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Vitézzé 1924 június 18-án avatták. Felesége Dobri Ilona, gyermekei Teréz, Zsófia, Mária, Sarolta és Aranka.

Révész Miklós a M. Ált. Hitelbank tisztviselője, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1913-ban és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment a II. lemerbergi csatához is. Résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 októberében Turkánál megsebesült. Másodízben 1915 tavaszán került az orosz frontra. Résztvett a Kamionka, Dobrotwor, Krupiec, valamint a Soponow melletti harcokban. 1916 tavaszán a 105. ezredünkhöz került, melynek kötelékében mint zászlóaljsegedtiszttel teljesített szolgálatot 1918 májusáig. Ekkor betegen vitték kórházba. Itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálat 33 hónap. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb. é.

Révészi (Reisz) János közs. jegyző, hadnagy, Mórág. *1895. Bonyhád, Gimnáziumi tanulmányait Bonyhádon végezte. 1916 január 15-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gablonzban abszolválta és ment 1916 szeptemberében az orosz hadszíntérre. 105. ezredünknél nyert a román fronton beosztást. Harcolt Békásnál, de 1917 március 20-án megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan 1918 májusában az olasz hadszíntérre vezényelték. A 116. gy. ezred kötelékébe került és harcolt Vittorionál a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csepke Etelka, gyermekei Etelka és János. Édesatyja ezredünk kötelékében harcolt Orosz-Lengyelországban és 1921-ben Bonyhádon meghalt.

Rikker Márton dr. p. ü. titkár, zászlós, Budapest. *1898. Dees. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1916 május 29-én és a tisztiiskola elvégzése után ment 1916 novemberében 105. ezredünkhöz a román harctérre. 1917-ben került a 44. gy. ezredhez, majd az ezreddel az olasz frontra. Résztvett a piavei csatában és a Montello bevételében. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Koszternitz Margit, gyermekei József, Emma és István.

Rónay Ferenc gazdálkodó, hadnagy, Buzsák. *1895. Szöllősgyőrök. 1915 május 1-én vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és ment

1916 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban, harcolt Lopusznónál, Pieniakinál, majd a román fronton Tölgyesnél. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k., H. e. é.

Rosinger Valér városi főmérnök, főhadnagy, Pécs. *1876, Pécs. 1896—97-ben szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és 1915 február havában jelentkezett háborús szolgálatra a 19. h. gy.-ezrednél, honnan áthelyezték a volt cs. és kir. 27. gy.-ezredhez, melynek kötelékében résztvett a szerbiai offenzívában, majd Szerbia megszállásában. Innen került Kézdivásárhelyre, majd Kovásznára mint hadtápállomásparancsnok, végül pedig mint állomásparancsnok. 1917 decemberében mint nélkülözhetetlen felmentették a háborús szolgálat alól. — Testvérbátyja: Jenő a volt cs. és kir. 34. gy.-ezred tényleges állományú századosa, mint zászlóaljparancsnok ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Az ő kiváló teljesítménye következménye volt, hogy a szerbek Valjevót kiürítették, majd 1914 november 24-én Uzicét vette be zászlóaljával. 1914 november 29-én Pozeját foglalta el. Ezen teljesítményeiért a hadiékítményes Lipótrend lovagkeresztjével tüntették ki és halála után lépett elő őrnaggyá.

Roth Pál uradalmi intéző, hadapród, Kisgyalán. *1899, Nagydorog. 1917 márciusában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. Reichenbergben nyert kiképzést, majd a tisztiiskola elvégzése után 1918 január 3-án az orosz frontra ment. Innen került ezredünkhöz 1918 márciusában az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. Innen gázmérgezéssel vitték kórházba. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Gombás Aurélia, gyermekei Miklós-Ottó és Pál.

Ruttner Lajos román. kat. igazgatótanító, e. é. ő. tizedes, Balatonlelle. *1898, Nagyatád. 1917 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment 1918 március 1-én az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében, majd az ezt követő harcok után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ziegler Ilona Paula, fiai Dénes és Pál. 1919—1922-ben szolgált a nemzeti hadseregben is.

Ruzicska Ede, a Budapesti Sütők Ipartestületének elnöke, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1904-ben szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra a volt cs. és kir. 23. gy.-ezredhez. Innen 1914 szeptemberében ezredünkhöz vezényelték. Kaposvárot teljesített szolgálatot, majd a 17-es helyőrségi kórházba, végül a 32. gy.-ezred pótzászlóaljához helyezték. Itt volt 1916 májusáig, mikor a 22. menetszázaddal az orosz hadszíntérre indult ezredünkhöz. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben itt és a román, valamint az olasz hadszíntéren 1918 július végéig. Ekkor a 31. rohamzászlóaljhoz került. Itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. a kardokkal, K. cs. k. Fia Ede. — Öccse: Alajos ezredünk-

ben szolgált a világháború alatt és a harctéren szerzett betegségében Budapesten meghalt.

Sághy Kálmán okl. gazda, a Budapesti Közp. Tejcsarnok főtisztviselője, zászlós, Zalaszentgrót. *1886, Bonyhád. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1914 október hó 29-én ment az orosz hadszíntérre a Kárpátokba. Résztvett a Sambor és Turka körüli harcokban, majd az ezreddel ment orosz lengyelországi harcainkhoz. Harcolt Krempánál, de december elején betegen szállították kórházba. Másodízben 1916 márciusában került az orosz harctérre. Résztvett a Brody körüli harcokban, harcolt Lopusznónál, Batkownál, majd lekerült a román hadszíntérre Tölgyeshez. 1917 márciusában vezényelték Gablonzba a tisztiiskolába, melynek elvégzése után 1918 január 1-én az olasz frontra ment. 1918 áprilisban árhelyezték az 1. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében harcolt 1918 augusztusáig, mikor mint gazdát felmentették a háborús szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Zechmeister Irén, leánya Anikó.

Ságvári Sándor dr. ügyvéd, hadnagy, Bpest. 1914 július 26-án vonult be a volt cs. és kir. 24. gy.-ezredhez, honnan áthelyezték ezredünkhöz. 1916 január elején ment az orosz hadszíntérre. A 105. gy.-ezred kötelékében harcolva 1916 július 16-án fogságba esett. Szibéria több hadifogolytáborában fordult meg és 6 évi fogság után 1922 július 21-én tért haza. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Német II. o. vaskereszt, K. cs. k. Nős, két gyermek atyja.

Salamon József Pál vm. számtanácsos, hadnagy, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 május 15-én. A tisztiiskola elvégzése után 1915 decemberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Innen az ezreddel ment Pieniakihoz, majd a román hadszíntérre. 1917 február 11-én mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Ez év októberében visszakerült az ezredhez, mellyel az olasz harctérre ment. Résztvett a piavei csatában és a Montello elleni támadásban. Harctéri szolgálat 37 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Gyermeke: József, Károly és Kornélia.

Sarbo Jenő dr. ügyvéd, hadnagy, Budapest. A 31. táborig tüzérezredhez vonult be háborús szolgálatra, honnan 1915 augusztusában áthelyezték ezredünkhöz. 1916 januárjában a 18. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az ezred hadműveleteiben. 1916 augusztusában a román frontra került, honnan szeptemberben betegen szállították kórházba. 1917 elején ismét az orosz frontra ment, ahol augusztus végéig harcolt, mikor ismét megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1918 márciusában az olasz harctérre vezényelték. Itt résztvett az összes hadműveletekben 1918 október 1-ig. Harctéri szolgálat 28 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k.

Sárközy Géza nádasdi, a Magyar Nemzeti Bank felügyelője, százados, Budapest. Mint az akkori Osztrák-Magyar Bank főtisztviselőjét a ka-

tonai szolgálat alól felmentették és csak 1915 június 2-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A 15. menetszázaddal ment 1915 aug. ban az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a krupicai támadásban, majd az Ikwa-menti harcokban Sopanownál. Lopusznótól 1916 júniusában mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol 1916 szeptemberéig kiképző szolgálatot teljesített. Ekkor került újból a román hadszíntérre, ahol 105-ös ezredünknél nyert mint századparancsnok beosztást. Résztvett az ezred hadműveleteiben Béksánál és a Gyilkos-tónál 1917 februárig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után 1917 őszén ment újból az orosz frontra. Résztvett a waschkutzi ütközetben, majd az ezreddel ment az olasz frontra. Mint a 9. század parancsnoka harcolt a Piave mentén, résztvett a Montello elleni támadásban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Kat. é. k. a kardokkal, K. cs. k., Mar. ker.

Sattler Jenő dr. kórházi sebész-főorvos, főorvos, Budapest. Ezredünkhöz 1914 július 29-én vonult be és ment ezredünk kötelékében az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveletében 1916 végéig, mikor a velünk szövetséges német hadsereg kötelékébe került. A toboli hídfő elfoglalásáért vívott harcokat már a német hadsereg kötelékében küzdötte végig, de ekkor megsebesült. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitüntetései: Koronás arany é. k. a kardokkal, II. o. tiszti Vöröskereszt jelvény, K. cs. k., Seb. é., II. o. német vaskereszt.

Sauer Hugó dr. szan. főorvos, főorvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes szigorló-orvos vett részt 1914 aug. ban a sabáci ütközetben. Az ezredül ment az orosz hadszíntérre is, ahol 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a nagyszabasi helyőrségi kórházhoz vezényelték. Innen az orosz frontra került, ahol a volt cs. és kir. 2. sz. ulánus, majd a 3. sz. dragonyosezred zászlóaljorvosaként működött 1916 augusztusig, mikor betegen ment vissza Nagyszabasi. Egy évi betegszabadság után 1917 végén az úpesteri idegkórház főorvosa lett és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Kor. ar. é. k. a vit. érem szalagján, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Gyermekei Zsuzsa és Agi.

Seregély István nemes, m. kir. százados, Tóváros. *1893, Somogykőhely. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment a tisztiiskola elvégzése után 1915 májusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a Kamionka körüli harcokban, de 1915 július 2-án fejlődéssel súlyosan megsebesült. — Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1916 februárjában ment újból az orosz frontra. Harcolt Lopusznónál és Troscianecnél. 1917 júniusában áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az olasz fronton vett részt a 11. és 12. Isonzó-csatában, majd a tolmeini harcokban. 1918 júniusában visszakerült

ezredünkhöz és mint a 2. géppuskaszázad parancsnoka harcolt Valdobbiadene-nél. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., XX. é. sz. jelv., Osztrák h. e. é. Felesége Pirkhoffer Gabriella, gyermekei István és Gyula.

vitéz Sillay (Schütz) Sándor uradalmi számtartó, főhadnagy, Felsősegéd. *1892, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 elejéig, mikor tartalékos tisztitanfolyamra vezényelték. Ennek elvégzése után mint zászlós került újból az orosz frontra, majd a román hadszíntérre. Ugyancsak ezredünkkel ment az olasz harctérre is, ahol a front összeomlása érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Léva Ilona, fia Rezső, leánya Magdolna.

vitéz Simon Simon ig. tanító, főhadnagy, Szekszárd. *1886, Tevel. Ezredünk kötelékében szolgált a mozgósítás első napjától 1918 novemberéig. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren, két ízben meg is sebesült. Vitéz magatartásáért kitüntették az O₁ kétszer, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. éremmel. Felesége Mittermayer Vilma, gyermekei Judit, Olga, Klári, András, Gabriella, Emil, Adrienne és Pál.

Simonyi Jenő operaénekes, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1909–10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezred 8. századával ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felgyógyulása után 1915 januárjában az orosz lengyelországi harcokhoz került, majd az ezredrel a kárpáti nagy téli csatához ment. 1915 április elején betegen kórházba ment. Mint kíméletre szoruló a póttestnél teljesített 1915 októberéig szolgálatot, majd az orosz frontra vezényelték Sopanowhoz. Itt volt 1916 június 1-ig, mikor Chlodzianinál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton tábori szolgálatra alkalmatlannak minősítették. Önként jelentkezett harctéri szolgálatra és a XV. hadtesthez az olasz frontra vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Kor. ar. é. a kardokkal, K. cs. k., Seb. é.

Singer Bálint Lajos dr. főorvos, e. ü. hadnagy, Budapest. *1892, Rónaszék (Mármaros m.) Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be és 1915 május 1-ig teljesített szolgálatot az orosz hadszíntéren. Résztvett itt ezredünk összes hadműveleteiben. 1915 május 1-én mint e. ü. hadnagyot beosztották a 2/5. tábori kórházhoz. Majd 1918-ban a német hadsereghez vezényelték és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k. nek.

Singer Gyula főorvos, ezredorvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált ezredünkben 1913-ban. A világháború kitörésekor a tábori ezredrel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában Horozana-Wielkánál és Piaskínál, majd Turkánál. 1914

októberében betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult Reichenbergbe, honnan a zágrábi helyőrségi kórházba vezényelték, ahol 1915 szeptemberéig teljesített szolgálatot. Innen került a szerb frontra, majd 3 hónap után a 6/3. h. gy. zászlóaljhoz az olasz hadszíntérre. Mint zászlóaljorvosfőnök teljesített itt szolgálatot, közben Bukovinába ment zászlóaljával. Innen került újból az olasz harctérre és a Hétközség fenékiárta érte a front összeomlása. Kitüntetései: Ez. és Br. kat. é., mindkettő a kardokkal, Kor. ar. é. k. a vit. é. szalagján, Br. vit. é., K. cs. k. 1936-ban átlagon felüli háborús teljesítményeiért ezredorvossá lépett elő.

Skopál Sándor gyógyszerész, e. é. ö. hadapród, Nagyberki. *1886, Inke. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az ezredrel az orosz frontra. Résztvett a II. lemerbergi csatában és a kárpáti harcokban, de 1914 október végén megbetegedett. Felépülése után segédszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Wagner Mária.

Somogyi Izsó kereskedő, hadnagy, Pécs. 1915 október 1-én vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gáborban végezte és ment 1916 május 4-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román hadszíntéren, majd 1917 márciusában mint létszámfeleltető a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen került vissza tábori ezredünkhöz a román, majd innen az ezredrel az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave-menti csatában és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

vitéz Somogyváry (Freiszberger) Vilmos ny. áll. ezredes, Budapest. *1883, Csömör. Édesapja gróf Széchenyi Imre somogyvári uradalmában volt gazdatiszt. A pozsonyi hadapródkóla elvégzése után mint hadapródtiszt helyeztetett a volt cs. és kir. 48. gy.-ezredhez avatták fel Sopron állomáshellyel. 1903-ban lett hadnagy és 1903 november 1-ével a 44. gy.-ezredhez helyezték át. Kaposvárot, Bileken, Budapest és Wienben szolgált. 1909 november 1-én lépett elő főhadnaggyá. A világháború kitörésekor 1914 július 28-án mint az 1. zászlóalj segédtisztje mint ezredszállásabályozótiszt Batajnicára küldetett ki tábori ezredünk szállásait biztosítani. Tábori ezredünk kötelékében résztvett a sabáci harcokban, majd az ezredrel került az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. 1915 február 15-én betegen szállították kórházba. Felgyógyulása után 1915 július elején ment újból az orosz hadszíntérre Kamionka-Strumilowához, majd Dobrotworhoz. Mint a 6. tábori század parancsnoka vett részt a krupieci és a sopanowi ütközetben, majd a lopusznoi harcokban. 1916 június 25-én megbetegedett, majd felépülve a pótzászlóaljhoz vonult be. 1917 február 6-ig a tiszti-

iskola parancsnoka volt, majd a román frontra került Tölgyeshez, innen Bukovinába Waschkutzhöz. Ezredünkhöz ment az olasz frontra is, ahol 1918 április 9-ig teljesített szolgálatot, mikor leszerelési előadói minőségben a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe vezényelték a leszerelés előkészítéséhez. Ugyanekkor mint a hadifogoly-igazolóbizottság elnöke és mint az ellenséges propagandát elhárító tiszt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: III. o. Vaskoronarend, III. o. kat. é. k., Ezüst kat. é. é. kétszer, Br. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é. A háború után kormányzói dícsérő elismerés. Felesége Szanathy Mária, gyermekei Matyás, Vera és Vilmos.

Sörös Gyula ifj. vezértitkár, főhadnagy, Kaposvár. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában a Cisna-Baligródi műútért folyó harcokban, valamint a krukienici ütközetben. 1915 június végén megbetegedett. Felgyógyulása után a pótzászlóaljhoz teljesített szolgálatot. 1916 májusban újból az orosz harctérre került. Ekkor a lopusznoi, batkowi, tosaneci és manajowi ütközeteket harcolta végig, de 1917 januárjában gránátlegnyomással kórházba szállították. Felgyógyulva, harmadízben a román frontra ment, majd innen visszakerülve, felülvizsgálaton helyi szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen a háború végéig Kaposvárot teljesített szolgálatot. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k.

Steiner Zoltán ny. OTI számellenőr, zászlós, Budapest. *1886, Somogy-szob. Ezredünkben 1907-ben szolgált mint e. é. önkéntes. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, de 1916-ban Lopuszónál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, majd innen 1917-ben a román frontra került a 105. ezredhez. A Mte Grappán érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912–13. m. k.

Sternád István lovag, m. kir. kormányfőtanácsos, vezérigazgató, Budapest. *1882, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1903–04-ben szolgált ezredünkben. A tisztvizsgát kitüntetéssel tette le és 1904-ben t. hadnaggyá nevezetett ki. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án jelentkezett. 1914 augusztus 1-én lépett elő főhadnaggyá. Mint állomásparancsnok Laborcon nyert beosztást, de 1915 elején a katonai parancsnoksághoz vezényelték. Itt teljesített szolgálatot 1916 elejéig, mikor bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, honnan a Mackensen-Kövess-hadsereg-csoporthoz vezényelték és mint összekötőtiszt teljesített itt a front összeomlásáig szolgálatot. Kitüntetései: Ferenc József-rend lovagkeresztje, Kor. ar. é. k., mindkettő a vit. é. szalagján, Vöröskereszt II. o. díszjelvény. Felesége Apáthy Margit, gyermekei Mendelényi Miklós-né és Sándor.

Sternischa Károly m. kir. kereskedelmi tanácsos, ny. repülőszáza-

tos, Budapest. *1886, Debrecen. A hadapródiskola elvégzése után került ezredünkhöz. Mint hadnagyot vezényelték Wiener-Neustadtba, hol a repülőiskolát, majd a műegyetemet végezte el. A világháború kitörésekor a szerb hadszíntérre vezényelték és Sarajevóban mint a Potiorek-hadsereg repülési előadója teljesített szolgálatot. Innen mint repülőszertári parancsnok került Bosnisch-Brodba, majd Mitrovicára, végül Szegedre. 1917—18-ban Fischamendben az ottani repülőtérrel teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Tulajdonosa a Katonai érdeméremnek. Felesége Fellegi Erzsébet, gyermekei Olaf és Elfrede.

† **Strausz János** román, kat. kántortanító, e. é. önkéntes, Böhönye. *1885, Curgó. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, de novemberben Orosz-Lengyelországban megsebesült. Másodízben 1915 július 4-én a Bugmenti harcokhoz került. Az oroszokat üldöző harcokban 1915 szeptember 4-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Tulajdonosa volt a Br. vit. éremnek és a K. cs. k.-nek. Felesége Füssi Irma, gyermekei Lajos és József gyászolják és őrzik szeretettel emlékét. Kegyelettel emlékezünk meg róla mi is ezredtörténetünk e lapjain.

Strém Sándor dr. fogorvos, hadnagy, Nagykanizsa. *1894, Kaposvár. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1915 július végéig, mikor súlyosan megbetegedett. Felépülése után segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen pótzászlóaljunknál teljesített 1916 októberéig szolgálatot, mikor önként jelentkezésként ment 105-ös ezredünkhöz a román hadszíntérre. Itt teljesített szolgálatot 1918 februárig, mikor Albániába vezényelték, ahol a front összeomlásáig szolgált. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek, Felesége Frank Piroska, fiai Dezső és János.

Stricker Ferenc, az Angol-Magyar Bank igazgatója, ny. á. hadnagy, Budapest. A cs. és kir. 12. tábori ágyúezredhez vonult be mint e. é. önkéntes, honnan áthelyezték ezredünkhöz. 1916 áprilisában az orosz hadszíntérre ment, de augusztus 5-én súlyosan megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag helyezték nyugállományba. A pótzászlóaljnál teljesített 1917 közepéig szolgálatot, mikor Montenegróba helyezték. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O. k. cs. k., Seb. é. Nős, gyermekei János, Miklós és Aranka Mária.

Strinovich Vilmos a kaposvári Nemzeti Munkavédelmi Hivatal főnöke, ny. á. ezredes, Kaposvár. *1882, Kishárság. (Somogy m.). A bpesti hadapródiskola elvégzése után mint hadapród-tiszthelyettes ezredünkhöz került 1900-ban. 1901-ben hadnaggyá 1903-ban hadkiegészítő tiszté, 1908-ban főhadnaggyá nevezetett ki. A hadtestiskola elvégzése után ismét a hadkiegészítőbe vonult be. 1914-ben századossá nevezetett ki és átvette a III. pótzászlóaljszolgálatát. 1914 aug. 29-én a 7. menetzászlóaljjal az északi harctérre ment, ahol az I.

zlj 3. századának parnokságát vette át. Ez év szept. 9-én a Horozana-Wielka-i ütközetben megsebesült. Felgyógyulása után ismét a hadkiegészítő parnához mint előadó, majd a kecskeméti hadkiegészítő parnához került az ottani parnok felváltására. 1918 jan. 1-én ismét bevonult ezredünk III. zljhoz, ahol a század parnáját, majd a III. zlj parnáját vette át és mint zljparnok vett részt az 1918 jun. 15-én megindult piavei offenzívánál. A visszavonuláskor az ezred utóvéd-zljnak volt parnoka. Az 1918 okt. 24-én megindult olasz támadásnál keletkezett harcokban francia fogságba került, honnan 1919 dec. 20-án tért vissza. Majd a Somogy-Baranya várm. kat. parnához mint nyilvántartó lett beosztva. 1920-ban őrnaggyá, 1921-ben alezredessé nevezetett ki. 1926 nov. 1-én átvette Somogy várm. népgond. kirendeltségének főnökségét. 1928-ban ezredessé nevezetett ki. 1930 szept. 1-ével nyugállományba helyeztetett. Kitüntetései: Kéka, Béé, Kéka igazolv., K. cs. k., Seb. é. I. sav., III. o. kat. tiszt. szolg. jelv., Háb. e. é., II. o. kat. szolg. jelv., Jub. kereszt, 1912—13-as emlék k., H. M. ok. dics. elism., Korm. dics. elism., Bronz érd. é. Felesége Bereck Irma, gyermekei: Gábor és Irma. — Fiverei: Odón és Zoltán hősi halált haltak.

Sugár József kereskedő, hadnagy, Budapest. *1896, Pécs. 1915 május 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a sopanowi, lopusznoi és pieniaki-i harcainkban. 1916 decemberében megsebesült. Felgyógyulva a póttestől helyezték át 1917 elején a VI/104. zászlóaljhoz, melynek kötelékében ment az olasz hadszíntérre Pontebbához, honnan a román frontra került Dorna-Watrához. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Sulzer Andor dr. főorvos, főhadnagy-orvos, Budapest. Ténylegesen 1908-ban szolgált. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra Wienbe, majd pótzászlóaljunkhoz Kaposvárra. 1915 júliusában önként jelentkezett frontszolgálatra és ment az olasz hadszíntérre, ahol az 55. hadosztály orvosfőnöke lett. Innen került a járványellenes küzdelem laboratóriumához és mint ennek vezetője működött a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Kor. ar. é. k. a vit. é. szalgáján, a Vöröskereszt II. o. jelvénye.

Schellenberger János dr. orvos, főhadnagy, Gyöngyösmellék. *1897, Németújfalú. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 augusztusában és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állás-harcokban, majd harcolt Lopuszónál. 1916 közepén a gablonzi tisztiiskolába vezényelték, melynek elvégzése után ment újból az orosz, majd a román hadszíntérre. Az ezreddel került az olasz harctérre is, de a Piave-menti csatában, a Montello bevetésénél megsebesült. Kitüntetései: II. o. kat. é. k. a kardokkal, O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Harctéri szolgálata 29 hónap. Gyöngyösmellék és vidéke frontharcos-csoportjának elnöke.

Schmideg Jenő banktisztviselő, zászlós, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezred I. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig, mikor a pótzászlóaljjal ment. 1918 májusában az olasz frontra vezényelték. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: Kor. vas é. k. kétszer, Vas é. k., Br. vit. é., K. cs. k. — Fitestvére: László ezredünkben mint e. é. önkéntes szolgált 1911-ben. A világháborút a 33. gy-ezred kötelékében küzdötte végig. Olasz fogságból hazatérve, 2 napi itthontartózkodás után mint egynapos férj a fronton szerzett betegségében hősi halált halt.

Schohay Eduard nyug. kormánytanácsos, százados. Wetzelsdorf (Graz mellett). *1873, Mistek, Morvaország. 1894 óta mint h. tiszthelyettes, hadnagy és főhadnagy többnyire a legénység kiképzésénél volt, 1907-ben a „Korpschule“ elvégzése után tartalékba lépett. 1914 jul. hó 26-án vonult be hadiszolgálatra. — 1914-től 1915 nyaráig katonai munkáscsapat-parancsnok Boszniában. 1915 őszétől a háború végéig század-, illetve zászlóaljparnok Wolhyniában és Bukovinában. 1917 okt. 6-án Waschkutznál megsebesült (tüdőlövés és lábtörés.) Felgyógyulása után a kiképzési csoport parnoka lett Udine mellett. Kitüntetései: Tav, VK., S. L. — Felesége Decker Ida, gyermekei: Ilse és Dietrich.

Schor Kálmán takpénztári főnök, főhadnagy, Budapest. *1893, Felsőnyék. A világháború alatt ezredünk kötelékében harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren összesen 32 hónapon keresztül. Egy ízben, 1915 június 2-án a Sambor körüli harcokban meg is sebesült. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Lorys Ilona Lenke, leánya Lili.

Schreck Adám dr. községi orvos, hdgy-orvos, Bonyhád. *1891, Bonyhád. 1914 június 16-án vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 augusztusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban, majd az orosz-lengyelországi ütközetekben. Végigharcolta ezredünkkel a kárpáti nagy téli csatát és az oroszokat üldöző harcokat. 1916 őszén a 31. hadosztály orvosfőnökének segédtsíjtje lett, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 1. huszárezredhez, melynek orvosfőnökeként teljesített szolgálatot a háború végéig. Kitüntetései: Ar. é. k. a vit. é. szalgáján, Br. vit. é., Vör. ker. II. o. jelv. a hadiékítménnyel, K. cs. k. Felesége Novotny Mária, gyermekei Ferenc és Miklós.

Schulez Antal gyáros, hadnagy, Budapest. *1892. Mint e. é. önkéntes 1912—13-ban szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. 1914 július 28-tól október végéig az önkéntesiskola parancsnoka volt és november első napjaiban az orosz hadszíntérre

ment. Résztvett az orosz- lengyelországi harcainkban, 1914 december 7-én sebesülten fogságba esett. Turkesztán, Taskend, valamint Skobolow táboraiban fordult meg, de 1918 május 10-én szökve hazatért. Hazatértekor súlyosan megbetegedett. Lembergben ápolták, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. A forradalom kitörése Kaposvárról érte. Tulajdonosa a O₁ és K. cs. k. nek.

Szwarcz János dr. Máv. tanács., főhadnagy, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1909–10-ben szolgált. Ezredünkhöz 1914 október 8-án vonult be és ment 1914 november 5-én orosz- lengyelországi harcainkhoz. Innen ezredünkkel a kárpáti nagy téli csatához került. 1915 február 28-án tifusban megbetegedett. Felépülése után ez év májusában ment másodikban az orosz harctérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 július végén felmentették és leszerelt.

Szwarcz Vilmos kereskedő, százados, Pécs. *1877. Kisbajom. Mint e. é. önkéntes 1898–99-ben Pécsen szolgált. Mint tart. hadnagy 1904-ig állott ezredünk kötelékében, majd áthelyezték a m. kir. 19. h. gy.-ezredhez, ahol 1907-ben helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették.

Szwarzenberg Mihály rt. cégvezető, zászlós, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskolát Gablonzban végezte. 1917 január 2-án a román hadszíntérre került a 105. ezredhez. Itt résztvett az összes ütközetekben december végéig. Ekkor a pótzászlóaljhoz ment. Innen a törzs-ezredhez került az olasz frontra. Résztvett a piavei csatákban és a Montello bevételében. 1919 március 1-én leszerelt. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Nős, leánya Magduska.

Szabados Manó dr. ügyvéd, főhadnagy, Budapest. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment augusztus 5-én az orosz hadszíntérre. 1916 augusztusában a román frontra került, majd 1918 májusában az olasz harctérre. Résztvett az ezred összes hadműveleteiben, egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: Ez. és Br. kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k. — Öccse: Jenő ezredünk kötelékében harcolva 1915 július 23-án hősi halált halt.

Szabó Béla m. tisztviselő, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1915 május 15-én vonult be a volt cs. és kir. 12. tábori ágyúezredhez. A tisztiiskola elvégzése után ezredével az orosz hadszíntérre ment. 1916 júliusában áthelyezték a 105-ös ezredhez, melynek kötelékében vett részt az összes ütközetekben az orosz és a román harctéren 1917 májusáig. Ekkor betegen vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatosnak minősítették. Mint ilyet vezényelték Zalaegerszegre, majd Budapestre. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Szalay Gyula uradalmi számvivő, főhadnagy, Kaposvár. 1915 március 15-én vonult be ezredünkhöz. A gablonzi tisztiiskola elvégzése után ment az orosz hadszíntérre. Itt 1916 aug. 1-én beosztást nyert a 105. gy.-ezredbe, mellyel a román frontra került.

Ugyancsak az ezreddel ment az olasz harctérre is. Résztvett az ezred összes ütközeteiben. A Montello bevételén után betegen került kórházba. 1919 január 1-én szerelt le. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Ez. és Br. kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Szalay László dr. tb. főszolgabíró, e. é. önkéntes szakaszvezető, Dombóvár. *1895. Aszár. Mint e. é. önkéntes 1915 május 1-én vonult be ezredünkhöz. A 15. menetszázaddal ment ki az orosz hadszíntérre. Itt az I. század kötelékében harcolt az Ikwa mentén. 1915 okt. 9-én a sopanowi ellentámadásban súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint irodai segéd szolgálatra minősített teljesített szolgálatot. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Szalkai Béla gyáros, főhadnagy, Ujpest. Született 1885. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1907–08-ban szolgált és fegyvergyakorlatait is ezredünkhöz Bileken tette le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment 1914 október 4-én tábori ezredünkhöz az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba Krempához, de 1914 november 30-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan géppuskástanfolyamra vezényelték. Ennek elvégzése után áthelyezték a 31. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az orosz hadszíntéren harcolt, de újból megsebesült. Felépülése után ment az 1/31. h. zászlóaljjal Albániába, ahol 1918 november 25-ig résztvett az összes hadműveletekben. Kitüntetései: Kat. é. é. a kard., K. cs. k., Seb. é.

Szcerbovszky György, a Magyar Távirati Iroda főtisztviselője, főhadnagy, Budapest. *1894. Miskolc. 1914 szeptember 6-án vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tisztiiskola elvégzése után 1915 március 1-én ment az orosz frontra. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszokat üldöző harcokban, a krupieci rohamban és az Ikwa-menti harcokban. Sopanownál 1915 november 9-én megsebesült. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Ez. és Br. kat. é. é. a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb. é.

Szecsányi László, a „Hangya“ fő-tisztviselője, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 októberében és a tisztiiskola elvégzése után 1916 február végén ment az orosz frontra Pienia-kihoz. Májusban megbetegedett, majd ez év júliusában újból az orosz harctérre került. Itt résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1917 januárjáig, mikor mint gazdálkodót felmentették. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k.

Szegő Ferenc dr. ifj. ügyvéd, főhadnagy, Budapest. *1889. Tiszafüred. Mint e. é. önkéntes 1912–13-ban szolgált ezredünkhöz. 1914 július 19-én vonult be fegyvergyakorlatra és így a világháború kitörése szolgálatban érte. A tábori ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett ezredünk összes hadműveleiben, majd beosztást nyert Trupkovits ezredbe, később 105-ös ezredünkhöz. Harcolt az olasz hadszínté-

ren és az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: K. ar. é. k. a kardokkal, O₂, K. cs. k.

Székely Jenő dr., rt. cégvezető, főhadnagy, Budapest. *1890. Bánréve. Mint e. é. önkéntes szolgált 1913–14-ben ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel indult a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz. 1914 augusztus 14-én megsebesült, mely sebesülésből kifolyólag 6 hónapra szabadságolták. 1916 júniusában ismét bevonult és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett itt ezredünk kötelékében az összes ütközetekben 1918 januárjáig, amikor helyi szolgálatra nyert beosztást és Örkénybe vezényelték. 1918 szeptemberében ismét az orosz frontra vezényelték és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Szekszárdi Miksa, az Angol-Magyar Bank cégvezetője, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. 1914 októberében betegen ment kórházba, de rövidesen újból kikerült az orosz frontra. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát, az oroszokat üldöző harcokat egészen az Ikwaig. Itt szeptemberben megsebesült. Felgyógyulása után 1916 januárjában Lopusznohoz ment, de június 18-án másodikban is megsebesült. 1917 közepén a 105. gy.-ezred kötelékébe került a román frontra. 1918-ban az olasz harctérre vitték ezredével. Végigküzdötte a Piavementi csatát és a Montello elleni támadásokat. Augusztus elsején mint létszámfelettit a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. k. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é.

Szél József magántisztviselő, főhadnagy, Huszárkelőpuszta, u. p. Szücs (Veszprém m.). *1892. Zsitfapuszta. 1913-ban vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és így az utolsó békebeli tisztiiskola tagja volt. Budapestben, Pilisecében, Bruckban és Wienben szolgált. Tábori ezredünk I. zászlóaljával ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel került a 2. lebergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban 1914 december 4-ig, mikor Bukowánál mint kadett, egy roham alkalmával fogságba esett, honnan 1917 végén megszökött és 1918 elején jelentkezett pótzászlóaljunknál. Önként ment az olasz hadszíntérre és harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, K. cs. k.

Szenes Jenő, a Vacuum Oil Rt. főtisztviselője, hadnagy, Budapest. Ezredünkhöz 1915 április 1-én vonult be. A tisztiiskola elvégzése után ez év decemberében ment az orosz harctérre Sopanowhoz. 1916 június 2-án beosztották a 105-ös ezredhez a román harctérre, ahol 1917 végéig teljesített szolgálatot. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. Itt volt 1918 május elejéig, mikor tanulmányi szabadságra ment. 1918 októberében bevonult Reichenbergbe és

1918 december 17-én leszerelt. Harc-
téri szolgálata 30 hónap. Kitünteté-
sei: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs. k.,
Seb. é., H. e. é.

Szenyéri István dr. kir. járásbíró,
főhadnagy, Dombóvár. *1892, Felső-
mocsolád. Háborús szolgálata 1914
július 27-én vonult be ezredünkhöz.
Az orosz hadszíntéren résztvett a
kárpáti nagy téli csatában. Az oro-
szokat üldöző harcokban 1915 júliu-
sában Dobrotwornál megsebesült.
Felgyógyulva 1915 októberében új-
ból az orosz frontra került Sopanow-
hoz, ahol ismét megsebesült. 1916
nyarán a román hadszíntéren vezé-
nyelték. A románok betérése az Olt
folyó mentén érte. Résztvett a nagy-
szébeni csatában és a Békás-szoros
körüli harcokban. 1917 tavaszán mint
létszámfeleltető a póttesthez vezé-
nyelték. Innen került 1918 márciu-
sában a Piave mellé. Itt is érte a
front összeomlása. Hareteri szolgálata
26 hónap. Kitüntetései: Ez. és
Br. kat. é. é., mindkettő a kardok-
kal, K. cs. k.

Szigeti László hirlapíró, e. é. ön-
kentes tizedes, Budapest. *1891, Bu-
dapest. Mint e. é. önkéntes 1912-ben
szolgált ezredünkben, majd 1914 jú-
lius 27-én vonult be háborús szolgálata-
ra. 1914 augusztus elején ment az
orosz hadszíntérré, ahol résztvett ez-
redünk összes hadműveleteiben 1916
közepéig. 1917-ben bevonult a pót-
zászlóaljhoz Reichenbergbe és ott
teljesített szolgálatot a forradalom
kitöréséig. Felesége Démán Erzsé-
bet, fia János.

Szilassy Elek dr. m. kir. főorvos,
Budapest. *1887, Abony. 1914
augusztus 1-től 1916 szeptember 10-ig
a volt cs. és kir. 14. tábortarackezred
(eredetileg 5. t. tarackezred)
orvosfőnökeként működött az orosz,
majd az olasz hadszíntéren. Ezred-
ünkhöz 1916 szeptember 11-én hely-
ezték az orosz hadszíntérré, ahol
mint ezredorvosfőnök vett részt ez-
redünk összes hadműveleteiben az
orosz, majd a román, végül az olasz
hadszíntéren 1918 november 1-ig. Ki-
üntetései: Ferenc József rend lo-
vagkeresztje a hadiékítménnyel és
kardokkal, Ezüst katonai érdemke-
reszt a kardokkal, Kat. é. é. a kar-
dokkal, K. cs. k., Vöröskereszt II.
oszt. díszjelvény, H. e. é., osztrák
H. e. é.

Szilli Alajos községi főjegyző, had-
nagy. Értény. Ezredünkhöz 1914 jú-
lius 27-én vonult be háborús szolgálata-
ra. Kezdetben a pótzászlóaljnál
teljesített szolgálatot, majd az orosz
frontra került. Résztvett az üldö-
zőharcokban, de 1915 őszén betegen
ment kórházba. Felgyógyulva, újból
az orosz harcra került, majd le-
ment az olasz harcra a piavei
csatához. A front összeomlásakor az
ezred maradványaival tért haza és
leszerelt. Kitüntetései: O₂, K. cs. k.,
1912—13-as m. k. Felesége Stadler
Erzsébet, gyermekei Ilonka és Ala-
jos.

Szirtes Sándor nagybérlő, főhad-
nagy. Perdőpuszta, u. p. Csurgó.
*1884, Kastélyosdombó. A főreál-
iskola elvégzése után Lipesében vé-
gezte főiskolai tanulmányait. Öt
éven keresztül Németországban és
két évig Angliában működött. Moz-
gósításkor vonult be ezredünkhöz és
mint a szerbiai hadszíntéren, ahol
résztvett az összes hadműveletben,

majd az olasz hadszíntérré került,
ahol az Isonzó mentén és a Dober-
dón teljesített szolgálatot. Kitünté-
tései: Kat. é. é. a kardokkal, K. cs.
k. Felesége Kell Anna, két fiúgyer-
mek atyja.

Szitz Endre dr. ügyvéd, hadnagy,
Budapest. *1888, Székesfehérvár. A
budapesti Pázmány Péter tudomány
egyetem elvégzése után 1912-ben
mint e. é. önkéntes vonult be ezre-
dünkhöz. A világháború kitörésekor
jelentkezett háborús szolgálatra
és a tábortri ezredünkhöz került
az orosz frontra a 2. lemergi csa-
tához. Harcolt Horozana-Wielkánál,
majd résztvett a visszavonulásban
és a kárpáti harcokban. Ugyancsak
az ezreddel ment Orosz-Lengyelor-
szágba is. Végigharcolta a kárpáti
nagy téli csatát Jablonkinál és a
Czeremchán, majd résztvett az oro-
szokat üldöző harcokban Ostrosec-
nél, Krukieneenél, Kamionkánál és
Dobrotwornál. 1915 közepén a buda-
pesti cs. és kir. hadosztályhadbíró-
sághoz vezényelték, majd innen 1917
elején Pécsre került. Résztvett itt
a katonai lázadás leverésében. Ki-
üntetései: K. cs. k., 1912—13-as m.
k. Felesége drághfi Tóth Lujza, fiai
Endre és Domonkos.

Szivessy Tibor műépítész, száza-
dos, Budapest. *1884, Szeged. A volt
cs. és kir. 46. gy.-ezredben szolgált
mint e. é. önkéntes 1908—09-ben. Tar-
talékban áthelyezték a volt cs. és
kir. 31. gy.-ezredhez, de 1914 július
28-án ezredünkhöz vonult be hábo-
rús szolgálatra. Ezredünk köteléké-
ben ment a szerbiai, majd az orosz
hadszíntérré. 1914 novemberében át-
helyezték a 302. h. gy.-ezredhez,
melynek kötelékében 1914 december
11-én Limanovánál tüdőlövésvel meg-
sebesült. Felgyógyulása után vissza-
ment az orosz hadszíntérré és itt tel-
jesített szolgálatot 1915 végéig, mint
szakasz- és századparancsnok. 1916
és 1917 első felében műszaki beosz-
tásban az orosz hadszíntéren műkö-
dött, majd Wienbe vezényelték, ahol
a hadügyminisztérium 24. osztályá-
ban mint csoportvezető teljesített
szolgálatot. Kitüntetései: III. o. k.
é. k. a kardokkal, O₂, K. cs. k., Seb.
é. Felesége Aczél Boriska. — Sógora:
Aczél István a volt cs. és kir. 46.
gy.-ezred kötelékében hősi halált
halt.

vitéz Szivós-Waldvogel József ny.
m. kir. honvédtábornok. Esztergom.
*1872, Esztergom. Ezredünkhöz 1894
május 1-én vonult be próbaszolgálata-
ra és 1916 februáriáig ezredünk
kötelékébe tartozott. Ekkor helyez-
ték át a volt cs. és kir. 25. gy.-
ezredhez. Szolgált Pécsen, Kaposvá-
ron, Budapesten, Bileken és Wien-
ben. A világháború kitörésekor mint
századparancsnok ment a szerbiai
hadszíntérré, ahol résztvett a sabáci
harcokban, majd mint zászlóalj-
parancsnok teljesített szolgálatot
Horozana-Wielkánál az orosz had-
színtéren. Mint zászlóaljparancsnok
szolgált ezredünk kötelékében a
kárpáti harcokban, majd a kárpáti
nagy téli csatában is. A Bug és az
Ikwa mentén, majd a lodzi áttörést
követő harcokban ugyancsak tábortri
zászlóaljunk élén állott. 1916 elején
áthelyezték a volt cs. és kir. 25. gy.-
ezredhez, melynek kötelékében Al-
bániába került. Innen ment ezred-
vel az olasz hadszíntérré. Végig-

küzdött a 10., 11. és 12. Isonzó-csa-
tákat, a tolneni áttörés harcait és
a piavei offenzívát. Három ízben se-
besült meg: 1914 szeptember 11-én,
1914 október 22-én és 1918 június
15-én. Kitüntetései: Magyar érdem-
rend közepkeresztje, III. o. Lipót-
rend, III. o. Vaskoronarend, III. o.
kat. é. kereszt, Tiszti ezüst vitézségi
érem, Kat. é. é., K. cs. k., Seb. é.,
Vöröskereszt díszjelvény.

nagyszöllősi Szöllősy Ferenc fő-
szerkesztő, E. e. hadnagy. *1897, Vár-
da. 1915 okt. 15-én vonult be ezre-
dünkhöz Reichenbergbe, majd a
tisztiskola elvégzése után a 21. me-
netzljajjal Galiciába került mint ön-
kentes-örvezető. Résztvett az Ikwa-
menti harcokban a trostecianieci üt-
közeten, majd aug. 15-én Batkow-
nál egy szuronyrohamban megse-
besült orosz szuronytól olyannyira,
hogy 11 hónapig teljesen merev
volt a bal lába. Be sem várva tel-
jes felgyógyulását, 1917 július 26-án
a 31. mentzljajjal újból kiment a
harcra. Előbb rövidebb ideig az
erdélyi fronton volt, majd szeptem-
ber elején Bukovinába ment, ahon-
nan november végén a 31. hadosz-
tály rohamzászlóaljához került mint
tart. hadnagy. A zászlóaljjal ment
le 1918 január 18-án az olasz harc-
ra, ahol résztvett a júniusi piavei
offenzívában. A Piaven való átke-
lés közben megsebesült, egy felro-
banó kézigránáttól 42 sebet kapott,
azonban nem ment kórházba, hanem
mintegy két hónapon át magát tit-
okban ápolva, továbbra is a harc-
térén maradt egész az összeomlásig.
Kitüntetései: S. L., Evez, Bée, K. cs.
k., Seb. é., H. e. é. Felesége: Hor-
váth Anna.

vitéz Szuloki József korcsmáros,
hadnagy, Szulok. *1898, Szulok. Ez-
redünkhöz 1917 január 24-én vonult
be mint e. é. önkéntes. A tisztiskola
elvégzése után 1917 júniusában ment
az orosz, majd a román hadszínté-
re. Résztvett ezredünk összes ütkö-
zeteiben 1918 elejéig, mikor az ezred-
del lekerült az olasz hadszíntérré.
Itt harcolt a Piave mellett és a Mon-
tello bevételénél. 1918 novemberében
leszerelt, de 1919—20-ban a nemzeti
hadsegregben is szolgált. Kitünteté-
sei: O₁, K. cs. k.

Takács Ferenc adóhivatali tisztvi-
selő, hadnagy, Budapest. 1915 máju-
sában vonult be ezredünkhöz. A
tisztiskolát Gablonzban végezte.
1916 januárjában kikerült az orosz
hadszíntérré, ahonnan júliusban be-
tegen ment kórházba. Felgyógyulá-
sa után ismét az orosz frontra ment,
majd a román hadszíntérré Tölgyes-
hez. Itt volt 1917 végéig, mikor mint
létszámfeleltető a pótzászlóaljhoz
vezényelték. 1918 júliusában az olasz
harcra ment, ahol az 52. gy.-ez-
rednél mint századparancsnok nyert
beosztást a Cortina D'amnezzon. Tu-
lajdonosa a K. cs. k.-nek.

vitéz Tarián Jenő okl. gépészmér-
nök, százados, Rákospalota. *1894,
Tamási. Mint e. é. önkéntes vonult
be ezredünkhöz 1914 október 1-én és
a tisztiskola elvégzése után ment
az orosz hadszíntérré. Résztvett ez-
redünk összes ütközeteiben az orosz,
román és az olasz hadszíntéren és a
front összeomlása után az ezred
maradványaival hazatért és leszerelt.
Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal,

Paula, gyermekei Jenő és Erzsébet. O₁, O₂, K. cs. k. Felesége Perényi

Tábori (Trabalka) Imre városi aljegyző, hadnagy, Kaposvár. *1886, Gálosfa. Mint e. é. önkéntes 1905-ben szolgált ezredünkben és 1917 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel került Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és Sambor körüli harcokban. 1914 novemberében láb-fagyással kórházba szállították. 1915 júniusában került ki Kamionkához. Harcolt Dobrotwornál, Krupiecnél és Sopanownál. Decemberben tifusszal került kórházi ápolás alá. Hosszas gyógykezelés után a pótzászlóaljtól áthelyezték a volt cs. és kir. 63. gy.-ezredhez, melynek kötelékében 1917 elején az olasz frontra került. Itt volt 1918 júliusáig, mikor visszahelyezték ezredünkhöz. Az ő százada vonult be a monarchia csapatai közül elsőnek Sabác városába. Gyermekei Imre, Ottó és Gabrielle. Öccse, Béla ezredünk kötelékében harcolva, 1914 nov.-ben Orosz-Lengyelországban hősi halált halt.

vitész Telkes István vezérőrnagy, főhadnagy, Győr. *1894, Hárómfalva (Somogy megye). 1914 októberében vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és ment 1915 elején az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 1914 július közepéig, mikor betegen vitték kórházba. Másodízben 1915 végén ment újból az orosz frontra, ahol 1916 július 25-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan 1916 november 11-én ment újból az orosz hadszíntérre. Résztvett itt összes harcainkban, majd az ezreddel ment az olasz frontra. Harcolt a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Kiténtetése: III. o. kat. é. é., O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Borsos Valéria, gyermekei Éva, Klára, Valéria és István.

Tóka János dr., vármegyei számvizsgáló, főhadnagy, Kaposvár. *1894, Kaposvár. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1915 április 30-án ment az orosz hadszíntérre és résztvett ezredünk összes ütközeteiben november végéig. Mint kéméletre szorított a póttesthez vezényelték. Másodízben 1916 júliusában került ki a tábori ezredhez Batkowhoz. 1917 jún. végéig mint szakasz- és századparancsnok harcolt, mikor mint létszámfelülvizsgáló Reichenbergbe vezényelték. Innen az orosz hadszíntérre került még ez év novemberében és a kiképzőcsoportnál teljesített szolgálatot. 1918 májusában ment az olasz frontra. Október 1-én tanulmányi szabadságot kapott és így a forradalom kitörése itthon érte. Kiténtetése: O₂, K. cs. k., Hadtestparancsnoki dícséret. Felesége Molnár Angyalka, gyermekei János, Erzsébet és Györgyike.

Tóth János m. kir. főmérnök, zászlós, Nagykanizsa. *1890, Dombóvár. Ezredünkhöz 1916-ban vonult be mint e. é. önkéntes. A tisztiiskolát Gablonzban végezte, de áthelyezték a vasuti ezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre került, ahol a front összeomlásáig teljesít

tett szolgálatot. A műegyetem elvégzése után állami szolgálatba lépett és jelenleg a kanizsai m. kir. folyam mérnöki hivatal főmérnöke. Felesége Nick Margit, gyermekei Jolán és Márta.

Ughy Sándor mészáros és hentes, főhadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1913-ban és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezr.-del ment Sabáchoz, itt esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment a II. lemergi csatához is. Horozana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én súlyosan megsebesült. 1916-ig állott kórházi kezelés alatt, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen helyezték Budapestre, ahol a katonai parancsnokságnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetése: Kat. é. é., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é.

Ullmann Béla kereskedő, hadnagy, Budapest. *1898, Kaposvár. 1915 október 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és a tartalékos tisztiiskola elvégzése után 1916 április 17-én ment az orosz hadszíntérre. 1917 január 1-én a román hadszíntérre került, ahol résztvett az ezred összes hadműveleteiben 1917 december 16-ig. Innen a póttesthez ment, ahol 1918 szeptember 15-ig helyi szolgálatot teljesített. A front összeomlása a szerbiai hadszíntérre érte. Kiténtetése: Br. vit. é. kétszer. K. cs. k. Felesége Rác Margit, leánya Marianne.

Urban Zoltán tisztviselő, százados, Újpest. *1891, Újpest. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabáchnál esett át a tűzkeresztségen, de augusztus 17-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan rövidesen újból az orosz frontra került. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Krempanál és Prushitzkónál, de 1914 december 4-én Bukovánál újból megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1915 közepén ment harmadízben az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 február 1-ig. Tölgyesnél az elektromos magasfeszültségű áram szakaszparancsnoka volt, majd átvette a II. villamoszárad parancsnokságát. Ennek kötelékében ment az olasz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. Csapatát Fellachból teljes fegyverzettel és felszereléssel hozta haza és leszerelt. 1919-ben az újpesti IV. ker. polgárőrség parancsnoka volt. Kiténtetése: Ezüst és Bronz kat. é. é., mindkettő a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Bertó Mária, gyermekei Zoltán és Józsa.

Vajda Hugó dr., ny. Máv titkár, főhadnagy, Bpest. *1888, Bpest. Mint e. é. önkéntes 1912-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabáchnál 1914 augusztus 19-én megsebesült. Felépülése után 1914 október 18-án ment újból az orosz frontra. Harcolt Oroszlengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án Jablonkinál súlyosan megsebesült. Tizenhat hónapi kórházi ápolás után vonult be

a pótzászlóaljhoz, ahol segédszolgálatra minősítették, de önként jelentkezett harctéri szolgálatra. A 20. h. gy.-ezred kötelékébe került és ment az orosz hadszíntérre, majd 1918 májusában az olasz frontra. Itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kiténtetése: O₁, K. cs. k., Seb. é. Jelenleg 100%-os hadirokant. Felesége Grünwald Rózsi, fia György-István.

Vajda Sándor dr., orvos, e. ü. hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914-ben és ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz. Másodízben a 4. menetszázaddal az orosz frontra került Turka—Stary-Samborhoz, majd az orosz-lengyelországi harcokhoz. Innen betegen ment kórházba. A pótzászlóalj-tól 1915 áprilisában a 204. járványvonathoz mint orvos nyert beosztást. Itt teljesített szolgálatot 1918 elejéig, mikor Erdélybe vezényelték, ahol a volt cs. és kir. 38. gy.-ezred, majd a 3-as bosnyákezed zászlóaliorvosfőnöke lett. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Felesége Mitzger Margit, fia Jenő. — Testvére Jenő ezredünk kötelékében harcolva, 1915-ben hősi halált halt.

Vargha Ferenc igazgató-tanító, hadnagy, Szentlászló. *1887, Almamellék. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. Végigküzdötte ezredünk összes ütközeteit 1916 decemberéig, mikor Gablonzba vezényelték tiszti tanfolyamra. Ennek elvégzése után ment újból az orosz, majd a román frontra. Mint géppuskás-szakaszparancsnok harcolt, majd az ezreddel az olasz frontra került, ahol a front összeomlásáig résztvett az összes hadműveletekben. Kiténtetése: Br. vit. é. k., K. cs. k. Felesége Bodonyi Piroska, gyermekei László, Károly és Sándor. — Testvéröccse a 19. h. gy.-ezred zászlósa, az orosz hadszíntéren hősi halált halt. — Sógora: Bodonyi Nándor szobrászművész, a volt cs. és kir. 69. gy.-ezredben harcolt, de az orosz hadszíntéren eltűnt.

Varga József ref. tanító, hadnagy, Inke. *1888, Csurgónagyszentmárton. A gimnáziumi és tanítóképzőintézet tanulója elvégzése után 1907-ben nyert oklevelet. 1907—13-ban Erdősokonyán. 1913-tól Inkén működik. Ezredünkhöz háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be. Négy ízben ment ezredünkhöz a szerb, az orosz, a román és az olasz hadszíntérre és állandóan az első vonalban 29 hónapot töltött. Felesége Wölfel Lujza, leánya Ilonka.

Vágó Imre építésmérnök, hadapród, Budapest. 1914-ben vonult be a 18. tábori ágyúezredhez. A tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. Egy évre felmentették a háborús szolgálat alól, majd áthelyezték ezredünkhöz. Ezredünk kötelékében vett részt a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnék.

Vágó László állampénztári tanácsos, százados, Kaposvár. *1885, Csur-

gó (Somogy m.), Mint e. é. önkéntes 1907–08-ban szolgált a volt cs. és kir. 6. gyalogezredben. Ezredükhöz 1914 július 28-án vonult be és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkereszt-ségen, de augusztus 23-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 márciusában újból kiment az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszokat üldöző harcokban Krukienecnél és Ostrosecnél. 1915 június 27-én Kamionka-Strumilovánál másodszer is megsebesült. A pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot 1916 májusáig, mikor harmadízben került ki Batkowitzhoz, 1917 május végéig vett részt ezredünk összes harcaiban, mikor mint létszámfelettit Reichenbergbe vezényelték. Itt szolgált 1917 december végéig. Ekkor mint egyedülutazó, az olasz frontra ment. Ezredünk összes hadműveleteit végigküzdötte 1918 október 18-ig. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. kat. é. é., valamennyi a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Nős, gyermekei Györgyike, László, Tibor és Irén.

Vál Zsigmond rt. tisztviselő, hadnagy, Budapest. Mozgósításkor vonult be ezredükhöz és a tisztiiskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az orosz- lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Másodízben 1916 közepén került az orosz, majd a román hadszíntérre. 105. ezredünk kötelékében harcolt itt, valamint az olasz harctéren a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Vetter Ambrus dr., kórházi főorvos, e. ü. hadnagy, Kaposvár. *1893. Szatmár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredükhöz és ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az olasz harctérre. 1914 decemberében az orosz- lengyelországi harcokból betegen tért haza. Újból 1915 februárjában ment ki a kárpáti nagy téli csatához. Itt volt júniusig. Harmadízben 1915 novemberében Sopanowhoz került. Később áthelyezték a 14. vasút-ezredhez, majd a 13. vadászljához, mely utóbbi kötelékében érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Tankovits Mária, gyermekei Judit és Agnes.

Vér Gyula városi adóhivatali számtiszt, hadnagy, Pápa. *1896. Fornádkecsége. 1915 júliusában vonult be ezredükhöz mint e. é. önkéntes és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett állásharcainkban Lopusznónál és Pieniakinál 1916 szeptember 1-ig, mikor megbetegedett. Felépülése után a pótzászlóaljtól került 1917 márciusában másodízben is az orosz hadszíntérre, ahol 1917 augusztusig résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, mikor mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1917 decemberében ment újból az orosz, majd az ezreddel az olasz harctérre, de a front összeomlása-kor francia fogságba esett, honnan 1920 május 15-én tért vissza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é.

Vidor Ernő kereskedő, hadnagy, Kaposvár. *1895, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be 1915 áprilisában. A tisztiiskola elvégzése után

ment 1915 augusztusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sopanow-i és Lopusznó-i harcokban. 1916 októberében a román harctérre került. Itt beosztást nyert a volt cs. és kir. 65. gyalogezredbe, melynek kötelékében harcolt 1918 január 1-ig mikor a 134. gy. ezred zászlóaljsegéd-tisztjeként Ukrajnába ment. Itt érte a front összeomlása is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., Osztrák h. e. é. Nős, gyermeke Ibo-lya.

Vince József dr., ügyvéd, hadnagy, Kaposvár. *1887, Magyarereg. Mozgósításkor vonult be ezredükhöz és a tisztiiskola elvégzése után 1915 nyarán az orosz hadszíntérre vezényelték. Résztvett a Sopanow-i, Lopusznó-i és a Pieniaki körüli harcokban és harcolt a Békás-szorosnál. Mint géppuskás szakasparancsnok került le az olasz harctérre, a Piave menti harcokhoz. Felesége Harray Olga, leánya Magdika.

Vince Sándor ny. m. kir. áll. okl. mérnök, főhadnagy, Somogyszob. *1894, Somogyszob. Ezredükhöz 1914 októberében vonult be, mint e. é. önkéntes és a tisztiiskola elvégzése után 1915 június 5-én az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az üldöző-harcokban Dobrotwornál, Krupiec-nél, Sopanownál és az Ikwa menti harcokban. 1916 májusában a pót-zászlóaljhoz vezényelték, ahol kiképzőszolgálatot teljesített szeptem-ber végéig, mikor újból az orosz frontra ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1918 elejéig, mikor az ezreddel az olasz frontra került. 1918 májusában 3 hónapi szabadságra ment, majd augusztusban ismét a fronton jelentkezett. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Kat. é. é. a kardokkal, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Német II. lovas k.

Vogronits Dénes dr., ügyvéd, hadnagy, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1915 július 15-én vonult be ezredükhöz. A tisztiiskola elvégzése után 1916 januárjában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Lopusznó-i harcokban 1916 július végéig. Tanulmányi szabadsága után 105. ezredükhöz került a román harctérre Békáshoz 1916 szeptemberében soronkívül zászlóssá lépett elő. 1917 április 7-én megsebesült, de csak tábori kórházban gyógykezelték és rövidesen visszakerült az első vonalba. 1917 júliusában mint létszámfelettit a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan 1918 januárjában az orosz, majd az olasz hadszíntérre ment. A front összeomlása a kiképzőcsoportnál érte. Harctéri szolgálata: 26 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Vörös István ny. tanító, zászlós, Szekszárd. *1886, Mohács. Ezredükhöz 1915 március 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben itt, valamint a román és az olasz fronton. Egyízben súlyos fejlődéssel megsebesült. Harctéri szolgálata 32 hónap. Felesége Vidák Erzsébet, leánya Erzsébet. Fivére: Vörös György Washkutznál ezredünk kötelékében harcolva hősi halált halt.

Vörös István kántor-tanító, e. é. önkéntes, Táska. *1888, Táska. 1909-

ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptember 1-én ment az orosz hadszíntérre, de október 5-én megbetegedett. Felépülése után 1915 márciusában ment a kárpáti nagy téli csatához, de a Czeremhán másodízben is megsebesült. Harmadízben 1915 augusztus 19-én került az orosz harctérre, ahol résztvett az üldözőharcokban Krupiec-nél és az Ikwa mentén 1915 október 13-ig, mikor ismét súlyosan megsebesült. Egyévi kórházi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 októberében, mint 50 százalékos rokkantat, elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Holba Mária, gyermekei Mária, István és Ilona. — Fivérei közül Kálmán ezredünk kötelékében 1915-ben az orosz hadszíntérre, Sándor pedig a 19. h. gy. ezred kötelékében a román fronton harcolt és hősi halált halt.

Walder Zoltán szabómester, hadapródormester, Somogyszil. *1899, Somogyszil. 1917-ben vonult be ezredükhöz mint e. é. önkéntes. A tisztiiskolát Gablonzban végezte és 1918 elején ment az olasz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Waldfogl Károly igazgató-tanító, hadnagy, Potony. 1914 július 28-án vonult be ezredükhöz és ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes hadműveleteiben. 1917-ben vezényelték a tartalékos tisztiiskolába, honnan mint rangelső került ki zászlósi rangban az olasz hadszíntérre a 83. gy. ezred kötelékébe. Innen 1918 júniusában visszahelyezték ezredükhöz. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. — Testvéröccse: István mint főhadnagy a világháborúban hősi halált halt.

Walter József segédjegyző, e. é. ő. őrmester, Kisdorog. *1899, Bonyhád. Ezredükhöz 1917 március 10-én vonult be mint e. é. önkéntes. Rövidesen áthelyezték Wienbe a fény-szórókülönítményhez, melynek kötelékében a román hadszíntérre, innen Odesszába került, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Weisz József (sutyi) magántisztviselő, I. o. számvivő őrmester, Székesfehérvár. Mint e. é. önkéntes szolgált 1907-ben ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án jelentkezett és ment a tábori ezreddel a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Itt teljesített szolgálatot 1915 március 15-ig, mikor betegen vitték kórházba. Felgyógyulva, újból az orosz frontra került, majd az ezreddel a román és az olasz harctérre. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Harctéri szolgálata 25 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Gyermekei Ilona, Márta és László.

Werner Ádám igazgató-tanító, hadnagy, Mőzs. *1888, Mőzs. Ezredükhöz 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pót-zászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 március 1-én az orosz hadszíntérre került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az üldözőharcokban, majd a Sopanow-i és Lopusznó-i ütközetekben. Harcolt 1916 szeptember 1-ig, mikor betegen ment

kórházba. Felépülve bevonult a pót-zászlóaljhoz, honnan 1917 augusztus 1-én ment újból az orosz frontra. Végigharcolta ezredünk összes ütközeteit az orosz, román, majd végül az olasz hadszíntéren és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Werner János kereskedő, Bares, hadnagy. *1897, Szulimán. 1915 október 15-én vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes. Rövidesen azonban áthelyezték a volt cs. és kir. 64. gy. ezredhez,

mellyel 1916 május 9-én az olasz hadszíntérre ment. Résztvett ezrede összes ütközeteiben 1917 március hó 30-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után még ez év decemberében a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez vezényelték. Ennek kötelékében harcolt az olasz, majd pedig a francia hadszíntéren 1918 november végéig. Kitiüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Eckhardt Erzsébet, gyermekei István és György. — Bátyja: József ezredünk kötelékében harcolva, az orosz hadszíntéren 1914 december 4-én hősi halált halt,

Wisnyowszky Sándor okl. gazda, hadnagy, Szabadhídvég. *1887, Németboly. Mint e. é. önkéntes, a tiroli császárvadászezredben szolgált 1910-ben és mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1914 november 5-én ment az orosz-lengyelországi harcokhoz, de Bukovná, december hó 4-én fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Július végén az olasz frontra vezényelték, ahol Udinében teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Felesége János Erzsébet.

Altisztek, legénység

Abró István gazdálkodó, Ócsény. *1891, Ócsény. 1914-ben vonult be ezredünkhöz, 1915 január elején ment orosz Lengyelországi harcainkhoz. Itt résztvett az összes hadműveletekben, majd a kárpáti nagy téli csatához ment, Innen került betegen kórházba, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Itt a tiszti-étkezdében nyert beosztást a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Bodai Sára, gyermekei István és Sári. — Sógora: Bodai József az orosz fronton 1915 március 15-én hősi halált halt.

Almáshegyi Lőrinc m. kir. áll. r. őrmester, szakaszvezető, Budapest. *1892, Drávaszentés (Somogy m.) Katonai szolgálatra 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadsziintérre Sabáchoz. Az ezreddel került az orosz frontra Horozana-Wielkához. Résztvett a nagy visszavonulásban, a kárpáti ellentámadásokban, majd az orosz Lengyelországi harcokban. Itt megbetegedett. Felgyógyulása után 1915 októberében újból az orosz, majd 1917-ben a román haretérre ment. Innen vezényelték 22 hónapi egyhuzamban eltöltött harcéri szolgálat után a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített. 1918 március 1-én mint nélkülözhetetlent felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Mikola Anna, gyermekei Máris, Irén és Zsuzsanna. — A világháborúban vele egyidejűleg harcolt édesapja és két testvérbátyja is.

Ambrus Imre m. kir. r. főtörzsőrmester, őrvezető, Kaposvár. *1887, Kaposfüred. Ezredünkhöz 1908–11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadsziintérre ment tábori ezredünkkel és Sabácánál esett át a tüzkeresztben. Az ezreddel került az orosz frontra is a II. lembergi csatához. Résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, de innen betegen ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 márciusában ment újból az orosz frontra, a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban is, de ismét megbetegedett. Harmadizben 1916 júliusában ment a román frontra, ahol 1917-ig harcolt, mikor az olasz hadsziintérre ment. Harcolt a Mte Grappán és Assiagnónál és itt érte a front összeomlása is. Szolgált a nemzeti hadseregben. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége Szabó Mária, leánya Rózsika.

Ambrus Imre gazdálkodó, Pincehely. *1878, Pincehely. Ténylegesen 1899-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadsziintérre Valjevóhoz és Kragujeváchoz, majd innen az olasz frontra Assiagnóhoz, valamint a Hétközség fensíkra került, ahol 17 hónapig harcolt. Lekerült a román haretérre Tölgyeshez és 1918 májusában leszerelt. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Magyar Borbála, gyermekei János és Mária.

Ambrus József gazdálkodó, Poklosi. *1888, Poklosi. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadsziintérre került, ahol harcolt a kárpáti csatában, majd Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 áprilisában a Czeremhán súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 1916-ban miut csererokkant tért haza. Bevonulása után mint 75%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é. nek. Felesége Nagy Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Rozália, unokája Kovács József.

Ambrus József gazdálkodó, Szőlőkislak. *1871, Balatonlelle. Ténylegesen 1893–96-ban szolgált ezredünkben és 1915 február 28-án vonult be háborús szolgálatra, de 1915 június 15-én mint gazdálkodót közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Németh Julianna, gyermekei Róza, Mária, nevelt fia Tuli Ferenc. — Sógora: Tuli József ezredünkben harcolva halt hősi halált.

Amsztman József gazdálkodó, Bize. *1894, Bize. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után december 22-én ment az orosz hadsziintérre Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 15-én lábfagyással vittek kórházba. Felgyógyulva 1915 augusztus 5-én ment az orosz frontra, ahol résztvett a krupieci, sonanowi és lonusznói harcokban. 1916 augusztus 5-én fogságba esett, honnan 1918 június 1-én tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz haretérre vezényelték és itt érte a front összeomlása. Jelenleg tagja a községi előlíjárásnak és igazgatósági tagja a Tejszövetkezetnek. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szarvas Mária, gyermekei Erzsébet, László és Gizike.

Andok József gazdálkodó, Őrvezető, Kánya. *1892, Tengőd. 1914 júliusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz Lengyelországi hadsziintérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában. Bukovinánál megsebesült. Felgyógyulása

után bevonult, majd a hadtápszóaljhoz vezényelték. Itt teljesített szolgálatot 1918 szeptember 1-ig, mikor felmentették. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Gábor Verona, gyermekei János és József.

Andor István gazdálkodó, Nagybajom. *1884, Nagybajom. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadsziintérre került, ahol a műszaki század kötelékében résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában az olasz haretérre került az Isonzó mentére. Itt teljesített szolgálatot 1916 közepéig, mikor megsebesült. Felépülése után 1917 augusztusában a román frontra vezényelték, ahol megbetegedett. Felépülése után áthelyezték a 29. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében újból a román frontra ment. Harcolt Tölgyesnél és Békásnál 1918 márciusáig, mikor a karhatalmi csapattal Odesszába ment és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., gyermekei István, Juliska és Katka.

András István gazdálkodó, Őrvezető, Drávagárdony. *1893, Drávagárdony. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadsziintérre. Résztvett a dobrotwori, krupieci, valamint a sopanowi harcokban. Harcolt Lopusznónál és Pieniakinál, de itt megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd lekerült az olasz hadsziintérre. Harcolt a Piave mentén, résztvett a Montello bevételében és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kiss Zsófia, fiai András, Ernő és István.

Androsics István kovácsmester, Vése. *1896, Somogyszentpál. Ezredünkhöz 1916 augusztus 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1917 júniusában a román frontra Tölgyeshez. Ezredünkkel került Bukovinába is Waschkutzhoz, de itt 1917 október 6-án fogságba esett, honnan megszökött és 1918 április 5-én hazatért. Bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan 1918 júliusában az olasz hadsziintérre vezényelték és itt érte a front összeomlása. 1918 decemberében Kaposvárott leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Horváth Teréz, gyermekei Mária és Margit. — Sógora: Horváth János ezredünkben mint őrmester szolgált, de 1918 október 10-én az olasz hadsziintéren ellenséges golvó által találva hősi halált halt. Tulajdonosa

volt az I. o. vit. éremnek kétszer, a II. o. vit. éremnek kétszer, a Br. vit. éremnek és a Károly csapatkeresztnek. Bajtársi kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk e lapjain és örökítjük meg emlékét az utókor számára.

Androsovies Mihály gazdálkodó, leventefőoktató, Fiad. *1897, Fiad. 1916-ban vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe, majd kiképzése után áthelyezték a 43. gy.-ezredhez. 1917 elején ment a román harcterre, ahol 6 hónapig harcolt, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótljához, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége néhai Récesei Katalin, gyermekei Anna, Júlia, Mihály és Mária.

Angyal Elek kisbirtokos, könyvelő, tizedes, Ságvár. *1865, Ságvár. Ezredünkben 1886—89-ben teljesített katonai szolgálatot. Mint tizedes szerelt le. A világháború alatt mint gazdálkodót felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Majtényi Mária, fia János.

Angyal Pál téglaegetőmester, Molvány. *1882, Szigetvár. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásig. Kiténtetési: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Bálint Klára, gyermekei Pál, József, János, Lajos és Béla, unokája József, Gizella és Sári.

Antal Gyula gazdálkodó, Regöly. *1894, Regöly. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi és kárpáti téli harcokban. Itt megbetegedett, de rövidesen visszakért az orosz harcterre. Harcolt Sopanownál, ahol súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint katonai szolgálatra alkalmatlant elbocsátották a hadsereg kötelékéből. 1916 szeptemberében leszerelt. Felesége Szentnályi Gizella, gyermekei Teréz és Gyula.

Antal Imre gvári alkalmazott, Nagyatád. *1883, Nagyatád. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában. Orosz-Lengyelországban és a Kárpátokban 1916 végéig, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 elején felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és 1918 novemberében szerelt le. Felesége Butta Piroška. Négy fiú és két leány atyja. Testvéröccse Sándor az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Antalfi (Antalics) József gazdálkodó, tizedes, Somogyoszob. *1890, Somogyoszob. 1911-ben vonult be tényleges szolgálatra a 11. tábori tüzérezredhez és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre került és résztvett a sabáci harcokban. Innen került az orosz frontra, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. 1918 novemberében szerelt le. Kiténtetési: O., Os., Br. vit. é., K. cs. k., 1912

—13-as m. k. Felesége Tóth Julianna, gyermekei József, Gyula, Árpád és Miklós.—Öccse: Antalics György ezredünk kötelékében harcolva, 1917 október 6-án az orosz hadszíntéren ellenséges golyó által találva, hősi halált halt. Tulajdonosa volt a O., Br. vit. é., K. cs. k.-nek.

Antelfinger Ádám gazdálkodó, örvetető, Zomba. *1892, Zomba. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt az üldöző harcokban, Krupienél és Sopanownál. Innen betegen ment kórházba. Felépülve, géppuskástanfolyamra vezényelték, majd 1916-ban a román frontra került. Harcolt Bukovinában, majd az olasz fronton a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Henewadl Erzsébet, gyermekei Márton, Rozália és Anna.

Apaczeller Ferenc gazdálkodó, Lengyel. *1882, Lengyel 1904-ben szolgált ezredünkben Bpsten. Mozgósításkor vonult be s ment az orosz harcterre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 48 hónapon keresztül egyhuzamban. Kiténtetési: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Jehn Teréz, gyermekei Mihály, Anna, Ferenc.

Arányi Lajos m. kir. áll. r. örvetmester, Budapest. *1893, Gindicsalád. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után kikerült az orosz frontra Orosz-Lengyelországba. Résztvett még a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 április 12-én megbetegedett. Rövid pótljából szolgálat után újból az orosz frontra ment Sopanowhoz. Innen az ezreddel ment Pieniakihoz, majd a román frontra. Résztvett ezredünk összes harcaiban 1917 augusztus 1-ig, mikor mint gazdálkodót felmentették. 1917 december 31-én újból bevonult. Az olasz harcterre vezényelték. A géppuskástanfolyam elvégzése után a pótzászlóaljhoz került, ahol a forradalom kitörése is érte. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Szücs Julianna.

Aszlay József vendéglős, örvetető, Nagymányok. *1900, Szekszárd. 1918 február 25-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1918 március végén ment az olasz hadszíntérre. A Piave mentén nyert beosztást a volt es. és kir. 62. gv.-ezredhez, majd a 35. h. o. rohamzászlóaljához és ennek kötelékében a nyugati hadszíntérre ment a francia frontra. Harcolt Belgiumban, majd Verdunnél. Itt érte a front összeomlása is. Szolgált 1920—21-ben a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Gránitz Teréz, leánya Margit.—Sógora: László István mint tüzér harcolt az orosz hadszíntéren, de 1915 szeptemberében Homonnánál hősi halált halt.

Ács József uradalmi gazda, örmester, Várda. *1877, Hetes (Somogy m.). Ezredünkben 1898—1901-ben szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le. Fegyvergyakorlatait is ezredünkben szolgálta le. Mozgósításkor a 19. h. gv. ezredhez vonult be. Az orosz hadszíntérre 1914 december 15-én ment ki. honnét 1915 márciusában betegen vitték kórház-

ba. Hosszas gyógykezelés után vonult be póttestéhez, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen, Budapesten teljesített a Mária Valéria kórházban mint szolgálatvezető 1916 május hó 16-ig szolgálatot, mikor felmentették. Felesége Dávid Rozália, gyermekei József és Lajos.

Ádám Ferenc mészárosmester, örmester, Tolna. *1887, Tolna. 1908—11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harcterre is. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren megszokás nélkül 53 hónapon keresztül és 1918 novemberében szerelt le. Kiténtetési: Kor. vas é. k., K. cs. k. Felesége Ezer Anna, gyermekei Antal és Anna.

Agoston (Aspán) Ferenc községi irodatiszt, Somogyvár. *1899, Somogyvár. 1917 márciusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1918 februárjában az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Czottner Mária, gyermekei Márta és Erzsébet.

Agoston János gazdálkodó, tizedes, Dombóvár. *1887, Szentgálaskér (Somogy m.). Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. Mint tizedes szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harcterre is. A II. lembergi csatában 1914 szeptember 11-én Piaskinál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahonnan újból az orosz hadszíntérre ment a Bug menti harcokhoz. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, Wolhyniában és a román hadszíntéren. 1918 tavaszán került az olasz frontra a piavei csatához és a Montello elleni támadásokhoz. Ezredünk egyik legjobb géppuskás altisztje volt. Harctéri szolgálatra 49 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., H. e. é., II. o. német vaskereszt. Felesége Lengyel Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Margit. Öccse: Ferenc a 4-es hegyi-tüzérezred kötelékében hősi halált halt.

Almos Gyula asztalosmester, Balatonmáriafürdő. *1884, Kéthely. 1916 decemberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment 1917 március havában az orosz hadszíntérre, de 1917 április 5-én megsebesült, 1918 áprilisában az olasz harcterre vezényelték, ahol résztvett a Piave menti csatában és a Montello bevételében, de 1918 szeptember 5-én megbetegedvén, kórházba szállították. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bakonyi Katalin, gyermekei Izabella, Árpád, József, Lujza, Elle, Gyula és Ferenc.

Almos Pál gazdálkodó, Öreglak. *1880, Öreglak. 1915 március 1-én vo-

nult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 június 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk üldözőharcában Dobrotwnnál és Krupiecnél, de 1915 szeptember 12-én megsebesült. Felépülése után 1916 januárjában ment újból az orosz frontra, majd az ezreddel a román haretérre, Tölgyeshez. 1916 augusztusában megbetegedett, majd 1917 júniusában a pótzljótól ment az olasz haretérre, ahol 1917 augusztusig harcolt, mikor mint nélkülözhetetlent közérdekből felmentették. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Gyermekei Ferenc, János, Viktória, Mária és György. — Fivére György, ezredünk kötelékében mint törzsőrmester harcolt, de 1914 november 14-én a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Átol Ferenc gazdálkodó, Nagyesepely. *1880, Nagyesepely. 1901—02-ben szolgált ezredünkhöz és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de 1914 szeptember 10-én megsebesült. Felépülve, az olasz frontra került és a Doberdón harcolt. 1916 szeptemberében az orosz haretérre vezényelték, majd innen a román frontra Tölgyeshez került. Itt érte a front összeomlása. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rát Erzsébet, gyermekei József, István és Piroška. Testvéröccse Gábor, a 17. h. gy. ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Babina József borbélymester, Buzsák. *1894, Buzsák. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment kiképzés után 1915 január 1-én a kárpáti nagy téli csatához. De 1915 márciusában megsebesült. 1915. évi augusztusban áthelyezték a volt es. és kir. 2. gy.-ezredhez, melynek kötelékében 1915 szeptemberében az az orosz frontra került. Résztvett ezred összes ütközeteiben, de 1916 júliusában fogságba esett, honnan 1918 novemberében szökve tért haza. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Seb. é. Felesége Proitz Anna, gyermekei József, Rozália, Ernő és László.

Babos János gazdálkodó, Somodor. *1892, Igal. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 december 31-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában lábfa-gyvással vitték kórházba. Felépülése után 1915 augusztus 13-án újból az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk harcában Krupiecnél, Sopanownál, majd Lopusznónál, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Bevonulása után áthelyezték a volt es. és kir. 51. gy. ezredhez, melynek kötelékében a nyugati hadszíntérre ment Verdunhoz és itt érte a front összeomlása. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Angyán Erzsébet, fia József.

Babócsay Mátvás m. kir. I. oszt. postaaltiszt, tizedes, Kispest. *1885, Lakócsa (Somogy m.). Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkhöz. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Az orosz fronton küzdött a kárpáti csatában, majd az

oroszekat üldöző harcokban. Leke-rült 1915 októberében a szerbiai of-fenzívához, mely után Macedóniába és Albániába vitték. 1918 február hó 9-én megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult Reichenbergbe, de májusban mint postaalkalmazottat felmentették. Haretéri szolgálata 43 hónap. Felesége Fazekas Erzsébet, gyermekei Mátvás, József, Irén és Erzsébet.

Bacsi András egyetemi portás, Pécs. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 szeptember 6-ig, amikor súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult, de felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságolták. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Bagó István m. kir. áll. r. detektív, szakaszvezető, Budapest. *1885, Berzence. Ezredünk 2. századában 1906—09-ben szolgált ténylegesen Budapesten. Mint szakaszvezető szerelt le és 1910 április 1-én belépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe. A világháború alatt a katonai szolgálat alól hivatalból nyert felmentést. Felesége Berta Róza.

Bajci Péter ifj. gazdálkodó, Szőlád. *1897, Szőlád. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 januárjában az Ikwa menti harcokhoz. Innen került Lopusznóhoz, de itt egy ellentámadás alkalmával 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 szeptember 1-én szökve tért haza. A forradalom kitörése Berzencén érte. Felesége Cseh Julianna, leánya Erzsébet.

Baka Márton ácsmester, szakaszvezető, Dombóvár. *1884, Szekszárd. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkhöz Kaposvárott és Bileken. 1917-ben ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben az Isonzó mentén, a Doberdón. Mte S. Martinon és a Mte S. Michelén. Egy ízben meg is sebesült. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és az 1908-as jub. e. é.-nek.

Bakai Ferenc gazdálkodó, Marcali. *1894, Marcali. Ezr.-höz 1915 jan. 15. vonult be és ment márciusban a kárpáti téli csatához. 1915 áprilisában megsebesült. Felgyógyulva 1916 novemberében került ki másodízban az orosz hadszíntérre és harcolt ezredünk ütközeteiben 1918 elejéig. Ekkor ezredünkkel az olasz haretérre ment, ahol a Piave menti csatában mint a rohamosztág gépnuskása harcolt a front összeomlásáig. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Salamon Mária, leánya Margit.

Bakó Antal kataszteri nyilvántartó, tizedes, Szekszárd. *1888, Ócsány (Tolna m.). Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Turka-Sambor körüli harcokban és az orosz-lengyelországi ütközetekben. 1914 november 20-án súlyosan megsebesült. Felesége Kazamér Emilia, gyermekei Antal, Bertalan, Pál és Imre.

Bakonyi Lajos kereskedő, tizedes, Nagyszokoly. *1894, Maisa. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre.

Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti téli csatában. Innen beteg-gen vitték kórházba, majd felgyógyulva, az Ikwa menti harcokhoz került. 1916 elején megsebesült, de felgyógyulása után rövidesen ismét a frontra került. Harcolt Waschkutznál, majd lekerült az olasz haretérre. Végigküzdötte a Piave-i csatát és az ezred maradványaival hazatért. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Tóth Zsófia, fia Géza. Feleségének első férje, Papp Géza, a világháborúban harcolva halt hősi halált.

Bakonyi (Benczik) Vendel m. kir. esendőrtörzsőrmester, Barcs. *1890, Somogysimonyi. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be ténylegesen szolgálatra. A 16. század kötelékében került a szerb frontra Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Sambor körüli harcokban. Orosz-Lengyelországban 1914 decemberében megbetegedett. Ujra 1915-ben ment az orosz haretérre. Egyhuzamban 1918 januáriáig teljesített ezredünk tábori ezredében szolgálatot, az orosz és a román hadszíntéren vett részt az összes hadműveletekben, mikor a m. kir. esendőrséghez helyezték át. Jelenleg is ott teljesít szolgálatot. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é. XX. é. sz. k. Felesége Piszker Mária, gyermekei Irén, Imre és Jolán.

Bakos István községi rendőr, Marcali. *1873, Csabrendek (Zala megye). Ezredünkhöz 1915 szeptember 3-án vonult be. Kiképzése után 1916 január 3-án ment az orosz hadszíntérre. Végig harcolta ezredünk összes ütközeteit az orosz, román és az olasz haretéren. 1918 decemberében szerelt le. Haretéri szolgálata 32 hónap. Kitiüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., H. e. é. Felesége Varga Mária, gyermekei József, Erzsébet, Mária és Gizella.

Bakos József gazdálkodó, Felsősegesd. *1893, Felsősegesd. 1915-ben vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz és egyhuzamban 37 hónapig teljesített szolgálatot az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Felesége Horváth Anna, fia László.

Balassa József gazdálkodó, Felsőmoesolád. *1887, Somogytúr. Ezredünkhöz 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment műszaki csapatunkkal, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig. Ekkor került az olasz frontra. Harcolt az Isonzó mentén és végigküzdötte az összes hadműveleteket a Doberdón 1915 november 11-ig, mikor súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóalrhoz, ahol mint rokkantat 1916 június 22-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitiüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Bognár Lidia, gyermekei Irén és József.

Balassa Lajos gazdálkodó, Nagyszokoly. *1885, Nagyszokoly. 1906-ban szolgált ezredünkhöz. Mozgósításkor vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában és a kárpáti harcokban. Uzsoknál megsebesült. Felgyógyulva 1915 februárjában újból az orosz haretérre került. Harcolt Sopanownál, de

1915 novemberében ismét megsebesült. Felgyógyulása után bevonult Reichenbergbe, ahol közérdekből felmentették. 1918 elején ismét bevonult, de rövidesen leszerelt. Felesége Bíró Gizella, fiai Lajos és Sándor.

Balassa László zenetanár, Kaposvár, 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az ezreddel ment Horozana-Wielkához az orosz frontra. Résztvett a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli csatákban és az orosz-lengyelországi harcokban. 1914 december 7-én súlyosan megsebesült és fogságba esett. Megfordult mint fogoly Szibéria számos táborában, majd bejárta ázsiai Oroszországot. Petropawlovszktól Wladiwostokig. Mint borbély, szabó, zenész és zenetanár tartotta fenn magát, míg végül egy operett-társulat zongoristája lett. 1926 május 25-én tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é. Gyermekéi Erzsébet, Edit és László, unokái Bözsi és Miki.

Balázs Ferenc gazdálkodó, Csákány. *1886, Csákány. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, honnan 1915 júniusában az olasz frontra került. Résztvett az összes hadműveletekben 1916 júniusig, mikor az orosz harctérre ment, de itt augusztus 5-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918 közepén az olasz frontra vezényelték és itt érte a front összeomlása. 1918 decemberében szerelt le Kaposvárott. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bereczk Teréz, gyermekei Mária, Ferenc, János és József.

Balázs János Bp. szfőv. alkalmazott őrzető, Budapest. *1887, Rinyaujnép. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel került az orosz harctérre. A II. lemerbergi csatában megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment másodikban 1915-ben az orosz hadszíntérre, ahol résztvett üldöző- és állásharcainkban, de 1916 júniusában fogságba esett, honnan 1917-ben szökve tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lieber Erzsébet, gyermekei Imre és Sándor.

Balázs József m. kir. postaaltiszt, Dombóvár. *1886, Dombóvár. 1907–10-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Azonnal a szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az ezreddel ment az orosz frontra. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Orosz-Lengyelországban 1914 decemberében súlyos sebesülten fogságba esett, honnan mint 75%-os rokkant, 1916-ban tért haza, mikor szabadságolták. Felesége Djakovác Mária, gyermekei József, Ilona és Margit.

Balázs Károly nagyvendéglős, Budapest. *1889, Balatonendréd. Ezredünkben 1910-ben szolgált budapesti zászlóaljunknál és a mozgósításkor

jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Harcolt a II. lemerbergi csatában Horozana-Wielkánál és Szezerzenél, majd a Kárpátokban. Ezredünkkel ment Orosz-Lengyelországba és végül a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban is, de 1915 május hó 18-án megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után segédszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített Budapesten a forradalom kitöréséig szolgálatot. — Felesége Heindlein Mária, fia Károly.

Balla Lajos gazdálkodó, őrzető, Magyaratád. *1891, Magyaratád. 1913-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezred 10. századával ment Sabáchoz, ahol augusztus 14-én megsebesült. Másodízben a kárpáti nagy téli csatában március 12-én sebesült meg súlyosan. Bevonulása után könnyűszolgálatra minősítették és mint ilyen, a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. 1917-ben került ismét az orosz frontra, ahol 18 hónapig harcolt egyhuzamban. Lekerült az olasz harctérre is, de innen súlyos maláriával szállították kórházba. A forradalom kitörése betegszabadsága alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Rudolf Mária, leánya Rozália.

Balla László gazdálkodó, Balatonmáriafürdő. *1883, Balatonkeresztúr. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. 1915 szeptember hó 1-én ment az orosz hadszíntérre, hol résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 okt. 21-én Sary-Sambornál fogságba esett, honnan 1918 november 5-én szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Móricz Márta, gyermekei Margit, János és Julianna.

Ballér Károly kőművesmester, Marcali. *1892, Marcali. Ezredünkhöz 1914 augusztus 22-én vonult be és ment 1915 február 3-án a kárpáti nagy téli csatához. 1915 május 3-án betegen vitték kórházba. Hosszas gyógykezelés után bevonult, de áthelyezték a m. kir. csendőrséghez Szarvasra. 1916 szeptemberében 105. ezredünkhöz került a román hadszíntéren, honan 1917 novemberében Wienbe vezényelték, ahol a renülősztagnál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gáspár Ilona, leánya Ilona.

Balogh Ferenc gazdálkodó, közs. bíró, Görgeteg. *1876, Görgeteg. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, harcolt Galiciában. Orosz-Lengyelországban és a román fronton Erdélyben. 1918 március 20-án mint önálló gazdát közérdekből felmentették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Zákánvi Ilona, leánya Katalin férj. Balogh Benjáminné.

Balogh Ferenc őrmester, Somogyvárvárhely. *1882, Somogyvárvárhely. 1903-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre

ment, ahol résztvett ezredünk harcaiban 1916 szeptember 23-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 május 18-án tért haza. Ekkor bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz frontra vezényelték és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Cöresics Katalin, gyermekei Béla, Mária, Ferenc, Flórián és Gizella. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Balogh Ferenc m. kir. csendőrtiszt helyettes, Somogyfajs. *1894, Zákány. Ezredünkhöz 1914 október 23-án vonult be, de beosztották az egészségügyi csapathoz, mellyel a kárpáti nagy téli csatához került. 1916 márciusában visszahelyezték ezredünkhöz és ment a román, majd az olasz hadszíntérre. Résztvett összes ütközeteinkben. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., XX. é. sz. k. 1919-ben lépett a m. kir. csendőrség kötelékébe és jelenleg Somogyfajszon őrsparancsnok.

Balogh Imre kereskedő, őrzető, Erdősokonya. Ősrégi erdősokonyai család sarja, elődei itt gazdálkodtak. Barcon végezte tanulmányait. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 3-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan rövidesen az olasz hadszíntérre vezényelték. Harcolt itt a Doberdón, de 1917 májusában egy áttörés alkalmával fogságba esett, honnan 1919 október 12-én tért vissza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Dobay Gizella, leánya Mária.

Balogh Imre ny. fővárosi altiszt, őrmester, Kadarkút. *1882, Gige. 1903–06-ban szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, de megsebesült. Felgyógyulva bevonult, de áthelyezték egy utászrezedhez, melynek kötelékében a szerb, később az olasz hadszíntérre került. 1916 december 22-én a Doberdón megsebesült. Felgyógyulva 1917 márciusában a 30. gy.-ezredhez helyezték, melynek kötelékében a román harctérre került, majd Tirolba vitték. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₁, O₂, Vas é. k., K. cs. k. Felesége Bodó Katalin.

Balogh János gazdálkodó, Pata. *1892, Pata. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, 1915 március 4-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkanttá minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Szőke Julianna, fiai Ernő és János.

Balogh János Máv altiszt, Bagolasánc. *1893, Bagolasánc. 1916 december 1-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 május 1-én a román hadszíntérre. Itt 105. ezredünk kötelékébe nyert beosztást és résztvett az összes hadműveletekben. Ezredével ment az olasz hadszíntérre is, ahol 1918 augusztus hó 10-ig harcolt, mikor áthelyezték a vasúti és táviróezredhez Linzbe és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Fe-

lesége Bali Anna, gyermekei János, Ilona, József és László.

Balogh József gazdálkodó, tizedes, Molvány. *1885, Molvány. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916-ig, mikor a román frontra került. Harcolt itt az összes ütközetekben a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Benket Erzsébet.

Balogh József háziszolga, Budapest. *1893, Alsóleperd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz, majd kiképzése után a tábori pékségnél nyert beosztást. Az orosz hadszíntérre került, majd az olasz frontra. Innen betegen ment kórházba. Felépülése után az élelmezési raktárhoz helyezték és itt is érte a forradalom kitörése. Felesége Tasbó Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Anna.

Balogh Farkas József m. kir. r. főtörzsőrmester, Pestújhely. *1883, Görgeteg (Somogy m.). Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkben, Kaposvárott és Budapesten. 1906-ban szerelt le. A m. kir. államrendőrség szolgálatába 1913 október 1-én lépett, de a háborús szolgálat alól közérdekből felmentették. Felesége Teréb Julianna, gyermekei Irén és Tibor. — Testvéröccse: Imre a cs. és kir. 10. huszárezred kötelékében harcolt, résztvett annak összes ütközeteiben, sebesülten orosz fogságba esett. A fogságban szerzett betegségében mint m. kir. r. törzsőrmester 1930-ban elhunyt.

Balogh Sándor gazdálkodó, őrvezető, Rinvaszentkirály. *1896, Rinvaszentkirály. 1915 végén vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment a román hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel került az olasz frontra is, ahol harcolt a Piave mentén és a Montello bevételénél. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kovács Gizella, gyermekei Sári és Jolán.

Balogh Sándor gazdálkodó, Molvány. *1891, Molvány. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román, végül az olasz hadszíntérre. A Piave menti csatában harcolt, de megsebesült. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é. nek. Felesége Jakob Julianna, gyermekei László és Erzsébet.

Banicz János gazdálkodó, szakaszvezető, Balatonszentgyörgy. *1886, Balatonszentgyörgy. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 4-ig, amikor hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt teljesített mint kiképző 1918 április 24-ig szolgálatot. Lekerült az olasz hadszíntérre, harcolt a Piave menti csatákban és résztvett a Montello elleni támadásban. Az ezred maradványaival tért haza és 1918 decemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Train Er-

zsébet, gyermekei Mária és Erzsébet.

Banicz József uradalmi bognár, őrvezető, Balatonszentgyörgy. *1883, Boronka, Ezredünkben 1907—08-ban szolgált ténylegesen. A világháború alatt közérdekből felmentették. Felesége Kaut Teréz, gyermekei József, Mária, Károly, István és Erzsébet.

Bank János gazdálkodó, Csombárd. *1893, Csombárd, Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és kiképzése után ment 1914 november hó 18-án az orosz lengyelországi harcokhoz. Résztvett a Bukowa-i harcokban, de 1914 december 7-én Grafenortnál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 augusztus havában ismét az orosz harctérre került. Harcolt Sopanownál, de 1915 november 14-én betegen vitték kórházba. Harmadízben 1916 februárjában került az orosz harctérre, Harcolt Tölgyesnél és Washkutznál, de 1917 november 6-án fogságba esett, honnan 1918 áprilisában tért haza. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Miseta Rozália, gyermekei József és Lajos.

vitéz Bank József gazdálkodó, tizedes, Toponár. *1878, Toponár. Ezredünkben 1899—1902. évben szolgált. Fegyvergyakorlatait is ezredünkben tette le. Mozgósításkor vonult be a 19. honvédszázalékhoz. Serajevóba vezényelték, majd Montenegroba került. A visszavonuláskor a Szerémségbe jött, ahol résztvett a szerbek elleni offenzívában, később a Montenegro elleni harcokban. Montenegro elfoglalása után Volhyniába vezényelték, ahol 1916 május 2-án megsebesült. Felgyógyulva, bevonult a pótesthez, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen teljesített Budapesten, a tisztiiskolában mint kiképző, szolgálatot 1918 májusig, mikor felmentették. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., Német harcos é. k. Felesége Kiss Anna, gyermekei Sándor és József.

Bankó György gazdálkodó, Felsőnyék. *1880, Felsőnyék. 1901-ben szolgált ezredünkben, 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben egészen Valjevóig. Lekerült az olasz harctérre is, Harcolt a Doberdón, majd a román frontra vitték. Innen ment Albániába és Montenegroba. 1918 áprilisában újból az olasz harctérre került, harcolt a piavei csatában és ott érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége B. Horváth Julianna, gyermekei Apollónia, Lajos, Mária és Magdolna.

Barabás Ferenc kőművesmester, tizedes, Nagybajom. *1897, Balatonszentgyörgy. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 őszén az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk üldözőharcaiban Krupienél, majd harcolt állásharcainkban az Ikwa mentén Sopanownál. Innen betegen ment kórházba, majd felépülése után a pótzászlóaljtól a volt cs. és kir. 2. gy.-ezredhez helyezték, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre került. Résztvett ezrede összes harcaiban a Doberdó-i fennsíkon, de megsebesült. Felépülése után

bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, majd innen újból az olasz frontra került, 1917-ben fogságba esett, honnan megszökött. Negyedszer is lekerült az olasz frontra és itt érte az összeomlás. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Fehér Anna, fia Ferenc.

† **Baranyó Ferenc** cipésmester, tizedes, Kapospula. *1889, Kapospula. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és mint tizedes szerelt le. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és harcolt a szerb, orosz és román fronton ezredünk ütközeteiben. 1921 februárjában a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Kapospulán van eltemetve. Felesége Retek Márta és gyermekei Ferenc és Ilona gyászolják és foglalják imájukba.

Baranyó Mihály gazdálkodó, őrvezető, Mosdód. *1896, Kapospula. Ezredünkhöz 1915 június 15-én vonult be és ment kiképzése után október 13-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk állásharcaiban az Ikwa mentén, de 1916 áprilisában megbetegedett. Felépülése után a román frontra került 105. ezredünkhöz Békáshoz, majd az olasz hadszíntérre, de 1918 június hó 17-én megsebesült. Felgyógyulása után Loboschitzra vezényelték, ahol a karhatalmai zljban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gál Erzsébet, fia József. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Testvérbátyja: Ferenc ezredünk kötelékében harcolt a világháború alatt, de a harctéren szerzett betegségében 1921 február havában hősi halált halt.

Baráth János cipésmester, Fonó. *1893, Szentbalázs. Ezredünkhöz 1914 augusztus 20-án vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után október 27-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban 1915 januárjáig, mikor betegen ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan 1916 májusában ment másodízben az orosz harctérre. Harcolt Lopusznónál, de légnyomással kórházba szállították. Harmadízben 1916 októberében ment az orosz, majd a román harctérre. Résztvett a Békás körüli ütközetekben, majd ezredével ment az olasz hadszíntérre. Harcolt a Mte Grappán és itt érte a front összeomlása is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Franz Katalin, gyermekei Mária, Jolán és János. Testvérei János és István a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva hősi halált haltak.

Baráth Lajos gazdálkodó, Pincehely. *1880, Pincehely. Ezredünkben 1901—04-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 júniusában az orosz hadszíntérre ment, ahol megsebesült. Felgyógyulva a pótestől ment másodízben is az orosz frontra, ahol résztvett az összes ütközetekben. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Béres Anna, gyermekei Lajos és Rudolf.

Barza Lajos zenész, Kaposvár. *1886, Kéthely. 1915 februárjában vo-

nult be ezredünkhöz, ahol tizenhárom hónapig egyfolytában teljesített szolgálatot és résztvett ezredünk összes ütközeteiben, amikor megbetegedett. Felépülése után 1917-ben a román frontra került és itt hat hónapig harcolt. 1918 elején került az ezreddel az olasz harcterre, harcolt a Piave-i csatában és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k. fivére: Gyula a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva, a fronton szerzett betegségében hősi halált halt.

Barkóczy Vendel gazdálkodó, Dombóvár. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a 24. menetszázal az orosz harcterre ment, a Pieniaki-i frontszakaszra. Innen került Tölgyeshez a román harcterre. 1917 december közepén betegen kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a pótesthez Keichenbergbe, ahol áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez, mellyel a francia hadszínterre került Verdunhoz. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. 1919 október 20-tól 1921 október 1-ig szolgált a nemzeti hadseregben. Felesége Buda Mária, fia Péter.

Barna Károly gabonakereskedő, Ozora. *1883, Ozora. Ezredünkhöz 1904-ben sorozták. 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után helyi szolgálatot teljesített, majd a szerbiai hadszínterre vezényelték. Belgrádban szolgált, majd Ujvidékre került, ahol a forradalom kitörése is érte. 1918 novemberében leszerelt, de szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Löwy Emma, leánya Agnes. — Sógora: Löwy Artúr a kárpáti nagy téli csatában hősi halált halt.

Bart József, Apar. *1889, Apar. 1915-ben vonult be és az orosz fronton harcolt.

Barta Károly gyáros, I. o. számvivő. *1888, Dombóvár. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1915 január 20-án ment az orosz lengyelországi harcokhoz, majd a kárpáti téli csatákhoz, 9 hónapi frontszolgálat után megbetegedett, majd felgyógyulva ismét az orosz hadszínterre került. Innen a román, majd az orosz hadszínterre ment és itt érte a forradalom kitörése. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. ker. Nős, gyermekei György és Judit.

Bartos Lajos gazdálkodó, Ságvár. *1886, Ságvár. Ténylegesen 1907—09-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. 1914 október hó 3-án ment az orosz hadszínterre. Harcolt Uzsoknál, Stary-Sambornál és Turkánál. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, de innen betegen viték kórházba. Felgyógyulva, ismét az orosz frontra vezényelték, harcolt az üldöző- és állásharcokban, majd küzdött a román, végül az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Julianna, fiai Lajos és István.

vitéz Bartha Béla gépkocsivezető, tisztihelyettes, Ujpest. *1891. 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra és 1912-ben mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tabori ezredünkkel Sabachoz, majd az orosz hadszínterre. Harcolt az orosz fronton, hol három ízben sebesült meg. Lekerült az olasz harcterre is. Harcolt a Doberdón, majd a Piave mentén. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é. 1936 majus 24-én avatták vitézzé. Felesége Nagy Zsuzsanna.

Bata János ny. m. kir. csendőrtörzsörmeister, Budapest. *1888, Felsőseged. Ténylegesen 1909—13-ban szolgált ezredünkben Budapesten és Bileken. Leszerelése után lépett a m. kir. csendőrség kötelékébe. A világháború kitörésekor a beszercebányai csendőrszárnyhoz került, mely akkor már hadtápterület volt. Innen 1917-ben a nagyenyedi szárnyhoz vezényelték. Ez év novemberében kikerült Bazzarabiába, ahol az összeomlásig szolgált. Kitüntetései: Csendőrküldési dícsérő okirat, 1912 13-as m. k., H. e. é. Felesége Hay Karolin, gyermekei Jolán és Ilona. Testvérbátyja: György ezredünk kötelékében harcolva 1916-ban hősi halált halt.

Bata Károly kereskedő, Edde. *1893, Edde. 1915 december 6-án vonult be ezredünkhöz, de kiképzése után áthelyezték a budapesti 17-es helyőrségi kórházhoz, ahol 1916 májusáig teljesített szolgálatot. Ekkor visszavezényelték ezredünkhöz és ment 1916 augusztus 1-én a román hadszínterre, 105. ezredünkhöz. 1916 október 28-án Békánál súlyosan megsebesült és a forradalom kitörése is kórházi ápolása alatt érte. Jelenleg 30 százalékos haddirokkant. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Ferina Rozália, gyermekei Károly és Ilona.

Batta János gazdálkodó, Merenye. *1891, Merenye. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tabori ezredünkkel a szerb hadszínterre és Sabánál eset át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a román, majd az olasz hadszínterre is, ahol a front összeomlásáig harcolt. Harctéri szolgálata 52 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Zsófia, fiai János és Sándor.

Bauer János kádármeister, örvezető, Tolna. *1885, Tolna. 1907-ben a XVI-os h. ó. kórházban teljesített tényleges szolgálatot és mozgósításkor ugyanide vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszínterre, majd innen az orosz frontra ment csapatával és itt teljesített szolgálatot 1916 szeptemberéig, mikor ezredünkhöz helyezték. Pótzászlóaljunktól ment a román hadszínterre Tölgyeshez, majd Bukovinában Washkutznál megsebesült és sebesülten fogságba esett, honnan mint rokkant tért haza és leszerelt. Jelenleg 25 százalékos haddirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Baumann Mihály gazdálkodó, Miklósi. *1889, Miklósi. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. A világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb frontra ment tabori ezredünkkel és résztvett a Sabac elleni

támadásban. Az ezreddel került az orosz hadszínterre is, ahol résztvett ezredünk összes harcaiban a Kárpátokban és az üldözőharcokban 1915 közepéig, mikor a pótzászlóaljhoz került. 1916-ban ment újból az orosz, majd az ezreddel a román harcterre, végül az olasz frontra és harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Johann Cecilia, gyermekei Ferenc, Mihály, Anna, Károly és József.

Baumgartner Imre gazdálkodó, szakaszvez., Gadány. *1890, Gadány. Ezredünkhöz 1916 máj-ban vonult be. Kiképzése után ment ez év októberében az orosz hadszínterre. Résztvett az összes hadműveletekben. Lekerült az olasz frontra is. A Piave-menti csatában 1918 június 21-én megsebesült, felgyógyulva a pótzászlóaljnál segédszolgálatosnak minősítve teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Spejzer Katalin, fia József.

Bazsonyi György gazdálkodó, őrmester, Kurd. *1887, Kurd. 1906-ban vonult be tényleges szolgálatra az egészségügyi csapathoz, 1914 július 21-én jelentkezett háborús szolgálatra és a 8. sz. hadikórházhoz nyert beosztást. Itt teljesített szolgálatot 1916 elejéig. Ekkor bevonult ezredünkhöz és ment a román frontra Békáshoz. Innen került az olasz hadszínterre a Piave mentére, honnan légnyomással kórházba szállították. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szarvas Katalin, gyermekei Rozália és György. — Sógora: Szarvas Mihály a világháború alatt hősi halált halt.

vitéz Bazsonyi Mihály gazdálkodó, Döbrököz. *1887, Kurd. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tabori ezredünkkel ment a szerb hadszínterre Sabachoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz hadszíntéren, majd a román harcterre került a 105. ezredünkhöz. Lekerült az olasz harcterre is, ahol mint az utászosztag tagja harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége László Mária, gyermekei János és Anna férj. Hencz Mihályné. — Sógorai: László József és Gyula a világháború alatt hősi halált haltak.

Bayer Lőrinc gazdálkodó, Kisdorog. *1893, Kisdorog. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszínterre. Harcolt Sopanownál, majd Lopuzsnónál, de innen betegen ment kórházba. Felépülése után a volt cs. és kir. 43. gy.-ezredhez vezényelték, mellyel az olasz harcterre került. Végigküzdött három Isonzó-csatát, majd 1918 elején felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Klein Katalin, gyermekei Vidor és Katalin. — Édesatyja: Bayer Vidor, szül. 1864-ben, ezredünk kötelékében 10 esztendeig teljesített szolgálatot.

Bárány Lajos géplakatos, tizedes, Balatonboglár. *1880, Balatonboglár. 1903-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz

hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 április 24-ig, mikor a műszaki csapat-hoz osztották be, melynek kötelékében a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Steilen Aranka, fiai János és Lajos. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Ocse: László a 17. h. gy.-ezredben szolgált, de a háborúban szerzett betegségében hősi halált halt.

Bárany Miksa kereskedő, tizedes, Bonyhád. *1894, Bonyhád. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és októberben ment az orosz hadszíntérre. Itt vett részt ezredünk összes harcaiban 1915 végéig. Ekkor betegen ment kórházba. A póttestnél teljesített szolgálatot, majd 1916-ban újra kikerült az orosz harctérre. Résztvett a batkowi ütközetben. 1916 végén Reichenbergbe került, majd innen 1917-ben ismét az orosz frontra. Itt megsebesült. Kövidesen visszament az orosz harctérre, ahol 1917 végéig harcolt. 1918 elején bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Polacsek Erzsébet, gyermekei Tibor és Eszter.

Bárany (Lampel) Sámuel kereskedő, őrmester, Buzsák. *1888, Buzsák. Ezredünkben 1909-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett 1915 májusig az összes hadműveletekben, az előnyomulásban és a visszavonulásban, majd 1915 májusában az olasz harctérre vezényelték. Résztvett az összes hadműveletekben a Wippach völgyében és a Doberdói fennsíkon 1917 júliusig, mikor felmentették a háborús szolgálat alól és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kremsier Ilona, leánya Katalin.

† **Bárany Simon** kereskedő, Bonyhád. *1887, Bonyhád. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzés után 1916-ban ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 végéig résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Ekkor betegen kórházba, majd a póttesthez került, és itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa volt a K. cs. k.-nek. 1932-ben a háborúban szerzett betegségében Bonyhádon hősi halált halt. Fivére: Bárany Miksa gyászolja és örökítjük meg emlékét mi is ezredtörténetünk lapjain.

Bárany Zoltán asztalosmester, Balatonboglár. *1887, Balatonboglár. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. Az ezreddel ment a román frontra is, de 1917 február 5-én szállítás közben vasúti összeütközésnél súlyos bordatörést szenvedett, melynek következtében felülvizsgálaton egy évre szabadságolták, majd mint 50%-os rokkantat véglegesen elbo-

csájították a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tuhora Julianna, leánya Anna-Blanka.

Bartfai Adám gazdálkodó, szakaszvezető, Zics. *1894, Zics. Háborús szolgálatra 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Kremppánál, majd Bukovánál. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt Jablonkinál és a Czeremhán. Itt egy fél szakasszal egy egész orosz századot ejtett fogságba, de közben megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918 elején ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében, valamint az ezt követő harcokban és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Papp Mária, gyermekei Lajos és Julianna.

Bebök László gazdálkodó, Nemespátró. *1892, Nemespátró. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Munkásosztagunkkal ment a szerb hadszíntérre, ahol részt vett 1914 december 21-ig az összes hadműveletekben. Ekkor vonult be pótzászlóaljunkhoz, majd ment 1915 június 28-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig, mikor súlyosan megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Dömötörfy Katalin, gyermekei János és Judit.

Beck János főgépész, II. o. fegyvermester, Hetes. *1890, Hetes. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. A világháború kitörése tényleges állományban a wieni Arsenalban érte. 1914 augusztus 18-án a kombinált ezredünkkel ment mint az ezred fegyvermestere az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. leMBERGI csatában és a kárpáti harcokban Uzsoknál, majd Sambornál. Itt megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol 1915 októberéig teljesített szolgálatot, mikor mint géppuskásfegyvermester Sopanowhoz ment. Résztvett ezredünk harcaiban az orosz, valamint a román és olasz hadszíntéren 1918 május 21-ig, mikor mint létszámfelettit a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Horváth, Rozália, gyermekei László és Emma.

Becker Jakab tojáskereskedő, őrmester, Somogyuszil. *1884, Somogyuszil. Ezredünkben 1906–07-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol résztvett a II. leMBERGI csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál, de innen betegen ment kórházba. Felépülése után 1915-ben újból az orosz harctérre került, hol harcolt az üldözőharcokban, de

Przemyslnél megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a tisztiiskolához mint kiképzőt vezényelték, majd önként ment újból az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz. 1916 márciusában betegen vitték kórházba, majd a pótzászlóaljtól géppuskás-tanfolyamra vezényelték. 1916 közepén a román frontra vitték, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Itt felvetette magát a hivatásos altisztek állományába és őrmesterré lépett elő. Lekerült ezredünkkel az olasz harctérre is. Harcolt itt a Piave mentén, de 1918 november 4-én, az összeomlaskor fogságba esett, honnan 1920 augusztusában tért haza. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Taubert Éva, gyermekei József, Jakab és Katalin.

Becsey József kéményseprő, örvezető, Lengyeltóti. *1899, Igal, 1916 november 16-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1917 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett a bukovinai harcokban, de 1917 november 13-án Békástól légnyomással vitték kórházba. Felépülése után 1918 április 27-én felülvizsgálaton mint 100%-os rokkantat elbocsajtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ditrich Anna, leánya Mária.

Bek József gazdálkodó, Fonyód. *1883, Fonyód. Ezredünkben 1904-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. 1914 októberében ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban. 1915 februárjában súlyosan megsebesült, majd hosszas ápolás után felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt felülvizsgálaton könnyű szolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen Budapesten teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 decemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. — Felesége Szabó Lujza, fia József.

Beke György ifj., gazdálkodó, Alósógesd. *1890, Nagyatád. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a II. leMBERGI csatában, a Kárpátokban és orosz-lengyelországi harcainkban, de 1914 decemberében fogságba esett, honnan 1921-ben tért haza. Felesége Papp Mária, fia István.

Beke József gazdálkodó, Tamási. *1890, Tamási. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Harcolt a II. leMBERGI csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de itt megsebesült. Felépülése után Sopanowhoz került, majd harcolt az állásharcokban. Közben az utászszázadnál nyert beosztást és lekerült a román harctérre, majd Bukovinába. Utóbbi helyen már a rohamzászlóaljban teljesített szolgálatot.

A forradalom kitörése a pótzászlóaljbán érte. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Beke Sándor m. kir. áll. r. főtörzs-örmfester, Budapest. *1894, Ságvár (Somogy m.). 1915 december 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a haditengerészethez Pólabá vezényelték, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Bekk János gazdálkodó, Nagybjom. *1883, Nagybjom. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljtól Zágrábba vezényelték, ahol 1917-ig teljesített szolgálatot, majd ekkor ezredünkhöz került Bukovinába a Waschkutz körüli harcokhoz. Ezredünkkel ment az olasz hadszíntérre is, ahol végigküzdötte a Piave menti csatát, résztvett a Montello elleni támadásban és az ezt követő harcokban. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Molnár Anna, fia Imre. — Sógora: Molnár István, az 52-ik gy. ezred volt szakaszvezetője a világháború alatt hősi halált halt.

Bellovits György szíjgyártómfester, Lengyeltóti. *1884, Orda. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezredrel az orosz harctérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezredrel ment az orosz lengyelországi harcokhoz is, de 1915 januárjában betegen ment kórházba. Másodízben 1915 júniusában ment az orosz harctérre, ahol résztvett az üldözőharcokban 1915 szeptemberig, mikor a pótzászlóaljhoz ment. Itt teljesített szolgálatot 1916 augusztusáig. Ekkor a román frontra vezényelték 105-ös ezredünkhöz, ahol 1916 október 21-ig résztvett az összes hadműveletekben. Ekkor súlyos sebesüléssel vitték kórházba, majd felépülve a pótzászlóaljnál mint 75%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Súlyos sebesülése miatt bal lábát amputálni kellett. Jelenleg is 75%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Vass Mária, gyermekei Teréz és Anna. — Fivére: Lajos ezredünkben szolgált, de 1915-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Benács Lajos férfiniszabó, örvezető, Szekszárd. *1896, Szekszárd. 1915-től 1920. teljesített ezredünk kötelékében katonai szolgálatot. 1916 aug. 15-én megsebesült. 1918 októberében francia fogságba esett. 1920-ban tért haza. Kitüntetései: II. o. ezüst, bronz és Károly-csapatkereszt. — Felesége: Munkácsi Julianna, gyermekei: Julia és Lajos.

Benecik István kőműves, Kaposvár. *1888, Kaposvár. 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz, de kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy.-ezredhez. Ennek kötelékében ment az olasz hadszíntérre 1916 őszén és 1917 május 3-ig résztvett ezrede összes ütközeteiben, mikor fogságba esett, honnan 1918 de-

cemberében mint beteg tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Regenye Margit, leánya Mária. — Sógora: Regenye Ferenc ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Benecik József gazdálkodó, Nagybjom. *1882, Böhönye. Ténylegesen 1903—06-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol 1914 december hó 8-ig vett részt az összes hadműveletekben, majd az orosz frontra került a Kárpátokba. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremhán, de súlyosan megbetegedett. 1915 októberében került ki másodízben az orosz harctérre, de az Ikwa mentén ismét megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 májusában ment az olasz harctérre Vittoriohoz, de a „Haláldomb”-on megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é.

Benze Antal gazdálkodó, Tolna. *1889, Tolna. Ezredünkben 1910-ben szolgált ténylegesen Budapesten. Háborús szolgálatra 1914 július hó 27-én vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz hadszíntérre is. Résztvett a III. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban, de Uzsoknál megsebesült. Felépülése után ment 1915 végén újból az orosz harctérre, ahol résztvett az állásharcokban az Ikwa mentén, majd harcolt Lopuzsnónál. Ezredünkkel ment a román frontra is, majd innen Waschkutzhoz. Itt megbetegedvén, kórházba vitték, majd bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenberge, ahol 1918 elején mint nélkülözhetetlen gazdálkodót felmentették. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Schell Teréz.

Benze Imre m. kir. II. o. postalaltiszt, Pestszenterzsébet. *1888, Tapsony (Somogy m.). Ezredünkben 1909—12-ben szolgált ténylegesen Budapesten és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen ment a II. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, a kárpáti harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Végigküzdötte diadalmas üldözőharcainkat az Ikwaig, de 1916 július 2-én fogságba esett. Kiev, Josefka, majd a szibériai Krasnojarsk táborában sinylődött három éven keresztül, míg 1919 december 19-én szökve hazatért.

Benze István gazdálkodó, Tapsony. *1889, Tapsony. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be és ment májusban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 júniusában Kamionkánál fogságba esett, honnan 1918 március 25-én szökve tért haza. Kitüntetései: K. cs. k. Felesége Vizi Anna, gyermekei István és Mária.

† **Benze József** gazdálkodó, Boronka. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1915 márciusában az

orosz hadszíntérre került. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben 1916 október végéig, mikor ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Tulajdonosa volt a Br. vit. cremnek és a K. cs. k.-nek. Felesége Nyakas Rozália és fia József gyászolja hősüket, aki életét adta a zászló becsületéért. Ószinte bajtársi kegyelettel emlékezünk meg róla mi is ezredünk lapjain és örökitjük meg emlékét az utókor számára.

vitész Bendeguz Pál örmester, Zics. *1885, Nagyatád. 1906—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt ie. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment munkásosztággunkkal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 júniusig, mikor az olasz frontra vezényelték. Küzdött a Doberdón, majd Déltirolban 1916 július 6-ig. Ekkor az orosz frontra került Delatinhoz, majd Kirlibabához. 1916 november 6-án megsebesült, de csak segélyhelyen gyógykezelték. A front összeomlása az orosz harctéren érte. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k., Német h. e. é.

Bene Ferenc gazdálkodó, örvezető, Balatonkiliti. *1894, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1914 október 1-én vonult be és ment decemberben az orosz lengyelországi harcokhoz. 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Felépülve ez év augusztus 3-án ment újból a Bug-menti ütközetekhez, majd Krupiec és Soponowhoz. Itt másodízben sebesült meg. Harmadszor 1916 január 24-ig, harmadik sebesüléséig harcolt. Felépülve, a pótzászlóaljnál segédsofőgálatosnak minősítették és Budapestre helyezték. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Bene István gazdálkodó, örvezető, Bárdudvarnok. *1890, Kisasszond. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 március 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcokban, de 1915 június 1-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat 1917-ig szabadságolták, majd fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Jelenleg 100%-os hadirokkant. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k.

Bene József gazdálkodó, Balatonszentgyörgy. *1893, Balatonszentgyörgy. Ezredünkhöz 1914 október 18-án vonult be. Kiképzése után ment 1914 december 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi harcainkban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 7-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, honnan 1916 márciusában ment másodízben az orosz frontra. 1917 október 6-án Waschkutznál újból megsebesült. 1918 szeptemberéig a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, mikor a vasúti ezredhez helyezték. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é.,

Bene Vendel gazdálkodó, őrmester, Balatonszentgyörgy. *1888, Balatonszentgyörgy. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd a II. lemergi csatához. A kárpáti harcokban 1914 október 4-én megsebesült. 1915 júliusában ment másodsor az orosz frontra, ahol szeptemberben lábtörést szenvedett. Felgyógyulva 1916 május 5-én vitték újból az orosz frontra, de júliusban súlyosan megsebesült, felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatra minősítették. Mint ilyen ment mint szolgálatvezető egy munkásosztaggal a román harctérre, majd 1918-ban az olasz, végül a francia harctérre. Itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Garai Teréz, leánya Piroska.

Benke József gazdálkodó, községi bírósági, Rinyahosszúfalu. *1879, Rinyahosszúfalu. Ezredünkben 1900-ban szolgált ténylegesen, de a világháború alatt mint akkori községbíró a háborús szolgálat alól közérdekből felmentést nyert. Ősrégi rinyahosszúfalui gazdacsalád sarj, elődei is itt gazdálkodtak. Felesége Fajkó Julianna.

Benkő István szabómester, szakaszvezető, Kéthely. *1886, Nagyatád. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált bileki zászlóaljunknál és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. 1914 november 20-án Orosz-Lengyelországban sebesülten fogságba esett, honnan 1915 január hó 15-én visszaszökött csapattestéhez. Másodsor 1915 június 13-án került az orosz harctérre, júliusban azonban megsebesült. 1916 júniusában vitték harmadízben az orosz frontra, ahol 1916 augusztusában második ízben került fogságba. 1918 december 24-én tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Molnár Rozália, gyermekei László, Béla, Mariska és Margit.

Berta Károly gazdálkodó, Kazsok. *1896, Kazsok. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 október 1-én az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a sopanowi ütközetben, majd harcolt az Ikwa menti állásharcokban. 1915 november 20-án járőrszolgálat közben megsebesült és kórházba szállították. Felépülése után újból az orosz frontra került Pieniakihoz, ahol súlyosan megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Nyulas Rozália, leánya Mariska férj. Tóth Ernőné.

Benyák János nyomdatulajdonos, Nagyatád. *1875, Nagyatád. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be mint népfelkelő és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál, de 1916 júliusában sebesülten fogságba esett, honnan 1918 januárjában

mint rokkant tért haza. Felesége Kanizsai Anna, gyermekei József, Jenő és Ilona.

Bera Lajos gazdálkodó, tizedes, Nagyszakácsi. *1889, Nagyszakácsi. 1911-ben vonult be ezredünkhöz, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, itt esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen az üldözőharcokban Dobrotwornál, Krupicennél és Sopanownál, azonban november 15-én megsebesült. Felépülése után újból az orosz, majd a román, végül az olasz harctérre ment, harcolt összes ütközeteinkben és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: O₂ háromszor, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Guricz Mária.

Beresi Pál hajókormányos, Tolna. *1882, Tolna. Ezredünkben 1903-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra került, ahol résztvett a Lemberg körüli harcokban, majd harcolt a Kárpátokban. Sary-Sambornál megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülve a pótzászlóaljtól ment 1915 augusztusában az orosz frontra Sopanowhoz. Innen 1916 áprilisában betegen ment kórházba. Felgyógyulása után felülvizsgálaton bizonytalan időre szabadságolták. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Bereczk János gazdálkodó, őrző, Csákány. *1888, Csákány. Ezredünkben 1909—13-ban szolgált Budapestén és Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd ezredünkkel az orosz frontra került. Résztvett a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 11-én Szercezenél megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1915 augusztusában az orosz frontra került, de november 9-én Sopanownál megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól ment harmadízben a román frontra. Harcolt a Tölgyesenél, majd Bukovinában Waschkutznál, de itt 1917 október 6-án sebesülten fogságba esett, honnan 1918 július 25-én tért haza. 1920 júliusáig állott ápolás alatt, mikor leszerelt. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k.

Bereczk József gazdálkodó, Csákány. *1900, Csákány. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést, majd kiképzése után ment az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. 1918 dec.-ben szerelt le. Gyermekei Mária és Amália. A nemzeti hadseregben 1921—22-ben teljesített szolgálatot.

Bereknyi István gazdálkodó, Szilvásszentmárton. *1889, Szilvásszentmárton. 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre

Sabáchoz, majd az orosz frontra került és résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 májusáig, mikor a 4/73-as Sapeur ezrehez helyezték. Ennek kötelékében került az olasz hadszíntérre. Harcolt Görznel, több Isonzó csatában, majd a San Martino 1916 augusztusig, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Felesége Sipos Katalin, gyermekei István és Katalin.

Berényi Ferenc gazdálkodó, községi bírósági, tizedes, Homokszentgyörgy. *1878, Homokszentgyörgy. Ezredünkben 1898—1901-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és a szerb hadszíntérre vitték. Harcolt itt 1915 végéig, mikor Montenegroba, majd a román frontra került. Harcolt az olasz harctéren is. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Maurer Anna. Presbitere a ref. egyház-községnek és elnöke a Nemzeti Egység Pártjának.

Berger Bernát kereskedő, tizedes, Nagyatád. *1895, Nagyatád. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és kiképzés után a pótzászlóaljnál teljesített 1916 elejéig szolgálatot. Ekkor az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett ezredünk harcaiban az Ikwa mentén, majd Lopusznónál és Pieniakinál. Az orosz frontról került a román hadszíntérre, majd innen az olasz harctérre. Harcolt a Mte Grappán, de innen légnyomással vitték kórházba. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Kárpesz Irma, gyermekei János és György. — Testvérbátyja 1918 júniusában a Montello elfoglalásánál ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

vitész Berkes (Birckenstock) János gazdálkodó, Szabadi. *1883, Szabadi. Ezredünkben 1904—1907-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment a II. lemergi csatához. Résztvett a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de november 3-án betegen ment kórházba. Felépülve egészségügyi tanfolyamot végzett és mint e. ü. altiszt ment a román, majd az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Moll Katalin, leánya Irén.

† **Berki János** gazdálkodó, Dombóvár. *1886, Túskepuszta. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, Orosz-Lengyelországban, a Kárpátokban, Wolhyniában és az olasz harctéren. Egy ízben meg is sebesült. Megszerezte a O₂ és a Br. vit. é. érmet, tulajdonosa volt a K. cs. k. és Seb. é. éremnek. 1920-ban halt hősi halált a harctéren szerzett betegségében. Felesége

Nagy Rozália és gyermekei Rózsi és Lajos őrzik emlékét kegyelettel.

† **Berki József** gazdálkodó, Karád. *1884, Karád. Ezredünkben 1906–9-ben szolgált ténylegesen és 1914 júl. 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az orosz frontra vezényelték, ahol részt vett az üldöző- és állásharcainkban egyhuzamban 16 hónapon keresztül. 1916 szept. 23-án súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzljhoz Reichenbergbe, ahol felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és mint 75%-os rokkantat 1918 márciusában tartósan szabadságolták. 1932 február 29-én a harc-téren szerzett sebesülése és betegségében hősi halált halt. Gyermekei József és István gyászolják hős apjukat és emlékezőnk meg róla mi is ezredtörténetünk lapjain, hogy megőrizzük emlékét az utókor számára.

Berlasz János Jenő kéményseprő-mester, Budapest. *1885, Rigóc-pusztá. Ezredünkben 1906-ban szolgált ténylegesen, de a világháború alatt mint nélkülözhetetlen felmentették a katonai szolgálat alól. 1932 óta működik a Budapest VIII/2. kerületben. Felesége Berényi Rózsa, gyermekei Jenő és István.

Bernáth János ny. Máv. alkalmazott, Dombóvár. *1888, Nagyberki. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgálatra. Közérdekből mint vasutast felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Kiss Magdolna, gyermekei János, Mária és Anna.

Berta Antal gazdálkodó, Szakály. *1899, Szakály. Ezredünkhöz 1917-ben vonult be. Kiképzése után lekerült az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatákban és a Montello bevételében. 1918 június végén megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, ahol géppuskás-tanfolyamot végzett. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O, K. cs. k. Felesége Hideg Teréz, fia János.

Berta Ferenc gazdálkodó, Gölle. *1896, Gölle. 1915 júniusában vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Batkownál megsebesült. Felgyógyulva az olasz frontra került, de a Piave mentén másodsor is megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott ápolás alatt és mint rokkantat bocsátották el a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Kovács Teréz, leánya Mariska.

† **Berta Márton** gazdálkodó, Somogyzentpál. *1886, Somogyzentpál. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál 1914 aug. 14-én megsebesült. Felgyógyulva az orosz hadszíntérre került, ahol részt vett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Tulajdonosa volt a Br. vit. é.-nek, K. cs. k.-nek és az 1912–13-as m. kerestnek. 1924 júniusában a harc-téren szerzett betegségében meghalt. Felesége Vörös Mária és fia Vilmos gyászolják és őrzik kegyelettel emlékét.

Berta Sándor cipész, Gölle. *1886, Gölle. Ezredünkhöz 1915 február hó 1-én vonult be. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy-ezredhez Prágába. Az orosz hadszíntérre ment ezredével, de 1915 végén visszakerült ezredünkhöz. 1916 július 28-án Pieniakinál megsebesült. Felgyógyulása után a 103. ezredhez vezényelték, melynek kötelékében 1918 elejéig az orosz fronton harcolt. Lekerült az olasz harctérre is, de Assiagótól szabadságolták. Felesége Egerszegi Ilona, gyermekei István és Ilona.

Bertalan István gazdálkodó, Decs. *1900, Decs. Ezredünkhöz 1918 elején vonult be és ment 1918 május 25-én az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave-menti csatában, a Montello bevételénél, valamint Vittorionál. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. Felesége Szilvássy Erzsébet, fia István. Bátyja, József ezredünk kötelékében harcolva. 1915-ben az orosz fronton hősi halált halt.

Bertalan József gazdálkodó, szakaszvezető, Mezősokonya. *1878, Somogyárd. Ezredünkben 1899–1902-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 19. népf. gy-ezredhez vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. A Drina mentéről induló offenzívában, majd a visszavonulásban vett részt. A második szerbiai offenzívát is végigharcolta. Harcolt Montenegróban és Albániában. 1916 februárjában az olasz harctérre került Roveretohoz. Itt volt 1916 aug. 4-ig, mikor közérdekből felmentették. Három hónap múlva újból bevonult és a román frontra ment. Mint kiképző teljesített itt szolgálatot, míg 1917 augusztusában véglegesen felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége György Katalin, gyermek. Zsófia és Aranka.

Bertalan Pál gazdálkodó, Magyaratád. *1879, Magyaratád. Ezredünkben 1902-ben szolgált. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a műszaki csapattal a szerbiai hadszíntérre. Innen az orosz, majd az olasz hadszíntérre került, ahol részt vett az összes hadműveletekben 1918 elejéig, mikor a pótzljhoz vezényelték. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pál Eszter, leánya Eszter, férj. Biró Kálmáné, fia Sándor.

Bertalan Pál gazdálkodó, Hetes. *1888, Bárdibükk (Som. m.). Ténylegesen 1909–13-ban szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborus szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkeresztségen, de 1914 augusztus 20-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, majd innen októberben újból az orosz harctérre került. Résztvett a kárpáti és az orosz-lengyelországi harcokban. 1914 november 20-án újból megsebesült. 1916 júniusában kikerült a román frontra a 105-ös ezredhez, majd visszakerült az anyaezredhez. Résztvett a Waschkutz-i ütközetben. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre, honnan 1918 májusában betegen ment kórházba. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é.,

K. cs. k. Felesége Galba Rozália, gyermekei Pál és Mária.

Bertalan Pál kisbirtokos, Magyaratád. *1889, Magyaratád. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 júl. 28-án vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, melynek kötelékében 1916 közepéig teljesített szolgálatot. Ekkor beosztották tábori ezredünkhöz. Harcolt az orosz fronton, majd az olasz harctéren a Piave mentén. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bertalan Erzsébet, fia Pál.

Bertók János gazdálkodó, Iharosberény. *1884, Iharosberény. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment műszaki zászlóaljunkkal, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra került. Harcolt az Isonzo mentén 1915 augusztus 14-ig, mikor megsebesült. Felépülve 1915 december 5-én az orosz frontra került, hol 1916 májusáig harcolt, mikor szabadságolták. Bevonulva, 1916 közepén 105. ezredünkhöz vezényelték a román hadszíntérre. Az ezreddel került az olasz frontra is, ahol egészen a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Seb. é. Felesége Szakáll Katalin, leánya Mária.

Besze József m. kir. I. o. postaliszt, szakaszvezető, Bpest. *1888, Ozora (Tolna vm.). Ténylegesen 1909–12-ben szolgált Bilek-i zászlóaljunkban és a mozgósítás első napján vonult be háborus szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Harcolt a II. lemergi csatában az orosz fronton, majd a kárpáti harcokban. 1914 október hó 6-án a Sianki körüli harcokban megsebesült. Felgyógyulva az orosz-lengyelországi harcokhoz került, majd részt vett a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 9-én a Piaski magaslaton újból megsebesült. Harmadízben is az orosz frontra vitték Sopanowhoz. 1917 szept. 20-ig harcolt ezredünk összes harcaiban, mikor hat hónapra szabadságolták. 1918 március 15-én a m. kir. posta szolgálati érdekből felmentette. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k. 1912–13-as m. k., H. e. é. Felesége Gábor Margit, gyermekei József, Blanka, László és György.

Béda Vendel gazdálkodó, Sávoly. *1892, Sávoly. 1913-ban szolgált ezredünk bileki zászlóalijában és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felépülése után 1914 december 17-én ment másodízben az orosz frontra, ahol orosz-lengyelországban harcolt, majd a kárpáti nagy téli csatához került, de 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulása után a pótzljtól ment harmadízben is az orosz harctérre 1915 aug. 14-én. Résztvett a Krupiec és Sopanow-i harcokban, harcolt Lopuszónál és Batkownál, majd az ezreddel a román frontra került Tölgyeshez. Innen ment Bukoviná-

ba, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre. Harcolt itt a Piave mentén és az ezt követő ütközetekben, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Németh Mária, gyermekei Lajos és Erzsébet.

Békási (Becker) József vármegyei altiszt, tizedes, Bonyhád. *1886, Bonyhád. Tényleges szolgálata 1907-ben vonult be ezredünkhöz és 1910-ben szerelt le mint tizedes. Mozgósításkor a tábori ezreddel került a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva október végén újból az orosz frontra ment Turkához, majd Orosz-Lengyelországba. Itt januárban másodszor is megsebesült. Harmadizban 1915. év őszén vitték az orosz harctérre, ahol 1916 július 21-én löbbedmagával fogságba esett. A Kaukázusban volt internálva, honnan 1920 decemberében tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Ritz Éva, gyermekei Erzsébet, Henrik és József.

vitéz Bérdi Antal gazdálkodó, tizedes, Marcali. *1888, Balatonederics (Zala m.). Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és ment a műszaki csapatunkkal a szerbiai hadszíntérre. Itt résztvett az összes hadműveletekben 1915 április elejéig, mikor az olasz frontra került. Itt teljesített szolgálatot 1917 március közepéig, mikor beosztották tábori ezredünkhöz. Résztvett annak összes hadműveleteiben, majd lekerült az olasz hadszíntérre a piavei csatákhoz. A front összeomlása is itt érte. Az ezred maradványaiért tért haza és 1918 december 10-én leszerelt. Harctéri szolgálata 52 hónap. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szita Margit. Gyermekei Mihály, Margit és Ilona. Mihály fia a nemzeti hadseregben a 6. honvédezred zászlóalj-kürtöse volt.

Béres Ferenc gazdálkodó, tizedes, Várda. *1885, Várda (Som. m.). Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a III. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Turka körüli harcokban, 1915 október 4-én megbetegedett. Felgyógyulva vissza került az orosz hadszíntérre. Harcolt Krukicénnél, Dobrotornánál, Krupicénnél és az Ikwa mentén. 1915 szeptember végén betegen vitték kórházba. Hosszas gyógykezelés után vonult be a póttéshez, de 1916 március havában mint gazdálkodót felmentették. Felesége Harsányi Erzsébet, fia József.

Béres János gazdálkodó, szakaszvezető, Csömend. *1889, Csömend. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz. Az ezreddel ment az orosz harctérre is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben egyhuzamban 1916 aug. 5-ig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pót-

zljhoz, honnan a tartalékos tisztiskolához Gablonzba vezényelték. Itt teljesített mint kiképző a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. 1912–13-as m. k. Felesége Egyed Anna, gyermekei Ilona és János.

Béres Sándor gazdálkodó, őrzvezető, Csömend. *1898, Csömend. Ezredünkhöz 1916 máj. 29-én vonult be Reichenbergbe. Kiképzése után ez év december 6-án 105-ös ezredünkhöz ment a román hadszíntérre. Itt harcolt mint géppuskás 1918 elejéig, mikor az olasz harctérre került a 44. gy.-ezredhez. A piavei csatában 1918 július 16-án megsebesült. Felgyógyulva, 1918 okt. 5-én újból az olasz frontra vitték és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. kereszt, K. cs. k. — Felesége Győrei Ilona, gyermekei István és Ferenc.

Béri István gazdálkodó, Értény. *1880, Értény. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, majd az ezreddel az orosz frontra került. — Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 augusztus 5-ig, mikor fogságba esett. 1918 július 5-én szökve tért haza és novemberben leszerelt. Felesége Tóth Erzsébet, gyermekei Julia, János, István, Mariska és Piroska.

Biczó Mihály tetőfedőmester, szakaszvezető, Kaposvár. *1891, Kaposvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is a II. lemergi csatához, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülés után a pótzljtól ment 1915 márciusában az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az üldözőharcokban, de 1914 július 21-én Dobrotornánál ismét megsebesült. Felgyógyulása után a pótzljnál felülvizsgálaton fegyvernéküli szolgálatra minősítették és mint illet az olasz harctérre vezényelték, ahol 1918 júniusig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Csepregy Anna, fia Mihály.

Biró Gyula gazdálkodó, Nagyszokoly. *1894, Nagyszokoly. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzljhoz, ahol segédszolgálatosnak minősítették. 1918-ban leszerelt, de 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. — Felesége Földesi Julianna, gyermekei Gyula és János.

Biró Farkas m. kir. törzsőrmester, Pécs. 1918 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment májusban az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti csatákban és a Montello bevételében. 1918 június végén betegen szállították kórházba, majd bevonult a pótzljhoz, honnan másodízben is az olasz frontra került, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é., X. é. sz. k.

Biró Ferenc gazdálkodó, Gölle. *1890, Gölle. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre került. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Innen láb-fagyással ment kórházba, de rövidesen ismét az orosz lengyelországi harcokhoz vitték. 1914 decemberében tifusszal megbetegedett. Harmadizban 1916 februárjában ment az orosz harctérre, de 1916 aug. hó 13-án küldönccsolgálat közben fogságba esett, honnan 21 hónapi fogság után szökve tért haza. Lekerült az olasz harctérre is, majd egy hatalmi zászlóaljjal Csehországba vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Márton Teréz, fia Ferenc.

Biró Imre kőműves, őrzvezető, Csombárd. *1893, Bárdudvarnok (Somogy m.). Ezredünkhöz 1914 aug. 5-én vonult be és kiképzése után nov. 18-án került az orosz lengyelországi harctérre. Résztvett a Krenpa-i ütközetben. 1914 dec. 7-én Grafenortnál megsebesült. Felgyógyulva a pótzljtól 1914 márc. elején ment másodízben az orosz hadszíntérre, azonban márc. 15-én a Piaski magaslapon újból megsebesült. Ez év novemberében került harmadszor az Ikwa menti harcokhoz. 1916 nov. 18-án megbetegedett. Felgyógyulása után részt vett mint géppuskás 1917 közepén ezredünk harcaiban, de október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 jan. 15-én szökve tért haza. 1918 nov.-ben szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Petős Mária, gyermekei Mariska, Irma, Rozália, Annuska és Imre.

Biró István házfelügyelő, tizedes, Budapest. *1898, Dombóvár. Ezredünkhöz 1916-ban vonult be, de kiképzése után Kremsbe vezényelték, ahol lángszórótanfolyamot végzett. Mint egy lángszórócsapat tagja ment az olasz hadszíntérre és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Holczinger Mária, fia László.

Biró János gazdálkodó, h. bíró, Rinyahosszufalu. Ezredünkhöz 1918 nyarán vonult be háborus szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést, majd a pótzljjal Kaposvárra jött és itt érte a forradalom kitörése. Tagja a községi képviselőtestületnek. Felesége Kiss Erzsébet. Sógora Kiszécz Ferenc 1914-ben Sabácnál mint tizedes harcolt, de ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Biró János gazdálkodó, Gölle. *1886, Gölle. Ezredünkben 1908-ban szolgált. 1914 júl. 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az első menetzljal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, ahol 1916 júniusában mint rokkantat szabadságolták. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Felesége Puska Erzsébet, gyermekei Sándor és Anna.

Bíró József m. kir. á. r. detektív, szakaszvezető, Kispeszt. *1897. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa mentén a sopanowi ütközetben, majd harcolt Lopusznónál, Batkownál és Pieniakinál. Az ezreddel került a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhöz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is, ahol harcolt a Piave mentén és a Montelló bevételénél. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Az orosz hadszíntéren három ízben sebesült meg és sebesüléséből kifolyólag jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: O, Br. vit. é. háromszor, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Az arany vitézségi éremmel való kitüntetése jelenleg elbírálás alatt áll.

Bíró Kálmán szikvízgyáros, Osztopán. *1891, Osztopán. 1912-ben egy évig szolgált ezredünkben és 1914 júl. 27-én vonult be Ujvidékre a 17-es egészségügyi csapathoz. A szerb hadszíntérre ment csapatával, majd 1915 májusában Budapestre helyezték a 17-es helyőrségi kórházhoz. Innen vonult be 1915. év augusztusában ezredünkhöz és ment 1916 szeptemberében az orosz hadszíntérre. Lekerült a román frontra is 105-ös ezredünkhöz, de 1917 ápr. 13-án megsebesült. 1918 jan.-ban az olasz harctérre vezényelték és itt érte a frontösszeomlás is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Turbéli Liona, fiai László és Dezső.

Bíró Károly gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyjád. *1891, Somogyaszaló. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a II. lembergi csatához is. A kárpáti harcokban 1914 okt. 29-én megsebesült. Másodízben 1915 okt.-ben vitték az orosz harctérre, ahol részt vett ezredünk összes ütközeteiben 1917 jún. 7-ig, mikor súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után a pótlójánál teljesített kiképzőszolgálatot és 1918 dec.-ben leszerelt. Kitüntetései: O, Br. vit. érem, K. cs. k. Felesége Bök Lidia, fiai Károly és László.

Bíró László gazdálkodó, géppuskás, Alsók. *1893, Alsók. 1914 aug.-ban vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk harcaiban 1916 júliusig, mikor betegen ment kórházba. Felépülve, 1917 márciusában a román frontra került a 105-ös ezredünkhöz, de szeptemberben megbetegedett. 1918 márciusában az olasz harctérre vitték, azonban 1918 június 25-én megbetegedett. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Füstös Erzsébet, fia Ferenc. — Testvére: János, ezredünk kötelékében 1916-ban a román harctéren hősi halált halt. — Sógora: Füstös Ferenc ugyancsak ezredünk kötelékében harcolva, a szerb hadszíntéren halt 1914-ben hősi halált.

Bíró Pál gazdálkodó, tizedes, Gölle. *1890, Gölle. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Géppuskákiképzést nyert és mint tényleges állományú ment 1914 jul.-ban a szerb hadszíntérre.

Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment a II. lembergi csatához is, de 1914 szept. 9-én súlyosan megsebesült. Hosszú ideig állott kórházi ápolás alatt, majd bevonult a pótlójához, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatra alkalmasnak minősítették. Később kikerült a román harctérre Tölgyeshez, majd egy munkásszázaddal mint felügyelő gazdasági munkára vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. 1912—13-as m. k., H. e. é. Felesége Bíró Erzsébet, leánya Rózsa.

Bíró Sándor gazdálkodó, tizedes, Somogyaszaló. *1882, Somogyaszaló. Ezredünkben 1904—7-ben szolgált ténylegesen. Mint tizedes szerelt le. Mozgósításkor a 30. h. gyalogezredhez vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1915 januárjában az orosz frontra került. Résztvett az Uzsoki-szoros birtokáért folyó harcokban. A gorlicei áttörés után résztvett az oroszok üldözésében. 1917 júniusban az olasz harctérre ment ezredével az Isonzó csatához. Résztvett a piavei harcokban is. 1918 novemberében leszerelt. Három ízben sebesült meg. Kitüntetései: O, O, K. cs. k., Seb. é. Felesége Peisz Katalin, gyermekei Károly és László.

Bíró Sándor gazdálkodó, Szabadhidvég. *1886, Szabadhidvég. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment kiképzése után a Búg-menti harcokhoz. Harcolt Krupicénél és Sopanownál, de megsebesült. Felépülése után rövidesen újból az orosz harctérre került, harcolt Lopusznónál, Pieniakinál és Tölgyesnél. 1917 okt. 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 febr. 20-án szökve tért haza. Kikerült az olasz frontra, majd innen a karhatalmi zászlóaljjal Prágába ment, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. — Felesége Szabó Erzsébet, fia István. Testvérébátyja József, mint tüzér halt a világháborúban hősi halált.

Bitter Antal őrvezető, Apar. *1888, Apar. 1915-ben bevonult és résztvett az oroszok elleni harcokban.

Bitz János korcsmáros és mészáros, szakaszvezető, Ecseny. *1898, Ecseny. 1917 februárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Tiroiban harcolt, majd a Piave mentére vitték, de itt 1918 június 14-én légnyomással vitték kórházba. Harctéri szolgálata 12 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Ellenberger Mária, gyermekei János és Anna.

Bizderi János gazdálkodó, őrvezető, Zimány. *1894, Zimány. 1914 október 23-án vonult be ezredünkhöz és ment a kárpáti harcokhoz, honnan betegen vitték kórházba; 1915 augusztus 10-én bevonult a pöttesthez és innen ment Sopanowhoz, ahol súlyosan megsebesült. Később felgyógyulva, újból az orosz harctérre vitték, de ott ismét megsebesült. Harmadízben az orosz harctéren 105-ös ezredünk kötelékébe került, mellyel az olasz hadszíntérre vezényelték. Résztvett a Piave-menti csatában. Kitüntetései:

Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Anna, gyermekei Regina, Ferenc és Margit.

Bizderi Lajos gazdálkodó, Zimány. *1886, Zimány. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került, majd 1915 elején az olasz hadszíntérre. Résztvett a Görz körüli csatákban a Pláván, Zagorán és harcolt Tolmeinnél. Három ízben megsebesült. Bukovinában öt hónapig teljesített szolgálatot, majd ismét lekerült az olasz frontra a Piave-menti csatához. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fónai Erzsébet, gyermekei Elek, Lajos és János.

vitéz Blambér (Gruller) János gazdálkodó, őrmester, Tevel. *1878, Tevel. Ezredünkben 1899—1902-ben szolgált ténylegesen. Budapesten és Kaposvárott teljesített szolgálatot, közben hat hónapra Bruckban volt vezényelve. Mozgósításkor a 17. népfelkelő gy.-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, de Milicinél megsebesült. Felgyógyulása után bevonult Székesfehérvárra, ahol az építési felülvizsgálatokhoz osztották be. Itt volt 1916 márciusig. Ekkor az olasz frontra vezényelték és ezrede műszaki osztághoz osztották be. A Mte S. Michelén és a Doberdón küzdött 1917 február 8-ig. Ekkor átkerült az orosz hadszíntérre. Varannón volt később mint munkavezető, majd Székesfehérvárra került és itt teljesített szolgálatot a háború végéig. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., VI. é. sz. k. Felesége Pfaff Erzsébet. — Öccse Gruller Mátyás a 17. h. gy.-ezred kötelékében a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Blau Kálmán, a PMKB tisztviselője, I. o. számvivő, Rákoshegy. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra a mozgósításkor vonult be és Belegen, majd Kaposvárott kórházi szolgálatra osztották be. 1915 szeptemberében kikerült az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Itt teljesített szolgálatot 1916 május végéig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol a zászlóaljirodában teljesített szolgálatot. Felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és a katonai szolgálat alól felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Nős, gyermekei Erzsébet, Rózsa, Livia és Sándor.

Boda Imre Beszkárt kocsivezető, Pestszenterzsébet. *1884, Szőlősgyörök. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz és itt esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus 26-án betegen ment kórházba. Felgyógyulása után a 11/44. építőszázadnál nyert beosztást és lekerült a szerb harctérre. Résztvett az offenzívában, majd a visszavonulásban. 1915 májusában az olasz frontra került. Itt teljesített 1916 júliusig szolgálatot, mikor megbetegedett. Reichenbergből került a román harctérre 105-ös ezredünk kötelékébe, ahol 1916 végéig harcolt. Lekerült újból az olasz

harcérra a Mte Peticára, honnan 1918 júliusában a 38-as karhatalmi zászlóaljhoz vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége: Tamás Julia, gyermekei László, Imre és Ferenc.

Boda István gazdálkodó, tizedes. Szentá. *1888, Szentá. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb frontra ment Sabáchoz, majd az orosz harcérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a Kárpátokban lefolyt ütközetekben. Az ezreddel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz is, de 1914 november 21-én megsebesült. Felgyógyulása után 1915 március 1-én ment a kárpáti nagy téli csatához, majd résztvett az üldözoharcokban 1915 október 1-ig, mikor másodízben sebesült meg. Harmadízben 1915 november 20-án vitték az orosz harcérre az Ikwa menti harcokhoz, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 január 1-én megszökött. Bevonulása után a póttestnél az altisztiskolában mint kiképző teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Jakab Mária, fia István.

Boda János gazdálkodó, szakaszvezető. Döbrököz. *1886, Döbrököz. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben. A világháború kitörésekor vonult háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, a Sambor—Turka körüli harcokban és az orosz-lengyelországi ütközetekben. A kárpáti nagy téli csatából 1915 április elején súlyos lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, majd innen újból az orosz frontra került, 1916 június 16-án éjjel, Lopusznónál többedmagával fogságba esett. Huszonkét hónapi fogság után 1918 tavaszán megszökött és jelentkezett a póttestnél. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Horváth Mária, gyermekei Ferenc, Etel és Lajos. — Öccse: Lajos ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren 1915 jún. 7-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Boda Mihály gazdálkodó, Döbrököz. *1887, Döbrököz. Ténylegesen 1911—14-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntéren ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig. Ekkor Budapestre helyezték, ahol a katonai rendőrségnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kotánczy Mária, fia József.

Bódi János gazdálkodó, Belezna. *1900, Belezna. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment 1918 március 24-én az olasz hadszíntéren. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kiténtetése: Károly csapatkereszt. Fe-

lesége Kondrics Mária, gyermekei Mária és János. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvére: Ferenc mint 23-as vadász szolgált, de 1914-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Bódis István cipézmester, Balatonkeresztúr. *1890, Balatonkeresztúr. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntéren ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztésen. 1914 augusztus 23-án megsebesült, de felépülve még ez év októberében az orosz harcérre vitték. Harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban 1914 december végéig, mikor megbetegedett. Felgyógyulva a román hadszíntéren került, ahol 105-ös ezredünknél nyert beosztást. Ezredével ment az olasz frontra is, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Szabó Irén, gyermekei Irén és Judit. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Bódis István székesfővárosi tűzoltó, Budapest. *1896, Henész (Som. m.). 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Katonai kiképzése után október 28-án ment az orosz hadszíntéren, ahol résztvett a sopanowi ütközetekben. Az ezreddel ment Wolhyniába, majd a román hadszíntéren is. Résztvett az összes ütközetben. A 105. gy.-ezred kötelékében került az olasz frontra. A Mte Grappa harcaiban és az olaszokat üldözoharcokban mint kézigéppuskás vett részt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lukács Anna, leánya Teréz.

Bódis János uradalmi gazda, Vése. *1889, Böhönye. 1910—13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 52 hónapon keresztül az orosz, román és az olasz hadszíntéren állandóan első vonalban harcolva a front összeomlásáig. 1918 novemberében leszerelt. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Harmath Rozália, gyermekei János, Margit és Rozália.

Bódis Jenő kereskedő, Balatonmáriaifüredő. *1899, Balatonkeresztúr. 1917 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzés után 1918 februárjában az olasz hadszíntéren. Résztvett a Piave-menti csatában, de 1918 április 29-én megsebesült. A forradalom kitörése üdülése alatt érte. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ösz Erzsébet, gyermekei Jenő, Zoltán és László. 1919—21-ben szolgált a nemzeti hadseregben.

Bódis József műasztalos, Kaposvár. *Nagykorpád. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, de megsebesült. Két hét után mint önként jelentkező ment az orosz hadszíntéren. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban. Orosz-Lengyelországban 1914 decem-

ber 2-án súlyos fejlődéssel került kórházba. Sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton szabadságotlák és 1916 március 1-én elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50%-os hadirokkant.

Bodó L. Imre gazdálkodó, tizedes, Gölle. *1887, Gölle. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Ezredünk géppuskás-osztagával ment Sabáchoz, itt esett át a tűzkeresztésen. Résztvett a II. lemergi csatában, Horozana Wielkánál, a visszavonulásban és a kárpáti harcainkban. 1914 október 3-án megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton rokkanttá nyilvánították és 1916 november hó 22-én elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. A harcérten tanúsított vitéz magatartásáért O₁, valamint a O₂ kiténtetésekre lett felterjesztve. Jelenleg 50%-os hadirokkant. — Felesége Cser Julianna, gyermekei Mária és Imre.

Bodó Mihály bírósági altiszt, Kaposvár. *1892, Radicska. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A orosz frontra ment és résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz, majd a kárpáti nagy téli csatához is. Az üldözoharcok alatt megbetegedett és kórházba szállították. Négy ízben jelentkezett önként harctéri szolgálatra, két ízben sebesült meg. Harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren az összeomlásig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Mlaker Karolin, leánya Mária.

Bódog Ferenc Beszkárt kocsivezető, Pestszenterzsébet. *1894, Gyulaj (Tolna m.). 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntéren. Résztvett a kárpáti és orosz-lengyelországi harcainkban. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldözoharcokban a Bug folyóig. 1915 július 15-én Dobrotornál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, mellyel a montenegrói harcérre ment Valonához. Innen került az orosz frontra, de 1916 július 15-én Subarkánál fogságba esett. Kiev, Darnica, majd Tuzsillovban volt internálva, honnan 1918 októberében szökve tért haza. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Harctéri szolgálata 16 hónap. Felesége Kocsis Julianna, fia Ferenc.

Bodrogi József ny. útkaparó, Balatonboglár. *1881, Nagybagom. 1902-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntéren ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztésen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de 1915 február 25-én megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntéren harcolt a front összeomlásáig. Kiténtetése: Br. vit.

é., K. cs. k. Felesége Szakács Lidia, gyermekei Kálmán, Károly és Erzsébet. — Sógora: Szakács János ezredünk kötelékében harcolva 1914-ban a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Bogár András gazdálkodó, Decs. *1871, Decs. 1892-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Egy évet Plevjén (Bosznia), két évet Pécsétt szolgált. A mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra, azonban mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Felesége Fejes Erzsébet. — Öccse ifj. Bogár István a 17. h. gy. ezred kötelékében hősi halált halt.

Bogáthy József erdőaltiszt, őrmester, Bagolasánc. *1887, Bagolasánc. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 március 17-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 május 24-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és Budapestre a X. ker. katonai rendőrséghez vezényelték. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Simon Teréz, gyermekei Péter és Ilona. Jelenleg 25%-os hadirokkant.

Bogdán György bognármester, Somogyszentpál. *1892, Somogyszentpál. 1915 apr. vonult be ezredünkhöz és kiképzése után 1916 decemberéig Budapestent teljesített mint hadimunkás szolgálatot. Ekkor került ezredünkhöz és ment 1917 februárjában az olasz hadszíntérre. Résztvett itt mint távbeszélőkezelő az összes hadműveletekben a front összeomlásáig. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Kodorics Mária, leánya Margit.

Bognár György borbélymester, Szakály. *1891, Szakály. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabá-hoz, de megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítve szolgált a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa az 1912—13-as m. keresztnék. Felesége Bakonyi Mária.

Bognár István gazdálkodó, Somogyszentpál. *1893, Somogyszentpál. Ezredünkhöz 1915 decemberében vonult be és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 március 28-ig, mikor megbetegedett. Másodízben 1917 szeptemberében a román frontra került, majd innen az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, de 1918 október 23-án fogságba esett, honnan 1919 decemberében tért haza. Hareteri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Mikies Katalin, gyermekei Gyula és Rozália.

Bognár József gazdálkodó, szakaszvezető, Surd. *1887, Surd. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az első menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre, de 1914 december 4-én Bukovánál megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig volt

ápolás alatt, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint 75%-os hadirokkant 1917 augusztusában leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Szarka Éva, gyermekei Erzsébet, Mária és Julianna. 1910 január 1-től 1913 január 1-ig a szegedi csendőrkerületnél teljesített szolgálatot.

† **Bognár József** gazdálkodó, Ságvár. *1894, Ságvár. Tényleges állományban érte a világháború kitörése és a tábori ezreddel került ki a szerb hadszíntérre. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Innen betegen vitték kórházba, de súlyos betegségében hősi halált halt. Itthon van eltemetve és így hazai földben alussza örök álmát. Testvérbátyja Sándor gyászolja hős öccsét, aki életét adta hazája védelmében.

Bognár Kálmán gazdálkodó, Hetes. *1891, Hetes. 1912-ben egy évig szolgált ténylegesen ezredünkben és 1915 májusában vonult be háborús szolgálatra. Ez év októberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a sopianow-i ütközetben, 1916 januárjában megbetegedett. Felgyógyulva a póttesttől ment 1916 májusában az orosz frontra Pieniakihoz. Innen hat hónapra szabadságolták, majd 1917 januárjában géppuskástanfolyamra vezényelték. 1918 márciusában viték az olasz haretérre. Résztvett a Piave-menti csatában, de a Montello bevételénél 1918 június 19-én súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szántó Eszter, leánya Jolán.

Bognár Károly gazdálkodó, Pincehely. *1880, Pincehely. Ténylegesen 1901-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnal mint raktáros teljesített szolgálatot 27 hónapon keresztül, míg közérdekből mint gazdálkodót fel nem mentették. Felesége Horváth Zsuzsanna, leánya Erzsébet. — Sógora: Horváth Antal ezredünk kötelékében harcolva hősi halált halt.

Bognár Lajos gazdálkodó, örvezető, Magyarereg. *1891, Magyarereg (Som. m.). 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került ki a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva 1915 márciusában újból kivitték az orosz haretérre. Végigharcolta az ezred összes ütközeteit 1915 júliusáig. Ekkor megbetegedett Harmadízben 1917 szeptemberében a román, innen az olasz frontra ment. 1918 június 10-én mint nélkülözhetetlent felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Stadler Julianna, gyermekei Lajos és Béla.

Bognár Lajos gazdálkodó, Értény. *1892, Értény. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Lekeült a román haretérre is, résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de 1917-ben közérdekből felmentették.

Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Stita Verona, fia Gyula.

Bognár Lajos id. gazdálkodó, szakaszvezető, Értény. *1866, Értény. Ezredünkben 1886—89-ben szolgált Budapestent. Mint szakaszvezető szerelt le. Fegyvergyakorlatait is ezredünkben szolgált. A világháború alatt közérdekből felmentették.

Bognár Péter gazdálkodó, Bata. *1877, Bata. 1915 augusztus 15-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti, valamint a lopusznoi harcainkban. Pieniakinál 1916 július 2-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult Reichenbergbe, ahol mint gazdálkodót bizonytalan időre szabadságolták. A forradalom otthon érte. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége Sümegi Anna, leánya Anna, unokája Balázs József.

Bognár Sándor gazdálkodó, örvezető, Ságvár. *1891, Ságvár. 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra, de 1912-ben leszerelt. 1914 július 27-én háborús szolgálatra jelentkezett és augusztusban ment az orosz hadszíntérre. A Kárpátokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd Orosz-Leu-gyelországban harcolt, de megbetegedvén, kórházba ment. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, innen újból kikerült az orosz hadszíntérre, de 1916-ban tartósan szabadságolták és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Tóth Eszter, gyermekei József és Erzsébet.

vitéz Bokor Ferenc cipésmester, őrmester, Marcali. *1893, Nagybjom. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1914 december 25-én kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszleu-gyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában, az oroszokat üldöző harcokban. Harcolt Krupiec-nél, Sopanownál, Lopusznonál, Pieniakinál és Waschkutz-nál. Az ezreddel ment le az olasz haretérre is a Piavéhez. 1918 június 20-án lépett a csendőrség kötelékébe, ahol 5 esztendőre teljesített szolgálatot. Itt lépett elő őrmesterré is. Hareteri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Boldog Sándor ifj. kisgazda, háztulajdonos, szakaszvezető, Kaposvár. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment az 1. menetszázáljálal az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában. Ott volt a Krukienic-i, Dobrotwor-i, Krupiec-i és Sopanow-i ütközetben, valamint Lopusznonál. 1916 júliusában áthelyezték a 16 kombinált huszárezredhez, melynek kötelékében 1917 június végéig az orosz hadszíntéren harcolt. Ekkor visszatért a pótzászlóaljhoz. Innen az olasz frontra került. A volt cs. és kir. 51. gy. ezred kötelékében harcolt 1918 júniusáig, mikor a nyugati hadszíntérre került Verdunhoz. Itt meg is sebesült. A front összeomlása is itt érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., Vas é. k. K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Nős, gyermekei Gyula és Sándor.

Bóli János gazdálkodó, tizedes, Sárpilis. *1891, Ócsény. 1913-ban vonult be ezredünkhöz. Bilek-i zászlóaljunknál szolgált és géppuskás kiképzést nyert. A világháború tény-

leges állományban érte és tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülve, Orosz-Lengyelországba került, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel ment a kárpái nagy téli csatához, de Jablonkitól lábfagyással vitték kórházba. Rövidesen ismét az orosz frontra került, résztvett az üldözőharcokban, de 1915 szeptemberében fogságba esett, honnan 1918 szeptember 12-én tért haza. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Gyurcsék Erzsébet, gyermekei Erzsébet és János.

vitéz Bombay János munkavállalkozó, őrzetű. Tarany. *1898, Lajosháza. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román hadszíntérre, majd az olasz frontra. Az orosz fronton egyízben meg is sebesült. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Ujlaky Anna, leánya Rozália férj. Németh Györgyné.

Bonc Ferenc gazdálkodó, Iharosberény. *1898, Iharosberény. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 november 25-én a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Mint a rohamcsapat tagja résztvett az ezred összes hadműveleteiben, majd az ezreddel ment az olasz harctérre, ahol megsebesült, de csak a segélyhelyen gyógykezelték. A front összeomlása is az olasz fronton érte. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tamás Julianna, gyermekei Ferenc, Vilma és Elek. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Bonc János gazdálkodó, tizedes, Homokszentgyörgy. *1886, Homokszentgyörgy. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. 1915 május végén az olasz frontra került. Harcolt a Doberdón és a Görz körüli hadműveleteknél és 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Molnár Katalin, fia Géza. Tagja a községi képviselőtestületnek és a református egyháztanácsnak.

Bóna József gazdálkodó, Kisgyulán. *1886, Mosdós (Somogy megye). 1907–10-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Sabáchoz került tábori ezredünkkel és itt esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Harcolt a II. lemergi csatában, a kárpái harcokban, Orosz-Lengyelországban, majd a kárpái nagy téli csatában 1915 március 22-ig, mikor súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után segédszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Lengyel Magda, gyermekei János, Mariska férj. Takács Ferencné és László.

vitéz Borbás Ferenc gazdálkodó, Iharosberény. *1894, Iharosberény.

1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 január 5-én az orosz hadszíntérre. Résztvett állásharcainkban az Ikwa mentén, majd harcolt Lopuzsnónál, de 1916 augusztus 5-én Batkownál megsebesült. Felépülése után 1917 februárjában a román frontra került 105-ös ezredünk 20. századához, majd az ezreddel az olasz frontra ment. Résztvett mint a rohamzászlóalj tagja az összes hadműveletekben 1918 június 18-ig, mikor megsebesült. Kétheti ápolás után visszament a frontra és harcolt a front összeomlásig. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ferenc Katalin, gyermekei Ferenc, Katalin, Mária és Julianna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Borjádi Pál gazdálkodó, községi esküdt, Decs. *1883, Decs. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. Az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban, majd a kárpái nagy téli csatában, Jablonkinál súlyosan megbetegedett és kórházba került. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdálkodót a háborús szolgálat alól felmentették. Felesége Bocz Sára, gyermekei Pál és Sára.

Boros István ifjabb, gazdálkodó, szeszfőzdetulajdonos, tizedes, Drávaszék, Drávaszék. *1891, Drávaszék. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is, ahol harcolt Horozana Wielkánál és Piaskinál, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpái harcokban, de Uzsoknál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan rövidesen a kárpái nagy téli csatához került. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremhán, de 1915 április 19-én fogságba esett, ahonnan megszökött és hosszú viszontagság után 1918 február 25-én tért haza. Lekerült az olasz hadszíntérre is, honnan a Piave-i csata után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Csitar Katalin, gyermekei István és Ilonka.

Borsos György m. kir. áll. r. tiszt-helyettes, szakaszvezető. Budapest-Sashalom. *1884, Balatonkiliti. Ezredünkben 1906–09-ben szolgált ténylegesen. A világháború kitörésekor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. De augusztus 14-én megsebesült. Felgyógyulva, a pótzászlóaljtól ment október 19-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az Uzsok körüli harcokban, majd az orosz-lengyelországi ütközetben, de itt december 4-én megsebesült. Rövidesen ismét az orosz frontra került ki, de májusban betegen vitték kórházba. Mint utász-kiképzőtiszt, a póttestnél teljesített szolgálatot, majd 1917 márciusában a román frontra vezényelték. A Waschkutz-i ütközetben kitüntette magát. Az ezreddel ment az olasz harctérre a piavei csatához. A front összeomlásakor tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Háb. e. é., 1908-as sz. k. Felesége Sárkány Mária, leánya Magdolna.

Borsos István gazdálkodó, Surd. *1884, Surd. Ezredünkhöz 1914 decemberében vonult be és ment kiképzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 júliusában Dobrotornál megsebesült. Másodízben 1917 január 5-én a román hadszíntérre ment, ahol 105-ös ezredünk-nél nyert beosztást. Résztvett az összes ütközetekben, majd az olasz frontra került, de 1918 augusztusában légnyomással kórházba szállították. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dervalics Erzsébet, gyermekei József, Julianna, Katalin, Sándor, István, Ferenc és Erzsébet.

F. Borsós János gazdálkodó, Alsónyék. *1888, Alsónyék. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, majd az olasz frontra került. Harcolt a Doberdón és a Mte Grappán. Egyízben betegen vitték kórházba, de rövidesen ismét az olasz harctérre ment és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 42 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Petróczky Erzsébet, fia János.

Boszkovics István gazdálkodó, géppuskás-tizedes, Táska. *1891, Táska. Ezredünkben 1913-ban szolgált. Mozgósításkor a budapesti 16-os helyőrségi kórházhoz vonult be, ahol 1916 májusig teljesített szolgálatot, mikor ezredünkhöz vonult Reichenbergbe. Innen ment 1916 augusztusában az orosz hadszíntérre, ahol 1917 januárjáig teljesített szolgálatot, mikor mint géppuskást 105-ös ezredünkhöz helyezték át a román hadszíntérre, ahol résztvett az összes ütközetekben. — Ezredével került az olasz harctérre is, ahol a front összeomlásáig harcolt. — Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Pörös Anna, gyermekei Anna, Rozália és József.

Bosznai János gazdálkodó, községi bírósági, Csurgó. *1885, Csurgó. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol 1915 májusáig résztvett az összes hadműveletekben, mikor az olasz frontra került. 1916 októberében megsebesült, majd felgyógyulva, 1917 áprilisában került újból az olasz harctérre. 1917 novemberében légnyomással vitték kórházba. Hosszas ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Felső Éva, fia János. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Bosznai József gazdálkodó, cipész-mester, Pincehely. *1887, Pincehely. Ezredünkben 1908-ban szolgált Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Innen került 1915 elején az olasz frontra. Harcolt Görz-nél, majd a Mte Grappán. 1918 novemberében tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Vályi Anna, gyermekei János, Mária és Júlia.

Bosznay Ferenc igazgató-tanító, Darány. *1889, Csurgó. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ez-

redünk ütközeteiben 1915 végéig, mikor súlyos lábfagyással megbetegedett. Felépülve bevonult a pótzlájhoz, ahol felülvizsgálaton 75 százalékos rokkanttá minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., O. h. e. é., Német h. e. é. Régi csurgói család sarja, elődei gazdálkodtak. 1932-ben nevezték ki igazgató-tanítónak. Felesége Varga Piroška, gyermekei Ferenc, Sándor, László és Irénke.

Botika József gazdálkodó, szakaszvezető, Nagybjom. 1886, Nagybjom. 1907–10-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt a 2. lembergi csatában. Harcolt még üldözőharcainkban Kamionkánál is, de súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után bevonult a póttesztre, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. 1908-as jub. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége Dakos Erzsébet, fia József. — Testvére: János mint 8-as huszár hősi halált halt.

Botz Mihály községi alkalmazott, szakaszvezető, Bataaszék. *1869, Bataaszék. Ténylegesen 1891–94-ben szolgált ezredünkben Plevjén, 1916 márciusában vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Az orosz hadszíntérre ment, ahol beosztást nyert a 310. h. gy.-ezredbe. Podhaicénél vett részt ezrede ütközeteiben, de 1917 májusában megsebesült. Felgyógyulva visszakerült az orosz harctérre, majd 1917 december 1-én Cinkotára helyezték, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Mátus Ilona, gyermekei Antal, Rozália, Ilona és Mihály.

Bozsek István okl. kertész, tizedes, Magyaratád. *1894, Barcs. 1914 augusztus 4-én a cs. és kir. haditengerészethez vonult be. Résztvett Montfalcone védelmében. 1915 végén több nyílt tengeri ütközetben küzdött, de lábtörést szenvedett. Budapesten ápolták, majd felgyógyulva 1916 augusztus 12-én ezredünkhöz helyezték. Az orosz hadszíntérre került a Tölgyesi szoroshoz, innen Waschkutzhoz. Itt fogságba esett, azonban 1918 március 6-án szökve hazatért. Rövid szabadság után lement az olasz hadszíntérre a Piave menti csatához. A 10. századunk kötelékében harcolt, majd betegen ment kórházba, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Bozsoki Imre cipésmester, Ságvár. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1917 elején ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az olasz frontra ment. Harcolt a Piave mentén és a Montello bevételénél, de francia fogságba esett, honnan 1920 május 12-én tért haza. Felesége Tóth Julianna, leányai Mariska és Julianna.

Bödök József gazdálkodó, szakaszvezető, Bálvános. *1896, Bálvános. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én

vonult be háborús szolgálatra és kiképzése után október 8-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, harcolt Stary-Sambornál, majd Orosz-Lengyelországban Krempánál és Bukownál. Ezredünkkel ment a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1915 június 5-én ment másodízben az orosz frontra. Harcolt Dobrotornál a Bug mentén és Krupicénél. 1915 szeptember 13-án újból megsebesült. Ez év decembe-re került harmadszor az orosz harctérre. Résztvett állásharcainkban Lopusznónál és Pieniakinál, majd lekerült a román hadszíntérre Tölgyeshez és innen Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre, honnan 1918 áprilisában mint létszámfeletti Reichenbergbe vezényelték. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Nagy Lidia, gyermekei Ilona és Sárika.

Bögri Sándor gazdálkodó, őrzető, Nemespátró. *1893, Nemespátró. 1915 novemberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk állásharcában az orosz hadszíntéren, majd az ezreddel ment a román frontra, valamint Bukovinába is. Ugyancsak ezredünkkel ment az olasz harctérre a Piave mentére és a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szakáll Erzsébet, gyermekei Sándor és Imre.

Böhm József kereskedő, őrzető, Büssü. *1898, Büssü. 1916 május hó 29-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe és ment kiképzése után 1916 október 11-én az orosz hadszíntérre. Ezredünkkel ment a román frontra is, ahol harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinába Waschkutzhoz került. Mint a rohamzászlóalj tagja ment 1917-ben az olasz frontra, ahol megsebesült. Rövid kórházi ápolás után újból az olasz harctérre vezényelték. Résztvett a Piave menti csatában és a Montello bevételében, valamint az ezt követő harcokban. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Tusnovics Ilona, leánya Mária.

Böröcz József gazdálkodó, Vörs. *1894, Vörs. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. A kárpáti nagy téli csatában harcolt, de 1915 március 15-én lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulva segédszolgálatra minősítették és szabadságot kaptak. 1918 áprilisában újra bevonult és Budapesten a vonatcsapatnál teljesített szolgálatot 1918 júniusig, mikor leszerelt. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szabó Ilona, gyermekei Irén, Mária és Nándor.

Braun József, Hont. *1886, Hont. Mozgósításkor bevonult, harcolt a szerb és olasz frontokon.

Braun Miksa kereskedő, I. o. számvivő, Kaposvár. *1890, Nagybjom. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és

így a háború kitörése tényleges átlományban érte. A tábori ezreddel került Sabáchoz, ahol a IV. hadtestparancsnokságnál nyert beosztást. Itt volt december 14-ig, mikor megbetegedett. 1915 áprilisában újból az orosz frontra ment ezredünkhöz. 42 hónapon keresztül szolgált az orosz, román és az olasz hadszíntéren, 1918 november 15-ig, mikor a front összeomlása után az ezreddel hazatért. Kitüntetései: Kor. ar. é. k., Vas. é. k., mindkettő a vit. é. szalagján, Br. v. é., K. cs. k. Nős, leánya Zsuzsanna. Fivére a 19. h. gy.-ezredben harcolva 1917-ben hősi halált halt.

Braun Nánán kereskedő, szakaszvezető, Marcali. Ténylegesen 1893–96-ban szolgált ezredünkben. 1915-ben vonult be háborús szolgálatra és ment ez év áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban Krukicénél, Kami-onkánál, Dobrotornál, Krupicénél és az Ikwa-menti ütközetekben. 1916-ban Lopusznónál fogságba esett. 24 hónapi fogság után megszökött és 1918 május havában hazatért, Jelenkezés után Szabadkára helyezték a határőrséghez. 1918 november 20-án leszerelt. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., XII. e. sz. k. Felesége Brayer Hermin, gyermekei Sári, Malvin, Bella és Franciska. Testvéröccsei Márkus és Lajos az orosz hadszíntéren haltak hősi halált.

Brányi Ignác gazdálkodó, tizedes, Szakes. *1886, Szakes. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Harcolt a II. lembergi csatában Horozana Wielkánál, de innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd mint gazdálkodó, közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Zápor Júlia, leánya Agnes. — Sógora: Zápor József a szerb hadszíntéren küzdve, Tuzlánál hősi halált halt.

Brányi László gazdálkodó, Szakes. *1886, Szakes. Ezredünkhöz 1915 tavaszán vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben, de súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Felesége Kovács Erzsébet, gyermekei Ilona, László és Erzsébet.

Breitenbach János gazdálkodó, Závod. *1888, Závod. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra ment tábori ezredünkkel. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1914 októberében az orosz frontra került, ahol harcolt Turkánál és Stary-Sambornál. 1914 október 29-én másodízben sebesült meg. Felgyógyulva harmadízben 1915 májusában ment az orosz frontra és harcolt Kamionkánál, Dobrotornál, Krupicénél, majd az Ikwa-menti Sopanownál és Lopusznónál. 1916 július 21-én fogságba esett, honnan

1918 júniusában tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. VI. é. sz. k. Felesége Bruckmann Éva, gyermekei János és Éva.

Brigovác András gazdálkodó, szakaszvezető, Szigetvár. *1875, Szigetvár. Mozgósításkor vonult be, majd az olasz hadszíntérre ment. Résztvett az összes hadműveletekben, majd az orosz, végül a román harctérre vitték. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Brigovác Anna, fiai János és András, unokái János és Mária.

Buchenauer György kőművesmester, Hács. *1884, Hács. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkereszteségen. Innen az orosz frontra került, ahol résztvett az összes ütközetekben 1915 augusztus 28-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után 1916 január hó 20-án ment másodikban az orosz hadszíntérre, majd innen a román harctérre, ahol 1918 november 10-ig teljesített szolgálatot. 1918 december 20-án szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Mária, gyermekei Éva, György, Anna, Mária, Katalin és Karolin. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Bucher János gazdálkodó, őrzető, Tolna. *1881, Tolna. Ezredünkben 1902-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Keeskeméten az ottani csapatkórházba nyert beosztást és teljesített itt szolgálatot 1915 júniusig. Ekkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk kötelékében az üldözőharcokban, harcolt az Ikwa mentén Sopanownál, majd Lopusznónál és Batkownál. Ezredünkkel ment a román hadszíntérre Tölgyeshez és innen Bukovinába Waschkutzhoz. 1917 október 4-én a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol mint kiképző teljesített szolgálatot 1918 márciusáig, mikor felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Schmidt Magdolna, gyermekei Mária, Antal, József és Ferenc.

Bucher Mátyás gazdálkodó, tizedes, Tolna. *1885, Tolna. 1907-ben szolgált ezredünkben Budapesten és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra a XVI-os h. ő. kórházhoz. A szerb és az orosz hadszíntérre teljesített szolgálatot, majd 1916 őszén ezredünkhöz helyezték. Az altiszti iskola elvégzése után ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave menti csatában, majd harcolt a Mte Grappán és Valdobbiadene-nél. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Gyermekei Mátyás, István, József és Magdolna.

Bucsi Ferenc gazdálkodó, községi előjáró, Nak. *1888, Nak. Ezredünkben 1909—13-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábortól ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkereszteségen. Ugyancsak ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lembergi csatában Horozana Wielkánál, de megbetegedett, kórházba szállították. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, hol kiképzőszolgálatot teljesített, majd

a román harctérre ment Tölgyeshez. Itt harcolt 1917 végéig, de 1918 márciusában mint gazdálkodó, közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Fehér Erzsébet, fiai Ferenc és Imre.

Budai Sándor keresk. ügynök, szakaszvezető, Szekszárd. *1894, Szekszárd. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra Kaposvárra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett a II. szerbiai offenzívában. Innen került a román harctérre, majd Tirolba. A Mte Asalonen megsebesült. Felgyógyulása után Montenegróba vezényelték és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é. Felesége Krausz Fanny, gyermekei Károly és Zsuzsa.

Bujbácsi Mihály gazdálkodó, tizedes, Nemesdéd. *1887, Nemesdéd. Ezredünkben 1908—11-ben szolgált ténylegesen mint zászlóaljkürtös. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lembergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de november 1-én megbetegedett. Felépülése után ment 1916 márciusában az olasz harctérre, ahol 1918 június 26-ig küzdött. Ekkor egy kombinált ezreddel vitték a nyugati hadszíntérre Verdunhoz, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Gönczöl Mária, leánya Mária.

Bujbácsi Mihály gazdálkodó, Marcali. *1889, Gadány. Ezredünkhöz 1915 augusztusában vonult be. Kiképzése után ment 1915 novemberében az olasz hadszíntérre. A Doberdón harcolt és vett részt az összes hadműveletekben 1917 márciusáig, mikor a román harctérre került. Innen az orosz, majd ismét az olasz frontra vitték. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig és 1918 decemberében Kaposvárról leszerelt. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: O., O., K. cs. k. Felesége Kanyák Juliaanna, leánya Ilonka. — Sógora: Gazda Ferenc a 19. h. ezred kötelékében harcolva 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Bukovics Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Babócsa. *1883, Babócsa. Ezredünkben 1904—07-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt ezredünk galicjai és kárpáti összes ütközeteiben. Az üldözőharcok után az Ikwa-mentén, Sopanownál 1915 november 20-án súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton rokkantnak minősítették. Mint 50%-os rokkant szerelt le 1916-ban. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Herzsényák Teréz, gyermekei Mihály és József.

Burits Imre kereskedő, Nagyatád. *1883, Nagyatád. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után távbe-

szelő tanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után mint telefonista ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 38 hónapon keresztül egyhuzamban és 1918 november végén, a front összeomlása után tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége listyánfalvi Christ Erzsébet. — Testvére: István az orosz harctéren harcolva hősi halált halt.

Bus Antal m. kir. I. o. postaaltiszt, őrmester, Csillaghegy. *1888, Somogyesúrgó. 1910—13-ban szolgált ezredünk 14. századában Budapesten és Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment a tábori ezreddel Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lembergi csatában, a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban, 1914 október 21-én Stary-Sambornál megsebesült. Felgyógyulva sítanfolyamra vezényelték, majd kikerült a kárpáti téli csatához. Jablonkitól lábfagyással vitték kórházba. Rövidesen újból az orosz fronton Sopanownál teljesített szolgálatot, de megbetegedett. Kórházi ápolás után a pótzászlóaljtól gyalogsági ágyútanfolyamra, majd 1917 január 5-én 105-ös ezredünkhöz a román frontra vezényelték. Résztvett az összes hadműveletekben 1918 áprilisig. Ekkor került az olasz harctérre. Mint a 31. rohamzászlóalj szakaszparancsnoka harcolt a piavei csatában és a Montello bevételénél, de 1918 június 18-án megsebesült. Budapesten vették kórházi ápolás alá, de rövidesen szolgálati érdekből a m. kir. posta felmentette. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Bürr Ilona, fia Gyula.

Buss Viktor m. kir. posta és távirtda szerelő, őrzető, Budapest. *1894, Csurgó. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban egész az Ikwa-ig. Harcolt Lopusznónál, Pieniakinál, majd Tölgyesnél. 1917 augusztusában Wienbe vezényelték, ahol a műszaki csapatoknál teljesített szolgálatot. Csapatával ment a román frontra is és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Posznerik Róza, gyermekei Emma, Viktor és Erzsébet.

Buifár János felső, gazdálkodó, Hobol. *1896, Hobol. 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben, de 1916 augusztusában megsebesült. Felépülése után a szerb hadszíntérre vezényelték, majd segédszolgálatra osztották be a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kiss Kelemen Lidia, leánya Ilonka.

Butor János alsó, Bolhás. *1881, Bolhás. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban, de Stary-Sambornál megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen ismét az orosz hadszíntérre került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, azonban Fenyvesvölgnél másodikban is megsebe-

sült. Harmadízben ugyancsak az orosz frontra került, ahol résztvett az üldözõharcokban. Sopanonál harmadízben sebesült meg. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Zsupárdi Erzsébet, leánya Eszter.

Buzsáki István gazdálkodó, tizedes, Geszti. *1883, Geszti (Somogy m.) Ezredünkben 1903—06-ban szolgált ténylegesen és mint tizedes szerelt le. Mozgósításkor a 30. h. gy-ezredhez vonult be és ment azonnal a szerbiai hadszíntérre. Egész Valjevóig nyomult előre. A visszavonuláskor megbetegedett és december 17-én kórházba szállították. Felgyógyulva póttestéhez vonult be, honnan 1915 június 23-án a román frontra került. Innen az orosz harctérre vezényelték Toporouc és Rarancehez. Itt ismét megbetegedett. Bevonulása után a pótzászlóaljnál kiképzõ szolgálatot teljesített. de decemberben felmentették. Kitiüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Perian Rozália, gyermekei Mária és Gizella. — Testvéröccse: József ezredünkben harcolva az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Buzsáki József gazdálkodó, Szõlõsgyörök. *1892, Szõlõsgyörök. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tûzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. leMBERGI csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 8-án megsebesült. Felépülve 1915 júniusában a Bug-menti harcokhoz került, de szeptember 8-án ismét megsebesült. Ez év decemberében ment harmadszor az orosz harctérre, majd az ezreddel a román frontra, de 1917 februárjában betegen ment kórházba. A pótzászlóaljtól áthelyezték a 10. gy-ezredhez, melynek kötelékében ment a román harctérre, majd Budapestre vezényelték, honnan az olasz hadszíntérre került. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Jozó Rozália, gyermekei Margit és Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Buzsáki Pál gazdálkodó, õrmeister, Fiad. *1887, Fiad. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. leMBERGI csatában Horozana-Wielkánál és Szerceznél, harcolt a Kárpátokban, de Homonnánál megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzõ szolgálatot teljesített, majd 1915 elején újból az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitiüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1908-as jub. e. é., 1912—13-as m. k., H. e. é. Felesége Androsovits Anna, gyermekei Mária és Anna.

Buzsáki István gazdálkodó, tizedes, Szakcs. *1897, Szakcs. 1915-ben mint hadimunkás teljesített szolgálatot Szolnokon. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és kiképzése után a román hadszíntérre került. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában Waschkutznál. Ezre-

dünkkel került az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave-menti csatában és a Mte Grappa-i harcokban. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. 1919—20-ban szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitiüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Göndöcs Brigitta, gyermekei Mária és István.

vitéz Buzássy József m. kir. tiszthelyettes, Pécs. Ezredünkhöz 1910 október 1-én vonult be és 1914 január 1-én vétette fel magát a hivatásos altiszti állományba. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. leMBERGI csatában, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözõharcokban. 1915 május 10-én megsebesült, de felépülve 1915 október 15-én az Ikwa-menti harcokhoz került és vett részt ezredünk összes hadműveleteiben 1917 január 6-ig, mikor hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen 1917 június 15-én ment a román harctérre Tölgyeshez, majd az ezreddel az olasz frontra. A Piavétól jött Reichenbergbe, honnan egy aratószázaddal ment Kaposvárra és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitiüntetései: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912—13-as m. k., XX. é. sz. k., Ezüst é. é. zöld szalag.

Csabai (Csieskó) József szabómeister, örvezetõ. *1887, Nagyatád. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A 11. építõszázaddal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett a hadműveletekben, de megbetegedett. Rövidesen a Drinához került, majd az olasz hadszíntérre. A Wip-pach völgyében teljesített szolgálatot, majd a Doberdõn és Görtz környékén a 11. Isonzó-csatáig. Innen az orosz frontra vezényelték, honnan 1917 februárjában kórházba került. A front összeomlása Besztercebányán érte. Kitiüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Balázs Katalin, leánya Ilona. — Testvéröccse: Lajos a 20. h. gy-ezredben harcolt, de a Kárpátokban 1915-ben hősi halált halt.

Csallós István kõmester, szakaszvezetõ, Kisbárapáti. *1893, Kisbárapáti. Ezredünkhöz 1914 augusztus 10-én vonult be és ment kiképzése után 1914 december 31-én az orosz hadszíntérre. Résztvett Orosz-Lengyelországban a krempai, janow-i, majd a bukowai harcokban, az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március hó 12-én megsebesült. Felépülése után 1916 júniusában került újból az orosz frontra, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 decemberéig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulása után 1917 elején a román frontra vezényelték, majd az ezreddel ment Bukovinába és az olasz hadszíntérre. Az olasz harctéren a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitiüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Máté Anna, leánya Mária.

Csapó István gazdálkodó, Babod. *1884, Somogyvamos. Ténylegesen 1905—08-ban szolgált ezredünkben.

Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol 1915 augusztus 1-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben. 1915 október 10-én ment másodsor az orosz frontra, de december 6-án megsebesült. Rövidesen ismét kikerült az orosz harctérre és harcolt összes ütközeteinkben az orosz, román, végül az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rauschenberger Erzsébet, gyermekei Teréz és István, 1919 végén szolgált a nemzeti hadseregben is.

Császár József községi irnok, okl. szeszgyárvezetõ, szakaszvezetõ, Istvándi. *1895, Szulok. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román harctérre. Harcolt itt összes harcainkban, majd az olasz hadszíntérre került. Itt egyízben megsebesült, de csak a segélyhelyen gyógykezelték. Itt érte a front összeomlása is. Az ezred maradványaival tért haza, mikor leszerelt. Kitiüntetései: O₂, Vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztr. H. e. é. Felesége Schmidt Margit, gyermekei József, Erzsébet és Piroska. — Nagybátyja: Csana Antal a román harctéren hősi halált halt.

Csendes János gazdálkodó, Mernye. *1889, Mernye. Ezredünkben 1910—13-ban szolgált ténylegesen és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel került a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tûzkeresztségen. Másodízben az orosz frontra került. Itt résztvett az orosz-lengyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. Az oroszokat üldözõ harcokban Galiciában sárgasággal megbetegedett és kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, majd innen a román harctérre ment. Az ezreddel vitték az olasz harctérre is. Résztvett a román és az olasz hadszíntéren ezredünk összes ütközeteiben. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitiüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Bajzik Borbála. — Testvérbátyja: István a 17. h. ezred kötelékében az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Csendõr János Beszkárt kocsivezetõ, Kispeszt. *1899, Budapest. Katonai szolgálatra 1918 elején vonult be az 1. honv. gy-ezredhez, majd átkerült ezredünkhöz, de kiképzése alatt kitört a forradalom. 1920-ban szolgált a kaposvári gyalogezredben. 1921-ben leszerelt. Jõnévű színmész, aki több vidéki társulatnál sikerrel szerepelt. Jelenleg is állandóan fellép. Nevesebb szerepei: Dróttostót, Aranymadár, Túl a Nagykrivánon, Lengyelvér, Mosolyország, Göre Gábor.

Csenteri József kõmüvesmester, örvezetõ, Szigetvár. *1880, Szigetvár. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a szerb hadszíntérre. Innen ment az orosz, majd a román frontra, de 1917 novemberében fogságba esett, honnan 1918 március 4-én tért haza. A pótzászló-

aljnál felülvizsgálaton szabadságolták. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Melencsovics Mária, fia József, unokája József-Károly.

Csepeli Mihály Máv. s. tiszt, tizedes, Kaposvár. *1887, Kaposvár. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 október 18-án vonult be háborús szolgálatra. 1914 december 6-án ment az orosz hadszíntérre Orosz-Lengyelországba, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt az üldözőharcokban, majd az állás-harcokban 1916 februárig, mikor a Máv. szolgálati érdekből felmenttette a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Szentkirályi Irén, gyermekei Sári, Magda, Irén és József.

Csepeli Sándor gazdálkodó, Hetes. *1889, Hetes. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment 1914 augusztusában, ahol szeptemberben megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez, ahol mint oktató működött. 1917-ben került a volt cs. és kir. 86. gy-ezredhez. 1917 decemberében az orosz frontra. Ukrajnába ment, majd Odesszába. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Bók Erzsébet, fia Sándor.

Csepregi János asztalosmester, Barcs. *1894, Némétújfalu. 1914 aug-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év decemberében kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pöföfeszthez, honnan 1916-ban újra a harcra ment, ahol 22 hónapon keresztül teljesített szolgálatot. Ekkor betegesen vitték kórházba. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Guizer Mária, gyermekei Gyula és Erzsébet.

Cser Ferenc gazdálkodó, örvezető, Gölle. *1892, Gölle. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be Bilekbe és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 november 2-án Stary-Sambornál fogságba esett, honnan 1918 május 1-én szökve tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Csertóka Erzsébet, leánya Mariska.

Cser Imre gazdálkodó, Gölle. *1873, Gölle. Ezredünkhöz 1915 november 3-án vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Kiképzése után áthelyezték a 31. h. gy-ezredhez, melynek kötelékében ment az orosz hadszíntérre, ahol 7 hónapon keresztül résztvett ezrede összes ütközeteiben, de megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de közérdekből felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Fehér Anna, gyermekei Lajos és Erzsébet.

Cser János gazdálkodó, Gölle. *1883, Gölle. Ezredünkben 1903–06-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra, tábori ezreddel ment a szerb

hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkel felkerült az orosz frontra a 2. lemergi csatához, majd harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1914 november 21-én megsebesült, de 1915 áprilisában már a kárpáti nagy téli csatához vitték. Az üldözőharcokban 1915 július 5-én újból megsebesült, és súlyos sérüléséből kifolyólag rokkanttá minősítették. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Jakab Julianna.

Csere István, Balatonboglár. *1884, Balatonlelle. 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment maj-ban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 július 20-án megsebesült. Felépülése után 1916 februárjában ment másodízben az orosz frontra, de áprilisban megbetegedett. Felépülése után 1916 októberében a román harcra került, majd az ezreddel az olasz frontra ment. 1918 júliusában szabadságolták és a forradalom kitörése itthon érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csapó Katalin, gyermekei Katalin, István, Antal, József, János és Lajos. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Csere János gazdálkodó, örvezető, Sánd. *1887, Sánd. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 szeptemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állás-harcokban, majd harcolt Sopanownál, de 1916 január 28-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917 októberében mint gazdálkodót felmenttették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Francia Anna, gyermekei Sándor, Margit és Gizella.

Csere József gazdálkodó, Sánd. *1892, Sánd. 1916 januárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 májusában az orosz, innen pedig a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett 1917 májusig az összes hadműveletekben, majd ekkor a pótzászlóaljhoz ment. Innen 1918 június elején vitték az olasz hadszíntérre, de 1918 június 18-án súlyosan megsebesült. Mint 100%-os rokkant szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Császár Mária, gyermekei Dezső és Aranka.

Csere Sándor gazdálkodó, szakaszvezető, Hetes. *1892, Hetes. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be, így a háború kitörése tényleges állományban érte. Az ezreddel ment az orosz frontra is, de 1914 október 5-én Turkanál megsebesült. Felgyógyulva, 1915 június 5-én újból az orosz hadszíntérre került. Mint géppuskás vett részt harcainkban az orosz és a román harcra 1917 július 17-ig. Ekkor hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt teljesített kiképző szolgálatot 1918 október 1-ig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Szántó Róza, fia László.

Cserszegi István Máv. műszaki segéd-tiszt, szakaszvezető, Balatonszentgyörgy. *1897, Fehérvárcsurgó. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be. Kiképzése alatt áthelyezték a

volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez, melynek kötelékében ment 1915 december 17-én az orosz-lengyelországi harcokhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző-és állás-harcokban. 1916 augusztus 20-án Pieniakinál megsebesült. Felgyógyulva ez év novemberében ismét az orosz harcra vitték és itt teljesített szolgálatot 1917 februárig, mikor a győri ágyúgyárba vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Felesége Jáklí Mária.

Csertán József kereskedő, tizedes, Rákospalota. *1898, Szekszárd. Tizenhat éves korában önként jelentkezett háborús szolgálatra a 17. h. gy-ezrednél. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezrede összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz harcra, ahol 1917 januárjában harcolt. Ekkor helyezték ezredünkhöz Reichenbergbe. A 28. me-netszázzaddal ment Tölgyeshez, majd Bukovinába. Harcolt még Waschkutznál, valamint az olasz fronton a Piave-menti csatában. Harctéri szolgálata 40 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a H. e. é.-nek. Felesége Szurovecsek Anna.

vitéz Csillag István gazdálkodó, szakaszvezető, Öreglak. *1888, Somogyvár. 1909–12-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel a 2. lemergi csatához került. Harcolt a Kárpátokban Turkanál és Stary-Sambornál, majd az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba Krempához és Bukowához. Ugyancsak ezredünk kötelékében harcolt a kárpáti nagy téli csatában is, de a Czeremchán 1915 április 11-én fogságba esett. Megfordult Szibéria számos fogolytáborában, dolgozott vasútépítéskénél, míg 1920 július 20-án hazatért. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Katalin Anna, gyermekei Imre és István. 1924 június 15-én avatták vitézzé.

Csillag Jenő ny. honvéd főszámvevő, Kaposvár. *1887, Nagyszakácsi. 1908-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban is. 1915 elején tüdővérzéssel szállították kórházba. 1916-ban ment újból az orosz harcra, ahol 1917 közepéig teljesített szolgálatot, mikor a román frontra került. 1917 októberében bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a gablonzi tisztiskolához vezényelték. Szolgált a nemzeti hadseregben is és 1922-ben vonult nyugalomba. Szolgálata alatt több díszes elismerésben részesült. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. VI. és X. é. sz. k.-nek. Felesége Hoffmann Aranka, gyermekei Klára és Zsuzsa.

Csillag (Stern) Károly nyug. Máv. I. o. altiszt, szakaszvezető, Bátaszék. *1887, Csurgó. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra, de 1914 szeptember végéig hivatalból

felmentették. 1914 telén hívták be katonai szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. Harcolt Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában. 1915 márciusában Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, azonban 1915 július 13-án mint vasutas felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek. Felesége Spiegler Emma, gyermekei Lajos és Margit.

Csima János kereskedő, örvezető, Kisgyalán. *1886, Kisgyalán. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábort ezredünk 5. századával ment a Sabác körüli harcokhoz, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt a 2. lemergi csatában és a kárpáti harcainkban. 1914 október 17-én súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, ahol 1916 április 18-án mint rokkantát a hadsereg kötelékéből véglegesen elbocsájtották. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Süle Erzsébet, leánya Irén.

vitész Csima József gazdálkodó, tizedes, Kisgyalán. *1884, Kisgyalán. Ténylegesen 1906–09-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti és orosz-lengyelországi harcainkban, valamint a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 7-én kézigránattól súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantát bizonyítatlan időre szabadságolták. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O₁, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Szabó Erzsébet, gyermekei József, Margit és Rózsi.

Csima József gazdálkodó, Toponár. *1888, Toponár. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be mint népfőlkelő. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett a lopusznoi harcokban. Átkerült a 105. ezred kötelékébe és ment a román hadszíntérre. Résztvett a románok elleni támadásban, a visszavonulásban, majd az újabb előnyomulásban. 1917 szeptember 5-én megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Csordás Anna, leánya Margit.

Csinesák István ácsmester, Szabadhidvég. *1893, Szabadhidvég. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de Jablonkinál megsebesült. Felépülve újból az orosz harctérre került. Harcolt Sopanownál, Pieniakinál, majd Tölgyesenél és Waschkutznál. Itt sebesülten fogságba esett, de 6 hónapi fogság után csapataink a felmentett Kalkownál kiszabadították. Bevonulása után az olasz frontra került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kolonics Mária, leánya Mária.

Csire N. Illés kisbirtokos, Rinyaszentkirály. *1887, Rinyaszentkirály. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk kötelékében az oroszokat üldöző harcokban Dobrot-

wornál, Krupiecnél és harcolt az Ikwa mentén, Sopanownál súlyosan sebesülten fogságba esett. A fogságban bal lábát amputálták és mint esereroikkant tért haza. Kitüntetései: O₁, K. cs. k. Felesége Nagy Katalin, fia Lajos.

Csiszár Lajos gazdálkodó, örvezető, Orci. *1881, Orci. Ezredünkben 1904-ben szolgált Kaposvárott és 1905-ben Budapesten. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkkel a szeptemberi hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál és Szezerzenél, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 29-én Turkánál megsebesült. Felépülése után ment 1915 júniusában az orosz frontra másodszer. Harcolt Dobrotwornál, Krupiecnél és Sopanownál. Résztvett állásharcainkban is, de 1916 júniusában Lopuszónál másodízben is megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Szabadkára helyezték és innen ment egy trachomával századdal 1917 február 2-án az olasz frontra. Tirolnban teljesített szolgálatot 1917 júniusig, mikor szabadságolták, majd közérdekből felmentették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnak. Felesége Kiss Zsófia, fia Lajos.

Csiszár László gazdálkodó, Orci. *1872, Orci. Ezredünkben 1895-ben szolgált ténylegesen Kaposvárott. 1915 november 3-án a 19. h. gy. ezredhez vonult be háborús szolgálatra és ment 1916 április 16-án az orosz hadszíntérre. Kirlibabánál 1916 június 14-én megsebesült. Felépülése után bevonult pótzászlóaljához Pécsre, honnan októberben ment másodszer az orosz frontra Wolhyniába. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1917 augusztus 25-én ment az olasz frontra, ahol a front összeomlása érte. 1918 novemberében szerelt le Kaposvárott. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnak. Felesége László Rózi.

Csizmádia Sándor gazdálkodó, Balatonendréd. *1899, Balatonendréd. 1917 március 10-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre, ahol aknavető tanfolyamot végzett. Innen került le az olasz frontra, ahol résztvett ezredünk összes hadműveleteiben. A front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Felesége Szemerei Mária, gyermekei Gyula és Mária. — Bátyja: Gyula a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva az orosz fronton hősi halált halt.

Csokona István m. kir. adóhivatali altiszt, tizedes, Szigetvár. *1896, Nagydobsza. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, harcolt Lopuszónál és Batkownál. Az ezreddel került a román harctérre is Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. 1918 elején ment ezredünkkel az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave-menti csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért

haza és leszerelt. Hareteri szolgálata megszakítás nélkül 36 hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Nős, két gyermek atyja.

Csolig József gazdálkodó, Somogyaracs. *1885, Rinyaújnép. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz és ment a munkásoktaggal a szeptemberi hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került. Sta-Luciánál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantát elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Császár Erzsébet, gyermekei Anna férj. Herbai Józsefné, József, Sándor, Mihály és Mária.

Csorgrádi (Czerkovitz) Gyula szakács, szakaszvezető, Kaposvár. *1887, Kaposvár. Ezredünkben 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. I-ső zászlóaljunk kötelékében ment a szeptemberi hadszíntérre, ahol láblövéllel megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1914 szeptemberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában 1915 március végéig, mikor másodízben is megsebesült. Harmadízben a román fronton vitték, ahol résztvett ezredünk harcainban, de Vöröstoronynál súlyos fejlövéllel megsebesülve, kórházba szállították. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkanttá nyilvánították és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Feleségét Fogvay Katalint mint hadözvegyvet vette el. Kinek első férje Takács Lajos építész mint 100 százalékos rokkant 1929-ben a harctéren szerzett tüdőbaj következtében hősi halált halt.

Csonka János gazdálkodó, Torvaj. *1878, Torvaj. 1899–1902-ben szolgált ezredünkben Budapesten és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábort ezredünkkel ment a szeptemberi hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Az üldözőharcokat Krupiecnél, Dobrotwornál és Krupiecnél küzdötte végig. Résztvett a sopanowni, lopusznoi és tölgyesi harcainkban is, de 1917 október 6-án Waschkutznál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 november 7-én tért haza. Felesége Horsa Julianna, gyermekei Erzsébet, István és Zsuzsanna. Az 1916 augusztus 5-én Trosejanecnél lezajlott ütközetben tanúsított vitéz magatartásáért hadtestparancsnoki díjseréft kapott.

Csonka József gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1886, Karád. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szeptemberi hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 május 23-án súlyosan megsebesült, melyből kifolyólag fegyvernélküli szolgálatra

minősítették. 1917 augusztus 20-án felmentették. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Erzsébet, gyermekei Gizella, Mária és Anna.

Csordás Lajos Beszkárt gépkocsivezető, örvezető, Budapest. *1891, Pat (Somogy m.) Tényleges katonai szolgálatra 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A klosterneuburgi gépkocsitörzshöz osztották be, melynek kötelékében előbb a szerbiai, majd a montenegrói és romániai hadszíntéren teljesített szolgálatot. Itt osztották be a német alpesi hadtesthez. Ennek kötelékében került az olasz frontra. Haretéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O₂, Vas é. k., K. cs. k. Felesége Baatz Emma, gyermekei Lajos és Magda.

Csuring Sándor gazdálkodó, Libickozma. *1898, Libickozma. 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz és ment novemberben a román hadszínterre. Résztvett ezredünk hadműveleteiben itt, valamint Bukovinában, majd 1918-ban az olasz harcúterén egészen a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Garai Julianna, fia József.

Csutorás István m. kir. postafelügyelő, szakaszvezető, Kispeszt. *1886, Marcali. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben Budapesten és Kaposvárott. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra és 1914 október 4-én a 4. menetszázaddal kikerült az orosz hadszínterre. Résztvett az Uzsok, Fenyvesvölgy, majd a Turka és Sambor körüli harcokban. Az ezreddel került az orosz-lengyelországi harcokhoz és a kárpáti nagy téli csatához. Végigküzdötte az oroszokat üldöző harcokat, de 1915 szeptemberben megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pötttesthez Reichenbergbe. Innen két hónapi kiképzőszolgálat után áthelyezték a vasúti és táviróezredhez. Mint tábori távirászt teljesített szolgálatot a szerbiai és törökországi fronton az összeomlásig. Haretéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: Kor. vas é. k., K. cs. k., 1908-as e. é. Felesége Gelencsér Anna, gyermekei Mihály, Gizella és József. — Sógora Sabácnál ezredünk kötelékében halt hősi halált.

Czabula Károly gazdálkodó, Babod. *1883, Szabadhidvég. Ténylegesen 1904-ben szolgált és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszínterre ment, majd innen az orosz frontra került, ahol 1916 október 1-ig vett részt a hadműveletekben, mikor a 7. huszárezred kötelékében az olasz hadszínterre került. 1917 november 20-án a román frontra vezényelték 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes ütközetekben, majd a 44. gy-ezreddel az olasz frontra ment és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Suplicz Anna, fia János. — Fivére: Gyula mint 17-es honvéd a szerb hadszíntéren 1914-ben hősi halált halt.

Czifra János gazdálkodó, szakaszvezető, Somogysárd. *1897, Somogysárd. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez. 1915 december 15-én került az orosz hadszínterre az Ikwa-menti

harcokhoz. Innen ment Lopusznóhoz, ahol tizedessé lépett elő. 1917 februárjában a román frontra került, de itt megbetegedett. Felgyógyulása után Pilsenben a katonai rendőrségnél teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vancsura Magdolna, gyermekei József, Lőrinc és Magdolna. — Bátyja: János ezredünkben harcolva Sopanownál 1915-ben hősi halált halt.

Czifrák József ny. á. detektívfelügyelő, szakaszvezető, Babócsa. *1884, Babócsa. Ösrégi babócsai család sarja, elődei itt gazdálkodtak. Ezredünkben 1905–08-ban szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Fegyvergyakorlatait is nálunk tette le. A világháború alatt a m. kir. államrendőrség szolgálatában állván, hivatalból felmentették a frontszolgálat alól. Felesége Herzensenyák Julianna, gyermekei Mária és Julianna.

Czigány Péter gazdálkodó és cipész, Drávaszentés. *1891, Drávaszentés. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszínterre. Harcolt a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Október 8-án fogságba esett, honnan 1920-ban tért vissza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Nemes Julianna, gyermekei Veron és Rózsi.

Czippán József ács, tizedes, Vése. *1889, Vése. 1910-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszínterre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is a 2. lemerbergi csatához. Harcolt a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban, de innen 1915 február közepén betegen vitték kórházba. Felépülése után 1915 augusztusában ment másodízben az orosz frontra, ahol résztvett 1917 január 5-ig ezredünk összes ütközeteiben, de újra megbetegedett. Harmadízben 1917 augusztusában a román frontra került, majd az ezreddel az olasz harcúterre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében 1915 augusztus 15-ig, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz és 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Czipóth Vendel m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. *1888, Háromfa (Somogy m.) Ténylegesen 1909–11-ben szolgált ezredünk 5. századánál Budapesten és Bileken. A balkáni zavarok miatt a szolgálatban visszatartották 1913 augusztus 22-ig, mikor véglegesen leszerelt. 1913 október 7-én lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe és a világháború alatt mint nélkülözhetlent a szolgálat érdekében felmentették. Tulajdonosa az 1912–13. m. keresztnék és a Háb. e. é.-nek. — Testvéröccse: István ezredünk kötelékében harcolva a Kárpátokban hősi halált halt. Testvérbátyja: János ugyan-csak ezredünk kötelékében harcolva orosz fogságba esett, honnan a mai napig sem tért haza. Felesége Kutyák Veronika, leánya Anna.

Czita János gazdálkodó, Bába. *1885, Bába. 1906–07-ben szolgált ez-

redünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszínterre került, ahol kis megszakítással 33 hónapon keresztül vett részt ezredünk ütközeteiben. Két ízben megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Imró Erzsébet, fia János. — Sógora: Imró István a 24-es vadászszázalaj kötelékében harcolva az olasz fronton 1915-ben hősi halált halt.

Czmerk András hentesmester, tizedes, Curgó. *1885, Berzence. 1906–1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot 1915 októberig, mikor mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből és leszerelt. Tulajdonosa az 1908. jub. e. é.-nek.

Czmerk Sándor hentesmester, őrmester, Berzence. *1883, Berzence. Ezredünkben 1904–07-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és kezdetben a pótzászlóaljnál mint kiképző teljesített szolgálatot, majd 1916 szeptemberében a román frontra ment. Harcolt itt 105-ös ezredünk kötelékében az összes ütközetekben, majd az ezreddel az olasz frontra került, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k.

Czobor József gazdálkodó, Tengőd. *1891, Tengőd. 1913-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszínterre a 2. lemerbergi csatához. Itt 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulása után 1915 júniusában a dobrotwori ütközethez került, majd résztvett az oroszokat üldöző harcokban. 1915 szeptember 11-én újból megsebesült. Harmadízben 1915 november 28-án sebesült meg Sopanownál. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól vezényelték utasztanfolyamra, melynek elvégzése után kikerült a román harcúterre Tölgyeshez. Innen az olasz harcúterre került és itt volt a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Récsey Éva, fia József.

Czuffer József gazdálkodó, Balatonendréd. *1884, Balatonendréd. 1907-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztággal ment a szerb hadszínterre, majd innen 1915 májusában az olasz harcúterre. Résztvett itt az összes hadműveletekben 1915 november 15-ig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol 1916 január 25-én felülvizsgálaton bizonytalan időre szabadságolták. Felesége Németh Erzsébet, fia Mihály. — Sógora: Csepeli Vince a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolt és hősi halált halt.

Dakos István gazdálkodó, tizedes, Kisasszond. *1896, Kisasszond. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be és október 29-én az orosz hadszínterre került. Résztvett a sopanowi, lopusznói és pieniak-i ütközetekben. Harcolt Tölgyesnél, majd az olasz harcúterre ment. Innen betegen vitték kórházba, ahol a forradalom kitörése is érte. Haretéri szolgálata 28

hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Erzsébet, fia István.

Dakos János gazdálkodó, tizedes, Kisasszond. *1887, Kisasszond. 1908-ban szolgált ezredünkben. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben egyhuzamban 1916 szeptember 16-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulva 1917 áprilisában került másodszer az orosz, majd a román frontra. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. Harcolt a piave-menti csatában és a Montello bevételénél. Az ezreddel tért haza és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Dalmati Ferenc gazdálkodó, Szabadszék. *1884, Szabadszék. Ezredünkben 1906-ban szolgált és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra került, harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1914 december 12-én megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment újból az orosz frontra. Résztvett a Czeremchái ütközetben, majd harcolt a Burgmentén, Krupienél, Sopanownál, Lopusznónál, Pieniakinál, Tölgyesenél és Waschkutznál. Lekerült az olasz harctérre a Piave mentére, de a Montello bevételénél megsebesült. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k.

Dani István ifj., gazdálkodó, őrmester, Rinyahosszúfalu. *1889, Rinyahosszúfalu. Ezredünkben 1910–13-ban szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le, majd 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd ezredünkkel került az orosz harctérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában, de Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1914 decemberében ment másodízben az orosz harctérre. Harcolt orosz-lengyelországi harcainkban, majd a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 13-án Jablonkinál ismét megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott ápolás alatt, majd bevonulva a pótzászlóaljhoz felülvizsgálaton tartósan szabadságolták. 1916 szeptemberében újra behívták és az olasz harctérre vezényelték, ahol 1917 január 20-ig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Daxner Géza postamester, tizedes, Nagykónyi. *1891, Bedeg. 1914-ben sorozták be ezredünkhöz és 1915 elején vonult be Reichenbergbe. Itt teljesített szolgálatot 1916 januárig, mikor áthelyezték a volt cs. és kir. 52. gy.-ezredhez. Lekerült az olasz harctérre és résztvett ezrede összes ütközeteiben 1916 végéig, mikor beteg ment kórházba. Felgyógyulva segédszolgálatosnak minősítették és számvivői tanfolyamra vezényelték. Mint számvivő került Albániába, honnan 1918 végén Prágába ment és novemberben leszerelt.

Dávid Endre gazdasági, I. oszt. számvivő, Zsófiapuszta, u. p. Urkut (Veszprém m.). *1889, Alsónyék. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vo-

nult be háborús szolgálatra és ment az első menetzászlóaljhoz az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, majd a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba is, de megbetegedett. Felépülése után 1915 júniusában ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az üldözőharcokban, de az Ikwa mentén ismét megbetegedett. Harmadízben 1916 januárjában ment az orosz frontra, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1917 januárjáig, mikor a pótzászlóaljhoz ment. 1917 áprilisában az olasz harctérre vezényelték, ahol a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez vezényelték. Résztvett az összes ütközetben, majd a Piave-menti csata után a nyugati harctérre került, honnan 1918 szeptemberében a pótzászlóaljhoz került. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k.

Dávid K. Lajos, a Balaton Hajózási Társaság üzletvezetője, tizedes, Balatonszemes. *1889, Lengyeltóti. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz és ment szeptemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti csatában, orosz-lengyelországi harcainkban és harcolt a kárpáti nagy téli csatában, 1915 április 13-án a Czeremchán megsebesült. Felépülése után bevonult a pöttesthez, honnan 1915 november 11-én ment másodízben az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Harcolt állásharcainkban, majd az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez és Bukovinába Waschkutzhoz. Ugyancsak az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, ahol harcolt a Piave mentén a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂ Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pálffy Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Sarolta és Magdolna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Deák József gazdálkodó, Csurgó. *1897, Csurgó. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 december 7-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntérre 1918 június 18-ig, mikor a Piave mentén megsebesült. 1918 augusztus 2-án újból az olasz frontra került és ott harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é. háromszor, K. cs. k., Seb. é.

Deesi Sándor szijgyártómester, szakaszvezető, Ujpest. *1886, Taszár. 1907–10-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 42 hónapon keresztül. Assiagonál egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Miklósi Zsuzsanna. — Öccse: István a Kárpátokban harcolva hősi halált halt.

Defner Henrik kőművesmester, Ecsény. *1884, Bonnya. 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 június 17-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcok-

ban Ostrozece-nél, Krukienee-nél, Kamionkánál és Dobrotwornál, majd Krupiecnél. Harcolt az Ikwa mentén, majd Lopusznónál. Az ezreddel került a román hadszíntérre is Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz, de 1916 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs.

Delj Ferenc m. kir. I. o. postaaltiszt, Szekszárd. *1896, Szekszárd. A m. kir. posta szolgálatába 1913-ban lépett és így a világháború kitörésekor a katonai szolgálat alól felmentették. 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe és kiképzése után 1918 apr. 27-én az olasz hadszíntérre ment. Résztvett a piavei csatában. A front összeomlása-kor tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek.

Deutsch László kereskedő, tizedes, Tamási. *1887, Tamási. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be Kaposvárra. A tábori ezreddel került a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt és a román harctéren. Harcolt az olasz fronton is. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Donnenberg Janka, gyermekei György és Sándor. Sógora, Deutsch Lipót, ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Déhmár Antal gazdálkodó, Somogytúr. *1882, Somogytúr. Ténylegesen 1903–6-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, de súlyosan megsebesülve a pótzászlóalj felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50 százalékos hadirokkant.

Dékány János Bszkrt. kalauz, Pest-szentlőrinc. *1893, Tolnatamási. 1914-ben vonult be Szekesfehervárra a munkásosztaghoz és ment az orosz hadszíntérre. 1915 márciusában került ezredünkhöz. Kiképzés után a 12. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sopanow-i ellentámadásban, ahol megsebesült. Felgyógyulva 1916 áprilisában került újból az orosz frontra, majd a román hadszíntérre. 1917 október hó 6-án sebesülten orosz fogságba esett és 1918 szeptember 3-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Harctéri szolgálata 30 hónap.

Dékány József koreszmáros, örvezető, Döbrököz. *1892, Döbrököz. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és ment mint tényleges állományú az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző és állásharcokban. Harcolt a román fronton, majd Bukovinában 36 hónapon keresztül egyhuzamban, de 1917 október hó 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 közepén szökve tért haza. Bevonulása után lekerült az olasz hadszíntérre is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: K. cs. k. és az 1912–13-as m. k. Felesége Danes Katalin, gyermekei Annus, József és Gyula. Testvérei, János és Gyula a harctéren szerzett betegségükben hősi halált haltak.

Dér József gazdálkodó, Bába. *1896, Bába. 1915 június 14-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt Wolyhyniában Lopuszónán, majd Pieniakinál. Innen légnyomással került kórházi ápolás alá, majd felgyógyulva újból az orosz frontra került. Innen bizonytalan időre szabadságot kaptak. A forradalom kitörése Kaposvárról érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Diek Izidor kereskedő, tizedes, Bonyhád. *1887, Bonyhád. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és ment a 4/44-es munkásosztagnak Sarajevóba. Itt teljesített szolgálatot 1915 végéig. Ekkor bevonult a pötttesthez, honnan az orosz hadszíntérre került. Ezredtörzsről mint telefonista nyert beosztást és mint ilyen végigküzdötte a Lopuszónai, Tölgyes-i és Waschkutz-i ütközeteket. Az ezreddel ment az olasz harctérre és a piavei csatákhoz. Résztvett a Montello elleni támadásban is. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és szerelt le. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., H. e. é.

Diósy György gazdálkodó, Tamási. *1887, Tamási. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgálatra. Kiképzése után ment orosz lengyelországi harcainkhoz, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 15-én a Piaski magaslaton sebesülten fogságba esett, honnan 1918 június 28-án tért haza. Felesége Hajdics Erzsébet, gyermekei Mária és György.

Dobay Sándor vendéglő- és szállodatulajdonos, Barcs. *1899, Kapronca. Iskoláit Barcon végezte, de iparát Budapesten gyakorolta mint pincér és főpincér. 1931 óta önálló vendéglős és szállodatulajdonos Barcon. Szakmájának elismert tekintélye úgy Barcon mint a környéken és birja a közönség bizalmát. Közismert jótékonyágáról és hazafias magatartásáról. Felesége Józsa Margit, fia László.

G. Dohor József, a „Hangya“ üzletvezetője, tiszthelyettes, Nagydobsza. *1886, Kisdobsza. Ezredünkhöz 1907-ben vonult be tényleges szolgálatra, majd felvettette magát a továbbszolgáló altiszti állományba. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben egyhuzamban 23 hónapon keresztül 1916 július 16-ig, mikor Beresteckónál fogságba esett, honnan 1918 áprilisában tért szökve haza. Bevonulása után az olasz frontra vezényelték és ott is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Balogh Matild, fiai Tibor és István.

Dohor József gazdálkodó, szesz-főzetulajdonos, szakaszvezető, Kisdobsza. *1892, Kisdobsza. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment 1915-ben az orosz hadszíntérre. Mint a műszaki csapatunk tagja harcolt 42 hónapon keresztül az orosz, román és az olasz hadszíntéren, de a Piave-menti csatában megsebesült. Rövidesen ismét az olasz frontra került, ahol az összeomlásakor mint az utóvédnek kirendelt

zászlóalj tagja 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 15-én tért haza. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hegedüs Katalin, fiai József és Dezső.

R. Domján József ny. m. kir. áll. r. főtörzsrőrmester, szakaszvezető, Hobol. *1884, Hobol. Ezredünkben 1903–06-ban szolgált ténylegesen. 1911-ben lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe. Mozgósításkor önként jelentkezett háborús szolgálatra és 1914 dec. 31-én ment orosz lengyelországi harcainkhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 12-én Jablonkinál súlyosan megsebesült. Felépülése után az olasz hadszíntérre került, ahol a Doberdón harcolt, majd a szerb harctérre vezényelték, honnan Montenegróba ment. Innen vezényelték Dél-Tirolba, de Roveretónál ismét megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Jub. e. é. Felesége Putis Matild, fiai József-György és Imre-Béla. Jegyzője a Kisgazdakörnek és a Nep helyi csoportjának titkára.

Domján Sándor gazdálkodó, Böhönye. *1892, Vörs. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz Bilekre. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1914 december 21-ig, mikor megsebesült. Másodízben a kárpáti nagy téli csatához került, majd résztvett az oroszokat üldöző harcainkban, de decemberben megbetegedett. Harmadszor 1916 március 14-én került ismét az orosz, majd a román harctérre, 1917 januárjában ismét megsebesült. Felgyógyulása után az olasz frontra vitték és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bódis Katalin, fia József.

Domsa János gazdálkodó, Sávoly. *1890, Sávoly. 1911-ben szolgált ezredünkben Kaposvárról és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz harctérre vitték. Résztvett itt a Görz körüli harcokban, harcolt a Doberdón, de 1916 májusában megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzljhoz, honnan 1917 szeptemberében a román frontra vezényelték. Itt 105-ös ezredünkkel nyert beosztást és harcolt mint géppuskás az ezred összes ütközeteiben 1918 márciusáig, mikor megbetegedett és kórházba szállították. A forradalom kitörése is kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., Seb. é. Felesége Molnár Julianna, fia Jenő. Testvére, József ezredünk kötelékében halt hősi halált.

Domsa Lajos gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyásmon. *1886, Somogyásmon. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 júl. 27-én vonult be háborus szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkerezetségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lembergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 június 20-án

megbetegedett és kórházba szállították. Felépülve a pótzljnál teljesített kiképzőszolgálatot, majd 1916 elején újból az orosz harctérre ment. Résztvett ezredünk ütközeteiben 1917 márciusáig, mikor megbetegedett. Felépülve 1918 februárjában az olasz harctérre vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: O., kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as jub. e. é. Felesége Jakab Teréz, fia Lajos.

Dorner Béla egyenruhaszabó, őrmester, Székesfehérvár. *1883, Bolhó. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A 6/44-es munkásszázaddal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1915 január közepéig részt vett az összes hadműveletekben. 1915 jún. 29-én került tábori ezredünkhöz az orosz hadszíntérre, ahol 1916 végéig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de megbetegedve kórházba szállították. 1917 februárjában Dél-Tirolba vezényelték, ahol augusztusig teljesített szolgálatot, majd az olasz hadszíntéren a Piave mentére került. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Stern Rózi, fia Ernő.

Doszpod Lajos gazdálkodó, tizedes, Sárpilis. *1890, Gindlicsalád. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Kezdetben a pótzljnál teljesített szolgálatot, majd az orosz frontra került. Résztvett ezredünk orosz lengyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. 1915 márciusában Jablonkinál megsebesült. Felépülve bevonult a pótzljhoz, honnan géppuskástanfolyamra vezényelték. Ennek elvégzése után mint géppuskás ment az orosz hadszíntérre, majd a román frontra Tölgyeshez és Békáshoz. Ezredünkkel került az olasz harctérre is. A Piave-menti harcokban és a Montello bevételében vett részt, majd harcolt a Mte Tombán. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Anna, gyermekei Erzsébet és Lajos. Testvérei István és János az orosz hadszíntéren hősi halált haltak.

Dóra József gazdálkodó, szakaszvezető, Böhönye. *1895. 1915 máj-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után altiszti iskolába vezényelték, majd áthelyezték a III. csendőrkerületi parancsnoksághoz. A román háború kitörésekor Orsovára, majd Bukarestbe vezényelték és itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Gyenese Julianna, leánya Ilonka.

Dóra Sándor m. kir. áll. r. főtörzsrőrmester, Pestszentlőrinc. *1891, Nagygomba (Som. m.). Ténylegesen 1912–13-ban szolgált ezredünk 13. századában. Mozgósításkor vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkerezetségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. — Itt 1914 december 7-én éjjel egy szuronyroham alkalmával megsebesült és fogságba esett. Mint fogoly meg-

fordult Szibéria számos táborában és 40 hónapi fogság után 1918 telén tért haza. Tulajdonosa az 1912—13. m. k.-nek és a K. cs. k.-nek. 1919—20-ban a 4. sz. esendörkerületnél teljesített szolgálatot. Felesége Tütő Julianna, gyermekei Irma, Sándor, Jenő és Tibor.

Döme János gazdálkodó, Alsó-nyék. *1894, Alsónyék. Ezredünkhöz 1914 október 25-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett még az üldöző harcokban, de 1916 elején megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz harctérre került, majd innen Belgrádba vezényelték. Innen került az olasz frontra, ahol harcolt a Piave-menti csatákban. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Kiss Zsuzsanna.

Döme Pál gazdálkodó, Alsónyék. *1896, Alsónyék. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Harcolt Ikwa-menti harcainkban, de Lopuszónánál megsebesült. Felgyógyulva a román frontra került, honnan betegen ment kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz és 1918 novemberében leszerelt. Felesége Kiss Sára, gyermekei Pál és Sarolta.

Dömötör János, a Rimamurány Salgótarjáni Vasmű altisztje, őrmester, Bpest. *1886, Kutas (Som. m.). Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra mozgósításkor vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre, Sabáchoz. Innen az orosz, majd 1915 májusában az olasz hadszíntérre került, ahol résztvett a Tolmeini hídfő harcaiban. Itt küzdött egyhuzamban 1917 közepéig, mikor súlyos betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után felülvizsgálaton mint 25%-os rokkantat segédszolgálatosnak minősítették. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Garnaj Anna, gyermekei János és Sándor.

Dömötör Sándor gazdálkodó, Decs. *1894, Decs. Ezredünkhöz 1914 október 20-án vonult be és ment 1914 december 31-én az orosz lengyelországi frontra. Az ezreddel került a kárpáti téli csatákhoz is. Innen láb-fagyással vitték kórházba, majd felgyógyulása után a póttestől mint segédszolgálatost Brúxbe vezényelték. Itt a fogolytáborban teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek, Decs község előjárója és az Alsódunántúli Mezőgazdasági Kamara tagja. Felesége néh. Asztalos Rákhel, leánya Erzsébet.

Dömötör Ferenc gazdálkodó, Nemespátró. *1889, Nemespátró. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldöző-harcokban, de 1915 szeptember 16-án megsebesült. Felépülése után 1916 február 14-én ment másodikban az orosz harctérre, honnan 1916 aug. 15-én légnomással vitték kórházba. 1916 szeptember 14-én a román hadszíntérre került 105-ös ezredünkhöz és résztvett ezrede összes ütközeteiben 1917 február 2-ig, mikor megsebesült. Felépülése után 1917 májusában ment ezredünkhöz a román

hadszíntérre, majd az ezreddel az olasz frontra és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dömötörfy Julianna, leánya Erzsébet.

Durci Lajos gazdálkodó, őrzető, Nak. *1891, Nak. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érkezett. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. leMBERGI csatában, de Horozana Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan újból az orosz frontra került, de a kárpáti nagy téli csatában ismét megsebesült. Kórházi ápolás után a pótzászlóaljtól ment harmadízben az orosz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek. Felesége Ferenc Magdolna, fia Lajos.

Egerszegi Dénes gazdálkodó, őrmester, Patalom. *1889, Patalom. 1910-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a Sabác elleni támadásban. Ekkor egy karhatalmi szakasz parancsnokának neveztek ki és a Timók-hadosztály leverése után itt teljesített szolgálatot 1917 márciusáig, mikor irodai szolgálatra osztották be, majd mint kurir teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Vas é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Török Erzsébet, gyermekei Sándor, Dénes és Erzsébet.

Egerszegi László gazdálkodó, őrzető, Kaposfüred. *1893, Kaposfüred. Ezredünkhöz 1914 augusztus 24-én vonult be. Kiképzése után az orosz lengyelországi harcokhoz került, majd innen ezredünkkel ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 március 13-án megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 szeptemberében az Ikwa-menti harcokhoz vitték. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1916 július 21-ig, mikor Beresteckónál fogságba került. 1918 március 24-én tért haza és bevonult. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pete Anna, gyermekei László és Sándor.

Egle Lajos terménykereskedő, őrmester, Bátaszék. *1891, Bátaszék. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került a szerbiai, majd az orosz hadszíntérre. Megszakítás nélkül, csak rövid szabadságot élvezve, állandóan, összesen 52 hónapon keresztül teljesített az összes harctereken szolgálatot, miközben megszerezte az Ezüst és Vas é. keresztet a vitézségi érem szalagján, a Br. vit. érmét és K. cs. k.-et. Tulajdonosa az 1912—13-as m. keresztnek. Felesége Bakó Julia, gyermekei Lajos és Julia.

Egri Ferenc gazdálkodó, tizedes, Nemes. *1872, Nemes. Ezredünkben 1893—96-ban szolgált. 1915 november

3-án a 19. h. gy.-ezredhez vonult be háborús szolgálatra és mint kiképzőtiszt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Törő Julianna, gyermekei Ferenc és Etus.

Egri István szíjgyártó, Patalom. *1889, Gesztvi. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érkezett. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett a Sabác elleni ütközetben. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt a 2. leMBERGI csatában, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál, de 1914 október 6-án megsebesült. Felépülése után 1915 március 13-án került a kárpáti nagy téli csatához, ahol mint géppuskás harcolt 1915 május 15-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulva, 1916 szeptemberében a román frontra ment, majd az ezreddel Bukovinába, végül az olasz hadszíntérre. Résztvett itt a Piave-menti harcokban és a front összeomlása után hazatért. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., H. e. é. Felesége Bajzáth Teréz, gyermekei Erzsébet és István.

Egyed Gyula gazdálkodó, Felsőnyék. *1895, Felsőnyék. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerb hadszíntérre és Valjevótól került az olasz harctérre. A Doberdón beosztották a 46. gy.-ezredhez, melynek kötelékében végigküzdött 2 Isonzó-csatát, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, de 1916 augusztus 5-én felmentették. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Földesi Róza, gyermekei Sándor és Róza.

Egyed István gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1887, Fonyód. 1899-ben szolgált ezredünkben. 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, de 1914 szeptember 25-én fogságba esett, honnan 1918 szeptemberében szökve tért haza. Megfordult Szibéria számos táborában, majd külső munkára adták ki. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Matild, gyermekei Ferenc és Katalin. — Testvére: Károly a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolt és 1916-ban az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Egyed István malomportás, őrzető, Kaposvár. *1894, Tolnatamási. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi harcokban, harcolt a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldözőharcokban 1915 májusig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után az olasz harctérre vezényelték, majd innen a román frontra került. 1918 elején ismét az olasz harctérre vitték, ahol a front összeomlásáig vett részt az összes hadműveletekben. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Berecz Rozália. Három gyermek atyja.

Egyed József gazdálkodó, községi bíró, tizedes, Felsőnyék. *1874, Felsőnyék. Ténylegesen 1895—98-ban

szolgált ezredünkben. Fegyvergyakorlatait 1900, 1902, 1904-ben ugyan-csak ezredünkben szolgálta le. Mozgósításkor a 17. h. gy-ezredhez vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Huszonkét hónapi frontszolgálat után fogságba esett, honnan 1918 július 6-án tért haza. Felesége Bódog Julianna, gyermekei Jolán és Karolina.

Egyed Lajos gazdálkodó, Kadarkut. *1899, Kadarkut, 1917 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után távirótanfolyamra vezényelték. Lekerült az albániai hadszíntérre, résztvett a Lovcsen bevételében, valamint a megszállásban. Itt érte a front összeomlása is. Harctéri szolgálata 10 hónap. Felesége Hartmann Teréz, fiai Lajos és József. — Bátyja Imre a 48. gy-ezred kötelékében harcolva, 1916. évi augusztus 18-án az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Eibeck Antal, Apar. *1895, Apar. Harcolt a román és olasz fronton.

Eigner József borbélymester, Somogyvár. *1895, Somogyvár, 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz, de kiképzése alatt súlyosan megbetegedett, melyből kifolyólag fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Krep Mária, gyermekei Magda, László, Margit és Julianna. Fivére: Géza ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren 1915 szeptemberében hősi halált halt.

Eitner Gyula szerelő, Budapest. *1898, Nagyatád. Ezredünkhöz 1918-ban vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Felesége Hilszmayer Mária.

Elek Ferenc, Hont. *1893, Hont. Mozgósításkor bevonult és harcolt az orosz, román és olasz fronton.

Ember István gazdálkodó, örvezető, Pamuk. *1884, Somogyvár. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, de 1914 szeptember 11-én a II. lemergi csatában Szerzernél megsebesült. Másodízben 1916 május 10-én került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 szeptember 5-ig, mikor betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után mint gazdálkodót felmentették a háborús szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., 1908-as jub. e. é. Fia István.

Ember Sándor malomtulajdonos, Nemesdéd. *1893, Nemesdéd. Ezredünkhöz 1914 augusztus 24-én vonult be és ment október 2-án az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi harcokban, december 27-én megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremchán, de április 11-én fogságba esett,

honnan többszöri szökéskíséreltet után 1918 október 28-án hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Embersits Vendel v. közs. végrehajtó, törzsörmester, Dombóvár. *1891, Drávaszentes. Tényleges katonai szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Kaposvárott és Wienben szolgált. Itt érte a háború kitörése. Sabáchoz ment a tábori ezreddel, de itt 1914 augusztus 19-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. Innen ment 1915 őszén az orosz hadszíntérre. Mint géppuskás vett részt ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román és olasz harctéren 36 hónapon keresztül. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., 6 é. szolg. k., H. e. é. A nemzeti hadseregben 1925 októberéig szolgált. Fia László.

Eöry Elek szobafestő, szakaszvezető, Csurgó. *1893, Nagyatád. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után december 7-én ment orosz lengyelországi harcainkhoz, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 6-án megsebesült. Felépülése után 1915 október 29-én került újból az orosz frontra, ahol résztvett az ezred összes ütközeteiben, majd a román és végül az olasz harctérre ment és a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kondics Margit, gyermekei Ilona, Margit, Elek, Imre, Gyula és Sándor. Szolgált 1912—21-ben a nemzeti hadseregben.

Erdélyi József kórházi alkalmazott, szakaszvezető, Budapest. *1890, Szedres. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Budapestén és Wienben szolgált és mint szakaszvezető szerelt le. A világháború kitörése után tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba is, de 1914 november 20-án Krempánál súlyosan megsebesült. Felépülése után egy évre szabadságot kaptak, majd 1916-ban bevonult és ment 105-ös ezredünkhöz a román frontra. Résztvett itt az összes ütközetben, majd lekerült az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti csatában a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Katalin. — Öccse: Ferenc az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Erdős (Stefanovics) Lajos Máv. alkalmazott, Kaposvár. *1890, Kaposvár. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a vihágháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felépülve 1914 októberében az orosz harctérre vitték, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1935 márciusig, mikor fagyással került kórházba. Harmadszor 1915 novemberében ment az Ikwa-menti harcokhoz, majd harcolt az állásharcokban és a román fronton. Az ezreddel került Bukovinába is, de 1917 október hó 6-án Waschkutznál fogságba esett, hon-

nan 1918 február 13-án szökve tért haza. Rövidesen levezenyelték az orosz harctérre is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bognár Mária, hét gyermek atyja.

† **Ernyes Imre** vincellér, tizedes, Somogysárd. *1885, Somogysárd. Tényleges idejét 1907—10-ben szolgálta le ezredünkben s mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb, majd az orosz hadszíntéren vett részt ezredünk összes ütközeteiben, megszerezte a II. o. vitézségi érmet, de 1915 december végén súlyosan megsebesült. Súlyos sebével Marienstadtba szállították, de 1916 január 2-án hősi halált halt. Egyike volt ezredünk legderekabb altisztjének. Felesége Farkas Margit és fia József gyászolják és őrzik kegyelettel emléket. Megörökítjük őt ezredtörténetünk lapjain mi is az utókor számára, aki fiatal életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Ernyes József lovászmester, tizedes, Somogysárd. *1890, Homokszentgyörgy. 1911-ben vonult be a volt cs. és kir. 5. huszárezredhez és 1915 január 25-én került ezredünkhöz. A kárpáti nagy téli csatához került 1915 március 8-án, de május 5-én lábfagyással szállították kórházba. Felülvizsgálaton könnyűszolgálatosnak minősítették és a Budapesten állomásozó 29. h. gy-ezredhez tették át. A zalaegerszegi fogolytáborban teljesített szolgálatot 1918 január hó 5-ig. Ekkor került a 19. h. gy-ezredhez és ennek kötelékében volt a forradalom kitöréséig. Felesége Szabó Rozália, leánya Rózsi.

vitéz Esküdt János gazdálkodó, Kaposfüred. *1892, Kaposfüred. Ezredünkhöz 1914 aug. havában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1914 nov. 18-án ment az orosz hadszíntérre. Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában harcolt, de 1915 máj. 20-án megsebesült. Tizenégy nap mulva vissza került a frontra, de júniusban tifuszból megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol felülvizsgálaton csak segédszolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen szolgált 1917 elejéig, mikor febr.-ban a román hadszíntérre ment. Innen ment az ezreddel az olasz harctérre. Mint a rohamcsapat tagja résztvett a Piave-menti csatában, valamint a Montello bevételében. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. — Felesége Szabó Mária, gyermekei Mariska és Ferenc. Öccse, István az 51. gy-ezred kötelékében a Doberdór hősi halált halt.

Esküdt Sándor gazdálkodó, törzsörmester, Gölle. *1875, Gölle. Ténylegesen 1896—99-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én a m. kir. csendőrséghez vonult be háborús szolgálatra. A tabi őrstől Erdre, majd a tábori csendőrséghez Bielebe helyezték. Rövidesen az orosz hadszíntérre ment és ott teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. Törzsörmesterré 1918 februárjában lépett elő. Kitüntetései: Kor. vas. é. k., H. e. é., VI. é. sz. k. Felesége Kiss Julianna, fia Lajos.

Esze István gazdálkodó, szakaszvezető, Kaposvár. *1887, Drávafüred. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett hábo-

rus szolgálatra. 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához, majd harcolt az üldözőharcokban, de 1915 júniusában megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzáljhoz, ahol 1917 közepéig teljesítette a pótzáljot, majd a csendőrséghez vezényelték és ott érte a frontösszeomlás. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k., H. e. é. Felesége Rozália, gyermekei István és Rozália férj. Bánhalmi Mártonné.

Esze József gazdálkodó, Somogy-szob. *1889, Somogy-szob. Ezredünkben 1910-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre is. Résztvett itt ezredünk összes ütközetében, egy ízben meg is sebesült. Ezredünkkel ment a román, majd az olasz frontra is. Harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után tért haza és leszerelt. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hosszú Rozália.

Euqisch György gazdálkodó, tizedes, Molványhid. *1884, Szulok. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, majd a román frontra ment és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Freiszberger Teréz, gyermekei Katalin, Adám, Károly és Teréz.

Ezer Adám gazdálkodó, őrmester, Tolna. *1890, Tolna. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett a II. leMBERGI csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana Wielkánál megsebesült. Felépülése után rövidesen újból az orosz frontra került, ahol részt vett ezredünk összes ütközeteiben a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző és állásharcokban. Az ezreddel került a román harctérre is Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhöz. Lement az olasz harctérre is, ahol a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Steinbach Erzsébet, leányai Magdolna és Erzsébet.

† **Ezer Antal** hajós, őrmester, Tolna. *1890, Tolna. A világháborút végigharcolva a front összeomlása után az olasz harctérről hazatértében Sopronban megbetegedett. Kórházba szállították, de három nap múlva meghalt. Sopronban temették el katonai pompával. Több háborús kitüntetés tulajdonosa volt.

Ezer Ferenc gazdálkodó, Tolna. *1891, Tolna. Ezredünkben 1912-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak ezredünkkel került az orosz hadszíntérre is. Résztvett a 2. leMBERGI csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban Krempanál és Bukovánál, de itt 1914 december 4-én súlyosan megsebesült és sebesülten fogságba esett, honnan

1918 elején szökve tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz és ment az olasz hadszíntérre. Innen betegen vitték kórházba, ahol a forradalom kitörése is érte. Gyermekei János, Ferenc és Márta.

Ezer József kovácsmester, Tolna. *1894, Tolna. 1914 júliusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzés után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt Jablonkinál és az ezt követő harcokban, de 1915 április 1-én fogságba esett, honnan 1920 december 25-én tért haza. Felesége Schneringer Mária, gyermekei Mária, Anna, Irén és Teréz.

Égi Antal gyári munkavezető, szakaszvezető, Bonyhád. *1889, Bonyhád. 1910–12-ben szolgált ezredünk 2. zászlóaljában. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Piaskinál 1914 szeptember 11-én megsebesült. Rövidesen visszakerült Turkához, ahol résztvett az orosz-lengyelországi és a kárpáti harcokban. Az oroszokat üldöző, valamint az állásharcokban 1916 közepéig küzdött, mikor a póttesthez vezényelték. Itt a tartalékos tisztiiskolában mint kiképző teljesített 1917 szeptemberig szolgálatot. Ekkor Kaposvárra, majd innen az orosz frontra vezényelték. Résztvett a waschkutzi ütközetben, de október 6-án fogságba esett. Odesszában és Kiewben volt internálva, de megszökött és jelentkezett a póttestnél. Rövid szabadság után áthelyezték az I/64. Tráger-századhoz, mellyel az olasz frontra ment Assiagóhoz. 1918 november 3-án olasz fogságba került, honnan 1919 decemberében tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13. m. ker. Felesége Link Anna, gyermekei Antal, József és Ferenc. Öt fitestvére harcolt a világháborúban; kettő ezredünkben, kettő pedig a m. kir. honvédségnél.

Égi József gazdálkodó, Bonyhád. *1886, Bonyhád. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és Sabáchoz került a tábori ezreddel. Innen az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 végéig. Ekkor áttették a 105-ös ezredhez a román frontra. Az ezreddel ment az olasz harctérre is és itt volt a front összeomlásáig. 1916-ban a román fronton sebesült meg, 1918 júliusában az olasz harctéren. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1908-as jub. e. é. Felesége Eberling Erzsébet, gyermekei Alajos, Katalin, József, Rozália és Márta.

Fadgyas István gazdálkodó, Iharosberény. Szül. 1896. 1916 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 március 2-án az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, de 1917 október 27-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat 1918 márciusában elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Felesége Zex Julianna, fiai József és János.

Faggyas János m. kir. áll. r. detektív, szakaszvezető, Csepel. *1888, Inke. Ténylegesen 1909–13-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerezte le. Résztvett az 1912–13-as mozgósításban. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre tábori ezredünkkel. Harcolt ezredünk számos ütközetében, de kózerdekből mint állami alkalmazottat felmentették a katonai szolgálat alól és leszerelt. 1924-ben lépett a rendőrség kotelekebe. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Schuster Teréz, fia Arpád.

Faggyas József Máv alkalmazott, örvezető, Ujdombóvár. *1893, Somogy-szob. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Itt a 105-ös ezredünkéi nyert beosztást, majd lekerült az olasz frontra is, ahol a front összeomlása érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kacz Mária, gyermekei Mária és József.

Fakó Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Nemesdéd. *1890, Nemesdéd. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de 1914 augusztus 15-én Sabácnál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után helyi szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot Huszton, majd Budapesten a 4. vonatosztagnál a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Seb. é. és az 1912–13. m. keresztnek. Felesége Lukács Margit, gyermekei László és Margit.

Faragó József gazdálkodó szakaszvezető, Kapoly. *1890, Kapoly. 1911–12-ben a volt cs. és kir. 11. tüzérezrednél szolgált, majd 1913-ban áthelyezték ezredünkhöz. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen és ment ugyancsak ezredünkkel az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz harctéren, majd lekerült a román frontra. 1916 októberében áthelyezték a vasúti és távirtda ezredhez és Linzbe vezényelték. Innen ment Albániába és Zelenikán érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Jakab Etel, gyermekei Mária, Lajos és Julianna.

Farkas Gyula fűszerkereskedő, Tóponár. *1897, Karád (Somogy m.) Ezredünkhöz 1916-ban vonult be. Kiképzése után november 14-én ment a román hadszíntérre a Békás-szoroshoz. Résztvett az ezred összes ütközeteiben 1918 március 10-ig, mikor az olasz frontra került. Harcolt a Piave-menti csatában és a Montello bevételénél. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata egyhuzamban 24 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Halmos Anna, gyermekei Erzsébet és Gyula.

Farkas Imre mészáros és vendég-lős, örvezető, Kálmánca. *1896, Kálmánca. 1914 szeptember 8-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes

ütközeteiben az orosz hadszíntéren es egy ízben meg is sebesült. Felépülése után újból az orosz frontra vittek, majd lekerült a román harctérre, végül az olasz frontra. Résztvett itt a Piave-menti csatákban és a Montello bevételében. Az ezt követő harcokban 1918 október 27-én sebesült francia fogságba esett, honnan 1920 május 23-án tért haza. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kicsér Erzsébet, fiai István és Imre. Testvérbátyja: István az orosz fronton 1914-ben Krasniknál ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Farkas István cserapes-mester, Dombóvár. *1889, Dombóvár. 1910-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszínterre. Résztvett a kárpáti nagy teli csatában és az uldozóharcokban 1915 május 20-ig, mikor megsebesült. Felépülve a pótzászlóaljtot utásztanfolyamra, majd innen 1916 márciusában a volt cs. és kir. 51. gy-ezredhez vezényelték, melynek kotelekeiben az orosz frontra került. Mint a rohamosztag tagja harcolt 1917 decemberig, mikor másodízben sebesült meg. Súlyos sebesülésével hosszú ideig állott ápolás alatt, majd 1918 július 20-án felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsájtottak a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 33%-os hadirokkant. Felesége Moldován Ilona, gyermekei István és Ede.

Farkas János ifj., gazdálkodó, Balatonkiliti. *1900, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1918 februárjában vonult be és ment áprilisban az olasz hadszínterre. Résztvett a Piave-menti harcokban és a Montello bevételében. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és ieszert. Szolgált 12 hónapot a nemzeti hadseregben is.

Farkas János ifj., gazdálkodó szakaszvezető, Vörs. *1889, Vörs. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszínterre a 2. lemergi csatához. Orosz-Lengyelországban 1914 december 7-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1 évre szabadságot kaptak, majd 1917 márciusában lekerült az olasz harctérre. Résztvett az összes ütközetekben, de 1918 október 28-án megsebesült és 1918 decemberében leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Simon Rozália, leánya Rozália.

Farkas János id., gazdálkodó, Balatonkiliti. *1868, Balatonkiliti. Ezredünkben 1890—93-ban szolgált ténylegesen és 1915 júniusában vonult be háborús szolgálatra. Mint vonatcsapatbeli ment az orosz hadszínterre, ahol 1918 augusztus 12-ig vett részt az összes hadműveletekben. Harctéri szolgálata 38 hónap. Felesége Kovács Julianna, gyermekei János és Julianna.

Farkas József gazdálkodó, Gige. *1884, Gige. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszínterre. Résztvett ezredünk harcaiban és két ízben meg is sebesült. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Simon Katalin, gyermekei József, István, Mária és Lajos. — Testvérbátyja: Pál a szerb, testvéröccse:

István az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Farkas József dohánytőzsdés, tizedes, Pécs. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszínterre és Zimonynál megsebesült. Felgyógyulása után visszament a tábori ezredhez, mellyel az orosz frontra került. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban is, de november 20-án súlyosan megsebesült és fogságba esett, honnan 1916 aug. 6-án mint csererokkant tért haza. Jelenleg 50%-os hadirokkant.

Farkas József gazdálkodó, Balatonkiliti. *1884, Balatonkiliti. Ezredünkben 1906-ban szolgált és a mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Sabáchoz ment tábori ezredünkkel, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren 48 hónapon keresztül, de a piavei csatában 1918 júniusában megsebesült. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Farkas Julianna, gyermekei Kálmán és Mariska.

Farkas József ny. postaalkalmazott, szakaszvezető, Dombóvár. *1878, Dombóvár. Ténylegesen 1899—1902-ben szolgált ezredünkben Budapesten és mint szakaszvezető szerelt le. A világháború alatt hadügyminiszeri rendeletre mint postaalkalmazottat közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Nyiráti Erzsébet.

Farkas Mihály gazdálkodó, tizedes, Felsőíreg. *1878, Felsőíreg. Ténylegesen 1899—1903-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszínterre. Résztvett a szerbiai offenzívában és Milicinél megsebesült. Rövidesen visszakerült a szerb harctérre, de 1914 decemberében újra megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan Albániába vezényelték. Itt érte a front összeomlása. Felesége Szóke Lidia, leánya Erzsébet.

Farkas Péter cserepező-mester, Dombóvár. *1885, Dombóvár. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált a 12-es tábori tüzérezredben. Mozdósításkor ezredünkhöz vonult be. 1915 tavaszán a 10. menetszázaddal ment az orosz hadszínterre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, az oroszokat üldöző harcokban, valamint az állásharcokban 1916 közepéig, mikor megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtot ment Pienakihoz. Innen vitték a román hadszínterre, majd az olasz harctérre. Harcolt a piavei csatában és a Montello bevételénél is. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 28 hónap. Felesége Szegedi Rozália, gyermekei Erzsébet, Ilona és Sándor.

Fauszt József őrzető, Apar. *1892, Apar. Mozdósításkor bevonult és harcolt a szerb fronton.

Fauszt Mihály Apar. *1892, Apar. Mozdósításkor bevonult és harcolt a szerb és orosz fronton.

Fauth József gazdálkodó, Tolna. *1887, Tolna. Ezredünkben 1909-ben

szolgált. Mozdósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment munkásosztagunkkal a szerbiai hadszínterre. Innen az orosz frontra került, majd a román harctérre. Résztvett az összes hadműveletekben, de 1917-ben közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Fandt Teréz, gyermekei Mária és József.

Fazekas Ferenc szabómester, Marcali. *1895, Marcali. 1915 május 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 július 25-én ment az orosz frontra. Résztvett ezredünk minden ütközeteiben 1916 augusztus 15-ig. Ekkor áthelyezték az olasz hadszínterre. Harcolt itt a 9. és 10. Isonzó-csatában, de megsebesült. Felgyógyulva 1917 január 1-én visszament az olasz harctérre, ahol a Doberdón harcolt március 25-ig. Innen vissza került az orosz harctérre és itt teljesített szolgálatot 1918 március 20-ig, mikor ismét az olasz frontra került Assiagóhoz. Itt érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Ilona.

Fazekas György gazdálkodó, Marcali. *1891, Marcali. Ténylegesen 1912-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptember 20-án ment az orosz hadszínterre. Résztvett ezredünk ütközeteiben Galiciában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, valamint a kárpáti nagy teli csatában. Itt 1915 március 10-én megsebesült. Újból ez év júniusában került ki es végigküzdötte ezredünk összes ütközeteit 1916 október 20-ig, mikor másodízben sebesült meg. Felgyógyulva 1916 december 5-én ment az orosz, majd innen a román frontra. Az ezreddel került le a piavei csatához is. 1918 szeptemberéig volt itt, mikor a pótteszteg ment és leszerelt. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Magyar Julianna, gyermekei Lajos és Béla.

Fazekas István gazdálkodó, Marcali. *1895, Marcali. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év augusztus 16-án kikerült az orosz hadszínterre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt és a román harctéren, majd lement az olasz frontra a Piavehez. Itt 1918 június 14-én megsebesült. 1918 november 18-án szerelt le. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Olasz Margit, leánya Margit.

Fazekas János Bszkrt kocsivezető, szakaszvezető, Pestszentlőrinc. *1894, Somogyuszob. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzés után ment az orosz hadszínterre. Résztvett a Sambor körüli és az orosz-lengyelországi harcokban. A kárpáti nagy teli csata után végigküzdötte az oroszokat üldöző harckat, a dobrotwori támadást és a krupieci ütközetet. Itt megsebesült. Felgyógyulva rövidesen ismét az orosz frontra került, majd a román hadszínterre. Itt beosztották a fényező különítményhez, melynek kötelékében Albániába vitték és itt is érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Forró Anna, gyermekei Irén, Ilona, János, István, Károly és Gyula.

Fazekas Jenő kereskedő, I. o. szám-vívó, Kaposvár. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be háborús szolgálatra és ment április 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett egyhuzamban 42 hónapon keresztül ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., Vas é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k.

Fábián József kereskedő, őrmester, Budapest. *1884, Balatonkeresztúr. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti csatában, de félévi frontszolgálat után megbetegedett. Felgyógyulása után Reichenbergben teljesített szolgálatot, majd felülvizsgálaton mint frontszolgálatra alkalmatlant a budapesti katonai parancsnoksághoz osztották be. A forradalom kitörése a budapesti katonai rendőrségnél érte. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek.

Fábián József gazdálkodó, őrvezető, Nágocs. *1880, Nágocs. Ezredünkhöz 1901–04-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Mankásosztagunknál nyert beosztást és ment 1914 december 13-án a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. 1915 július 8-án az olasz frontra vezényelték, de a Doberdón 1915 július 12-én súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton 1916 február 16-án bizonytalan időre szabadságot kaptak. A forradalom kitörése is szabadsága alatt érte.

Fábos István gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1887, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be és ment kiképzése után áprilisban az orosz hadszíntérre, de júliusban Dobrotwornál megsebesült. Felépülve ez év október 12-én ment újból az orosz frontra, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 áprilisában szökve tért haza. A front összeomlása az olasz hadszíntéren érte. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Török Teréz.

Fábos József gazdálkodó, iskola-gondnok, Marcali. *1872, Boronka. 1893-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. A világháború alatt 1915 november 10-én jelentkezett szolgálatra a m. kir. 19. honvéd gyalogezredhez. Itt teljesített szolgálatot 1916 elejéig, mikor közérdekből felmentették. Tulajdonosa a Jub. e. é.-nek.

Fábos Sándor gazdálkodó, Hetes. *1896, Hetes. Ezredünkhöz 1917 novemberében vonult be. Kiképzése után 1918 március 1-én ment az olasz hadszíntérre. Június 13-án áthelyezték a 105-ös ezredhez, melynek kötelékében mint kizéppuskás harcolt a front összeomlásáig. 1918 novemberében szerelt le.

Fájhó Adám szabómester, őrvezető, Szekszárd. *1892, Szekszárd. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges álmányban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a kárpáti harcokban, az orosz-lengyelországi ütközetekben, majd a

kárpáti nagy téli csatában. Az oroszokat üldöző harcokat és a sopanowi ellentámadásokat is végigharcolta. Egy ízben meg is sebesült. 1916 augusztusában Tölgyesenél fogságba esett, honnan 1931-ben tért haza. Kiténtetési: O., K. cs. k.

Fáncsi Pál gazdálkodó, Kisbárapi. *1888, Kisbárapi. Ezredünkhöz 1910-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A m. kir. esendőrséghez osztották be, ahol 1915 áprilisaig teljesített szolgálatot, mikor ezredünkhöz került. Az orosz hadszíntérre vezényelték és harcolt az üldözőharcokban Ostrozece-nél és Kruckienec-nél, de itt megsebesült. Felépülése után 1916 májusában ment újból az orosz harctérre, majd az ezreddel a román frontra Tölgyeshez. Az ezreddel került Bukovinába és az olasz harctérre is. Az olasz frontra a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Fáth József gazdálkodó, tizedes, Cikó. *1883, Cikó (Tolna m.) Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkhöz. 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb harctérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ez évben áthelyezték a 15. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében harcolt az olasz hadszíntéren a háború végéig. Kiténtetési: O., Br. vit. é. négyszer, Vas é. k., K. cs. k.

Fáth József (Frick) János szabómester, szakaszvezető, Somogy-szil. *1885, Gadács. Ezredünkhöz 1907–09-ben szolgált. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd a Kárpátokban Turkánál és Sambornál. Ezredünkhöz ment orosz-lengyelországi harcainkhoz is, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában. A Czeremchán 1915 áprilisában fejlövessel megsebesült és kórházba szállították. Felépülése után 1916 novemberében ment az orosz frontra, majd a román harctérre Tölgyeshez. Az ezreddel került Bukovinába a Sereth-menti harcokhoz is, de 1918 október 7-én súlyosan megbetegedett. Az összeomlás ápolás alatt érte. Kiténtetési: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912–13-as m. k. Szolgálat a nemzeti hadseregben is. 1928 június 17-én avatták vitézzé.

Fehér István gazdálkodó, Keleviz. *1876, Keleviz. Ezredünkhöz 1915 augusztus 16-án vonult be. Kiképzése után áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez. 1915 október 28-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 aug. 11-ig, mikor fogságba esett. Húsz hónapon keresztül sýnylódott szibéria számos táborában és 1918 május 29-én hazatért. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k.

Fehér József gazdálkodó, Keleviz. *1900, Keleviz. 1918 februárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után Bózenbe vezényelték, ahol súlyosan megbetegedett. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. 1919-ben bevonult a nemzeti hadseregbe, ahol 1922 kö-

zepéig szolgált. Felesége Papp Margit, gyermekei László és Magdolna.

Fehér Pál uradalmi ispán, szakaszvezető, Felsőmocsolád. *1884, Pusztakovácsi. 1906-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra, de hat hónap után a m. kir. esendőrség kötelékébe lépett és 1909-ben szerelt le. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan orosz-lengyelországi harcainkhoz ment. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is, ahol megsebesült. Felgyógyulva, a pótzászlóaljtól ment harmadízben is az orosz harctérre, ahol 1916 őszén ismét megsebesült. Negyedízben is kikerült az orosz frontra, de ismét sebesülten vitték kórházba. 1916 végén mint gazdát szabadságot kaptak. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Fekete György gazdálkodó, Gyulaj. *1883, Gyulaj. 1905-ben szolgált ezredünkhöz ténylegesen. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkhöz a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a sabáci ütközetben, majd ezredünkhöz az orosz frontra került. Harcolt a 2. lemergi csatában, Horozana-Wielkánál. 1914 szeptember 9-én megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1914 decemberében másodikízben ment az orosz frontra. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál, a Czeremchán 1915 április 19-én ismét megsebesült. Felgyógyulása után harmadízben a román frontra került Tölgyeshez. Innen ment Waschkutzhöz, végül az ezreddel az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában, majd hosszú frontszolgálatára való tekintettel szabadságot kaptak és a forradalom kitörése otthon érte. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k.

Fekete István gazdálkodó, Mesz-tegnyő. *1884, Erdősokonya. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után április 27-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 augusztus 20-ig, mikor betegem ment kórházba. Felgyógyulva ez év október 26-án újból az orosz frontra került és harcolt 1916 június 16-ig, mikor fogságba esett. A fogságból megszökött és 1918 július 20-án betegem hazatért. 1918 novemberében leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Rozália, gyermekei István, Mária, József és Erzsébet. — Édesapja ugyancsak ezredünkhöz szolgált és résztvett a boszniai hadjáratban.

Fekete József községi rendőr, Gyékényes. *1893, Csurgó. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment 1914 október 24-én az orosz hadszíntérre. A 9. század kötelékében harcolt a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban. Ezredünkhöz ment a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március 23-án Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1917 október 24-én ment a román

harcétre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Fekete Lajos gazdálkodó, Nagybajom. *1888, Nagybajom. Ezredünkben 1909—12-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harcérre is, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba, majd a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett az üldözőharcokban is, de 1915 májusában betegen ment kórházba. Felépülése után újból az orosz frontra került, ahol harcolt állásharcainkban, de ismét megbetegedett. 1916 végén beosztották a volt cs. és kir. 23. gy-ezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton harcolt, majd 1918-ban került az olasz harcérre és itt érte a front összeomlása. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Horváth Julia, fia János.

Fekete Sándor gazdálkodó, Igal. *1889, Igal. Ténylegesen 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment Sabác, Mitrovica és Zwornikhoz. Résztvett az összes ütközetekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra került Tolmeinhez. Harcolt 1917 júniusig a Krnen és a Hétfensikon. Ekkor beosztották a 12. utászrezredhez, majd a 4. hadtestparancsnoksághoz. 1918 januárjában betegen ment a póttesthez Reichenbergbe, ahol a forradalom kitörése is érte. Felesége Dékány Anna, gyermekei József és Sándor.

Felber Ferenc kereskedő, Döbrököz. *1896, Döbrököz. Háborús szolgálatra 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a 15. menetoszáddal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a sopanowi harcokban. Harcolt 1916 októberéig ezredünk minden ütközetében, de ekkor betegen ment kórházba. Felgyógyulva, géppuskás tanfolyamra vezényelték, majd 1918 márciusában az olasz hadszíntérre vitték. Végigküzdötte a piavei csatát, de az utolsó napon megsebesült. A forradalom kitörése itthon érte. Harctéri szolgálata 19 hónap. Felesége Gyenei Katalin, leánya Gabriella.

Felber Pál titkár, szakaszvezető, Budapest. *1884, Kapospula. Ezredünkben 1905-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. Már a háború legelső napjaiban több katonanótát szerzett, melyek felkeltették József kir. herceg öfensége figyelmét, ezért a hadosztályparancsnoksághoz vezényelték. Így háborús szolgálata a katonanóták költészetében jutott kifejezésre. Nótái viszsztatukrózték a 44-es vitézséget és népszerűek lettek nemcsak ezre-

dünkben, de az összes magyar ezredekben is. Nemcsak „Somogyországban“, hanem a monarchia határain túl is, amerre a „rosseb“-baka megfordult, lehetett a Felbernótákat hallani. Alig akadt ház a somogyi és tolnai falvakban, ahol ne lett volna egy példány a háború alatt kiadott nótáskönyvből. A „rosseb“-bakák hős tetteiről szóló nóták utat találtak az ország szívéhez és még ma is gyakran halljuk nótás ajkakon és a cigány vonóján Felber nótái egyikét-másikat. Kitüntetései: O₂, K. cs. k.

Felden Adám gazdálkodó, tizedes, Bonyhád. *1892, Bonyhád. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Sabáchoz ment a tábori ezreddel, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában a Sambor körüli és orosz-lengyelországi harcokban. A kárpáti téli csatából betegen ment kórházba. 1915 őszén újból az orosz frontra került, majd a román harcérre. Az ezreddel vitték a piavei csatához és a Montello beveteléhez. 1918 júliusában felmentették. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k.

Fellai Vendel kőművesmester, Nikla. *1880, Nikla. Ezredünkben 1901-ben szolgált és háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be. December 22-én ment az orosz harcérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában. 1915 augusztusában tifusszal szállították kórházba, de novemberben visszakerült. Harcolt az Ikwa mentén, Lopusznónál és Pieniakinál. 1917 októberében vitték a román frontra, majd 1918 elején az olasz harcérre. Harcolt a Piave mentén, a Montellón és az ezt követő harcokban. 1918 szeptemberében megsebesült és novemberben leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Hosszú Teréz, gyermekei István, Sándor, Zoltán, Julianna és Vencel.

Felső József gazdálkodó, h. bíró, tizedes, Senta. *1891, Senta. Ténylegesen szolgálata 1912-ben vonult be ezredünkhöz Wienbe. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. A 2. lemergi csatában 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felépülése után újból az orosz hadszíntérre került, majd harcolt ezredünk harciban a román harcérre is. 1917-ben bevonult a póttesthez, ahol mint kiképző teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. é., 1912—13-as m. k.

Fenyvesi (Glits) Jakab ny. á. tiszthelyettes, Pécs. *1884, Lengyel. 1906-ban vonult be ezredünkhöz ténylegesen szolgálata, majd felvette magát a hivatásos altisztek állományába. 1914 május 1-én áthelyezték a kassai katonai főreáliskolához, ahol 1914 augusztus 4-ig teljesített szolgálatot. Ekkor a volt cs. és kir. 34. gy-ezredhez vezényelték, melynek kötelékében az orosz hadszíntérre került, majd az olasz frontra ment. Innen visszament a pótzászlóaljhoz, majd újból a kassai katonai főreáliskolához, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Ekkor került Hajmáskérre, majd a Zrinyi főreáliskolához Pécs-

re és 1937 április 1-én ment nyugállományba. Kitüntetései: K. cs. k., 1908-as jub. e. é., 1912—13-as m. k., H. e. é., O. h. e. é.

Ferenczi György gazdálkodó, Szigetvár. Született 1893. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt összes ütközeteinkben, majd a román frontra került és a front összeomlása is itt érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Hencz Teréz, fiai György és János. — Bátyja: János az orosz hadszíntéren halt hősi halált.

Ferencz Gábor vasesztergályos, tizedes, Kaposvár. *1887, Nagyberki. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1914 október 23-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Krempanál és Bukovánál, de itt 1914 december 20-án megsebesült. Felépülése után 1915 elején ment újból az orosz harcérre, harcolt az üldözőharcokban, de megbetegedvén, kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol mint vasutast közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Mátyás, Rozália, gyermekei Károly és Mária.

Ferencz István gazdálkodó, Kaposvár. *1887, Mezőcsokonya. 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 márciusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremchán, majd harcolt az üldözőharcokban, de 1915 május 10-én megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy-ezredhez, melynek kötelékében az orosz hadszíntéren 12 hónapig harcolt, majd ezredével ment az olasz frontra is, ahol a front összeomlása is érte. Felesége Simon Julia, leánya Juliska.

Ferencz István gazdálkodó, tizedes, Jufa. *1885, Jufa. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerbiai hadszíntérre Zwornikhoz. Résztvett a jagodinai ütközethen. A visszavonulás után 1915 májusában az olasz frontra került Görzhöz. A Doberdón és a Mte S. Martinon teljesített szolgálatot 1915 október 18-ig, mikor megbetegedett. Hosszas ápolás után bevonult, de 1917 novemberében mint gazdálkodót felmentették. Felesége néhai Ács Róza, fia István.

vitéz Ferencz János gazdálkodó, Kutás. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol három ízben megsebesült. Lekerült a román, majd az olasz harcérre és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. 1912—13. m. k. 1925-ben avatták vitézzé. Felesége Balog Lidia.

Ferencz József alsó, gazdálkodó, Somogyfőhéregyháza. *1885, Somogyfőhéregyháza. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel került Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visz-

szavonulásban és a Turka körüli harcokban. 1914 november 5-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 augusztus 12-én újból az orosz harcfrontra került és résztvett az összes ütközetekben 1917 február 5-ig. Az orosz fronttól a román, majd az olasz harcfrontra ment, résztvett az összes hadműveletekben és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Néhai felesége Szép Mária, gyermekei Jenő és József.

Ferkó István gazdálkodó, Darány. *1893, Darány. Mozgósításkor vonult az ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk harcaiban Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremhán. Itt súlyosan megsebesült és kórházba szállították. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantát elbocsájtották a hadsereg kötelékéből és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Vörös Lidia, gyermekei Katalin és József. — Testvérbátyja: József az orosz hadszíntéren harcolva 1914 november 21-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Fényes Béla mozgóképszínház-tulajdonos, tiszthelyettes, Budapest. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben. A világháború kitörése tényleges szolgálatban érte. Tábori ezredünk 16. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra a 2. lemergi csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba Krem-pához. Résztvett a janowi és bukovi utközetekben, de 1914 december 20-án súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és a 6. vonatosztaghoz vezényelték. Önként jelentkezett harcfronti szolgálatra és csapattestével az orosz, majd a román frontra ment és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Gyurka Erzsébet, fia Béla.

Ficzko Ferenc gazdálkodó, tizedes, Szökedencs. *1872, Pat. Ezredünkben 1893—96-ban szolgált ténylegesen és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. 1914 aug. elején ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor csapattestével együtt az olasz frontra vezényelték. Görz körül és a Doberdón küzdött és vett részt az összes hadműveletekben 1915 november 12-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótászlóaljhoz, ahol mint kiképző altiszt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 decemberében Székesfehérvárról szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Tamás Anna, fia József.

Filótás József gazdálkodó, Zselickisfalud. *1881, Zselickisfalud. 1903-ban szolgált ezredünkben és a mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. A munkásaszlóaljjal ment a szerb hadszíntérre, majd 1915 májusában az olasz frontra. Görznél,

majd a San Martinon és a Doberdón teljesített szolgálatot, de a 121-es magaslaton súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1916 május 24-én az orosz harcfrontra ment. Harcolt Waschkutznál, de novemberben megbetegedett. 1917 májusában bevonult, majd szeptemberben az olasz frontra vezényelték. A forradalom kitörése itthon érte. Felesége Zóka Erzsébet, fiai István és József.

Finta János gazdálkodó, tizedes, Büssü. *1886, Büssü. 1907—10-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál harcolt, majd ezredünkkel az orosz frontra került. Résztvett a második lemergi csatában, de megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd az olasz frontra került. Résztvett a Piave-menti csatában, de a Montello bevételénél légnyomással került kórházi ápolás alá. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csobor Teréz, leánya Irma férj. Berta Lászlóné.

Fischer Ernő kereskedő, őrmester, Budapest. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Az ezreddel ment ugyancsak az orosz frontra is. 1914 december végén Orosz-Lengyelországban megbetegedett. Kórházi ápolás után bevonult a pótászlóaljhoz, majd 1915 júniusában ismét az orosz harcfrontra került. Résztvett az ezred összes hadműveleteiben 1916 július végéig. Ekkor a pótászlóaljhoz ment, majd 1917 augusztusában a román, 1918 elején pedig az olasz frontra ment ezredünkkel, ahol 1918 augusztus végéig teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k.

Fista József gazdálkodó, Somogy-sárd. *1882, Somogy-sárd. Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor Zágrábba vonult be az ottani csapatkórházhoz. 1914 aug. 15-én ment a 6/13-as tábori kórházba a szerbiai hadszíntérre. A kórház kötelékében teljesített szolgálatot a szerb, valamint az orosz hadszíntéren 1916 június 11-ig, mikor bevonult pótászlóaljunkhoz Reichenbergbe. Innen ment még ez év július 14-én az orosz hadszíntérre. Batkownál megsebesült. Súlyos sebével sokáig volt kórházi ápolás alatt, mikor bevonult a pótászlóaljhoz. Felülvizsgálaton rokkantát minősítették és a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. Jelenleg is hadirokkant. Felesége Vancsura Katalin, gyermekei János, József és Erzsébet.

Fodor Albert gazdálkodó, Őcsény. *1892, Őcsény. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, de Horzana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én súlyosan megsebesült. Felépülve bevonult a póttesthez, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesít-

tett a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Lengyel Sára, fia Pál.

Fodor János gazdálkodó, tizedes, Rinyahosszúfalu. *1888, Rinyahosszúfalu. Ezredünkben 1909-ben szolgált ténylegesen és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában és a visszavonulásban. A Kárpátokban Uzsoknál megsebesült, de rövidesen újból az orosz frontra került. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz és a román harcfronton, de Bukovinában Waschkutznál másodsor is megsebesült. Lekerült felgyógyulása után az olasz harcfrontra is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Soltra Katalin, leánya Erzsébet férj. Balaskó Sándorné, unokája Sándor és Erzsike.

Fodor Lajos asztalosmester, tizedes, Barcs. *1891, Barcs. A világháború kitörése ezredünk tényleges állományában érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz és itt esett át a tűzkeresztségen. Innen ment az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. 1914 október 6-án lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulva újból az orosz harcfrontra került a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 március 23-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, honnan áthelyezték a 42-es tüzérséghez, majd a cs. és kir. 4-es bosnyákezredhez. 1917-ben felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen Budapesten a Fegyvergyárnál, majd Csepelen a Tölténygyárnál teljesített szolgálatot. Itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. ker. Felesége Bauer Margit, gyermekei Lajos, János, László és Julia.

Folk János gazdálkodó, Somogyvár. *1882, Somogyvár. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 december 8-án ment orosz-lengyelországi harcainkhoz. Harcolt Bukovánál, majd az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 március 27-én légnyomással vitték kórházba. 1915 októberében ment újból az orosz frontra, résztvett ott ezredünk összes ütközeteiben, majd a román, végül az olasz frontra került és harcolt összes ütközeteinkben a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Gyurákovics Anna, gyermekei Lajos, Karolin, Erzsébet, Anna és Julianna. — Fivére: József mint e. é. önkéntes 1914 augusztus 24-én ezredünk kötelékében harcolva a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Fónai Agoston gazdálkodó, Fónó. *1892, Fónó. Ezredünkhöz 1914 október 23-án vonult be és ment kiképzése után 1915 június 17-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a Bug-menti ütközetekben, majd harcolt Krupicnél és Sopanownál. 1916 júliusában Lopusznónál sebesülten fogságba esett, honnan 1920 augusztus 6-án tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. é. Felesége Kiss Tar Rozália, gyermekei Mária, Borbála és Gábor.

Fónai Károly gazdálkodó, községi bíró, Fonó. *1894, Fonó. Háborús szolgálatra 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést, de kiképzése után három hónapra szabadságot kaptak. Bevonulása után 1916 június 26-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a batkowi ütközetben, de 1916 augusztus 6-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan géppuskástanfolyamra vezényelték, de közben mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Szabó Magdolna, gyermekei Károly és Erzsébet. — Testvéröccse: Fónai Lőrinc mint 100%-os hadirokkant a harcúterén szerzett sebesülésében 1920-ban hősi halált halt.

Fónai Lajos gazdálkodó, Fonó. *1899, Fonó. 1917 március 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra Reichenbergbe és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre, de itt megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan másodízben mint géppuskás ment az olasz harcúterre. Itt a rohamzászlóalj kötelékében harcolt, de ismét megsebesült. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. é-nek. Fia Elemér.

Fónai Sándor gazdálkodó, Fonó. *1886, Fonó. 1915 március 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a Bugmenti harcokban Dobrotwornál, majd harcolt Krupicnél, de itt megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan utásztanfolyamra vezényelték. 1916 végén ment másodízben a román frontra Békáshoz, majd az ezreddel az olasz harcúterre. Harcolt a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Hideg Anna. — Testvéröccse: Imre ezredünk kötelékében harcolva a Bugmentén 1915 júliusában ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

vitéz Forró István üzemi alkalmazott, őrmester, Pécs. *1886, Kaposzentjakab. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre Sabáchoz ment tábori ezredünkkel, majd az ezreddel került az orosz frontra. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz fronton, de kétízben megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került, majd az ezreddel a román harcúterre. Ugyancsak ezredünkkel ment Bukovinába, majd az olasz frontra a Piave-menti csatához. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., német Ez. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k., VI. é. szolg. k. Felesége Farkas Mária, leánya Mária-Ilona. — Fivére: János ezredünk kötelékében harcolt, de a harcúterén szerzett betegségében hősi halált halt.

Forró Lajos gazdálkodó, tizedes, Kőröshegy. *1879, Kőröshegy. Ezredünkben 1900—03-ban szolgált ténylegesen és fegyvergyakorlatait is

nálunk tette le. Mozgósításkor a 17. h. gy-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra került, ahol résztvett ezrede összes ütközeteiben Galiciában és a Kárpátokban, majd Wolhyniában. 1916 június 16-án Lucknál súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Csapó Erzsébet, leánya Mária.

Földvári Ferenc gazdálkodó, őrvezető, Attala. *1888, Attala. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben és mint őrvezető szerelt le. 1914 július 28-án jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabáchnál esett át a tűzkeresztségen, majd ezredünkkel az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, majd a kárpáti harcokban, de Stary-Sambornál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd másodízben is az orosz hadszíntérre vezényelték. Harcolt az üldözőharcokban, majd a Bugmentén, de 1915 augusztus 28-án betegen ment kórházba. Kórházi kezelése után bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1917 február 1-én mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Máté Erzsébet, leánya Rozália férj. Orbán Ferencné.

Földvály Péter őrmester, Kaposvár. *1897, Baté. 1917 január 22-én vonult be ezredünkhöz és ment az olasz frontra, ahol 1917 július 3-án megsebesült. Felépülése után újból az olasz hadszíntérre ment és harcolt 1918 február 26-ig, mikor másodízben is megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., VI. é. és X. é. sz. é. Szolgált 1929 decemberéig a nemzeti hadseregben is. Felesége László Anna, gyermekei Mária, József és Sándor.

Frankó Lajos szabómester, Nagyatád. *1891, Nagyatád. Ezredünkben 1912-ben szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabáchnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren egyhuzamban 52 hónapon keresztül. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Csere Margit. Tagja a községi előjáróságnak. Nagyatádi iparos család sarja, itt tanulta iparát is, de Budapesten szerzett gyakorlatot.

Fray Mihály ny. m. kir. csendőrtiszt, helyettes, Bátaszék. *1884, Szekszárd. A világháború alatt a boldogasszonyi hadifogolytáborban teljesített 1915. végéig szolgálatot, majd egy különítmény parnoka lett. 1917-ben került Diósgyőrbe mint karhatalmi parancsnok. Tulajdonosa az 1908-as é. éremnek, az 1912—13-as m. k. keresztnek és a XX. é. sz. keresztnek. Felesége Binder Mária, gyermekei József, Ferenc és György. — Jelenleg élnoke a bátaszéki Keresztény Munkás Egyesületnek és tagja a képviselőtestületnek.

Frei János gazdálkodó, Szekszárd. *1880, Szekszárd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 május 16-án megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen a vonatosztághoz vezényelték, ahol 1916 közepéig szolgált, mikor mint mezőgazdát felmentették. Felesége Vesztergombi Eszter, gyermekei János, István és Erzsébet.

Frey János gazdálkodó, Somogy-szil. *1890, Somogy-szil. 1911—12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabáchnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. 1916 február 7-én az olasz harcúterre vezényelték, ahol nyak- és karlövéllel megsebesült. 1916 augusztus 28-án a román harcúterre ment, de Vöröstoronynál fogságba esett, honnan 20 hónapi fogság után 1918 november havában tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Löbl Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Henrik.

Frey Vencel gazdálkodó, Szekszárd. *1899, Szekszárd. Ezredünkhöz 1917 márciusában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az olasz hadszíntérre került. Résztvett a Piave-menti ütközetekben és a Montello elleni támadásban, 1918 szeptemberében francia fogságba esett, honnan 1920 májusában tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Cank Julia, gyermekei Julia és István.

Fried Zoltán bútorkereskedő, I. o. számvivő, Budapest. *1892, Dombóvár. A pécsi felső kereskedelmi iskolát 1909-ben végezte és a mozgósítás napjáig mint banktisztviselő működött. Háborús szolgálatra 1914 augusztus 1-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. Kiképzése után mint számvivő teljesített szolgálatot rövid ideig a pótzászlóaljnál, majd tábori ezredünkkel 1918 október 30-ig. Kitüntetései: Kor. vas é. k., K. cs. k. Felesége Stein Ida. Két gyermek atyja.

Friedmann Lajos szabómester, szakaszvezető, Tamási. *1874, Tamási. Ténylegesen 1895—98-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 29-én vonult be háborús szolgálatra a székesfehérvári 17. h. gy-ezredhez és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezrede összes ütközeteiben 1916 közepéig az orosz, majd 1917 decemberéig a román hadszíntéren. Ekkor betegen vitték kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rosenspitz Sára, gyermekei Nándor, József és Ilona. Előjárója a tamási izr. hitközségnek.

Fritz János, a M. T. I. tisztviselője, tizedes, Budapest. *1888, Mucsi. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után Kaposvárott teljesített szolgálatot 1915 május végéig, mikor áthelyezték a 13. őrszázalóhoz Budapestre, majd innen Wieselburgba az ottani hadifogolytáborhoz. Innen vezényelték Amstätténbe, ahol a forradalom kitörése is

érte. Felesége Rudolf Olga, fia Emil.

Fröhlich Sámuel kárpitosmester, Bátaszék. *1887, Bonyhád. Ténylegesen 1908—12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menet-zászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 szeptember 8-ig, mikor súlyosan megsebesült. Felgyógyulva áthelyezték a 133-as nehéz tarackezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre került és itt volt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Adler Paula.

Fuchs Vilmos kereskedő, Szigetvár. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 december 25-én ment az orosz hadszíntérre az orosz lengyelországi harcokhoz. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan még ez év augusztus 14-én ismét az orosz harctérre vezényelték. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig megszakítás nélkül. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Fuller Ferenc asztalosmester, Somogyfajsz. Ezredünkben 1906-ban szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztus 15-én mint utas ment az orosz hadszíntérre, de szeptember 9-én Horozana Wielkánál megsebesült. November 16-án újból a frontra került, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában 1915 március 9-ig, mikor másodízben sebesült meg. Ez év szeptemberében ment harmadszor az orosz frontra ahol 1916 július 9-ig, harmadik sebesüléséig harcolt. Felgyógyulva áthelyezték a 29. h. gy-ezredhez, mellyel az olasz harctérre került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hegedűs Mária, gyermekei Ferenc, Mária és József.

Futó István fuvaros, szakaszvezető, Kaposvár. *1892, Kaposvár. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 decemberében ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett 1915 szeptember 3-ig ezredünk összes harcaiban, de ekkor Krupicnél megsebesült. Ez év decemberében ment másodízben az orosz frontra, majd az ezreddel a román harctérre, harcolván az összes ütközetekben 1917 január 1-ig, mikor megbetegedett. 1917 közepén került az olasz frontra, ahol az összeomlásig vett részt az összes hadműveletekben. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. — Felesége: Kirkusz Katalin.

Futó Vendel gazdálkodó, Vörs. *1882, Vörs. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be és ment áprilisban az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, harcolt Kamionkánál és Dobrotornánál, de 1915 augusztus 20-án

megbetegedett. Felgyógyulva 1916 júniusában ment újból az orosz, majd a román hadszíntérre. 1916 augusztusában fogságba esett, honnan 1918 áprilisában tért haza. Tulajdonosa a Br. vit. éremnek. Felesége Gazda Anna, gyermekei József, Jenő, Mihály, István, Tibor, Márton és Nándor.

Füle József gazdálkodó, tizedes, Tótszentgyörgy. *Tótszentgyörgy. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen vezényelték az olasz frontra. Harcolt az összes ütközetekben 1918. évi júniusig, mikor a Piave-menti csatában a Montello bevételénél megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bodor Lidia, gyermekei József és Lidia.

Fülöp Ferenc gazdálkodó, tizedes, Szekes. *1894, Szekes. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment december 26-án az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál és a Czeremhán. Résztvett üldözőharcainkban is, majd az Ikwa-menti állás harcokban. 1916 januárjában szabadságolták, de júliusban bevonulván, a román harctérre vezényelték. Harcolt a Tölgyesnél, Waschkutznál és az olasz hadszíntéren Piave mentén. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Petzkó Ilona, leánya Gizella.

Fülöp Ferenc gazdálkodó, Kisvejké. *1896, Kisvejké. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz, majd a román frontra került, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben. 1918 elején ment az olasz hadszíntérre a Piave-menti csatához. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pinczei Erzsébet, gyermekei Teréz, Ferenc és István.

Fülöp János gazdálkodó, Sárpilis. *1891, Végvár. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, de 1914 augusztus hó 13-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen rövidesen újból az orosz frontra került. Harcolt a Kárpátokban, de 1914 október 9-én Sambornál ismét megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment harmadízben az orosz harctérre, ahol 1917 február 20-ig résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan 2 hónapra szabadságolták, majd bevonulása után az olasz frontra vezényelték. Innen azonban, minthogy sebe kiújult, kórházba szállították és 1918 augusztusában felmentették a katonai szolgálat alól.

Fülöp József gazdálkodó, tizedes, Kisvejké. *1893, Kisvejké. Önként vonult be ezredünkhöz 1912-ben ka-

tonai szolgálatra és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Harcolt a II. lemergi csatában és a kárpátokban. 1914 októberében megsebesült. Felépülése után rövidesen újból az orosz harctérre került, de 1914 december 24-én Orosz-Lengyelországban fogságba esett, honnan 1921-ben tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. éremnek. Felesége Kovács Gabrielle.

Fülöp József gazdálkodó, Dees. *1882, Dees. Ezredünkhöz 1915 január 12-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Harcolt a román és az olasz hadszíntéren. Résztvett a Montello elleni támadásban. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tolnai Erzsébet, leánya Erzsébet.

Fülöp Vendel gazdálkodó, Szekes. *1883, Szekes. Ezredünkben 1906-ban szolgált és fegyvergyakorlatait 1908, 1910 és 1912-ben tette le. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment munkásosztággal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában az olasz frontra került. Küzdött Görznel, majd a Doberdón, de 1915 december 1-én betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan Esztergomba vezényelték. 1916-ban mint gazdálkodót felmentették a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Rohonczy Teréz, leánya Margit.

Fürst József vendéglős és mészáros, Kéthely. *1889, Kéthely. Ezredünkben 1910—12-ben szolgált ténylegesen és 1915 januárjában vonult be háborús szolgálatra. 1915 márciusában ment a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 44 hónapon keresztül megszakítás nélkül. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Polgár Irma, gyermekei László és Erzsébet.

Fürst József Beszkárt ellenőr, szakaszvezető, Ujpest. *1885, Mike (Somogy m.). Ténylegesen 1907-ben szolgált. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és egy munkásosztaggal került a szerbiai hadszíntérre. Valjevótól ment az olasz harctérre 1915 júniusában. 1916-ban a 44. gy-ezred építészadához került. Az olasz fronton volt a Plaván, Tolmennél, Sta Lucianál. 1917 decemberében az orosz hadszíntérre ment, majd 1918 márciusában ismét az olasz frontra. Tirolban megbetegedett. A forradalom kitörése szülőfalujában érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Sporer Terézia, gyermekei Anna és Róza.

Füsi József kőműves, Böhönye. *1884, Böhönye. Ezredünkhöz 1915 február 2-án vonult be és ment június 7-én az orosz hadszíntérre.

Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 március 4-én tért haza. Még ez évben az olasz harctérre vitték és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szintén Mária.

Füstös Imre gazd, ispán, Balatonmárfiafűrdő. *1892, Karád. 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz és ment 1916 februárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd a román frontra került Tölgyeshez. Az ezreddel ment Bukovinába, majd az olasz harctérre is. A piavei csatában 1918 június 15-én súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k.

Füstös József gazdálkodó, tizedes, Csurgó. *1884, Csurgó. 1905–08-ban szolgált ezredünkben Budapesten és Bileken és mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. leMBERGI csatában, de 1914 szeptember 11-én súlyosan megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é. Felesége Nagy Erzsébet, gyermekei Eszter és Erzsébet.

Füstös Sándor gazdálkodó, örvezető, Csurgó. *1883, Csurgó. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után október 18-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban Krempánál és Bukovánál. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március 12-én megsebesült. Felépülése után 1915 augusztus 19-én került másodízben az orosz harctérre és résztvett 1916 január 16-ig ezredünk összes ütközeteiben, mikor megbetegedett. Harmadízben 1916 májusában ment az orosz frontra, ahol a rohamzászlóaljnál nyert beosztást. Lekerült a román harctérre is, de 1917 augusztusában megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Belováry Ilona.

Füzesi József molnár, örvezető, Drávatamási. *1884, Ujgrác. Ezredünkhöz mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Harcolt ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Az orosz fronton két ízben meg is sebesült. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Molnár Jolán, Gyula és Tibor. — Testvéröccse: János az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Füzi Béla gépészkovács, Nemesdéd. *1899, Csákány. 1917 március 10-én vonult be ezredünkhöz és kiképzése után 1918 március 18-ig a pótzászlóaljnál Reichenbergben teljesített szolgálatot. Ekkor ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave-menti csatában. A Montello bevételé után az ezred maradványai-val hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Margit, gyermekei Gyula és Ilona.

Füzy Gyula gazdálkodó, Magyarkeszi. *1893, Magyarkeszi. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be és ment kiképzése után az orosz

hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1914 decemberéig, mikor Orosz-Lengyelországban megsebesült. Felgyógyulva 1915 április 25-én ment újból az orosz frontra és harcolt ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román és olasz harctéren 1918 júniusig, mikor a Piave mentén súlyosan megsebesült. 1918 novemberében mint rokkant szerelt le. Harctéri szolgálatra 41 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Badics Julianna, gyermekei Gizella, Ilonka és Margit.

Gaal László irodaigazgató, örmeister, Pécs. *1873, Marcali. Ezredünkben 1894–97-ben szolgált ténylegesen Pécsen és 1914 július 28-án a 2-es számú katonai ruharaktárhoz vonult be háborús szolgálatra, ahol 1917 december 20-ig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult Reichenbergbe, ahol a pótzászlóaljnál második századánál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot.

Gaal Sándor szabómester, Kaposvár. *1890, Nagybjom. 1913-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment 1915 elején az orosz hadszíntérre, de súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülve a pótzászlóaljnál segéd-szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Magyar Mária, gyermekei Klára és Sándor.

Gabriel Ferenc gazdálkodó, tizedes, Szakály. *1891, Szakály. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges álmányban érte. A tábori ezreddel ment a sabáci harcokhoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. leMBERGI csatában. Turkánál megsebesült, de rövidesen az orosz-lengyelországi harcokhoz vitték. Harcolt a román fronton, majd Waschkutznál. Lekerült az olasz frontra is a Piave-menti csatákhoz. Vittoriánál megsebesült. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Zubor Erzsébet, leánya Mária.

Gadányi József Beszkárt kalauz, Újpest. *1899, Mike (Som. m.). 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után mint családfenntartót a katonai szolgálat alól felmentették. 1918 áprilisában újból bevonult. A munkásszadnál nyert beosztást, de megbetegedett. A forradalom kitörése betegálmányban érte. Felesége Szikinger Regina, gyermekei Rozália és Mária.

Galabár József kereskedő, Felsőmocsolád. *1898, Gamás. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést, majd kiképzése után 1916 július 23-án az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a Pieniaki körüli harcokban, majd állásharcainkban 1916 december 24-ig, mikor betegesen ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd áthelyezték a 10. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében a román hadszíntérre került, ahol tizennégy hónapon keresztül vett részt ezrede összes hadműveleteiben, közben egy ízben a volt cs. és kir. 34. gy.-ezredhez is volt vezényelve. Tulajdonosa

a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Szabó Margit, gyermekei Tibor és Gyöngyike. — Bátyja: Gyula ezredünk kötelékében harcolt, de fogságba esvén, 1916-ban Astrachánban hősi halált halt.

Galambos Konrád gazdálkodó, Szabadhidvég. *1893, Szabadhidvég. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment december 24-én az orosz-lengyelországi harcokhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 májusában megsebesült. Ez év őszén került Sopanowhoz, majd Lopuzsnóhoz és Pieniakihoz, de 1916 augusztus 20-án újból megsebesült. Harmadízben a román frontra ment, innen került az olasz harctérre a 10. Isonzó csatához. A Piave mentén 1918 július 17-én harmadízben sebesült meg, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é. négyszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Vinkovits Katalin, gyermekei Konrád és Magdolna.

Galambos Vince gazdálkodó, tizedes, Döbrököz. *1887, Döbrököz. Ezredünkben 1908–11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Harcolt a 2. leMBERGI csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 21-én fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és az 1912–13-as m. k.-nek. Felesége Juhász Anna, leánya Erzsébet.

Gali István gazdálkodó, ácsmester, m. kir. esendőrörm., Darány. *1890, Darány. 1911-ben vonult be ezredünkhöz tényleg. szolgálatra és így a világháború kitörése tényleges álmányban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci ütközetekben. A Száván való átkelésnél különösen kitüntette magát. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, majd a román hadszíntéren. Lekerült ezredünkkel az olasz harctérre is, ahol a Piave-menti harcokban és a Montello bevételében vett részt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912–13-as m. k., VI. é. sz. k. Felesége Ujvári Mária, leánya Erzsébet, nevelt leánya Ujvári Mária. Sógora: Tóth István az orosz hadszíntéren halt hősi halált. Rendes tagja a szigetvári ipartestületnek.

Gamós János gazdálkodó, Dees. *1884, Dees. Ezredünkben 1905-ben szolgált ténylegesen. Mozsósításkor vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Visegrád, majd Zworniknál harcolt. Résztvett a visszavonulásban is. 1915 június 15-én az olasz hadszíntérre került a tolmeini hídfőhöz. Lekerült a Piave mellé, majd Csernovitzba. 1918-ban újra az olasz frontra ment és a Mte Perticán érte a front összeomlása. Harctéri szolgálatra 52 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szél Éva, gyermeke János.

Garai István gazdálkodó, Táska. *1887, Táska. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került, ahol 1915 októberéig teljesített szolgálatot, mikor megbetegedett. Felépülve 1916 márc.-ban került újból az olasz harctérre. 1916 júliusában megbetegedett, majd bevonult a pótzászlóaljhoz és 1917 januárjában mint nélkülözhetetlent felmentették a katonai szolgálat alól. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Keszkenő Mária, fia Lajos.

Garai István gazdálkodó, géppuskás tizedes. Balatonmáriafürdő. *1891, Vörs. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra a 2. leMBERGI CSATÁHOZ. 1914 szeptember 20-án Nagypolánytól betegen ment kórházba, majd felépülve 1915 márciusában ment újból az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához és 1915 október 5-ig résztvett ezredünk összes harcáiban. Harmadikban 1916 decemberében ment az orosz, majd a román harctérre. Az ezreddel került az olasz frontra is. Résztvett a Piave-menti csatában, de a Montellonál 1918 június 15-én fogságba esett, honnan 1920 januárjában tért haza. Kiténtetési: O₂. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nikola Mária, gyermekei Géza és Mária. — Testvére: Ferenc ezredünk kötelékében harcolva 1917-ben a román harctéren hősi halált halt.

Garai János gazdálkodó, Táska. *1897, Táska. 1915 december 20-án vonult be ezredünkhöz és ment 1917 január 1-én a román hadszíntérre, majd az ezreddel a bukovinai harctérre. Résztvett az összes ütközetekben, majd ugyancsak az ezreddel ment az olasz frontra is. Harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban a front összműveletéig. Kiténtetési: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Gyanó Rozália, gyermekei Márton, László, Anna és Mária.

Garas Adám gazdálkodó, szakaszvezető, Kötse. *1881, Kötse. 1902–05-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a vonatesapatnál nyert beosztást. Az orosz hadszíntérre vezényelték, ott teljesített szolgálatot 1916 márc.-ig, mikor bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe. Innen a román frontra vezényelték, ahol résztvett Tölgyesnél, Békásnál és Nagydísznódnál ezredünk ütközeteiben. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a piavei csatához. A montello bevétele után megbetegedett és kórházba szállították és a forradalom kitörése Kaposvárott érte. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Molnár Zsófia.

Garzó Imre gazdálkodó, Csököly. *1898, Csököly. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett ezre-

dünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel ment az olasz harctérre. Itt súlyosan megsebesülven kórházba szállították és itt is érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csótos Erzsébet, gyermekei Imre és Mária. — Testvérbátyja Ferenc az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Garzó József gazdálkodó, Nagybajom. *1889, Nagybajom. 1912-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Ezredünktől a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez helyezték, melynek kötelékében harcolt az orosz, majd az olasz hadszíntéren és kétézer meg is sebesült. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Lóki Babos Júlia, fia József. — Sógora: Tamás József mint 23-as vadász az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Gazda János téglaester, Balatonboglár. *1885, Gadány. 1906-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Műszaki csapatunkkal ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd az olasz frontra került. 1916 augusztusig vett részt a doberdói és Görz körüli harcokban, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. Ez év szeptemberében vezényelték az orosz frontra tábori ezredünkhöz, majd az ezreddel a román harctérre. Vöröstoronynál és Békásnál teljesített szolgálatot. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Katalin, gyermekei János, Irén és Ilona. — Bátyja: György mint 19-es honvéd az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Gazda Pál gazdálkodó, Kuntelep. *1894, Felsősegesd. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre vitték. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, az üldözőharcokban és az állásharcokban. Lekerült a román frontra is Tölgyeshez, majd az ezreddel ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Tamás Karolin, gyermekei László, József és Ferenc.

Gazdag Elek gazdálkodó, Nagybajom. *1887, Balatonboglár. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 augusztusig, mikor közérdekű felmentették a háborús szolgálat alól. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Miglicz Erzsébet, gyermekei János, József és László.

Gábor József kertész, tizedes, Vése. *1896, Vése. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és ment október 12-én az Ikwá-menti harcokhoz. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 37 hónapon keresztül. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és 1919 január 3-án leszerelt. Kiténtetési: O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Bognár Rozália.

Gál István gazdálkodó, örvezető,

Ujvárfalva. *1895, Ujvárfalva. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy.-ezredhez és ennek kötelékében ment 1915 szeptemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett ezrede összes ütközeteiben 1916 július 3-ig, mikor fogságba esett. Mint hadifogoly az Ural hegységben mint erdőmunkás dolgozott és ötévi fogság után 1921 február 11-én tért haza. Csóton szerelt le. Felesége Horváth Anna, gyermekei István és Feréz. — Bátyja: József ezredünk kötelékében harcolva 1914 szeptemberében hősi halált halt.

Gál János gazdálkodó, Hobol. *1883, Hobol. 1916 július 24-én vonult be ezredünkhöz és ment az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1918 június 18-ig, mikor a piavei csatában, a Montello bevétele után súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag jobbkarját amputálták és mint 75%-os rokkant szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. éremnek. Felesége Mikó Katalin, fia János. Községi előjáró, igazgatósági tagja a Hitelszövetkezetnek és tanácstagja a ref. egyházközségnek.

Gál János gazdálkodó, örvezető, Marcali. *1897, Marcali. Ezredünkhöz 1915 október 5-én vonult be. Kiképzése után 1915 december 10-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren. Az orosz fronton egy ízben fogságba esett, de 3 nap múlva sikerült megszöknie. Az ellenséges vonalon keresztül tért vissza századához. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szántó Mária, gyermekei Lajos, László, Jenő és János. — Testvérbátyja: Lajos ezredünkben harcolva az orosz fronton hősi halált halt.

Gál József gazdálkodó, Hobol. *1886, Hobol. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és munkászászlóaljunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra ment. 1917 augusztus 23-án megsebesült, majd felépülve, újból az olasz harctérre került, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kiténtetési: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Leánya Eszter férj. Kelemen Józsefné.

Gál Károly gazdálkodó, Zimány. *1890, Zimány. Ezredünkben 1911-ben szolgált. 1914 június 20-án vonult be fegyvergyakorlatra és így a világháború kitörése ezredünk kötelékében érte. A szerb, majd az orosz hadszíntérre ment, résztvett a 2. leMBERGI CSATÁBAN, a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 november 20-án Krempanál sebesülten fogságba esett. Mint csererokkant tért haza 1918 május 1-én. Rövid szabadság után Bajára vezényelték, ahol mint hadimunkás dolgozott a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Bizderi Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Magdolna és Rózsi.

vitéz Gálos (Geiszt) Konrád kőművesmester, őrmester, Várdomb. *1886, Szálka. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált Budapesten és Bileken. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment az első menet-zászlóaljhoz az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pót-zászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd innen 1916-ban román frontonra vezényelték. Résztvett a Tölgyes körüli harcokban, majd az ezreddel ment Bukovinába, végül az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave mentén és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Bósz Genovéva, leánya Anna.

Gálosi Ferenc gazdálkodó, Mernye. *1888, Mernye. 1913-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a Horozana-wielkai ütközetben. Piskinál 1914 szeptember 11-én súlyosan sebesülten fogságba esett. Fogságából 1917 októberében tért haza. Bevonult a pótteszhez, ahol felülvizsgálaton rokanttá nyilvánították és 1918 augusztus 23-án leszerelt. Felesége Horváth Mária, leánya Rozália.

vitéz Gálosy (Gerhard) Antal ny. á. tiszthelyettes, Kaposvár. *1885, Látrány. Ezredünkhöz 1906-ban vonult be tényleges szolgálatra és 1909-ben felvétette magát a tényleges altiszti állományba. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemerbergi csatában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 11-én megsebesült. Felépülése után újból az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben. Még kétízben sebesült meg, majd lekerült az olasz harctérre. Harcolt a Piavei csatában és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Kitüntetései: O, kétszer, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é., 1912–13-as m. k., H. e. é., Német vit. é., Német h. e. é. 1929-ben avatták vitézzé. Felesége Györe Mária.

Gärtner Vilmos pékmester, Kaposvár. *1898, Kaposvár. Ezredünkhöz 1916-ban vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után a román hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. 1917-ben került az olasz frontra, ahol három hónapon keresztül vett részt a hadműveletekben, majd Budapestre vezényelték, ahol az élelmezési raktárban teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Csöjder Ilona, gyermekei Melinda, Vilmos és Gyula.

Gáspár Ferenc urad. alkalmazott, Patalom. *Edde. 1911-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került, ahol résztvett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 28-án a kárpáti

harcokban megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1914 december 22-én ment újból az orosz harctérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, valamint az üldözőharcokban 1915 június 6-ig, mikor megsebesült. Harmadszor 1916 január 10-én ment az orosz frontra, ahol a vonatsapatnál nyert beosztást és résztvett az összes hadműveletekben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Balogh Mária, gyermekei Mária, Ferenc és László. — Öccse: Lajos mint tüzér a harctéren szerzett betegségében 1915 június 11-én hősi halált halt.

Geberta Károly járásbírói al-tiszt, tizedes, Kaposvár. *1887, Zagreb. Ténylegesen 1908–12-ben szolgált ezredünkben és mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment 1914 decemberében az orosz-lengyelországi harcokhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az üldözőharcokban Krukiencnél, Kamionkánál, Dobrotwornál, Krupienél és az Ikwa mentén Sopanownál, majd harcolt Lopusznónál. 1916 közepén a MÁV mint nélkülözhetetlen felmentette a katonai szolgálat alól és leszerelt. Felesége Szlovák Rozália, gyermekei Gyula és Károly.

Gelencsér Ferenc gazdálkodó, Ujvárfalva. *1886, Somogyárd. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 június 3-án megsebesült. Újból 1915 augusztus havában került ki ugyancsak az orosz harctérre. Innen 1916 januárjában az olasz frontra vezényelték. A Hétközség fennsíkon harcolt 1918 augusztusáig, mikor gázmérgezéssel kórházba szállították. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ferka Anna, gyermekei József, Ferenc és János.

Gelencsér Ferenc cipész-mester, Marcali. *1892, Marcali. 1914 augusztus 16-án vonult be ezredünkhöz és december 10-én került ki Orosz-lengyelországba, majd innen a Kárpátokba. 1915 február végén lábfagyással szállították kórházba. Felgyógyulva ez év decemberében újból az orosz harctérre vezényelték. A 9. század kötelékében résztvett az Ikwa-menti és lopusznói harcokban. 1917 február 16-án megbetegedett, de májusban már ismét az orosz frontra vitték. Itt beosztották a volt cs. és kir. 60. gy-ezredhez, mellyel Stanislounál harcolt, de megsebesült. Felgyógyulva visszakerült ezredünkhöz a román, majd az olasz hadszíntérre. Résztvett itt a piavei harcokban. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata harminchat hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Szirmay Mária, gyermekei György és Ferenc. — Bátyja: János Sabácnál, 1914 augusztus 14-én hősi halált halt.

Gelencsér György gazdálkodó, Somogyvár. *1886, Somogyvár. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 jú-

lius 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel ment az orosz harctérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 7-én megsebesült. Felépülése után 1915 október 27-én ment másodízben az orosz harctérre, majd az ezreddel a román frontra 105-ös ezredünkhöz, de 1916 augusztusában újból megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Geleta Verona, gyermekei György, Cecilia és Mária. — Fivére: János 1915-ben az orosz hadszíntéren a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Gelencsér István gazdálkodó, Ujvárfalva. *1883, Somogyárd. Ténylegesen 1905-ben szolgált ezredünkben. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és augusztus hó 28-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulása után 1915 augusztusában újból az orosz frontra került, de szeptemberben megbetegedett. Harmadízben 1917 januárjában ment ki, de ez év októberében áthelyezték a 123-as ezredhez, mellyel májusban ment az olasz frontra. Résztvett az összes ütközetekben 1918 október 24-ig, mikor beteg hazakerült. Felesége Zsuzsanna, leánya Mária.

Gelencsér János tejszarnoktulajdonos, Kiskorpád. *1880, Mike. Ezredünkhöz 1918 április 1-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a pótzászlóalj munkásszázadában teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Hujber Jusz-tina, fia János.

Gelencsér János ny. esendőrtiszthelyettes, Kiskorpád. *1881, Bagolászán. Ezredünkhöz 1902-ben vonult be tényleges szolgálatra. A 10. századunk kötelékében szolgált és 1905-ben mint tizedes szerelt le. Ez évben lépett a m. kir. esendőség kötelékébe. A világháború kitörése Lónyabányán (Nógrád m.) érte. Innen áthelyezték a balassagyarmati szárnyparsághoz. Mint őrsparancsnok számos őrsön teljesített szolgálatot. 1918 őszén a szerbiai hadszíntérre vezényelték. Belgrádban teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Visszatérve a frontról Somoskőújfalu jelentkezett szolgálatra. Kitüntetései: Jub. é., Szolg. é., H. e. é. Felesége Hulik Izabella, gyermekei Edit és László.

Gelencsér József erdőőr, Juta. *1884, Juta. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzése után június havában ment a Bug-menti harcokhoz. 1915 július 23-án Dobrotwornál megsebesült, azonban csak a segélyhelyen gyógykezelték. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 szeptember 25-ig, mikor az Albán frontra vezényelték Valonához. Itt volt 1918 szeptemberéig, mikor súlyos betegen vitték kórházba Kaposvárra. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é.,

Vas é. k., K. cs. k. Felesége Csutor Teréz, gyermekei József, Mariska, János, László és István.

Gelencsér József gazdálkodó, Somogyvárd. *1891, Somogyvárd. 1916 júniusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után kikerült 105-ös ezredünkhöz a román hadsziintérre Tölgyeshez. Ezredünk kötelékében ment az olasz hadsziintérre, ahol résztvett a piavei csatában és a Montello elleni támadásban. 1918 június 20-án géppuskától megsebesült és a kaposvári kórházba került. Itt is érte a forradalom kitörése. Felesége Kiss-Iván Rozália, gyermekei József, János és Ferenc.

Gelencsér József házfelügyelő, Budapest. *1896, Nagycsepely. 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadsziintérre. Résztvett a sepanowi ütközetben, majd harcolt Lopusznónál, de 1916 augusztus 6-án Batkownál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 végén ment a román frontra. Innen került ezredünkhöz Bukovinába, de Waschkutznál sebesülten fogságba esett, honnan 1918. évi április hóban szökve tért haza. Rövidesen az olasz frontra vezényelték, ahol harcolt a Piave mentén, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Felesége Papp Vilma. — Unokabátyja: László József ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Gelencsér Sándor gazdálkodó, Somogyvár. *1889, Somogyvár. 1914 decemberében vonult be ezredünkhöz és ment 1915 május 1-én az orosz hadsziintérre, de az üldözőharcokban 1915 június 28-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnyi fegyver nélküli szolgálatra minősítették és Budapestre, majd Békéscsabára vezényelték. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Wagner Katalin, gyermekei Róza, Katalin, István és Mária.

Gellért Antal szabómester, Barcs. *1884, Barcs. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadsziintérre került Sabáchoz, majd az orosz fronton a 2. lemergi csatába. 1914 november 7-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 novemberében az Ikwa-menti harcokhoz került. Az 5. század kötelékében harcolt 1916 augusztus 22-ig, mikor megsebesült. Kórházi ápolás után a pótzászlóaljtól ment a 19. menet századdal a román hadsziintérre és 1918 november 22-én leszerelt. Felesége Szukits Franciska, gyermekei Imre, Mária és Ferenc.

Gerber Mihály erdőőr, szakaszvezető, Lengyel. *1887, Lengyel. 1908—11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadsziintérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de Orosz-Lengyelországban 1914 december 4-én fogságba esett, honnan 1918 szeptemberében szökve tért haza. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Ka-

lapios Mária, gyermekei Margit és József.

Gerbovics Ferenc gazdálkodó, Zics. *1894, Zics. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 március 15-én ment az orosz hadsziintérre a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett a Jablonki körüli harcokban és harcolt a Czeremchán. Végigküzdötte az üldözőharcokat, harcolt az Ikwa mentén, valamint Lopusznónál és Batkownál. Az ezreddel ment a román frontra is Tölgyeshez és Bukovinába Waschkutzhoz. Lekerült az olasz frontra a Piave mentére. A Montello bevételénél légnyomást kapván kórházba szállították és a forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Tulajdonosa az I. o. vitézségi éremnek és a Károly csapatkeresztnek. Felesége Virág Julianna, fiai József, Gyula és Ferenc.

Gerencsér János uradalmi alkalmazott, Barcs, Belesapuszta. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után 1916 augusztus 17-én ment az orosz hadsziintérre. Áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gyalogezredhez, mellyel az olasz harctérre került. Itt harcolt 1917 novemberéig, mikor fogságba esett honnan 1919 novemberében tért haza. Felesége Márkus Borbála, gyermekei György, Margit, Irma és Ilona. — Sógora: Márkus Imre a 19. h. gy.-ezredben harcolva Szerbiában hősi halált halt.

Gerencsér János gazdálkodó, szakaszvezető, Gyékényes. *1888, Gyékényes. 1909—13-ban szolgált ezredünk 14. századában Bileken és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadsziintérre Sabáchoz, de 1914 augusztus 20-án megsebesült. Felgyógyulása után 1915 október 2-án ment az orosz hadsziintérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 októberéig, mikor megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahonnan a gablonzi tisztiskolához vezényelték. Mint oktató működött itt a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Kranicz Katalin, gyermekei Ilona, Katalin és Julianna. Tagja a községi képviselőtestületnek és világi elnöke a róm. kat. egyházközségnek.

Gerner József gazdálkodó, Bátaszék. *1894, Bátaszék. 1915 júliusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz lengyelországi harcokhoz. Harcolt a kárpáti téli nagy csatában és az üldözőharcokban, de 1915 június 5-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1916-ban felülvizsgálaton mint rokkantát elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a II. o. vitézségi éremnek. Felesége Schmidt Borbála, leánya Katalin.

Gertnerhoffer János gazdálkodó, tizedes, Barcs. *1891, Barcs. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezred 11. századával ment a szerb frontra. Sabáchnál esett át a tűzkeresztre. Innen került a 2. lemergi csatához. Résztvett a nagy visszavonulásban

és a Sambor körüli harcokban is. 1914 november 20-án Nowo-Radomoknál súlyos sebbel fogságba esett. Szibéria több táborában megfordult és 6 évi fogság után 1920 decemberében tért haza. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Rezsóvszky Anna, gyermekei Regina és Teréz.

Glück Ferenc gazdálkodó, Babod. *1894, Törökkopány. 1914 október 11-én vonult be ezredünkhöz és ment december 7-én az orosz hadsziintérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, de december 15-én fagyással vitték kórházba. Felépülve 1915 május 10-én ment újból az orosz harctérre, ahol harcolt az üldöző és állásharcokban, majd az ezreddel a román frontra ment. Hosszú frontszolgálatára való tekintettel 1917 november 8-án szabadságolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918 februárjában újból az orosz frontra került, de 1918 március 15-én felmentették a háborús szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Németh Julianna, gyermekei Ferenc, Róza és József. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvérbátyja: Mihály a 17. h. gy.-ezredben szolgált, de a harctéren szerzett betegségében 1921-ben hősi halált halt.

Gobi István felső, gazdálkodó, őrmester, Hobol. *1885, Hobol. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment az orosz hadsziintérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916-ig, mikor ezredünkhöz a román harctérre került. Az ezreddel ment az olasz frontra is, harcolva a Piave mentén és az ezt követő harcokban egészen a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bujtai Lidia, fia János.

Gobi János gazdálkodó, Hobol. *1894, Hobol. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadsziintérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz hadsziintéren, majd az ezreddel a román hadsziintérre került. Ugyancsak az ezreddel ment Bukovinába is, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 március havában tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Tagja a községi képviselőtestületnek. Felesége Bali Erzsébet, fiai János és József.

Goldner Zoltán kereskedő, tizedes, Kaposvár. *1898, Kaposvár. Ezredünkhöz 1916 májusában vonult be és ment novemberben az orosz hadsziintérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október hó 10-ig, mikor Wienbe vezényelték. Innen került Krakába, majd az olasz hadsziintérre. Résztvett a Piave menti csatákban a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Rosenspitz Márta.

Gombócz János gazdálkodó, községi bíró, Vörs. *1889, Vörs. Ezredünkben 1910-ben szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadsziintérre. Innen 1915 júniusában az olasz frontra került, ahol 1916 június 29-ig teljesített

szolgálatot. Ekkor betegen ment kórházba. 1917 májusában az orosz frontra került, majd innen az olasz harctérre, ahol harcolt ezredünk összes ütközeteiben. A front összeomlásakor az ezreddel tért haza és december havában leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Anna, gyermekei János és Mária.

Gombócz Jenő gazdálkodó, Vörs. *1900, Vörs. Ezredünkhöz 1918 január 6-án vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk kötelékében a Piave-menti harcokban és a Montello bevételében. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és decemberben leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Tóth Mária, gyermekei Jenő és Irén.

Gombócz Vendel gazdálkodó, Balatonmáriafürdő. *1881, Sávoly. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be háborús szolgálatra, de 1916 februárjában áthelyezték a budapesti 4. vonatosztaghoz, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre ment. Itt megsebesült, majd felépülve 1917 márciusában visszakerült ezredünkhöz. Innen vezényelték az olasz, majd a francia hadszíntérre és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Erzsébet, gyermekei Julianna, István, József és Ilona. — Unokatestvére. — Gombócz Lajos ezredünk kötelékében mint törzsőrmeister harcolt, de Albániában hősi halált halt.

Gorjánác Vendel gazdálkodó, szakaszvezető, Potony. *1885, Potony. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment 1914 decemberében orosz-lengyelországi harcainkhoz. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Jub. e. é.-nek. Felesége Lovkovic Anna, gyermekei György és Pál.

vitéz Göbölös Ferenc géppuskás tizedes, Surd. *1890, Surd. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra és így került tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, majd az ezreddel ment a 2. lebergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd az ezreddel ment orosz-lengyelországi harcainkhoz. 1914 december 8-án megsebesült. Felépülése után, 1915 május 15-én ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az üldözőharcokban, de 1915 szeptemberben Krupienél megsebesült. 1916 augusztusában ment újból az orosz hadszíntérre mint az aknavetőosztag tagja és harcolt novemberig, mikor ismét megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd Boszniába vezényelték, ahol egy kórházban szolgált a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. ker., VI. é. sz. k. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Varjas Erzsébet, gyermekei Mária, Erzsébet és Ferenc.

Göbölös János gazdálkodó, Kadarkút. *1889, Kadarkút. 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan a katonai rendőrséghez vezényelték és Pesthidegkúton teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912—13-as m. keresztnék. Felesége Ács Rozália, gyermekei Irén, Géza és Dezső.

† Göllér József gazdálkodó, Somogyaszaló, *1877, Somogyaszaló. Ezredünkben 1899—1902-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor vonult be ezredünk szerbiai zászlóaljához. Végigküzdötte a szerb hadjáratot, de 1914 november 24-én az Iglite-i ütközetben két ellenséges golyótól találva hősi halált halt. Bajtársai temették el a helyszínen. Felesége Bognár Zsófia és leánya Eszter gyászolják hősiüket, aki életét áldozta a zászló becsületéért. Kegyelettel emlékezünk meg mi is róla ezredtörténetünk lapjain és örökítjük meg az utókor számára.

Gömöri Ignác kereskedő, II. oszt. számvívó, Budapest. *1891, Tolna. Háborús szolgálatra 1914 július hó 27-én vonult be ezredünkhöz. A gazdasági hivatalnál nyert beosztást, majd az 1. pót századhoz vezényelték. Innen ment 1915 szeptemberében az orosz hadszíntérre, ahol résztvett 5. századunk kötelékében az Ikwa-menti harcokban. Harcolt Sopanownál, majd Lopusznónál és Pieniakinál, majd részt vett ezredünk összes hadműveleteiben 1917 október 25-ig, mikor mint létszámfelett a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1918 júniusában áthelyezték a volt cs. és kir. 32. gy.-ezredhez Budapestre, majd Sashalomra és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k. Felesége Alpern Margit, leánya Zsuzsi.

Göncz Ferenc gazdálkodó, Somogyásámsón. *1886, Somogyásámsón. 1907—8-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július hó 27-én vonult be és ment az első menetljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 március 15-ig, mikor lábfagyással kórházba szállították. Felgyógyulva, 1916 január 1-én ment másodízben az orosz frontra és innen a román harctérre. Ezredünkhöz került az olasz hadszíntérre is. Résztvett itt a Piave-menti csatában és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as jub. e. é.

Göncz Imre gazdálkodó, tizedes, Somogyásámsón. *1892, Somogyásámsón. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkerezetségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lebergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban is, de 1914 december hó 20-án megsebesült. Felépülése után

bevonult a pót ljjhoz, honnan 1915 április 27-én ment másodízben az orosz harctérre, ahol június 17-én ismét megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig gyógykezelték, majd bevonult a pót ljjhoz, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

† Göncz János gazdálkodó, Somogyásámsón. *1883, Somogyásámsón. Ezredünkben 1905-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1914 decemberéig, mikor betegen ment kórházba. Felépülése után ment 1915 ápr. 10-én másodízben is az orosz frontra, de ápr. 15-én a Czeremchán ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Tulajdonosa volt a Br. vit. é.-nek. Felesége Lantos Margit gyászolja és foglalja imájába hős férjét, ki a legdrágábbat — életét adta a haza védelmében.

Göndöcs József gazdálkodó, Döbrököz. *1879, Döbrököz. Ténylegesen 1900—04-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Stolacon. 1914-ben vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Innen került az orosz hadszíntérre, majd Bukovinába. Lekerült az olasz hadszíntérre is, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Markovits Katalin, fiai József és János.

Göndöcs Sándor kovácsmester, tizedes, Somogyaszob. *1886, Balatonöszöd. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkerezetségen. Ezredünkhöz került az orosz harctérre is. Résztvett 52 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Garabas Teréz, gyermekei Vilmos és Erzsébet férj. Hollóssy Józsefné, unokái Ibo-lya és László.

Grafsits György uradalmi gazda, Barcs, Belcsapuszta. *1885, Nagydobsza (Som. m.). 1906—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és az 5. század kötelékében ment a sabáci harcokhoz. Innen került az orosz hadszíntérre. 1914 szeptember 11-én megsebesült. Visszakerült az orosz, majd a román frontra, résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, majd az olasz harctéren a piavei csatában. A front összeomlásakor 1918 okt. 28-án olasz fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Porrogi Julia, gyermekei József, Pál és Margit.

Grafsits Pál uradalmi raktárnok, szakaszvezető, Barcs, Belcsapuszta. *1893, Aranyospuszta. Háborús szolgálatra 1914-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1914 december végén kikerült Orosz-Lengyelországba. Résztvett a kárpáti téli csatában, a galíciai és romániai harcokban. 1918 elején lekerült az olasz

frontra, ahol harcolt a piavei csatában. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gilikter Teréz, gyermekei Pál, Imre és János.

Grosz Salamon kereskedő, örveztő, Bonyhád. *1881, Bonyhád. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünk kaposvári zászlóaljában. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1915 márciusában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett még az oroszokat üldöző harcokban ez év végéig, mikor a pótzászlóaljhoz került Reichenbergbe. Innen a volt cs. és kir. 32. gy-ezredhez tették át, honnan Szarajevóba vezényelték. 1918 nov. ben szerelt le. — Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Berger Vilma, fia Ottó.

Gruber István gazdálkodó, Kiskorpad. *1896, Somogyestegnyő. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1915 október 20-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban. 1915 december 20-án megsebesült. Felgyógyulva 1916 májusában újból az orosz frontra került. Ez év júniusában áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy-ezredhez. Ezredével ment 1917 aug. ban az olasz harctérre, ahol 1918 májusáig harcolt, mikor a francia hadszíntérre került. Itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Fia István.

Gruber Károly gyári alkalmazott, Bács. *1894, Bács. 1915 májusában vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz és ment júniusban az orosz hadszíntérre. Résztvett a kamionkai, dobtowori, krupieci és a sapanowi ütközetekben. 1915 novemberében megsebesült. Bevonulása után 1916 májusában újból az orosz frontra került, ahol augusztus 5-én másodszer sebesült meg. Felgyógyulása után a haditengerészethez vezényelték Pólába. Innen 1916 decemberében visszakerült pótzászlóaljunkhoz. Elvezényelték lángszórótanfolyamra és egy lángszóróosztaggal került ki 1917 májusában az olasz harctérre. Itt teljesített szolgálatot 1918 október 28-ig. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Mária, gyermekei Erzsébet és Julia.

Grünbaum Zsigmond magánzó, őrmester, Budapest. *1867, Toponár. 1889-ben vonult be ezredünk 9. századához. Egy évet Budapesten és két évet Plevjén (Bosznia) szolgált. 1916-ban 50 éves korában vonult be háborús szolgálatra Kaposvárra. 1916 április 9-én ment az orosz hadszíntérre és a 29. hadosztály vonatosztályánál nyert beosztást, ahol 1917 januárjáig teljesített szolgálatot. Ekkor betegen ment kórházba. Felgyógyulása után Budapesten nyert beosztást, majd előrehaladott koránál fogva 1918 május 15-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből.

Grünfeld Sándor bádógoszmester, törzsőrmester, Kaposvár. *1886, Ságvár. 1908—11-ben szolgált ezredünkben Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a 10/44-es építőszázaddal ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett az összes

hadműveletekben 1914 december hó 12-ig, mikor az orosz hadszíntérre került. Az összes ütközeteket végigharcolva 1917-ben került az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlásaig teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Kor. ez. é. k., K. cs. k. Felesége Steiner Irma, 3 gyermek atyja. — Testvéröccse: József mint hidász szolgált a világháború alatt, de hősi halált halt.

Gschwindt János gazdálkodó, Bize. *1879, Bize. Ténylegesen 1900—03-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor a 19. h. gy-ezredhez vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Innen Montenegróba került, majd az orosz hadszíntérre vezényelték. 1916 augusztusában lekerült az olasz harctérre. Résztvett ezrede összes hadműveleteiben és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Merer Borbála.

Gulyás Imre gazdálkodó, Gölle. *1886, Gölle. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra került. Itt teljesített szolgálatot 1916 májusáig. Bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan az orosz harctérre vitték. Harcolt Batkownál, majd a román fronton Tölgyesnél és Bukovinában Waschkutznál. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatákhoz. A Montello bevétele után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Cser Erzsébet, gyermekei Mária és Imre.

Gulyás János gazdálkodó, tizedes, Szakes. *1890, Szakes. 1911-ben vonult be ezredünkhöz. Bileken szolgált, majd Budapestre került. Innen ment az ezreddel Wienbe és itt érte a világháború kitörése. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz harctérre is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 11-én Szercezenél súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Turi Mária, fia János. — Sógora: Zapor Mihály az olasz hadszíntéren halt hősi halált.

Gulyás Vendel gazdálkodó, Nagybajom. *1886, Nagybajom. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is a 2. lemerbergi csatához. Résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba és a kárpáti nagy téli csatához is. Végigküzdötte az üldöző- és állásharcokat, majd a román frontra került

Tölgyeshez és Békáshoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave mentére, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 52 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., 1908-as jub. e. é. Felesége Ferencz Rozália, leánya Julianna férj. Juha Ferencné.

Gyarmati János cipésmester, Dombóvár. Háborús szolgálatra 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre a 9. menetszázzal. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 június 15-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után a 15. menetszázzal újból az orosz frontra került. Innen 1916-ban a román hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett az Olt folyó menti harcokban. Tölgyestől lekerült az olasz harctérre. Itt mint gyalogsági ágyús teljesített szolgálatot a piavei csatában, a Montello bevétele után és a Mte Grappán. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Neje Bertók Ilona, leánya Ilona.

Gyarmati Viktor gazdálkodó, tizedes, Sávoly. *1892, Sávoly. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges álmányban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Másodízben 1915 júniusában ment az orosz harctérre, ahol 1915 szeptemberig résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Ekkor Komáromvárosba vezényelték, ahol mint vasúti munkás teljesített szolgálatot 1915 novemberéig, mikor újból az orosz harctérre került. Harcolt az Ikwa-menti harcokban, ahol 1915 december 8-án megsebesült. Felgyógyulása után 1916 októberében került újból az orosz harctérre, de megbetegedvén, kórházba szállították. Bevonulván, a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Baranyai Erzsébet, gyermekei Viktor, Irén és József.

Gyatkó István gazdálkodó, Alsok. *1898, Alsok. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 novemberében a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes ütközetekben, majd az ezreddel ment az olasz harctérre is, de 1918 szeptember 16-án megsebesült. Jelenleg 20%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Cserti Julianna, fia István.

Gyenes Ferenc, a Nemzeti Hitelintézet altisztje, szakaszvezető, Budapest. *1881, Szőlőgyörök. Ténylegesen 1902—1905-ben szolgált ezredünkben és fegyvergyakorlatait is nálunk tette le. A világháborút a 19. honvéd gy-ezred kötelékében harcolta végig a szerbiai hadszíntéren. 17 hónapi frontszolgálat után szerb fogságba került. Végigszenvedte a szerb fogság borzalmait, résztvett a „halálmarsch“-ban és Görögországon át az olaszországi Asinara szigetén internálták. Innen

Franciaországba, Lyonba szállították, honnan 1918 márciusában mint csererokkant tért haza és mint 60%-os rokkantat szabadságolták. Felesége Schüssler Lujza, gyermekei István, Mária és Agnes.

Gyenyey István gazdálkodó, tizedes, Tamási. *1898, Tamási. 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 31. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az orosz hadszíntérre került Kirlibabához, majd az ojtózi-szoroshoz. Átkerült az 53. rohamzászlóaljhoz, melynek kötelékében az olasz harctérre ment Udinéhez, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Molnár Anna, leánya Anna-Klára.

Gyöcsi Ferenc gazdálkodó, Kiskorpád. *1893, Kiskorpád. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és ment 1914 októberében az orosz harctérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban. 1915 január elején megbetegedett. Felgyógyulva ez év augusztusában újból az orosz harctérre vezényelték, ahol az Ikwa-menti harcokban, a sopanowi, lopusznói és pieniaki-i hadműveletekben vett részt. 1916 végén szabadságolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen ment 1917 februárjában a román frontra 105. ezredünkhöz. Lekerült az olasz hadszíntérre is, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Mária, gyermekei Mária és Irén.

Györei Sándor Beszkárt kalauz, Budapest. *1891, Bálványos (Som. m.) 1913-ban kezdte meg szolgálatát ezredünkben Bileken. A szerbiai hadszíntéren Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az orosz harctérre ment. Résztvett a 2. lemerbergi csatában és a visszavonulásban. A Sambor körüli harcokban súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 47 havi szibériai fogság után 1918 tavaszán tért haza. Rövid szabadság után az olasz frontra ment és itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. é.-nek. Felesége Cseh Mária.

György Dániel József gazdálkodó, Nagybagom. *1891, Nagybagom. Ezredünkben 1913-ban szolgált és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábort ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabáctól betegen vitték kórházba. Felépülése után 1915 augusztus 13-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a krupieci és sopanowi harcokban. Harcolt még állásharcainkban is, de Batkownál fogságba esett, honnan 1918 augusztusában szökve tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Balázs Ilona, fia József.

Gyuretó István cipésmester, Iharosberény. *1885, Iharosberény. 1906-ban szolgált a 8. h. huszárezredben. 1915 február hó 15-én vonult be ezredünkhöz és ment 1915 július 1-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 augusztus 28-án légnyomással vitték kórházba. Felgyógyulva 1916 január 1-én ment újból az orosz harctérre, majd a román frontra. Résztvett az összes ütközetekben, majd az ezreddel került az olasz harctérre és itt érte

a front összeomlása is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Biró Anna, gyermekei Margit, Mária és Erzsébet.

György Ferenc gazdálkodó, Somogyfajsz. *1889, Somogyfajsz. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Felkerült az orosz harctérre a 2. lemerbergi csatához. Harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de 1914 december 10-én fogságba esett, honnan 1920 november hó 10-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13. m. k. Tagja a közégi előjáróságnak és az iskolaszéknek gondnoka. Felesége Gelencsér Katalin, fia István.

vitéz György Sándor gazdálkodó, Somogyárd. *1891, Somogyárd. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábort ezreddel került le a szerb hadszíntérre, ahol Sabácnál harcolt. Az ezreddel ment az orosz frontra is a 2. lemerbergi csatához. Résztvett a nagy visszavonulásban, a kárpáti és a Sambor körüli harcokban, majd Orosz-Lengyelországba vitték ezredünkkel. Itt 1914 november 20-án Krempánál súlyos fejlövést kapott. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pöttesthez, ahol 1915 augusztusig teljesített szolgálatot. Ekkor az orosz, majd a román, végül az olasz harctérre került, résztvett ezredünk összes ütközeteiben egészen a front összeomlásáig, mikor hazajött és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Margit, gyermekei Sándor és József.

Györke István gazdálkodó, Lápafő. *1877, Lápafő. Ezredünkhöz 1915 elején vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdálkodót felmentették a katonai szolgálat alól és leszerelt. Felesége Torma Zsófia, leánya Erzsébet.

Györke István gazdálkodó, Nagyszokoly. *1873, Nagyszokoly. Ezredünkben 1894-ben szolgált, fegyvergyakorlatát is ezredünkben teljesítette. A mozgósításkor mint segéd-szolgálatos vonult be. Székelyfehérvárott, Budapesten, majd Balassagyarmaton mint fogolyór szolgált 1918 novemberéig, mikor leszerelt. Felesége Nagy Mária.

Györkö János gazdálkodó, szakaszvezető, Erdősokonya. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábort ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton segéd-szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyet áthelyezték a m. kir. csendőrséghez, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Győry Julianna, gyermekei János, Margit és Irma.

Gyura József gazdálkodó, Juta. *1892, Juta. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábort ezreddel ment Sabáchoz, majd

az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1914 decemberében megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be és ment 1916 januárjában másodízben az orosz frontra. Lopusznónál 1916 szeptemberében ismét megsebesült, azonban csak a segélyhelyen gyógykezelték. Lekerült 105-ös ezredünkkel a román harctérre, majd az olasz frontra és itt volt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Győrffy Anna, gyermekei József és János.

Gyurákovits Ferenc szabómester, szakaszvezető, Barcs. *1884, Somogyvár. Ténylegesen 1905—08-ban szolgált ezredünk 1. zászlóaljában. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a tábort ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az orosz fronton résztvett a 2. lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. 1914 október 18-án betegen ment kórházba. Felgyógyulása után őrszolgálatosnak minősítve a szabadkai 1/6. hadtápszázlójhoz vezényelték, ahol a háború befejezéséig szolgált. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Jub. e. é. Jelenleg a barcsi ipartestület alelnöke. — Fitestvére: Sándor az orosz hadszíntéren halt hősi halált.

Haber Mihály vendéglős és hentesmester, szakaszvezető, Szentlászló. *1894, Boldogasszonyfa. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldöző- és állásharcokban az orosz és a román hadszíntéren, majd az ezreddel ment a román frontra is. Harcolt Bukovinában és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Neuzl Katalin, gyermekei József és Mihály.

Hága Ferenc igazgató-tanító, Tolna. *1886, Tolna. Mozdósításkor vonult be ezredünkhöz és ment 1915 áprilisában a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban Krukienecnél, Kamionkánál, Dobrotwnál és Krupiecnél, de itt 1915 szeptember 6-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 februárjában ment másodízben az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz, ahol sérülést szenvedvén, kórházba szállították. Harmadízben 1917 áprilisában a román harctérre vezényelték. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában Washkutznál. Innen mint létszámfeletti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan az olasz frontra került. A kiképző-csoportnál teljesített szolgálatot, de a forradalom kitörése Kaposvárott érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hochleger Róza, gyermekei Valéria, Gyula és László.

Hajdu János gazdálkodó, Erdősokonya. *1892, Erdősokonya. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábort ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyel-

országban és a kárpáti nagy téli csatában is. Az üldözőharcokban 1915-ben megsebesült, de felépülése után ismét a frontra került. Végigküzdötte a román fronton lefolyt harcokat, harcolt Bukovinában is, majd az olasz hadszíntéren. A piavei csata és a Montello bevétele után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Deák Rozália, neveltánya Kispeti Irma. — Feleségének első férje: Kispeti Sándor a szerb hadszíntéren halt hősi halált.

Hajmási János gazdálkodó, Igal. *1883, Igal. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be. Kiképzése után május 6-án ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, 1915 augusztus 24-én a Bug mentén megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig ápolták, majd bevonult a pótászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságolták. Rokkantságáról többszöri felülvizsgálat után lemondott. Felesége Babocsai Anna, fia János.

Halász József gazdálkodó, Szakcs. *1882, Szakcs. Ténylegesen 1903—07-ben szolgált ezredünkben. Fegyvergyakorlatait 1906, 1908 és 1910-ben szolgált. A mozgósítás első napján vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kezdetben a pótászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd az orosz hadszíntérre került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton könnyű szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Somogyi Anna, fia József.

Halmi (Huckstadt) Fülöp m. kir. telekkönyvvezető, tizedes, Bonyhád. *1863, Bonyhád. A gimnázium elvégzése után 1883-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a kerületi börtönirodában teljesített hat hónapon keresztül szolgálatot. Ezt követően az 1886-ban történt leszereléséig az ezredtörzs irodájában volt beosztva. Leszerelése után lépett bírósági szolgálatba és 1923-ban vonult nyugalomba. Felesége Gritzmann Sarolta, gyermekei Gyula-István, Károly-Lajos, László és Aladár, valamennyi t. hadnagy.

Hamar Ernő tizedes, kereskedő, Értény. *1889, Értény. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, harcolt Krupienél, az Ikwa mentén Sopanownál, majd a román fronton Tölgyesnél. Lekerült az olasz harctérre is a Piave mentére, majd a Montello bevételehez. A front összeomlása is itt érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Molnár Marietta, gyermekei Ernő és Győző. Felesége első férje Vadász József a világháború alatt hősi halált halt.

— **Hamrik János** kereskedő, Budapest. *1893, Böleske. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközetében az orosz és a román hadszíntéren, majd az ezreddel került Bukovinába Waschkutzhoz, de itt 1917-ben fogságba esett, honnan 1918-ban mint rokkant tért haza. Felesége Unger

Emilia. — Testvérbátyja: István a világháború alatt orosz fogságba esett, de a fogságban hősi halált halt.)

Hanak István gazdálkodó, Regöly. *1890, Regöly. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A táborig ezreddel ment Sabáchoz. Majd az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban és harcolt Turka körül. Itt megsebesült és kórházba szállították. Felgyógyulva újból az orosz frontra vitték, de Orosz-Lengyelországban fogságba esett, honnan 1918-ban tért haza. — Kitiüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Erdélyi Teréz, gyermekei Teréz és Erzsébet.

Handó János gazdálkodó, örvezező, Hedrehely. *1892, Hedrehely. 1913-ban vonult be háborús szolgálatra és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Táborig ezredünkhöz ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Harcolt a II. lemerbergi csatában, majd a kárpáti ütközetekben, de Stary-Sambornál 1914 október 14-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótaljhoz, ahol felülvizsgálaton 6 hónapra szabadságolták. 1916 jan. 27-én önként jelentkezőként ment ismét az orosz harctérre, de régi sebesülése miatt áprilisban kórházba szállították. Műtét után felgyógyulva bevonult, lekerült a Piave-menti csatákhoz, ahol másodízben is megsebesült. — Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vass Katalin, leányai Mariska és Erzsébet.

Hann Gyula pékmester, Kaposvár. *1883, Szekszárd. 1904—7-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. 1915 február 20-án ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 1915 augusztus végéig, mikor betegen ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótaljhoz, ahol segédszolgálatra minősítették és mintilyent az orosz hadszíntérre vezényelték. Innen került azután a megszálló csapatokkal Odesszába és itt érte a front összeomlása. Felesége Tadics Anna, gyermekei Gyula és Ilona. Ségora: Tadics Dezső a háboruban szerzett betegségeben hősi halált halt.

Hanzel András gazdálkodó, Somogyfajs. *1879, Vámos. Ezredünkben 1900—03-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 febr. 17-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz harctérre került, de 1916 augusztus 4-én megbetegedett. Rövidesen lekerült az olasz harctérre, ahol mint géppuskás 1918 jún. 15-ig küzdött, de megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Horváth Borbála, gyermekei Lajos, János, Mária, György, Anna, József, István és András.

Harangozó Sándor m. kir. áll. r. detektív, szakaszvezető, Budapest.

*1887, Boronka. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünk 1. századában. 1912-ben lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába és így a világháború alatt a katonai szolgálat alól a m. kir. államrendőrség hivatalból felmentette. Felesége Kismihály Anna, leánya Mária.

Hartmann Márton mészáros- és hentesmest., tizedes, Bonyhád. *1894, Bonyhád. Önként vonult be 1911-ben ezredünkhöz. Budapesten és Wienben szolgált. A táborig ezreddel került a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az orosz frontra a II. lemerbergi csatában és Sambor körül harcolt. 1914 novemberében tifusszal szállították kórházba. Felgyógyulása után a II. menetszázzal ment ki újból az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de Waschkutznál megsebesült. Bevonulva az olasz frontra vezényelve a Piave-menten és a Montellónál harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitiüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Prozbik Mária, gyermekei Margit és Anna.

Hasznics György gazdálkodó, Szakcs. *1886, Szakcs. 1907-ben szolgált ezredünkben. Fegyvergyakorlatait 1909, 1911 és 1914-ben szolgált. A világháború kitörése szolgálatban érte és a táborig ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Munkásosztagunk kötelékében vett részt az összes hadműveletekben, majd lekerült 1915 májusában az olasz harctérre Görzhöz. Harcolt a Mte Santon és a Piave mentén, a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Nagy Anna, fia József. Ségora Nagy Gábor az olasz hadszíntéren ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Hauck Antal községi pénztáros, Barcs. *1891, Barcs. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A 2. táborig század kötelékében ment a szerb hadszíntérre, majd innen az orosz frontra. 1914 november elején a Turka körüli harcokban megsebesült. Felgyógyulása után 1915 februárjában másodízben ment az orosz frontra. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de itt 1915 március 10-én súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult a pótaljhoz, ahol felülvizsgálaton 1916 decemberében mint 75 százalékos rokkantat szabadságolták és leszerelt. Jelenleg is 25%-os hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. é.-nek. Felesége Wessner Anna, leánya Rozália.

Hausknecht Ferenc gazdálkodó, szakaszv., Szekszárd. *1898, Szekszárd. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A román, majd a bukovinai hadszíntérre ment, részt vett az összes ütközetekben és egy ízben meg is sebesült. Lekerült az olasz frontra is Assiagóhoz, majd a Hétközség fenésikra. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Taksonyi Erzsébet, fia Ferenc.

Havas Adolf borkereskedő, tizedes, Bátaszék. *1893, Bonyhád. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz

háborús szolgálata. 1918 novemberéig teljesített ezredünkben szolgálatot. Harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszokat üldöző harcainkban. 1915 okt. 9-én megsebesült. Harctéri szolgálata alatt megszerezte a O₂ és a Br. vit. érmet. Felesége Löwenbein Szerén, gyermekei Zsuzsika és Tivadar.

Hága Mihály gazdálkodó, örvezető, Tolna. *1884, Tolna. Ezredünkhöz 1915 jan. 15-én vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 jun. 15-én megsebesült. Felgyógyulása után ez év szeptemberében ment újból az orosz frontra az Ikwa-menti harcokhoz. Harcolt még Lopusznónál, majd Pieniakinál és Batkownál, majd az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez. Innen a pótzáljhoz vezényelték, honnan áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, ahol mint kiképző teljesített szolgálatot, majd az olasz frontra került. Harcolt a Doberdón, a Mte San Michelén és a Piavementén. Kitüntetései: O₂, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Werling Magdolna, fiai Mihály és József.

Heezer József uradalmi alkalmazott, Felsőmocsolád. *1887, Gyugy. Ezredünkben 1909-ben szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálata. 1914 decemberében ment orosz-lengyelországi harcainkhoz, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigküzdve résztvett üldözőharcainkban, majd harcolt az állásharcokban, de 1916 júliusában Nowy-Pocajewnél fogságba esett, honnan 1918 november 4-én tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Csizmadia Teréz, gyermekei István, József, Mihály és Ilonka.

Hegedüs Ferenc gazdálkodó, Csöwend. *1897, Táska. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 69. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az Ikwa-menti harcokhoz ment. 1916 januárjában betegen ment kórházba. Ez év februárjában ezrede III. zljhoz az olasz frontra került. Harcolt Görznel, de 1916 aug. ban Al Pontenél megsebesült. Felgyógyulása után visszakerült ezredünkhöz és ment 1916 végén az orosz frontra Pieniakihoz. Itt harcolt mint a rohamosztagnak tagja 1917 november 6-ig, mikor Waschkutznál megsebesült. 1918 decemberében leszerelt, de 1919–20-ban szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Németh Matild. Testvére János ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Hegedüs János gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyuszil. *1891, Somogyuszil. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a kárpáti harcokban, de Uzsoknál megsebesült. Felépülése után 1915 elején ment az orosz frontra, ahol a Hoffmann hadtest kötelékében har-

colt a Dnyeszter és a Bug mentén, de 1915 szeptember 7-én fogságba esett, honnan 1918 őszén tért haza. Kitüntetései: Károly csapatkereszt, H. e. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Gábor Rozália.

Hegedüs József gazdálkodó, Somogyuszil. *1881, Somogyuszil. Ezredünkben 1903-ban szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálata. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az ezreddel ment az orosz frontra. Másodízben 1915 júniusában ment az orosz harctérre, ahol résztvett az üldözőharcokban, de a Bug mentén megsebesült. Felépülése után 1916 februárjában újból az orosz frontra került, harcolva állásharcainkban, de újból megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint katonai szolgálata alkalmatlant elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Gulyás Magdolna, leánya Anna.

Hegedüs Mihály Beszkr kocsivezető, Pestszenterzsébet. *1882, Kutas (Som. m.). Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkben. Mozdósításkor vonult be háborús szolgálata. Előbb a tábori csendőrségnél nyert beosztást, majd 1914 őszén ezredünkhöz került az orosz hadszíntérre. Megbetegedett és kórházba szállították. 1915 márciusában a kárpáti téli csatához ment, de Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, honnan ismét az orosz, majd a romániai harctérre ment. Innen lekerült az olasz frontra a piavei csatákhoz. A Montello bevételével és a Mte Grappán harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Katalin.

Hegedüs Pál kereskedő, örvezető, Budapest. *1892, Regöly. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lebergi csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt az orosz-lengyelországi ütközetekben Krempánál, de itt 1914 november 20-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Stéger Mária, fia Zoltán. — Testvérbátyja: János a világháború alatt 100%-os rokkant lett és sérülésében hősi halált.

Heizmann Márton kép. kőművesmester, Szekszárd. *1893, Szekszárd. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett ezredünk összes ütközeteiben úgy az orosz mint a román valamint az olasz hadszíntéren 42 hónapon keresztül. Egy ízben gránáttól légnyomást is kapott. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bekes Rozália, gyermekei Erzsébet és Magdolna.

Heidecker Keresztély, Apar. *1898, Apar. 1916-ban vonult be és harcolt a román fronton.

Heiser József gazdálkodó, tizedes, Polány. *1888, Polány. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálata. A szerbiai hadszíntérre ment munkásosztagunkkal, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz harctérre került. Harcolt az Isonzó mentén, de 1915 június 20-án súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből és 1916-ban leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kochstetter Katalin, gyermekei József, Erzsébet, Katalin, Margit és János. Szolgált a nemzeti hadseregben.

Hekeli István gazdálkodó, szakaszvezető, Balatonendréd. *1891, Balatonendréd. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen ment az ezreddel az orosz frontra is. Harcolt az orosz fronton ezredünk összes ütközeteiben, résztvett a román harctéri és bukovinai harcainkban, majd az ezreddel ment az olasz harctérre. Harcolt itt a Piave mentén, de a Montello bevételénél 1918 június 17-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a m. kir. csendőrséghez vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Balázs Anna, gyermekei István és Margit.

Henewald József gazdálkodó, Bonyhád. *1885, Bonyhád. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be. Kiképzése után az orosz harctérre ment, de júliusban felmentették. Szeptemberben újra az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben. 1917 végén áthelyezték a 16. tábori tűzérezredhez, mellyel az olasz harctérre ment Assiagóhoz. 1918 májusában végleg felmentették. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Müller Erzsébet, gyermekei Katalin, Mária és Erzsébet.

Henéri György gazdálkodó, közs. bíró, Barcs. *1888, Barcs. Tényleges idejét 1909–13-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálata. 15-ik századunk kötelékében ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd innen az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a 2. lebergi csatában, a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 decemberében Orosz-lengyelországban fogságba esett. Mint fogoly Nizsnijudinszkban volt internálva, honnan 1918 november 2-án szökve tért haza. Tulajdonosa az 1912–13-as m. k.-nek. — Felesége Bogdán Anna. Gyermekei Julianna és Rózsiika.

Heppenheimer Dániel gazdálkodó, Szabadi. *1893, Szabadi. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment 1915 január 6-án az orosz-lengyelországi harcokhoz. Résztvett összes ütközeteinkben, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került. Innen súlyos lábfagyással vitték kórházba, majd felépülve a pótzászlóaljnál mint rokkantat el-

bocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Lehn Katalin, leányai Katalin és Erzsébet.

Herber János gazdálkodó, őrző, Gadács. *1892, Gadács. 1913-ban vonult be ezredünkhöz, de felmentették. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a budapesti 16-os helyőrségi kórházban nyert beosztást. 1914 október 4-én mint e. ü. beosztott ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 június 15-ig teljesített szolgálatot. Ekkor helyezték ezredünkhöz és ment az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., H. e. é. Felesége Weing Margit, gyermekei János és Imre.

Hermann János gazdálkodó, őrző, Nagyerki. *1887, Nagyerki. 1908-ban szolgált ezredünkhöz. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvevett az összes hadműveletekben 1915 június 17-ig, mikor az olasz frontra került. Itt harcolt 1916 március 17-ig, mikor Laibachba vezényelték, ahol 1917 július 10-ig teljesített szolgálatot, mikor felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gál Borbála, leánya Regina. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Hermann Sándor asztalos, Balatonlelle. *1887, Balatonlelle. 1910-ben szolgált ezredünkhöz és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment 1914 októberében az orosz hadszíntérre. Résztvevett a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában megbetegedett. Harmadízban 1915 aug. ban került az orosz harctérre, ahol résztvevett az összes ütközetben, az ezreddel került a román, majd az olasz frontra is, honnan a front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Herczeg Róza, gyermekei Irénke, József és Imre.

Hermann Sándor gazdálkodó, Zimány. *1889, Zimány. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és 1914 augusztusában az orosz hadszíntérre ment. Lembergnél megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 januárjában került a lopusznói harcokhoz. Résztvevett a pieniaki harcainkban, majd harcolt a román hadszíntéren is. 1917 közepén a harctéri szolgálat alól közérdekből felmentették. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gulyás Mária, leánya Mária, férjezett Keceli Lászlóné.

Hernesz János urad. erdőaltiszt, Somogyvár. *1891, Somogyvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a 2. lemerbergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de 1915 januárjában betegen vitték kórházba. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1916 júniusában a

román frontra ment 105-ös ezredünkhöz. Résztvevett az összes ütközetekben, majd az olasz harctérre ment ezredével, honnan 1918 augusztus 1-én bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912-13-as m. k. Felesége Hajdos Teréz, gyermekei Erzsébet, Etel és Mária.

Hernesz Sándor ny. áll. r. főtörzsőrmester, őrző, Somogyvár. *1881, Kaposkeresztúr. 1908-ban szolgált ezredünkhöz ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvevett a 2. lemerbergi csatában és a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, de 1914 október 23-án súlyosan megsebesült. Felépülése után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton mint 75%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és az 1908-as jub. e. é.-nek. Felesége Bäringer Márta, gyermekei Sándor és Mária.

Hesser Artúr kereskedő, Bonyhád. *1897, Bonyhád. Ezredünkhöz 1916 októberében vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a román, majd innen az olasz hadszíntérre ment. Résztvevett a piavei csatában. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Hesz Ádám Jakab gazdálkodó, tizedes, Rinyabesnyő. *1877, Bonyhád. Ezredünkhöz 1898-1901-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a szerb hadszíntérre ment. Résztvevett az összes hadműveletekben, majd lekerült az olasz harctérre. Harcolt itt a Doberdón és a front összeomlása is ott érte. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Hufnagel Magdolna, gyermekei János és Magdolna. Unokája János, Virilis jogon Rinyabesnyő község képviselőtestületének tagja. — Testvéröccse: János az orosz fronton harcolva hősi halált halt.

Hesz János szabómester, Budapest. *1897, Bonyhád. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment 1916 februárjában az orosz hadszíntérre. Harcolt Pieniakinál, Washkutznál és Tölgyesnél. Résztvevett a Piaveamenti csatában, de a Montellonál 1918 június 20-án megsebesült. Felgyógyulva újból az olasz frontra került és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Helfenbeim Éva, gyermekei János és László.

Héli Mátyás napszámos, Barcs. 1897, Szulok. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és a 18. menetzázzal került ki az orosz hadszíntérre, majd a román frontra ment. Résztvevett ezredünk összes ütközeteiben, majd 1918 elején került az olasz harctérre. Itt volt június 15-ig, mikor a piavei csatában megsebesült. A forradalom után szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Stecher Katalin, gyermekei József és Katalin.

Hídeg Kálmán asztalosmester, Kaposvár. *1883, Kaposvár. Ezredünkhöz 1904-07-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb, majd az orosz frontra ment, résztvevett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 novemberében betegen vitték kórházba, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 januárjában újból az orosz harctérre került. Résztvevett orosz-lengyelországi harcainkban, majd a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 1917 júliusig, mikor Dobrotornál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan Wienbe vezényelték, ahol a repülőgépgyárban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hübner Julianna, gyermekei Kálmán, Márta és Irén.

Hilbert Mihály asztalosmester, Böhönye. *1891, Szenyér. 1912-ben vonult be ezredünkhöz Bilekre, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd innen az orosz harctérre. A II. lemerbergi csatában Piaskinál 1914 szeptember 11-én súlyosan megsebesült. Tizenhárom hónapi kórházi kezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol segédszolgálatra minősítették. Mint ilyet áthelyezték az 1. h. gy.-ezredhez és ment a román hadszíntérre, ahol hadtápszolgálatot teljesített. Később áthelyezték a 29. h. gy.-ezredhez, de maláriával került kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912-13. m. k. Felesége Zóka Katalin, fia Lajos.

Hilez János malomtulajdonos, Kakasd. *1892, Kakasd. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzés után önként jelentkezőként ment az orosz hadszíntérre. Résztvevett orosz-lengyelországi harcainkban, majd ezredünkkel a kárpáti nagy téli csatához került. Harcolt Jablonkinál, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan távirótanfolyamra vezényelték. Ennek elvégzése után 1915 augusztusában ment másodikban az orosz hadszíntérre, de augusztus 27-én fogságba esett, honnan 1918 április hó 11-én szökve tért haza. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége Mayer Erzsébet, gyermekei Magdolna és Erzsébet.

Hirsch Jakab malombérlő, Váralja. *1898, Bátaszék. 1916 márciusában vonult be ezredünkhöz és kiképzése után szeptemberben ment az orosz hadszíntérre. Résztvevett a Batkowi ütközetben, majd lekerült a román harctérre Tölgyeshez. Az ezreddel ment Bukovinába a Washkutzi ütközethez is. Innen került az olasz frontra, ahol résztvevett mint a rohamzászlóalj tagja a Piave folyó menti csatában és a Montello bevételében. 1918 júliusában megbetegedett és Knittelfeldbe került kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O., Br.

vit. é., K. cs. k. Felesége Ripszám Alojzia, gyermekei Jenő, Ilona, Lajos, Magdolna és Erzsébet.

Hoffmann Pál szabómester, Budapest. *1893, Bószénfa. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemergi csatához is. Harcolt a Kárpátokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd az ezreddel Orosz-Lengyelországba került. Résztvett a krempai ütközetben, de 1917 december 4-én Bukowánál fogságba esett. Nowonikolajevskben és Berezowkán volt internálva. 1918 közepén szökve tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. nek. Felesége Fehér Zsófia.

Hoffnung Lipót temetkezési vállalkozó, tizedes, Kaposvár. *1876, Budapest. Ezredünkhöz háborús szolgálatra 1915 augusztus 1-én vonult be, de kiképzése után áthelyezték a 19. h. gy-ezredhez. 1915 végén ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 június 10-ig harcolt, mikor fogságba esett, honnan 1918 augusztus 1-én tért haza mint csererokkant. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Richter Rozália, fia Ferenc. — Öccse: Albert a 38. gy-ezred kötelékében harcolt, de orosz fogságban hősi halált halt.

Hohmann György gazdálkodó, Kisvejke. *1896, Kisvejke. 1915 július hó 15-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 augusztusig, mikor a 105. ezredünk kötelékében a román frontra került. Harcolt Tölgyesnél, majd 1918 elején ment az olasz hadszíntérre. A Montello bevételénél 1918 június hó 20-án megsebesült. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetési: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Póth Teréz, gyermekei Mária és János. Sógora: Póth János ezredünk kötelékében harcolva, az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Hohner Antal, Apar. *1900, Apar. 1918-ban bevonult és harcolt az olasz fronton.

Hohner János, Hont. *1899, Hont. 1917 októberében bevonult és az olasz fronton harcolt, ahol fogságba is esett.

Hoholka János kőművesmester, Csurgó. *1890, Csurgó. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment, de 1914 augusztus 14-én Sabácnál súlyosan megsebesült. Másodízben 1916 május 1-én került az orosz harctérre, hol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 6-ig, mikor Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 február 15-én tért haza. 1918 április 9-én az olasz frontra vezényelték, ahol harcolt a Piave mentén a front összeomlásáig. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Karolin, gyermekei János és Piroška. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Holez János gazdálkodó, Várdomb. *1893, Várdomb. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren megszakí-

tás nélkül 52 hónapon keresztül. Egyízben könnyebben megsebesült. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Klieber Magdolna, leánya Magdolna.

Hollósi István gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1887, Nagyszakácsi. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment április 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldöző harcokban, de 1915 június hó 2-án megsebesült. Felépülve, a pótzászlóaljtól egy évre szabadságolták, majd 1917 december 5-én bevonult és ment Albániába, ahol egy munkásosztágban teljesített szolgálatot. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kövér Margit, fia Géza.

Hollósi János gazdálkodó, Gadány. *1892, Gadány. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, valamint a román és a bukovinai harctéren 1918 elejéig. Ekkor ezredünkkel ment az olasz frontra a Piave menti csatához. A Montello bevételé után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Jankovics Mária, gyermekei Margit és Mária.

Homann György főmolnár, szakaszvezető, Szekszárd. *1900, Bares. 1918 január 6-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a francia hadszíntérre került Verdunhoz és Metzhez. 1918 szeptember 8-án megsebesült és fogságba esett, honnan szökés útján 1919 január 6-án tért haza. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Német ezüst vit. é. Felesége Tamás Ilona, gyermekei György és Sándor.

Hordó János ifj., Felsőnyék, *1896, Felsőnyék. Ezredünkhöz 1915 márciusában vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sopanow-i ütközetben, majd az állásharcokban. Az ezreddel került a román frontra is. Harcolt Bukovinában, majd a Piave mentén. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é. K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Tóth Karolina, gyermekei János és Karolina.

Horváth Antal kőművesmester, Magyaratád. *1888, Magyaratád. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált a volt cs. és kir. 23. gy-ezredben és ezredünkhöz a mozgósítás első napján került. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. A II. lemergi csatában megsebesült. Harcolt a kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, ahol másodízben sebesült meg. Harmadízben 1916 nyarán ment az orosz hadszíntérre, majd az olasz frontra. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Kiténtetéseinek hivatalos elismerése folyamatban van. Felesége Futó Zsófia, gyermekei Margit és Erzsébet.

Horváth Antal cipészemester, Nemespátró. *1889, Nemespátró. 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 április 4-én az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt a Czeremchán és az üldözőharcokban, de 1915 május 20-án Ostrozece-nél súlyosan megsebesült. Felépülése után

bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsátottak a hadsereg kötelekéből. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Gerencsér Mária.

Horváth Antal gazdálkodó, géppuskás, Dombóvár. *1893, Dombóvár. Háborús szolgálatra 1914-ben vonult be ezredünkhöz és kiképzése után a Sambor körüli harcokhoz került az orosz hadszíntéren. Orosz-Lengyelországban 1914 december 20-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult Reichenbergbe, honnan a román frontra vezényelték. Itt volt 1918 elejéig, mikor ezredével az olasz frontra került. A piavei csata után a Mte Grappán harcolt. Itt fogságba esett, honnan 1919 végén tért haza. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hartner Katalin, fia János.

Horváth Dezső festőmester, örvezető, Kaposvár. *1892, Szemcséd. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és ment kiképzése után 1914 december 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 25-én súlyos fagyással szállították kórházba. Felépülése után a pótzászlóaljnál segédszolgálatra minősítették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Grünfeld Erzsébet, gyermekei István és György.

Horváth Ferenc városi altiszt, Kaposvár. *1887, Jákó. 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, majd az ezreddel az orosz frontra került. Végigküzdötte ezredünk összes harcát, majd a román harctérre ment, de itt 1916 június 4-én megsebesült. Felépülése után az olasz hadszíntérre vitték, hol a Piave mentén a front összeomlásáig harcolt. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Minn Mária.

Horváth Ferenc M. gazdálkodó, tizedes, Ujvárfalva. *1898, Ujvárfalva. Háborús szolgálatra 1916 májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után géppuskástanfolyamra vezényelték. Mint géppuskás ment 1917 januárjában a román hadszíntérre, ahol 1918 elejéig teljesített szolgálatot, majd 1918 szeptemberében az olasz harctérre vezényelték. A Piave mellett harcolt, de 1918 november 4-én mint utóvéd fogságba került, honnan 1919 október hó 7-én tért haza. 1920 márciusában bevonult a nemzeti hadsereghez és 1921 október 10-én szerelt le. Kiténtetési: Br. vit. é. K. cs. k. Felesége Parragi Erzsébet, leánya Margit. — Testvérbátyja Imre ezredünk kötelékében harcolva, 1914-ben az orosz fronton hősi halált halt.

Horváth Ferenc gazdálkodó, közgyám, örvezető, Nagyszakácsi. *1898, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be és ment november 11-én az orosz, majd a román hadszíntérre. Mint a rohamzászlóalj tagja került az olasz harctérre, de a Piave-i csatában 1918 június hó 18-án megsebesült. Felépülése után Budapestre, a karhatalmi zászlóaljhoz vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata

20 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kapitány Anna, gyermekei Imre, Irma és Ferenc.

Horváth Géza gazdálkodó, tizedes, Lengyeltóti. *1892, Lengyeltóti. 1913-ban vonult be ezredünkhöz, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus 14-én megsebesült. Felépülve 1914 november 6-án ment újból az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 júniusában beteg ment kórházba. Hosszas gyógykezelés alatt állott és a forradalom kitörése is kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szován Teréz, leánya Mária.

Horváth György gazdálkodó, Andocs. *1880, Andocs. 1902-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 decemberében ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában Jablonkinál súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantát elbocsajtották a hadsereg kötelékéből és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Bozsoki Rozália, gyermekei Mária, Katalin, Erzsébet és Júlia. — Testvéröccse: Mihály, az orosz hadszíntéren harcolva eltűnt.

Horváth György gazdálkodó, géppuskás, Iharos. *1893, Iharos. 1916 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 júniusában a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes hadműveletekben, majd az ezreddel ment az olasz frontra, de 1918 július 25-én súlyosan megsebesült. Sebüléséből kifolyólag ballabát amputálták, majd mint rokkantát elbocsajtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Pécsék Julianna, gyermekei Ferenc, Erzsébet és Ilona.

Horváth György gazdálkodó, Nikla. *1888, Nikla. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be Kaposvárra és ment 1915 márciusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 júliusában Dobrotornál súlyosan megsebesült. Hosszas kezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 25%-os rokkantát elbocsajtották és 1916 áprilisában leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Geleta Rozália, gyermekei György, Anna, Erzsébet, Margit, Julianna, Irma, Pirovska, Ibolya és Rózsika.

Horváth György urad. gépkezelő, Somogyfajs. *1883, Pusztakovácsi. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol az ezred zenekarában nyert beosztást, de 1917 januárjában felmentették. Kitüntetései: K. cs. k., 1912—13. m. ker. Fe-

lesége Mayer Rozália, gyermekei György, István és József. — Fivére: Mihály ezredünkben harcolva 1916-ban az orosz harctéren hősi halált halt.

Horváth György Máv. altiszt, Dombóvár. *1890, Lábod. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 4-én megsebesült. Felépülése után 1915 március 15-én áthelyezték a vasúti és távíróezredhez, melynek kötelékében Lublinnál teljesített szolgálatot, majd lekerült a szerb hadszíntérre Belgrádkhoz. 1917 május 1-én mint vasutat a Máv. közérdekből felmentette a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Markó Mária.

Horváth György gazdálkodó, szakaszvezető, Nagyatád. *1888, Nagyatád. Ezredünkben 1909—1912-ben szolgált ténylegesen. Fegyvergyakorlatokra is ezredünkhöz vonult be 1913-ban. A mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, de Sabác bevételénél súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa az 1912—13. m. kerestnek. Felesége Belezna Erzsébet.

Horváth György gazdálkodó, tizedes, Ozora. *1891, Ozora. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be. Bileken teljesített szolgálatot és a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, az orosz-lengyelországi és a kárpáti harcainkban. 1915 márciusában lábtorvással vitték kórházba. Felgyógyulva a román harctérre vitték Tölgyeshez. 1917 novemberében került a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol mint kiképző teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gosztola Mária, gyermekei István és György. — Testvérbátyja: József a világháború alatt hősi halált halt.

Horváth Gyula gazdálkodó, Felsőnyék. *1891, Felsőnyék. 1914 júliusában vonult be ezredünkhöz és ment a kárpáti harcokhoz, majd Orosz-Lengyelországba került. 1914 december 16-án megsebesült. Felgyógyulva az orosz fronton résztvett az üldözőharcokban a Bug folyóig, de Dobrotornál újból megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték a 4. vonathadosztályhoz a román harctérre, mellyel az Isonzóhoz került. Innen beteg ment kórházba, majd ismét az olasz harctérre. A 10. lovashadosztály kötelékében szolgált Assiagonál a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bárdos Rózsa, gyermekei Gyula, Rózi és Erzsébet.

F. Horváth Imre gazdálkodó, tizedes, Balatonöszöd. *1884, Balaton-

szárszó. 1906—08-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemerbergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. A kárpáti nagy téli csatából beteg szállították kórházba, de rövidesen újból a frontra került. 1915 március 22-én fogságba esett, honnan 1918 október 16-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nagy Vilma, gyermekei Imre, László, József és Julianna. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvéröccse: István ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren 1915 április havában a Czeremchán ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

vitéz Horváth István ny. m. kir. tiszthelyettes, Lengyeltóti. *1884, Tapsony. 1906-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és felvettette magát a hivatásos altisztek állományába. Tábori ezredünk 9. századával ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyanacsak az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Felépülése után orosz-lengyelországi harcainkhoz ment, harcolt Krempánál, de megbetegedvén, kórházba szállították. Hosszas ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan 1915 októberében az Ikwa-menti harcokhoz került. Résztvett ezredünk állásharcaiban Lopusznónál és Pieniakinál, majd Batkownál, de 1916 végén mint létszámfelett a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol kiképző szolgálatot teljesített 1918 elejéig, mikor az olasz hadszíntérre vezényelték. Innen ment Prágába, ahol a karhatalmi zászlóaljban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Arany vitézségi érem. O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Magyar ezüst é. é., II. o. vaskereszt, H. e. é., Osztrák h. e. é., Porosz h. e. é. Felesége Parragh Rozália, gyermekei József, Aladár és Juliska.

Horváth István gazdálkodó, Újvárfalva. *1877, Nagybagjom. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben. A mozgósítás első napján jelentkezett háborús szolgálatra a 19. h. gy-ezrednél. 1915 május havában a szerb frontra ment, ahol résztvett a Drina-átkelésben, majd harcolt Csacsaknál. 1916 január havában az orosz hadszíntérre vitték Wolhyniába, de július 16-án fogságba esett. Kiewben volt internálva, honnan 1918 április havában tért haza, mikor felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gál Rozália, gyermekei Verona, János és Ilonka.

K. Horváth István gazdálkodó, Geszti. *1884, Geszti (Somogy m.) Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került Fenyevölgyhöz. 1915 április 1-én fogságba esett. Őt esztendei viszontagságos fogság után 1920 augusztus 3-án tért vissza szereteteihez. Felesége Szerszics Julianna, gyermekei Lajos

és István. — Testvéröccse: József ezredünk kötelékében harcolt, de 1915 május havában az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Horváth István ny. közs. irodatiszt, szakaszvezető, Lengyeltóti. *1894, Zámoly. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1914 december 31-én ment újból az orosz harctérre, ahol résztvett orosz-lengyelországi harcainkban és harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 10-én fagyással vitték kórházba. Harmadikban 1915 augusztus 25-én ment az orosz frontra, ahol résztvett az üldöző- és állásharcokban 1916 augusztus 21-ig, mikor ismét megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnl teljesített a forradalom kitöréséig irodai szolgálatot. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Horváth Borbála, gyermekei József és László.

Horváth István uradalmi alkalmazott, Barcs, Belcsapuszta. *1893, Berzence. 1913-ban vonult be ezredünk 3. századához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Itt harcolt 1914 október 5-ig, mikor megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a póttesthez, ahol súlyos sebei miatt felülvizsgálaton véglegesen elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Nagy Rozália, leánya Anna.

Horváth István pénzügymin. s-tiszt, szakaszvezető, Budapest. *1898, Berzence (Somogy m.) Gazdálkodónak készült, közben magánszorgalomból letette a gimnáziumi érettségi vizsgálatot. 1916 második felében vonult be ezredünkhöz. Még ez évben a román hadszíntérre ment Tölgyes és Békáshoz. Résztvett itt az összes ütközetekben. Innen 1918 elején az olasz frontra ment az ezreddel. A Piavenál és a Montello bevételénél harcolt. A front összehozása a Mte Grappán érte. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k.

Horváth István gazdálkodó, tizedes, Alsóseged. *1891, Újvárfalu. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren, az orosz fronton háromszor meg is sebesült. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Vardai Anna. — Sógora: Vardai Ferenc ezredünk kötelékében harcolva hősi halált halt.

Horváth István vendéglős, Erdőcsokonya. *1882, Erdőcsokonya. Mozgósításkor hadimunkára vonult be, de nemsokára besorozták ezredünkhöz. Kiképzése után felülvizsgálaton csak helyiszolgálatra alkalmassá minősítették és mint ilyet ve-

zényelték a hadtápterületre, ahol mint mészáros és hentes teljesített 37 hónapon keresztül szolgálatot. Felesége Utovics Verona.

Horváth János gazdálkodó, Surd. *1892, Surd. 1914 augusztus 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 december 7-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Az üldözőharcokban 1915 június hó 15-én megbetegedett. Másodikban 1915 októberében ment az orosz hadszíntérre és ettől kezdve résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren 1918 március 20-ig, mikor megbetegedett. Felgyógyulása után 1918 május elsején került le ismét az olasz harctérre, de a Piave mentén, a Montello bevételénél megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Borsos Katalin. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Horváth János rt. altiszt, örvezető, Budapest. *1889, Somogyváson. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 okt. 2-án ment az orosz frontra, hol harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 14 hónapon keresztül egyhuzamban, közben egy ízben meg is sebesült. Résztvett a román fronton ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel ment Bukovinába is, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 áprilisában szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Szilassy Teréz.

Horváth János Beszkárt altiszt, tizedes, Budapest. *1887, Pusztaberegy (Somogy m.) Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, az orosz-lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében egészen az Ikwáig. Egy ízben meg is sebesült. 1917 tavaszán Wienbe, majd Krakóba vezényelték, majd innen az olasz frontra került. Résztvett a Piave-menti csatában. 1918 októberében olasz fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Papp Erzsébet. — Testvérbátyja: József Tornopol környékén hősi halált halt.

Horváth János gazda, őrmester, Toponár. *1882, Gölle (Somogy m.) Ezredünkben 1903—07-ben szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1914 novemberében azonban mint magasabb rangú altisztet áthelyezték a 30. h. gy-ezredhez. Ezen ezred kötelékében került Bukovinába a kirlibabai harcokhoz. 1915 márciusában betegen szállították kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol mint szolgálátvezető teljesített szolgálatot 1916 júliusáig, mikor közérlekből felmentették. Felesége Halvax Katalin, gyermekei Gyula és Margit.

Horváth János gazdálkodó, Kádárkút. *1886, Felsőnyires. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment márciusban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, küzdött Dobrotwornál, Krupiecnél, Sopanownál és Lopuszónál. 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 augusztus 27-én tért haza. Felesége Simon Julia, gyermekei János és Julianna. — Öccse: István a 69. gy-ezred kötelékében harcolva esett fogságba, de 1918 március 20-án hősi halált halt.

Horváth János gazdálkodó, Nagycsepely. *1880, Nagycsepely. Ezredünkben 1906—07-ben szolgált kaposvári zászlóaljunkban és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 21-én Stary-Sambornál a Kundieska-magaslaton szúrt sebbel súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantát tartósan szabadsággolták, majd 1917 november 27-én leszerelt. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Mihály Zsófia, leánya Zsófia.

Horváth János gazdálkodó, szakaszvezető, Kurd. *1879, Kurd. 1900-ban vonult be ezredünkhöz. Stolácban 18 hónapig szolgált, majd zászlóaljjával Budapestre került és mint szakaszvezető 1903-ban leszerelt. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került. Résztvett az összes hadműveletekben, de Kragujevácnál súlyosan megsebesült. Hosszasan gyógykezeltek, majd felépülve, egy évre szabadsággolták. Szabadsága letelte után Szabadkára vonult be, ahol hat hónapig teljesített segédszolgálatot. A forradalom kitörése Kurdon érte. Felesége Maronics Katalin, gyermekei János és Mária-Magdolna.

Horváth Jenő műbútorasztalosmester, Kaposvár. *1892, Erdősokonya. 1914 július 27-én vonult be a 4. vonatosztaghoz, melynek kötelékében az orosz hadszíntérre került. Egyhuzamban 1916 márciusáig teljesített itt szolgálatot, mikor áthelyezték ezredünkhöz és ment júliusban az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig, mikor súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Varga Margit.

Horváth József gazdálkodó, Nagybajom. Született 1892-ben, Nagybajom. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 márciusában az orosz hadszíntérre, de megsebesült. Felépülése után 1915 januárjában ment újból az orosz frontra a Bug menti harcokhoz. Harcolt Dobrotwornál, Krupiecnél és Sonanownál, majd Lopuszónál, de 1916 július 11-én fogságba esett, honnan 1918 május 1-én tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. e. é.-nek. Felesége Beck Katalin.

Horváth József II. o. postaltiszt, Dombóvár. *1898, Dombóvár. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be

ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment Pieniakihoz. Innen ment a román frontra, majd Waschkutzhhoz. Itt többedmagával fogságba esett. Hat hónapi fogság után sikerült megszöknie és bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Különböző beosztásokban szolgált a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Balogh Anna. — Édes atyja: Horváth József mint 17-es honvéd küzdötte végig a világháborút.

Horváth József gazdálkodó, Ujvárfalva. *1895, Ujvárfalva. Háborús szolgálatát 1915 május 15-én kezdte meg ezredünkben. Kiképzése után a pótestnél teljesített szolgálatot Reichenbergben, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gyalogezredhez, mellyel 1915 augusztusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a baranovicsi ütközetben. 1916 július 3-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult pótestéhez Prágába, majd innen 1916 október 16-án az olasz harctérre került. Itt volt 1917 május 8-ig, mikor Janinánál újból megsebesült. Ez év szeptemberben Tirolba ment, majd pedig Assiagóhoz. Harmadízben 1918 június 15-én sebesült meg. A forradalom kitörése a pótzászlóaljánál érte. Harctéri szolgálatát 33 hónap. Felesége Papp Julianna.

Horváth József borbélymester, Mesztegnő. *1891, Kelevíz. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre került Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, Orosz-Lengyelországban, a Kárpátokban és az üldözőharcokban 1916 augusztusáig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 februárjában Wienbe helyezték. Az ottani repülőosztagnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Krácz Anna, gyermekei Emma, Emil, Etel, Erzsé és Edit.

Horváth József gazdálkodó. Somogyvár. *1898, Somogyvár. Ezredünkhöz 1916 május havában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után még ez év novemberében ment a román frontra. Résztvett az összes ütközetekben 1918 elejéig, mikor az ezreddel lekerült a Piave mentére. A piavei harcokban 1918 augusztusában gránáttól súlyosan megsebesült. Klagenfurthba szállították, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálatát 27 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sági Margit, leánya Irén.

Horváth József várm. útkaparó. Tamási. *1887, Tamási. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 június 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett ezredünk ütközeteiben és két ízben meg is sebesült. Felépülése után a pótzászlóaljánál teljesített szolgálatot, majd ismét az orosz, végül a román hadszíntérre ment. A front összeomlása Vöröstoronynál érte. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Juli-

anna, gyermekei Mária férj. Szabó Istvánné és József. — Sógora: Nagy Sándor a 69. gy.-ezred kötelékében harcolva szerb fogságba esett, de eltűnt.

Horváth József gazdálkodó, Kaposvár. *1883, Felsőreg. 1915 júliusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a román hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sáfány Márta, gyermekei József és Rózi.

† **Horváth József** kereskedő, Nagycsepely. *1885, Tur. Ezredünkben 1906—10-ben szolgált Bileken. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de fejlődéssel megsebesült. Felépülése után másodízben 1916 augusztusában ment az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 márciusig, mikor ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Bajtársai temették el és így idegen hant alatt alussza örök álmát. Testvéröccse. Károly gyászolja hős bátyját, aki életét adta a zászló becsületéért. Bajtársi szeretettel örököztük meg emlékét mi is a 44-esek Pantheonjában.

Horváth Ny. József gazdálkodó, Gyulaj. *1883, Gyulaj. Háborús szolgálatra 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz. Kamionkánál került első ízben a tűzvonalba és ott esett át a tűzkeresztségen. Harcolt Dobrotornál, de itt megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol helyi szolgálatot teljesített, majd közérdekből mint gazdálkodót felmentették. 1918 áprilisában végleg leszerelt. Felesége Riz Éva, gyermekei Mária, Gizella.

Horváth József fuvaros, tizedes, Kaposvár. *1894, Kaposvár. 1914. július 24-én vonult be a volt cs. és kir. 52. gy.-ezredhez, mellyel a szerb, majd az orosz frontra ment. 1916-ban ezredünkhöz helyezték és a román frontra vitték Tölgyeshez. Innen ment az ezreddel Bukovinába, majd az olasz harctérre és résztvett ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Molnár Mária, két gyermek atyja.

Horváth József kőműves, Alsóseged. *1893, Kutas. 1914 augusztus havában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre és résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel került a román, majd az olasz hadszíntérre. A Piave-menti csatában 1918 június 22-én megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Pável Anna, gyermekei Ilona, Lajos és Margit.

Horváth Károly gazdálkodó, Nagycsepely. *1892, Nagycsepely. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 november végén orosz lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett a Jablonki körüli harcokban és harcolt a Czeremhán, de megsebesült. Felépülése után ment 1915 augusztus 3-án újból az orosz harctérre Sopotowhoz, de súlyosan megsebesült. Fejlövése következtében bal szemét elvesztette. Hosszas gyógy-

kezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságolták, majd 1916 július 21-én leszerelt. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Erzsébet, gyermekei Margit, Károly és Erzsébet. — Testvérbátyja: József ezredünk kötelékében és sógora: dr. Kovács Sándor a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva halt hősi halált.

Horváth Károly vendéglős, bor-kereskedő, Szakes. *1892, Szakes. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, 1914 augusztus 18-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan még 1914 őszén újból az orosz frontra ment. Harcolt a Kárpátokban Turkánál, majd az üldözőharcokban vett részt. Az ezreddel került Tölgyeshez, innen pedig az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dékány Teréz, fiai Ferenc és Gyula.

Horváth Lajos István vm. irodatiszt, tiszthelyettes, Marcali. *1891, Kaposvár. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz Kaposvárra, majd Bilekbe. A 13-ik századnál nyert kiképzést. Kiképzés után a géppuskásosztaghoz osztották be. A tábori ezreddel a szerb, majd az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz harctéren, de közben 1914 november 21-én meg is sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k., 1912—13-as m. kereszt, Felesége Tausz Cecília. Egy gyermek atyja.

Horváth Lajos gazdálkodó, szakaszvezető, Öreglak. *1889, Öreglak. 1910—13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de 1914 augusztus 23-án Sabácnál megsebesült. Felgyógyulása után 1914 október 20-án ment újból az orosz harctérre, ahol résztvett orosz lengyelországi harcainkban és harcolt a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 19-én betegen vitték kórházba. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment 1915 október 6-án az orosz frontra, ahol harcolt állásharcainkban, majd az ezreddel a román hadszíntérre került Tölgyeshez. Ugyancsak az ezreddel ment Bukovinába is, de 1917 október 6-án Waschkutznál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 február 17-én szökve tért haza és a forradalom kitöréséig a pótzászlóaljánál mint kiképző teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. ker. Felesége Kapitány Anna, gyermekei Anna és Julianna. — Fivére: Sándor 1914-ben ezredünk kötelékében harcolt, de Uzsoknál hősi halált halt.

Horváth Lajos házfelügvelő, Balatonboglár. *1877, Visz. Ténylegesen 1898—1901-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be

háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is, ahol 1916 július 16-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor sebesülten fogságba esett, honnan 1917 novemberében mint csererokkant tért haza. Jelenleg 100%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztrák H. e. é. Felesége Kánib Julianna, leánya Katalin.

Horváth Lőrinc gépészkovácsmester, Tengőd. *1889, Tengőd. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz Budapestre, de szolgálat alól felmentették. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és a szerbiai hadszíntérre ment. Kragujeváctól betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan mint géppuskást az orosz hadszíntérre vitték. Innen Győrbe vezényelték, ahol mint gépészkovácsot az ágyúgyárba osztották be. Itt érte a forradalom kitörése és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Magdolna, gyermekei Joián, Ilonka és Magda.

Horváth Mihály r. főtörzsőr-mester, szakaszvezető, Lengyeltóti. *1882, Öreglak. Ezredünkben 1903—07-ben szolgált ténylegesen. 1914 július 27-én a 30. h. gy-ezredhez vonult be, majd áthelyezték a kerékpárosztaghoz. Az orosz hadszíntérre ment, ahol 1915 július 25-ig résztvett ezrede összes ütközeteiben, de megsebesült. Másodízben ez év októberében került az orosz frontra, majd az olasz harctérre. 1917 december 31-én lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulása után egy élmező-csoportnál szolgált a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O. Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912—13. m. ker. Felesége Nagy Mária, fia László.

vitész Horváth Miklós vendéglős, szakaszvezető, Dombóvár. *1888, Nagykönyi. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünk 2. századában és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Három ízben sebesült meg a későbbi harcok folyamán. Az olasz harctéren a piavei csatában kitűnt bátorságával és vitéségével, mikor tisztjei elestek és 14 napon keresztül vezette századát. A front összeomlása után szakaszát teljes felszereléssel hozta Kaposvárra. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: O., O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912—13. m. ker. Felesége Reisz Mária. — Testvéröccse: Imre utász tizedes a szerb hadszíntéren 1914-ben hősi halált halt.

Horváth Pál gazdálkodó, szakaszvezető, Balatonszemes. *1888, Balatonlelle. Ténylegesen 1909—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az 1. menetzászlóalj 4. századával ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben 1914 október 7-ig, mikor sérüléssel vit-

ték kórházba. Felépülése után 1914 december 1-én ment orosz-lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel ment a Kárpáti nagy téli csatához is, de a Czeremchán megbetegedett. Harmadízben 1915 szeptember 30-án ment az orosz harctérre, Sopanownál megsebesült, de csak a segélyhelyen gyógykezelték. Harcolt Lopuzsnónál is, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. Bevonulása után mint kiképző teljesített szolgálatot, majd Csurgóra vezényelték, ahol a karhatalmi osztálynál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Enyingi Anna, fia Attila. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Jelenleg mint levante-főoktató működik.

Horváth Pál gazdálkodó, Gyulaj. *1888, Gyulaj. 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra, de mint gazdálkodót felmentették a frontszolgálat alól és 1915 januárjában leszerelt. Felesége Eklies Katalin, gyermekei Pál, Ferenc és Teréz. — Testvére: Ferenc mint alvadász szolgált a világháború alatt, de az orosz hadszíntéren ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Horváth Sándor Pál cipész-mester, Szigetvár. *1891, Szigetvár. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment szeptember 3-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, majd harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, melyet végigküzdvé résztvett az üldöző harcokban, de 1915 május 20-án Krulinecnél megsebesült. Felépülése után ment 1915 szeptemberében másodízben az orosz frontra, de Sopanownál újból megsebesült. Rövidesen újból az orosz harctérre vitték, azonban 1915 decemberében már harmadízben sebesült meg. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 augusztusában vitték a román harctérre és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Horváth Sándor gazdálkodó, községi bíró, Lengyeltóti. *1883, Lengyeltóti. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál és Szerzecnél, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 1-én Kisberezsnától betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 áprilisig teljesített szolgálatot, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Szolgált 1919-ben a nemzeti hadseregben. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Fábos Márta, fiai László és Ferenc.

Horváth Vendel gazdálkodó, szakaszvezető, Kadarkút. *1874, Gőce. Ezredünkben 1896—99-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor a 19. h. gy-ezredhez vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre, de 1914 decemberében megsebesült. Felgyógyulva

áthelyezték a szabadkai 6. h. gy-ezredhez, mellyel a román harctérre került. Mint a rohamosztag tagja ment az olasz hadszíntérre, de a Piave-menti harcokban 1918 júliusában újból súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése itthon érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Gyurka Julianna, leányai Teréz, Juliska és Mariska.

vitész Hosszú Ferenc gazdálkodó, tizedes, Libickozma. *1892, Libickozma. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz és 1914 augusztus 12-én egyike volt ezredünk első sebesültjének. Rövidesen ismét az ezredhez került, harcolt a 2. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1914 december 20-án másodszor, harmadízben pedig 1916 januárban sebesült meg. Harcolt a román, majd az olasz harctéren is. 1918 augusztusában a VI. csendőrkerülethez helyezték át. Kitüntetései: O., O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Vincez Julianna, gyermekei Rozália, Julianna és Erzsébet.

Hosszú György gazdálkodó, ny. m. kir. csendőrőrmester, őrmester, Kisvejké. *1891, Kisvejké. 1911-ben vonult be ezredünk bileki zászlóaljához és a világháború kitörése tényleges állományban Wienben érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Harcolt a 2. lemergi csatában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. Küzdött Lopuzsnónál, Pieniakinál, majd a román fronton Tölgyesenél. Itt haslövés érte. Felgyógyulva lekerült az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatákhoz. A Montello bevétele után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O. kétszer, O. Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. ker. Német II. o. vaskereszt, Török féltold. Felesége Zsámoly Anna, gyermekei Erzsébet és István.

Hosszú József gazdálkodó, tizedes, Erdősokonya. *1893, Erdősokonya. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemergi csatához is. Résztvett a Horozana-Wielka és Piaski körüli harcokban, majd résztvett az orosz-lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Az üldözőharcokat és állás-harcainkat végigküzdvé lekerült a román frontra, majd Bukovinába, végül az olasz harctérre. Itt a Piave mentén vett részt ezredünk összes ütközeteiben és a Montello bevételeben. A front összeomlásakor tért haza, mikor leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nagy Julianna, fia Béla.

Hosszú Károly gazdálkodó, Somogyzentpál. *1873, Somogyzentpál. 1915 november 18-án vonult be és ment 1916 elején a szerbiai hadszíntérre, majd Albániába került. Innen a nyugati hadszíntérre vitték és a háború vége Németországban érte. Felesége Guics Borbála, gyermekei Teréz, Rozália, Ilona és Anna.

Hosszú Lajos borbélymester, Lengyeltóti. *1898, Somogyjád. 1916 má-

jus 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 november 11-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a román harcúterén, majd az ezreddel ment Bukovinába, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 január 5-én szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Julianna, fia László. — Testvérei közül József ezredünk kötelékében harcolva 1915-ben az orosz hadszíntéren, János pedig mint 19-es honvéd 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált haltak.

Hosszú Lajos gazdálkodó, Geszti. *1891, Somogyvár. Tényleges szolgálata 1912-ben vonult be ezredünkhöz, így a tábori ezreddel került a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett itt a 2. lemergi csatában, a Sambor és Turka körüli harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Az oroszokat üldöző harcok után a román frontra került. Innen az olasz harcúterre ment és itt volt a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 46 hónap. Felesége Péter Rozália, gyermekei Gizella és Lajos.

Hosszú Lajos dohánytözsés, Kaposvár. *1893, Buzsák. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be és ment kiképzése után 1914 novemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Jablonkinál 1915 március 13-án súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították és hosszas ápolás után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton rokkanttá nyilvánították. Hősies magatartásáért és a bukowai harcok alatt tanúsított vitézségéért az I. o. vitézségi éremmel tüntetett ki. Felesége Balogh Malvin. — Sógora a harcúterén szerzett betegségében hősi halált halt.

Hosszú Sándor molnár, Belezna. *1893, Belezna. 1914 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 december 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Krempanál és Bukovánál, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 17-én betegen ment kórházba, majd felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és 1916 március 15-én leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lukács Teréz, gyermekei Sándor, József és Lajos.

Högye István kőműves, Balatonboglár. *1887, Lengyeltóti. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment áprilisban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de júliusban megbetegedett. Másodízben 1916 január 15-én ment az orosz frontra, majd az ezreddel a román harcúterre Tölgyeshez és Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz harcúterre is a Piave-menti csatához és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. 1912—13. m. ker. Felesége Nyirő Mária, gyermekei Mária, István, Róza, József, János és László. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Hradek Ede cukrászdatulajdonos, Budapest. *1893, Bonyhád. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be. Kiképzése után 1914 decemberében a 4. menetszázzal ment az orosz-lengyelországi harcokhoz. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 március 13-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916 közepén újból az orosz hadszíntérre került. A 4. század kötelékében harcolt itt, valamint a román és az olasz harcúterén is a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Nős, leánya Magda.

Hubert János gazdálkodó, Lengyel. *1899, Lengyel. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Innen került az olasz frontra a Piave menti csatákhoz. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Koller Mária.

vitéz Hunyor (Hudi) Ferenc szakaszvezető, Kaposzentjakab. *1892, Toponár. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd pedig az orosz frontra. A II. lemergi csatában 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülve 1914 november hó 7-én ment orosz-lengyelországi harcainkhoz, ahol december 20-án újból megsebesült. Harmadízben 1915 augusztus 24-én került az orosz harcúterre, ahol 1916 december 20-án légnyomást kapott. Felépülése után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen szolgált a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Németh Anna.

Huszár Vendel gazdálkodó, Somogyzentpál. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzése után a munkásosztaggal az orosz hadszíntérre ment. A hadtánerületen teljesített szolgálata 1917 májusáig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt is érte a forradalom kitörése. Felesége Tóth Mária, fia János.

Husztai János Bszkrt kocsivezető, szakaszvezető, Budapest. *1900, Felsőnyék (Tolna m.). Ezredünkhöz 1918 január elsején vonult be. Kiképzése után előbb mint katonai kísérő teljesített szolgálata, majd 1918 március végén az olasz hadszíntérre került. A Piave-i frontszakaszon harcolt, majd a Mte Tombára, végül a Mte Grappára ment. Augusztus 28-án betegen vitték kórházba. Rövidesen visszakerült és a front összeomlása is az olasz harcúterén érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is és itt léptették elő szakaszvezetővé. Frontszolgálata 8 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége néhai Tóth Katalin, aki az 1936 június 15-i dunai kompszerencsétlenség áldozata lett.

Ifsits János borbélymester, Kaposvár. *1898, Kaposvár. Ezredünkhöz 1917 októberében vonult be és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Harcolt Tirolban, majd a Piave mentén, de az összeomlásakor fogságba esett, honnan 1919 novem-

ber 14-én tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Náray Aranka, négy gyermek atyja.

Igali József m. kir. r. törzssörmester, tizedes, Budapest. *1899, Kaposvár. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzés után 1918 február 10-én ment az olasz hadszíntérre. Dél-tirolban harcolt, majd a Piave-menti csatákban vett részt. A Montello elleni támadás után a Mte Grappára került és itt érte a front összeomlása. Az ezred maradványaival tért haza. Felesége Törzsök Katalin, gyermekei József és Rózsika.

Iharos Lipót vámkezelő, I. o. számvivő, Budapest. *1892, Tab. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914-ben a hadkiegészítő parancsnokságnál teljesített szolgálata, majd az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol 1917 novemberéig résztvett az összes hadműveletekben. Ekkor Belgrádba vezényelték, ahol mint számvivő teljesített 1918 június 15-ig szolgálata, mikor a Piave mentére került. Innen betegen ment kórházba és ott is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k., H. e. é. Felesége Kertész Juliska, gyermekei György és Lidia. — Fivére: Mihály, t. hadnagy, ezredünk kötelékében harcolt, majd áthelyezték a 3. h. gy. ezredhez. Ennek kötelékében az orosz hadszíntéren 1914 október 14-én Chirovnál hősi halált halt.

Ihász Ernő gazdálkodó, Marcali. *1889, Marcali. Ezredünkhöz 1915 január 10-én vonult be háborús szolgálatra Kaposvárra. Kiképzése után Baresra vezényelték őrszolgálatra, majd innen pótzászlóaljunkhoz került Reichenbergbe, ahol ugyancsak helyi szolgálata teljesített. 1918. évi márciusban Budapestre vezényelték, ahol a 3. kerületi katonai rendőrségnél szolgált a forradalom kitöréséig. Felesége Koca Katalin, leánya Margit.

Ihász János gazdálkodó, Marcali. *1889, Marcali. 1914 júliusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 január elején kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 május 22-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat 1916 november 7-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Harangozó Rozália, gyermekei Mária és Ilonka.

Ilia István gazdálkodó, tizedes, Vizvár. *Háromfa. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren, de a front összeomlása után 1918 november 4-én fogságba esett, honnan 1919 február 8-án szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Mária, leánya Margit.

Illés Dániel kereskedő, Balatonmárfiafürdő. *1884. Nemesgulács (Zala m.). 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment 1915 március 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csa-

tában Jablonkinál és a Czeremchán, valamint az üldözőharcokban, de 1915 május 1-én betegen vitték kórházba, majd felépülve véglegesen elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Horváth Mária, gyermekei Dezső, Ferenc és Anna. Testvére: József az orosz hadszíntéren 1915 január 19-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Illés György Máv altiszt, Kaposvár. *1896, Kutas. 1917 június 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 októberében a román hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel ment az olasz harctérre is, majd 105-ös ezredünkhöz vezényelték. Innen a vasúti ezredhez helyezték, 1918 június 30-án mint vasutast felmentették. Felesége Móry Anna, fia Ferenc.

Illés János ny. Máv. állomásofnök, főintéző, szakaszvezető, Kaposvár. *1871, Somogyvár. A katonai kötelezettségének ezredünknél tett eleget és lépett a MÁV szolgálatába. A világháború alatt Báté állomáson teljesített nehéz körülmények között legteljesebb megelégedésre szolgálatot. Tulajdonosa a Jub. e. é. és a Szolg. é.-nek. Négy gyermek atyja.

Illés János gazdálkodó, Balatonmáriaifüredő. *1900, Balatonkeresztur. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborús szolgálatra és kiképzése után 1918 májusában ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványait hazatért és leszerelt. 1921-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Farkas Mária, gyermekei Ilona, Erzsébet és Mária.

Illés József gazdálkodó, Boronka. *1886, Boronka. Ezredünkhöz 1915 április 31-én vonult be és ment júliusban az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 júliusában megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól ment 1916 szeptember végén másodszor is az orosz frontra. Itt harcolt 1917 augusztusáig. Harmadikban 1917 december 20-án került ki ezredünkhöz, majd az ezreddel 1918 elején lement a piavei csatához. A front összeomlása után az ezred maradványait hazatért. Kiténtetési: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Holics Teréz, gyermekei Erzsébet, Anna, István és Julianna.

† **Illés Sándor** volt községi helypénzszedő, őrmester. Dombóvár. *1886, Dombóvár. 1907–10-ben szolgált ezredünkben Bileken és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment az orosz frontra a 2. lemergi csatához. 1914 novemberében betegen ment kórházba. Felgyógyulva résztvett az orosz-lengyelországi ütközetekben, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban. Harcolt Wolhyniában, a román fronton és az olasz hadszíntéren összesen 38 hónapon keresztül. Itt érte az összeomlás. Ezredünk egyik legvittezebb, legbátrabb altisztje volt, aki megszerezte az O₁, O₂, a Br. vit. é., K. cs. k.-et és tulajdonosa volt az 1912–13-as m. k.-nek.

1931-ben, 45 éves korában, a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Felesége Horváth Erzsébet és gyermekei: Irén, Erzsébet, Mária és Sándor gyászolják és örözik kegyelettel emlékéit. Igaz bajtársi szeretettel örökítjük meg emléket mi is ezredtörténetünk lapjain.

Ilk Vilmos mészárosmester, örvezető, Bonyhád. *1889, Cikó. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Az orosz hadszíntérre ment 1914 szeptemberében. Ettől kezdve 1918 augusztus végéig megszakítás nélkül 48 hónapig vett részt ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz harctéren. Az összeomlás itthon érte. Kiténtetési: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Keller Anna, fiai Vilmos és Boldizsár.

Imre János gazdálkodó, Kazsok. *1887, Kazsok. Ezredünkben 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment műszaki csapatunkkal, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig. Ekkor került az olasz frontra. Harcolt az Isonzó mentén és végigküzdötte az összes hadműveleteket a Doberdón 1915 szeptemberig, mikor mint hidász, megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen szolgált az orosz, majd az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Tar Julianna, fia János.

Irmasek Lajos asztalosmester, Csurgó. *1891, Csurgó. 1914 augusztus 6-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 január 5-én az orosz frontra. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, majd harcolt az üldözőharcokban 1916 júniusig, mikor megbetegedett. Felépülése után 1916 augusztus 8-án a román harctérre került 105-ös ezredünkhöz, majd az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol a front összeomlásáig harcolt az összes ütközetekben. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

István József gazdálkodó, Csököly. *1886, Csököly. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban és Dobrotwornál különösen kiténtette magát. Harcolt az Ikwa mentén, majd Lopusznónál. Az ezreddel ment a román, végül az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Tamás Katalin, fiai Imre és József.

Ivanovics Ferenc szobafestő, Kaposvár. *1900, Kaposvár. 1918 február 6-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után a MÁV műhelyébe vezényelték, ahol 1918 november 5-ig teljesített szolgálatot. Felesége Gyurkovits Ida.

Ivanics János gazdálkodó, Decs. *1873, Decs. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre, ahol súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdál-

kodót közérdekből felmentették. Felesége Pücsök Éva, gyermekei János és István.

Iványos Lajos asztalos, Budapest. *1900, Szabós. 1918 február 2-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Itt a 36. rohamzászlóaljnál nyert beosztást és ennek kötelékében harcolt a Piave mentén a front összeomlásáig. Felesége Horváth Katalin. — Felesége első férje: Silány János a világháború alatt hősi halált halt.

Izsák János gazdálkodó, Koppányszántó. *1894, Koppányszántó. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 17-én megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment másodikban is az orosz hadszíntérre. Résztvett a sopanowi ütközetben, de ismételt megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen felmentették. Felesége Páthy Mária, leánya Irén. — Testvére: Simon a világháború alatt hősi halált halt.

Jager Mihály cipészemester, szakaszvezető, Mesztegnő. *1891, Mesztegnő. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz harctérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcainkban. 1914 novemberében megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pöttesthez, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1916 áprilisában újból kikerült az orosz harctérre. 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 április elején szökve tért haza. Júliusban vitték az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. ker. Felesége Pálinkás Mária, gyermekei Gyula, Imre és József.

Jakab Imre gazdálkodó, tizedes, Gölle. *1889, Gölle. Ezredünkben 1911–13-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 végéig, mikor megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és itt teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Máté Borbála, gyermekei Imre és Borbála.

Jakab János gazdálkodó, Gölle. *1884, Gölle. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment, de betegen vitték kórházba. Felgyógyulva újból az orosz frontra került, ahol résztvett a Pieniaki körüli harcainkban, majd lekerült Békáshoz. Az olasz harctéren a Mte Grappán harcolt, de 1918 június 15-én megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága

alatt érte. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Széles Erzsébet, gyermekei Mária, Rózsa és Ferenc.

Jakab József gazdálkodó, községi bíró, őrzetű. Nagydobsza. *1897, Nagydobsza. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után mint géppuskás az orosz hadszíntérre. Harcolt — hónapon keresztül az orosz, román és az olasz hadszíntéren és a Piave menti csaták után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Vilma.

vitész Jakab László min. tisztviselő, szakaszvezető, Budapest. *1889, Felsőseged. Önként jelentkezett ezredünkhöz katonai szolgálatra 1908-ban és 1911-ben mint szakaszvezető szerelt le. A világháború kitörésekor vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel került a 2. lemergi csatához. 1914 szeptember 11-én Piaskinál megsebesült, de felgyógyulva újból az orosz frontra vitték. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban 1915 szeptember 6-ig, mikor súlyosan megsebesült. Súlyos sebesüléséből kifolyólag lábát elvesztette és így mint 75%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908. é. jub. é. é., 1912—13-as m. kereszt. 1927. avatták vitézzé. Felesége Buzásy Rozália, leánya Mária.

Jakab Vince m. kir. rendőr, Szekszárd. *1896, Berzence. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be és kiképzése után az orosz frontra ment Sopanowhoz. Harcolt Pieniakinál, Bukovinában és a román fronton. Lekerült az olasz harctérre is a Piave menti csatához, majd a Mte Grappára. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Maronics Julia, leánya Mária.

Jalkai Péter gazdálkodó, tizedes. Tényleges idejét 1907—10-ben szolgálta le ezredünkben s mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb, majd az orosz hadszíntéren vett részt ezredünk összes ütközeteiben, megszerezte a II. o. vitéségi érmet, de 1915 december végén súlyosan megsebesült. Súlyos sebével Marienstadtbá szállították, de 1916 január 2-án hősi halált halt. Egyike volt ezredünk legderekabb altisztjének. Felesége Farkas Margit és fia József gyászolják és őrzik kegyelettel emlékét. Megörökítjük őt ezredtörténetünk lapjain mi is az utókor számára, aki fiatal életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Jansek Márton temetőőr, Kaposvár. *1888, Somogyfajs. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz. 1917 elején ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel került az olasz hadszíntérre, ahol harcolt a Piave mentén a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Hudy Mária, leánya Mária. — Hudy Péter ezredünkben szolgálván, hősi halált

halt. — Hudy József ugyancsak ezredünk kötelékében harcolva orosz fogságba esett, de eltűnt.

Jankó Ferenc m. kir. áll. r. fő-törzssörmester, Kispeszt. *1894, Pincehely. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz, de áthelyezték a budapesti 16-os helyőrségi kórházba. Innen a szerb hadszíntérre ment, ahol egészségügyi szolgálatot teljesített. 1917 szeptemberében visszakerült ezredünkhöz az orosz frontra. Résztvett az összes ütközetekben. 1918 márciusában az olasz hadszíntérre ment, harcolt a piavei csatában és a Montello elleni támadásban. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Bognár Terézia, fia János. 1921-ben lépett a rendőrség kötelékébe.

Jarsovetz József ny. m. kir. államrendőr, Kaposvár. *1892, Gyékényes. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezreddel ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 11-én Szerzecenél megsebesült. 1915 elején ment újból az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigküzdvé, résztvett az üldözőharcokban és állásharcainkban. Lekerült a román frontra is, azonban 1917 március hó 1-én áthelyezték a m. kir. csendőrséghez. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., X. é. sz. k. Felesége Alt Zsófia, fia József.

Javós Gyula gazdálkodó, Nagyberki. *1899, Nagyberki. 1917 március 10-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után november hó 22-én az orosz hadszíntérre. Itt beosztották a volt cs. és kir. 70. gyezredbe, mellyel az olasz frontra került. Harcolt a Mte Grappán, de 1915 június 15-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton rokkantta minősítették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Javós Katalin, leánya Erzsébet.

Jäger Ferenc vendéglős, szakaszvezető, Balatonszentgyörgy. *1890, Főnyed. Ténylegesen 1911—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 november 20-án Krempánál megsebesült. Felgyógyulva 1915 augusztusában ment másodízben az orosz harctérre, ahol 1916 februárig harcolt, mikor megbetegedett. 1916 szeptemberében a román frontra került, majd az ezreddel az olasz harctérre ment. A Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Beer Anna, fia Ferenc.

† **Jágor János** gazdálkodó, tizedes, Somogyaszaló. *1877, Somogyaszaló. Ténylegesen 1899-ben vonult be ezredünkhöz, ahol három évet szolgált. Mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án

vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Itt résztvett a zászlóalj összes ütközeteiben, de Blasinánál ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Usicében temették el bajtársai. Felesége Csóbor Rozália és fia Kálmán, valamint testvérbátyja, József gyászolják őt, aki hazajáért áldozta fel életét. Emlékét megörökítjük mi is ezredtörténetünk lapjain az utókor számára.

Jágor József gazdálkodó, őrzetű, Somogyaszaló. *1886, Somogyaszaló. Ezredünkben ténylegesen 1907-ben szolgált; Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Kiképzőszolgálatot teljesített, majd a 8. menet századdal az orosz hadszíntérre került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 ápr. 3-án Cserhátnál súlyosan sebesülve fogságba esett. A fogságból megszökött és 1918 május 26-án tért haza. A pótzlnál felülvizsgálaton 50%-os rokkantnak minősítették és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Jágor Pál gazdálkodó, tizedes, Somogyaszaló. *1883, Somogyaszaló. Ezredünkben 1894—97-ben szolgált és mint tizedes szerelt le. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnal teljesített Kaposvárott és Reichenbergben szolgálatot 1916 májusáig, mikor az orosz hadszíntérre került. Résztvett a lopusznói harcokban. Ez év végén vonatösszeütközésből kifolyólag jobbszemére megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig kiképzőszolgálatot teljesített. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Jágor Lidi. — Testvérbátyja: János ezredünkben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

vitész Jámor András gazdálkodó, törzssörmester, Gyulaj. *1887, Gyulaj. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Budapesten és Wienben szolgált. A világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a II. lemergi csatában, részt vett a visszavonulásban, majd küzdött a Kárpátokban. Ugyancsak az ezreddel került orosz lengyelországi harcainkhoz is Harcolt Krempánál, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett a Jablonki-i és a Czeremchán lefolyt többnapos súlyos ütközeteiben. Végigküzdötte az üldözőharcokat Dobrotwornál, Krupicénél, majd állásharcainkat Sopanownál és Lopusznónál, de utóbbi helyen megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzlnhoz, honnan a román frontra ment ezredünkhöz. — Résztvett a Tölgyes körüli harcokban, majd a Waschkutz-i ütközetben. Lekerült az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatákhoz. A Montello bevételé után 1918 október végén fogságba esett, honnan 1920 december 23-án tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. 1924-ben avatták vitézzé. Felesége Javadus Teréz, fia és várományosa Lajos, leánya Julianna.

Jáni József gazdálkodó, szakaszvezető, Jut. *1887, Jut. Önként vonult ezredünkhöz és 1907—10-ben

Budapesten szolgált ténylegesen. Mozgósításkor jelentkezett háborus szolgálatra és a tábori ezreddel került Sabác bevételéhez. Innen rövid szabadságra ment, de októberben már a Kárpátokban harcolt. Részt vett orosz Lengyelországi harcainkban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcokban. 1915 május 4-én megsebesült. Felgyógyulva a Bug-menti harcokhoz vitték. Később az olasz frontra vezényelték, ahol ismét megsebesült. Győrben ápták és a forradalom kitörése után leszerelt. Felesége Komáromi Rozália, gyermekei József, Géza és Ilona.

Jánó István asztalosmester, gazdálkodó, Tengőd. *1885, Tengőd. 1906-ban vonult be ezredünkhöz, de 3 havi szolgálat után felmentették. 1915-ben jelentkezett háborus szolgálatra Kaposvárról. Innen Budapestre helyezték. Résztvett az orosz és a szerbiai hadszíntéren lefolyt ütközetekben, majd az olasz frontra került, ahol a Doberdón harcolt. Később az Etsch-völgyi harcokhoz ment, honnan 1918 augusztus 20-án betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után ismét az olasz frontra ment és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k. nek Felesége Kiss Rozália, gyermekei István és Vilmos.

Jánosy Károly borbély- és fodrászmester, tizedes, Tolna. *1900, Szászvár. Ezredünkhöz 1918 februárjában vonult be, Reichenbergben nyert kiképzést és kiképzése után a pótljparancsnokságnál, majd később az ezredtörzsnél nyert beosztást, ahol irodai szolgálatot teljesített. 1918 novemberében leszerelt, de 23 hónapig szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Schnetzer Mária, fiai Károly és József.

Járfás János gazdálkodó, Kőröshegy. *1891, Kőröshegy. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Sabáchoz ment tábori ezredünkkel, majd az orosz frontra a II. lemerbergi csatához. Harcolt a Kárpátokban Orosz-Lengyelországban, a Bug mentén, majd Sopanownál. Résztvett a Waschkutz-i ütközetben és harcolt az olasz hadszíntéren a Piave-mentén. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Vas é., K. cs. k. Felesége Papp Mária, fia János. Sógora Papp I. Lajos mint 17-es honvéd hősi halált halt.

Járó József szabómester, Szabadhidvég. *1895, Szabadhidvég. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa-menti harcokban, harcolt Lopusznónál és Pieniakinál, de 1916 aug. 5-én megsebesült. Felépülve bevonult a pótljhoz, honnan 1917 júniusában a román frontra került. 1918 márciusában az olasz frontra ment, harcolt a Hétközség-fennsíkján és szabadsága alatt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Jellinek Mátyas kereskedő, Kaposvár. *1889, Kaposvár. 1916 szeptemberében vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment 1917 elején az orosz hadszíntérre. Négy hónapig vett részt ezredünk harcokban, mikor a géppuskásosztag-

hoz vezényelték, melynek kötelékében az olasz frontra vitték. Harcolt a Piave-menti csatában, a Montello bevételénél és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Felesége Keller Rozália, leánya Olga. Apósa Keller Ignác a 19. h. gy. ezred kötelékében harcolt a világháború alatt, de a fronton szerzett betegségekben hősi halált halt.

Jeneksi Ferenc kőműves, tizedes, Balatonszárszó. *1893, Zics. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be háborus szolgálatra és ment kiképzése után decemberben orosz Lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, melyet végigharcolva apr. 4-én lábfagyással került kórházba. Felépülése után 1915 okt. 15-én ment másodízben az orosz frontra Sopanowhoz. Résztvett a Lopusznó-i és Pieniaki-i, majd a Batkow-i harcokban és az ezreddel került Tölgyeshez és Waschkutzhoz. Harcolt az olasz hadszíntéren a Piave mentén, de a Montello bevételénél fogásba esett, honnan 1919 nov 13-án tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Pál Mária, gyermekei Katalin, Erzsébet és Mária. Nagybátyja Jeneski György ezredünk kötelékében harcolva a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Jentelies István magtáros, Polány. *1893, Polány. 1914 augusztus 14-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment kiképzése után orosz Lengyelországi harcainkhoz, majd harcolt Galiciában Lemberg körül. Itt megsebesült és kórházba szállították. Felépülése után újból az orosz harctérre ment, majd lekerült ezredünkkel az olasz frontra a Piave mentére, ahol a front összeomlásáig harcolt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Böröcz Mária. — Sógora: Böröcz István a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Jobbágy József ácsmester, Böhönye. *1891, Böhönye. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így mint tényleges állományú ment 1914 júl. 27-én a szerb hadszíntérre. Innen került szeptemberben Wienbe, majd Korneuburgba, végül Lembergbe, ahol 16 hónapig teljesített szolgálatot. 1916 februárjában lekerült az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. — Felesége Goldwald Erzsébet.

Jónás János gazdálkodó, Beleg. *1898, Gige. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel a román frontra ment. A bukovinai harcok után került ezredünkkel az olasz harctérre, ahol résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében, de 1918 jún. 23-án fogásba esett, honnan 1919 december 25-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Julianna, fia János.

Jóó László megyei útbiztos, szakaszvezető, Marcali. *1884, Marcali. 1906-ban vonult be ezredünkhöz

tényleges szolgálatra, de 1908 jún. 15-én az V. esendörkerületi parsághoz helyezték Pozsonyba. A világháború alatt Komárom és Esztergom megyékben teljesített szolgálatot. 1925 február 1-én lépett Somogy vármegye szolgálatába. Kitüntetései: Jub. e. é., VI. és XII. é. sz. k. Mint tiszthelyettes szerelt le a csendőrségtől. Felesége Gelencsér Mária, fia László.

Józsa Antal gazdálkodó, Kuntelep. *1888, Kunszentmárton. Iskoláit Kunszentmártonban végezte, majd édesapjával, aki Kuntelep község megalapítója volt, Kuntelepre költözött. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Ugyancsak az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, de 1914 december 4-én Bukovánál súlyosan sebesülten fogásba esett. Súlyos sebe következtében bal lábát amputálták és 1916 júliusában mint csererokkant hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek és a Sebes. éremnek. Felesége Dobó Ilona, gyermekei Ilona és Erzsébet.

Judy József gazdálkodó, örvezető, Gadány. *1890, Gadány. Ezredünkhöz vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz. Itt esett át a tüzkereszteségen. Ugyancsak az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti és orosz Lengyelországi harcainkban. A kárpáti nagy téli csatában 1915 márc. 22-én fogásba esett, honnan 1918 szept. hó 22-én szökve tért haza és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Molnár Erzsébet, gyermekei Margit, István és Imre. Tagja a községi képviselőtestületnek, az ifjúsági egyesület elnöke és népművelési megbízott.

Juhász Gyula gazdálkodó, Felsőnyék. *1878, Felsőnyék. 1899-ben szolgált ezredünkben és 1914 júl. 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre került, majd 1915-ben az olasz harctérre. A Doberdón megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótljhoz, majd 1916-ban az orosz harctérre ment. Harcolt Tölgyesnél, majd Gyimesnél. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ács Julianna, gyermekei Erzsébet és Gyula.

Juhász János isk. altiszt, Kaposvár. *1890, Kaposvár. 1912-ben szolgált ezredünkben. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Ezredünkkel ment az orosz harctérre is, ahol résztvett a II. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban, de megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került, de a kárpáti nagy téli csatában súlyosan megbetegedett. Felgyógyulása után a pótlj-nál felülvizsgálaton 100 százalékos rokkanttá minősítették. Tulajdono-

sa a K. cs. k. és az 1912—13-as m. k.-nek. Felesége Cser Mária, fiai József és László.

Juhász József gazdálkodó, Attala, *1892, Attala. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be és kiképzése után géppuskástanfolyamra vezényelték. 1915 augusztus 6-án ment az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Harcolt Lopusznónál, Pieniakinál, de innen betegen ment kórházba. Felépülése után újból az orosz frontra került, de három hónap után tartósan szabadságolták és a forradalom kitörése is otthon érte. Haretéri szolgálata 12 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. e. é.-nek. Felesége Bajnóczi Julianna, leánya Mária.

† **Juhász Károly** gazdálkodó, Balatonkiliti. *1884, Balatonkiliti. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Résztvett ezredünk ütközeteiben a szerb, orosz, román és az olasz hadszíntéren 48 hónapon keresztül, egy ízben meg is sebesülvén. 1931-ben a harctéren szerzett sebesülésében hősi halált halt. Felesége Ozsváth Mária és gyermekei Gyula és Leuke ápolják szeretettel emlékét és foglalják imájukba. Bajtársi kegyelettel örökítjük meg emlékét mi is ezredtörténünk e lapjain az utókor számára.

Juhász Károly gazdálkodó, Ságvár. *1898, Ságvár. 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Ez év novemberében ment a román hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk harcaiban. Az ezreddel került az olasz harctérre is a Piave-menti csatákhoz. A Montello bevétel után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. — Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pető Mária, fia Károly.

Juhász Lajos gazdálkodó, tizedes, Magyarkeszi. *1889, Magyarkeszi. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben. 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Harcolt a II. lebergi csatában, valamint a Kárpátokban. 1914 októberében Turkánál megsebesült. Felgyógyulva 1915 júniusában Kamionkához ment, majd harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916 júniusáig, mikor fogságba esett. A fogságból 1918 nov. 17-én szökve tért haza és leszerelt. Felesége Kiss Mária, leánya Julianna.

Kadlicskó László ácsmester, tizedes, Balatonboglár. *1888, Balatonboglár. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. 1915 jan. 15-én ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 júl. 1-ig egyhuzamban részt vett ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. Felgyógyulása után a pótlóljól ment 1917 júl. 1-én újból az orosz frontra, majd az olasz harctérre. A Piave-menti csata után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csetei Anna, leánya Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Kajkos Ferenc gazdálkodó, közs. bír., Kisbajom. *1875, Kisbajom. Mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és 1918 február végéig

teljesített szolgálatot, mikor mint gazdálkodót felmentették a háborus szolgálat alól. Három ízben választották Kisbajom község bírójává. Jelenleg a pénztárosa a közbirtokosságnak.

Kajkos József felső, gazdálkodó, Alsóseged. *1886, Alsóseged. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és a háború végéig teljesített szolgálatot. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Horváth Erzsébet, gyermekei József és Sándor.

Kakas Imre gazdálkodó, Kaposvár. *1897, Kaposvár. 1916 szeptemberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után a román hadszíntérre ment. Résztvett 1917 áprilisáig az összes ütközetekben, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után bevonult a pótlóljhoz, honnan az olasz harctérre került, azonban itt gránáttól súlyosan megsebesült. Felépülése után Budapestre vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Felesége Szabó Rozália, fia Imre.

vitész Kalmár Ernő, m. kir. tisztihelyettes, Pécs. *1888, Taszár (Som. vm.). 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra 1912-ben felvétette magát a hivatásos altisztek állományába. Tábori ezredünkkel ment a szerb frontra Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 közepéig, mikor súlyosan megsebesült. Felépülése után újból az orosz, majd a román frontra került, majd az ezreddel az olasz harctérre és harcolt a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., H. e. é., Magy. ez. é. é. 1925-ben avatták vitézzé.

Kalmár Ferenc cipésmester, Dombóvár. *1869, Igal. 1891—94-ben szolgált ténylegesen ezredünkben Kaposvárott és Plevjén. Fegyvergyakorlatait is nálunk tette le. 1916 apr. 5-én vonult be háborus szolgálatra a 17. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében Montenegróba került. Harcolt a Lowesen bevételénél, majd végigküzdötte az összes hadműveleteket a front összeomlásáig. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnék. Felesége Lendvay Teréz.

† **Kalmár Ferenc ifj.**, Dombóvár. A volt 17. h. gy.-ezredben szolgált a világháború alatt és vett részt ezrede számos ütközeteiben, azonban a harctéren szerzett betegségében 1920 szeptember 4-én Dombóvárott hősi halált halt. Itt is van eltemetve.

Kalmer János férfisabómester, Kaposvár. *1893, Gamás. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 január 1-én orosz-lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is, de lábfagyással szállították kórházba. Felépülése után 1915 májusában a 103. gy.-ezredhez vezényelték, melynek kötelékében résztvett az orosz fronton ezrede összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz harctérre, de itt gránáttól megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott ápolás alatt, majd 1916 márciusában a budapesti árkászszóaljhoz helyezték, ahol 1916 augusz-

tusáig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, honnan 1917 augusztusában az olasz frontra került. 1918 júniusában légnyomással szállították kórházba és ott érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Rajz Margit, gyermekei János, Ilonka és Tibor. — Fivére: Imre mint 19-es honvéd a világháború alatt hősi halált halt.

Kalocsa Antal gazdálkodó, Toponár. *1881, Attala (Som. m.). 1902-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborus szolgálatra és az I. menetzljalj került ki az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lebergi csatában a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Betegen ment innen kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótlóljhoz, majd a 14. menetzszázzal második ízben is az orosz frontra került. Résztvett mint távbeszélőszolgálatos ezredünk összes harcaiban, állandóan az első vonalban egész a háború befejezéséig. — 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kordé Erzsébet, unokaöccse Kalocsa János ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Kalocsa Ferenc gazdálkodó, Dombóvár. *1900, Dombóvár. Önként jelentkezett 1917-ben háborus szolgálatra és a cs. és kir. 5. hegyi tüzérezredhez vonult be Debrecenbe. Rövid kiképzés után ment a román hadszíntérre, majd 1917 szept. 20-án az olasz frontra a görzi hídfőhöz. Vittoriánál megsebesült. Felgyógyulása után leszerelt, de 1918 jan. 20-án besorozták ezredünkbe. Kiképzése után az olasz harctérre került. Résztvett a Piave-menti csatában. Itt gránátlégnyomástól megsérült. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt Pécsen érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. — Felesége Takács Erzsébet, gyermekei József és Erzsébet.

Kalota Imre gazdálkodó, szakaszvezető, Gadány. *1894, Pusztakovácsi. Ezredünkhöz 1914 aug. 20-án vonult be és ment 1914 októberében az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, az orosz-lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 márciusában betegen ment kórházba. Felgyógyulva ez év október 15-én ment újból az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 végéig. 1918 elején lekerült az olasz frontra, ahol mint géppuskás harcolt a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata, 40 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. és., K. cs. k. Felesége Balázs Rozália, gyermekei János, Ferenc, István, Mária, Rozália és László.

Kanász Lajos gazdálkodó, Surd. *1893, Surd. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 21-én fogságba esett, honnan 1918 novemberében tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Makár Julianna, fia Lajos.

Kapinya József szíjgyártó, Gölle. *1886, Nagyberki. Ezredünkben 1907-

ben szolgált. 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, de 1914 aug. 14-én súlyosan megsebesült. Felépülése után egy évre szabadságot kaptak, majd újból bevonult és ment 1917-ben a román hadszíntérre. Harcolt Tölgyesnél. 1918 elején bevonult a pótzljhoz, honnan a vasúti ezredhez vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Fehér Katalin, gyermekei Sándor és Erzsébet.

Kapinya Lajos gazdálkodó, őrmester, Döbrököz. *1888, Döbrököz. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 júl. 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került. Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Innen ment az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a Sambor körüli harcokban és az orosz-lengyelországi ütközetekben. Harcolt a kárpáti nagy csatában és az oroszokat üldöző harcokban. Az ezreddel került Pieniakihoz, Tölgyeshez és Waschkutzhöz is. Az olasz fronton a Piavetól áthelyezték a vasúti és távirdaehezredhez és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Vas é. k., 1912–13-as m. k. Felesége Antal Vera, fia Lajos.

Kapitány Ferenc csemege- és fűszerkereskedő, Pécs. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a katonai ruharaktárhoz Budapestre vezényelték, majd innen 1916-ban Reichenbergbe pótzljunkhoz került vissza. Itt teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot és 1918 novemberében leszerelt.

Kapitány Géza kereskedő, Pécs. *1896, Szekszárd. 1915 júliusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került 1915 október hó 15-én. Résztvett a Sopanow-i harcokban, harcolt Lopusznónál és Batkownál, majd Pieniakinál. Az ezreddel ment a román hadszíntérre is, de 1917 február 5-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzljhoz, ahol kezdetben kiképzőszolgálatot teljesített, majd Örkénybe vezényelték géppuskás-tanfolyamra. Itt is érte a forradalom kitörése. 1918 novemberben szerelt le. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Kapitány (Klezlí) József I. o. Máv altiszt, szakaszvezető, Bátaszék. *1890, Bátaszék. Mint tényleges állománybeli ment ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1914 december 16-án megsebesült. Rövidesen a kárpáti nagy téli csatához vitték, majd harcolt az üldöző harcokban, de 1915 jun. 19-én másodízben sebesült meg. Felgyógyulva bevonult, de mint vasutast felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912–13-as m. keresztnek. Felesége Tatai Julianna, gyermekei József és Ferenc.

Kaponya Ferenc, Juta. *1885, Juta. Ezredünkhöz 1915 febr. havában vo-

nult be. Kiképzése után ez év áprilisában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 jun. 5-én súlyosan megsebesült. Hosszas kezelés után vonult be a pótzljhoz Reichenbergbe, ahol felülvizsgálaton 50 százalékos rokkantta minősítették és a hadsereg kötelékéből elbocsátották. Jelenleg is 50 százalékos hadirokkant.

Kaposi Imre molnár, Kalocsa. *1884, Gyulaj. 1905-ben szolgált ezredünkben. — Fegyvergyakorlatait ugyancsak ezredünkben szolgált 1907, 1909 és 1911-ben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment munkaszászolajunkkal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került. Görz körül harcolt, de a Mte Santoról beteg vittek kórházba. Felépülve bevonult a pótzljhoz, honnan 1916 elején az orosz harctérre került Pieniakihoz. Innen ment a román frontra a Gyilkostóhoz, majd az olasz hadszíntérre. Résztvett itt a Mte Grappán az összes ütközetekben, majd harcolt a Piave mentén, honnan 1918 okt. 18-án tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szijjártó Erzsébet, gyermekei Mariska, Bözsi és Imre.

Kaposi (Kolarovics) István gazdálkodó, tizedes, Alsók. *1894, Vízvár. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 február 26-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 44 hónapon keresztül 1918 október 26-ig, mikor megsebesült. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kiss Julianna, gyermekei József, István és Ferenc.

Kardos József gazdálkodó, községi bíró, Bagolasánc. *1878, Bagolasánc. 1915 március 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 május hó 7-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban Ostrozeenél, Krukieneceknél, Kamionkánál és Dobrotwnornál, de 1915 augusztus hó 27-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat 1916 június 20-án elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Keresmarics Julianna, gyermekei István, József, László, Ferenc, György, Mária, Katalin és Rozália.

Karancz János gazdálkodó, tizedes, Tapsony. *1884, Tapsony. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra. Pótzljunktól áthelyezték a m. kir. csendőrséghez Ujvidékre és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol mint tábori csendőr teljesített 1914 december 5-ig szolgálatot. Ekkor visszahelyezték ezredünkhöz az orosz hadszíntérre. Harcolt a román fronton is 105-ös ezredünk kötelékében 1917 jan. 20-ig, mikor mint mezőgazdát szabadságot kaptak. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ballér Katalin, fiai József és János.

Karácsony Lajos asztalosmester, Balatonkeresztur. *1897, Nagyszaká-

csi. 1916 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 január 5-én a román hadszíntérre 105. ezredünkhöz. 1918 májusában megbetegedett, majd felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Garay Krisztina, leánya Ilona. — Testvére: Pál a 19. h. gy-ezredben 1916-ban az orosz fronton hősi halált halt.

Karácsony Sándor cipész-mester, szakaszvezető, Marcali. *1894, Nemesvid (Somogy m.) Ezredünkhöz 1914 szeptember 21-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 december 25-én ment az orosz hadszíntérre az orosz-lengyelországi harcokhoz. Innen került a kárpáti nagy téli csatához, honnan fagyással vitték kórházba. Felgyógyulása után 1915-ben ment újból az orosz hadszíntérre. Résztvett a batkowi ütközetben. Egyhuzamban 13 hónapig harcolt az orosz harctéren, mikor megbetegedett. Rövidesen visszakerült az orosz, majd az olasz hadszíntérre került. A Mte Grappáról Szerbiába vezényelték a kerületi parancsnoksághoz. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitiüntetései: O., K. cs. k. Felesége Luksics Anna, gyermekei Iván, László és Magda. — Testvére: Pál az orosz hadszíntéren halt hősi halált.

Karácsony István gazdálkodó, őrvezető, Öcsény. *1885, Öcsény. Ezredünkben 1906–09-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerbiai hadszíntérre. Sabáci ütközetünkben harcolt, majd az ezreddel ment az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, harcolt Horozana-Wielkánál, Piaskinál, majd a Kárpátokban Uzsoknál. Ezredünkhöz került Orosz-Lengyelországba is. Résztveit a kempai ütközetben, de itt 1914 november 20-án fogságba esett, honnan 1918 november 15-én tért haza. Felesége Kra Sára, leánya Sárka.

Karádi (Kolonics) József m. kir. I. o. postaaltszt, Kispeszt. *1884, Majsa-Keesege. Tényleges katonai szolgálatra 1906-ban vonult be ezredünkhöz. A világháború kitörésékor a m. kir. csendőrséghez osztották be. 1914 október 10-ig Ó-Palánkán szolgált. Ekkor került tábori ezredünkhöz az orosz hadszíntérre Turkához és Stary-Samborhoz. 1914 október 24-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Gyékényesre vezényelték. Itt volt 1915 február 15-ig, mikor felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és Kaposvárra az üdülőosztaghoz nyert beosztást. 1917 május 29-én Szabadkára vezényelték a 86. gy-ezredhez. Innen a tábori csendőrséghez került Lemberg és Zlocsowhoz. Harctéri szolgálata 15 hónap. Felesége Kovács Magdolna, gyermekei József és Veronika.

Karán Antal Beszkárt ellenőr, szakaszvezető, Budapest. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünk 2. századában. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a tábori ezreddel Sabáchoz, majd innen az orosz hadszíntérre. Részt-

vett a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli és orosz-lengyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. 1916 elején beosztották a 123. kombinált ezredhez a román harctéren. Itt megsebesült. Felgyógyulva az olasz frontra került. A Mte Grappán harcolt. Innen Horvátországba vezényelték. A forradalom kitörése Pozsegán érte. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. ker., 6. éves sz. ker., H. e. é. Felesége Bali Mária.

Kardos György törvészéki altiszt, Szekszárd. *1892, Szekszárd. Mint tényleges állománybeli ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban, valamint az orosz-lengyelországi ütközetekben. A kárpáti nagy téli csatában a Czeremchán 1915 április 11-én fogságba esett. 1918 január 2-án szökve tért haza. A pótzászlóaljtól lekerült az olasz harctérre, majd innen Prágába, ahol a forradalom kitörése is érte.

Karl Béla kereskedő, szakaszvezető, Somogyuszil. *1892, Somogyuszil. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemergi csatához is, de megsebesült. Felépülése után 1915 közepén ment újból az orosz hadszíntérre, de megbetegedett és kórházba szállították. Harmadízben 1916-ban ment az orosz, majd a román harctérre, végül 1918 elején az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Grünwald Katalin, gyermekei Ella és Vilma.

Katona István gazdálkodó, Rinya-ujlak. *1886, Lábod. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál és Szczerzecnél, majd harcolt a Kárpátokban Turkánál, Siankinál és Stary-Sambornál. — Végigküzdötte orosz-lengyelországi harcainkat Bukowánál és Kremánál és a kárpáti nagy téli hadjáratot is Jablonkinál és a Czeremchán. Az üldözőharcok után résztvett a sopianowi ütközetben, majd a lopusznói harcokban. Ezredünkkel került a román, majd az olasz hadszíntérre a Piave-menti csatához, ahol megsebesült. A forradalom kitörése itthon érte és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nezei Erzsébet, fia István.

Kaufmann György villanyszerelő, Csurgó. *1884, Kaposvár. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 május 15-ig, mikor az olasz harctérre került. Résztvett itt is az összes hadműveletekben 1917 szeptemberéig, mikor megsebesült. Fel-

épülése után a román, majd ismét az olasz harctérre vitték, de 1918 június 15-én fogságba esett, honnan 1919 októberében tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 6. é. szolg. é. Felesége Fábán Ilona, gyermekei Margit, János, Ilona, György, László és Magda.

Kasza István kovácsmester, őrvezető, Tengőd. *1896, Mezőkomárom. Ezredünkhöz 1915 márciusában vonult be háborús szolgálatra. Kaposvárott, majd Reichenbergben képezték ki és ment az orosz hadszíntérre. Az Ikwa-menti harcokban megsebesült. Felgyógyulva bevonult, de 1916 márciusában újra kikerült az orosz harctérre. Innen ment a román frontra Tölgyeshez. Bukovinában megbetegedett és kórházba szállították. Bevonult a pöttesthez, honnan Wienbe a kerékpárosztaghoz vezényelték. Ezzel vitték az olasz frontra a piavei csatához. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben Kaposvárott, Tabon és Veszprémben. Felesége Stumicz Ilona, gyermekei Jolán és Irén. — Bátyja: József a 9. h. ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Kaszás József őrmester, Budapest. *1884, Szőlád. Ezredünkben 1905—08-ban szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabác bevételénél 1914 augusztus 29-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1914 december 17-én újból az orosz frontra került. Harcolt Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremchán. Itt újból megsebesült. Harmadízben 1916 január 11-én ment az Ikwa-menti állásharcokhoz. Résztvett a lopusznói harcokban, de 1916 július 17-én Beresteckónál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 július 18-án csere útján tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Tóth Éva, leánya Zsófia. — Testvérbátyja: Kasza Lajos ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Káin János ácsmester, szakaszvezető, Nagyszakácsi. *1887, Nagyszakácsi. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabáctól az orosz frontra került, harcolt mint géppuskás ezredünk összes ütközeteiben a román és az olasz fronton 44 hónapon keresztül, megszakítás nélkül. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Julianna, leányai Ilona és Gizella.

Kálmán György gazdálkodó, Somogyudvarhely. *1893, Somogyudvarhely. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március havában megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került, ahol harcolt ezredünk összes ütközeteiben, de két ízben is megsebesült. 1916 júniusában vitték az olasz harctérre, majd innen 1918 júliusában a francia front-

ra és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kálmán Mária, gyermekei Mária, Teréz, Rozália, Julianna és Anna.

Kálmán György gazdálkodó, Vése. *1894, Vése. 1916 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment 1917 január 11-én a román harctérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes hadműveletekben, majd lekerült az olasz frontra és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sébár Julianna, gyermekei Julianna és Ilona.

Kálmán Ferenc ács- és asztalosmester, Vése. *1884, Vése. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra Zágrábba az ottani egészségügyi csapatba, melynek kötelékében a szerb hadszíntérre ment. Itt 1915 februárjáig teljesített szolgálatot, mikor az orosz frontra került, majd a román hadszíntérre. 1918 elején vitték az olasz frontra, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Simon Anna, leányai Gizella és Margit.

Kálmán István ny. á. rendőr, szakaszvezető, Kőröshegy. Ezredünk budapesti zászlóaljában szolgált 1904—07-ben és mint szakaszvezető szerelt le. Fegyvergyakorlatait is ezredünkben szolgált. A világháború kitörésekor a m. kir. államrendőrség szolgálatában állván, a frontszolgálat alól hivatalból nyert felmentést. 1919 április 1-én vonult nyugalomba. Tulajdonosa a Polgári hadi érdemkeresztnek. Felesége Ángyán Anna, gyermekei Anna és István.

Kálmán József gazdálkodó, Magyaregres. *1892, Magyaregres (Somogy m.) 1913-ban szolgált ezredünkben. A tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Felkerült az orosz frontra Horozana-Wielkához. 1914 október 4-én megsebesült. Felgyógyulása után Dobrotworhoz vitték. Itt szemsérülést szenvedett. Harmadízben a román harctérre került. 1916 október 20-án súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag rokkanttá vált és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 15 hónap. Leánya Irén.

Kálmáncsi Gyula közs. kézbesítő, Szigetvár. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldözőharcokban, harcolt Kamionkánál és Dobrotwornál, de innen beteg ment kórházba. Felépülése után mint géppuskás került 1916 tavaszán ismét az orosz harctérre. Résztvett 2. és 3. zászlóaljunk kötelékében az összes ütközetekben az orosz, román és olasz hadszíntéren. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k.

† **Kálmáncsi Imre**, Szigetvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Wienben szolgált és a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál 1914 augusztus 18-án ellenséges golyó által találva

hősi halált halt. Ő volt Szigetvár első hősi halottja. Idegen hant alatt alussza örök álmát és mi kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk lapjain, hogy megőrizzük emléket az utókor számára.

Kálóczy Ferenc gazdálkodó, Tamási. *1886, Tamási. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Harcolt a szerb és az orosz hadszíntéren ezredünk összes ütközeteiben, de az üldözőharcokban 1915 május 21-én súlyosan megsebesült. Felépülése után a pótászlóaljnál felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége K. Németh Erzsébet, gyermekei Ferenc és Teréz.

Káplár István gazdálkodó, Mesztény. *1874, Nikla. Ezredünkben 1896-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes ütközetekben 1915 március 22-ig, mikor a kárpáti téli csata egy éjjeli harcában fogságba esett. Megfordult Szibéria számos táborában, szállítás közben lábai lefagytak és az egyiket amputálták. Mint 100%-os rokkant lért haza 1920 szeptemberében. Felesége Horváth Regina, gyermekei József, Mária és István.

Károlyi Adám kantinos, törzsmester, Kaposvár. *1886, Vize. Tényleges szolgálatra 1907-ben vonult be ezredünkhöz és 1911-ben szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 június hó 27-én jelentkezett és önként jelentkezésként ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz frontra a 2. lemerbergi csatához, de 1914 szeptember 11-én Szerzecenél megsebesült. Felépülése után a pótászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot 1915 márciusáig, mikor önként ment másodízben is az orosz harctérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban Krukiencnél, Kamionkánál és Dobrotornál, de 1915 augusztusában felmentették. 1915 decemberében újból az orosz frontra ment az Ikwa menti harcokhoz. Harcolt még Lopuzsnónál is, de innen betegen ment kórházba. Felépülése után 1916 decemberében a román harctérre került, ahol résztvett az összes ütközetekben 1917 június 13-ig, mikor megsebesült. Kórházi ápolása után bevonult a pótászlóaljhoz, honnan ismét a román, majd az ezreddel az olasz harctérre vitték. Az olasz hadszíntérről betegen ment kórházba, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908. j. é., 1912—13. m. ker., H. e. é. Felesége Wildersheim Teréz, két gyermek atyja. — Sógora: Wildersheim József ezredünkben teljesített a világháború alatt szolgálatot, de ellenséges golyótól talá-va hősi halált halt.

Kecskeméti János gazdálkodó, őrmester, Decs. *1880, Decs. 1901-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és 1904-ben mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a székesfehérvári 17. h. gy.-ezrednél jelentkezett háborús szolgálatra. A nezsideri fogolytáborba osztották be. Baleset folytán fegyvernélküli szolgálatra lett csak alkalmas és

mint ilyen teljesített szolgálatot 1918 március 15-ig, mikor felmentették. Tulajdonosa az 1908. jub. e. é.-nek. Tagja Decs község képviselőtestületének. Felesége Boli Sára, gyermekei Sára és János.

Kecskeméthy József vendéglős, Tamási. *1896, Tamási. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment Sopanowhoz. Innen Lopuzsnóhoz, majd a román frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel ment az olasz frontra is. Harcolt itt a piavei csatában és a Montello bevételénél. Itt érte az összeomlás is. Harctéri szolgálatra 36 hónap. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bernáth Anna.

Kecskés Cseri István bognármester, Lengyeltóti. *1892, Csombárd. 1914 augusztus 27-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 december 8-án az orosz hadszíntérre, de a kárpáti nagy téli csatában 1915 március 11-én súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton egy évre szabadságolták, majd 1917 decemberében mint 50%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kardos Mária, fia István.

Keczeli Lajos gazdálkodó, Somogyaszaló. *1887, Somogyaszaló. 1908-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be hozzánk háborús szolgálatra. 1914 szeptember hó 9-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sambor körüli harcokban. Turkánál 1914 október 27-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótászlóaljhoz, majd 1915 augusztus 4-én újból az orosz frontra került. Sopanownál harcolt. 1915 december 23-án súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után rövid ideig a pótászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1916 november 1-én újból az orosz harctérre ment. Az ezreddel került az olasz hadszíntérre is. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálatra 30 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gyurkó Anna, fia Lajos.

† **Keczeli László** gazdálkodó, Juta. *1886, Juta. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a szerbiai hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz harctérre került. Görz-nél, majd a San Martinon teljesített szolgálatot, de 1916 február hó 26-án 18 hónapi frontszolgálat után Ranzianónál súlyos haslövést kapott, mely sebesülésébe hősi halált halt. Itt is temették el bajtársai. Felesége Koller Mária, fia László és édesanyja Kovács Julianna gyászolják hősüket, ki kötelesség teljesítés közben adta életét hazájáért. Ezúton állítunk neki mi is emléket ezredtörténetünk lapjain és örizzük meg az utókor számára.

Keczeli Pál gazdálkodó, Somogyaszaló. *1885, Somogyaszaló. 1907-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra ezre-

dünkhöz. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol a visszavonulásig teljesített szolgálatot. Sebesülten vitték kórházba. 1915 január 5-én bevonult a pótászlóaljhoz. Áprilisban az orosz frontra került. Résztvett a gorlicei áttörés után az oroszokat üldöző harcokban Krukiencnél, Kamionka Strumilowánál súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után bevonult a pótászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat tartósan szabadságolták. Felesége Polgár Zsófia.

vitéz Kelemen Ferenc szobafestő, őrmester, Balatonboglár. *1891, Polány. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment az orosz frontra is, ahol résztvett a 2. lemerbergi csatában. 1914 szeptember 11-én Szerzecenél megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment újból az orosz frontra, harcolván a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 1915 októberig, mikor megsebesült. Harmadízben 1917 februárjában a román hadszíntérre került, Tölgyesnél harcolt, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre ment. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Kitüntetései: O. kétszer, O. kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Kovács Mária, gyermekei Éva és Ferenc. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Kelemen György ny. á. tiszthelyettes, Kaposvár. *1887, Gölle. 1908-ban vonult be ezredünkhöz. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is, ahol részt vett a II. lemerbergi csatában, de tifuszban megbetegedett. Felépülve 1914 december 22-én ment újból az orosz harctérre. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án megsebesült. Harmadízben 1915 augusztusában került az orosz harctérre és huszonnégy hónapon keresztül egyhuzamban résztvett ezredünk összes ütközeteiben. A román harctérről hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótászlóaljhoz vezényelték, majd 1918 elején az olasz frontra vezényelték, majd innen Prágába, ahol a rendfenntartó különítményben teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. A nemzeti hadseregben 1924—25-ben szolgált. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Julin Mária, leánya Teréz.

Kelemen György gazdálkodó, tizedes, Zomba. *1894, Zomba. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment 1915 januárjában az orosz-lengyelországi harcokhoz. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, valamint állásharcainkban az Ikwa mentén és Lopuzsnónál. 1916 elején áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy.-ezredhez, melylyel az olasz hadszíntérre került, ahol 1917 szeptemberében megsebesült. Felépülése után újból az olasz harctérre ment és mint a rohamzászlóalj tagja harcolt a Piave mentén. Ezredével került a nyugati hadszíntérre Vendunhöz, ahol a front

összeomlása is érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Borbély Erzsébet, fia József.

Kelemen György gazdálkodó, Tapsony. *1889, Tapsony. 1915 január hó 15-én vonult be ezredünkhöz és ment áprilisban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, harcolt Dobrotwornál, Krupienél és Sopanownál. 1915 decemberében megsebesült. Felépülve az olasz hadszíntérre került, ahol 1916 november 1-én sebesülten fogságba esett. 1919 november 1-én tért a fogságból haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Katalin, fia Ferenc.

Kelemen György gazdálkodó, Lengyeltóti. *1898, Lengyeltóti. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 novemberében a román hadszíntérre. Az ezreddel ment Bukovinába, majd az olasz harctérre is. Résztvett a Piave menti csatában és a Montello bevételében, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Károly Mária, fiai Lajos és József. — Fivére: József mint 19-es honvéd harcolt az orosz hadszíntéren, de 1915-ben hősi halált halt.

Kelemen Hilár gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyfőszék. *1878, Somogyfőszék. 1899-ben vonult be ezredünk stolaci zászlóaljához és 1902-ben mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment 1914 október 10-én a szerbiai hadszíntérre. Mosztárban teljesített szolgálatot 1916 június 6-ig, mikor Dalmáciába vezényelték, majd innen Albániába került és itt érte a front összeomlása. 1918 decemberében szerelt le Kaposvárott. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Antal Karolin, gyermekei Hilár és Karolin.

Kelemen Ignác kőművesmester, örvezető, Igal. *1881, Kaposvár. Ezredünkben ténylegesen 1902-ben szolgált, ahol egészségügyi kiképzést nyert. 1914 július 27-én bevonult háborús szolgálatra a 16-os egészségügyi osztaghoz, mellyel a szerb hadszíntérre ment. Innen az orosz hadszíntérre került. 1916 nyarán fegyveres kiképzésre bevonult a póttesthez és ment 105-ös ezredünkhöz a román harctérre. Az ezredparancsnokságnál nyert beosztást és itt volt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Vas é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k. Felesége Paksa Antónia, fia László.

vitéz Kelemen Imre gazdálkodó, szakaszvezető, Büssü. *1883, Büssü. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1915 március 12-én az orosz frontra vezényelték. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de láb-fagyással kórházba került. Felépülése után 1915 szeptemberében ment másodízben az orosz hadszíntérre. Sopanowhoz került, majd harcolt az Ikwa-menti állásharcokban, valamint Lopusznónál, de itt megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan mint kiképzőt a tisztiiskolába Gablonzba vezényelték. 1918 novemberében lesze-

relt. Kitüntetései: O₁, K. cs. k., H. e. é. Felesége Tóth Mária Zsófia, gyermekei Dezső és Erzsébet.

Kelemen Imre borbélymester, Kéthely. *1893, Kéthely. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment 1914 decemberében az orosz lengyelországi harctérre. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, 1915 márciusában Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva másodízben 1915 augusztusában az orosz harctérre ment. Szeptember 3-án újból megsebesült. Harmadízben 1917 októberében 105-ös ezredünkhöz került. Harcolt az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Becher Mária, gyermekei Ilona és Magda.

Kelemen István gazdálkodó, őrmester, Hobol. *1883, Hobol. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is, de a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Domján Lidia, fiai István, Gyula és László, unokája István. Ősrégi gazdálkodó család sarja, elnöke a Gazdakörnek.

Kelemen János gazdálkodó, Kapospula. *1892, Kapospula. Ezredünkhöz 1914 október 20-án vonult be és kiképzése után júliusban ment a Bug-menti harcokhoz. Résztvett a krupieci támadásban, az Ikwa-menti és sopanowi harcokban, harcolt Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába és végül az olasz harctérre. A Piave-menti csata után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 40 hónap. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Tóth Erzsébet, gyermekei Péter, János, Erzsébet és Imre.

Kelemen János kereskedő, Tapsony. *1899, Tapsony. 1917 januárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után júniusban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, harcolt Tölgyesnél, majd Waschkutznál. Ezredünkkel ment az olasz harctérre a Piave-menti csatákhoz. A Montello bevétel után harcolt 1918 október végéig, mikor a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Fábos Mária, gyermekei Anna és László.

Kelemen József fuvaros, őrmester, Kaposfüred. *1889, Kaposfüred. Ezredünkben ténylegesen 1910—13-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra a 2. lemergi csatába. Itt 1914 szeptember 14-én megsebesült. Felgyógyulva ez év decemberében az orosz lengyelországi harcokhoz ment. Itt

résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban egész 1916 novemberig, amikor megbetegedett. 1917 közepeán ismét kikerült az orosz, majd a román hadszíntérre. 1917 májusában géppuskától súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a póttesthez, ahol felülvizsgálaton könnyű szolgálatra minősítették és a pótzászlóaljhoz osztották be. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. ker. Felesége Vörös Anna, leánya Anna.

Kelemen József ny. határrendőr, gazdálkodó, őrm., Szekszárd. *1890, Szekszárd. Ezr.-höz 1912-ben vonult be és a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment a 2. lemergi csatához is. 1914 szeptemberében megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen újból az orosz frontra került. Résztvett 18 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben. Tölgyestől betegen szállították kórházba. Felgyógyulása után a póttestnél, majd később a 105. ezred kiképzőcsoportjánál teljesített szolgálatot. A front összeomlása Vittorióban érte. Kitüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k., 1912—13. m. ker. Felesége Hausknecht Rozália, gyermekei Erzsébet, József, Mária, Gizella, Margit.

Kelemen Lajos gazdálkodó, szakaszvezető, Lengyeltóti. *1891, Lengyeltóti. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de 1914 augusztus 14-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd 1915 október 11-én ment az Ikwa-menti harcokhoz, de október 27-én súlyos haslövéllel vitték kórházba. Felgyógyulása után egy évre szabadságolták, majd bevonult és ment az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása érte. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. ker. Felesége Sárdi Anna, gyermekei Lajos, Mária, László és Gyula.

Kelemen Mátyás gazdálkodó, Szakály. *1893, Szakály. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és kiképzése után áthelyezték Budapestre az élmezési raktárhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Kelemen Teréz, leánya Gizella.

Keller Adám vendéglős, Kocsola. *1883, Kocsola. Ezredünkhöz 1906-ban vonult be tényleges szolgálatra. Fegyvergyakorlatait 1908, 1910 és 1912-ben ugyancsak ezredünkben töltötte le és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Az orosz harctérre ment, ahol résztvett a kárpáti ütközetekben, orosz lengyelországi harcainkban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 május 19-én megsebesült. Felépülése után ment újból az orosz frontra. Harcolt állásharcainkban Lopusznónál, majd Tölgyesnél és Waschkutznál. Itt 1917 október 6-án

másodszor is megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott gyógykezelés alatt, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették. Mint illet vezényelték Ruszesukba, ahol az ottani hajóállomáson teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Scheffert Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Adám.

Kemény Gyula kereskedő, örmester, Kaposvár. *1887, Somogy-szil. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünk 2. századában és mint tizedes szerelt le. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Sabáctól súlyos betegen vitték kórházba, majd felülvizsgálaton helyi szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen teljesített szolgálatot a pótzászlóaljparancsnokságnál Kaposvárott és Reichenbergben a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Kor. ez. é. k., K. cs. k., Vöröskereszt ez. díszérem. Felesége Walder Katalin, leánya Márta.

Kemény József gazdálkodó, tizedes, Kaposvár. *1872, Kaposvár, 1893—96-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra, de szabadságot tart. 1915 november 28-án vonult be újból a 19. h. gy.-ezredhez és ment 1916 augusztusában az orosz hadszíntérre, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Fördös Mária, gyermekei József, István és József.

Kemény Miksa Mihály mészáros és hentesmester, tizedes, Somogy-szil. *1893, Somogy-szil. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be és ment kiképzése után a kárpáti harcokhoz. Résztvett ezredünk harcokban Krempánál, Janonánál és Bukowánál, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 márciusában Jablonkinál megbetegedett. Felépülése után 1915 júniusában a Bug-menti harcokhoz került, ahol harcolt Dobrotornánál, majd Krupienénél és az Ikwa mentén Sopanownál. 1916 elején betegen ment kórházba. Felgyógyulva, áthelyezték a repülőosztaghoz Wiener-Neustadtba, honnan kiképzése után az olasz frontra került és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Semmelroth Teréz.

Kempf Sebestyén gazdálkodó, Taklalfalu. *1876, Mike. Ténylegesen 1897—1900-ban szolgált ezredünkben. 1903-ban az Amerikai Egyesült Államokba vándorolt ki és így a világháború alatt nem teljesített katonai szolgálatot. 1920-ban tért haza és azóta Taklalfalun gazdálkodik. Felesége Straka Julia, gyermekei György és Regina.

Kerekes István, a P. M. K. B. altisztje, örvezető, Budapest. *1896, Drávagárdony. 1916 január 17-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra, de kiképzése után a 7. várüzérezredhez vezényelték Komáromba. Csapatstévével ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd fény-szórótanfolyamra vezényelték. Lekérült az olasz harctérre is és ott

érte a front összeomlása. 1918 november 3-án fogságba esett, honnan 1919 novemberében tért vissza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Geecs Rozália, fia István.

Kereskai István gazdálkodó, közs. bíró, tizedes, Balatonszentgyörgy. *1886, Balatonszentgyörgy. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Sabáchoz került tábori ezredünkhöz, de 1914 aug. 14-én megsebesült. A segélyhelyen gyógykezeltek és ment az ezreddel a 2. lemergi csatához. Résztvett a kárpáti harcainkban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 november 19-én Krempától lábfagyással vitték kórházba. Bevonult a póttesthez, ahol kiképzőszolgálat közben sebesülés érte. 1916 december 16-án ment másodízben az orosz harctérre, ahol 1917 október 6-ig harcolt, de Waschkutznál sebesülten fogságba esett. 1918 április 13-án megszökött és június 1-én jelentkezett szolgálatra. Kikerült az olasz frontra is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Ketszeri Katalin.

Kereskai József gazdálkodó, tizedes, Balatonszentgyörgy. *1888, Balatonszentgyörgy. Ezredünkben 1909-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a 2. lemergi csatában, az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 március 8-án súlyosan megsebesült. Hosszú ideig gyógykezelték, majd a póttestnél mint kiképző működött, míg 1918 novemberében mint 75%-os rokkant leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Ángyán Margit, gyermekei József, Margit, Anna, Mária és István.

Keresztes Ferenc asztalosmester, szakaszvezető, Pécs. 1911-ben vonult be bileki zászlóaljunkhoz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen kezdve egyhuzamban 54 hónapig keresztül vett részt ezredünk összes ütközeteiben. A front összeomlása az olasz hadszíntéren érte, az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13. m. ker.

Keresztes F. János kereskedő, örvezető, Kaposvár. *1897, Mosdós. Ezredünkhöz 1915 októberében vonult be és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetben, majd az ezreddel ment az olasz harctérre. Harcolt itt a Piave mentén a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mihály Anna, gyermekei János és Anna. — Sógora: Mihály Sándor a 19. h. gy.-ezredben harcolt, de 1914-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Keresztes József hentesmester, tizedes, Marcali. *1884, Marcali. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnál Kaposvárott, majd Reichenbergben a húsüzemben teljesített szolgálatot 1917-ig, mikor hasonló beosztással Pécsre helyezték. Itt érte

a forradalom kitörése. 1908-ban lett mint hentesmester önálló és azóta vezetői üzetét. Felesége Schmidt Ilona.

Keresztes József gazdálkodó, szakaszvezető, Szekszárd. *1885, Szekszárd. 1907—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. Mozgósításkor munkásosztagunkhoz vonult be Kaposvárra és ment a szerb hadszíntérre. Innen 1915-ben egy műszaki csapattal az olasz hadszíntérre került. A Plaván, a Zagorán, a Mte Sabotinón küzdött, majd a tolmeini hídfőhöz került. Az olasz front sok részén megfordult, a front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ribling Róza, fia József.

vitéz Keresztes Márton gazdálkodó, szakaszvezető, Mosdós. *1893, Mosdós. 1914 augusztus 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 39 hónapon keresztül, közben három ízben megsebesült. Kitüntetései: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vörös Rozália. — Apósa: Vörös Ferenc a 36. tüdőezredben szolgált, de a világháborúban hősi halált halt.

Kern József ifj. gazdálkodó, Homokszentgyörgy. *1893, Homokszentgyörgy. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után a román harctérre. Mint műszaki kiképzésű vett részt ezredünk összes ütközeteiben. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Czerner Julia, fiai József és Imre.

Kersák Pál kir. törv. fogházor, örvezető, Szekszárd. *1890, Tamási. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus 23-án megsebesült. Felgyógyulása után az orosz harctérre került, ahol résztvett a kárpáti harcokban, majd az orosz-lengyelországi ütközetekben. Itt 1914 november hó 20-án sebesülten fogságba esett, honnan 1919 február végén tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Zámbo Teréz, gyermekei Teréz, Pál, Gizella és Mária. — Fivérei: István és András az orosz hadszíntéren haltak hősi halált.

Kertész Dezső kereskedő, Tamási. *1893, Tamási. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után felülvizsgálaton őrszolgálatosnak minősítették és mint illet Csepelre a tölténygyárba vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Felesége Linksz Irén.

vitéz Keserű József törzsörmester, Bábonygyer. *1884, Bábonygyer. Ezredünkben 1905—10-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre vezényelték. Résztvett az üldözőharcokban Krupienénél, Dobrotornánál, Krupienénél, majd az Ikwa mentén Sopanownál. Harcolt a lopusznói harcokban is, de itt megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése

után a román hadszíntérre került Tölgyeshez, innen pedig Bukovinába Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol a Piave mentén harcolva a Montello bevételénél megsebesült. A forradalom kitörése a pótzászlóaljra érte. Kitüntetései: Ar. vit. é., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908. jub. e. é., 1912—13. m. ker. Felesége Horváth Mária, gyermekei Irénke és Jenő.

Keserü Károly gazdálkodó, Tengőd. *1892, Tengőd. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után kikerült az olasz hadszíntérre. Itt a Mte San Michelén harcolt, honnan betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol a forradalom kitörése is érte. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Csertán Julianna, leánya Ilonka.

Keserü Péter gazdálkodó, Tengőd. *1891, Tengőd. Ténylegesen 1913-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, majd az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint az olasz harctéren is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lakos Mária, fia Ferenc.

Keszkenyös György malombérlő, szakaszvezető, Gölle. *1890, Öreglak. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, de Janownál megsebesült. Másodízben 1915 januárjában Orosz-Lengyelországba került, majd a kárpáti téli csatához, de 1915 március 13-án újból megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol őrszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint illet 1917 május 7-én felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Keresztes Anna, leánya Anna.

Keszkenyös István m. kir. I. o. postaaltiszt, Rákospalota. *1885, Kisberény (Somogy m.) Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. A mozgósítás első napján vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz harctérre a 2. lemergi csatához. Résztvett még a nagy visszavonulásban, a kárpáti harcokban, harcolt Sambor és Turka körül, valamint Orosz-Lengyelországban. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát, valamint az oroszokat üldöző és az Ikwa-menti állásharcokat. Pieniaki után ment a román, majd 1918 elején az olasz frontra. A Piavementi ütközetben 1918 júniusában fogságba esett. Tizennyolc hónapi fogság után tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912—13. m. ker., H. e. é.

Keszthelyi György gazdálkodó, Toponár. *1880, Toponár. 1902-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor bevonult a 19. h. gy.-ezredhez. Október 20-án ment a szerbiai hadszíntérre Mosztárba. Itt 19 hónapig szolgált, majd elvezényelték Antivariba. 1917 december 26-án Makóra került a 2. h. huszárezredhez. Ennek kötelékében ment a román hadszíntérre. Innen betegen Kaposvárra, majd Pécsre került, ahol résztvett a 6. ezred lá-

zadásának leverésében. 1917 júniusában felmentették. Felesége Horváth Julianna, fia Pál.

Keszthelyi József gazdálkodó, községi bíró, Toponár. 1908-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment azonnal a szerbiai hadszíntérre. Munkásosztagunk kötelékében hat hónapot töltött itt, állandóan az első vonalban dolgozva. Betegen került vissza a pótzászlóaljhoz. Athelyezték az 1. honvédgyalogezredhez. Egy hadtápszászlóaljhoz került az olasz harctéren. Itt tíz hónapot töltött, de sebesülten kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez és rövidesen visszakerült az olasz hadszíntérre. Harctéri szolgálata 26 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. é.-nek. Felesége Ronnyák Julia, fia Péter.

Keszthelyi Lajos kormáros, őrzővezető, Várda. *1878, Várda. Ezredünkben 1899—1902-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor is ezredünkhöz vonult be háborús szolgálatra, de áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez. Sarajevóba vezényelték, majd innen a szerb hadszíntérre került. Résztvett a 2. szerbiai offenzívában. 1916 november 2-án megsebesült. Kórházi ápolás után felkerült az orosz frontra Kirlibabához. Itt 1917 július 11-én újból megsebesült. Bevonult a póttesthez, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat 1918 februárjában elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Elbocsátólevele kimondja, hogy 10 évet és 3 hónapot a 44. gy.-ezredben, 2 évet pedig a 19. h. ezredben szolgált hűséggel és becsülettel. Felesége Verbai Rozália, fia László.

Keszthelyi Péter dudás, gazdálkodó, Toponár. *1875, Toponár. 1897-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor a 19. h. gy.-ezredhez vonult be. Mint népfőlköltő vett részt a szerbiai hadjáratban, majd az orosz frontra került. Résztvett a Styr folyó menti harcokban, a Brussilow-féle offenzívában és a bukovinai hadműveletekben. 1918 elején lement az olasz harctérre. A Mte Santon súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag jobbszemét elvesztette. Kórházi kezelés után felülvizsgálaton elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Csordás Anna, leánya Julia.

Keszthelyi Péter bődő, gazdálkodó, Toponár. *1892, Toponár. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Résztvett a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Itt december közepén súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságolták. A háború végéig kezelték. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Emerencia, gyermeke Rudolf.

Keszthelyi Péter gazdálkodó, Értény. *1871, Értény. 1898-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol 1915-ben megsebesült. Felgyógyulása

után a megszálló csapatokkal Montenegróba került. Tizenhat hónap után a román harctérre vitték, majd innen az olasz frontra Görzhöz és a Mte Tombára. 1918 októberében hazakerült és novemberben leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k.

Kesztyüs György gazdálkodó, közs. bizottsági tag, Marcali. *1886, Marcali. 1907—10-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol 1915 áprilisig harcolt, majd innen az olasz frontra vitték. Résztvett az Isonzó-csatákban 1916 január 1-ig, amikor megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton rokkantnak nyilvánították. 1918-ban leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1908. e. é. Felesége Bolla Julianna.

Ketterer Rudolf pékmester, őrzővezető, Kaposvár. *1882, Tolna. Ezredünkben 1904-ben szolgált és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 december 8-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az orosz lengyelországi harcokban 1915 februárig, mikor a kárpáti nagy téli csatához került. Ezt végigküzdve, résztvett az áttörési harcokban 1915 május 6-ig, mikor vérhással megbetegedve, kórházba szállították. Felépülése után 1915 őszén ment másodízben az orosz frontra, ahol három hónapig teljesített szolgálatot. Harcolt a román fronton is, majd az olasz harctérre került, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 28 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kéri János gazdálkodó, szakaszvezető, Mernye. *1875, Mernye. 1896—99-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 17. h. gy.-e.-hez került és ment a szerbiai hadszíntérre. Itt résztvett ezrede összes harcaiban a visszavonulásig. Ujvidékre, Dalmáciába, majd Boszniába került. Résztvett a trebinjai harcokban. 1916-ban lekerült az olasz frontra. Harcolt a Doberdón, 4 Isonzó-csatában. Innen a román frontra került Tölgyeshez. A Gyimesi-szorosmenti ütközetben kézigránáttól megsebesült. Kórházi ápolása alatt Székesfehérvárt érte a felmentése. Kitüntetései: O., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Rác Anna, leánya Mária.

Kéri János gazdálkodó, Nágocs. *1892, Nágocs. 1915 decemberében vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment 1916 júniusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a Lopusznó-i harcokban, harcolt Batkownál, de 1916 szeptember 30-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 február 17-én ment a román harctérre. Békásnál küzdött, majd az olasz frontra vezényelték. Harcolt itt a Monte Grappán, de 1918 augusztus 1-én hosszú frontszolgálatára való tekintettel szabadságolták és bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen került Prágába, ahol a kárpáti zászlóaljakban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Antal Vilma, gyermekei Ilona és János.

Kétszeri József gazdálkodó, tizedes, Balatonberény. *1899, Balatonberény. Ténylegesen 1910—13-ban

szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lembergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 6-án megsebesült. Másodízben 1915 novemberében ment az orosz harctérre, ahol 1916 március 19-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor másodízben sebesült meg. Rövidesen újból az orosz frontra került, majd innen a román harctérre. Az ezreddel ment az olasz frontra is a Piave menti csatához. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szekeres Mária, gyermekei József, Mária és László.

Kiefer Péter gazdálkodó, Kakasd. *1900, Kakasd. 1918 február 6-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést, de kiképzése után áthelyezték Wienbe a kerékpáros-zászlóaljhoz. 1918 május 19-én ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave menti csatákban. 1918 augusztusában maláriában megbetegedett és kórházba került. Tulajdonosa a Károly cs.-keresztnek. Felesége Neugebauer Borbála, gyermekei János és Anna.

Kimmel István gépkocsivezető, Dombóvár. *1894, Törökkoppány. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után géppuskástanfolyamra vezényelték és 1917-ben az orosz majd a román hadszíntérre került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 7-ig, mikor Waschkutznál fogságba esett. Három hónap után megszökött. Örkenybe vezényelték, majd különböző beosztásokban szolgált a forradalom kitöréséig. Felesége Tobak Julianna, fia István. — Testvére: Lajos, a harctéren szerzett betegségében 1917-ben hősi halált halt.

Kinhirt Jakab gazdálkodó, szakaszvezető, Szálka. *1883, Szálka. Ezredünkben 1904—07-ben szolgált ténylegesen és az altiszti iskola elvégzése után mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 26-án jelentkezett háborús szolgálatra és Gyékényesre vezényelték. Itt teljesített az élelmezési csoportnál 1914 decemberéig szolgálatot, mikor az orosz frontra vezényelték. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került. Innen betegben ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették. Mint illet Budapestre, a IV. vonatosztaghoz vezényelték, de 1918 április hó 15-én felmentették. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapat-keresztnek. Gyermekei Katalin, Mária, Teréz és Franciska.

vitéz Király Ferenc őrzető, Balatonszentgyörgy. *1890, Vörs. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lembergi csatában, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 május

20-án megsebesült. Ez év augusztusában került másodízben az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz frontra. 1918 augusztusában megsebesült és 1918 decemberében leszerelt. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Erzsébet, gyermekei László, Ferenc, István és Mária.

Király Imre gazdálkodó, Vése. *1885, Vése. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában a Czeremchán, majd harcolt az üldözőharcokban, de 1915 június hó 2-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916-ban a 23. menetzászlóalddal a román frontra került. Itt 105. ezredünknél nyert beosztást és résztvett az összes hadműveletekben 1917 végéig, mikor megbetegedvén, kórházba szállították. Felgyógyulása után harmadízben az olasz frontra került. Résztvett a Piave menti csatákban, de 1918 június 20-án fogságba esett, honnan 1919 november 11-én tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bordás Rozália, gyermekei Imre és Kálmán.

Király István cipészmeister, Kaposvár. *1887, Kiskorpad. 1908—11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, ahol harcolt Kremjánál, de 1917 december 22-én Bukovánál fogságba esett, honnan 1919 novemberében szökve tért haza. Fiai István és János.

Király István gazdálkodó, Dombóvár. *1891, Kapospala. Ezredünkhöz 1915 decemberében vonult be, de kiképzése után áthelyezték a 68., majd a 101. gy.-ezredhez. Innen a Korneuburg-i vasúti ezredhez került, melynek kötelékében az olasz frontra ment. Assiagnónál teljesített szolgálatot, majd Lembergbe vezényelték és itt érte a front összeomlása. Felesége Farkas Katalin, fiai István és Sándor.

Király István gazdálkodó, őrzető, Nagycsepely. *1883, Nagycsepely. Ezredünkben 1906-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen került ezredünkhöz az orosz frontra. Harcolt Sopanownál, Lopusznónál, Pieniakinál és Batkónál, majd a román fronton Tölgyesnél és Bukovinában Waschkutznál. Ezredünkkel került az olasz harctérre is. Résztvett a Piave menti csatában és a Montello bevételében. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Karsai Zsófia, gyermekei István és Lajos.

Király János gazdálkodó, Ságvár. *1891, Ságvár. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 augusztusában ment az orosz

hadszíntérre. Résztvett a kárpáti, majd az orosz-lengyelországi harcokban. 1914 decemberében súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult, de felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és tartósan szabadságolták. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Répás Mária, leányai Vilma és Mária.

Király Sándor gazdálkodó, Vése. *1885, Vése. Ezredünkben 1907-ben szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 május 25-ig, mikor az olasz frontra vitték. A Doberdón teljesített szolgálatot a front összeomlásáig és egy ízben könnyebben meg is sebesült. 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kodela Erzsébet.

Kiss György gazdálkodó, tizedes, Ujvárfalva. *1890, Somogyárd. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került le Sabáchoz, majd innen az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában, majd a kárpáti harcokban, de 1914 október hó 4-én megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített 1918 elejéig, mikor az olasz hadszíntérre került. Résztvett a Piave menti csatákban és az ezred maradványaival tért haza. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Torma Júlia, leánya Mariska.

Kiss György gazdálkodó, Kadarkút. *1881, Kadarkút. 1903-ban szolgált ezredünkben és 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lembergi csatában és a kárpáti harcokban, de 1914 október 27-én súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 1918 júliusában tért haza. Szeptemberben lekerült az olasz harctérre és az ezred maradványaival hazatérve leszerelt. Felesége Csatos Mária, gyermekei György, Mária, Anna, Ferenc és Julianna.

Kiss György gazdálkodó, sertés-kereskedő, szakaszvezető, Kaposvár. *1887, Kaposvár. 1908—11-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptemberében ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett 1915 októberéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. 1917-ben az olasz frontra került, ahol öt hónapig vett részt az összes ütközetekben, de megbetegedett. Felépülése után a pótzászlóaljhoz mint kiképző teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Juhász Franciska, gyermekei Mária és József.

Kiss György Máv alkalmazott, őrzető, Beleg. *1883, Kutas. A világháború kitörésekor a Máv szolgálatában állván, hivatalból, mint vasutas, felmentették a katonai szolgálat alól. A háború alatt mint vasutas látta el nehéz, felelősségteljes szolgálatát. Felesége: Varga Mária, leánya Mária, férj. Tóth Györgyné.

Kis György Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Csököly. *1882, Csököly. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a háború vé-

gégig teljesített szolgálatot. Felesége Farkas Katalin.

Kis György János gazdálkodó és ácsmester, Csököly. *1887, Csököly. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a háború végéig teljesített katonai szolgálatot. Résztvett a szerbiai, oroszországi, romániai és az olaszországi harcokban. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Nagy Erzsébet, fia János.

Kiss István gazdálkodó, Öreglak. *1884, Gamás. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1915 január 1-én vonult be háborús szolgálatra. Ez év júniusában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az üldözőharcokban és állásharcokban 1916 május 9-ig. 1916 szeptember 20-án ment újból az orosz frontra, majd lekerült az olasz harctérre is, ahol a front összeomlásáig vett részt az összes hadműveletekben. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sztankó Rozália, gyermekei István, Mária, Sándor, Géza és Pál.

Kiss István Beszkr ellenőr, Budapest. *1887, Pusztazenyörgy (Somogy megye). Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be. Az orosz hadszíntérre ment és itt szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulása után 1915 február hó 25-én újból az orosz frontra került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de megbetegedett. 1915 augusztus 5-én ment harmadízben az orosz harctérre Sopanowhoz. Innen Bukovinába vezényelték, de útközben vasuti baleset érte. 1916 szeptember 15-én vonult beismét, de áthelyezték a volt cs. és kir. 20. gy. e.-hez mellyel lekerült az olasz hadszíntérre. A Mte Grappáról Pozsegába vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 39 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. é.-nek. Felesége Sulyok Margit, leánya Brigitta.

Kis István gazdálkodó, Kaposkeresztúr. *1889, Kaposkeresztúr. 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. November 23-án ment az orosz hadszíntérre és résztvett az orosz-lengyelországi harcokban Krempánál, Prushitzkonál, Bukowánál, Janownál, majd Krasniknál. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Hosszas kezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan ismét az orosz frontra került. Harcolt az Ikwa menti állásharcokban, de 1916 június 21-én Lopusznónál fogságba esett, honnan 1918 március havában szökve tért haza. Innen helyezték 1918 áprilisában a vasuti- és táviróezredhez és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Katalin, fia István.

† **Kiss János** gazdálkodó, szakaszvezető, Fonyód. *1883, Fonyód. Ezredünkben 1904—07-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de a harcok alatt ellenséges golyó által találva, hősi halált halt. Ő volt ezredünk egyik első hősi halott altisztje. Vitéz magatartásáért az I. o. vitézségi éremre lett felterjesztve. Tulajdo-

nosa volt az 1908-as e. é.-nek. Édesanyja szül. Milkovics Anna, valamint fia, Ferenc gyászolják és foglalják imájukba emlékét. Ezredtörténetünk e lapjain emlékezünk meg róla mi is és örökítjük meg emlékét a 44-esek Pantheonjában.

Kiss János ifj., lakatos, tizedes, Kaposvár. *1897, Kaposvár. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be, de kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 69. gyalogezredhez, melynek kötelékében 1916 június végéig az orosz hadszíntérre harcolt, de tifusszal megbetegedvén, kórházba került. Felépülése után 1916 végén ezredünkhöz helyezték és ment 1917 elején a román harctérre. Harcolt összes ütközeteinkben 1917 végéig, mikor a 31. rohamzászlóaljhoz vezényelték. Ennek kötelékében került az olasz frontra a Piave menti csatákhoz és a Montello bevételéhez. Az ezt követő harcok után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., K. cs. k., H. e. é. Felesége Krénusz Margit, gyermekei Mária, Margit és Anna-Ilka.

Kis József gazdálkodó, örvezető, Nagycsepely. *1885, Nagycsepely. 1907—09-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is, ahol résztvett a II. lembergi csatában, de Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülve, újból az orosz frontra került és harcolt ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román és olasz hadszíntéren egész a front összeomlásáig. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Kóródi Rozália, gyermekei József és Sándor.

Kiss József gazdálkodó, Ötvöskönyi. *1892, Nagykorpad. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel került a román, majd az olasz frontra is. A Piave-i csatában másodízben sebesült meg. Kitüntetései: O., Br. vit. é., Vas. é. k. K. cs. k., Seb. é. Felesége Döncsi Erzsébet, fia József, unokája Elemér.

Kiss József gazdálkodó, szakaszvezető, Andocs. *1880, Andocs. Ezredünkben 1902-ben szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Innen került az orosz hadszíntérre, ahol áthelyezték a volt cs. és kir. 32. gy.-ezredhez, ahol résztvett az összes ütközetben 1916 augusztusig, mikor Tarnopolnál súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 1918 januárjában tért haza. A pótzászlóaljhoz való bevonulása után mint rokkantat elbocsátották. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O., O., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Lindermann Anna, gyermekei József, Katalin és Erzsébet.

Kis Károly gazdálkodó, Látrány. *1892, Látrány. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd

az orosz hadszíntérre. Harcolt a II. lembergi csatában és a Kárpátokban, de 1914 október 4-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 áprilisban ment újból az orosz frontra, ahol az üldözőharcokat küzdötte végig, de 1915 október 6-án az Ikwa mentén súlyosan megsebesült. Felépülve, a pótzlj.-nál felülvizsgálaton mint rokkantat szabadságot kapott. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Zana Mária, gyermekei Rozália és Mária. Bátyja János, mint 10-es huszár az olasz fronton halt 1918-ban hősi halált.

Kiss Kelemen József gazdálkodó, tizedes, Hobol. *1886, Hobol. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felépülése után került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulva, bevont a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz frontra vezényelték. Résztvett a Piave-menti csatában, de a Montello bevételénél 1918 júniusában újból megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Damján Lidia, gyermekei Etel és Gyula, unokája Berkes Magdolna.

Kiss Kelemen Sándor ny. Máv. alkalmazott, gazdálkodó, Hobol. *1884, Hobol. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra, de mint Máv. alkalmazottat felmentették a katonai szolgálat alól. 1914 áprilisában lépett a Máv. szolgálatába és 1934 augusztus 1-én ment nyugalomba. Felesége Kelemen Katalin, gyermekei József és Géza. A ref. egyházközség gondnoka.

G. Kiss Lajos gazdálkodó, Felsőnyék. *1891, Felsőnyék. Ténylegesen 1912—13-ban szolgált bileki zaslóaljunkban és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment és résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 augusztusáig, mikor fogságba esett, honnan 1918 márciusában tért haza, de szeptemberben közérdekből felmentették. Kitüntetései: K. cs. k., 1912—13-as m. kereszt. Felesége Tóth Zsuzsanna, gyermekei Irén, Juliana és Lajos.

Kiss Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Somogysárd. *1885, Somogysárd. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. A szerb harctérre került tábori ezredünkkel, majd az orosz frontra. Résztvett itt a II-ik lembergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Itt 1914 október 4-én megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig volt kórházi ápolás alatt, majd felgyógyulva, bevont a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton rokkantnak minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Felesége Kisiván Anna, leánya Rózszi.

Kiss Mihály György gazdálkodó, tizedes, Marcali. *1888, Marcali. 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és 1913 augusztus 15-éig szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 26-án jelentkezett. A tá-

bori ezreddel a szerb harctérre ment Sabáchoz. Itt esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. A II. leMBERGI csatában Piaskinál 1914 szeptember hó 11-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 február 28-án ismét az orosz frontra vezényelték, de a kárpáti téli esztában 1915 március 10-én másodszor sebesült meg. Harmadízben 1915 szeptember 3-án került ki ezredünkhöz az orosz harctérre, de 1917 június hó 29-én fogságba esett, honnan 1919 március 14-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer. K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Margit, gyermekei Mária és Ilonka.

Kiss Pál gazdálkodó, Ságvár. *1880, Bálványos. Ezredünkben 1902-ben szolgált, majd 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Orosz-lengyelországi harcainkhoz került, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március hó 15-én súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 1918 október 19-én tért haza. Felesége Furján Vilma, gyermekei József és Mariska.

Kiss Sándor gazdálkodó, Tab. *1885, Tab. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunk kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1915 májusáig résztvett az összes hadműveletekben. Ekkor az olasz frontra került. Küzdött a Doberdón, de 1915 november 22-én a Mte San Martinon megsebesült. Csak a segélyhelyen gyógykezelték, de rövidesen visszament a Doberdóra. 1916 július közepéig teljesített szolgálatot, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Szőke Zsuzsanna, gyermekei Etelka, Imre és Ilona. Sógora Szőke János ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Kiss Sándor Máv. nyugdíjas, gazdálkodó, Nagydobsza. *1877, Nagybaiom. 1905-ben lépett a Máv. szolgálatába és 1931-ben vonult nyugalmába. Mozgósításkor Pécsre vonult be a 19. h. gy-ezredhez, de mint vasutatást a Máv. hivatalból felmentette a katonai szolgálat alól. Felesége néhai Lukács Lidia, leánya Vilma, unokája Gyula.

Kiss Vendel gazdálkodó, tizedes, Lengyeltóti. *1894, Lengyeltóti. 1913-ban vonult be ezredünkhöz, így a világháború kitérése tényleges állományban érte. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment a 2. leMBERGI csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 december 8-án betegesen ment kórházba. Felépülve 1915 februárjában ment a kárpáti nagy téli csatához, majd ezt végigküzdvé résztvett az üldözésharcokban 1915 júliusig, mikor Dobrotwor-nál megbetegedett. Harmadízben 1915 december 22-én ment az orosz harctérre és harcolt 1916 júliusáig, második sebesüléséig. Rövidesen ismét az orosz frontra került, majd az ezreddel a román harctérre. Az olasz fronton harcolt a Piave mentén, de a Montello bevételénél 1918 június 23-án fogságba esett, honnan 1919 november 28-án tért haza. Kitüntetései: O. Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Makarén

Vilma, gyermekei Mária, Erzsébet, Károly és László.

Kisgyura György gazdálkodó, Somogyoszob. *1895, Somogyoszob. Ezredünkhöz háborús szolgálatra 1915 május 15-én vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz hadszíntérre, ahol kétízben is megsebesült. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Rodák Erzsébet, leányai Erzszi és Irén. — Testvéröccse: József ezredünk kötelékében teljesített a világháború alatt harctéri szolgálatot. Megszerezte a O, Br. vit. é. és K. cs. k.-et, de az olasz hadszíntéren ellenséges golyótól találva hősi halált halt.

Kisgyura Illés gazdálkodó, Somogyoszob. *1885, Somogyoszob. Ezredünkben 1906-ban szolgált és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában az olasz harctérre vezényelték. Harcolt Görz környékén, majd a Doberdón, de 1915 szeptemberében súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult, majd felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsajtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Puskás Julianna, leánya Erzsébet férj. Nagy Józsefné.

Kisgyura János gazdálkodó, Somogyoszob. *1888, Somogyoszob. 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Harcolt a 2. leMBERGI csatában, a Kárpátokban, majd Orosz-lengyelországban. A Pietrikov körüli harcokban súlyosan megsebesülve, hosszú ideig állott kórházi ápolás alatt, majd bevonulva a pótzászlóaljhoz, felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitéréseig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Jakab Katalin, neveltleánya Szabó Margit, unokája Szabó Elemér-Tivadar.

Kisgyura József id., Somogyoszob. *1866, Somogyoszob. 1915-ben vonult be ezredünkhöz mint népfőlkelő és a háború végéig mint segédszolgálatos teljesített szolgálatot. Felesége néhai Pálfi Julianna, gyermekei György, János és József. Utóbbi ezredünk kötelékében harcolva az olasz hadszíntéren hősi halált halt. Unokái Erzsébet és Irén.

Kisillés József gazdálkodó, Somogyoszob. *1883, Somogyoszob. 1904-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz harctéren, majd lekerült az olasz frontra, ahol 1917 október 30-án súlyosan megsebesült és kórházba szállították. A forradalom kitérése is kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varsadi Julianna, gyermekei József, János és Julianna. Tagja a községi képviselőtestületnek, a vármegyei bizottságnak és elnöke az olvasókörnek. A „Hangya” szövetség felügyelőbizottsági tagja és választmányi tagja a Somogy-vármegyei Kisgazdák Egyesületének.

Kispál József gazdálkodó, Csákány. *1887, Csákány. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1915 március 15-én ment a kárpáti nagy téli csatához, de április 1-én megsebesült és sebesülten fogságba esett. Súlyos sebesülése következtében jobb karját elvesztette. Mint eszererokkant tért haza a svéd vöröskereszt közvetítésével 1915 december 22-én. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Felesége Tombor Rozália, gyermekei József és Mária. — Testvére: János a 19. gy-ezred kötelékében harcolva a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Kispeti János vendéglős, tizedes, Felsősegesd. *1883, Felsősegesd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. 1914 októberében betegesített kórházba, majd rövidesen újból az orosz hadszíntérre vezényelték, de a frontra való utazása közben vasúti összeütközésnél lábtörést szenvedett. Kórházi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 végén ment másodikban az orosz hadszíntérre, ahol 1916 júliusáig vett részt ezredünk összes ütközeteiben, mikor Lutzknál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult, de felülvizsgálaton mint 75%-os rokkantat tartósan szabadságolták. Jelenleg is 75%-os hadirokkant, de rokkantsági segélyéről az özvegyek és árvák javára lemondott. Felesége Farkas Erzsébet, gyermekei Ilonka és József. — Testvéröccsei: Imre és Lajos az olasz hadszíntéren harcolva hősi halált haltak.

Kizer János gazdálkodó, tizedes, Homokszentgyörgy. *1887, Homokszentgyörgy. Ezredünkben 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felépülése után ment az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Lekerült a román frontra, majd az ezreddel az olasz harctérre. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O. 2-szer. K. cs. k., Seb. é. Felesége Hernek Teréz, leánya Mária. Tagja a községi képviselőtestületnek, gondnoka a római kat. egyházközségnek és pénztárosa a Tejszövetkezetnek.

Klárás István gazdálkodó, Boronka. *1888, Fenyvespuszta (Somogy m.) 1911-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 augusztusáig. Ekkor betegesen bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen 1917 augusztus végén a román frontra ment, majd az olasz harctérre. Itt érte a front összeomlása is. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Proics Julianna, gyermekei István és Julianna.

Klein Ferenc szabómester, Kadar-kút. *1890, Nikla. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitérése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb had-

színtérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Felkerült az orosz frontra is, de novemberben betegen ment kórházba. Felgyógyulva áthelyezték a 172. tüzérezredhez, melylyel az orosz, román, majd az olasz hadszíntéren harcolt. A Piave mentéről jött haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Brauer Lenke, gyermekei Pál és Piroska.

Klein József gazdálkodó, Gálosfa. *1895, Gálosfa. 1918 április 3-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és a forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Felesége Geibl Anna, gyermekei József és Katalin. 1919—20-ban szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvérbátyja: György a 19. h. gy.-ezredben harcolva 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Klein Lipót kereskedő, Somogy-sárd. *1881, Nikla (Somogy m.) Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. 1914 aug. ban ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, de szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatosnak minősítették és mint ilyen a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. 1917 végén Budapestre a Fegyvergyárba vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Singer Margit, gyermekei Lajos és Gyula.

Kleinbauer Mihály gazdálkodó és takácsmester, szakaszvezető, Büssü. *1886, Büssü. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, majd ezredünkkel a 2. lemergi csatához került. 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment a kárpáti nagy téli csatához, ahol harcolt Jablonkinál és a Czeremchán, de innen betegen vitték kórházba. 1916 szeptemberében került harmadikban az orosz frontra, majd innen Tölgyeshez a román harctérre. Harcolt még Waschkutznál, majd az olasz fronton a Piave mentén és a Mte Grappán. A front összeomlása után hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Nagy Katalin, gyermekei Magdolna és Anna. — Sógora: Nagy István mint tüzér harcolt, de az olasz fronton 1916-ban hősi halált halt.

Klézli Márton gazdálkodó, tizedes, Szekszárd. *1892, Szekszárd. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, de csípőlövessel megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be, honnan 1914 decemberében az orosz frontra ment. Résztvett 43 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben minden hadszíntéren, egysziben megbetegedett. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Tam

Julianna, gyermekei Ferenc és Julianna.

Klieber András gazdálkodó, Várdomb. *1871, Várdomb. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment a szerb hadszíntérre. Innen került az olasz frontra, ahol Roveretónál megsebesült. Harctéri szolgálata 24 hónap. Felesége Kneller Katalin, gyermekei Magdolna és András.

Kling Péter gazdálkodó, szakaszvezető, Nagyvejké. *1884, Nagyvejké. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916-ig, mikor a 105-ös ezreddel a román frontra került. Innen ment az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Heer Katalin, gyermekei Ádám, Péter, Máttyás és Éva.

Klug György gazdálkodó, őrmester, Bonyhád. *1888, Börzsöny. Tényleges szolgálatra 1909-ben vonult be ezredünkhöz Kaposvárra. 1911-ben Bilekre vezényelték és 1912-ben szerelt le mint szakaszvezető. Háborús szolgálatra 1914 július 26-án jelentkezett. Az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a Sambor körüli harcokban, de Orosz-Lengyelországból betegen ment kórházba. 1915 augusztusában újra az orosz harctérre került és itt 1916 áprilisig harcolt. Ekkor a pótzászlóaljhoz került, ahol felülvizsgálaton könnyűszolgálatosnak minősítették. Mint kiképző Reichenbergben teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Schamberger Mária, gyermekei József, Károly és Mária.

Kocsis György Máv. s. tiszt. tizedes, Kaposvár. *1885, Nagyberki. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 október 13-án vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1915 március 7-én ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 június 7-én megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint vasutast szolgálattel érdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Deres Julianna, gyermekei Julia, Gyula és Mária.

Kocsis Ferenc Beszkárt koesivező, tizedes, Budapest. *1879, Ozora (Tolna m.) Tényleges szolgálatot 1900-ban teljesített ezredünkben Kaposvárott, Boszniában és Hercegovinában. 1904-ben szerelt le. Háborús szolgálatra a mozgósítás napján jelentkezett és Pécsen nyert a tábori csendőrségnél beosztást. A déli és az északi hadszíntéren teljesített szolgálatot, majd beosztották a 19. h. gyalogezredbe. Rövid szolgálat után azonban felmentették. Felesége Gosztola Katalin, gyermekei József, Ferenc, Mária és Julianna.

Kocsyona Ferenc gazdálkodó, tizedes, Kőröshegy. *1884, Kőröshegy. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztusában az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre a 2. lem-

bergi csatához. Résztvett a Horozana-wielkai és azt követő harcokban, a visszavonulásban és a kárpáti ütközetekben. Az ezreddel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz is. Küzdött Krempánál és Bukowánál. 1914 december 5-én Kutzovnál fogságba esett, Hosszas szenvedés és viszontagság után 1920 szeptember 12-én tért haza és leszerelt. Felesége Kiss Teréz, gyermekei Ferenc és Mária.

Kocza János sertéskereskedő, Kaposvár. *1891, Kaposvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, majd az ezreddel ment az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában és a kárpáti harcokban, de 1914 novemberében betegen vitték kórházba. Rövidesen újból az orosz frontra ment, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 végén Budapestre vezényelték, ahol a távirérezredben mint oktató teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., 1912—13. m. k. — Testvére: István ezredünk kötelékében harcolva 1914-ben az orosz hadszíntéren eltűnt.

Kodala József gazdálkodó, Iharosberény. *1889, Pogányszentpéter. 1910 október 6-án vonult be ezredünkhöz és 1913-ban szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Az ezreddel ment a 2. lemergi csatához is, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 decemberében tifusszal vitték kórházba. Másodízben 1916 júniusában a román frontra vitték, ahol 105-ös ezredünkkel nyert beosztást és a 19. század kötelékében végigharcolta az összes ütközeteket. 1918 februárjában azonban közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Csik Erzsébet, gyermekei Mihály és Katalin. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Kohn Lajos kárpitosmester, Kaposvár. *1894, Budapest. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti csatában, majd harcolt Krempánál és Bukowánál. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 márciusában betegen vitték kórházba. Felépülve ez év április 10-én ment másodízben az orosz harctérre. Résztvett az üldözőharcokban 1915 szeptember 3-ig, mikor Krupiecnél megsebesült.

Kohn Manó kereskedő, tizedes, Értény. *1886, Ötvösköny. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt a 2. lemergi csatában, a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban. 1914 december 4-én fogságba esett. Szibériában, majd az Uralban volt internálva, de 1918 szeptember 18-án szökve hazatért. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Schwartz Margit. — Sógora: Schwartz Ferenc ezredünk kötelékében mint e. é. ön-

kéntes harcolt, de ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Kohn Vilmos penziótulajdonos, Balatonszemes. *1893, Balatonszemes. 1914 augusztus 14-én vonult be ezredünkhöz és ment novemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 23-án megsebesült. Felépülése után 1915 júliusában ment újból az orosz harctérre, ahol résztvett a krupieci ütközetben és harcolt az Ikwa mentén, de októberben betegen ment kórházba. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint illet vezényelték Belgrádba, majd Albániába. A forradalom kitörése Belgrádban érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kóth Aranka, gyermekei Ármin, Zsuzsanna és Ottó.

Koller József gazdálkodó, örvezető, Pincehely. *1887, Pincehely. Ezredünkben 1908–11-ben szolgált ténylegesen és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntéren résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, a Turka és Sambor körüli harcokban, az orosz-lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Jablonkinál 1915 márciusában megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton egy évre szabadságolták, majd mint könnyűszolgálatra minősített a reichenbergi pályaudvarparancsnokságnál teljesített szolgálatot 1917 közepéig, mikor újból bizonytalan időre felmentették. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa az 1912–13. m. keresztnek. Felesége Betkó Erzsébet.

Koller Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Lengyel. *1890, Lengyel. 1911-ben vonult be ezredünk bileki zászlóaljhoz. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren megszákítást nélkül 50 hónapon keresztül. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13. m. k. Felesége néhai Reinhardt Teréz, gyermekei János, Ádám, Anna-Mária és Teréz.

Koltai Imre m. kir. III. o. r. felügyelő h., tizedes, Ujpest. *1886, Nagyatád. Tényleges katonai szolgálatot 1907–10-ben teljesített ezredünkben az 1. zászlóalj kötelékében. Mint tizedes szerelt le. A világháború kitörésekor a m. kir. államrendőrség szolgálatában állván, magasabb érdekből a haretéri szolgálat alól felmentették. Rendőrfelügyelő-helyettesé 1922-ben nevezték ki. Felesége Varga Erzsébet, leánya Magda.

Komáromi Imre gazdálkodó, Balatonkiliti. *1893, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be és ment októberben a kárpáti harcokhoz. Innen ment az ezreddel Orosz-Lengyelországba. 1914 december 4-én sebesülten fogságba esett, honnan 1918 május 30-án 42 hónapi fogság után tért haza. Felesége D. Szabó Eszter, gyermekei Eszter és Imre.

Komlós (Knell) József r. y. m. kir. áll. r. főörzsőrmester. Barcs. *1891, Szulok (Somogy m.) 1912-ben vonult

be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Sabáchoz, majd az orosz frontra ment a tábori ezreddel. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren összesen 40 hónapon keresztül, egyízben meg is sebesült. 1918 június 23-án a Piave mentén fogságba esett, honnan 1919 november 14-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912–13. m. k., H. e. é. Felesége Mertz Teréz, gyermekei József, Ferenc, Mária és Rózsa. — Öccse: János ezredünkben harcolva esett el az olasz hadszíntéren.

Kompetár Ferenc kereskedő, Csákány. *1890, Csákány. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került ugyancsak az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol egy évre szabadságolták, majd 1917 júliusában leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Deli Zsófia, leánya Anna.

Konez József gazdálkodó, Tolna. *1884, Tolna. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 novemberében a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt teljesített szolgálatot 1916 augusztusig, mikor a román frontra ment Tölgyeshez, majd az ezreddel Bukovinába Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is, honnan Örkénybe vezényelték géppuskástanfolyamra, de 1918 augusztus 21-én felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lemler Genována, leánya Mária férj. Müller Vendelné.

vitész Kondoray Béla, a „Hangya” üzletvezetője, Andocs. *1894, Zágráb. 1917 január 1-én vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben, majd 1918 tavaszán az ezreddel ment az olasz harctérre a Piave menti csatához. Résztvett a Montello elleni támadásban és a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Kirez Rozália, fia Béla. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Konkoly János urad. magtáros, szakaszvezető, Toponár. *1885, Geszti. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba is, majd a kárpáti nagy téli csatához Jablonkihoz és Kiesvölgyhöz.

Résztvett az üldözőharcokban Ostrozczenél és Krukiencenél, majd Kamionkánál, de innen betegen vitték kórházba. Másodízben 1915 októberében került az Ikwa-menti harcokhoz, de Sopanownál megsebesült. Felépülése után 1916 közepén Pieniakihoz ment, majd a román frontra, onnan az ezreddel az olasz harctérre. Résztvett a piavei csatában és a Montello bevételében. 1918 október 30-án sebesülten fogságba esett, honnan 1919 november 12-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Pintér Teréz, fia János.

Koós Mihály gazdálkodó, Háromfa. *1890, Háromfa. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Az orosz frontra ment, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben, de kétízben megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kozma Mária, leánya Mária férj. Berendics Istvánné, unokája Zsuzsanna. Tagja a községi képviselőtestületnek, községi pénztáros, igazgatósági tagja a közbirtokosságnak és a „Hangya” f. szövetkezetnek.

Kopátsy Elek kertész, őrmester, Kaposvár. *1894, Kaposvár. 1914 szeptemberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1914 december 25-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, harcolt a kárpáti nagy téli csatában, az üldözőharcokban és állásharcainkban 1916 június végéig. Ekkor a román frontra vezényelték 105-ös ezredünkhöz, melynek kötelékében végigküzdötte az ezred összes ütközeteit. 1917 novemberében ment az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt. Haretéri szolgálat 48 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Vöröskereszt é. é. Felesége Schreiber Rózsi, leánya Ilona.

Koralek Henrik kereskedő és vendéglős, örvezető, Bonyhád. *1890, Tevel (Somogy m.) 1915 elején vonult be ezredünkhöz Kaposvárra és ment a kárpáti nagy téli csatához. Március végén megsebesült. Felgyógyulása után Reichenbergből a 16. menetszázaddal újból az orosz frontra ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1918 elejéig. Ekkor került ezredünkkel az olasz harctérre. Résztvett itt a Piave-menti csatákban és a Montello bevételében. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Haretéri szolgálat 38 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Ehrenthal Frida, leánya. Rozália.

Korányi Román borbélymester, szakaszvezető, Mozsgó. *1883, Kaposvár. Ténylegesen 1904–07-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1915 áprilisában az orosz frontra vezényelték. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román, végül az olasz hadszíntéren 37 hónapon keresztül, de az olasz hadszíntéren megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Lengert Mária, gyermekei Teréz férj. Kiss Györgyné, Mária és Ágnes.

Koresmár István gazdálkodó, Gyékényes. *1894, Gyékényes. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és

ment kiképzése után 1915 április hó 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban 1915 december 20-ig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Petróczy Katalin. leánya Katalin.

Kordován Gyula nyomdász, tizedes, Kaposvár. *1897, Kaposvár. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetekben itt, valamint Bukovinában, majd az ezreddel ment az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, de az összeomláskor 1918 november 4-én fogságba esett, honnan 1919 közepén tért haza. Kitüntetései: O₂ kétszer, K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Sággy Janka, fia Gyula.

Kordován József nyomdász, őrzető, Kaposvár. *1889, Kaposvár. Ezredünkben 1910-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Augusztus 20-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a 2. lebergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment az orosz lengyelországi harcokhoz is, majd a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 március 19-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916-ban újból az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz harctérre. A Piave-menti csatában 1918 június 23-án megsebesült és sebesülten fogságba esett, honnan 1919 december 1-én tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szlavicsék Mária, leánya Mária.

Korsós István tejkezelő, Sárpilis. *1893, Sárpilis. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre Orosz - Lengyelországba. Résztvett a krempai, bukowai, kut-sowi, sanowi és grafenorti ütközeteinkben, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került. A Piaski magaslaton Jablonkinál 1915 március 23-án bal váll- és gerinc-lövessel megsebesült és sebesülten fogságba esett. Mint fogoly Oroszország számos táborában fordult meg, 1918-ban megszökött, de elfogták. 1920 szeptember 15-én tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek. Leánya Sára.

Kotor Márton gazdálkodó, Táska. *1887, Táska. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 júliusában súlyosan megbetegedett. Felépülése után a pótzászlóaljtól mint segéd-szolgálatost a budapesti élelmezési raktárhoz vezényelték, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Kitüntetései: O₂, K. cs. k.

Kottán József gazdálkodó, őrzető, Torvaj. *1892, Torvaj. Ezredünkhöz 1914 augusztus 22-én vonult be és ment kiképzése után 1915 január 6-án az orosz hadszíntérre. Résztvett

az orosz lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához ment. Harcolt Jablonkinál, de a Czeremchán 1915 április 9-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916 április 8-án újból az orosz hadszíntérre került. Harcolt Lopusznónál, majd Pieniakinál. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Bukovinába Waschkutzhoz is. Lekerült 1918 elején az olasz harctérre is, ahol a Piave-menti csatákban és az ezt követő harcokban harcolt a front összeomlásáig. Az ezred maradványával tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Ágota.

Kovács Bálint gazdálkodó, Kocsola. *1900, Kocsola. Ezredünkhöz 1918 január 29-én vonult be háborús szolgálatra és Reichenbergben nyert kiképzést. Kiképzése után ment az olasz hadszíntérre. Silzben, majd Trientben teljesített szolgálatot, honnan lekerült a piavei csatához. Innen ment Vittorióhoz és itt érte a front összeomlása is. 1918 novemberében leszerelt, de szolgált 1919—22-ben a nemzeti hadseregben is. Felesége Markó Katalin. — Felesége első férje: Duminyák József az orosz hadszíntéren harcolva hősi halált halt.

Kovács Béla kovácsmester, Öcsény. *1884, Öcsény. 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci ütközetben, majd az ezreddel az orosz frontra ment. Harcolt a 2. lebergi csatában Horozana-Wielkánál és Piaskinál, majd a kárpáti harcokban. 1914 október végén betegen ment kórházba. Felépülve másodikban a kárpáti nagy téli csatához került. Harcolt Jablonkinál. Fenyvesvölgynél, a Czeremchán és az üldözőharcokban. 1918 július 8-án közérdekből felmentették, de 1917 decemberében bevonult és a repülőosztághoz nyert beosztást, melynek kötelékében az olasz hadszíntéren teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: K. cs. k. 1908. é. jub. e. é. Felesége Jákob Mária.

Kovács Ferenc uradalmi alkalmazott, Marcali. *1888, Mesztergyő (Somogy m.) Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor bevonult és ment az első menet-zászlóaljjal 1914 augusztus 25-én az orosz hadszíntérre. A Kárpátokban súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1908. e. é., 1912—13. m. k. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Felesége Sándi Anna, gyermekei Ferenc, Mária és Erzsébet. — Bátyja: István 1914 december 27-én az orosz harctéren hősi halált halt.

Kovács Ferenc gazdálkodó, Jut. *1892, Ságvár. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 októberében ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban, de Turkanál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult, de mint rokkantat tartósan szabadságolták és 1917 november 20-án leszerelt. Fele-

sége Friesz Julianna, gyermekei Ferenc és József.

Kovács Ferenc cipésmester, őrzető, Boronka. *1887, Boronka. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra vitték Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Itt 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Ez év novemberében újból az orosz harctérre került, de 15-én újból megsebesült. Felgyógyulva 1915 április 9-én ment harmadikban az orosz harctérre, ahol 1916 aug. 15-ig harcolt. Majd 1917 februárjában a román frontra került, de itt szeptember 6-án sebesülten fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Gyermekei Erzsébet, István és Anna.

Kovács Ferenc hentesmester, Csurgó. *1886, Csurgó. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptember 1-én ment az orosz hadszíntérre, ahol 1915 június elejéig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor megbetegedett. Másodikban 1916 februárjában ment az orosz harctérre, majd az ezreddel a román, végül az olasz frontra, harcolván összes ütközeteinkben a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Ruskó Mária, gyermekei Gizella, Sándor, Ferenc, Anna, Ernő, János, István, Magda, Károly és Péter.

Kovács István gazdálkodó, Darány. *1891, Darány. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk hadműveleteiben az orosz és a román hadszíntéren, majd a pótzászlóaljhoz került és a forradalom kitöréséig itt teljesített szolgálatot. 1918 novemberében szerelt le. Felesége Kónya Lidia, fiai István és János. Tagja a községi képviselőtestületnek, gondnoka a ref. egyházközségnek és hosszú ideig jegyzője volt a kisbirtokosságának.

Kovács István kőművesmester, Kaposkeresztúr. *1893, Kaposkeresztúr. Ezredünkhöz 1914 augusztusban vonult be és ment kiképzése után októberben az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban, majd Turkanál és Stary-Sambornál. Ezredünkkel került az orosz lengyelországi harcokhoz is, de 1914 december 25-én megsebesült. Felépülése után 1915 június 11-én ment újból az orosz frontra, ahol résztvett a kamionkai, dobrotwori, krupieci és sopianói harcokban, de Lopusznónál 1916 július 19-én fogságba esett, honnan 1918 február 15-én szökve tért haza. Ez év júniusában az olasz harctérre került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. 1927 óta a község levénte főoktatója. Felesége Bizderi Mária, gyermekei Erzsébet, Rózsika és Ernő.

Kovács István fürdőmester, Dombóvár. *1890, Buzsák. Önként jelentkezett 1915 január 1-én ezredünknél háborús szolgálatra és ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt a Czeremchán, de megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan

1915 júniusában ment másodízben az orosz frontra. Résztvett az üldöző-harcokban Kamionkánál, Dobrotwornál és Krupienénél, de megsebesült. Felgyógyulva a póttétől ment harmadízben is az orosz frontra, ahol légnymást kapott és kórházba szállították. Bevonulása után felülvizsgálaton tartósan szabadságolták. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é. Felesége Lukács Mária, gyermekei Margit, István és Magda.

N. Kovács István gazdálkodó, Alsónyék. *1886, Alsónyék. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérről ment az orosz frontra és harcolt ezredünk ütközeteiben 1915 március 9-ig, mikor a kárpáti nagy téli csatától betegen vitték kórházba. Felgyógyulva ismét az orosz, majd ezredünkkel a román és az olasz harctérre került, harcolva összes ütközeteinkben a front összeomlásáig. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége néhai Korsós Erzsébet, gyermekei István, Erzsébet és Éva.

Kovács János gazdálkodó, Nagycsepely. *1884, Nagycsepely. Ezredünkben 1905-ben szolgált és 1915 májusában vonult be háborús szolgálatra. Októberben került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a sapanowi és az Ikwa-menti állásharcokban. Harcolt Lopusznónál is, de 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 februárjában tért haza. Bevonulván a pótzászlóaljhoz, egy aratószázaddal gazdasági munkára vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kiss Julianna. — Sógora: Kiss Péter a világháború alatt hősi halált halt.

Kovács János gazdálkodó, tizedes, Somogysámsón. *1894, Somogysámsón. Ezredünkhöz 1914 október 16-án vonult be és ment kiképzése után 1914 december 14-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 11-én betegen vitték kórházba. Másodízben 1915 július 25-én ment az orosz harctérre, ahol résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, harcolt Sopanownál, Lopusznónál, majd Batkownál, de 1916 augusztus 3-án súlyos sebesülten fogságba került. A fogságban hosszú ideig gyógykezelték, de sebesüléséből kifolyólag ballábát elvesztette. Mint csererokkant tért haza, itthon tovább ápolták, míg 1919 márciusában leszerelt. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Pálfi Anna, gyermekei Mária, Margit, Irma és Anna. — Sógora: Pálfi Imre a 12. tüzérezred kötelékében harcolva 1914-ben az orosz fronton hősi halált halt.

Kovács János gazdálkodó, szakszervező, Tolna. *1887, Tolna. Ezredünkben 1908-ban szolgált. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett a 2. lembergier csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de Uzsoknál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd a román frontra került.

Harcolt Tölgyesnél és Bukovinában Waschkutznál. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, ahol résztvett a Piave-menti csatában, a Monteilo bevételeiben és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é. Felesége Potyondi Mária, gyermekei János, Erzsébet és Julia.

Kovács János gazdálkodó, Nagybajom. *1884, Nagybajom. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz harctérre vitték. Görz körül és a Doberdón vett részt az ütközetekben 1915 augusztus hó 10-ig, mikor megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan távirótanfolyamra vezényelték Bruckba. Másodízben 1916 augusztus 16-án mint telefonista ment az orosz frontra Pieniakihoz. Az ezreddel került a román harctérre is Tölgyeshez, majd a Sereth mentére Waschkutzhöz. Itt fogságba esett, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. éremnek. Felesége Beck Katalin, gyermekei Erzsébet férj. Papp Sándorné és János.

Kovács János kovácsmester, Somogyszil. *1887, Nagvberki. 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldöző-harcokban, de Ostrozeenél megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került és résztvett állásharcainkban, majd harcolt Lopusznónál és Batkownál. Pieniakitől betegen ment kórházba. Harmadízben a román frontra került Békáshoz, ahol 1918 márciusig harcolt, mikor a pótzászlóaljhoz ment és itt érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Szakály Mária, gyermekei Irén és Gizella.

Kovács János gazdálkodó, Görgeteg. *1882, Hencse. Mozdósításkor vonult be ezredünkhöz és ment táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereztségen, majd az ezreddel a 2. lembergier csatához került. Harcolt Horozana-Wielkánál, majd a Kárpátokban Turkánál és Sary-Sambornál. Az ezreddel ment orosz lengyelországi harcainkhoz, majd a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett az üldöző-harcokban, majd a Bug- és Ikwa-menti állásharcokban, de 1915 decemberében az Ikwa mentén súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Benke Julianna, leánya Erzsébet. — Testvérei közül István az orosz, Ferenc pedig a szerbiai hadszíntéren haltak hősi halált.

Kovács János Szilveszter gazdálkodó, Kónya. *1887, Kónya. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben. Fegyvergyakorlatait 1910 és 1912-ben tette le. Mozdósításkor bevonult és ment a szerbiai hadszíntérre. In-

nen az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de Sopanownál megsebesült. Felgyógyulva bevonult Reichenbergbe és innen ment újból az orosz frontra, majd a román harctérre. Tölgyesnél megsebesült. Bukovinában fogságba került, ahol 8 hónapon keresztül volt internálva. Visszakerülve áthelyezték a volt cs. és kir. 63. gy-ezredhez, mellyel a nyugati hadszíntérre ment Verdunhoz. Itt érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Csepő Julianna, gyermekei János, Mihály, László és Erzsébet.

Kovács János cipésmester, Dombóvár. *1884, Gölle (Somogy m.) Ténylegesen 1905–08-ban szolgált ezredünk 1. zászlóaljnál. Mozdósításkor azonnal bevonult és a táborig ezreddel a szerbiai harctérre ment. Sabácnál esett át a tüzkereztségen. Innen az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 októberéig, mikor Sopanownál megsebesült. Másodízben a román frontra került az Olt folyó-menti ütközetekhez és a Tölgyesi-szoroshoz. Innen ment az olasz harctérre. Itt beosztották a gyalogsági ágyúosztaghoz. Résztvett a Piave-menti csatában, majd a Mte Grappán harcolt. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Balázs Rozália, leánya Emma. — Öccse: Sándor ezredünk kötelékében 1914-ben hősi halált halt.

Kovács János közs. rendőrtörzsőr-mester, Marcali. *1891, Marcali. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be. A világháború kitörése tényleges állományban érte. A táborig ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lembergier csatában, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Innen betegen ment kórházba. 1915 augusztusában újból az orosz frontra került Sopanowhoz. Résztvett még a Lopusznói, tölgyesi és Waschkutzi ütközetekben. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. A Piave-menti csatában fejlődéssel megsebesült. Felgyógyulva visszament az olasz frontra, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 6 é. és 12 é. sz. k., H. e. é. 1919-ben bevonult a határőrséghez és 1922-ben mint határőr-mester szerelt le. Felesége Grosz Karolin, gyermekei Karolin és Annus.

Kovács József gazdálkodó, Somogyszentmiklós. *1890, Somogyszentmiklós. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett a Sabáceleni ütközetekben. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt a 2. lembergier csatában, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. 1914 október 29-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton 50%-os rokkantá minősítették és 1915 augusztus 15-én leszerelt. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Kovács

Katalin, fia László. — Sógora: Kovács János mint 24-es vadász harcolt, de 1917-ben az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Kovács József gazdálkodó, örmester, Rinyaszentkirály. *1883, Rinyaszentkirály. A mozgósítás első napjától teljesített katonai szolgálatot. Harcolt ezredünk kötelékében a szerb, orosz, román és az olasz fronton. Egy ízben meg is sebesült. Vitéz magatartásáért kitüntették a O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. és Seb. éremmel. Felesége Jokovics Rozália, gyermekei Rózsi férj, Tóth Imréné, Erzsébet férj, Kulcsár Lajosné és Zsuzsanna, unokái Tóth Rózsi és Sári.

Kovács József gazdálkodó, tizedes, Nagyszakácsi. *1877, Nagyszakácsi. Ezredünkben 1898—1901-ben szolgált Kaposvárott és Budapesten. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra, de 1915 januárig szabadságolták. 1915 februárjában ment az orosz hadszíntérre, ahol a hadtápszázalójnál teljesített szolgálatot. Innen került a román harctérre, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 46 hónap. 1920-ban a csendőrszázalójában teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Kövér Mária, fia Lajos.

Kovács József gazdálkodó, Hedrehely. *1895, Hedrehely. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment augusztus 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk számos ütközetében. Az orosz frontról az olasz harctérre vezényelték Görzhöz. Itt 1917 május 23-án súlyosan megsebesült. Felépülése után újból az olasz frontra került, harcolt a Piave mentén, de 1918 októberében fogságba esett, honnan 1919 november 20-án tért vissza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szolga Zsófi.

Kovács József gazdálkodó, Böhönye. *1872, Böhönye. 1916 március 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után 1916 június 16-án az orosz frontra került, ahol 1917 ápriliséig harcolt ezredünk összes ütközeteiben, mikor megbetegedett. 1918 aug. ban az olasz harctérre ment, de rövidesen felmentették és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Hada Julianna, gyermekei Katalin és Julianna.

Kovács József kőművesmester, tizedes, Böhönye. *1882, Marcali. Ezredünkben 1904—07-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb harctérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol a 2. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban harcolt. 1914 november 20-án fogságba esett, honnan hat évi szenvedés után 1920 szeptember 18-án tért haza. Felesége Pio Anna, gyermekei Lajos, János és Géza.

Kis Kovács József gazdálkodó, Mezőcsokonya. *1894, Mezőcsokonya. 1915 december 15-én vonult be az 5/44. zászlóaljhoz, honnan áthelyezték a 14. npf. őrszázalóaljhoz. Brückben teljesített szolgálatot 1916 májusáig, mikor bevonult pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe. A 25. menetszázaddal került ki a román hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen lekerült az

olasz frontra a Piave menti csatához. Itt 1918 májusában megsebesült. Felgyógyulása után rövidesen visszakerült az olasz harctérre és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: K. cs. k. Seb. é. Felesége Papp Lenárt Zsófia, fia József.

Kovács József gazdálkodó, örvetető, Magyaratád. *1883, Magyaratád. Ezredünkhöz 1915 február hó 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a 10. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Krukicé-i, Kamionka-i és a Dobrotwor-i ütközetekben. Egy ízben meg is sebesült. 1915 végén áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy-ezredhez, melynek kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Felesége Gergely Rozália, fia Gyula.

Kovács P. József gazdálkodó, örmester, Tengőd. *1879, Tengőd. 1900-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Budapesten, majd Stolacon (Bosznia) teljesített szolgálatot. 1911-ben a honvédségnél teljesített fegyvergyakorlatot. 1914 július 27-én vonult be a 19. népf. gy-ezredhez Kaposvárra és ment a szerbiai hadszíntérre. Itt megsebesült. Felgyógyulása után Székesfehérvárra került, ahol az őrszázalójánál szolgált 1917 közepéig, mikor a marosvásárhelyi kórházhoz vezényelték, mint szolgálatvezetőt. Innen lekerült az olasz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Öcsi Zsófia, gyermekei József és János. Sógora Öcsi József a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Kovács Kálmán asztalosmester, szakaszvezető, Böhönye. *1884, Nemesvid. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabáctól az ezreddel ment az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 novemberében betegen vitték kórházba. Felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, de felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették. Felesége Pethes Teréz, gyermekei József, Kálmán és Róza.

Kovács Lajos fuvaros, Balatonboglár. *1875, Szőlősgyőrök. 1896—99-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Mint pótesendőrr ment a román határra, ahol 11 hónapig teljesített szolgálatot, majd itt egy kombinált ezredhez nyert beosztást és ment az orosz hadszíntérre. 1917 szeptemberében megbetegedvén, kórházba került, majd felépülve, beosztották a 19. npf. gy-ezredbe, melynek kötelékében mint géppuskás ment 1918 júliusában az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Tamás Julianna, gyermekei Teréz, Gizella és Lajos.

Kovács Lajos ifj., gazdálkodó, Boronka. *1898, Somogytúr. Ezredünkhöz 1916 október 1-én vonult be háborús szolgálatra és kiképzése után 1917 január 1-én ment a román hadszíntérre. Itt résztvett az összes hadműveletekben 1918 elejéig, mikor lekerült az olasz harctérre. Harcolt a piavei csatában és az ezred ma-

radványaival tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. 1920—21-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Krisztián Erzsébet, fia István.

Kovács (Hufgart) Márton ny. kántortanító, Somogyhárságy. *1873, Somogyhárságy. Középiszkolai tanulmányainak elvégzése után kitüntetéssel végezte el a tanítóképzőt. Katonai szolgálatot 1894-ben teljesített ezredünkben és itt tette le fegyvergyakorlatait is. A világháború alatt a katonai szolgálat alól közérdekből felmentették. Felesége néhai Mader Franciska, fia Márton.

Kovács Péter gazdálkodó, Kocsola. *1895, Kocsola. 1915 elején vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést, majd Prágába vezényeltetett. Innen került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, de 1916 elején megsebesült. Felgyógyulva a román frontra vitték. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában Waschkutznál. Lekerült az olasz frontra is a Piave menti csatákhoz. Résztvett a Montello bevételében és az ezt követő harcok után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gyulási Erzsébet, fia Zoltán.

Kovács Pál gazdálkodó, Alsónyék. *1876, Alsónyék. Ténylegesen 1897-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott, fegyvergyakorlatait Budapesten szolgálta le. Mozgósításkor Székesfehérvárra vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Itt volt 1914 decemberéig, mikor Albániába, majd innen az olasz harctérre vitették, ahol 1917 végéig vett részt az összes hadműveletekben. 1918 elején került a román harctérre és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Éva, gyermekei Pál és Erzsébet.

Kovács Sándor cipésmester, tizedes, Kaposvár. *1891, Igal. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkhöz, résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemergi csatában és a Kárpátokban 1914 október 28-ig, mikor betegen ment kórházba. Felépülve 1915 márciusában újból az orosz harctérre vezényelték, ahol harcolt a kárpáti nagy téli csatában a Czeremhán, majd résztvett az üldözőharcokban Krukienecnél, Kamionkánál és Dobrotwornál. 1915 szeptemberében megbetegedett, de 1916 márciusában újból az orosz frontra ment, ahol 1916 június 18-án másodízben is megsebesült. Súlyos sebesüléséből kifolyólag segédszolgálatra minősítették és a volt cs. és kir. 3. bosnyák gy-ezrednél mint munkavezető működött a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. ér., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Fajkus Anna, gyermekei Sándor és Magda.

Kovács Sándor gazdálkodó, Kaposkeresztúr. *1888, Kaposkeresztúr. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett az

üldözőharcokban, de 1915 július 24-én Dobrotwornál súlyosan megsebesült. Lembergben, Losoncon és Pozsonyban gyógykezelték, majd bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergre, ahol mint gazdálkodó közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Gál Erzsébet, leánya Erzsébet.

Kovács Sándor gazdálkodó, Tengőd. *1885, Tengőd. Ténylegesen 1906–10-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 júliusában vonult be és ment a szerbiai harcterre. Innen az orosz frontra került, ahol résztvett a Bug-menti ütközetekben, de megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz harcterre ment, majd innen a román harcterre Tölgyeshez. Az ezreddel került le az olasz frontra is a piavei csatához. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. érem, Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Csató Erzsébet, gyermekei Eszter és Erzsébet.

Kovács Szabó István ny. Máv. kovács, gazdálkodó, Hobol. *Berzence. 1907-ben lépett a Máv. szolgálatába és 1922-ben vonult nyugalomba. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz, de feimentették és szeptemberben jelentkezett újból háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került, ahol résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában megbetegedett és kórházba szállították. Felgyógyulása után felmentették és újra a Máv. szolgálatába állott, azonban 1918-ban újra bevonult a vasúti ezredhez, melynek kötelékében a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Pécsi Anna, leányai Mária és Margit.

Kovács Zsigmond vendéglős, tizedes Mezöcsokonya. *1882, Báté. Ezredünkben 1903–06-ban szolgált ténylegesen és mint tizedes szerelt le. A mozgósításkor bevonult a 30. h. gy.-ezredhez és mint géppuskás ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a szerbek elleni offenzívában, de Valjevónál megsebesült. Sebesülten esett 1914 december 8-án fogságba, a valjevói kórházban ápolták. Hadifogságban 12 hónapot töltött, majd az olaszok vették át és itt volt 6 hónapig. Az olaszoktól Franciaországba vitték, ahol 42 hónapot töltött hadifogságban. Felesége Goldstein Juliska.

Kovacevics Fülöp gazdálkodó, őrmester, Felsőszentmárton. *1887, Felsőszentmárton. Ezredünkben 1908–11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Harcolt a szerb, orosz-román és az olasz harcterén, egy ízben 1915 márciusában Jablonkinál meg is sebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Bajor ez. vit. é. Felesége Vukovics Ágota, gyermekei András, Pál és Magdolna.

Kovács Mihály gazdálkodó, Poklosi. *1896, Poklosi. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt itt ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel a román frontra került. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol harcolt a Piave mentén és az ezt

követő harcokban a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Károly csapatkereszt. Felesége Fodor Lidia, fia János. Tagja a községi képviselőtestületnek és elnöke a Legeltetési Társulatnak.

Kozma Pál gazdálkodó, tizedes, Somogyudvarhely. *1893, Somogyudvarhely. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 novemberében orosz-lengyelországi harcainkhoz. 1914 decemberében betegen ment kórházba, majd egy évre felmentették. 1916 februárjában került újra az orosz hadszíntérre, innen pedig a román frontra. Résztvett ezredünk összes harcában, majd lekerült az olasz harcterre a Piave mentére és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kálmán Anna, gyermekei György, Mária és Pál. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Kozma Sándor gazdálkodó, Gige. *1889, Gige. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra vezényelték. Harcolt a doberdói fensíkon és egy ízben meg is sebesült. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Nagy Anna, fia Sándor.

Kozár Mihály gazdálkodó, őrmester, Mernye. *1882, Mernye. Ezredünkben 1902–05-ben szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 19. h. gyalogezredhez vonult be háborús szolgálatra. A szerb harcterre osztották be, honnan 1914 decemberében az orosz harcterre került. Résztvett ezrede összes ütközeteiben 1915 július 7-ig, mikor a Stry folyónál többedmagával fogságba esett. Közel háromszetendei viszontagságos fogság és szenvedés után 1918 május 1-én tért haza, mikor felmentették. A forradalom kitörése után a csendőrségnél 3 hónapig teljesítet szolgálatot. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Csillag Rozália. — Testvéröccse György, volt 17-es szakaszvezető az orosz harcterén halt hősi halált.

Kóbor István bognármester, I. o. számvivő, Bátaszék. *1886, Bátaszék. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori csendőrségnél Palánkán nyert beosztást, de felülvizsgálaton irodai szolgálatra minősítették és mint ilyen Budapesten szolgált a forradalom kitöréséig. Felesége Jáger Teréz, gyermekei Antal-János, István-József és Borbála.

Kóbor Lajos igazgató-tanító, tizedes, Szakály. *1889, Döbrököz. Ezredünkben 1909-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál mint kiképző teljesített szolgálatot, majd 1915 januárjában az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában a Jablonki körüli harcokban. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1916-ban felmentették. Felesége Kilik Margit, gyermekei János, Mária és István.

Kónya István gazdálkodó, Darány. *1881, Darány. Mozgósításkor vonult

be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Itt egy ízben meg is sebesült, de rövidesen újból a harcterre került. Az orosz hadszíntérrel ment az olasz frontra, ahol résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében, valamint az ezt követő harcokban. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Betyár Erzsébet, leánya Zsófia férj. Gáli Istvánné, unokái István és Erzsébet.

Kónyi Lajos közs. kisbíró, Balatonkiliti. *1893, Balatonkiliti. 1914 szeptember 17-én vonult be ezredünkhöz és ment orosz-lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, de Jablonkinál megsebesült. Felépülve a Bug-menti harcokhoz került, de Krupiecnél újból megsebesült. Harmadízben ismét az orosz harcterre vezényelték, majd lekerült az olasz harcterre a Piave-menti ütközetekhez. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Raab Julianna, gyermekei Julianna, Lajos, Bözsi, Ilona és Éva.

† **Kónyi Sándor** gazdálkodó, szakaszvezető, Balatonkiliti. *1887, Balatonkiliti. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és a mozgósításkor mint szakaszvezető vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus 15-én elenséges golyó által találva hősi halált halt. Ő volt Balatonkiliti község első hősi halottja. — Fia: Sándor gyászolja és ápolja szeretettel hős apja emlékét és örökítjük meg mi is a 44-esek Pantheonjában.

Kósa Lajos gazdálkodó, szakaszvezető, Kisasszond. *1895, Kisasszond. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de 1916 július hó 18-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után ment a pöttstől 1917 február 12-én az orosz frontra, majd az ezreddel a román harcterre. Itt 1917 október 6-án fogságba esett és 1918 február havában tért sok viszontagság után szülőföldjére. Bevonulása után szabadságra ment, majd egy arató szakasszal Tolna megyébe, Nosztány-pusztára vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Máli Katalin.

Kótai János pincér, Budapest. *1889, Erdősokonya. 1914 decemberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 februárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 május 15-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat felülvizsgálaton egy évre szabadságot kaptak. Szabadsága letelte után bevonult és mint segédszolgálatos 1918 május 15-ig teljesített szolgálatot, mikor véglegesen elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Kunovics Róza, fia János.

Könczöl János gazdálkodó, Decs. *1885, Decs. Ezredünkben 1906–09-ben szolgált ténylegesen. Háborús szolgálatra 1914 októberében vonult be és ment 1915 júliusában az orosz harcterre Kamionkához, majd Dob-

rotworhoz. Itt volt egyhuzamban 17 hónapig, közben könnyen meg is sebesült. 1916 decemberében betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. 1918 elején lekerült az olasz harctérre. Résztvett a piavei csatában, a Montello elleni támadásban és harcolt a Mte Grappán. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Velei Erzsébet, leánya Erzsébet, férjezett Vajda Józsefné

Körmendy István nagykereskedő, I. o. számvivő, Budapest. Önként jelentkezett 1914 augusztusában ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1914 decemberében az orosz lengyelországi harcokhoz ment, innen a kárpáti nagy téli csatához került. 1915 március 13-án Jablonkinál megsebesült. Felgyógyulása után 1915 június végén ment az orosz frontra. Résztvett a dobrotwori ütközetben, a krupieci támadásban és a sapanowi harcokban. Itt ismét megsebesült. Sebesülten fogságba esett, de három nap múlva megszökött és jelentkezett századánál. 1915 végén megbetegedett. 1916 közepén a román harctérre ment. Tölgyesőli betegen vitték kórházba. A pöttestnél teljesített irodai szolgálatot, majd mint könnyűszolgálatost Cetinjebe vezényelték az I/30. honv. hadtápszázalóaljhoz, melynek kötelékében érte a front összeomlása is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Nős, gyermekei István, Lenke és Sárka. — Fivére Lajos hét és fél évi katonai szolgálat után a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Környei (Kollarik) József m. kir. áll. r. főtörzsrörmester, őrzővezető, Rákospalota. *1891, Magyaraker (Tolna megye). Ténylegesen 1912-ben szolgált ezredünkben és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz és itt esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában is a nagy visszavonulásban. A kárpáti harcokban Siankinál 1914 október 5-én megsebesült. Felgyógyulva rövidesen ismét az orosz harctérre került, de 1915 április 1-én a kárpáti téli csatában többedmagával fogságba esett. Megfordult Szibéria számos táborában, míg 1918 júniusában mint eserefogoly hazatért. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál Kaposvárott érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. 1912—13-as m. kereszt. Háb. e. é. Felesége Bárány Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Mária.

Kövr István ifj., gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1891, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre, de 1914 augusztus 14-én betegen ment kórházba. Felépülve 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához került, ahol résztvett ezredünk összes harcában 1916 áprilisig, mikor megbetegedett. Felépülve bevonult, de 1916 december 16-án mint rokkantat elbocsátották. Felesége Bárány Ilona, gyermekei István és Julianna.

Kövr József gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1891, Nagyszakácsi. Ezre-

dünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Az első menetászólóaljjal ment az orosz harctérre, ahol résztvett a 2. lemergi csatában. Harcolt az üldöző- és állásharcokban, majd az ezredparancsnokságnál nyert beosztást. Lekerült az olasz frontra is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. érem kétszer. Vas é. k., K. cs. k. 1912—13-as m. kereszt. Felesége Szita Ilona, fiai Imre és Vince.

Kömüves György gazdálkodó, őrzővezető, Magyaratád. *1891, Magyaratád. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be és kiképzése után egy géppuskásszázaddal ment az orosz lengyelországi harcainkhoz. Résztvett még a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, az Ikwa-menti ütközetekben és a lopusznoi ellentámadásban. 1916 november 6-án fogságba esett. Jekaterinburgban volt internálva, honnan 1918 júliusában tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Göndör Eszter, fia Ernő.

Kömüves József gazdálkodó, tizedes, Somogyfőhéregyház. *1891, Somogyfőhéregyház. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál 1914 augusztus 22-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 június 15-én ment másodízben az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel a román frontra indult. Szállítás alatt Nagyváradnál vonatösszeütkezés következtében súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1918 júniusában felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége András Matild. — Testvére János ezredünkben mint szakaszvezető szolgált. de 1915 március 25-én a Kárpátokban ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Tulajdonosa volt a O₂ és a Br. vit. éremnek.

Kömüves József gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1890, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 20-án betegen vitték kórházba, majd felépülve 1915 május 29-én újból az orosz harctérre került. Harcolt az üldöző harcokban, majd az Ikwa-menti állásharcoknál. Lopuszónál ismét megbetegedett, de 1916 május 2-án már ismét az orosz fronton van. Az ezreddel került a román harctérre, majd Bukovinába. 1917 október 6-án fogságba esett, honnan megszökött és 1918 április 10-én hazatért. Lekerült az olasz frontra is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor. K. cs. k. Felesége Szita Ágnes, fia József.

Kranitz György gazdálkodó, őrzővezető, Felsőíreg. *1893, Felsőíreg.

Tényleges szolgálatra 1914 tavaszán vonult be ezredünkhöz. Az első menetászólóaljjal ment az orosz harctérre. Résztvett Galiciában, Orosz-Lengyelországban, a Kárpátokban és a román harctéren ezredünk ütközeteiben. Egyízben meg is sebesült. Az ezreddel lekerült az olasz frontra is a Piave-menti csatához. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k. Felesége Kocsis Katalin, fia György.

Kraskovics István kőművesmester, tizedes, Komlósd. *1897, Bagolászanc. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz harctérre. Harcolt a román, végül az olasz harctéren is összesen 34 hónapon keresztül megszakítás nélkül. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Czéch Erzsébet, gyermekei István és Teréz.

Krasz Jakab gazdálkodó, Cikó. *1889, Cikó. 1915 január 5-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a 9. menet-századdal kikerült a kárpáti nagy téli csatához. Innen 1915 júniusában elvezényelték a hadseregparancsnoksághoz, ahol 1916 közepéig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult a pöttesthez, honnan 1916 szeptemberében az orosz harctérre ment. Itt volt ezredünkkel 1918 elejéig, ekkor az olasz frontra vitték. Résztvett itt a piavei csatában és a Montello bevételeiben. Itt is érte az összeomlás. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. K. cs. k. Felesége Kruk Anna Mária, gyermekei Ádám, Irén és Jakab.

Krausz Henrik kereskedő, Somogyfőhéregyház. *1885, Somogyfőhéregyház. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is, de szeptember elején megbetegedett. Másodízben 1914 novemberében vezényelték az orosz harctérre, ahol résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, de 1915 januárjában tifusszal vitték kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 augusztusában ment harmadízben az orosz frontra. Résztvett a krupieci ütközetben, de megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é. K. cs. k., Seb. é. Felesége Márkus Julianna.

Krausz Zoltán kereskedelmi utazó, szakaszvezető, Barcs. Ténylegesen 1897—1900-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor a 19. honvéd gyalogezredhez vonult be, ahol 1915-ig teljesített szolgálatot. Ettől kezdve 1917 közepéig a nagymenyéri fogolytáborban mint szakaszparancsnok működött, mikor visszatért ezredéhez, ahol közérdekből felmentették. Felesége Hofbauer Mária, gyermekei Ferenc és Rózsai.

Kremzer Ferenc malomtulajdonos, Szakcs. *1871, Szakcs. 1915-ben so-

rozták ezredünkhöz, de bevonulása után mint családfenntartót felmentették a háborús szolgálat alól.

Kresz Adám asztalosmester, szakaszvezető, Zomba. *1882 Grábóc. Ténylegesen 1903—06-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Harcolt a szerb, orosz, román és az olasz harctéren 42 hónapon keresztül és kétízben meg is sebesült. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Weisz Mária.

Krémer Lajos kereskedő, tizedes, Kaposvár. *1895, Kaposvár. Önként jelentkezett háborús szolgálatra és 1914 augusztus 6-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 februárjában ment az orosz harctérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített 1917 januárjáig mint segédszolgálatos szolgálatot, mikor a román frontra került. Résztvett 1917 decemberéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva segédszolgálatra minősítették és áthelyezték a volt cs. és kir. 29. gy-ezredhez, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Erzsébet, fia Imre.

Krézinger Pál gazdálkodó, tizedes, Büssü. *1891, Büssü. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol harcolt a 2. lemergi csatában, de 1914 szeptember 11-én megsebesült. Másodízben 1915 aug. 24-én ment az orosz frontra, ahol résztvett az üldözoharcokban, majd harcolt az Ikwa mentén Sopanownál és Lopusznónál. 1916-ban a 105. ezredhez osztották be és ment a román harctérre, de 1916 dec. hó 5-én betegen ment kórházba. Felépülése után felmentették, de bevonult és áthelyezték a 70. gy-ezredhez. Harcolt az olasz harctéren a Piave mentén a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Zrényi Anna, gyermekei Pál és Ernő.

Kriszt Ferenc József vajmester, őrzővezető, Dombóvár. *1891, Szekszárd. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és mint őrzővezető szerelt le. A világháború alatt mint hadivasutas Vinkovecén és Mitrovicán teljesített szolgálatot, majd 1918 elején bevonult ezredünkhöz. Innen vezényelték a vasutasezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre került, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Felesége Puszpán Anna, gyermekei József és Pál.

Krivárics János gazdálkodó, Nagyatád. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és az orosz harctérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren, összesen 48 hónapon keresztül. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Jankovits Katalin, gyermekei Lajos és János.

Kromják János gazdálkodó, tizedes, Toponár. *1894, Toponár. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be. Kiképzése után ez év decemberében ment az orosz harctérre az orosz lengyelországi harcokhoz. Innen betegen került kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a 2. h. gy-ezredhez. Ennek kötelékében ment ismét az orosz harctérre. Brest-Litovsknál gránáttól megsebesült. A pótzászlóaljtól rövidesen újból az orosz, majd 1917 márciusában az olasz harctérre került. Itt volt 1917 októberéig, mikor Vittorioánál újból megsebesült. 1918 júniusában résztvett a piavei harcokban. Itt beosztották a volt cs. és kir. 63. gy-ezredhez, mellyel a nyugati harctérre került. A forradalom kitörése is a francia fronton érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kereszturi Teréz, fia János.

Krommer József gazdálkodó, Kocsola. *1900, Kocsola. 1918-ban vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált 1920—21-ben a nemzeti hadseregben is. Felesége Killián Anna, fiai János és József.

Krug János gazdálkodó, Kakasd. *1900, Kakasd. A budapesti Technológia elvégzése után gépészi vizsgát tett és 1918 márciusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a pótzászlóaljnál Reichenbergben teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Szinger Anna, gyermekei Erzsébet és János. — Három unokatestvére harcolt a világháború alatt és haltak hősi halált.

Kruppai Gáspár gazdálkodó, tizedes, Balatonlelle. *1879, Balatonlelle. Ténylegesen 1900—03-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harctérre került, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915. év elején az olasz frontra ment. Harcolt a Doberdón és a Görz körüli harcokban. Átkerült a román harctérre is Tölgyeshez, majd innen vissza az olasz harctérre, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Róza, gyermekei Ilona, Miklós és Elza. — Testvéröccse: Péter a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva az orosz fronton hősi halát halt.

vitéz Kruppai Pál őrmester, Balatonlelle. *1883, Balatonlelle. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pötttestnél teljesített kiképzőszolgálatot, majd 1914 szeptember 9-én az orosz frontra ment. Résztvett a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban, de 1914 november 20-án megsebesült. Felépülése után 1915 májusában ment másodízben az orosz harctérre és résztvett az üldözoharcokban Kamionkánál, Dobrotwornál és Krupiec-

nél, majd harcolt az Ikwa mentén Sopanownál, de 1916 elején másodszor is megsebesült. 1916 november 16-án ment újból az orosz, majd a román harctérre, 1917 február 17-én Békásnál harmadszor sebesült meg. Felépülése után felülvizsgálaton egy évre szabadságot kaptak, majd végleg elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 70 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Nagy Vilma, gyermekei Géza, László és Hilda.

Kubicza István ifj. gazdálkodó, Magyararkeszi. *1885, Magyararkeszi. Ezredünkben 1907-ben szolgált és fegyvergyakorlatait is ezredünknel tette le. Mozgósításkor a tábori csendőrséghez vonult be, majd szeptemberben ezredünkhöz került. Az orosz harctéren Sopanownál megsebesült. Felgyógyulva 1916 elején újból az orosz frontra került, majd harcolt a román és az olasz harctéren ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Teplán Julianna, gyermekei Erzsébet, Etel, József, István, Margit és Rózsi.

Kucsebár János gazdálkodó, Somogyzentmiklós. *1898, Somogyzentmiklós. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 november 9-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk állásharcaiban az orosz hadszíntéren, majd az ezreddel ment a román frontra, valamint Bukovinába is. Ugyancsak ezredünkkel ment az olasz harctérre a Piave mentére és a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szöröcsök Katalin, gyermekei Ilona és József. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Kudomrák József gazdálkodó, Orda. *1886 Orda. 1907-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztus 2-án ment a szerbiai harctérre, ahol résztvett 1915 január 25-ig az összes hadműveletekben, mikor az orosz frontra vezényelték. Itt teljesített szolgálatot 1918 március 21-ig, ekkor ment az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gergely Anna, gyermekei József, Gyula, István és Teréz. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben is.

vitéz Kula Sándor gazdálkodó, őrmester, Attala. *1887, Attala. Ténylegesen 1908—12-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment mint 5. tábori századunk szolgálatvezetője a szerb harctérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment a 2. lemergi csatához is, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol 1917 október haváig teljesített szolgálatot, mikor önként jelentkezett frontszolgálatra és ment a román harctérre Tölgyeshez, majd Waschkutzhoz, ahol 1917 október hó 6-án újból megsebesült. Felépülve a

164-es lókorház élelmezési-tisztjévé nevezték ki Brankovcára és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Marosi Anna, leánya Erzsébet.

Kupferschmidt József, Apar. *1888, Apar. Mozgósításkor bevonult és harcolt a szerb, orosz, román és olasz fronton.

Kurucz Antal m. kir. fogházőr, Tamási. *1887, Tamási. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra és a zászlóaljjal a szerbiai harctérre ment. 1914 decemberében, a visszavonulás után, Palánkára került, ahol 1915 január 1-ig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult a póttesthez, majd innen az orosz frontra került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de április 1-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton őrszolgálatosnak minősítették és Csótra helyezték. Innen Budapestre a Máv. gépgyár őrszemélyzetéhez vezényelték. Szolgált a csepeli tőlténygyár őrszázlójában is, de 1918 január 1-én közérdekből felmentették. Felesége Fiola Anna, fia Lajos. — Fivére: István ezredünk kötelékében halt hősi halált.

vitész Kurucz Henrik szakaszvezető, Ecseny. *1891, Gamás. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra és így került tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, majd az ezreddel ment a szerb hadszíntérre a 2. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd harcolt a Kárpátokban, de 1914 október 21-én Turánál súlyosan megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment másodsor az orosz frontra. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 május 20-án Ostroznánál ismét megsebesült. Harmadízben ez év novemberében ment az Ikwa-menti harcokhoz. Harcolt ezredünk összes ütközetében 1916 júniusig, mikor harmadszor is megsebesült. 1916 szeptemberében ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel ment a román, végül az olasz frontra a Piave menti csatához. A Montello bevételénél 1917 június 18-án negyedszer sebesült meg. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., H. e. é. Felesége Krizmanics Katalin, gyermekei Imre, Antal, Katalin és Erzsébet.

Kurucz István gazdálkodó, Tamási. *1883, Tamási. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után Kaposvárott teljesített helyi szolgálatot, majd Brűxbe vezényelték az ottani fogolytáborhoz, míg mint gazdálkodót közérdekből fel nem mentették. Nyolc éven keresztül volt Tamási községi bírása. Jelenleg tagja a községi képviselőtestületnek és a vármegyei bizottságnak. Gyermekei Julia, Erzsébet, István és Mária.

Kurucz Vince gazdálkodó, Somogysámon. *1884, Somogysámon. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 június 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harc-

térre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került. Résztvett a Doberdón az összes ütközetekben. A front összeomlása is az olasz fronton érte. 1918 novemberben szerelt le Keszthelyen. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Ifi Ilona.

Kustván Gábor pincér, Kaposvár. Született 1885. 1906—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol 1914 december 7-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor megbetegedett. Másodízben 1915 elején ment a kárpáti nagy téli csatához, de április 24-én ismét megbetegedett. Harmadízben 1915 augusztus 3-án ment az orosz frontra és 1916 június 19-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd áthelyezték a vonatsapathoz a román harctérre és itt is érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnak. Felesége Biró Julianna, gyermekei Juliska és Lajos.

Kusz István gazdálkodó, szakaszvezető, Darány. *1885, Darány. Háborús szolgálatra 1914 júl. 28-án vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd Piaskinál harcolt. — Résztvett a visszavonulásban a kárpáti és orosz-lengyelországi harcokban, majd a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt az üldöző- és állás-harcokban is. 1916 januárjában betegesen ment kórházba, majd felépülve, felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Katlin Lidia, gyermekei Lidia férj, Potonyi Jánosné és Katalin. Tagja a közs. képviselőtestületének, községi pénztárnok, elnöke a mezőgazdasági bizottságnak és r. tagja a járási mezőgazdasági bizottságnak. Testvérbátyja János mint tizedes harcolt az orosz fronton, de fogságba esett, a fogságban hősi halált halt.

Kutar Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Marcali. *1888, Marcali. Ténylegesen 1909—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában és a visszavonulásban. A Sambor körüli harcokban 1914 október 21-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva a póttesttől szabadságot kaptak. Nyolc hónap múlva bevonult és Reichenbergben teljesített szolgálatot 1916 végéig, mikor az olasz frontra ment. Itt volt 1918 júliusig, végigharcolva a piavei csatát, mikor Budapestre, majd Kaposvárra vezényelték a katonai rendőrséghez. Kitüntetései: K. cs. k. Seb. é. Felesége Kováts Julianna, gyermekei Lajos, Ferenc, Géza és Sándor.

Ladila József gazdálkodó, örvezető, Somogyszob. *1891, Iharosberény. Ezredünkben 1912-ben szolgált

és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra ment, ahol résztvett a II. lemergi csatában és a kárpáti harcokban, de megsebesült. Felépülve bevonult a pót-zlhoz, honnan ismét az orosz frontra került. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1917 közepéig, mikor gránátszilánktól másodízben is megsebesült. Felgyógyulása után az olasz harctérre ment, harcolt itt a Piave mentén és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnak és a Sebesülési éremnek. Felesége Mezei Rozália, leánya Rózsa. Sógora, Mezei Ferenc, az orosz hadszíntéren harcolva hősi halált halt.

† **Lakatos Ferenc** gazdálkodó, Balatonendréd. *1892, Balatonendréd. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel került a sabáci ütközethez, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban. Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 márc. 13-án Jablonkinál ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Sátoraljaúj helyen temették el katonai pompával. Öccse gyászolja hős bátyját, ki életét adta hazája védelmében. Kegyelettel emlékezünk meg róla mi is a 44-esek Pantheonjában.

Lakatos János korcsmáros, Balatonendréd. *1897, Balatonendréd. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1914 decemberében ment orosz-lengyelországi harcainkhoz, honnan betegesen vitték kórházba. Felépülve 1915 augusztusában került másodízben az orosz frontra a Bug menti harcokhoz, ahol megsebesült. Harmadízben 1915 decemberében ment Sopanowhoz, majd az ezreddel Lopuznóhoz. 1916 nyarán közérdekből felmentették, de 1917-ben újból bevonult. A román harctérre került Tölgyeshez, majd Bukovinába, végül az olasz frontra. Résztvett a Piave menti csatákban, de a Montello bevételénél megsebesült. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Széles Mária, gyermekei Aranka és Ferenc. Testvérbátyja Ferenc ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Lakatos Pál borbélymester, örvezető, Nagycsepely. *1898, Tab. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a Pieniaki-i és Batkowi ütközetben, majd az ezreddel a román frontra ment Tölgyeshez. Innen Waschkutzhhoz, végül az olasz frontra a piavei csatához vitték, de itt sebesülten fogságba esett, honnan 1918 december 29-én megszökött és hazatért. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Jakab Julianna, gyermekei Margit, Magda és Árpád. Testvérei József és István a 17. h. gy-ezred kötelékében harcolva hősi halált haltak.

Lakatos Vendel gazdálkodó, örvezető, Belovár. *1889, Belovár. 1914 júl. 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment az orosz had-

szintére. Résztvett a II. lemergi csapatban, de 1914 szept. 9-én Horozana—Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből és 1916-ban leszerelt. Kiténtetése: O₂, K. cs. k. Felesége Simon Julianna, leánya Anna.

Laki Balázs János gazdálkodó, Nagybajom. *1888, Nagybajom. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen az orosz hadszíntérre került, ahol 1916 júliusig harcolt, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. 1917 márciusában ment a román frontra, ahol a 29. h. gy-ezred kötelékében résztvett a Maroshévíz és Gyimesbükk körüli harcokban, majd ezredével Odesszába ment, ahol mint a rendfenntartó-csapat tagja szolgált a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Beck Balla Erzsébet, gyermekei Irma férj. Nagy Józsefné és Erzsébet. — Sógora: Beck Balla István az 52. gy-ezred kötelékében harcolva Galiciában súlyosan megsebesült és a debreceni kórházban hősi halált halt.

Laki József gazdálkodó, Felsőireg. *1886, Felsőireg. 1907—10-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. Háborús szolgálatra 1915-ben vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe, de áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy-ezredhez, melynek kötelékében az orosz és az olasz, majd a francia hadszíntéren harcolt. 1918 november végén tért haza és leszerelt. Kiténtetése: K. cs. k. 1908-as jub. e. é. Felesége Pete Mária, gyermekei József, Imre, Mária és Flórián.

Laki József kisbíró, tizedes, Alsósegéd. *1891, Felsősegéd. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel került az orosz frontra. Harcolt ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 40 hónapon keresztül az olasz fronton egy ízben meg is sebesült. Kiténtetése: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Samóczy Erzsébet, gyermekei József, Erzsébet és Margit. Testvérbátyja János a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Lakos Ferenc ifj., gazdálkodó, ácsmester, Regöly. *1900, Regöly. Ezredünkhöz 1918 januárjában vonult be és kiképzése után az olasz hadszíntérre ment. Résztvett a Piave-menti csatákban. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Riha Erzsébet, gyermekei Julia és Ferenc.

Lakos Sándor gazdálkodó, Miháld. *1885, Miháld. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 június 4-én súlyosan megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól vezényelték a csepeli

tölténygyárba, ahol mint könnyűszolgálatos a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Mándó Verona, fiai Imre és Lajos.

Landek András malomtulajdonos, szakaszvezető, Kötse. *1887, Kötse. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz, de kiképzése után áthelyezték a tábori csendőrséghez és ennek kötelékében ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 márciusáig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult a pótzljhoz Reichenbergbe, ahol 1917 márciusáig helyiszolgálatot teljesített, mikor közérdekből a háborús szolgálat alól felmentették és leszerelt. Felesége Reichert Erzsébet, fia Lajos.

Landy György a Salgótarjáni Kőszénbánya rt. altisztje, őrmester, Budapest. *1883, Libiczkozma (Som. m.). Ténylegesen 1905-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 júl. 28-án vonult be és ment az első menetzljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett itt a II. lemergi csapatban, ahol megsebesült. Felgyógyulva rövidesen ismét az orosz frontra került, de Sambornál ismét megsebesült. Harmadízben 1915 áprilisában a 9. menetzszázzal került ki az orosz harctérre Kamionkához, majd Dobrotworhoz. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban. A Krupiec-i támadásban és az Ikwa menti állásharcban. 1915 októberében betegen szállították kórházba. Rövid pótzljbeli szolgálat után került Lopusznohoz, majd a román frontra. Az ezreddel ment 1918 elején az olasz hadszíntérre is. Itt küzdött a front összeomlásáig. Háborús szolgálata 42 hónap. Kiténtetése: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. érem. Felesége Kropécz Anna, Öcse, József a harctéren szerzett sebesülésében 1918 augusztus 18-án hősi halált halt.

Lang József szabómester, tizedes, Kaposvár. *1896, Balatonsztygyörgy. 1916 január 10-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után áprilisban az orosz hadszíntérre. Az 51. gy-ezrednél nyert beosztást, melynek kötelékében harcolt 1916 októberéig, mikor légnyomással vitték kórházba. Felépülése után újból az orosz, majd a román hadszíntérre ment és itt is érte a front összeomlása. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Pintér Ilona, gyermekei Irma és Margit.

Lantay (Laurencits) Gyula törzs. irodatiszt, Szekszárd. *1884, Szekszárd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, majd innen az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 okt. 6-ig, mikor az Ikwa folyó mentén súlyosan megsebesült. — Hosszas gyógykezelés után vonult be a póttesthez, honnan újból kikerült tábori ezredünkhöz és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Felesége Csankó Ilona, gyermekei László és Ilonka. Apósa Csankó Vilmos, a nagybecskereki r. kath. iskola igazgatója 1915-ben Przemysl-nél hősi halált halt.

Lantos Vince gazdálkodó, Somogy-sámson. *1897, Somogy-sámson. Ezredünkhöz 1915 októberében vonult be és kiképzése után a pótzljnál teljesített szolgálatot. 1917 októberében az olasz frontra vezényelték, ahol résztvett az összes hadműveletekben a front összeomlásáig. 1918 decemberében szerelt le, de 1919 októberétől 1920 december végéig szolgált a nemzeti hadseregben. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Girikter Mária, gyermekei Ernő és Irma. Sógora. Girikter Máté a 24. vadászászlóalj kötelékében harcolva olasz fogságba esett, de a fogságban 1919 júl. 13-án hősi halált halt.

Laskai János gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1887, Nagyszakácsi. Ezredünkben 1908-ban szolgált. Mozgósításkor vonult be és ment 1914 aug. ban a munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre. Innen 1915 május 24-én került az olasz frontra, de decemberben megsérült. Felépülése után pótzljunktól ment 1916 április 1-én az orosz hadszíntérre, honnan máj. 28-án betegen vitték kórházba. A pótzljtól felülvizsgálaton szabadsággolták. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szita Margit, gyermekei Ferenc, János, Gizella és Margit.

Laskai Ferenc gazdálkodó, tizedes, Miháld. *1888, Miháld. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünk 6. századában és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is a 2. lemergi csapatához. Résztvett ezredünk kötelékében az orosz, román és az olasz hadszíntéren az összes ütközetben egyhuzamban 52 hónapon keresztül a front összeomlásáig. Kiténtetése: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Horváth Katalin, fia László. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Laube József hölgyfodrász, I. o. számvivő, Budapest. *1889, Bpest. Ezredünkhöz 1909-ben vonult be mint önként jelentkező és felvettette magát ezredzenekarunkba. Itt teljesített szolgálatot 1916-ig, mikor a gazdasági hivatalban nyert beosztást. Mint I. o. számvivő ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, majd az ezreddel ment a román, végül az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Kiténtetése: Kor. vas é. k., K. cs. k. Felesége Richter Mária.

Laupert Lajos gazdálkodó, Somogyvár. *1893, Somogyvár. 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 február 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben 1916 jún. 27-ig, mikor sebesülten kórházba szállították. 1916 decemberében áthelyezték a volt cs. és kir. 43. gy-ezredhez, ahol őrszolgálatra minősítették, majd áthelyezték a vonatoszt.-hoz, mellyel az olasz hadszíntérre ment, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. — Felesége Gyurina Julianna, leánya Erzsébet. Fivére Lauper János a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva 1916 jún. 27-én az olasz hadszíntéren

ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Lánczi István m. kir. áll. rendőr-tiszthelyettes, Kispeszt. *1898. Somogyfőhéregyháza. Tényleges kat. szolgálatra 1916 máj. 2-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után a 25. menetszázzal ment az orosz hadszíntérre, majd a román frontra. 1917 végén betegen vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez de rövidesen újból a román frontra ment Waschkutzhoz. Innen géppuskástanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után az olasz harctérre került. Mint első zljunk géppuskaszázadának tagja küzdötte végig a piavei csatát és a Montello elleni támadást. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. 1919 október 20-án lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe. Felesége Hajdina Irma, fia István.

László Lajos gazdálkodó, őrzővezető, Orei. *1889, Orei. 1910–13-ban szolgált ezredünk bileki zljban és 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tüzkeresztségen. Az ezreddei ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, de 1914 szeptember 11-én Szerzecenél súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be pótzljunkhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették. Mint őlyent helyezték Barcsra, ahol a tárházakban teljesített 1915 aug. 1-ig szolgálatot. Innen került a zalaegerszegi fogolytábor őrzésfelügyelőjéhez. 1916 októberében felülvizsgálaton frontszolgálatra alkalmasnak minősítették és az orosz frontra vezényelték. Waschkutznál 1917 okt. 6-án kézigránáttól sebesülve jobb szemét elveszítve fogságba esett, honnan 1918 márc. 25-én tért haza. A forradalom kitörése Budapesten érte. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Nagy Rozália, leánya Erzsébet. — Öccse, József ezredünk kötelékében harcolva, 1914 nov. 20-án az orosz fronton hősi halált halt.

László Lajos cipészmeister, szakaszvezető, Kaposvár. *1885, Szőlád. Ezredünkben 1906–10-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkeresztségen, majd az ezreddei ment az orosz hadszíntérre. A II. lemergi csata után betegen vitték kórházba, majd bevonult a pótzljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített 1916 elejéig, mikor újból az orosz harctérre vitték. Innen ment az ezreddei a román harctérre, majd Bukovinába, majd az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kiténtetése: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fita Mária, hét gyermek atyja.

vitész Lászlóvári József cipészmeister, őrmester Barcs. *1893, Nagyszakácsi. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése ténylegesen állományban érte. Tábori ezredünkkel került le a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddei az orosz hadszíntérre. Résztvett

a II. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után rövidesen visszakerült, de 1914 nov. 20-án Orosz-Lengyelországban ismét megsebesült. Harmadízben a kárpáti nagy téli csatához ment 1915 márciusában, honnan betegen ment kórházba. Felgyógyulva ismét az olasz hadszíntérre került és harcolt úgy az orosz mint a román és az olasz harctéren ezredünk összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Hareteri szolgálatára 40 hónap. Kiténtetése: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., H. e. é. — Felesége Erdelec Katalin.

Ledermayer István uradalmi gazda, tizedes, Kereki. *1898, Kereki. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment a román hadszíntérre. Résztvett a Tölgyes körüli harcokban, majd az ezreddei került Bukovinába. Harcolt Waschkutznál, majd az olasz frontra a Piave-mentén. A Montello bevétel után résztvett az ezt követő harcokban és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza. Kiténtetése: O., Br. vit. é., K. cs. k.

Ledeczky András földbirtokos, Decs. *1894, Decs. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be háborús szolgálatra. Harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren ezredünk minden ütközeteiben. A Piave-mentén jún. 19-én megsebesült. A forradalom kitörésekor leszerelt. Kiténtetése: O., K. cs. k., Seb. é. Élénk szerepet visz a közéletben. — Tagja Tolna vármegye törv. bizottságának, a decsi képviselőtestületnek és elnöke a legeltetési társulatlaknak. Felesége Szőke Rozália, gyermekei István és Aranka.

vitész Lencsés (Lehn) Ádám gazdálkodó, szakaszvezető, Bátaszék. *1888, Bátaszék. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt összes ütközeteinkben 1915 április 5-ig, mikor megbetegedett. Felgyógyulva önként ment újból az orosz harctérre, ahol 1917 augusztus 20-ig harcolt. Ekkor mint létszámfeleltető, hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzljhoz vezényelték. Itt teljesített mint kiképzőállást a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kiténtetése: O., kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mayer Katalin, fia és várományosa Márton.

Lencsés György nyug. á. m. kir. detektív-felügyelő, szakaszvezető, Budapest. *1878, Felsőnyék. Ténylegesen 1899–1902-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1902-ben lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe és így a világháború alatt a katonai szolgálat alól hivatalból felmentették. — 1935-ben vonult nyugalomba. Tulajdonosa a Polgári érdemkeresztnek. Felesége Perlmutter Sarolta, neveit leánya Linder Mayer Lujza.

Lengyel Antal kereskedő, tizedes, Vörs. *1899, Vörs. Ezredünkhöz 1917 februárjában vonult be és ment az olasz hadszíntérre. 1917 dec. 15-én megsebesült. Felgyógyulva 1918 má-

jus 7-én ment újból az olasz front-
ra, ahol mint géppuskás harcolt a
rohamzljnál. Itt érte a front össze-
omlása is. 1918 decemberében lesze-
relt. 1925 óta önálló kereskedő. Ki-
tüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Fe-
lesége Trefeli Rozália, fia Antal.

Lengyel János gazdálkodó, közsé-
gi bíró, Hetes. *1891, Juta. Hadi-
munkára vitték 1915 február 21-én
az orosz hadszíntérre. Uzsok, Lem-
berg, majd Brody körül dolgozott.
1915 decemberében sorozták ezre-
dünkhöz és 1916 jan. 2-án vonult be
Reichenbergbe. Kiképzése után a
pótzljnál teljesített szolgálatot, majd
1918 elején az olasz hadszíntérre
ment. Résztvett a Piave-menti csa-
tában, ahol megbetegedett. Felgyó-
gyulása után mint gazdálkodót fel-
mentették. Felesége Csonka Mária.

Lengyel Jenő szabómester, Kapos-
vár. *1890, Felsőseged. Ezredünk-
ben 1911-ben szolgált és 1914 július
27-én jelentkezett háborús szolgál-
latra. Tábori ezredünkkel ment a
szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd
az orosz frontra. Résztvett a II.
lemergi csatában, a visszavonu-
lásban és a kárpáti harcokban, de
1914 okt. 6-án súlyosan megsebesült.
Felépülése után a pótzljnál helyi-
szolgálatra minősítették és őrszol-
gálatot teljesített a forradalom ki-
töréséig. Kiténtetése: K. cs. k.,
Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége
Szabó Rozália, fiai Sándor és Jenő.

Lengyel István kép. kőműves-
mester, tizedes, Balatonkeresztur.
*1889, Somogyzántó. Ezredünkhöz
1911-ben vonult be és így a vilá-
gháború kitörése ténylegesen állomány-
ban érte. Tábori ezredünkkel ment
a szerb hadszíntérre és Sabácnál
esett át a tüzkeresztségen. Az ez-
reddei került az orosz frontra is.
Résztvett a II. lemergi csatában
és kárpáti harcokban. — Harcolt
Orosz-Lengyelországban és a kár-
páti nagy téli csatában, de 1915 má-
jusában áthelyezték a 32. vadász-
zljhoz, melynek kötelékében ment az
olasz hadszíntérre, ahol 1915 július
15-én megsebesült. Felgyógyulva
visszakerült ezredünkhöz és ment az
orosz frontra. 1916 novemberében
megbetegedett, de 1917 januárban a
román frontra vitték Tölgyeshez.
Az ezreddei került Bukovinába is,
de 1917 novemberében Waschkutz-
nál fogságba esett. Tizenketted ma-
gával azonban szerencsésen kiszab-
adul és bevonult az ezredhez. Az
ezreddei ment az olasz frontra is,
de 1918 jun. 18-án a piavei átkelés-
nél légnyomással súlyosan megsé-
sült. Kiténtetése: O., Br. vit. é.,
K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége
Geiger Teréz, gyermekei Mihály,
Ilona és István.

Lehmann Ottó ny. várm. irodai s.
tiszt, Kaposvár. *1882, Polgárdi.
1904-ben szolgált a volt cs. és kir.
69. gy.-ezredben. Ezredünkhöz 1915
márc. 15-én vonult be háborús szolgál-
latra és ment 1916 jan. 3-án az
orosz hadszíntérre. Résztvett állás-
harcainkban 1916 áprilisig, mikor
megbetegedett. Felépülése után 1916
januárban a szerb hadszíntérre ve-
zényelték, ahol 1917 áprilisig telje-
sített szolgálatot, mikor bevonult a
pótzljhoz, ahol segédszolgálatra mi-
nősítették és mint ilyen teljesített
szolgálatot a forradalom kitöréséig.

Felesége Drenovits Katalin, testvérbátyja János, a 17. h. gy.-ezredben harcolt a világháború alatt, de a harc téren szerzett betegségében hősi halált halt.

Lehr Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Pári. *1871, Pári. 1892-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra Wienbe és 1895-ben mint tizedes szerelt le. Fegyvergyakorlatait is ezredünkben szolgálta. Háborús szolgálatra 1915-ben vonult be Székesfehérvárra a 17. h. gy.-ezredhez és ment a munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre. Innen került az olasz frontra, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de megbetegedett. Felépülve bevonult Székesfehérvárra, honnan Budapestre vezényelték. A Nyugati pályaudvar parancsnokságnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Fritz Sibilla, gyermekei Sámuel, Katalin és Mihály.

Lerch József kőművesmester, Zomba. *1894, Zomba. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment 1915 januárjában az olasz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, az Ikwa menti állásharcokban, majd Lopuzsnónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román és végül az olasz harctérre is. Résztvett a Montello bevételében. A forradalom kitörése Kaposvárról érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kuhl Rozália, leánya Anna.

Lébár István gazdálkodó, Vése. *1886, Vése. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett 51 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Balogh Erzsébet, fiai József és Ferenc.

Légrádi István malomalkalmazott, Szigetvár. *1893, Szigetvár. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Nagy Rozália, gyermekei József és László.

† **Lénárd János** gazdálkodó, szakaszvezető, Hetes. *1884, Hetes. Ténylegesen 1905–08-ban szolgált ezredünkben. Mint szakaszvezető szerelt e, de felvettette magát a m. kir. sendőrség állományába. 1911-ig teljesített itt szolgálatot. Mozgósításkor háborús szolgálatra ezredünkhöz vonult be és a szerbiai hadszíntérre ment. Felkerült az orosz harctérre is, ahol hosszú ideig harcolva, ifusszal megbetegedett. 1918 novemberében leszerelt. 1919-ben a harc téren szerzett betegségében hősi halált halt.

Lénárd József konyhafőnök, Budapest. *1891, Hetes. Ezredünkhöz 1912-en vonult be és így a világháború itörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb adszíntérre és Sabácnál esett át a

tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemergi csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt az orosz lengyelországi ütközetekben Krempánál, Janownál és Bukovánál. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, majd résztvett az üldözőharcokban egészen az Ikwáig. Az ezreddel került a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz is. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912–13-as m. k. leánya Piroška. — Testvérbátyja: János az orosz hadszíntéren harcolt, de eltűnt.

Lénárd Sándor gazdálkodó, szakaszvezető, Hetes. *1874, Hetes (Somogy m.). Ténylegesen 1895–98-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 19. h. gy.-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. A Dráva mentén teljesített hídőrségi szolgálatot 1916 májusáig, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették.

Lénárd Sándor gazdálkodó, Nagyerki. *1886, Hetes. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben az élelmezési raktárnál teljesített szolgálatot, majd az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol a hadosztálypékségnél nyert beosztást. Innen került 105. ezredünkhöz a román hadszíntérre és részt vett az ezred hadműveleteiben. Lekerült az olasz frontra is, de 1918 július 1-én szabadságolták. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kapinya Anna.

Lénárt József Beszkré altiszt, őrző, Pestszentlőrinc. *1890, Felsőíreg (Somogy m.). Ténylegesen szolgáltra 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Bilekben nyert a 13. századnál beosztást. Innen egy év után a géppuskásosztaghoz helyezték. A világháború kitörése tényleges állományban érte és így a tábori ezreddel került Sabáchoz. Résztvett az orosz hadszíntéren a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli ütközetekben. 1914 október 16-án megsebesült. Felgyógyulva, 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatában küzdött, de ismét megsebesült. Súlyos sebével fogságba esett. 49 hónapi fogság után tért haza. 1919 április 20-án szerelt le mint 50%-os hadirokkant. Felesége Varga Julianna, gyermekei József, Sándor és Károly.

Lévai Imre lókereskedő, Kocsola. *1900, Szakcs. 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Tiroiban teljesített szolgálatot, majd lekerült a Piave mentére. Résztvett a Piave menti csatákban, harcolt Vittorionál és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Buda Teréz, gyermekei Margit, József és Lajos. Testvérbátyja József az olasz hadszíntéren harcolva, ellenséges golyó által találva, hősi halált halt.

Lichtenberger Pál ácsmester, tizedes, Tamási. *1878, Tamási. Ténylegesen 1899-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de 1915-ben fog-

ságba esett. A fogságból megszökött és jelentkezett a pótzászlóaljnál Székesfehérvárról. 1916-ban az orosz frontra vitték Luckhoz, majd innen a román, végül az olasz hadszíntérre. Kitüntetései: O., O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kintli Julianna. — Sógora: Kintli Pál a harc téren szerzett betegségében 1918-ban hősi halált halt.

Lichtenstein Imre cipésmester, Kaposvár. *1898, Somogyárd. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be és ment kiképzése után augusztusban a román hadszíntérre 105. ezredünkhöz. Résztvett az összes ütközetben, majd ezredével az olasz hadszíntérre került. Itt beosztották tábori ezredünkhöz, melynek kötelékében végigharcolta a Piave-i csatát és az ezt követő harcokat a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Gizella, gyermekei Sándor és Kornélia.

Lotz Adám bognármester, öröster, Bonyhád. *1892, Bonyhád. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra és így a világháború kitörése is tényleges állományban érte. A 4. vonatosztaggal ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz. 1915-ben az olasz harctérre került Görzhöz. Itt teljesített szolgálatot 1916 májusáig, mikor visszakerült ezredünkhöz. Reichenbergből egy építőosztaggal ment a román hadszíntérre Vöröstoronyhoz. A 105-ös ezred kötelékében volt 1917 végéig. Ekkor lekerült Bukarestbe. 1918 elején szabadságolták és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Vas é. k. a vit. é. szalagján. Felesége Schäfer Hermin, gyermekei Lujza, Vilmos és Adám. A világháborút négy fitestvére harcolta végig.

Lotz György gazdálkodó, géppuskás, Gige. *1889, Izmény (Tolna m.). 1915 január hó 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 június 2-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnak. Felesége Kreiner Katalin, gyermekei György, Katalin férj. Koch Jánosné, unokája Katalin és Anna.

Lovas Bálint gazdálkodó, szakaszvezető, Öcsény. *1891, Öcsény. 1913-ban szolgált ezredünkben, majd 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz hadszíntérre került. A Doberdón és Déltirolban harcolt, majd az orosz frontra került Kirlibárhoz. Innen bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan a 28. menetszázzal ment ezredünkhöz Bukovinába. Résztvett a Waschkutz-i ütközetben, de 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 februárjában szökte tért haza. Kitüntetései: O., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Széki Ilona, gyermekei Bálint és Éva.

Lóky József gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1889, Fonyód. 1910–13-ban szolgált ezredünkben Kaposvárról

és Bileken. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de 1915 szeptember 15-én tifusszal vitték kórházba. Felépülése után 1915 márciusában ment másodízben az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 szeptember 6-án Krupiecnél megsebesült. Harmadízben 1916 februárjában vitték az orosz frontra, az Ikwa menti állásharcokhoz, majd Lopusznohoz és Batkowhoz, de 1916 augusztus 16-án másodszor is megsebesült. Felépülése után a pótlzótól ment 1917 májusában a szerb hadszíntérre, ahol mint segédmunkás teljesített a front összeomlásáig szolgálata és 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Pápai Rozália, gyermekei Ferenc, Teréz, Rozália és Erzsébet.

Lőczy János gazdálkodó, Iharos. *1892, Iharos. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz hadszíntérre is a 2. lemerbergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz harctéren a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és az üldöző-, valamint az állásharcokban 1916 június 16-ig, mikor Lopuszónál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat 1917 novemberében elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Rozália, fiai József és Sándor.

Lőrincz András gazdálkodó, Gyékényes. *1882, Gyékényes. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztusában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1914 december 13-ig, mikor megbetegedett. Felépülése után 1915 márciusában ment másodízben az orosz frontra. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 október 11-én megsebesült. Harmadízben 1917 februárjában ment a román hadszíntérre, de áprilisban betegen vitték kórházba. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Imre Julianna, gyermekei András, János és Erzsébet.

Lówy Antal a Pannónia sörgyár főtisztviselője, I. o. számvivő, Pécs. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be és ment november 1-én a II. zlj-hoz a szerbiai hadszíntérre. Innen ment 1915 májusában az olasz frontra, ahol végigküzdötte a zlj összes hadműveleteit. Harctéri szolgálata 51 hónap.

Lówy Béla kereskedő, tizedes, Pécs. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre, majd az orosz frontra. Harcolt a II. lemerbergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1915 januárjában betegen ment kór-

házba. Felépülve, ez év márciusában újból az orosz harctérre ment. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: Vas. é. k. és K. cs. k.

Luka Sándor gazdálkodó, Szöllőskislak. *1873, Szöllőskislak. Ezredünkhöz 1917 június 20-án vonult be mint népfelkelő. Kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálata, de 1918 április 18-án mint gazdálkodót felmentették. Gyermekei: Etel, Anna és Sándor. — Öccse: József, ezredünkben harcolt a világháború alatt, de a harctéren szerzett betegségében 1930-ban hősi halált halt.

Lukács Imre kereskedő és vendég-lős, Bábonymegyer. *1893, Bábonymegyer. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után október hó 18-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál, majd Sambornál. Az ezreddel került az orosz-lengyelországi harcainkhoz. Harcolt Krempánál és az ezt követő harcokban, de 1914 december hó 4-én Bukownál fogságba esett, honnan 1918 júl.-ban szökve tért haza. Felesége Keresztes Irén, gyermekei Irén és Jenő. Testvérbátyja: Ferenc a 17. h. gy.-ezred kötelékében harcolva halt hősi halált.

Lukács János gyári alkalmazott, tizedes, Budapest. *1898, Ötvöskőnyi. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetben, majd az olasz frontra került. A Mte Grappán 1918-ban megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz és ott teljesített szolgálata a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Mátés Mária, leánya Mária.

Lukács József gazdálkodó, Somogyország. *1888, Csombrád. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be és ment a szerb hadszíntérre, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban, a kárpáti harcokban és a Sary Sambor körüli ütközetekben. Itt 1914 október 21-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 június 11-én ismét az orosz harctérre vitték, ahol 1915 október haváig harcolt, mikor megbetegedett. Bevonult a pöttesthez, honnan 1916 februárjában került újból az orosz harctérre. Rövidesen betegen vitték kórházba, majd felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsátották. Felesége Póka Teréz, gyermekei Irén és Gyula.

Lukács Lajos gazdálkodó, községi bíró, örvezető, Felsőíreg. *1886, Felsőíreg. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a Turka körüli harcokban. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is. 1914 december 14-én a Pietrikow körüli harcokban megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pöttesthez, ahol 1916 március 1-én felmentették. 1917 márciusában pedig mint rokkant, végleg

leszerelt. Felesége Sperai Erzsébet gyermekei Lajos, Margit és János Testvére, János az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Lukács Lajos gazdálkodó, Nagyszokoly. *1890, Nagyszokoly. Ténylegesen 1911—13-ban szolgált Bileki zászlóaljunkban. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Innen betegen ment kórházba, majd rövidesen az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál és Sary Sambornál, majd harcolt Orosz-lengyelországban. Wienbe vezényelték, innen Reichenbergbe vonult be. Később áthelyezték a volt cs. és kir. 29. gy.-ezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntéren 24 hónapig harcolt, mikor a román frontra került. 1918-ban ismét az olasz frontra ment és a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Nagy Margit.

Lukács Mihály postaaltiszt, Kaposvár. *1899, Mosdós. 1917 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1918 januárjában az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Egyízben meg is sebesült. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Gyermekei Anna, Lenke és Magdolna.

Lukácsa János gazdálkodó, őrmester, Balatoncsehi. *1882, Balatoncsehi. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen betegen vitték kórházba, majd bevonult a pótlzójhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1916 augusztus 1-én került a román frontra Tölgyeshez és itt teljesített szolgálata a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Szolg. é. é. Felesége Nyakas Anna, gyermekei Ilona, Mária és Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Öccse Ferenc a 8. h. huszárezredben harcolt, de a román fronton 1916-ban hősi halált halt.

Lukácsi Pál gazdálkodó, Decs. *1886, Decs. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünk budapesti zászlóaljában. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus 23-án súlyos fejlődéssel megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 75%-os rokkantnak minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Kőnczöl Éva, Fia Pál.

Lusztig Márkus divatárkereskedő, őrmester, Budapest. *1889, Tolna. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1915-ben a 8. menetszáddal ment az orosz hadszíntérre a kárpáti téli csatához. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban és a Sopanow-i elmentámadásokban. Lopuszónál légnyomással vitték kórházba. 1916 végén a pótzászlóaljtól a repülőosztághoz helyezték Wiener-Neustadtba, honnan a 68. vadászpülősztáhadhoz, az olasz harctérre került. Itt érte a front összeomlása is. Ki-

üntetése: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rottenstein Gizella.

Lutor János gazdálkodó, őrmester, Csákány. *1886, Csákány. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemerbergi csatában és a visszavonulásban, de 1914 szeptember 29-én megbetegedett és kórházba került. Felépülése után 1915 szeptemberében ment másodikban az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 augusztusig, mikor hosszú frontszolgálatára való tekintettel szabadságot kaptak. Megbetegedvén kórházba szállították, majd a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton könnyűszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as i. é. Felesége Kiss Agnes, gyermekei János, Ernő, Gyula és Mária.

Maczek István fatelepi alkalmazott, Dombóvár. *1884, Nosztány. Ténylegesen 1905-ben szolgált III. zászlóaljunkban és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felépülése után 1914 végén ment az orosz harctérre, ahol résztvett 1916 elejéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor fogságba esett. 1918 elején szökve tért haza, majd az olasz hadszíntérre vezényelték. Innen került a karhatalmi zászlóalrhoz Prágába, ahol a forradalom kitörése is érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Halvachs Erzsébet, gyermekei István és Mária.

Maczó József gazdálkodó, Tab. *1899, Tab. 1917 március 10-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után ez év májusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes harcaiban az orosz, román, majd a bukovinai harctéren, majd lekerült az olasz harctérre a Piave menti csatákhoz. A Montello bevétel után a Guetto-i állomásparancsnoksághoz vezényelték. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Eizert Etel, gyermekei Mária és Etel. Edesapja Maczkó János, a 17. h. gy. ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Madár Imre gazdálkodó, szakaszvezető, Értény. *1884, Értény. 1906-ban szolgált ezredünkben, 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, de 1914 telén betegen ment kórházba. Felgyógyulása után az olasz harctérre vezényelték, de a Doberdón 1914 november 4-én megsebesült. Bevonult a pótzászlóaljhoz, hol felülvizsgálaton rokkantnak nyilvánították és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vaskó Rozália, gyermekei István és Rózi.

Magda József gazdálkodó, Hobol. *1887, Hobol. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. A Mte Grappán 1917 június 7-én súlyosan megsebesült. Fel-

épülése után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Magda Katalin, gyermekei József, Erzsébet és Zoltán. Unokája Bujtár Mária.

Magda Pál gazdálkodó, Hobol. *1877, Hobol. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben, majd az olasz frontra került és itt harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: K. cs. k. Felesége Kora Katalin, leánya Julianna, unokái Magda István és Sárika. Pénztárnoka a Hitelszövetkezetnek és tagja a ref. egyháztanácsnak.

vitéz Magyar (Maretics) Adolf gazdálkodó, őrmester, Babócsa. *1886, Babócsa. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd a II. lemerbergi csatához került. Harcolt Horozana-Wielkánál és Piaskinál, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. Itt 1914 decemberében megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd ismételt az orosz frontra került. 1915 júniusában újból megsebesült. Felépülése után az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett az összes ütközetekben. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Huzics Rozál, fia és várományosa József, leánya Anna.

Magyar (Gergula) György dohánykísáros, tizedes, Barcs. *1891, Zala (Somogy m.). 1913-ban vonult be ezredünkhöz. 2. századunk kötelékében érte a világháború kitörése. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 augusztus 17-én lekerült az olasz hadszíntérre Görzhöz. Kostanjevicénél 1916 november 16-án súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag bal lábát amputálni kellett. Szombathelyen kezelték hosszabb ideig, majd Pozsonyban a rokkantiskolában volt elhelyezve. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. érem.

vitéz Magyar (Jungling) József gazdálkodó, szakaszvezető, Szomajom. *1896, Szomajom. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be és ment kiképzése után októberben az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sopanow-i harcokban, a Lopusznó-i, Pieniaki-i és a román fronton lefolyt ütközetekben. Harcolt a rohamzászlóaljban Waschkutznál és az ezreddel került az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave menti csatákban és a Montello bevételében és a front összeomlás után az ezred maradványával tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Welck Erzsébet, fiai József és János.

Magyar József gazdálkodó, Bodrog (Hídegér puszta). *1888, Somogy-sárd. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, majd 1914 december 4-én a munkásszázadhoz osztották be. 1915 áprilisában az

olasz frontra került. A Krn hegyen teljesített szolgálatot 1916 május hó 7-ig, mikor lábfagyással kórházba vitték. Felgyógyulása után 1916 novemberében a román frontra ment, honnan betegen vitték kórházba. Hosszas gyógykezelés után bevonult az olasz harctérre, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gelencsér Bozsó Mária, gyermekei Rózi és Bözsi.

Magyar Károly m. kir. postalattiszt, szakaszvezető, Budapest. *1881, Berzence. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. A II. lemerbergi csatában szeptember 9-én esett át a tűzkeresztségen. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz és a román harctéren 43 hónapon keresztül, de 1917-ben Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kakuk Rozália, gyermekei László és Mária. Öccse: László a harctéren szerzett betegségében 1915 május 20-án hősi halált halt.

Magyar Nándor kocsifényező, Kaposvár. *1882, Kaposvár. Ezredünkben 1904–07-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Október 28-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 április 1-én térdlövéllel megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan december 14-én ment másodikban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes harcaiban az orosz, román és a bukovinai harctéren 1918 február hó 1-ig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Sipos Katalin.

Magyar Vendel gazdálkodó, Somogy-simonyi. *1879, Somogy-simonyi. Ezredünkben 1900-ban szolgált és a mozgósításkor a 19. h. gy. ezredhez vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, de 1915. évi február 9-én a kárpáti nagy téli csatában fogságba esett, honnan 1919 április 3-án tért haza és leszerelt. Felesége Nagy Katalin, gyermekei Mária, Ilona, Margit, Anna, Katalin és Irén.

Magyari János gazdálkodó, szakaszvezető, Tolna. *1889, Tolna. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment a szerbiai, majd innen az orosz hadszíntérre. Siankinál megsebesülvén, kórházba szállították. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 elejéig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor ment másodikban az orosz harctérre. A kiképzőcsoportnál teljesített szolgálatot, majd az olasz frontra került és 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Máté Anna.

Magyari (Musztács) József gazdálkodó, tizedes, Belezna. *1894, Órtilos. 1914 októberében vonult be ez-

redünkhöz és ment kiképzése után 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 12-én megsebesült. Felépülése után 1915 december 7-én ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközetében. Az ezreddel került a román, majd az olasz hadszíntérre is és a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harectéri szolgálata 52 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Balaton Julianna, gyermekei Mária, József, Imre, Erzsébet és Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Magyaróssy Péter postakézbetítő, Balatonlelle. *1888, Balatonlelle. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözoharcokban és az állásharcokban 1917 július 25-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 májusában szökve tért haza. Ez év júliusában az olasz frontra vezényelték és itt harcolt a front összeomlásáig. 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mátyás Rozália, gyermekei Irén, Antal és Zoltán.

Mailach Henrik cipőgyári üzemvezető, örvezető, Bonyhád. *1898, Bonyhád. Háborús szolgálatra 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz. Mint géppuskás nyert kiképzést. Kiképzés után a román hadszíntérre került. Résztvett a Waschkutz-i ütközetben. A román hadszíntérről került az olasz frontra a Piavehöz. A Montello elleni támadást mint a rohamzászlóalj géppuskástagja küzdötte végig, de június 23-án fogságba esett. Mint rokkant tért vissza 1920-ban. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Glaser Mária, leánya Mária. Édesatyja mint a 64-es rohamosztag tagja küzdötte végig a világháborút.

Major József gazdálkodó, Nagybajom. *1896, Nagybajom. 1916 őszén vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az összes ütközetben, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 70. gy-ezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre ment Assiagóhoz. 1918 júliusában megbetegedett és Trientben vették ápolás alá, majd innen újból az olasz frontra került, ahol beosztották tábori ezredünkhöz. Harcolt itt a Piave mentén mint géppuskás 1918 október 28-ig, mikor fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége György Dávid Julia, gyermekei József, Julia, István és Margit.

Makai (Müller) Adám közs. rendőr, Bonyhád. *1900, Bonyhád. Ezredünkhöz 1918 januárjában vonult be. Kiképzése után az olasz hadszíntérre került. Résztvett a piavei csatában és a Montello bevételében. Itt meg is sebesült. 1918 október 30-án Vittorionál fogságba esett. Kezdetben kórházban ápolták, majd Rómában, Cervignanóban és Grodóban volt internálva. 1919 november 23-án tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szeib Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Adám és József. Négy testvére harcolt a világhá-

ború alatt ezredünkben. Bátyja: Péter 1916 júniusában az orosz harctéren hősi halált halt.

Makár György gazdálkodó, Nikla. *1891, Nikla. Ezredünkhöz 1917 május 6-án vonult be háborús szolgálatra és ment ez év október havában 105. ezredünkhöz a román hadszíntérre. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz frontra a Piave menti csatákhoz. Itt is érte a front összeomlása. Harectéri szolgálata közben két ízben könnyebben meg is sebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Száviics Anna, gyermekei Sándor és József. Testvére: Mihály ezredünkben harcolva halt hősi halált.

Manhalt Antal szabómester, Budapest. *1889, Kocsola. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredünk 4. századának kötelékében ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az orosz hadszíntérre is az ezreddel ment. Harcolt a 2. lembergi csatában, résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. Ezredünkkel került az orosz lengyelországi harcokhoz is. Résztvett a krempai és a bukowai ütközetben, de 1914 december 4-én fogságba esett. Nowonikolajevszkben, Tobolskban és Omskban volt internálva, míg 1921 szeptember 1-én hazatért. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912—13-as m. k.-nek. Felesége Navratil Erzsébet, fia Gábor. — Édesapja a szerb hadszíntéren teljesített szolgálatot és rajta kívül még három fitestvére vett részt a világháborúban a különböző frontokon.

Marity Lajos gazdálkodó, Nyim. *1883, Értény (Tolna m.). 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Bug menti harcokban, de súlyos gránátnyomást kapott, melyből kifolyólag felülvizsgálaton helyi szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen teljesített Budapesten az Albrecht kórházban a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Fodor Mária, gyermekei Jenő és Alajos.

Markó István gazdálkodó, Erdőcsokonya. *1884, Erdőcsokonya. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Résztvett ezredünk harcaiban az orosz fronton a Kárpátokban, majd a kárpáti nagy téli csatában, az üldözoharcokban és állásharcainkban. Egyhuzamban megszakítás nélkül 22 hónapon keresztül vett részt ütközeteinkben 1916 július 26-ig, mikor mint birtokost és gazdálkodót közérdekből felmentették és leszerelt. Tulajdonosa a Jubileumi emlék-éremnek és a Károly csapatkeresztnek. Felesége nagyatádi Szabó Mária, gyermekei Mária és István.

Markó Ödön festékkereskedő, szakaszvezető, Budapest. 1914 július hó 28-án mint tizedes vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb harctérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel az orosz harctérre került. Itt résztvett szeptember 9-én a Horozana-Wielka-i, szeptember 11-én a Pias-

ki-i ütközetben, a nagy visszavonulásban, a Kárpátok északi lejtőjén lefolyt ellentámadásokban és a Sambor körüli harcokban. Itt 1914 október 7-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 júniusában újból az orosz hadszíntérre ment. Harcolt Dobrotornál, Krupiecnél és az Ikwa mellett Sopanownál. Később a 105. gy-ezred kötelékébe került és résztvett annak összes ütközeteiben egész a front összeomlásáig. Harectéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Testvérbátyja a 12. gy-ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

vitész Markóczy (Mohr) György ny. áll. m. kir. rendőrőrmester, tiszt-helyettes, Pécs. *1888, Jágónak. Ezredünkhöz 1909-ben vonult be tényleges szolgálatra és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment a 2. lembergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközetében 1915 június 27-ig, mikor megsebesült. Rövidesen önként jelentkezett harectéri szolgálatra és ment 1915 augusztusában az orosz frontra. 1916-ban 105-ös ezredünkhöz helyezték, melynek kötelékében a román frontra került. Innen a 179. dandárhoz vezényelték, melynek kötelékében mint tábori csendőr teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben, majd 3 éven keresztül a m. kir. államrendőrségnél. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é. kétszer, Kor. ez. é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., X. é. szolg. k. Felesége Kovács Mária, gyermekei Mária és György.

vitész Markos Mihály igazgató-tanító, szakaszvezető, Ozora. *1889, Magyaratád. Ezredünkben 1911-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban Turkánál, majd pedig Sambornál. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában is. 1915 áprilisában megsebesült és súlyos sebével fogságba esett. Moszkvában és Krasznnojarszkban volt internálva, honnan mint csererokkant 1916 május havában tért haza. Tulajdonosa az I. o. vitéségi éremnek, K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Marosi Sándor nyug. útkaparó, örvezető, Mezőcsokonya. *1877, Mezőcsokonya. Ezredünkben 1898—1901-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor a 19. népf. gy. ezredhez vonult be háborús szolgálatra. A nagymegyeri fogolytáborban teljesített őrszolgálatot 1916 márciusáig, mikor az olasz hadszíntérre ment Assiagóhoz. Itt harcolt a front összeomlásáig. 1918 novemberében szerelt le Kaposvárott. Felesége Barta Katalin, fia Sándor.

Mart János gazdálkodó, Somogy-szil. *1889, Somogy-szil. Ezredünkben 1911-ben szolgált. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a 2. lembergi esa-

tában Horozana-Wielkánál, majd a Kárpátokban Turkánál és Sambornál. Az ezreddel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz is, majd résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremchán, de 1915 április 11-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után mint katonai szolgálatra alkalmatlant tartósan szabadságolták. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Schmidt Katalin, gyermekei Henrik, Katalin és Erzsébet.

Martin János kovácsmester, őrzvezető, Kurd. *1894, Csibrák. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett összes ütközeteinkben, majd harcolt az üldözőharcokban, de 1915 júniusában megsebesült. Felépülése után ismét az orosz frontra került, de felmentették a katonai szolgálat alól. 1917-ben újból bevonult és Zág-rába vezényelték, ahol az ottani vasgyárban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Gubiczi Katalin, leánya Katalin.

Marton János gazdálkodó, szakaszvezető, Somogysámszon. *1888, Somogysámszon. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lebergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 3-án Siankinál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 október 21-én az Ikwa menti állásharcokhoz került. Résztvett a sopianowi ütközetben és harcolt Lopusznónál, de 1916 június 21-én ismét megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1918 február 10-én az olasz frontra vezényelték. Innen áprilisban került a pótzászlóaljhoz, majd 1918 május 1-én mint gazdálkodót felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. é. Felesége Géczy Rozália, gyermekei János, Mária és Sarolta.

Marton Lajos gazdálkodó, Hollád. *1900, Hollád. Ezredünkhöz 1918 februárjában vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. 1921–22-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nógrádi Erzsébet, gyermekei Ilona és György.

Marton Viktor gazdálkodó, tizedes, Hollád. *1895, Hollád. Ezredünkhöz 1915 szeptemberében vonult be és ment kiképzése után 1916 január elején az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa menti állásharcokban, ez év márciusában áthelyezték a volt cs. és kir. 5. gy-ezredhez. Ezen ezred kötelékében mint a rohamcsapat tagja harcolt számos ütközetben az orosz, majd 1917 május 1-től az olasz hadszíntéren. 1918 április 10-én ezredével a nyugati hadszíntérre ment és itt érte a front összeomlása. 1918 decemberében sze-

relt le. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gombóc Ágnes, fia Ernő.

Matán István gazdálkodó, Ötvöskönyi. *1899, Somogyvisonta. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a hadkiegészítő parancsnokságnál, majd a pótzászlóaljnál nyert beosztást a forradalom kitöréséig. Felesége Takács Julianna, gyermekei Géza, Matild és Erzsébet.

Matisa József házfelügyelő, Pécs. 1918 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz és ment október 26-án az orosz hadszíntérre. Orosz-Lengyelországban 1914 december 4-én súlyos sebesülten fogságba esett, honnan 1921 szeptember 12-én tért haza. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

Matus Ferenc gazdálkodó, Kaposzentjakab. *1879, Kaposzentjakab. 1900-ban szolgált a volt cs. és kir. 10. huszárezredben és 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1916 március 10-én ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 október 10-ig vett részt ezredünk összes ütközeteiben, mikor szabadságolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sovány Rozália, gyermekei Ferenc, József, Gyula, Jenő, Imre, Anna és Margit. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Matusk István asztalosmester, őrzvezető, Somogyszentpál. Ténylegesen 1911–13-ban szolgált és 1914 július 20-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre, de Sabácnál 1914 augusztus 14-én súlyosan megsebesült. Hosszu ideig gyógykezelték, majd 1917-ben bevonult, de ez év szeptemberében mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Berta Rozália, gyermekei Ilona, László és Magdolna. Testvére: János ezredünk kötelékében harcolt, de a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Mayer Lipót, a Fonciére Biztosító Részv.-társ. tisztviselője, Kaposvár. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigharcolva 1915 április végén megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Breuer Ilona.

Mazzag János gazdálkodó, Nagyszakácsi. Ezredünkben 1911-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerb hadszíntérre, de november 20-án megbetegedett. Felépülve, 1915 decemberében került tábori ezredünkhöz az orosz harctérre, ahol résztvett az összes ütközetekben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 március 1-én szökve tért haza. 1918 májusában mint gazdát felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kaposi Erzsébet, gyermekei János és Matild.

Máj Gáspár gazdálkodó, tizedes, Értény. *1888, Értény. Ezredünkben 1913-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Harcolt a II. lebergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. Innen sebesülten került kórházi ápolás alá. Hosszas ápolás után bevonult, de felülvizsgálaton elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Völgyi Erzsébet, gyermekei Gáspár, István, Simon és József. Testvére: Péter hősi halált halt.

Máj Henrik gazdálkodó, őrzvezető, Nagycsepely. *1885, Kötse. 1906–09-ben szolgált ténylegesen ezredünk bileki zászlóaljában és mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1914 szeptember hó 1-én ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál, majd ezredünkkel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz. Itt 1914 november 24-én Prusitzkonál súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ubrik Margit, gyermekei Margit és István.

Mános János gazdálkodó, vendég-lős, Somogyszil. Született 1893. Ezredünkhöz 1914 augusztus 28-án vonult be és ment kiképzése után a kárpáti harcokhoz. Résztvett ezredünk harcában Krempánál, Janownál, majd Bukovánál. Ezredünkkel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremchán, de lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulása után a Bug-menti harcokhoz került, majd harcolt Sopianownál, Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román frontra is Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. Lekeült ezredünk kötelékében az olasz harctérre is a Piave-menti csatához, de innen 42 hónapi frontszolgálat után mint pihenésre szoruló a pótzászlóaljhoz vezényelték, majd innen került Budapestre a karhatalmi zászlóaljhoz, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Csapó Eszter.

Márkus Ferenc gazdálkodó, Boronka. *1885, Boronka. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be. Kiképzése után 1915 áprilisában kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben 1915 június hó 15-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulva 1915 októberében újból az orosz frontra ment, ahol 1916 októberéig harcolt, de megbetegedett és kórházba szállították. Innen bevonult a pótesthez, majd 1917 március 1-én az olasz harctérre vezényelték. Itt volt 1917 szeptember 17-ig, mikor idegbánulással vitték kórházba. Mint 100%-os rokkantat szabadságolták. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gál Mária, gyermekei János és Ferenc.

Márkus József felső, gazdálkodó, Boronka. *1895, Boronka. Ezredünk-

höz 1915 május 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ez év júniusában kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett a Krupiec-i és Sopotow-i ütközetben, valamint a Pieniaki körüli harcokban 1917 júniusáig. Ekkor betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Örkénybe vezényelték géppuskástanfolyamra. Ennek elvégzése után a pottestnél mint kiképző működött és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Szolg. é. Nemzeti hadseregben is. Felesége Károly Anna, gyermekei Ernő és Irma.

Márkus Sándor gazdálkodó, tizedes, Erdősokonya. *1898, Erdősokonya. Ezredünkhöz 1916 május hó 29-én vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Lopusznó és Pieniaki körüli harcokban, majd lekerült a román hadszíntérre, ahol ezredünk összes hadműveleteit végigküzdötte. Az ezreddel ment az olasz frontra is. Harcolt a Piave mentén és a Montello bevételénél, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. nek. Felesége Domján Julianna, gyermekei Piroška és Sándor. Jelenleg elnöke a Tejszövetkezetnek, tagja a ref. egyháztanácsnak, községi képviselőtestületi póttag és választmányi tagja a vármegyei lótenyészítő egyesületnek.

Márton János gazdálkodó, Mesztergyő. *1886, Mesztergyő. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be és ment májusban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 július végéig, mikor tifusszal szállították kórházba. Felgyógyulva 1916 februárjában ment másodízben az orosz harctérre, ahol 1916 december 8-ig harcolt. Ekkor megsebesült. Kórházi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Haidu Teréz, gyermekei Ilona és Ferenc.

Márton Vendel gazdálkodó, örvezető, Szakály. *1893, Szakály. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a Turka és Sianki körüli harcokban, majd harcolt Sopotownál, Pieniakinál megsebesült. Felgyógyulva Tölgyeshez került, majd az ezreddel az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti harcokban, a Montello bevételében és az ezred maradványaival hazatért. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kemény Mária.

Máté Jenő kereskedő, örvezető, Kaposvár. 1912-ben szolgált ténylegesen. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabánán esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett itt a horozana-wielkai és piaskii ütközetben, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Innen betegen ment kórházba. Másodszor a 12. menetszázad ment az orosz harctérre Kamionkához, majd Dobrotvorhoz és Krupiechez. Az Ikwától betegen vitték kórházba 1915 végén. Felgyó-

gyulva 1917 novemberében ment az olasz harctérre. Itt áthelyezték a 4-es tartalékkórházhoz, majd Besztercebányára vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése.

Máté János gazdálkodó, Nagysepelely. *1884, Nagysepelely. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabánán esett át a tűzkeresztségen. Innen betegen vitték kórházba, majd felépülve a pótzászlóaljtól ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de 1916 július 2-án egy ellenséges támadásnál haslövés következtében hősi halált halt. Debina községben van eltemetve és így idegen hant alatt alussza örök álmát. Felesége Dánkházi Lidia és leánya Lidia gyászolják és foglalják imájukba. Igaz bajtársi szeretettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk e lapjain és örökítjük meg emlékét az utókor számára, hisz a legtöbbit, életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Máté József gazdálkodó, Magyar-egres. *1889, Csörnyepusztá (Somogy m.) Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után április 9-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban. 1915 július 30-án a Bug folyó mentén fejlődéssel súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkantnak minősítették. 1916 február 21-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Nagy Rozália, gyermekei Lajos és József.

Máté József gazdálkodó, Bata-szék. *1887, Bata. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásszázzaddal ment a szerbiai hadszíntérre, melynek kötelékében 1916 februárig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult pótzászlóaljunkhoz, honnan az orosz frontra került. Harcolt állásharcainkban, de Pieniakinál 1916 augusztus 5-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál közérdekből felmentették. Felesége Kasza Mária, gyermekei Erzsébet, Mária, János és József.

Máté Péter OTI pénzbeszedő, Kaposvár. *1889, Szomajom. 1910–13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, de itt 1914 november 25-én megsebesült. Felépülve 1915 augusztus 4-én ment újból az orosz frontra, ahol harcolt az üldözőharcokban és az állásharcokban, 1916 július 21-én újból megsebesült és sebesülten fogságba esett, honnan 1918 februárban szökve tért haza. Mint segédszolgálatos a pótzászlóaljnál szolgált a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Mati Mária. — Öccse: József ezredünk kötelékében az olasz fronton halt hősi halált.

Máté Vendel gazdálkodó, Ráksi. *1886, Ráksi. Ezredünkben 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én vonult

be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában csapattestével az olasz frontra került. Végigküzdötte 1918 július 9-ig az összes hadműveleteket, mikor mint gazdát felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Szolg. é. Felesége Németh Teréz, gyermekei Vendel és Mária. — Testvérébátyja: György a 19. h. gy-ezredben harcolva 1915 júliusában a Doberdón ellenséges golyótól találva hősi halált halt.

Máthé János m. kir. mértékhitel-lesítő alkalmazott, törzsörmeister, Kaposvár. *1887, Beleg. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a sabáci harcokhoz, majd az ezreddel ment a 2. lemergi csatához az orosz hadszíntérre. Negyvenhárom hónapon keresztül harcolt ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren, közben két ízben megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Szalay Regina, 6 gyermek atyja. — Testvére: György a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Mátés József gazdálkodó, örvezető, Szomajom. *1892, Szomajom. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment októberben az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 májusában megbetegedett, de ez év októberében újból a frontra került. Harcolt az orosz, román és olasz hadszíntéren ezredünk összes harcaiban. 1918 június 16-án súlyosan megsebesült. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é. háromszor, K. cs. k., Seb. é. Felesége Barta Julianna, fiai József és Lajos.

Mátrai János asztalosmester, Kaposvár. *1889, Kaposvár. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Mint szakmunkást baraképítésekhez vezényelték, ahol mint munkavezető teljesített szolgálatot 1917 közepéig, mikor felülvizsgálaton elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Antal Mária, leánya Katka.

Medvéssy Rezső borbély, Inke. *1894, Zalaegerszeg. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment novemberben az orosz hadszíntérre. Hatodik századunk kötelékében résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, de 1915 januárjában betegen ment kórházba. 1915 júniusában került újból az orosz harctérre, ahol 1916 június hó 16-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de ekkor Lopusznónál fogságba esett, honnan 1918 november 1-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Maier Ilona, fia Károly. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Meggyesi János gazdálkodó, tizedes, Kereki. *1885, Balatonszársz. 1908–11-ben szolgált ezredünk bileki zászlóaljában és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabánán esett át a tűz-

keresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a tábori csendőrséghez. Kilenc hónapig teljesített itt szolgálatot, mikor visszahelyezték ezredünkhöz. A román frontra került Békáshoz, majd lekerült az olasz hadszíntérre a Mte Tombára. Itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Krezinger Teréz, gyermekei István és Mária.

Meixner András kereskedő és gazdálkodó, Somogyuszil. *1896, Somogyuszil. Ezredünkhöz 1915 július 30-án vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 október 12-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa mentén a sopanowi ütközetben, majd harcolt állásarcainkban Lopusznónál, Batkownál és Pieniakinál. Az ezreddel került a román frontra is, de 1916 augusztus 28-án fogságba esett, honnan 1918 áprilisában tért Galacon keresztül haza. Lekerült az olasz hadszíntérre, majd ismét a román frontra és itt érte a front összeomlása. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége Pentaller Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Katalin, István és Ilonka.

Melicz György gazdálkodó, közs. bíró, érveztető, Tarany. *1882, Tarany. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd ezredünkkel az orosz frontra került. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 10-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen ment másodikban is az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de Krukieneceknél másodikban is megsebesült. Harmadikban a lopusznói harcokhoz került, majd harcolt Batkownál és a román fronton Tölgyesnél. Ezredünkkel ment Bukovinába Waschkutzhoz is, de itt 1917 október 6-án sebesült fogságba esett, honnan 1918 májusában szökve tért haza. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vida Anna, gyermekei György és Anna.

Menecsi János hadirokkant, borbély, szakaszvezető, Kuntelep. *1891, Somogyvisnye. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt itt 1916 közepéig, mikor mint géppuskást az olasz frontra vezényelték. A Wipach völgyében 1916 szeptember 24-én súlyosan megsebesült, mely sebesülése következtében szemvilágát veszítette. Hosszas gyógykezelés után mint 100%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Back Anna, gyermekei Mária férj. Zekli Lajosné és Teréz. Unokája Jekli Ilonka. — Apósa: Back József résztvett a boszniai okkupációban. Sógora: Back Péter az orosz fronton hősi halált halt.

Merkli József gazdálkodó, Tolna. *1885, Tolna. Ezredünkben 1906-ban szolgált ténylegesen és 1914 július

27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt még a román és az olasz fronton és egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Müller Mária, fia János, neveltfia Máté József.

Merkler János gazdálkodó, Kőröshegy. *1885, Kőröshegy. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Harcolt Sabácnál és az ezt követő harcokban. Ezredünkkel került az orosz harctérre a 2. lemerbergi csatához. Egyhuzamban megszakitás nélkül 52 hónapon keresztül harcolt ezredünk összes ütközeteiben az összes frontokon, állandóan az első vonalban. Egyike volt azoknak, akik tábori ezredünkkel indultak az első ütközetbe és a front összeomlása után az ezred maradványaival tértek haza. Kitüntetései: O., Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Rajeci Teréz, gyermekei Margit és Mária.

Mernyei János gazdálkodó, tizedes, Somogyvár. *1889, Somogyvár. Ezredünk bileki zászlóaljában szolgált 1910—13-ban ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel került orosz-lengyelországi harcainkhoz is, de 1914 november 20-án Krempánál fogságba esett, honnan 1918 szeptemberében szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lelkes Erzsébet, gyermekei Margit, János és Erzsébet. — Fivére: József a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Mernyei (Meer) József m. kir. I. o. postaaltiszt, Szekszárd. *1883, Szekszárd. Mint tényleges állománybeli 1904—07-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, majd a kárpáti harcokban, de 1914 október 26-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 május 10-én a tábori postához helyezték és itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Kor. vas é. k., K. cs. k. Felesége Taksony Katalin, gyermekei Katalin, Róza, Mária, Károly, József és Imre.

Meskula János gazdálkodó, érveztető, Magyaregres. *1884, Geszti (Somogy m.) Ténylegesen 1906-ban szolgált és mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A szerb frontra ment, majd az orosz hadszíntérre. Október 1-én betegen vitték kórházba. Rövidesen Orosz-Lengyelországba került az ottani harcokhoz. Innen az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 13-án Fenyvesvölgynél egy roham alkalmával hasbaszúrták. Felgyógyulva a póttestől került ki 1915 augusztus 15-én az orosz harctérre. Résztvett a sopanowi harcokban. Ezekután a román harctérre került, végül az olasz frontra. Itt

küzdött a Piave mentén és a Montello bevételénél. Frontszolgálatra 41 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Rozália, fia Gyula.

Meskula János ifj., gazdálkodó, Geszti. *1897, Geszti. Ezredünkhöz 1917-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a romániai hadszíntérre került. Résztvett az ezred összes hadműveleteiben. Gránátlegnyomással szállították kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan rövidesen az olasz frontra vezényelték. Résztvett a Piave-menti ütközetekben és a Montello elleni támadásban. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Buzsáki Anna, leánya Mariska.

Mezriczky Pál gazdálkodó, őrmester, Lengyeltóti. *1877, Lengyeltóti. 1899—1902-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 30-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került és több megszakitással a háború végéig teljesített frontszolgálatot. 1916 június havában a raranec-toporuci harcokban vállövessel megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Ezredtulajdonosunk Albrecht főherceg szobrának wieni leleplezésén ezredünk díszszázadában mint szakaszvezető vett részt és külön királyi elismerésben részesült. Felesége Rédl Róza, fia Károly.

Mérey József gazdálkodó, községi bíró, Koppányszántó. *1886, Koppányszántó. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen került az orosz hadszíntérre, ahol súlyosan megsebesült. Felépülése után 1918-ban az olasz frontra vitték, ahol ismét súlyosan megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Sima Teréz. — Sógora: Sima Barna orosz fogságban halt hősi halált.

Mészáros Antal irodatiszt, Szekszárd. *1890, Bátaszék. 1914 július hó 27-én vonult be ezredünkhöz és ment szeptember 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti, valamint a Sambor és Turka körüli harcokban. 1914 október 13-án megsebesült. Felgyógyulása után a szerbiai hadszíntérre került, ahol a batajnicei vasútépítésnél volt beosztva. Felesége Gyorsok Mária, gyermekei Mária és Erzsébet. — Sógora: Gyorsok Ferenc ezredünk kötelékében mint szakaszvezető harcolt, de 1916 októberében Bukovinában hősi halált halt.

Mészárovcics Sándor kovácsmester, Balatonszárszó. *1893, Balatonszárszó. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborús szolgálatra és ment mint géppuskás 1914 novemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 13-án Jablonkitól lábfagyással vitték kórházba. Felépülése után ez év augusztusában került másodikban az orosz harctérre. Résztvett a krupieci és sopanowi ütközetben, majd harcolt Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román

frontra is Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. 1917 október 6-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918 elején az olasz hadszíntérre került. Résztvett a Piave menti csatákban, a Montello bevételében, de sebesülten fogságba került, honnan 1919 november 26-án tért haza. Kitüntetései: O₂ Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lajos Erzsébet, gyermekei Géza és Erzsébet.

Mészner István id., gazdálkodó, Büssü. *1884, Somodor. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Itt nyert kiképzést és ment kiképzése után 1916 februárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 végéig, mikor a román frontra került. Harcolt Békásnál, majd innen az olasz frontra vezényelték. A Mte Grappán harcolt, de láblövéllel megsebesült. Felépülése után a francia hadszíntérre vitték, ahol öt hónapon keresztül teljesített szolgálatot, de a front összeomlása után hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Tar Erzsébet, gyermekei Lajos és Erzsébet.

Mihalovits János műbútorasztalosmester, tizedes, Kaposvár. *1893, Kaposvár. 1915 decemberében vonult be ezredünkhöz. 1916 júniusában 105. ezr.-höz ment az orosz. majd innen a román hadszíntérre. Résztvett ezrede összes hadműveleteiben, majd az ezreddel került az olasz frontra is, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: O₂ Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é.

Mihály József gazdálkodó, Látvány. *1899, Látvány. Ezredünkhöz 1917 március 10-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd mint gazdát 1917 júniusában felmentették. Felesége Varga Lidia, fiai József és Béla. 1920–21-ben szolgált a nemzeti hadseregben.

Miholics József téglagyári égető, Kaposvár. *1886, Kaposvár. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren egyhuzamban 50 hónapon keresztül, de 1918 október 27-én sebesülten fogságba esett, honnan 1919 májusában tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Seb. éremnek. Felesége Zsuhár Anna, gyermekei Anna és László.

Mike Sándor gazdálkodó, tizedes, Patca. *1892, Patca. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre ment, majd az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 július 14-ig, mikor Dobrotwornál megsebesült. Felépülése után ment 1915 decemberében újból az orosz frontra, de 1916 január 27-én súlyosan sebesülve szállították kórházba. Ez év júniusában vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig mint kiképző teljesített szolgálatot. Felesége Zsobra Katalin, gyermekei Lidi, Sándor és János.

Miklai Ferenc gazdálkodó, községi bíró, szakaszvezető, Szabadi. *1883, Szabadi. Ezredünkben 1904–07-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment a tábori ezreddelel a szerb hadszíntérre. Az ezreddelel került az orosz frontra is, de szeptember 11-én a Piaski erdőben megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be és ment 1916 elején ismét az orosz frontra, majd a román harctérre, innen lekerült ezredünkkel az olasz hadszíntérre. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Szébenyi Anna, gyermekei Ferenc, Gábor és Mária. — Testvérbátyja Ágoston 1917-ben a román hadszíntéren hősi halált halt.

Miklós József gazdálkodó, Ozora. *1896, Ozora. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, orosz lengyelországi ütközeteinkben, a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcokban. Pieniaकिनál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol segédszolgálatosnak minősítették és mint ilyen Prágában szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 20 hónap. Felesége Rajna Magdolna, gyermekei István és József.

Mikó Imre gazdálkodó, Hobol. *1899, Hobol. Ezredünkhöz 1917-ben vonult be és ment kiképzése után a szerbiai hadszíntérre. A hadtápterületen teljesített egy távbeszélőosztagnál szolgálatot a front összeomlásáig. Felesége Kóra Mária, gyermekei János, Vilma és Sándor. — Édesatyja: néhai Mikó János az orosz harctéren szerzett betegségében halt hősi halált.

Milkovics Ferenc gazdálkodó, tizedes, Somogyárd. *1883, Somogyárd. Ezredünkben 1904–07-ben szolgált ténylegesen. A mozgósítás első napján jelentkezett háborús szolgálatra. Kezdetben kiképző szolgálatot teljesített, majd 1915 január 15-én kikerült az orosz hadszíntérre és vett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1915 júliusában került ki másodízben az orosz, majd a román és végül az olasz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben júl. 18-ig és a piavei átkelésnél fogságba esett. 1920 november havában tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Borbála, gyermekei Ferenc és László.

Minárovits Aladár kereskedő, őrmester, Pécs. *1897, Bihartorda. Őnként vonult be ezredünkhöz 1915-ben és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k.

Minárovits Ernő m. kir. számvivő, tiszthelyettes, Pécs. Ezredünkhöz 1909-ben vonult be tényleges szolgálatra. 1913-ban felvettette magát a hivatásos altisztek állományába. A világháború kitörésekor tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddelel az orosz frontra. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 végéig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen ment 1917 júniusában a román

harctérre, ahol 105-ös ezredünk kötelékébe került, majd innen vezényelték a 72. hadosztályparancsnokságához. A forradalom kitörése Gyergyószentmiklóson érte. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Kor. ar. é. k. a vit. é. szalagján, Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k., H. e. é., 1912–13-as m. k., XX. é. sz. k.

Miseta Lajos gazdálkodó, Buzsák. *1894, Buzsák. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 január 5-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án súlyos fagyással vitték kórházba. Másodízben 1915 augusztus 5-én ment az orosz frontra, ahol résztvett az üldözőharcokban Krupiecnél, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Dörnyei Anna, gyermekei Anna, Ferenc és Lajos.

Miskecz János gazdálkodó, községi bíró, Drávata mási. *1893, Drávata mási. Ezredünkhöz 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Résztvett ezredünk kárpáti, Sambor körüli és orosz lengyelországi harciban, de 1914 végén súlyosan megsebesült és sebesülten fogságba esett. A fogságból megszökött és 1917 elején hazatért. Bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz frontra vezényelték. Harcolt a Piave mentén és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Bedő Katalin, leánya Ilonka.

Mittermayer Adolf kereskedő, I. o. számvivő, Tevel. *1890, Tevel. Ténylegesen 1911-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 17-én vonult be és a M. A. A. 6/44. kötelékében ment augusztus 14-én a szerbiai hadszíntérre. Loznicától került Mitrovicára. 1915 februárjában áthelyezték a 4. bosnyák ezredhez, majd a B. H. 4. ezred 5. zászlóaljával 1915 június 5-én az olasz hadszíntérre került Görzhöz. Görz kiürítése után Gradiskára vonult. 1917-ben újból lekerült az Isonzóhoz. Végigküzdötte az Isonzó-csatákat és a piavei offenzívát. Kitüntetései: Kor. ez. é. k., Br. vit. é., K. cs. k.

Molnár Géza asztalosmester, Gyulaj. *1884, Gyulaj. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, de Sabácnál megbetegedett. Kórházi kezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Innen ment 1915 júliusában másodízben az orosz frontra. Harcolt Krupiecnél, Sopanownál, Lopusznónál, Pieniakinál és a román fronton Tölgyesnél. Az ezreddelel ment Bukovinába is. Harcolt itt a waschkutzi ütközetben. Az ezreddelel ment az olasz harctérre a Piave menti csatához. A Montello bevételé után az ezt követő harcokat küzdötte végig és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rády Ilona.

Molnár Ferenc ny. Máv. üz. altiszt, Szöllőskislak. *1885, Szöllőskislak. Ténylegesen 1906–09-ben szol-

gált ezredünkben, de a világháború alatt hivatalból felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Horváth Mária, gyermekei Ferenc és Mária.

Molnár Ferenc gazdálkodó, Buzsák. *1894, Buzsák. Háborús szolgálatra 1914 október 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 január 5-én került az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli esetében, de 1915 március 12-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 2 évre szabadságolták, majd 1917 júliusában bevonulván Budapestre, végül Resicabányára vezényelték segédszolgálatra. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Tomitz Anna, leánya Rozália.

Molnár Ferenc kőművesmester, Mesztegyő. *1891, Mesztegyő. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be Bilekre. A világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi esetében, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 októberében megbetegedett. Felgyógyulva a kárpáti nagy téli esetához ment. de 1915 április 1-én a Polonina-Witlinskán fogságba esett. 1919 április 15-én tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vadál Anna, gyermekei Ferenc, Rozália és József. — Testvére: József ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Molnár Imre kovácsmester, tizedes, Somogyfajsz. *1898, Balatonmogyoród. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben Tölgyesenél, majd az ezt követő ütközetekben, de 1917 január 1-én egy ére felmentették. 1918 január 1-én ismét bevonult és ment márciusban az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave mentén, a Montello bevételénél és az ezt követő harcokban és a front összeomlása után hazatért és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bereczk Anna, leánya Anna.

Molnár Imre cipésmester, őrző, Kadarkút. *1885, Szabós. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után utásztanfolyamra vezényelték, majd júniusban az orosz hadszíntérre ment. Harcolt Krupiecnél, Sopanownál, Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába. 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 máj-ban szökve tért haza. Harctéri szolgálata 32 hónap. Felesége Stradl Erzsébet, gyermekei Vilma és Imre.

Molnár István gazdálkodó. Hobol. *1893, Hobol. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett itt az összes ütközetekben, majd lekerül az olasz harctérre, de 1918 június 10-én a Mte Grappán megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csokona Katalin, leányai Etel és Erzsébet. Tagja a községi képviselőtestületnek, elnöke az erdőbirtokosságnak, tanács-

tagja a ref. egyházközségnek és a Hitelszövetkezet felügyelőbizottsági tagja.

Molnár István borbély- és fodrászmester, Bares. Ezredünkben 1898—1901-ben szolgált ténylegesen a 6. század kötelékében. 1914 július 28-án a m. kir. 19. népf. gy.-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. 1916 augusztusában lekerült az olasz hadszíntérre. Az Isonzó-csatákat a Doberdón küzdötte végig, majd Dél-Tirolba került. Tíz hónapon keresztül harcolt itt, mikor áthelyezték a román hadszíntérre. 1916 októberében román fogságba került, honnan 1918 júniusában tért haza. 1918 július 1-től 1919 április 3-ig mint esendő teljesített Bareson szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Brodits Julianna, gyermekei István, József, Erzsébet és Ilonka.

Molnár István terménykereskedő és sütőmester, I. o. főszámvivő, Sümeg. *1889, Sümeg. Háborús szolgálatra mozgósításkor vonult be ezredünkhöz. Résztvett a szerb, orosz és olasz hadszíntéren ezredünk hadműveleteiben. 1916-ban megsebesült. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Kor. ez. é. k., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Boldiczky Anna. Két gyermek atyja. — Apósa: Boldiczky Kálmán a világháborúban hősi halált halt.

K. Molnár István gazdálkodó, szakaszvezető, Felsőnyék. *1894, Felsőnyék. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment az orosz hadszíntérre. 1915 december 19-én Sopanownál megsebesült. Felgyógyulása után a román harctérre került, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatákban és az összeomlásokor az ezred maradványaival hazatért. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Rozália, gyermekei Margit és Mária.

Molnár István urasági inas, tizedes, Somogyfajsz. *1893, Pamuk. Ezredünkhöz 1914 október 15-én vonult be és ment december 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, a kárpáti nagy téli esetében és az üldöző harcokban. 1915 május 10-én megsebesült. Másodízben 1915 augusztus 3-án került az orosz frontra, de Lopusznónál 1916 július 18-án újból megsebesült. Harmadízben mint géppuskás került a román, majd az olasz harctérre és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Molnár István ny. Máv. előljáró, őrmester, Dombóvár. *1887, Dombóvár. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor a korneuburgi vasúti ezredhez vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került Kowel környékére, majd 1915 decemberében a szerb frontra, honnan ismét az orosz harctérre ment. 1916-ban egy vasútépítőosztaggal Prelinán állomásozott. Kitüntetései: Kor. vas. é. k. a vit. é. szalagján, 1908-as jub. e. é. Felesége Galló Teréz. 1905-ben lépett a Máv. szolgálatába, ahol 1920-ig teljesített szolgálatot, mikor nyugalomba vonult.

Molnár István városi altiszt, Kaposvár. *1896, Kaposújlak. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz Kaposvárra, majd Reichenbergbe. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az ezred összes hadműveleteiben 1916 júliusáig, mikor felmentették. 1917 novemberében újból bevonult és ment az orosz hadszíntérre, ahol súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnak. Felesége Kupi Mária, leánya Irén.

Molnár István fogházőr, tizedes, Kaposvár. *1898, Kaposkeresztúr. Háborús szolgálatra 1916 május hó 29-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után a román hadszíntérre ment, ahol résztvett az ezred összes hadműveleteiben 1918 január végéig, mikor a 105. gy.-ezred kötelékében az olasz frontra került. Itt a Mte Peticán megsérült. A tábori kórházban gyógykezelték és rövidesen visszavert a frontra. Az összeomlás is itt érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Gyermeke Margit.

Molnár János asztalosmester, Szakály. *1896, Szakály. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be. Kiképzése után az orosz harctérre ment. Résztvett a sopanowi harcokban. Harcolt Lopusznónál is, de 1916 július 21-én fogságba esett. Megfordult Szibéria számos fogolytáborában, de 1917 december végén szökve hazatért. Bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan 1918 májusában áthelyezték a vasúti ezredhez Korneuburgba. Innen vezényelték az orosz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. 1918 novemberében leszerelt, de szolgált 1919—20-ban a nemzeti hadseregben is.

Molnár József, a M. T. I. portása, Budapest. *1892, Somogyvár. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be és ment 1914 október 7-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a Turka és Sary-Sambor körüli harcokban, majd az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba, de megbetegedett. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment másodízben 1915 márciusában a kárpáti nagy téli esetához. Harcolt Jablonkinál és a Czeremhán, de innen lábfagyással vitték kórházba. Harmadízben az Ikwa-menti harcokhoz került. Résztvett a sopanowi ellentámadásban, majd harcolt Lopusznónál. 1916 közepén 105-ös ezredünkhöz osztották be, melynek kötelékében Békásnál küzdött. Innen visszakerült ezredünkhöz és ment Bukovinába Waschkutzhöz, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre került. Résztvett itt a Piave-menti esetében, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Kornics Julianna, fia Ferenc.

Molnár József bádogosmester, őrző, Nagyatád. *1893, Nagyatád. 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Mint tüzér vett részt a szerbiai offenzívában és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1917-ben

mint rokkantat fegyvernélküli szolgálatra osztották be. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szakmáját Nagyatádon tanulta. 1933-ban vette át édesatyja néhai Molnár Ignác üzletét. Édesatyja ezredünkben mint őrzető teljesített a világháború alatt frontszolgálatot.

Molnár József gazdálkodó, tizedes, Rinyahosszúfalu. *1895, Somogy-szob. Háborús szolgálatra 1914 aug. 20-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett 47 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren, állandóan az első vonalban küzdve. 1915-ben az orosz fronton egy ízben megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fodor Julianna, fia József.

G. Molnár József gazdálkodó Nagyszokoly. *1886, Nagyszokoly. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 elejéig, mikor az olasz frontra került, de megsebesült és 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Gulyás Rózsa, fia Géza.

Molnár József gazdálkodó, Magyaratád. *1894, Kaposmérő. Ezredünkhöz 1914 október 1-én vonult be és ment december 31-én az orosz-lengyelországi harcokhoz. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában is. 1915 márciusában Jablonkinál súlyosan megsebesült. Hosszú ideig gyógykezelték, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat elboesátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Biró Rozália, leánya Mária.

Molnár József gazdálkodó, őrzető, Felsőireg. *1892, Tamási. A világháború kitérése tényleges állományban érte. A zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre. Itt megsebesült. Felgyógyulva az orosz frontra került a Bug-menti harcokhoz, ahol ismét megsebesült. Rövidesen újból az orosz harctérre került, de 1916-ban harmadszor is megsebesült. Felgyógyulása után a pöttestől ment a román, majd az olasz frontra és itt volt a front összeomlásáig. Hareteri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kostyál Hermina, gyermekei Jolán és Ilonka, valamint hadjárva fogadott fia Bolla János. — Feleségének első férje: Bolla János ezredünkben harcolva az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Molnár Károly vendéglős, Balatonendréd. *1884, Balatonendréd. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a munkásosztagnál nyert beosztást. Ennek kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1914 november végéig, mikor megbetegedett és kórházba szállították. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 július havában az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a Bug-menti harcokban, a krupieci ütközetben és harcolt az Ikwa mentén. Itt az ezredtörzshöz nyert beosztást és 1918 március 1-ig résztvett az orosz és a román harctéren ezredünk összes hadművele-

teiben. Ekkor betegen vitték kórházba. Felépülve a pótzászlóaljjal mint rokkantat bizonytalan időre szabadságolták. Jelenleg 33%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Nagy Teréz, gyermekei Károly, Imre és Gyula.

† **Molnár Lajos** gazdálkodó, szakaszvezető, Jut. *1873, Jut. 1895—97-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1915 március 27-én jelentkezett a székesfehérvári 17. népf. gy. ezrednél. Montenegróba vezényelték és innen került a román harctérre. Az első román támadásnál fogságba esett, de súlyos tifuszbeteg állapot nélkül maradván, a fogságban hősi halált halt. Albicán temette el bajtársa, Balázs József és jelölte meg sírját. Felesége Kovács Eszter, valamint fiai Lajos és János gyászolják és őrzik kegyelettel emlékét.

vitéz Molnár (Geyer) Mátyás gazdálkodó, közs. bír., Grábóc. *1881, Grábóc. Ezredünkben 1902—03-ban szolgált. A világháború kitérésekor a kecskeméti tartalékkórházhoz vonult be, majd innen 1915 áprilisában bevonult pótzászlóaljunkhoz. 1915 júniusában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a krupieci ütközetben, harcolt az Ikwa mentén Sopanownál, majd Lopusznónál és Batkownál. Az ezreddel került a román harctérre is Tölgyeshez, majd innen Waschkutzhöz. Lekerült az olasz frontra is a Piave-menti csatákhoz. Az ezt követő harcok után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Hareteri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Neibert Éva, gyermekei Borbála, Mátyás, József és János.

Molnár Sándor borbély- és fodrásmester, Dombóvár. *1892, Dombóvár. 1913 októberében vonult be tényleges katonai szolgálatra a budapesti 4. vonatsoztaghoz. A világháború kitérésekor az orosz hadszíntérre került Rawaruska, Lemberg és Grodekhez. 1916 februárjában áthelyezték ezredünkhöz. A 21. menetszázzal került az orosz hadszíntérre. Résztvett a Pieniaki körüli harcokban. Batkownál megsebesült. Felgyógyulva rövidesen a román hadszíntérre ment. Tölgyesnél harcolt 1918 tavaszáig, mikor betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után áthelyezték a vasútezredhez Linzbe és itt érte a forradalom kitérése. Hareteri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Horváth Erzsébet, fiai Sándor és Endre.

Monigl Jakab gazdálkodó, tizedes, Bátaszék. *1891, Bátaszék. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitérése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tüzkereszteségen és egyike volt az elsőeknek, akik Sabácsba bevonultak. Az ezreddel került az orosz harctérre is. A 2. lemergi csata után a visszavonulás alatt súlyosan megbetegedett. Felgyógyulva a Bug-menti harcokhoz került, majd harcolt a román fronton is. Ezredünkkel ment az olasz harctérre és itt érte a front összeomlása.

Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Jahn Erzsébet, gyermekei Mária és Erzsébet.

Monos István ácsmester, Adánd. *1893, Adánd. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után októberben ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban. Innen betegen ment kórházba. Hosszas gyógykezelés után vonult be, de áthelyezték a vasúti ezredhez, melynek kötelékében a szerbiai hadszíntérre vezényelték és itt érte a front összeomlása. Hareteri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bander Róza, gyermekei István, Károly, Irénke, László és Róza.

Mozolán János gazdálkodó, őrzető, Szekszárd. *1887, Szekszárd. Ezredünkben 1908-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz fronton résztvett a 2. lemergi csatában, a kárpáti és a Turka—Sambor körüli harcokban. Az ezreddel került az orosz-lengyelországi harcokhoz is. Itt 1914 december 26-án megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig ápolták, majd felülvizsgálaton 75%-os rokkantnak minősítették. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Prantner Erzsébet, fia János. — Sógora: Prantner János ezredünkben harcolva az orosz hadszíntéren 1914 decemberében hősi halált halt.

Móri Pál gazdálkodó, tizedes, Torvaj. *1879, Torvaj. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a 2. lemergi csatában. Októberben beosztást nyert a vonatesapathoz, ahol 1915 szeptember végéig teljesített szolgálatot, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol mint gazdálkodót közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól és 1917 januárjában leszerelt. Felesége Kéri Zsófia, gyermekei István, Géza és Etel. — Unokabátyja: Móri János ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Mózs Károly gazdálkodó, Felsőmocsolád. *1886, Felsőmocsolád. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz harctérre került. Itt teljesített szolgálatot 1915 decemberéig. Ekkor megbetegedett és kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elboesátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Lucz Ilona, fia László. — Nagybátyja: Szabó Elek (Torda) ezredünkben szolgált a világháború alatt, de a harctéren szerzett betegségekben 1914 december 10-én hősi halált halt.

Mráv János Sándor gazdálkodó, Gamás. *1887, Gamás. 1908-ban szolgált ezredünkben és a mozgósításakor vonult be háborús szolgálatra. 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában fagyással vitték kórházba. Másodízben 1915 október 6-án újból az orosz frontra ment, de ismét megbetegedett. 1916 januárjában került

harmadízben az orosz harcra, de 1916 augusztus 17-én megsebesült. Rövidesen újból a román frontra vitték, majd az ezreddel ment az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Gergács Anna, gyermekei István és Teréz. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Mucsai Pál János gazdálkodó. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünk 2. századában és mint tizedes szerelt le. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Sabáctól súlyos betegen vitték kórházba, majd felülvizsgálaton helyi szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen teljesített szolgálatot.

Muhai (Moseberger) Pál költőgyártó, Somogyvár, Somogyvár. *1883, Szabadi. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 aug. 3-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközetében az orosz, román és a bukovinai hadszíntéren egyhuzamban 30 hónapon keresztül, de 1917 végén idegösszeomlással vitték kórházba és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Bitz Regina, fia Pál.

Mustos Kiss István bérkocsitulajdonos, szakasz, Kaposvár. *1889, Kaposvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, valamint a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál. 1914 november 18-án betegen ment kórházba, majd felépülve 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához vitték. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben a Kárpátokban, majd az oroszok üldözésében és az Ikwa-menti harcokban. Lopusznónál megbetegedett, de 1916 decemberében újból az orosz, majd a román frontra került. Harcolt itt 105-ös ezredünk kötelékében 1917 januárig, mikor ezredével az olasz harcra vezényelték, ahol 1917 júniusában súlyosan megsebesült. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Biró Róza, fia István.

† **Müller Adám** kőműves, Bátaszék. Ezredünk kötelékében harcolt az oroszok ellen a Bug mentén, majd Sopanownál. Utóbbi helyen 1915 december 8-án ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Bajtársai temették el közvetlen a front mögött és így idegen földön alussza örök álmát. Bajtársi szeretettel öröközzük meg e helyen emlékét.

Müller István asztalosmester, Bátaszék. *1893, Bátaszék. 1914 júliusában vonult be ezredünkhöz. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 január 25-én ment Orosz-Lengyelországba. Innen került a kárpáti nagy téli csatához, de Jablonkinál március 13-án megsebesült. Felgyógyulása után ment 1915 nyarán másodízben az orosz harcra Sopanowhoz. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben, majd

mint távirász teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Magánéletében tagja több kulturális egyesületnek és elnöke az ipartestületnek. Felesége Szép Regina, fia László.

Müller János, az O. K. H. altisztje, tizedes, Bonyhád. *1893, Mórág. Háborús szolgálatra 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után távbeszélőtanfolyamot végzett. Mint telefonista került ki 1915 februárjában az orosz hadszíntérre. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát és az oroszokat üldöző harcokat. Itt júliusban Dobrotwornál megsebesült. 1916 januárjában újból az orosz frontra vezényelték, ahol 1917 január 9-ig teljesített szolgálatot. Rövidesen a román harcra, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre ment. A piavei csata után megbetegedett és kórházba került. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései O, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Schaub Éva, gyermekei János, Éva, Erzsébet és Katalin.

Müller Márton gazdálkodó, őrmester, Miklósi. *1879, Miklósi. Ténylegesen 1900—03-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd Valjevóhoz, de megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól az akkor felállított 1. csendőrezredhez vezényelték és a lupényi szénbányákhoz osztották be. Innen a 312. ezred kötelékében ment az orosz hadszíntérre Luckhoz, de Luck bevételénél ismét megsebesült. Felépülése után a román fronton mint kiképző altiszt teljesített szolgálatot, majd Gyimesbükkre került. A front összeomlása Romániában érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Geiger Teréz, gyermekei Pál, Mátyás, Katalin és Ágnes.

Müller Mihály gazdálkodó, Surd. *1881, Surd. 1902—05-ben szolgált ezredünk 16. századában és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harcra ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra került. Harcolt a Doberdón, de 1915 július 17-én fogságba esett, honnan mint csererokkant tért haza 1917 szeptemberében és 1918 decemberében szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rajkó Teréz, gyermekei József, Rozália, Lajos és Mária.

Müller Rezső sőtőmester, tizedes, Marcali. *1891, Kéthely (Somogy m.) 1910-ben önként vonult be ezredünkhöz és 1913-ban szerelt le. A háború kitörésekor a szerb hadszíntérre került. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de innen betegen ment kórházba. Felgyógyulása után az orosz harcra került. Résztvett az Ikwa-menti harcokban és a lopusznói ütközetben. 1916 június 18-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 33%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Rosenfeld Rózsi, gyermekei János és Piroška.

Nadi István gazdálkodó, szakaszvezető, Darány. *1881, Darány. Háborús szolgálatra a mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemergi csatában, a visszavonulás után a kárpáti harcokban, majd Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Az üldözőharcokban 1915 júniusában fogságba esett, honnan hosszas szenvedés után 1921-ben tért haza. Felesége Zsiga Katalin, gyermekei Katalin férj, Katlin Józsefné és István. Unokája Katlin Irma. — Testvéröccse: József ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren eltűnt és a mai napig nem kerülve elő, valószínűleg ő is egyike azoknak, akik idegen földön jeltelen sírban alusszák örök álmukat.

Nagy Béla szabómester, szakaszvezető, Nemesdéd. *1898, Nemesdéd. 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz és ment augusztus 23-án az orosz hadszíntérre. Innen október 17-én a román frontra került, ahol 105-ös ezredünk kötelékében harcolt. Harcolt az olasz fronton is, de 1918 november 3-án fogságba esett, honnan 1920 november 25-én tért haza. Kitüntetései: O, Br. vit. é. háromszor és K. cs. k.

Nagy Boós János gazdálkodó, Tót-szentgyörgy. *1893, Magyarújfalu. 1914 augusztusában vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren, utóbbi helyen egy ízben meg is sebesült. Felesége Sértő Lídia, leánya Jolán. Gondnoka a ref. egyházközségnek.

Nagy Ferenc szállodai portás, Bonyhád. *1887, Szekszárd. 1909-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került Serajevóba, majd innen 1914 szeptemberében az orosz frontra. Itt résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 végéig, mikor az olasz hadszíntérre ment, ahol a front összeomlásáig harcolt. Harctéri szolgálata 51 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Reisz Erzsébet.

Nagy Ferenc gazdálkodó, tizedes, Vése. *1889, Vése. 1914 augusztus 26-án vonult be ezredünkhöz. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett az orosz-lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 aug. 13-án megsebesült. Felépülése után lekerült az olasz harcra, ahol 1918 június 15-ig küzdött, mikor megsebesült. 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: O, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Antalics Erzsébet, leánya Erzsébet.

Nagy Ferenc vendéglős és szállodatulajdonos, őrmester, Somogy-szob. *1882, Nemesdéd. 1903—06-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1915 elején mint népfőlkelő ugyancsak ezredünkhöz vonult be. A szerbiai hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 72. gy-ezredhez. Ennek kötelékében harcolt az olasz hadszíntéren, de a doberdói fensíkon két ízben is

megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag Pozsonyban fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyet az 5. hidászszázalóhoz vezényelték. Ennek kötelékében Albániába ment, majd innen Belgrádba, ahol a kormányzóság konyhafőnökeként teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. 1918 decemberében szerelt le, de előzőleg a baranyai csendőrtartalék-különítményben mint őrsparancsnok teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csörgő Sarolta, gyermekei Dániel, László, Béla, Katalin és Mária, unokái Ibolya, Ida és Béla.

Nagy Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Szekszárd. *1889, Szekszárd. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában. 1914 október 3-án megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen ismét az orosz frontra került. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az ezred összes harcaiban 1916 áprilisig, mikor fogságba esett, honnan 1918 januárjában szökve tért haza. A pótzászlóaljnál altiszti iskolába vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Steiner Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Julianna.

Nagy Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Tengőd. *1867, Tengőd. Ténylegesen 1889-ben szolgált ezredünkben és 1892-ben szerelt le. Hadgyakorlatokra 1894, 1896 és 1898-ban vonult be. A világháború alatt 1915-ben bevonult ezredünkhöz, de időközben felmentették. Tulajdonosa két jubileumi éremnek. Felesége Szabó Etelka, gyermekei Etel, Ferenc és Eszter.

Nagy György gazdasági cseléd, őrzető, Polány. *1887, Geszti. Ezredünkben 1908-ban szolgált, majd 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Úgyancsak az ezreddel került az orosz frontra a 2. lemerbergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközetében az orosz és a román hadszíntéren 44 hónapon keresztül egyhuzamban 1918 március 20-ig, mikor leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Perian Mária. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Nagy György gazdálkodó, Kaposzentbenedek. *1890, Kaposzentbenedek. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel került a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 1918 augusztus végéig, mikor a csendőrkülönítményhez vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Berehnyei Katalin, fia László. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben is.

Nagy Géza Viktor magánzó, őrzető, Tamási. *1880, Balatonendréd. 1901-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 29-én vonult be a 17. népf.

gy-ezredhez, melynek kötelékében a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett Valjevóig az összes ütközetekben. Innen ment ezredével 1915 májusában az olasz hadszíntérre a Görz körüli harcokhoz és harcolt a Mte S. Martinon, a Mte San Michelen, végigküzdött több Isonzó-csatát. Innen ment az orosz, majd a román harctérre, ahol a Szereth mentén harcolt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Julia. — Fivére: Károly ezredünk kötelékében mint tizedes harcolt, de 1916 július havában Wolhyniában ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Nagy György kötélverő-mester, Ozora. *1884, Balatonendréd. Ténylegesen 1905—08-ban szolgált ezredünk bileki zászlóaljában és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Résztvett a sabáci ütközetben, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre, de itt megsebesült. Felépülve a román hadszíntérre került, majd az olasz frontra Vittoróhoz. Résztvett az olasz fronton az összes hadműveletekben és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Farkas Julianna, gyermekei Mária, Gyula, Károly, Erzsébet és Ferenc.

Nagy György ny. rendőr, Balatonkiliti. *1898, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1916 május 17-én vonult be és ment augusztusban az orosz hadszíntérre. Innen Tölgyveshez ment a román frontra. Harcolt Waschkutznál, majd az ezreddel az olasz harctérre került. Résztvett a Piave-menti csatákban és a front összeomlása után hazatért. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Balogh Julianna, gyermekei József, Mária és Julianna.

Nagy Imre gazdálkodó, szakaszvezető, Nemesdéd. *1883, Nemesdéd. 1905-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre ment 1914 aug. 14-én, majd innen 1915 május 27-én az olasz frontra. Résztvett az összes hadműveletekben 1918 májusig, mikor betegen ment kórházba. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Kiss Emilia, leánya Eszter.

vitész Nagy István cipész-mester, Somogyviszló. *1898, Somogyviszló. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt itt ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel a román hadszíntérre került. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vágvolgyi Luiza, gyermekei Ernő és Jolán. 1925-ben avatták vitézzé.

Nagy István Hitelszövetkezeti főkönyvelő, I. o. számvivő, Bátaszék. *1883, Bátaszék. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és 1918 novemberében szerelt le. Hosszú harctéri szolgálata alatt megszerzte a O., Br. vit. é., Vas é. k. és K. cs. k.-et. Felesége néhai Bucher Te-

réz, gyermekei Stefánia, István és József.

Nagy István gazdálkodó, tizedes, Szekszárd. *1886, Szekszárd. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be a náborús szolgálatra. A csendőrtartalék osztaghoz osztották be és ennek kötelékében került az orosz hadszíntérre. A San folyó mentén megsebesült. Felgyógyulva ismét az orosz hadszíntérre ment, majd innen Dél-tirolba és a Doberdóra. Az olasz harctéren teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Szücs Erzsébet, gyermekei István, Erzsébet, János és Julianna.

Nagy István gazdálkodó, őrzető, Csombrád. *1878, Csombrád. Ezredünkben 1899—1902-ben szolgált ténylegesen és mint őrzető szerelt le. Mozgósításkor a 19. honvéd gy-ezredhez vonult be és a szerbiai hadszíntérre ment. Résztvett ezrede ütközeteiben 1915 augusztusig, mikor felmentették. 1915 októberében újból bevonult, de áthelyezték az 1. honvéd gy-ezredhez, mellyel az orosz frontra került. Itt harcolt 1916 július 1-ig, mikor újból felmentették. Uiból bevonulása után 1917 januárjában visszakerült a 19. honvéd gy-ezredhez, ahol végleges felmentéséig. 1917 július 1-ig teljesített szolgálatot. Felesége néhai Lukács Anna, gyermekei Lajos és Rózi.

vitész Nagy János gazdálkodó, községi bíró, őrmester, Hobol. *1887, Hobol. Ezredünkben 1908—11-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment a 2. lemerbergi csatához. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz és a román hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Kelemen Lidia, fiai János és Sándor. 1924-ben avatták vitézzé. Fiát és várományosát: ifi. Nagy Jánost 1929-ben avatták vitézzé.

Nagy János sertéskereskedő, Kaposvár. *1893, Kocsola (Tolna m.) Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 53. gy-ezredhez. Ennek kötelékében ment az orosz hadszíntérre 1915 január 5-én. Résztvett ezredével a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 április 20-án súlyosan megsérült. Felgyógyulva bevonult pótzászlóaljához Zágrádba, majd rövidesen ismét kikerült az orosz frontra. Itt 1915 június 22-én az egész ezredével együtt fogságba esett. Kiewben, Omskban és Krasnojarskban volt internálva. Innen Wladiwostokba került. Számos fogoly-baitársának volt a szökésben segítségére. 1920 október 20-án tért Lettországon keresztül szülőföldjére. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., Osztr. H. e. é. Nős, gyermekei János, Ilonka és Magda.

Nagy János gazdálkodó, tizedes, Szőlád. *1895, Szőlád. Ezredünkhöz 1914 augusztus 20-án vonult be és kiképzése után ment október 20-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál, majd Stary-Sambornál, de súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után

vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 október 17-én ment másodikban az orosz hadszíntérre Sopanowhoz. Résztvett a lopusznói harcokban, de 1916 július 21-én többedmagával fogásba esett, honnan 1918 augusztus 20-án szökve tért haza. Bevonulván a pótzászlóaljhoz, két havi szabadságra ment és a forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Felesége Nagy Zsófia, fia Dániel.

Nagy János gazdálkodó, Rinya-hosszúfalu. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd ezredünkkel a román frontra került. Harcolt Tölgyesnél, majd pedig Bukovinában Waschkutznál. Ugyancsak az ezreddel ment az olasz frontra is. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében, de 1918 aug. 10-én mint gazdálkodót felmentették a háborús szolgálat alól és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gyurka Katalin, gyermekei Lajos és Irma. Magánéletében a ref. egyház presbitere és gondnoka és a „Hangya” szövetkezet ig. tagja.

Nagy P. János gazdálkodó, Kőrös-hegy. *1884, Kőröshegy. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, résztvett oroszleányországi harcainkban, a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremhán, harcolt az üldözőharcokban a Bug mentén Dobrotwornál, majd Krupiecnél és Sopanownál. Az állóharcok után ment ezredünkkel Tölgyeshez, majd Waschkutzhoz. Lekerült az olasz harctérre a piavei csatához és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Erzsébet, gyermekei János, Rozália és Margit.

B. Nagy János vendégfő, Nak. *1884, Nak. 1906-ban szolgált ezredünkben és fegyvergyakorlatait is ezredünknel 1908, 1910 és 1912-ben tette le és 1914 július 27-én jelentkező háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 május végén az olasz harctérre került. Küzdött Görznel, a Doberdón és a Mte Santón, de 1915 szeptemberében megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, ahol 1916 január 8-ig teljesített szolgálatot, mikor felmentették. 1918 elején azonban önként bevonult és Örkényben mint géppuskás kiképző teljesített szolgálatot 1918 júliusig, mikor véglegesen felmentették. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Balogh Mária, leánya Erzsébet.

Nagy Jenő gazdálkodó, Balatonszentgyörgy. *1896, Balatonszentgyörgy. 1915 december 3-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1916 januárjában az olasz hadszíntérre került, ahol résztvett mint géppuskás az összes hadműveletekben a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Teréz, gyermekei Jenő és László.

† **vitéz Nagy József** gazdálkodó, szakaszvezető, Vése. *1886, Vése. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábort ezredünkkel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Harcolt felépülése után az orosz fronton, majd a román hadszíntéren, résztvett ezredünk összes ütközeteiben az olasz harctéren összesen 42 hónapon keresztül. Vitéz magatartásaért megszerezte az O., O., Br. vit. é., K. cs. k.-et és tulajdonosa volt a H. e. é.-nek és az 1912—13. m. k.-nek. A harctéren szerzett betegségében 1931 június 30-án meghalt. Felesége Sébár Erzsébet és leánya Erzsébet gyászolják és őrzik kegyelettel emlékét.

Nagy József gazdálkodó, Orci. *1881, Orci. Ezredünkben 1904-ben szolgált Kaposvárott, majd 1905-ben Budapesten. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábort ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd ezredünkkel került az orosz harctérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1915 április 9-én vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan eséplési szabadságra ment, majd bevonulva kórházba szállították. 1916 december 1-én vonult be ismét pótzászlóaljunkhoz, honnan felülvizsgálatra ment. 1917 január 8-án mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Kalmár Rozália, gyermekei József és Margit.

Nagy József gazdálkodó, örvezető, Beleg. *1896, Kisasszond. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Mataj Julianna, gyermekei József, Ferenc, Lajos és Julianna.

Nagy József kőművesmester, Kaposvár. *1898, Kaposvár. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment augusztus 1-én a román hadszíntérre, de október 31-én megsebesült. Felépülése után 1917 júniusában került másodikban az orosz harctérre, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 május 29-én tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Seb. éremnek. Felesége Kulovics Katalin, gyermekei Katalin, Mária és Imre.

Nagy József D. cipész-mester, Nagycsepely. *1900, Nagycsepely. 1918 február 1-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. 1918 novemberében szerelt le. Felesége Kovács Lidia, gyermekei Zsófia és Eszter.

Nagy József gazdálkodó, Vízvár. *1887, Vízvár. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban Ka-

mionkánál, Dobrotwornál, Krupiecnél, majd harcolt az Ikwa mentén Sopanownál és Lopusznónál. 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 elején orosz tiszti egyenruhában szökve hosszú viszontagság után hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Jádi Erzsébet, gyermekei Ilona, Gizi, Erzsébet és Irma. Unokái Csob Sándor és Szabó József.

Nagy József, Hont. *1894, Hont. 1914 októberében bevonult és harcolt az orosz és olasz fronton.

Nagy József gazdálkodó, Bodrog (Hidegérpuszta). *1887, Csököly (Somogy m.) Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra ment, ahol megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pöttesthez, honnan 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához vitték. Innen tifusszal került kórházba. Bevonulása után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton 75%-os rokkanttá minősítették és mint ilyet Budapestre a központi ruharaktárhoz vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése is. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912—13. m. k.-nek. Felesége Kovács Eszti, gyermekei Aranka, Margit és Ilonka.

Nagy József gazdálkodó, Kaposzentbenedek. *1884, Mezőcsokonya. 1905—08-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 július 23-ig, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdálkodót felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Merkei Erzsébet, fia József. — Testvére: József a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Nagy Mihály gazdálkodó, Vése. *1884, Vése. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1915 májusig résztvett az összes hadműveletekben, mikor az olasz frontra került. A Doberdón teljesített szolgálatot 1916 április 7-ig, mikor súlyosan megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Erzsébet, fia Béla.

Nagy Pál gazdálkodó, örvezető, Magyaratád. *1898, Magyaratád. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után géppuskás tanfolyamot végzett. Mint géppuskás harcolt az orosz és az olasz hadszíntéren ezredünk ütközeteiben. 1918 decemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Vilma, leánya Irma.

Nagy Sándor gazdálkodó, Magyarkeszi. *1894, Magyarkeszi. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment 1915 elején az orosz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában megsebesült. Felgyógyulása után áthe-

lyezték a 3. h. gy.-ezredhez. A szerb haretéren harcolt ezredével. Valjevóából géppuskatanfolyamra vezényelték és mint géppuskás került vissza ezredükhöz. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Micek Margit, gyermekei Margit, Sándor és János.

Nagy Sándor cipésmester, Dombóvár. *1895, Toponár. 1915 május 15-én vonult be ezredükhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban, harcolt Sopanownál, majd Lopuzónánál, de fogságba esett. Huszonhat hónap fogság után 1918 júliusában tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz frontra vezényelték, ahol a front összeomlásáig harcolt. Az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Seb. é., K. cs. k. Felesége Bánáti Anna, gyermekei Rózsi és Ferenc. — Bátyja: Ferenc az orosz hadszíntéren 1915 június 15-én ellenséges golyótól találva hősi halált halt.

Nagy Sándor gazdálkodó, tizedes, Balatonszentgyörgy. Ezredükhöz 1912-ben vonult be és így mint tényleges állománybeli ment a tábori ezredrel a szerb haretérré Sabáchoz. Felkerült az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában. 1914 október 6-án megsebesült. Másodízben 1915 augusztusában az orosz hadszíntérre, majd a román, végül az olasz haretérré került. A piavei csata után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Haretéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: O₂, Vas é. k., K. cs. k., 1912—13. m. k. Felesége Kosi Erzsébet, gyermekei Sándor és Lajos.

Nagy Sándor gazdálkodó, Magyar-egres. *1893, Magyar-egres. 1914 aug. 25-én vonult be ezredükhöz háborús szolgálatra. Mint kiképző teljesített szolgálatot, majd december 25-én az orosz hadszíntérre ment. Az orosz lengyelországi harcokban 1915 január 27-én súlyosan megsebesült. 15 hónapi kórházi kezelés után bevonult a pöttesthez, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkantnak minősítették és 1916 május 7-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Csóbor Eszter.

Nagy Sándor borbélymester, Kazsok. *1893, Kazsok. 1914 augusztus 6-án vonult be ezredükhöz és ment kiképzése után 1914 október 28-án a szerb hadszíntérre, Mitrovicához. Innen 1915 február 23-án az orosz frontra került a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigküzdvé résztvett az üldözőharcokban, de 1915 május 20-án Ostrozechnél bajonett-szúrástól megsebesült. Felépülése után 1914 augusztus 4-én ment újból az orosz haretérré Krupiechez, majd harcolt Sopanownál. 1916 január 7-én ismét megsebesült és kórházba szállították. Harmadízben a román frontra került, azonban aug. 28-án sebesülten fogságba esett, honnan háromszori kísérlet után 1918 áprilisában megszökött és 1918 május 11-én tért haza. 1918 augusztusában Albániába vezényelték és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Seb. éremnek. Felesége Miklái Anna, gyermekei Elemér és Gizella.

Nagy Sándor kereskedő, tizedes,

Kaposvár. *1898, Csurgó. Ezredükhöz 1916-ban vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredükhöz ütközeteiben, majd lekerült a román frontra Tölgyeshez. 1917 novemberében ment az olasz hadszíntérre, ahol a 31. rohamzászlóalj kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Szolgált 1919—21-ben a nemzeti hadseregben is. Felesége Baláss Margit, gyermekei Sándor és Klári. Testvérbátyja, József a 65. gy.-ezred zászlósa a világháború alatt hősi halált halt.

Nagyatádi Tamás m. kir. áll. r. főtörzsrőmester, tizedes, Kispest. *1886, Bolhó (Somogy m.). Ezredükhöz 1907-ben teljesített tényleges szolgálatot és rövid megszakítással 1913 szeptember 13-ig szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a tábori ezredrel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredükhöz került az orosz frontra is. Turkánál megsebesült. 1915 márciusában újból az orosz haretéren teljesít szolgálatot és harcol az összes ütközetekben második sebesüléséig, május végéig. 1916-ban a 105. gy.-ezred kötelékébe került. Küzdött a román, majd az olasz frontokon 1918 júniusáig, mikor betegen kórházba szállították. Itt érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. 1922-ben lépett a rendőrség kötelékébe. Haretéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13. m. k. Felesége Breszkovits Mária, gyermekei Margit, Ilonka és Mária. — Testvérbátyja: Miklós ezredükhöz kötelékében harcolva sebesülten orosz fogságba esett, honnan mint cserfogoly tért haza, de a nagykanizsai kórházban a fogságban szerzett betegségében 1918-ban hősi halált halt.

Nagyfi György gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1892, Nagyszakácsi. Ezredükhöz 1915 december 15-én vonult be és ment 1916 május 7-én az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredükhöz összes ütközeteiben 1916 október 21-ig, mikor fogságba esett. Jarofkában volt mezőgazdasági munkán, de megszökött és 1918 február 18-án hazatért. 1918 júniusában a nyugati hadszíntérre került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Teréz, gyermekei József, Lajos, Margit és Imre.

Nagyfy Sándor gazdálkodó, Nemesvid. *1881, Nemesvid. Ezredükhöz 1902-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. 1914 október hó 5-én ment az orosz hadszíntérre a kárpáti harcokhoz, de október 20-án megsebesült. Felépülve 1915 április 20-án ment másodízben az orosz haretérré, ahol résztvett ezredükhöz összes ütközeteiben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 végén szökye tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Hajas Ilona, gyermekei Vilma, Sándor és Ilona.

Náray Lajos gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1881, Nagyszakácsi. Ezredükhöz 1902-ben szolgált. Háborús szolgálatra mozgósításkor vonult be és ment a munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre, de 1914 szeptember

15-én tifusszal megbetegedett. Felépülve Orosz-Lengyelországra került, de 1915 január 8-án megsebesült. Harmadízben 1915 májusában ment az orosz haretérré, ahol résztvett összes ütközeteinkben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Pesti Anna, gyermekei Lajos, Mária és Erzsébet.

vitész Nász József őrzető, Homokszentgyörgy. *1894, Homokszentgyörgy. 1914-ben vonult be ezredükhöz tényleges szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Lemberg körül megsebesült, de felépülése után újból az orosz frontra került. Harcolt ezredükhöz összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren, a Mte Grappán másodízben is megsebesült. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. 1924-ben avatták vitézzé. Felesége Boncz Erzsébet, fia és várományosa József, leánya Erzsébet.

Nebrek János kőműves, Somogy-sárd. *1894, Somogy-sárd. Háborús szolgálatra 1915 decemberében vonult be ezredükhöz és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredükhöz összes ütközeteiben, majd a román frontra került. Innen ment 1918 elején az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave menti csatában. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kuczsa Rozália, gyermekei János, Mária és Ilonka.

Nemecz János gazdálkodó, Bize. *1887, Bize. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredükhöz és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. 1914 augusztus hó 12-én megsebesült és ő volt ezredükhöz első sebesültje. Felgyógyulva 1914 novemberében az orosz frontra került. Résztvett az orosz lengyelországi harcainkban, de decemberben újból megsebesült. Bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1917 januárjában került ismét az orosz haretérré. Itt teljesített szolgálatot 1918 elejéig. Ekkor ment ezredükhöz az olasz hadszíntérre. A Piave-i csata után közérdekből felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Regina, gyermekei János és Sándor.

Nemecz János gazdálkodó, községi bíró, tizedes, Hosszúvíz. *1892, Hosszúvíz. Ezredükhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezredrel ment a II. lemergi csatához is. 1914 október 6-án betegen ment kórházba. Felgyógyulva, a pöttestnél teljesített szolgálatot, majd 1917 december 8-án az orosz frontra vezényelték. Innen lekerült az olasz hadszíntérre a Piave-i csatához. 1918 június 17-én megsebesült. Felgyógyulása után a VI. ker. csendőrpáncsnoksághoz osztották be és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vimmer Mária, gyermekei János és Erzsébet.

Nemecz Pál gazdálkodó, Bize. *1885, Bize. Ténylegesen 1908-ban szolgált

ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra került Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben egyhuzamban 39 hónapon keresztül az orosz és román hadszíntéren 1917 novemberig. Ekkor Doroga vezényelték, ahol az ottani szénbányában teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Jelenleg Bize község helyettes bírása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pantler Mária, leánya Mária.

Nemes István gazdálkodó, örvezető, Balatonkeresztur. *1891, Balatonszentgyörgy. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában és a kárpáti harcokban, de 1914 október 26-án megsebesült. Felépülve 1915 január hó 14-én újból az orosz frontra került, ahol résztvett az üldözőharcokban, de 1915 június 14-én súlyosan megsebesülvén, jobb szemét elvesztette és 1917 márciusában miat 50%-os rokkantat, tartósan szabadságolták. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Szabó Mária, gyermekei János és István. Öccse: Mihály, ezredünkben harcolva, az orosz hadszíntéren 1915-ben hősi halált halt.

Neubauer Adám, Apar. *1883, Apar. Harcolt a román fronton.

Neuberger Ferenc gazdálkodó, Kurd. *1889, Kurd. 1912-ben vonult be ezredünk bileki zászlóaljához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a II. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd a Kárpátokban, de Stary Sambornál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan újból az orosz frontra került. Harcolt az üldözőharcokban, de 1915 júniusában másodízben is súlyosan megsebesült. Egy évig állott kórházi ápolás alatt, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912—13-as m. keresztneke. Felesége Rau Erzsébet, gyermekei János és Ferenc.

Neugebauer Adám gazdálkodó, tizedes, Kakasd. *1878, Kakasd. Ezredünkben 1899—902-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. Ezredünkkel került a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt üldözőharcainkban, majd állás-harcainkban az Ikwa mentén. 1916 július 16-án Lopuszónál sebesülten fogságba esett. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. K. cs. k., Seb. é. Felesége Mayer Katalin, gyermekei Katalin és Borbála.

Neugebauer János gazdálkodó, Kakasd. *1891, Kakasd. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Budapesti zászlóaljunknál szolgált és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak ezredünkkel ment az orosz harctérre is. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában 1915 március végéig. Ekkor az ezredtörzshöz vezényelték, majd innen egy lókorházhoz, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Neugebauer Éva, gyermekei János, Erzsébet és Anna. — Testvére: Adám 1918-ban a Piave mentén hősi halált halt.

Neugebauer Péter malomtulajdonos, örmester, Kakasd. *1885, Kakasd. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz harctérre ahol résztvett a 2. lemergi csatában és a kárpáti harcokban. 1914 október végén megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 áprilisában az orosz harctérre vezényelték. Résztvett az üldözőharcokban, de júniusban megbetegedett. Harmadízben 1916 őszén a román frontra került Békáshoz majd Waschkutzhöz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is, de innen hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték Reichenbergbe és a hadkiegészítőnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Szinger Anna, gyermekei Anna, Katalin és Magdolna. — Öccse: Adám 1918-ban a Piave-mentén hősi halált halt.

Neuwelt Béla faárugyáros, Budapest. *1876, Budapest. Ezredünkben 1896—99-ben szolgált ténylegesen és fegyvergyakorlatait is ezredünknel szolgált. 1914 augusztusában a budapesti 1. h. gy.-ezredhez vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Résztvett ezrede összes ütközeteiben, de 1914 október 10-én Valjevónál megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment újból a szerb harctérre, majd áthelyezték a vasúti és táviróezredhez Trebinjébe, ahol 18 hónapig teljesített szolgálatot. Innen St.-Pöltenbe vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Nős, fia Imre, Testvére: Gyula, a 24. vadászzászlóaljnál teljesített szolgálatot, de 1917-ben az Isonzó mentén ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Németh Ferenc kórházi ápoló, Budapest. *1894, Budapest. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk ütközeteiben a Kárpátokban. Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző- és állás-harcokban. Az ezreddel ment a román, végül az olasz frontra is. A Piave-menti csata után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs.

k., H. e. é. Felesége Zimmermann Hermin, leánya Erzsébet.

Németh György gazdálkodó, szakvezető, Törökkoppány. *1889, Törökkoppány. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, de az első támadásnál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1915 elején az orosz harctérre vezényelték. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de a Czeremchán 1915 áprilisában ismét megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig állott gyógykezelés alatt, majd a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Horváth Róza, fiai György és Vince. Sógora, Horváth Mihály az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Németh István gazdálkodó, örvezető, Babod. *1890, Gamás. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a 2. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de 1914 december 10-én légnyomással vitték kórházba. 1915 márciusában ment újból az orosz frontra, ahol harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1917 áprilisáig, mikor a volt cs. és kir. 86. gy.-ezredhez mint kiképzőt osztották be. 1917 augusztusában bevonult pótzászlóaljunkhoz, ahol mint kiképző teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Rác Anna, leánya Róza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Öccse: Ferenc a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva az orosz fronton 1917-ben hősi halált halt.

Németh János gazdálkodó, Somogy-szentmiklós. *1900, Somogy-szentmiklós. Ezredünkhöz 1918 febr. 6-án vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment 1918 ápr. 25-én az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlásakor az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gudlin Mária, gyermekei János és József. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Németh János gazdálkodó, Vése. *1884, Vése. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Munkásoktagunkkal ment a szerbiai harctérre, majd 1915 május 24-én mint a 3. utászszázad tagja az olasz frontra. Résztvett az összes hadműveletekben, de december 15-én súlyosan megsebesült. Felépülése után helyiszolgálatra minősítették és mint ilyen Csepelen, majd Tolnán teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Szabó Erzsébet, leánya Margit.

vitéz Németh János községi kisbíró, örmester, Kőröshegy. *1885, Geszten. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és 1914 július

27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 6-án Siankinál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan decemberben újból az orosz frontra vitték. Résztvett ezredünk összes ütközetében az orosz, román és az olasz harctéren. A piavei csata után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O. O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Böröcz Mária, gyermekei Mária Julia és Anna.

Németh János m. kir. áll. r. főtörzsörmszter. Budapest. *1899, Gadány (Som. m.). 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után novemberben ment a román harctérre. Innen a 105. ezred kötelékében került az olasz frontra. Résztvett a piavei csatában. A Mte Grappán megbetegedett. A forradalom kitörése a kaposvári tartalékkórházban érte. Kitüntetései: Er. vit. é., K. cs. k. Felesége Makovka Julianna, fia János.

Németh József gazdálkodó, közs. bíró, Iharosberény. *1894, Iharosberény. 1915 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz és ment az olasz hadszíntérre munkaszászlóaljunkhoz, ahol 1917 januárig részt vett az összes hadműveletben. Ekkor a román frontra vezényelték 105-ös ezredünkhöz, melynek kötelékében harcolt 1917 aug.-ig, mikor eszéplési szabadságra ment, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bencsik Anna, gyermekei János és Mária. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Sógora, Bencsik József ezredünk kötelékében harcolt, de 1918 május 7-én hősi halált halt.

vitéz Németh József gazdálkodó, Rinyaujlak. *1886, Szentá. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be és ment kiképzés után az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren egyhuzamban 35 hónapig keresztül. 1916 júliusában Lopusznónál, 1918 júniusában pedig a piavei átkelésnél tanúsított vitéz magatartásáért tüntették ki. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Márton Julia, gyermekei József, István, Mária, János, Erzsébet és László.

Németh József mechanikus, fegyvermester. Budapest. *1897, Kaposvár. Háborús szolgálatra 1915 júniusban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a 15. menetszázzal ment az orosz harctérre az Ikwa-menti harcokhoz. Sopanow-nál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment Lopusznóhoz is, majd a 105. ezred kötelékében került a román frontra mint géppuskás. Itt harcolt 1918 tavaszáig, mikor az olasz harctérre vitték. A Mte Tombán megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a póttesthez Reichenbergbe, honnan Örkénybe vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Br.

vit. é. kétszer. K. cs. k. Felesége Povolny Amália, fia Ferenc.

Németh József gazdálkodó, Csákány. *1889, Csákány. 1912-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkanál és Stary Sambornál. Felkerült oroszlegyelországi harcainkhoz is, de itt 1914 november 28-án megsebesült. Felépülve 1915 júniusában ment másodikban az orosz frontra, de július 21-én Dobrotwornál másodszor is megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Anta Szidónia, fiai József és Lajos.

Németh László gazdálkodó, Bata-szék. *1895, Siklós. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után az orosz harctérre ment, ahol harcolt ezredünk ütközeteiben, de Batkownál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton 1917 júniusában rokkantná minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Németh Erzsébet, gyermekei Julia és Erzsébet. — Öccse: József az orosz fronton harcolva halt hősi halált.

Németh Péter gazdálkodó, tizedes, Nemesvid. *1887, Nemesvid. 1908—10-ben a 8. m. kir. huszárezredben szolgált ténylegesen és 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Április 9-én ment az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 június 20-án szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pálfi Katalin, leányai Mária és Ilona.

Németh Sándor ny. m. kir. I. o. postaaltiszt. Rákospalota. *1874, Adánd (Som. m.) Ténylegesen 1895—98-ban szolgált első zászlóaljunk 1. századában Kaposvárott. Fegyvergyakorlatait részben nálunk, részben a 19. h. gy-ezrednél tette le. A világháborús kitörésekor jelentkezett háborús szolgálatra, azonban mint nélkülözhetetlen közérdekből felmentették. Felesége Horváth Mária, gyermekei Sándor, Erzsébet, Pál és Antal.

Nickl Antal gazdálkodó, örvezető, Kocsola. *1900, Kocsola. 1918 tavaszán vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és kiképzése után az olasz hadszíntérre került. Résztvett a Piave-menti csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. 1920—22-ben szolgált a nemzeti hadseregben is és ott érte el az örvezető rangot. Felesége Ekkert Teréz, leánya Mária.

Niedermajer Géza cipésmester, Kaposvár. *1892, Endrőcz. Ezredünkhöz 1914 szept. 28-án vonult be háborús szolgálatra és kiképzése után a pótzljnl teljesített szolgálatot. 1916 májusában Belgrádba vezényel-

ték, majd innen Montenegroba került. Itt maláriával megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülve bevonult a póttesthez, honnan Budapestre vezényelték, ahol az 1. h. gy-ezrednél nyert beosztást. Innen került Inotára, majd a rendfenntartó különítményhez Budapestre és itt is érte a forradalom kitörése. Bátyja Antal, a 17. h. gy-ezredben harcolva 1916-ban az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Niklai Márton gazdálkodó, Buzsák. *1896, Buzsák. 1915 júliusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban, de Sopanow-nál 1915 dec. 20-án súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 75%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Forth Piroska, fiai Ferenc és János.

Nix István kőművesmester, Balatonlelle. *1899, Balatonszemes. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, valamint az állásharcokban. Harcolt Lopusznónál, majd az ezt követő harcokban, de 1916 november 20-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették. A forradalom kitörése Magyaróvárott érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Millei Zsuzsanna, gyermekei István és Anna. Sógora Millei Sándor 1916 febr. 6-án ellenséges golyó által találva az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Novák János gazdálkodó, Kiskorpad. *1879, Kiskorpad. Ezredünkhöz 1916-ban vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után utász-tanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után ment 1917 februárjában a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Felesége Száraz Rozália, fia János.

Novák István ny. m. kir. esendőr-alhadnagy, Budapest. *1873, Kovácsi. Ténylegesen 1894—97-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. Leszerelés után felvétette magát a m. kir. esendőrség állományába. A világháború alatt járásörmszteri rangban a tábori esendőrségnél teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Kor. ezüst é. k. a vit. é. szalagján, Ezüst é. k. a zöld szalagon, 1908-as jub. é. é., 1912—13. m. k. Szolg. é. k., K. cs. k., H. e. é. Felesége Butos Julianna, fia István. — Sógora: Butos János a kárpáti harcokban ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Novák Pál kalaposmester, Csurgó. *1894, Csurgó. 1914 október 20-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után december 10-én oroszlegyelországi harcainkhoz. 1915 febr. 15-én sebesülten fogságba esett. — Nikolskuszuriskben volt internálva, majd egy szénbányában dolgozott,

honnan megszökött és 1918 június 30-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Anna, gyermekei Margit, Erzsébet, Éva és Pál. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Novák Vendel gazdálkodó, törzsermester. Somogyicsó. *1885, Somogyicsó. 1907-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. A 4. hadtestparancsnokságnál teljesített szolgálatot és 1910-ben szerelt le. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment táborig ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. — Résztvett a Sabác elleni támadásban, majd az ezreddel ment a 2. lemergi csatához is. Harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában Jablonkinál megsebesült. Felépülése után 1915 szeptemberében ment újból az orosz hadszíntérre és harcolt itt, valamint a román és az olasz hadszíntéren megszakítás nélkül a front összeomlásáig. Kitüntetései: O. háromszor, Br. vit. é., K. cs. k., 1908. é. jub. e. é. Felesége Dergecz Anna, gyermekei Ferenc, Vendei, Károly, Rozália, József és Rózsa.

† **Nóthig István**, Bares. A mozgósítás első napján vonult be ezredünkhöz és a táborig ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál került az első ütközetbe, de a támadás alkalmával ellenséges golyó által találva 1914 aug. 14-én hősi halált halt. A helyszínen temették el bajtársai hős társukat. Ő volt Bares község első hősi halottja. Bátyja József gyászolja öccsét, aki fiatal életét áldozta hazájáért. Kegyelettel örökítjük meg emléket mi is ezredtörténetünk e lapjain az utókor számára.

Nóthig József gazdálkodó, Bares. *1880, Netecs. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborus szolgálatra. Kaposvárott majd Reichenbergben képezték ki. Itt is teljesített szolgálatot, de megbetegedett és Trencsén-templétre került gyógykezelés végett. Felgyógyulva bevonult a pótzríjhoz és későbbi vezénylésig itt teljesített szolgálatot. A forradalom kitörése Kadarkúton érte.

Nyakas Viktor kereskedő, Mesztegnyő. *1897, Mesztegnyő. Ezredünkhöz 1915 okt. 15-én vonult be háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év december 7-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz és a román fronton 1917 okt. 6-ig, mikor fogságba esett. A fogságból 1917 végén megszökött és 1918 február 23-án hazatért. Bevonult a pótzríjhoz, honnan az olasz harctérre vezényelték. Itt érte a front összeomlása. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Mária.

Nyers Mihály gazdálkodó, Döbrököz. *1875, Döbrököz. Ténylegesen 1896-ban szolgált ezredünkben. 1914-ben vonult be háborús szolgálatra Székesfehérvárra a 17. h. gy-ezredhez és ment az orosz harctérre. Résztvett ezrede ütközeteiben, de 1915 január 1-én betegen fogságba esett, honnan 38 hónapi fogság után tért haza. Felesége Magyar Katalin, gyermekei János, Mihály, József, Mária és Imre.

Nyéki Ferenc gazdálkodó, Szekszárd. *1898, Szekszárd. Háborús

szolgálatra 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz harctérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz fronton 30 hónapon keresztül. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Klézli Rozália.

Nyéki (Krisztánics) István szobafestő, szakaszvezető, Bpest. *1896, Alsónyék. 1913-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborus szolgálatra. Táborig ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került a II. lemergi csatához is. Harcolt a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban, de fogságba esett, ahonnan rövidesen megszökött. Jelentkezett szolgálatra és át helyezték a 2. h. gy-ezredhez. Ennek kötelékében ment a nyugati hadszíntérre Verdunhoz, ahol francia fogságba esett és 1919-ben tért haza. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Patkó Mária.

Nyiráti János gazdálkodó, Szakály. *1884, Szakály. Ezredünkben 1905-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Az orosz harctérre ment, ahol résztvett a Stry-menti harcokban, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzríjhoz, ahol segédszolgálatra alkalmazták minősítették. Mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 novemberében leszerelt. Felesége Csutorás Erzsébet, gyermekei Erzsébet és Julianna.

Odenwald Márton vendéglős, tizedes, Szakály. *1894, Duzs. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz harctérre ment. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszokat üldöző harcokban harcolt Soponownál és Lopusznónál. Itt 1916 július 4-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és mint ilyen az óbudai hadikórházban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége Molnár Anna gyermekei Miklós és Ilona.

Ohnmacht János tizedes, Apar. *1887, Apar. Mozgósításkor bevonult és harcolt orosz és olasz fronton.

Ójtíz (Nemezz) Ferenc áll. útkaparó Öreglak. *1898, Mesztegnyő. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz és ment 1916 november 23-án a román harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel ment Bukovinába, valamint az olasz frontra is. Harcolt a Piave-mentén, a Montellon, valamint az ezt követő harcokban és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Máté Mária, fia és várományosa Ferenc.

Oláh István gazdálkodó, tizedes, Dees. *1884, Dees. Ténylegesen 1905—08-ban szolgált ezredünkben Kaposvárott és Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz harctérre ment, de Uzsoknál megsebesült. Kórházi ápolása után bevonult a pótzríjhoz Reichenbergbe, honnan újból az orosz

frontra került. Ezredünk összes ütközeteiben résztvett az orosz, román és az olasz harctéren. A piavei csata után tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Jub. e. é. Felesége Berekai Éva, leánya Éva, unokája Laki József.

Oláh József gazdálkodó, Somogy-szil. *1889, Somogy-szil. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 28-án jelentkezett háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került. Az Isonzó mentén, majd a Doberdón harcolt 1916 május 13-ig, mikor bevonult a pótzríjhoz Reichenbergbe, ahol szabadságolták. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége Szvott Anna, gyermekei József és István.

Oláh Pál gazdálkodó, Dees. *1886, Dees. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be. Résztvett az orosz, román és az olasz harctéren részben 15. századunk, részben a műszaki osztag kötelékében az ezred összes harcaiban 45 hónapon keresztül. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Varga Rákhel, gyermekei Rákhel és Sára.

Oletics György gazdálkodó, örvezető, Zákány. *1887, Zákány. Ténylegesen 1908—12-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment táborig ezredünkhöz, majd az orosz hadszíntérre került. Harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. Ezredünkhöz került a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 márciusában megsebesült. Felépülése után 1915 novemberében ment újból az orosz harctérre, ahol részt vett az összes ütközetben, majd ezredünkhöz ment a román és végül az olasz frontra is. Itt érte a piavei csata után a front összeomlása, mikor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Bednyák Teréz. Gyermekei: Mária, József, Erzsébet és Rozália.

Oletics János gazdálkodó, tizedes, Zákány. *1893, Zákány. 1914 aug. ban vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 októberében az orosz hadszíntérre, de megbetegedve kórházba szállították. Felgyógyulva újból az orosz frontra került a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigharcolt, majd részt vett az üldözőharcokban 1915 szeptemberéig, mikor újból megsebesült. 1916 januárjában ment újból az orosz, majd az ezreddel a román harctérre, végül az olasz frontra. Harcolt itt a Piave-menti csatában, de 1918 június 15-én a Montello bevételénél megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. — Felesége Gelencsér Anna, fiai József és János.

Orbán Ferenc gazdálkodó, Beleg. *1890, Magyarszomajom. Ténylegesen 1911—12-ben teljesített ezredünkben szolgálatot, de mint csatládfenntartót felmentették. A világháború kitörésekor a Máv. szolgálatában állván mint vasutast közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben. Felesége Bojtos Etel.

Orbán István gazdálkodó, Kónya. *1885, Kónya. 1907-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harcra került. Itt résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 júniusában átment az olasz harcterre. A Mte San Michelén és a Doberdón harcolt. Végigküzdötte Görznel az I–IV. Isonzó csatát. Itt megsebesült. Felgyógyulva visszament az olasz harcterre, de 1917 május 23-án fogságba esett. 1919 november 23-án tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Németh Éva, fia Gyula.

Orbán János gazdálkodó, Kisasszond. *1898, Kisasszond. 1917 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1918 februárjában ment az olasz harcterre. Résztvett a Piave-menti harcokban, a Montello bevételében és azt ezt követő csatározásokban. A visszavonulásnál 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 15-én tért haza. Felesége Szalai Teréz, leánya Margit.

Orbán Mihály kőművesmester, Magyaratád. *1898 Mernye (Somogy m.) Ezredünkhöz 1917 október 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után kőművesmunkára vezényelték. Elvégezte az aknavető tanfolyamot. Mint aknavető ment az olasz harcterre, ahol azonban súlyosan megbetegedett. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. 1920–21-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Horváth Rozália, gyermekei Gyula és Rózsa.

Ósz Mihály I. o. postaaltiszt, szakaszvezető, Marcali. *1892, Marcali. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került a szerb harcterre. Sabánál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban Turkánál, majd Oroszlengyelországba került. Itt 1914 november 2-án egy éjjeli támadás alkalmával fogságba esett. 1918 augusztus 5-én sikerült hazaszöknie. 1918 novemberében leszerelt. — Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Ihasz Katalin leánya Margit.

vitész Pagáti (Pencz) Antal gazdálkodó, Kercseliget. *1896, Kercseliget. 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a román harcterre Békáshoz, ahol résztvett az összes ütközetekben. Az ezreddel került az olasz frontra is, ahol harcolt a piavei csatában és az ezt követő harcokban, majd az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nenzel Magdolna, gyermekei Magda és György.

Paizs János gazdálkodó, Csököly. *1885, Csököly. Ezredünkhöz 1914 december 8-án vonult be háborús szolgálatra, de 1915 február 15-én mint gazdálkodót közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Farkas Erzsébet, fia János, leánya Katalin férj. Balázs Imréné, unokája Balázs Margit. Tagja a községi képviselőtestületnek.

Pandur József gazdálkodó, Barcs. *1906, Barcs. 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1918 májusában az olasz harcterre került. — Résztvett a piavei harcokban. A Montello bevételénél megsebesült. A 115-ös tábori kórházban, majd Abbáziában gyógykezelték. Felgyógyulva visszakerült az olasz frontra és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Molnár Anna, gyermekei József, János Margit és Klára.

Pankász János hivatali altiszt, Barcs. *1866, Heresznye. Ezredünkben 1897–1900-ban szolgált ténylegesen, de a világháború alatt a frontszolgálat alól hivatalból felmentették. Felesége néhai Horváth Julianna, gyermekei Mária férj. Pusztás Józsefné, Anna férj. Mihály Jánosné, János és Juliska. Fia József a világháború alatt az orosz fronton harcolt de egy támadás alkalmával eltűnt. Mai napig sem érkezett hír felőle és így ő is egyike azoknak, kik hőiesen harcolva hősi halált haltak és jeltelen sírban alusszák örök álmukat.

vitész Papp Antal ny. á. alhdgy, Pécs. 1910-ben vonult be ezredünkhöz. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabánál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment a II. lemergi csatához. Résztvett a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 áprilisban tifusszal szállították kórházba. Felgyógyulva bevonult Reichenbergbe, honnan 1916 februárban ment másodízben az orosz frontra. Résztvett itt ezredünk összes hadműveleteiben, majd lekerült a román harcterre, ahol 105. ezredünk kötelékében harcolt. 1918-ban ment az olasz frontra és a Piave mentén küzdött a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k., XX. é. sz. k., Ezüst é. é. a zöld szalagon. 1925-ben avatták vitézzé.

Papp Ferenc körjegyző, tizedes, Molványhid. *1897, Szigetvár. Ezredünkhöz 1915 augusztus 16-án vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után ez év december végén az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Tábori ezredünk 7. századában vett részt a Lopusznói és Batkow-i ütközetekben, de 1916 szeptember 2-án mint az egyik tábori őrs parancsnoka súlyosan megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Mint hadirokkant folytatta középiskolai tanulmányait és végezte el a közigazgatási tanfolyamot. 1921-ben szerzett jegyzői oklevelet. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Seb. é. Felesége Pichler Mária, gyermekei Ferenc, István, Mária és Ilona.

Papp Ferenc gazdálkodó, községi bíró, Kisasszond. *1889, Kisasszond. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz harcterre ment, de a második lemergi csatában 1914 szeptember 11-én megsebesült. Másodízben 1915

márciusában ment az orosz harcterre. Egyhuzamban 39 hónapon keresztül vett részt ezredünk összes ütközeteiben 1918 júliusáig úgy az orosz, mint a román, valamint az olasz harcterren mikor áthelyezték a 32. tábori tüzérezredhez, melynek kötelékében érte a front összeomlása. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Orbán Katalin, gyermekei Lajos és Ferenc.

Papp Ferenc Beszkárt altiszt, Budapest. *1882, Kaposvár. 1904–07-ben szolgált ezredünkben Budapesten és Béleken. Mozgósításkor a 30. h. gy.-ezredhez vonult be. A szerbiai harcterren megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton 50%-os rokkanttá minősítették és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége Vida Mária, leánya Mariska. — Bátyja, József mint 17-es honvéd orosz fogságban hősi halált halt.

Papp István építőmester, örveztető, Kaposvár. *1893, Kaposfüred. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment szeptemberben az orosz harcterre. Résztvett a kárpáti harcokban Turkánál és Sambornál, harcolt Oroszlengyelországban Krempánál és Bukowánál, de itt megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a telefonfolyamon mint kiképző teljesített szolgálatot 1916 májusáig. Ekkor ment másodízben az orosz harcterre, ahol harcolt 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 februárjában szökve tért haza és az altiszt iskolában mint kiképző szolgált a forradalom kitöréséig. Felesége Hampuch Mária, fia Lajos. — Sógora Sánik Lajos és György ezredünk kötelékében harcolva haltak hősi halált.

Papp János gazdálkodó, Iharosberény. *1893, Iharosberény. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzés után 1915 január 1-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözoharcokban, de 1915 májusában betegen vitték kórházba. Felépülése után a pótzászlóaljhoz ment újból az orosz hadszíntérre 1915 novemberében, ahol részt vett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál, de 1916 júniusában megsebesült. 1917 októberében az olasz frontra vezényelték, ahol a front összeomlásáig részt vett az összes hadműveletekben. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Góber Julianna, gyermekei József és Mária. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Papp János, a Transdanubia gőzmalom raktárosa, szakaszvezető, Bonyhád. *1894, Zomba (Tolna m.) 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ez év decemberében ment az orosz harcterre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen 1915 március 15-én lábfagyással került kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótteszhez, majd a 13. menetszázzal újból az orosz harcterre került. Harcolt Dobrotwornál, Krupiecnél, az Ikwa-mentén és Lopusznónál. 1916-ban beosztották a 105. gy.-ezredbe, mellyel a román harcterre ment. Innen az ez-

reddel került az olasz frontra is. A front összeomlása a Mte Grappán érte. Kitüntetései: O₂, kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Tutzer Mária, gyermekei Gyula, Mária. — Két öccse halt hősi halált a világháborúban, Gyula mint 17-es honvéd a Doberdón és József mint 8-as tüzér az olasz fronton szerzett betegségében Bonyhádon.

Papp János ny. esendőrtörzsőrmester, Barcs. *1889, Kaposvár. 1909—11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és leszerelése után a m. kir. esendőség kötelékébe lépett. A világháború kitörése a pozsonyi esendőrkerületnél érte. Mint tábori esendőr ment az orosz harctérre, majd lekerült Kirlibabához és Dornavatrához, ahol az első vonalban harcolt. Harcolt a román harctéren is, ahol egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Scheck Mária, gyermekei Paula, János, Amália, Mária Teréz és Hugó.

Papp János vendéglős, Felsőíreg. *1880, Felsőíreg. 1901-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerbiai harctérre Szarajevóhoz, majd Kragujevához. Résztvett a szerbek elleni offenzívában. Később az orosz harctérre került, majd a román frontra. 1917 októberében megsebesült. Kórházi ápolása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot és 1918 novemberében leszerelt. Felesége Pesseg Mária, gyermekei János és Ferenc. — Öccse István mint tizedes az orosz harctéren halt hősi halált.

Pap Jenő gazdálkodó, Vörs. *1889, Vörs. Ezredünkben 1911-ben szolgált és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra került Sabáchoz, majd az orosz harctéren harcolt 1914 novemberéig, mikor az orosz lengyelországi harcokban megbetegedett. 1915 márciusában ment a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldöző harcokban, de 1915 júniusában tifusszal vitték kórházba. Felgyógyulva 1916 szeptemberében újból az orosz frontra került, de rövidesen újból megbetegedett. 1917 májusában áthelyezték a 32-es tábori tarackezredhez, melynek kötelékében az orosz harctéren teljesített 1918 májusáig szolgálatot. Ekkor vezényelték a vonatcsapathoz, melynek kötelékében volt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gergye Anna, gyermekei Jenő és Margit.

Papp József festőmester, szakaszvezető, Kaposvár. *1889, Kaposvár. Ténylegesen 1911—13-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 24-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb harctérre, ahol résztvett a sabáci ütközetekben. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de Oroszlenyelországban 1914 novemberében megsebesült. Felépülése után 1915 áprilisában ment újból az orosz harctérre, harcolván üldözőharcainkban 1915 augusztusig, mikor

megsebesült. Harmadízben 1916 június 22-én ment az orosz frontra, ahol résztvett az összes ütközetben december 6-ig, mikor másodikban sebesült meg. Súlyos sebével hosszú ideig állott ápolás alatt és felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Peletzky Julianna.

Papp József Máv. nyugdíjas, tizedes, Rákospalota. *1875, Kaposmérő. Ténylegesen 1896—1899-ben szolgált ezredünkben és mint tizedes szerelt le. A Máv szolgálatába 1905-ben lépett, így a világháború alatt hivatalból felmentették. 1935-ben ment nyugalmába. Felesége Turós Katalin, gyermekei Margit és István.

Papp Mihály gazdálkodó, Kazsok. *1891, Kazsok. Ezredünkben 1912-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntéren ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, majd az orosz frontra. Harcolt a II. lemergi csatában, majd a Kárpátokban, de Sary-Sambornál megsebesült. Súlyos sebével hosszú ideig gyógykezelték, majd a pótzászlóaljtól mint helyi szolgálatra alkalmas Budapestre vezényelték s itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Finta Erzsébet. Leánya Irén. Sógora, Finta Zoltán mint 17-es h. hadnagy hősi halált halt.

Papp Péter gazdálkodó, szakaszvezető, Szökedenes. *1898, Szökedenes. 1916 május 25-én vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment az orosz harctérre. Mint a rohamzászlóalj tagja vett részt az összes ütközetekben, majd lekerült a román harctérre Tölgyeshez, innen pedig az ezreddel Bukovinába Waschkutzhhoz. Ugyancsak az ezreddel ment az olasz harctérre is. Résztvett itt a Piave menti csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. 1919 november 27-től 1921 október 1-ig szolgált a nemzeti hadseregben. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Julianna, leánya Irma.

Papp Vendel gazdálkodó, Kaposvár. *1894, Babócsa. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után december 24-én az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment újból 1915 őszen az orosz harctérre, ahol résztvett 1916 decemberéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor másodikban sebesült meg. Felépülése után a pótzászlóaljtól Lengyelországba vezényelték hídőrségre, majd Lembergbe, ahol a front összeomlása is érte. Felesége Wimsek Mária, gyermekei Juliska és Mariska.

Papsz Imre gazdálkodó, Kötse. *1888, Kötse. 1911—12-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai harctérre, majd 1915 áprilisában az orosz frontra. Résztvett üldözőharcainkban Krukieneceknél, Kamionkánál és

Dobrotornánál, de 1915 augusztus 6-án megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint illet vezetővel Caslauba, majd innen egy élelmezési osztaggal az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Rozália, fiai Imre és Zoltán.

Parragi Imre lakatosmester, Kaposvár. *1870, Toponár. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra és Győrbe vezényeltetett. Az ottani ágyúgyárban teljesített mint hadi szakmunkás a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Nagy Éva, gyermekei Lajos, Mariska, Irén és Kató.

Passa István gazdálkodó, Babócsa. *1898, Babócsa. Ezredünkhöz 1917 végén vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az olasz harctérre, ahol résztvett a Piave menti csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Bukovics Mária.

Patak János gazdálkodó, tizedes, Kisbajom. *1889, Kisbajom. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk üldöző- és állásharcában. Az ezreddel ment a román, majd az olasz frontra is. Az olasz harctéren meg is sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kovács Katalin, fia Ferenc. A Tejszövetkezet igazgatója.

Pataki Gyula ny. tanító, tizedes, Csurgó. *1881, Csurgó. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. — Résztvett Komarnó körül a II. lemergi csatában, majd a visszavonulásban, de megbetegedvén kórházba szállították. Felépülése után 1914 december 9-én ment oroszlenyelországi harcainkhoz, melyet végigküzdvén a kárpáti nagy téli csatához került. Résztvett az üldözőharcokban és állásharcainkban 1916 július 21-ig, mikor sebesülten fogásba esett. Darnicán majd Kalugában volt internálva, majd Bogorodizkba került. Innen mint csere-rokkant 1918 május 31-én tért haza. A forradalom kitöréséig a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fehér Rózsa.

Páhi András Máv. pályáőr, Balatonmárfiárfűdő. *1891, Balatonkeresztúr. 1913-ban vonult be ezredünkhöz, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment a 2. lemergi csatához is, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülve ez év november 1-én ment újból az orosz frontra Oroszlenyelországba, de 1914 december 22-én Krasiknál újból sebesült. Harmadízben 1915 április 26-án vezényelték az orosz harctérre, ahol 1915 június 22-ig

résztvett az üldözőharcokban, mikor megbetegedett. 1915 november elsején ment újból az orosz front-ra, majd az ezreddel a román harctérre. Ugyancsak az ezreddel került le az olasz harctérre is, de innen 1918 júniusában cseplesi szabadságra ment és otthon érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gál Anna, fiai Jenő és László.

Páhi László gazdálkodó, Balatonlelle. *1889, Balatonlelle. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb harctérre ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-en Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 májusában ment másodízben az orosz harctérre, résztvett az üldözőharcokban Kamionkánál, Dobrotwornál, Krupienél, majd az Ikwa-mentén Sopanownál. Harcolt állásharcainkban 1916 októberéig, mikor megbetegedett. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól áthelyezték a katonai rendőrséghez, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Buzsáki Anna, fia László.

Pál István sertéskereskedő, Kaposvár. *1888, Mernye. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcokban, de 1915 júliusában Dobrotwornál megsebesült. Felépülése után bevonult a pöttesthez, honnan ismét az orosz harctérre ment és itt teljesített szolgálatot 1918 elejéig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vitz Mária, gyermekei István, Mária és Erzsébet. — Sógora Vitz Antal ezredünk kötelékében harcolva az orosz harctéren hősi halált halt.

Pál Lajos gazdálkodó, Kazsok. *1896, Kazsok. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Zadvorzenél fogságba esett, honnan 1917 májusában szökve tért haza. Bevonulása után újból az orosz harctérre került, ahol megsebesült. Felépülve ismét az orosz frontra vezényelték, honnan betegen ment kórházba. A harctéren szerzett betegségében azonban hősi halált halt. Tulajdonosa volt a K. cs. k. és a Seb. é. nek. Felesége Hideg Eszter és leánya Irma gyógyszerésznő és foglalják imájukba. Kegyelettel emlékezünk meg róla mi is a 44-esek Pantheonjában.

Pál Sándor gazdálkodó, géppuskás, Kaposvár. *1886, Hetes. 1914 novemberében vonult be ezredünkhöz és ment 1915 elején az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban is, de 1915 június 2-án megsebesült. Felépülése után 1916 októberében ment újból az orosz front-ra, de decemberben megbetegedett. Harmadízben az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol 1918 szeptember 5-ig vett részt a Piave-menti csatában. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs.

k., Seb. é. Felesége Kubik Mária, gyermekei Sándor és Mária.

Pálfi József gazdálkodó, Somogyszob. *1883, Somogyszob. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb harctérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került a 2. lemergi csatához is. Harcolt Horozana Wielkánál és Szerzecenél, majd a Kárpátokban Turkánál és Stary Sambornál, de 1914 október 21-én súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton, mint 50%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Kiss Erzsébet, gyermekei István és Erzsébet, férj. Pálfi Györgyné, menyee Nemes Kozália, unokája Julianna.

Pálfi József gazdálkodó, örvezető, Somogyszob. *1888, Somogyszob. Ezredünkben 1909-ben szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatára. Az orosz harctérre ment, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben, egy ízben meg is sebesülve. Felépülése után a pótzászlóaljtól került az olasz harctérre, ahol résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Horváth Gizella. Tagja a ref. egyháztanácsnak.

Pápay Jenő borbélymester, szakaszvezető, Ozora. *1883, Szakály. Ezredünkben 1904—07-ben szolgált ténylegesen és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai harctérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felgyógyulva a kárpáti harcokhoz vitték, de Mezőlaborétól betegen ment kórházba. Harmadízben a 14. menetszázzal került az orosz frontra a krupieci és sopanowi harcainkhoz. 1915 novemberében másodszer is megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pöttesthez, ahol könnyűszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen Budapesten szolgált a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Huszár Mária, gyermekei Károly, Mária, Erzsébet, Ilona, József, László és Gyula.

Pásztor Gyula gyári képviselő, I. o. számvivő, Budapest. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1915 május végéig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva pótzászlóaljunknál teljesített szolgálatot 1916 márciusig, mikor újból az orosz harctérre került, ahol 1918 márciusáig teljesített szolgálatot. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k.

Peitler László állatkereskedő, tizedes, Hács. *1894, Mosdós. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 ja-

nuárban az orosz harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző- és állásharcokban. Harcolt a román és az olasz harctérei összes ütközeteinkben 1918 augusztusig egyfolytában 48 hónapon keresztül, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Ritzel Ilona, gyermekei Kálmán és Ilona. — Fivére: Imre a 24-es vadászászlóalj kötelékében 1916-ban az orosz harctéren hősi halált halt.

Perák György gazdálkodó, Kiskorpad. *1883, Somogysárd. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be. Kiképzése után ez év júniusban ment az orosz harctérre. Résztvett a kamionka, dobrotwori, krupieci és sopanowi ütközetekben. Az ezreddel ment a román frontra, majd az olasz harctérre is. Harcolt a Piave-mentén, a Montello bevételénél, valamint az ezt követő harcokban. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 41 hónap. Felesége Csávicz Teréz, gyermekei András és Margit. Bátyja: István 1917-ben mint olasz hadifogoly Folignoban hősi halált halt.

Perczel István gazdálkodó, örvezető, Tamási. *1885, Tamási. 1915 elején vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz harctérre. Résztvett az üldözőharcokban Kamionkánál, Dobrotwornál és Krupienél, majd harcolt állásharcainkban, de Pocajevnél megsebesült. Felépülése után áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében ment a román hadszíntérre Tölgyeshez. Innen vezényelték a volt cs. és kir. 60. gy.-ezredhez, mellyel Odesszába került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. érem háromszor, K. cs. k., Seb. é. Felesége Huszár Anna, gyermekei István, Rózsa és Mariska. — Bátyja: József 1916-ban az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Pesti István gazdálkodó, Zomba. *1892, Zomba. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és decemberben géppuskástanfolyamra vezényelték Bruckba. 1915 márciusában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál, majd a Ceremhán, de 1915 május 4-én fogságba esett. Tasikendben volt internálva, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Vercei Éva, gyermekei Pál, István, József és Anna. — Sógora: Devecseri Ferenc ezredünk kötelékében harcolt, de az orosz fronton szerzett betegségében 1916-ban Reichenbergben hősi halált halt.

Peszmege János gazdálkodó, Vörs. *1873, Vörs. Ezredünkhöz 1915 novemberében vonult be. 1916 márciusában ment az orosz hadszíntérre, ahol augusztus végéig harcolt. Másodízben 1917 február 15-én az olasz harctérre került, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben a Piave-mentén 1917 őszig, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt teljesített szolgálatot 1918 február 15-ig, mikor közérdekből felmentették. Felesége Farkas Teréz, fiai József és János.

Pete János gazdálkodó, Kereki. *1882, Kereki. Ezredünkben 1903-ban szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz harcra a 2. lemergi csatához, de szept. hó 9-én Horozana-Wielkanál megsebesült. Felgyógyulva októberben ment **másodízben az orosz** frontra, de a **Kárpátokban lábtörést** szenvedett és kórházba szállították. Harmadízben 1915 őszen került az orosz hadszíntérre Sopanowhoz, majd Lopusznohoz. Innen a vonatosztaghoz helyezték, ahol 14 hónapon keresztül teljesített szolgálatot, mikor visszahelyezték táborig ezredünkhöz. Az olasz frontra került a Piave-menti csatákhoz és résztvett a Montello bevételében is. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Felesége Horváth Erzsébet, gyermekei János, Erzsébet, Károly, Gábor, Róza, Lajos, István és Anna.

Petkes György gazdálkodó, tizedes, Somogyacsa. *1888, Somogyacsa. Ténylegesen 1906–08-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 26-án vonult be és a táborig ezreddel a szerb hadszíntérre került. Innen ment az orosz frontra. Itt résztvett a 2. lemergi csatában. A Sambor körüli harcokban 1914 november 3-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol 1916 novemberéig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor elvezényelték a sokali fogolytáborba. Innen mentették fel 1918 júniusában mint gazdálkodót. Tulajdonosa az 1908-as jub. e. é. és az 1912–13-as m. keresztnék. Felesége Maximilián Anna, fia György.

Pető Ferenc cipészemester, Balatonszárszó. *1893, Dombóvár. 1913 októberében vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és harcolt Oroszlengyelországban. 1915 december 4-én Bukowánál megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 február 18-án a kárpáti nagy téli csatához került. Ezt végigküzdvé résztvett az üldözoharcokban, majd harcolt az Ikwamentén Sobanownál és a Lopusznoi ütközetben. 1915 augusztus 6-án Batkownál fogságba esett, honnan 1918 január 4-én szökeve tért haza. 1918 augusztus 23-án ment az olasz harcra és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lajos Mária, gyermekei Ilona és Mária. — Sógora: Szabó József ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Pető István gazdálkodó, tizedes, Magyarokér. Ténylegesen 1909–10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július hó 28-án vonult be háborús szolgálatra. — A szerbiai harcra ment, de Sabácnál megsebesült. Felgyógyulása után kikerült az olasz hadszíntérre. Itt újból súlyosan megsebesült. Bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton rokkantnak minősítették és 1918-ban leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége

Ács Julianna, gyermekei Juliska és Irma.

Petrítés Ferenc róm. kat. egyházi, Tolna. *1887, Tolna. 1908-ban a 19. h. gy. ezredben szolgált. Mozgósításkor önként vonult be háborús szolgálatra 1915 január 15-én és ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és az ezt követő harcokban, de 1915 április 1-én fogságba esett, honnan 1921-ben tért haza. Felesége Lencz Erzsébet, gyermekei Ferenc, Mária és Adél.

Petrovics György gazdálkodó, Szentgáloskér. *1892, Mosdós. 1914 augusztus 20-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 október 24-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 márciusában megsebesült. Felépülése után 1916 augusztusában ment **másodízben** az orosz frontra, ahol 1916 novemberéig résztvett az összes ütközetekben, mikor megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de mint gazdálkodót közérdekéből felmentették a katonai szolgálat alól. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Kaposi Julianna, fia Sándor.

Petrovics József gazdálkodó, Szentgáloskér. *1897, Mosdós. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenberghen nvert kiképzést, majd ment 1916 februárjában az orosz hadszíntérre. Résztvett állásharcainkban, majd harcolt Lopusznoánál, de 1916 szeptemberében fogságba esett, honnan 1918 augusztusában tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Bóna Julianna, fiai József és Béla.

Petróczy István községi alkalmazott, Decs. *1897, Fácánkert. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be és ment decemberben az Ikwamenti harcokhoz, ahol megsebesült. Felgyógyulása után újból az orosz, majd a román harcra került. Az ezreddel ment Bukovinába is. 1917-ben másodszer sebesült meg. Lekerült az olasz frontra Vittoriohoz és a Piavehez. Az ezred maradványvaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Szücs Anna, leánya Anna.

Pettendy Sándor m. kir. áll. detektív-felügyelő, szakaszvezető, Ulnest. *1878, Hetes. Ezredünkben 1899–1902-ben szolgált ténylegesen, majd a m. kir. esendőség kötelékébe lépett és 1906 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában. A világháború alatt mint az államrendőrség tagját a katonai szolgálat alól felmentették. Felesége Hermann Teréz, fia Sándor.

Pécsék József kereskedő, Szőke-denes. *1884, Csákány. Ezredünkben 1896-ban szolgált ténylegesen és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment ki a szerbiai harcra, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor csapatostól együtt az olasz frontra vezényelték. Görz körül és a Doberdón küzdött és vett részt az összes had-

műveletekben 1916 márciusáig, mikor megsebesült. Felgyógyulása után utásztanfolyamra vezényelték, majd ennek elvégzése után ment 105-ös ezredünkhöz a román frontra, ahol résztvett az ezred összes ütközeteiben. Az ezreddel ment az olasz harcra is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Eszter.

Pécsék Sándor gazdálkodó, tizedes, Nagykovácsi. *1885, Nagykovácsi. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 június 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerbiai harcra, ahol 1915 január 3-án megbetegedett. 1915 augusztus 24-én került az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 október 6-ig, mikor megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnal teljesített szolgálatot, majd áthelyezték az aknavetőosztaghoz. Innen került Lublinba, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k.

Pécsi József gazdálkodó, tizedes, Alsónyék. *1876, Alsónyék. 1897–1900-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 26-án vonult be a 17. népf. gy. ezred hadtápszóaljához. Montenegróban, majd Albániában teljesített szolgálatot, majd az olasz harcra került. Innen ment a román harcra, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Budai Anna, gyermekei Anna és Julianna.

Pécsi Oszkár reszelőgyártómester, Kaposvár. *1891, Kaposvár. 1910–1913-ban szolgált ezredünkben Budapesten. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment az orosz frontra, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 őszig, mikor súlyos betegen vitték kórházba. Felépülése után a román harcra került, majd áthelyezték a 29. gy. ezredhez, honnan fényszóró tanfolyamra Marosvásárhelyre vezényelték. Innen került vissza a román hadszíntérre, majd innen Wienbe került. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Mária, gyermekei Oszkár és Mária. — Közeli rokonai közül Gyurkó Ferenc és Ulrich Ádám a világháborúban küzdve hősi halált haltak.

Péntek Vendel gazdálkodó, Surd. *1899, Surd. 1917 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1918 március 25-én az olasz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a Piave-mentén, majd a front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Müller Rozália, gyermekei Imre és Margit.

Péter György gazdálkodó, Alsóseged. *1885, Felsőseged. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment táborig ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz harcra. Harcolt a 2. lemergi csatá-

ban, a Kárpátokban, majd orosz-lengyelországi harcainkban, de 1915 januárjában súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgáláson mint 50%-os rokkantát elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb.éremnek. Felesége Hoffmann Mária, gyermekei István, József, Mária férj. Stropek Pálné és Lajos. Unokája Stopek László.

Péter István gazdálkodó, Szentá. *1873, Szentá. 1894–97-ben szolgált ezredünkben. 1915 április 1-én a 19. h. gy-ezredhez vonult be Pécsre és ment 1915 májusában a szerb hadszíntérre. A megszálló-csapatban teljesített 1915 októberéig szolgálatot, mikor betegen vitték kórházba. 1916 novemberében az orosz frontra került, majd 1917 áprilisában ezredünkhöz helyezték Reichenbergbe és ment 1917 novemberében a román hadszíntérre, de 1918 februárjában mint gazdálkodót felmentették. — Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csire Éva, gyermekei Julianna, Katalin és Erzsébet.

Péter István gazdálkodó, tizedes, Sántos. *1890, Sántos. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti és orosz-lengyelországi harcokban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli esztához is, de 1915 március 13-án megsebesült. Felgyógyulása után 1915 szeptemberében ment újból az orosz frontra, ahol harcolt 1916 február 6-ig, mikor megbetegedett. 1916 augusztusában áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy-ezredhez, melynek kötelékében az orosz, majd az olasz frontra került, ahol 1917 június hó 7-én megsebesült. 1917 szeptemberében került újból az olasz harctérre, majd ezredével a nyugati hadszíntérre Verdunhoz és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Györki Mária, gyermekei József, János, Gyula és Mária. — Testvérbátyja, József a 24. vadász-zászlóalj kötelékében harcolva hősi halált halt.

Péter János gazdálkodó, Szöke-dencs. *1871, Szöke-dencs. Ezredünkhöz 1892–95-ben szolgált ténylegesen és 1916 február 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz frontra ment, ahol résztvett június 25-ig ezredünk hadműveleteiben, mikor mint önálló gazdát szabadságolták, végül felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Mesics Anna, fia Viktor.

Péter József gazdálkodó, tizedes, Sántos. *1887, Sántos. 1910-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 június 2-ig, mikor megsebesült. Felépülve ez év december 2-án ment újból az orosz frontra, ahol harcolt 1917 január 20-ig, mikor másodikban sebesült meg. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol kiképző-szolgálatot teljesített, majd mint gaz-

dálkodót felmentették a háborús szolgálat alól. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Mayer Katalin, gyermekei Mária és Gyula. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Péter József bognármester, Vörs. *1891, Vörs. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. A 2. lemergi csatában szeptember 9-én megsebesült. Másodízben 1914 decemberében ment Orosz-Lengyelországba, majd harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916 januárjáig. Ekkor másodsor sebesült meg. 1916 áprilisában ment újból az orosz, majd az olasz hadszíntérre. 1918 június 10-én betegen ment kórházba és 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Németh Sarolta, gyermekei József és Ernő.

Péter Pál borbélymester, Dombóvár. *1897, Dombóvár. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után Pilsenbe, majd innen az orosz hadszíntérre került az Ikva-menti harcokhoz. Innen került Lopuzsnóhoz, ahol 1916 július 21-én súlyosan sebesülve fogságba esett. Megfordult Oroszország több fogolytáborában, míg 1919-ben hazatért. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb.éremnek.

Péter Vendel gazdálkodó, Szöke-dencs. *1880, Szöke-dencs. Ezredünkhöz 1901–04-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. Munkásosztággal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor csapattestével együtt az olasz frontra vezényelték. Görz körül és a Doberdón küzdött és résztvett az összes hadműveletekben 1916 május 24-ig, mikor megsebesült. Felépülve 1916 júliusában ment másodikban az orosz harctérre, majd a román frontra. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában Waschkutznál. 1918 elején az olasz frontra került, ahol harcolt a Piave mentén, de 1915 június 15-én a Montello bevételénél újból megsebesült. Súlyos sebesülésével 1920-ig állott kórházi ápolás alatt és mint 75%-os rokkant szerelt le. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Hegyi Julianna, gyermekei Vendel, József, Mária és Julianna.

Péter Viktor gazdálkodó, Szöke-dencs. *1900, Szöke-dencs. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Itt nyert kiképzést és kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. 1918 novemberében leszerelt, de 1920 október 1-től 1921 február végéig a nemzeti hadseregben teljesített szolgálatot. Felesége Veszder Mária, fia János.

Péterfai József gazdálkodó, Somogysárd. *1899, Somogysárd. 1917 márciusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment 1917 májusában az olasz hadszíntérre. A Mte Gabriellén 1917 szeptember 14-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgáláson rokkanttá minősítették és elbocsátották a hadsereg

kötelékéből. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Felesége Gölöcsér Anna, gyermekei Mariska és László.

Péterfai Mihály Beszkrac kocsivezető, Pestszentlőrinc. *1896, Somogysárd. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre Soponowhoz. 1916 februárjában altiszt iskolába vezényelték. Áprilisban megbetegedett. 1916 augusztus 1-én a román hadszíntérre került. Itt a 105. ezred kötelékébe osztották be. Lekerült az olasz hadszíntérre, ahol ismét a 44. gy-ezred kötelékében harcolt. A piavei csata után a Mte Grappán érte a front összeomlása. Kétízben sebesült meg. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kozma Anna, gyermekei János és Mihály. Testvérbátyja: György ezredünk kötelékében a Tölgyesi-szorosnál hősi halált halt.

Pfeiffer Henrik gazdálkodó, Torvaj. *1899, Ecsény. Ezredünkhöz 1918 július 1-én vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Felesége Becht Margit. — Sógora: Tilk Hartmann a 17. h. gy-ezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Pfeifer Mihály úriszabó, Szigetvár. *1884, Ata. Mozgósításkor Pó-lába vonult be és 1916-ban az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Innen került az olasz harctérre, ahol 1918 októberéig harcolt, de megbetegedvén kórházba szállították. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Cseperics Erzsébet, gyermekei Ferenc, Béla, Mária és Gyula.

Pikli János gazdálkodó, tizedes, Kapoly. *1882, Kapoly. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment műszaki századunkkal, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 május végéig, mikor az olasz frontra került. Résztvett az összes hadműveletekben a Doberdón, de megsebesült. Felépülése után újból az olasz harctérre került, 1916 közepén ismét megsebesült. Rövid gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan harmadízben is az olasz frontra vezényelték és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lain Katalin, gyermekei Lidia, János és Imre.

Pintér Antal cukrázmester, tizedes, Mesztegyő. *1884, Mesztegyő. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be és ment májusban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 elejéig, mikor a dandárparancsnoksághoz vezényelték. Itt teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k.

Pintér Ferenc gazdálkodó, Hollád. *1884, Hollád. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a dobrotwori ütközetben, de megbetegedvén kórházba szállították. Felépülve 1915 október 26-án ment újból az orosz frontra, az Ikva-menti harcokhoz. Innen került Lopuzsnó-

hoz és Batkowhoz, majd az ezreddel a román harctérre. Harcolt Tölgyesnél és Bukovinában Waschkutznál. Lekerült az olasz harctérre is a Piave mentére, de a Montello bevétele után 1918 augusztusában légnyomással vitték kórházba, majd felépülve a rendfenntartó csapatnál Prágában nyert beosztást és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Verona, leánya Anna.

vitész Pintér János gazdálkodó, Törökkoppány. *1880, Törökkoppány. Ezredünkben 1902-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is a II. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. Harcolt orosz Lengyelországi harcainkban, majd a kárpáti nagy téli csatában és az üldőzharcokban egészen az Ikwáig. Résztvett állásharcainkban, majd harcolt a román hadszíntéren Tölgyesnél. Az ezreddel került az olasz frontra is. A Piave mentén vett részt az összes hadműveletekben, majd a frontösszeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O. K. cs. k., H. e. é. Felesége Barabás Teréz, gyermekei Katalin, János, József és Teréz.

Pintér János gazdálkodó, Gadány. *1899, Gadány. 1916 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra Reichenbergbe. Kiképzése után 1917 januárjában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 decemberéig, mikor megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Félix Katalin, gyermekei Margit, Regina, Mária, János és István.

Pintér József ny. Máv. s. tiszt, őrzővezető, Alsőseged. *1890, Felsőseged. Iskoláit Csurgón végezte és 1908-ban lépett a Máv. szolgálatába. Tényleges katonai szolgálata után visszatért a Máv. szolgálatába. A világháború alatt a vasúti ezrednél teljesített szolgálatot. Felesége Horváth Julianna, gyermekei Margit és László.

Pintér József gazdálkodó, tizedes, Somogyvámos. *1888, Somogyvámos. Ténylegesen 1909–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóalijal ment az orosz hadszíntérre, de a 2. lemergi csatában 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felépülése után 1914 december 22-én ment újból az orosz frontra és harcolt egyhuzamban 42 hónapon keresztül az orosz és a román fronton 1918 február 8-ig, mikor megbetegedett. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Marton éva, gyermekei József és Mária.

Pintér József ny. Máv. fűtő, őrzővezető, Bátaszék. *1890, Tabod (Tolna m.) Mint tényleges állománybeli ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. 1914 szeptemberében betegen ment kór-

házba, de rövidesen újból a frontra vitték. Harcolt 1915 szeptember végéig, mikor mint vasutast felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912–13-as m. k.-nek. Felesége Molnár Katalin. — Öccse: Ferenc az orosz harctéren küzdve hősi halált halt.

Pintér József kisbirtokos, törzsőrmester, Igal. *1884, Igal. Ténylegesen 1905–8-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és a budapesti 17-es helyőrségi kórházhoz vezényelték. Innen 1915 júniusában Kaposvárra az ottani tartalékkórházhoz került. Itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tagja a megyei törvényhatósági bizottságnak. Felesége Máté Teréz, leánya Margit férjezett Nagy Lajosné.

vitész Pintér Károly gazdálkodó, tizedes, Balatonkiliti. *1889, Balatonkiliti. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált és mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel került Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 november 20-án Krempánál sebesült fogságba esett. Kitüntetései: O. K. cs. k., Seb. é. Felesége Ács Julianna, fia Károly.

vitész Pintér Lajos József magántisztviselő, tizedes, Pécs. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az orosz frontra ment szeptember 5-én és résztvett a 2. lemergi csatában, majd a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba is, de 1914 november 20-án Krempánál megsebesült. Felépülése után a kárpáti nagy téli csatához került, melyet végigharcolva résztvett üldőzharcainkban, de 1915 május 20-án Krukiencnél másodikban sebesült meg. Rövidesen visszakerült ezredünkhöz az orosz hadszíntérre és harcolt a Bug mentén, majd Krupienél és Sopanownál. Itt súlyosan sebesülve kórházba szállították, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és mint szolgálatra alkalmatlant elbocsátották a hadsereg kötelékéből és 1916 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Német é. é., Bajor é. é. 1924-ben avatták vitézzé. Várományosa Lajos.

Pinterics Mátvás szabómester, őrmester, Bares. *1891, Bares. 1912-ben vonult be ezredünk 9. századához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az ezreddel került az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában és a nagy visszavonulásban. A Sambor körüli harcokban 1914 október 20-án megsebesült. Súlyos sebeivel hosszasan gyógykezelték, majd bevonult a pótzászlóalijhoz, ahol felülvizsgálaton fegyvernélküli

szolgálatra minősítették. Mint ilyen szolgált 1918 novemberéig. Jelenleg 33%-os hadirokkant. Felesége Wolák Rózsa.

Pogany György gazdálkodó, Marcali. *1894, Kéthely. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett 1914 december 8-ától 1916 júliusig ezredünk összes harciban, mikor légnyomással kórházba vitték. Ez év októberében került másodikban az orosz harctérre, ahol 1918 január 1-ig harcolt. Ez év márciusában az olasz frontra, majd májusban Prágába vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kasza Margit, gyermekei Margit és Mária.

Pogany Viktor gazdálkodó, Marcali. *1899, Kéthely. Ezredünkhöz 1917 március 10-én vonult be. Kiképzése után ment az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1918 július 28-án a nyugati hadszíntérre került Verdunhoz. Itt harcolt 1918 szeptember 18-ig, mikor fogságba esett, honnan 1920 november 15-én tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Kelemen Mária.

Pohl József fűszerkereskedő, szakaszvezető, Somogyárd. *1896, Lábod. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után géppuskástanfolyamra vezényeltetett. 1915 december 16-án ment az orosz hadszíntérre az Ikva-menti harcokhoz. Harcolt Pieniakinál is, de 1916 aug. havában megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 júliusában áthelyezték a volt cs. és kir. 68. gy-ezredhez, mely ezreddel a román frontra ment. Itt volt 1918 márciusáig, mikor az olasz harctérre került. Résztvett a Piave-menti csatákban és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Reisinger Anna.

† **Póka János** gazdálkodó, Somogyárd. *1893, Somogyárd. Ezredünkhöz 1914 augusztus havában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 június 5-én ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Édesanyja szül. Göndöcz Teréz gyászolja hős fiát, aki legdrágább kincsét, fiatal életét adta a zászló becsületéért. Kegyelettel emlékezzünk meg róla mi is ezredtörténésünk e lapjain és örökítsük meg emléket az utókor számára.

† **Póka József** gazdálkodó, Somogyárd. *1891, Böhönye. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a Sabác elleni támadásban. 1914 aug. 14-én lábára súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után felülvizsgálaton rokkanttá minősítették és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Súlyos sebesülésébe azonban 1918 szeptember 22-én hősi halált halt. Édesanyja szül. Göndöcz Teréz e hősnkben már második fiát vesztette el. Három évre követte öccsét Jánost, aki idegen földben nyugszik. Kegyelettel hajtjuk meg mi is a

megemlékezés zászlaját és örökítjük meg emlékét igaz bajtársi kegyelettel.

Polecák György gazdálkodó, Koppányszántó. *1888, Koppányszántó. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Résztvett az üldözőharcokban, harcolt az Ikwa mentén Sopanownál és Lopusznónál. 1916 június 15-én Reichenbergbe vonult be, honnan géppuskástanfolyamra vezényelték, de 1916 október 4-én mint gazdálkodót felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Simon Anna, leánya Mária.

vitéz Polgárdi (Projitz) János gazdálkodó, szakaszvezető, Lengyeltóti. *1889, Buzsák. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, de megsebesült. Felépülése után szeptember 1-én ment az orosz hadszíntérre, de a 2. lemergi csatában 1914 szeptember 10-én Piaskinál megsebesült. Harmadízben 1915 február 20-án került a kárpáti nagy téli csatához, ahol március 18-án harmadízben sebesült meg. Negyedszer 1915 december 22-én ment az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz. Résztvett állásharcainkban, majd az ezreddel ment a román frontra, de Tölgyestől 1917 szeptember 30-án, hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték, ahol 1917 december 15-ig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor újból az orosz frontra került, majd az ezreddel az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. 1912—13-as m. k., H. e. é. Felesége Míseta Erzsébet. Gyermekai: Ferenc, János, Julianna, Anna, József, Lajos, Margit és László.

Pollák Ignác cipésmester, Siófok. *1883, Somogyzil. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünk 10. századában és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de az uzsoki szorosnál 1914 október 12-én megsebesült. Másodízben 1915 február 1-én ment az orosz harctérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában Jablonkinál és a Czeremchán, de 1915 április 10-én másodízben sebesült meg. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1916 márciusában őrszolgálatra minősítve, áthelyezték az I. h. gy. ezredhez. Kitiüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Rechnitz Ilona, gyermekai Adél és Ferenc.

Pollák Lajos hentes- és mészáros-mester, Böhönye. *1895, Ráksi. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 augusztusában az orosz hadszíntérre ment, ahol besorozást nyert 105. ezredünkhöz, de 1916 májusában megsebesült. Felgyógyulva, rövidesen a román harctérre került, ahol résztvett az ösz-

szes hadműveletekben, majd lekerült az olasz frontra, a Piave menti csatákhoz és itt is érte a front összeomlása. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Gyermekai Sándor és Zoltán.

Pollák Vendel gazdálkodó, Ujvárfalva. *1895, Szigetvár. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be. Kiképzése után ez év augusztusában áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy. ezredhez, mely ezreddel ment 1915 szeptemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett a Borovini ütközetben, de itt 1916 június 3-án fogságba esett. Ukrajnában és Pennoban volt internálva. 1918 október 20-án tért haza és leszerelt. Felesége Fista Mária, gyermekai József, Mariska és Rózi. — Unokabátyjai: Pollák Péter, Imre és János, mindhárman ezredünk kötelékében a Kárpátokban haltak hősi halált.

Polonyi Jenő festőmester, örveztő, Kaposvár. *1891, Lengyeltóti. 1914 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, majd az ezreddel került Orosz-Lengyelországba. Harcolt Krempanál, Prushitzkónál, Bukovánál, majd Janownál, de 1914 december 16-án Krasiknál megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, majd innen 1915 júniusában ment ismét az orosz frontra. Résztvett ezredünk Dobrotwor-i, Krupiec-i, Sopanow-i és Lopusznó-i harcaiban, de 1916 június 15-én fogságba esett, honnan 1918 december végén tért haza. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fajt Anna, egy gyermek atyja. — Öccse: Géza a 19. h. gy. ezred kötelékében harcolva, az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Pongrácz István kereskedő, Magyarkeszi. *1884, Magyarkeszi. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a Kamionka-i és a Dobrotwor-i ütközetekben. Innen betegesen ment kórházba, majd rövidesen újból az orosz harctérre került. Harcolt a román fronton és Bukovinában is. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Arki Erzsébet Mária, leánya Rózi.

Poroszlai János gazdálkodó, szakaszvezető, Ósény. *1885, Ósény. Ezredünkben 1907-ben szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment a munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre. Innen 1915 májusában került az olasz harctérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de egy ízben megsebesült. Rövidesen visszakerült a frontra és 1918 július 25-ig teljesített itt szolgálatot, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kitiüntetései: O., Br. vit. é. kétszer. K. cs. k., Seb. é. Felesége Göresös Erzsébet, gyermekai Erzsébet férj, Jakus Dénesné és János.

Posta Ferenc kádár-mester, fizes, Nagyatád. *1891, Berzence. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és ív a világháború kitöréséig tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra

is. Harcolt ezredünk galíciai és kárpáti harcaiban, egy ízben meg is sebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd az olasz harctérre került. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A front összeomlása után fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Szalay Mária, gyermekai József és Ferenc. — Testvéröccse: Vendel az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Poszavec József gazdálkodó, szakaszvez. Somogyszentmiklós. *1884, Somogyszentmiklós. 1906—9-ben szolgált ezredünk 6. századában Budapestben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre a sabáci harcokhoz, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre. — Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 29-én Sary-Sambornál megsebesült. Felépülve 1915 április 5-én ment újból az orosz frontra. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 június 24-én ismét megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, honnan a csepeli tölténygyárhoz vezényelték, majd mint vonatkísérő teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vadász Katalin, leánya Rozália.

Potó József gazdálkodó, örveztő, Somogyaszaló. *1889, Toldinuszta (Somogy m.) Ezredünkben 1911—12-ben szolgált ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Itt 1914 október 9-én megsebesült. Másodízben 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához került. Az oroszokat üldöző harcokban 1915 május 20-án ismét megsebesült. Felgyógyulása után rövidesen újból az oroszok ellen vezényelték. Résztvett a dobrotwor-i és krupieci nagy támadásban. Utóbbiban súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a póttesthez, hol kiképzőszolgálatot teljesített. 1918 novemberében szerelt le. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Sándor Rozália, fia József.

Potvondy István gazdálkodó, Tolna. *1880, Tolna. Ezredünkhöz 1915 március 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Bugmenti harcokban Dobrotwornál, de megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan 1917 végén a román frontra vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Zsidó Mária, gyermekai János és István.

Potvondy István gazdálkodó, Tolna. *1882, Tolna. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A csendőrtartalékosztaghoz helyezték, melynek kötelékében ment az orosz hadszíntérre, ahol Podkamien környékén teljesített szolgálatot, de

megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan újból az orosz frontra vezényelték. Lublin környékén, majd a Styr folyó mentén vett részt a hadműveletekben, honnan lekerült a román harcterre. Innen visszakerült az orosz frontra, ahol egy megfigyelő táborban teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Ezer Teréz, gyermekei Ádám, István és Teréz.

Pozsár János csizmadiamester, Ozora. *1894, Ozora. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után orosz lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt Jablonkinál és a Czeremchán, de 1915 május 1-én betegen ment kórházba. Felépülése után újból az orosz frontra került és harcolt Sopanownál, majd állásharcainkban Lopuszónál, azonban 1916 július 17-én fogságba esett, honnan 1918 közepén tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Cs. Horváth Margit, leánya Rózsi.

Pozsgai Imre gazdálkodó, tizedes, Marcali. *1875, Marcali. Ezredünkben 1897—1900-ban szolgált ténylegesen. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, majd innen az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz harcterén. Homonnánál 1914 őszén megsebesült. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitiüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Katalin, gyermekei Margit, Károly, Vendel, Lajos, Antal, Katalin és Terézia.

Pozsgai Sándor gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1892, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb frontra, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt megszakítás nélkül 52 hónapon keresztül az összes harctereken. Kitiüntetései: O. Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Kompetár Anna, gyermekei János, Imre és Irén.

Pozsgay György gazdálkodó, Marcali. *1880, Marcali. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a Sabác körüli harcokhoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett itt a 2. lemergi csapatban, a visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Itt 1914 december 20-án megsebesült. Felgyógyulva 1915 decemberében ment másodikban az orosz harcterre és itt teljesített szolgálatot 1916 májusáig, mikor betegen ment kórházba. 1916 június 15-én közérdekből mint gazdát felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Gál Katalin, gyermekei József és László.

Pozsgay János gazdálkodó, Őrvezető, Marcali. *1899, Marcali. Ezredünkhöz 1917 szeptember 10-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1918 januárjában az olasz hadszíntérre ment. Résztvett itt ezredünk harciban a piavei csapatban és a Montello bevételében. A front összeomlása után az ezred maradvá-

nyaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is 1922—23-ban. Felesége Tóth Mária.

Pozsgay Sándor gazdálkodó, tizedes, Marcali. *1887, Marcali. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harcterre is, ahol 1915 január 26-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. Felgyógyulása után 1915 június 5-én újból az orosz hadszíntérre vitték. Itt harcolt ezredünk kötelékében az összes ütközetekben 1916 januárig, mikor másodikban is megsebesült. Súlyos sebüléséből kifolyólag jobb szemét elvesztette. 1918 decemberében leszerelt. Kitiüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Horváth Katalin, gyermekei Mária, Sándor és Béla.

Pozsonyi József m. kir. esendőralhadnagy, Dombóvár. *1881, Adánd. Ezredünkben 1902—05-ben szolgált ténylegesen, majd a m. kir. esendőség kötelékébe lépett. A világháború alatt különleges határszéli szolgálatot teljesített. Tulajdonosa az Ezüst érdemkeresztnek zöld szalagon. Felesége Percz Antónia, gyermekei József és Ilona.

Pörnyi András gazdálkodó, Decs. *1883, Decs. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be. Kiképzése után az orosz frontra ment. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de Kamionkánál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az utászokhoz helyezték át. Az orosz harcterre vitték, ahol tizenkét hónapig teljesített szolgálatot, majd mint gazdálkodót felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Varga Éva, gyermekei András és Éva. Tagja Decs község képviselőtestületének.

Prantner István László gazdálkodó, géppuskás, Szekszárd. *1886, Szekszárd. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen. 1914 július hó 26-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harcterre. Résztvett a 2. lemergi csapatban, a visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. Itt megsebesült. Hosszas gyógykezelés és szabadság után vonult be a póttesthez és ment 1916-ban újból az orosz harcterre, de betegen került kórházba. A front összeomlása az olasz hadszíntérre érte. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. é. é. Felesége László Erzsébet, gyermekei István, Rozál, József, Erzsébet, Ferenc és János.

Prantner József kir. járásbírósa, telekkönyvvezető, I. o. számvivő, Dombóvár. *1887, Bonyhád. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott és Rudanesten. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be. A 4. menetszázaddal 1914 október 22-én ment az orosz hadszíntérre Turkához. Innen került az orosz lengyelországi harcokhoz. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a kárpáti nagy téli csapatban és az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwa folyóig. 1916 január 18-án 16 hónapi frontszolgálat után a pótzászlóaljhoz ve-

zényelték, ahol 1916 november 11-ig teljesített szolgálatot. Ekkor újból az orosz, majd a román frontra vezényelték. Tölgyestől betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez. Itt teljesített szolgálatot 1918 áprilisig, mikor Örkénybe került egy menetkés géppuskás századhoz. 1918 novemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kitiüntetései: K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Juhász Mária.

Prantner Lajos községi rendőr, Decs. *1896, Decs. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ez év őszén ment az orosz hadszíntérre Sopanowhoz. December 2-án súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Till Teréz.

† **Práger József** női fodrász, tizedes, Kaposvár. *1891, Kaposvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre ment tábori ezredünkhöz. Résztvett 12 hónapig egyhuzamban ezredünk összes ütközeteiben, de tifusszal megbetegedett. Felépülése után az olasz frontra került, honnan súlyos gyomorbetegséggel szállították kórházba, majd szabadságolták. Kitiüntetései: O. K. cs. k. A harcterén szerzett betegségében 1929-ben hősi halált halt. Kaposvárott van eltemetve. Felesége Goldstein Lina és leánya Rózsa őrzik kegyelettel emléket és örökítik meg mi is a 44-esek Pantheonjában.

Prekács L. Pál gazdálkodó, Őrvezető, Balatonszemes. *1895, Balatonszemes. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be és ment kiképzése után 1915 júniusban az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldöző harcokban Dobrotornánál, Krupicnél, majd harcolt az Ikwa mentén Sopanownál. 1916 június 16-án Lopuszónál fogságba esett, honnan 1918 augusztusában tért haza. Bevonulása után Baresra vezényelték, ahol a karhatalmi zászlóaliban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitiüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Petrus Anna, gyermekei Etel és Árpád.

Pretz Mihály gazdálkodó, Kocsola. *1883, Kocsola. Ezredünkben 1905-ben szolgált és fegyvergyakorlatait 1908, 1910 és 1912-ben tette le. Tábori ezredünkhöz ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci ütközetben. Innen betegen ment kórházba, majd felépülve pótzászlóaljunktól ment az orosz hadszíntérre, ahol megsebesült. 1916-ban került másodikban az orosz harcterre Lopuszóhoz, de 1916 június 27-én másodszor is megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdálkodó közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Heckenberger Mária, gyermekei Ádám, Anna, Teréz és Erzsébet. — Öccse: Antal orosz fogságban halt hősi halált.

Probszt János szakaszvezető, Hont. *1886, Hont. Mozgósításkor bevonult, harcolt a szerb és az olasz fronton.

Probszt József, Hont. *1894, Hont. 1914 októberben bevonult és harcolt

az orosz és az olasz fronton. Orosz fogságban is volt.

Proity István gazdálkodó, Öreglak. *1895, Öreglak. 1915 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 november 16-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren egyhuzamban 36 hónapon keresztül, de közvetlenül az összeomlás előtt 1918 október hó 28-án megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Horváth Rozália, gyermekei István, Ferenc, Anna és Rozália.

Proksa György gazdálkodó, Tab. *1883, Tab. 1905-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, majd az orosz frontra került. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben, de az Ikwa mentén Sopanownál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 áprilisában újból az orosz harcra vezényelték, de sebesülése kiújulván kórházba szállították. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Felesége Király Julianna, gyermekei Géza és György. — Testvérbátyja: Pál a 10. huszárezred kötelékében harcolva hősi halált halt.

Pukancsik János gazdálkodó, Magyarkér. *1885, Magyarkér. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben. Fegyvergyakorlatait 1908, 1910 és 1912-ben tette le. 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a Sabác és Kragujevac körüli harcokban, de megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a léghárítóosztághoz vezényelték. Az olasz frontra Görzhöz került csapatostételével. Később áthelyezték a rohamesapatokhoz és itt volt 1918 augusztus 20-ig, mikor hazakerült. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Szücs Mária, gyermekei János, Mária, Julianna, Ilona, Gyula és Erzsébet.

Puska János gazdálkodó, Somogy-szil. *1881, Somogy-szil. Ezredünkben 1903-ban szolgált és 1914 július 28-án jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 május 28-ig, mikor az olasz frontra került a Görz körüli harcokhoz. Harcolt az Isonzó mentén és Doberdón 1917-ig, mikor megbetegedett. Az összeomlás itthon érte. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége Tóka Mária, fiai József és Ferenc.

Puska Lajos vendéglős, szakaszvezető, Gölle. *1889, Gölle. Ezredünkben 1910-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Harcolt a 2. lengbergi csatában, a Kárpátokban, majd Orosz-Lengyelországban. Itt lábtörést szenvedett, de csak a hadosztály-kórházban gyógykezeltek. Rövidesen visszakerült tábori ezredünkhöz és küzdött az üldözoharcokban, majd az Ikwa-menti állásharcokban. Résztvett a lopusznói ütközetben is, de innen Reichenbergbe vezényelték, honnan azonban egy hónap múlva ismét önként jelentkezésként ment az orosz harcra. Harcolt Tölgyesnél, majd

Bukovinában Waschkutznál, de itt 1917 október 6-án megsebesült. Nyiregyházán és Kaposvárott gyógykezeltek, majd felgyógyulva József főherceg támogatásával 6 heti szabadságra ment. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., Kor. vas. é. k., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége néhai Varga Julianna.

Puska Vendel gazdálkodó, örveztető, Gölle. *1894, Gölle. Ezredünkhöz 1914 október 23-án vonult be és kiképzése után ment az Orosz-Lengyelországban lefolyt harcainkhoz. Innen került az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához. Jablonkitól 1915 március 15-én tifusszal vitték kórházba. Másodízben a Bug-menti harcokhoz került. 1915 szeptember 6-án megsebesült. Felgyógyulása után harmadízben is az orosz frontra ment, de megbetegedvén, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint könnyű szolgálatos teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Papp Katalin, gyermekei Rózsi és Ferenc.

Puskás (Pfeifer) Artur épületfakereskedő, bómester, Balatonboglár. *1890, Balatonboglár. 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment a 2. lengbergi csatához. Résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, valamint az üldözoharcokban. 1915 augusztus 1-én megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után 1916 május 1-én ment újból az orosz frontra, majd az ezreddel a román harcra Tölgyeshez. 1917 májusában bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan október 4-én visszakerült a tábori ezredhez Bukovinába. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatához, melyet végigküzdvé 1918 október 10-én végkimerüléssel szállították kórházba. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Hausner Ella, gyermekei Anna, György és Imre.

D. Puskás János gazdálkodó, Tengőd. *1890, Tengőd. 1911-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment Sabáchoz, majd Kragujeváchoz, végül a Drina mentére. Innen beteg ment kórházba. Felgyógyulva a póttesttől tábori ezredünkhöz került a Bug-menti csatához. Résztvett az oroszokat üldözoharcokban egész az Ikwa folyóig. Itt megbetegedett. 1916 közepén újból az orosz harcra került és itt teljesített szolgálatot 1917 februáriáig, mikor a román frontra vitték. Harcolt Tölgyesnél, végül az olasz hadszíntéren a Piave mellett. Innen géppuskás tanfolyamra vezényelték és ott érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kuthy Krisztina, fia Kálmán.

Puskás József gazdálkodó, Somogy-szob. *1888, Somogy-szob. Ezredünkben 1909—12-ben szolgált ténylegesen és fegyvergyakorlatait is ezredünkben szolgált. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra, de közérdekből felmentették a

katonai szolgálat alól. Mint Máv. alkalmazott háborús szolgálatot teljesített úgy a hadtápterületen, mint közvetlen a front mögött. Felesége Bertók Rozália, gyermekei Rozália és Erzsébet.

Pusztai József gazdálkodó, Fonyód. *1885, Fonyód. 1906-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz hadszíntérre vezényelték. Itt teljesített szolgálatot a Doberdón és Görz körül 1918 május 20-ig, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Lakos Julianna, gyermekei Mária, József és Julianna.

Putnoki János gazdálkodó, szakaszvezető, Molvány. Született 1875-ben, Molvány. Az általános mozgósításkor Fiuméba vonult be különleges szolgálatra, majd mint titkosrendőr teljesített szolgálatot. 1915 elején ment az olasz hadszíntérre, ahol mint tüzérségi megfigyelő teljesített szolgálatot. Innen az orosz frontra vitték, majd a fényszórókhöz vezényelték. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Régi gazdálkodó család sarja, aki gazdaságát maga kezeli. Gazdasági géptalálmányáért 1911-ben a nemzetközi gépkiállításon kitüntetésben részesült. Felesége Rémes Erzsébet, gyermekei Julia férj. Fülöp István és Lidia. Unokája Fülöp István.

Püesök János gazdálkodó, községi pénztáros, Dees. *1893, Dees. 1914 október 17-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. 1915 májusában bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az orosz harcra a 2. Res. Baonhoz osztották be. Harmadízben 105-ös ezredünkhöz került, ahol 1917 júniusig szolgált. Rövid szabadság után ismét bevonult és a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. e. é.-nek.

Rabb György gazdálkodó, Szakcs. *1882, Szakcs. 1904-ben szolgált ezredünkben és fegyvergyakorlatait 1907, 1909 és 1911-ben tette le. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment munkaszta-gunkkal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett itt az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában lekerült az olasz hadszíntérre, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az orosz frontra vitték, de ismét megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult, majd felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Frezim Anna, leánya Etel.

vitéz Radnai Lajos gazdatiszt, törzsőrmester, Ujpest. *1886, Inke. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünk 15. századában Bileken és mint szakaszvezető szerelt le. Az első kiegészítő zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre Zimonyhoz, majd résztvett tábori ezredünk kötelékében a sabáci harcokban. Az ezreddel került a 2. lengbergi csatához is. Résztvett a visszavonulásban, de súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították. Egy évi kórházi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 december 2-án ment új-

ból az orosz frontra. Harcolt az Ikwa mentén, majd Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz is. Lekerült az olasz hadszíntérre a Piave mentére, ahol 1918 szeptember 15-ig vett részt ezredünk összes ütközeteiben. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Vajda Vilma, fiai Lajos, György és Géza.

Radó Aladár kereskedő, őrmester, Siófok. *1883, Nagyberény. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment műszaki századunkkal a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett 1915 májusig az összes hadműveletekben, mikor az olasz harctérre vitték. A Doberdón és a Görz körüli harcokban küzdött, majd innen Wolhyniába került. A front összeomlása az olasz hadszíntéren érte. Kitüntetései: O., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Braumann Sarolta, gyermekei István, János, Zsuzsi és Magda. — Nagybátyja: Deutsch Armin, Nagydorog, mint 17-es honvéd harcolt és halt hősi halált.

Rajnai (Rein) János községi altiszt, Bonyhád. *1885, Bonyhád. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Résztvett a szabóci harcokban és harcolt az orosz hadszíntéren Horozana-Wielkánál. Itt 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulva 1914 decemberében Orosz-Lengyelországba került. Végigküzdötte ezredünk összes ütközeteit az orosz és a román harctéren. Az ezreddel ment le az olasz frontra is. Innen 1918 április végén került a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, majd Kaposvárra, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Hoffmann Katalin, gyermekei Katalin, Erzsébet, Krisztina, János és Sophie.

Rajnai (Rothflug) József cipész-mester, Büssü. *1894, Büssü. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után december 31-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi állásharcainkban, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került. Harcolt Jablonkinál, de 1915 március 13-án megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen 1915 október hó 12-én ment másodikban az orosz harctérre. Harcolt az Ikwa mentén, majd Lopusznónál, de 1916 június 29-én fogságba esett, honnan 1918 május 20-án szökve tért haza. Még ez év szeptember 7-én az olasz frontra vezényelték, ahol résztvett a Valdobbiadene körüli harcokban, de a front összeomlásakor 1918 november 4-én olasz fogságba esett, honnan 1919 november 13-án tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége Hornyák Etel, leánya Ilona.

Ranga József gazdálkodó, szakaszvezető, Szekszárd. *1894, Szekszárd. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és kiképzése után ment az orosz-lengyelországi hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban. Harcolt a román hadszíntéren is, majd az ezred-

del ment le az olasz frontra. A Piave-menti csatában és a Montello elleni támadásban vett részt. Itt szakaszával 4 fényszórót és 52 db golyószórót zsákmányolt, mely tetteért az arany vízféregi éremmel tüntették ki. Kitüntetései: Ar. vit. é., O. kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Mészáros Julianna, fia József.

Ratalics Béla molnár, tizedes, Péterhida. *1887, Szécsénypuszta. Ezredünkben 1908-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában Horozana-Wielkánál és Szerzecenél, majd harcolt a Kárpátokban Turkánál, Piaskinál és Stary-Sambornál. Végigküzdötte orosz-lengyelországi harcainkat Krempanál és Bukovánál és a kárpáti nagy téli hadjáratot is Jablonkinál és a Czeremchán. Az üldözőharcok után résztvett a sopianowi ütközetben, majd a lopusznói harcokban. Harcolt Batkownál és a román fronton Tölgyesnél. Ezredünkkel ment Bukovinába Waschkutzhoz, valamint az olasz hadszíntérre is. Résztvett itt a Piave-menti csatában, de a Montello bevételénél megsebesült. Kórházi ápolás után bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Károly csapatkereszt. Felesége Bodó Erzsébet, gyermekei Árpád, Erzsébet és Márton.

Ratalics István molnár, Péterhida. *1900, Péterhida. 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz. Reichenbergben nyert kiképzést és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Peti Irma, gyermekei László és Ilona.

Rauch József gazdálkodó, tizedes, Gyulai. *1888, Nagykónyi. 1909-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a 2. lemerbergi csatában, a Kárpátokban. Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. Résztvett a sopianowi ütközetben, majd az ezt követő állásharcokban. Harcolt Lopusznónál és Pieniakinál. Az ezreddel került a román frontra Tölgyeshez, majd pedig Bukovinába Waschkutzhoz. Itt 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Veldi Magdolna, gyermekei Anna és Gizella.

Rauch József gazdálkodó, Kocsola. *1893, Kocsola. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérre került. Harcolt a Mte San Gabriellén és az ezt követő harcokban, de megbetegedett és kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a pótzászló-

aljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Felesége Schefer Teréz, fia József.

Rauschenberger Ferenc gazdálkodó, Kisbabod. *1887, Rácórs. 1908-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemerbergi csatához is, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 21-én fogságba esett, honnan 1918 március 16-án szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bándi Katalin, gyermekei János, Katalin és Ferenc. — Sógora: Gulyás Sándor ezredünk kötelékében az orosz hadszíntéren 1915-ben hősi halált halt.

Rác Jenő malomtulajdonos, Somogyvár. *1883, Kisdobsza (Somogy m.) Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztusában ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 12-én megsebesült. Másodízben 1915 februárjában került az orosz frontra a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 április havában fogságba esett. Jekaterinburgban volt internálva, majd munkára volt vezényelve, honnét 1918 október 18-án tért haza 40 hónapi hadifogság után. Felesége Péterfai Anna, fia János.

Rác József kőműves, Szigetvár. *1896, Szigetvár. 1915 február 2-án vonult be háborús szolgálatra. Pólában teljesített szolgálatot, majd a román hadszíntérre került, ahol résztvett az összes ütközetekben. — Lekerült az olasz frontra is és harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Horváth Mária, gyermekei Ilona, Sándor, István és Mária.

Rác Sándor gazdálkodó, Csömeny. *1898, Csömeny. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1916 novemberében az olasz hadszíntérre került, ahol 1918 szeptemberéig harcolt, mikor megsebesült. 1918 novemberében szerelt le mint 30%-os rokkant. 1919 szeptemberétől 1920 májusáig szolgált a nemzeti hadseregben. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Lengyel Gizella, fia Sándor.

Rádics Antal gazdálkodó, Bize. *1887, Bize. 1908-ban szolgált ezredünkben. Mozdósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb frontra. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is. A 2. lemerbergi csatában vett részt, majd harcolt a Kárpátokban. 1914 októberében beteg ment kórházba. 1915 szeptemberében került másodikban az orosz frontra. Sopianownál 1915 decemberében megsebesült. 1916 novemberében a román harctérre vitték, majd lekerült az olasz frontra. Innen beteg ment kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Torma Irma.

Rádics Péter malomtulajdonos, Bize. *1892, Bize. Ezredünkhöz 1915 október hó 10-én vonult be és kiképzése után 1916 januárjában Szarajevóba vezényelték, ahol június

5-ig teljesített szolgálatot. Ekkor bevonult Reichenbergbe és pótzászlóaljunknál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Rádivics Mária, leánya Malvin, nevelt-leánya Kendik Aranka.

Rechnitz Imre üzletvezető, tizedes, Budapest. *1899, Kaposvár. 1917-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1917 végéig, mikor súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot és ott érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

† **Reder János** volt földbirtokos és malomtulajd., örvezető. Bonyhád. *1886, Bonyhád. Tényleg. 1907–08-ban szolgált ezredünkben Bpsten. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot. 1914 októberében ment az orosz hadszíntérre a Sambor körüli harcokhoz. Innen került az orosz lengyelországi ütközetekbe. Ezek egyikében 1914 decemberében egy éjjeli támadás alkalmával eltűnt. Mai napig sem adott életjelt magáról és így valószínűleg mint egyike ezredünk ismeretlen hősi halottjának alussza idegenben örök álmát. Édesanyja özv. Reder Henrikné, felesége Lichtler Vilma és fia János gyászolják hősiüket, aki életét adta hazájáért.

Reimann Ernő kereskedő, szakaszvezető, Kaposvár. *1887, Kecskemét. 1915 január 10-én vonult be ezredünkhöz. 1915 április 22-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban 1915 szeptember végéig. 1916-ban áthelyezték a 2. árkászászlóaljhoz, melynek kötelékében mint a fényszórókülönítmény tagja szolgált az orosz, román és az olasz harctereken. A nyugati fronton a német hadseregbe volt beosztva. Kiténtetési: O2, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Biró Ilona, gyermekei Gábor, Olga és Andor.

Rein József gazdálkodó, tizedes, Bonyhád. *1891, Bonyhád. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Rövidesen a kárpáti harcokhoz került, de Uzsoknál ismét megsebesült. Felépülése után 1915 december havában az Ikwa menti harcokhoz került, majd Lopuzsnónál harcolt. Innen felmentést kapott, majd 1917-ben bevonult és 105-ös ezredünk kötelékében a román harctérre került. 1918 februárjában lekerült az olasz frontra. Harcolt a Mte Grappán és a Piave mentén. A forradalom itthon érte. Kiténtetési: O2, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Meszinger Rozália, fiai Péter és József.

Rein Miklós gazdálkodó, Döbrököz. *1895, Döbrököz. 1915 máj. 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 aug.-ban az orosz hadszíntérre. Résztvett mint távirász az összes ütközetekben, egy ízben könnyebben meg sebesült. Lekerült a román, majd az olasz hadszíntérre is, ahol a front összeom-

lása is érte. Harctéri szolgálata 38 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Herke Anna, leánya Anna férj. Kiss Jánosné.

Rengel János mészáros, Budapest. *1893, Budapest. Ezredünkhöz 1914 július 31-én vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, majd Orosz-Lengyelországban Krempánál harcolt, de 1914 december 14-én megsebesült. Felépülése után 1915 március 8-án ment a kárpáti nagy téli csatához, de áprilisban lábfagyással vitték kórházba. Harmadízben 1915 októberében került a sopanowi harcokhoz, majd harcolt Lopuzsnónál és Pieniakinál. Az ezreddel ment a román frontra is Tölgyeshez, ahol a rohamzászlóaljba nyert beosztást. Ugyancsak az ezreddel került az olasz hadszíntérre is a Piave-menti csatához. 1918 július 1-én a csendőrséghez vezényelték Kaposvárra és itt is érte a forradalom kitörése. 1919 február 28-án szerelt le. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mester Livia, fia László. — Benke Pál az orosz hadszíntéren Tarnopolnál hősi halált halt.

Renner József fürdőgondnok, Pécs. *1886, Kiskeresztur. 1915 február hó 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában, végigküzdötte üldöző- és állásharcainkat 1916 május 1-ig, mikor megbetegedett és kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, hol felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálata minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. — Felesége Bósz Terézia.

Récsei Vendel uradalmi gazda, Bares, Belesapuzta. *1890. Alsók (Somogy m.) 1913-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és a tábori ezreddel került ki a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Három hónapig volt itt. 1915-ben másodikban 5 hónapot töltött az orosz fronton és vett részt ezredünk ütközetekben. 1916-ban és 1917-ben nyolc hónapig teljesített az orosz és román harctéren szolgálatot, majd lekerült az olasz frontra. Itt is érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é., Vas é. k., Württembergi és Bajor é. k., Porosz ez. é., K. cs. k. Felesége Prokes Mária, gyermekei Rózsa és Károly.

Riba János gazdálkodó, őrmester, Regöly. *1891, Regöly. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Mint tizedes ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban. Itt megsebesült. Felgyógyulása után az orosz frontra került a kárpáti nagy téli csatához. Innen betegen ment kórházba, majd újból a kárpátokba került. 1915 májusában megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített kiképzőszolgálatot 1916 szeptemberéig, mikor a román hadszíntérre ment. Itt harcolt 1918 elejéig. Lekerült ezredünkkel az olasz frontra a Piave-i csatákhoz. Az ezreddel iött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kiténtetési:

O2, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. kereszt. Felesége Antal Róza, fia Gyula.

Ribics Ferenc asztalosmester, tizedes, Szigetvár. *1898, Szigetvár. 1916 május 19-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és kiképzése után július 15-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Batkow-i ütközetben, majd harcolt a román fronton Tölgyesnél, de 1917 január 6-án megbetegedvén, kórházba szállították. Felgyógyulása után ez év március 21-én ismét a román frontra került, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Lekerült az olasz harctérre is és itt érte a front összeomlása. 1918 november 18-án szerelt le. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k.

Riedlinger András, Apar. *1888, Apar. 1909-ben bevonult, harcolt az orosz, román és olasz fronton.

Riedlinger János, Apar. *1896, Apar. 1915 júniusában bevonult és harcolt az orosz és olasz fronton.

Riedlinger Sebestyén, Apar. *1886, Apar. Mozgósításkor bevonult és harcolt a szerb, olasz és román fronton.

Rieger Andor vaskereskedő, I. o. számvivő, Bonyhád. *1887, Bonyhád. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben Budapesten. 1914 július hó 28-án vonult be háborús szolgálatra. Ez év szeptemberében Szekszárdra vezényelték, ahol a gépkocsiosztagnál teljesített szolgálatot. Innen bevonult a pótzászlóaljhoz, majd a 11. menetszázaddal kikerült az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1917 júniusáig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva, bevonult a póttesthez és innen a 105. gy-ezredhez vezényelték a román hadszíntérre. Itt volt 1918 február 14-ig. Reichenbergből egy aratószázaddal Dombóvárra került. Itt érte a forradalom kitörése. 1918 december 3-án szerelt le. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetési: Kor. ez. é. k. a vit. é. szalagján, O2, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Schlichterle Erzsébet.

Rieger Henrik ny. m. kir. postellenőr, Bonyhád. *1874, Bonyhád. Ezredünk kaposvári zászlóaljában 1895–99-ben szolgált ténylegesen mint I. o. számvivő. A világháború alatt mint postatiszt, szolgálati érdemből felmentést nyert. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek. Felesége Link Éva. — Öccse: Albert, ezredünk kötelékében harcolva, az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Rieger József, Apar. *1894, Apar. 1914 szeptemberében vonult be és harcolt az orosz fronton.

Rieger Pál, Apar. *1896, Apar. 1917 februárjában vonult be és harcolt a román és olasz fronton.

Riskó György téglamester, szakaszvezető, Kaposmérő. *1878, Baia-szentistván. Ténylegesen 1899–1902-ben szolgált a volt cs. és kir. 38. gy-ezredben. Mozgósításkor ezredünkhöz vonult be háborús szolgálatra és kezdetben a pótzászlóaljunknál mint kiképző teljesített szolgálatot. 1915 szeptemberében a szerbiai hadszíntérre ment, ahol 1916 márciusig harcolt. Ekkor betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1917 januáriában vonult be a pótzászlóaljhoz. Innen ment májusban a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd az ez-

reddel az olasz harctérre. Résztvett a Piave menti csatákban. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Lengyel Julianna, gyermekei György, János, Lajos és Sándor.

Ritter György tizedes, Hont. *1885, Hont. Mozgósításkor bevonult, harcolt szerb, orosz és román fronton.

Ritter János, Hont. *1884, Hont. Mozgósításkor bevonult és harcolt a szerb és orosz fronton.

Ritter János, Hont. *1896, Hont. 1915 júliusában bevonult és harcolt a román és olasz fronton.

Ritzeld János kőművesmester, Hács. *1884, Hács. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, de megsebesült. Felgyógyulása után mint 50 százalékos rokkantat szabadságolták, majd fegyvernélküli szolgálatra minősítették. Mint ilyet, egy kórházvonalra osztották be szolgálatára, ahol 1918 áprilisig szolgált, mikor közérdekből felmentették. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Scheib Erzsébet, gyermekei Irén és Klára.

Rohonczy Lajos m. kir. áll. rendőrőtzsörmester, Pestszenterzsébet. *1889, Felsőtengelicz. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben Bileken. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen Kaposvárra került a pótljtörzshöz, majd szeptemberben az orosz frontra. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban. A kárpáti nagy téli csatában 1915 április hó 28-án megbetegedett. Felgyógyulva, bevonult a póttesthez, honnan 1916-ban kikerült a román hadszíntérre. 1918 februárjában az olasz frontra ment. A Mte Grappán 1918 májusában ismét megbetegedett. A forradalom kitörése betegállományban érte. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Háborús e. é., 1912–13-as m. kereszt. Felesége Patóczky Anna.

Rosenberg Izidor szabómester, tizedes, Barcs. *1887, Barcs. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünk 11. századában Budapesten. Fegyvergyakorlatát 1912–13-ban Barcson szolgált. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a 3/44. munkásosztaggal a szerb hadszíntérre. Itt volt a visszavonulásig. 1915 elején az olasz harctérre került, ahol 1916 végéig teljesített szolgálatot, mikor megbetegedett. Felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen a 24-es vadászokhoz, később pedig a vasút-és távíróezredhez került Korneuburgba. Itt szolgált a forradalom kitöréséig. Felesége Kohn Hermin, gyermekei Margit és Sári.

Rosenfeld Henrik kereskedő, tizedes, Bonyhád. *1892, Bonyhád. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a 21. menetszázaddal került ki az orosz hadszíntérre, majd a román frontra. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1918 elején az olasz frontra került ezredünkkel. Résztvett a piavei harcokban és a Mon-

tello elleni támadásban. 1918 novemberében leszerelt, de 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben is. Kiüntetései: Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Weinberger Kozália, gyermekei Márta, Miklós, Ibolya, Agnes és Renée. — Occse: Béla ezredünk kötelékében harcolva a szerb hadszíntérre szerzett betegségében 1916-ban hősi halált halt.

Rosenfeld Vilmos kereskedő, őrmester, Nemesvid. *1891, Nemesvid. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Résztvett a II. lembergi csatában és a kárpáti harcokban, de 1914 október 23-án megsebesült. Felépülése után ment 1915 augusztus 13-án másodikban az orosz harctérre, ahol résztvett összes hadműveleteinkben, majd lekerült a román frontra 105. ezredünkhöz. Az olasz frontra érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Rosenzweig Mária, gyermekei László, István és Sarolta.

Rosta Mátyás gazdálkodó, győgnövénybevaltó, Regöly. *1882, Regöly. Ténylegesen 1905-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. 1914 november 11-én súlyosan megsebesült és súlyos sebével orosz fogságba esett. Megfordult Szibéria számos táborában, dolgozott a Murman vasút építésénél, de 1918 február 2-án többmagával megszökött, de elfogták. Másodszori szökése sikerült és áprilisban hazatért. Bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan az olasz frontra került, majd egy karhatalmi századdal Prágába vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Felesége Salamon Verona, gyermekei Mária és Teréz.

Rothermel János vaskereskedő, gépkocsivezető, Dombóvár. *1893, Alsónána (Tolna m.). 1914-ben vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után önként jelentkezett frontszolgálatra. A 4. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre Turkához. Innen került az ezreddel Orosz-Lengyelországba, majd a kárpáti nagy téli csatához. 1915 március 23-án betegen szállították kórházba. Hat hét után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Klosterneuburgba, az autóosztághoz vezényelték. Ennek kötelékében ment az orosz hadszíntérre. A lublini vonalon teljesített szolgálatot. Innen Bukovinába, majd 1917-ben Albániába, később pedig Törökországba vezényelték. Elkerült Belgrádba, majd az olasz frontra, a Vittorio-Udine-i vonalra. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Szarka Gizella, gyermekei Sára és Valéria.

Rozner István kovácsmester, Lihickozma. *1894, Puzstakovácsi. 1914 október 24-én vonult be és önként ment 1914 november 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk orosz-lengyelországi harcaiban, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 november 15-én betegen ment kórházba. Felgyógyulása után egy hadfelszerelési gyár-

ban, Kladnóban nyert beosztást és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Balázs Mária, gyermekei Tibor, Elemér, Mária, Irén és Ibolya.

Rozs József gazdálkodó, Surd. *1892, Surd. 1913-ban vonult be ezredünk 4. századához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra került. Görz körül és a Doberdón vett részt az összes hadműveletekben, azonban 1916 szeptemberében megsebesült. Felépülése után 1916 decemberében a román harctérre vitték, ahol 105. ezredünk 6. századában nyert beosztást. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz harctérre, ahol 1918 június 20-án légnyomással vitték kórházba. Rövidesen visszakerült az olasz frontra és itt érte az összeomlás. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. 3. Felesége Csikos Julianna, gyermekei Julianna és István.

vitész Rozsniai (Rápl) István dohánkisáros, szakaszvezető, Dombóvár. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel mint géppuskás került Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben 1915 februárjáig, mikor a kárpáti nagy téli csatából betegen szállították kórházba. Rövidesen felgyógyult és már a 9. menetszázaddal újból az orosz frontra került Felnyesvölgyhöz. Harcolt ezredünk kötelékében 1916 augusztus 23-ig, mikor Pieniakinál megsebesült. Hat hónapi gyógykezelés után bevonult Reichenbergbe, hol kiképzőszolgálatot teljesített. Innen ment 1917 júniusában Tölgyeshez, majd Waschkutzhoz. Az ezreddel ment az olasz frontra is. A piavei és montellói csata után a Mte Grappára került. Itt 1918 október 28-án súlyos sebesülésével francia fogságba esett. Bal lábát a fogságban amputálták. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912–13-as m. k. Az olasz fronton általa lelőtt ellenséges repülőgép közvetlen frontunk előtt zuhant le. E ténykedéséért kitüntetése még ezideig elintézetlen. Felesége Szücs Julianna, gyermekei István, József és Béla.

Rózsai György ny. vasutas, tizedes, Kurd. *1879, Kurd. Ezredünkhöz 1900-ban vonult be tényleges katonai szolgálatra. Kaposvárott és Budapesten szolgált. 1901-ben lépett előőrvezetővé, 1902-ben pedig tizedessé és 1903 december 20-án szerelt le. Fegyvergyakorlatait 1907 és 1911-ben ugyancsak ezredünkben szolgált. A világháború alatt a vasút szolgálatában állván hivatalból felmentették a frontszolgálat alól. Felesége Fink Erzsébet, gyermekei György, Katalin, István, Margit és János.

Rubecz József gyári munkás, Kaposvár. *1894, Taszár. 1914 október 20-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 december 31-én a 8. menetszázaddal az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Krempánál, Bukovánál, Janownál és Krasiknál, majd

az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt itt Jablonkinál és a Czeremchán, de 1915 április 11-én megsebesült. Másodízben 1916 júniusában ment az orosz hadszíntérre, de 1916 augusztus hó 6-án Batkownál súlyosan sebesülve fogságba esett, honnan 1918 áprilisában szökve tért haza. Még ez év augusztusában lekerült az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt, majd az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Stadler Mária, két gyermek atyja.

Ruppert Imre asztalosmester, őrmester, Pécs. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, majd harcolt a kárpátokban, de Turkánál megsebesült. Felépülve, újból az orosz harctérre vitték. A Bg mentén ismét megsebesült. Bevonulása után áthelyezték a 63. gy-ezredhez, melynek kötelékében az orosz és az olasz hadszíntéren szolgált a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Ruppert István ny. Máv alkalmazott, tizedes, Somogyfajsz. *1882, Nagybjom. 1904–07-ben szolgált ténylegesen ezredünk kaposvári zljában és mint tizedes szerelt le. A világháború alatt mint vasutast, a harctéri szolgálat alól felmentették. Felesége Pojtl Cecília, gyermekei Ferenc és Irén. — Öccse: Vendel, a 24-es vadászszázalój kötelékében harcolva, 1915 júniusában az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Sajui István gazdálkodó, Somogy-szentmiklós. *1888, Somogy-szentmiklós. Ezredünkben 1909–13-ban szolgált. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt a II. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd a Kárpátokban Turkánál és Sambornál. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, de 1914 november 20-án Krempánál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 november 6-án tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Kocsis Julia, fia István. Testvére Boldizsár mint tüzér halt 1918-ban az olasz hadszíntéren hősi halált.

Sas István szobafestőmester, őrvetető, Kaposvár. *1890, Osztopa. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Ezredünkkel ment Orosz-Lengyelországba is. Harcolt Krempánál és Prushitzkonál, de 1914 november 28-án megsebesült. Felépülése után 1915 júniusában ment újból az orosz frontra, de két hónap után betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és áthelyezték az 1. h. gy-ezredhez, majd 1916 februárjában a 29. h. gy-ezredhez. A zalaegerszegi fogolytáborban teljesített szolgálatot 1917 közepéig, mikor közérdekből felmentették a

háborús szolgálat alól. Felesége Marton Júlia. — Sógora: Marton János, mint honvédtusár szolgált a világháború alatt, de a román hadszíntéren hősi halált halt.

Sass István főpincér, szakaszvezető, Kaposvár. *1898, Nemesvid. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Reichenbergen nyert kiképzést és 1916 decemberében ment a román hadszíntérre, ahol 105-ös ezredünknél nyert beosztást. Résztvett az összes hadműveletben, majd 1917 áprilisában az olasz harctérre került. Harcolt a Mte Santon, de 1917 július 28-án légnyomással került kórházba. Felépülése után 1917 októberében ment újból a román frontra, majd innen ismét az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave mentén, de 1918 június végén megbetegedett. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Mayer Mária Rozália, gyermekei László és Ilona. Apósa Mayer Ferenc a 30. h. gy-ezredben harcolt a világháború alatt, de orosz hadifogságba esvén, Samarában hősi halált halt.

Sass Mihály gazdálkodó, Kurd. *1890, Kurd. 1911-ben vonult be ezredünkhöz. Bilek-i zászlóaljunknál teljesített szolgálatot, majd Wienbe került. A világháború kitörése tényleges állományban érte és tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztsegen, majd az ezreddel ment a II. lemergi csatához az orosz frontra. Innen betegen ment kórházba, majd felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan újból az orosz harctérre vezényelték. Harcolt az Ikwa mentén, majd Lopusznónál és Batkownál. Az ezreddel ment a román harctérre is Tölgyeshez. Innen került az olasz hadszíntérre. Harcolt az Isonzó-csatákban, majd a Doberdón. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Szalay Katalin.

Sasvári (Silvester) István gazdálkodó, Somogy-szil. *1892, Somogy-szil. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, majd az ezreddel a II. lemergi csatához. Horozana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én megsebesült. 1915 február 18-án ment másodízben az orosz harctérre a kárpáti nagy téli csatához és harcolt Jablonkinál, de megbetegedett. Kórházi ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan 1916 jan. ban ment harmadszor az orosz harctérre. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál, de 1916 június 21-én fogságba esett, honnan 1918 szeptember havában szökve tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. — Felesége Mainhardt Erzsébet, gyermekei Erzsébet és József. Testvére, József ezredünk kötelékében harcolt, de 1914-ben Orosz-Lengyelországban hősi halált halt.

Sáfár János gazdálkodó, Erdősokonya. *1881, Erdősokonya. Ezredünkhöz mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk orosz-lengyelországi ütközeteiben és állásharcainkban. Ezredünkkel ment a kárpáti nagy téli csatá-

hoz is. Jablonkinál 1915 március hó 9-én súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített ott szolgálatot 1917 augusztusáig, mikor mint gazdálkodó közérdekből felmentették és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek. Felesége Boczkás Katalin, fia Imre.

Sáfrán Gyula cipésmester, tizedes, Nagyatád. *1886, Nagyatád. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztsegen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Harcolt számos ütközetben az orosz harctéren, két ízben meg is sebesült. Az olasz harctéren is harcolt, de fogságba esett. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kanizsai Julianna.

† **Sáfrán István** gazdálkodó, Zádor. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a szerb hadszíntérre ment, azonban az ottani harcokban hősi halált halt. Kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk e lapjain.

Sáfrán János gazdálkodó, őrvetető, Zádor. *1900, Zádor. 1918 elején vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett ezredünk kötelékében a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, majd az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Berczi Irma, gyermekei Ernő és Ilonka. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Testvərbátyja, István a szerb harctéren hősi halált halt.

Sáfrán József gazdálkodó, tizedes, Ozora. *1896, Ozora. 1917-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a szerb hadszíntérre ment, ahol a tábori csendőrséghez nyert beosztást. A szerbiai hadszíntéren teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Németh Mária, fiai Gyula és Lajos.

Sámóczy István gazdálkodó, Alsósegésd. *1884, Alsósegésd. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Munkásszázadunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1916 elejéig, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantát elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Berkes Julianna, fia István. — Édesatyja: néhai Sámóczy József, mint ezredünk tagja vett részt a Königrätz-i csatában.

Sámuel Mihály gazdálkodó, községi bíró, Magyaraker. *1887, Magyaraker. 1908-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a szerbek elleni offenzívában. Innen 1915 májusában az olasz frontra került Görzhöz, majd a 883-as magaslatra. Itt megsebesült. 1917 májusában bevonult Reichenbergrbe, honnan géppuskástanfolyamra vezényelték Örkenybe. 1918-ban leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Szolgált a nem-

zeti hadseregben is. Felesége Tóth Julianna, fia István.

Sandi Ferenc gazdálkodó, Pincehely. *1886, Pincehely. 1907-ben szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntéren ment Valjevohoz, majd 1915 májusában az olasz frontra. Harcolt Görznel és a Mte Santon 1917 márciusig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1918 januárjában géppuskástanfolyamot végzett és ment az olasz harctérre. Résztvett a Piave menti harcokban és a Montello bevételénél küzdött, mint a 31. rohamosztag géppuskása. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Sillei Borbála, gyermekei Mária és Erzsébet.

Sándor Ferenc gépészkovács, Ságvár. *1898, Balatonszabadi. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be. 1917 elején ment az olasz hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben, harcolt a Mte Grappán és a Piave mentén. A Mte Grappán megsebesült. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Fanesi Mária, leánya Mária.

Sándor Imre gazdálkodó, Gölle. *1898, Gölle. 1916 május 29-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre, majd a román fronton Tölgyeshez került. Harcolt Waschkutznál, majd az olasz harctéren a Piave menti csatában. 1918 júliusában betegen ment kórházba és 1918 novemberében leszerelt. A nemzeti hadseregben 22 hónapot szolgált. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. H. e. é. Felesége Kiss Anna, gyermekei Erzsébet és Anna.

Sánta József gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1900, Felsősitva. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be és ment április 29-én az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti csatákban és a Montello bevételében. A front összeomlásakor, 1918 november 1-én megsebesült és decemberben leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Sutor Ilona, fia József.

Sárdi János m. kir. áll. r. főtörzsörmfőnök, (Szeged), Budapest. *1886, Tivadar (Somogy megye). Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július hó 27-én vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett ezredünk kötelékében annak összes ütközeteiben 1917 márciusáig, mikor a 29. h. gy.-ezredhez helyezték át. Ennek kötelékében harcolt az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mikulás Teréz, gyermekei Erzsébet, Mária és Anna.

Sárdi (Schranz) Lajos Máv alkalmazott, Belovár. *1900, Ladisló. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. 1922

február óta áll a Máv szolgálatában Felesége Godina Kozália, gyermekei József és Mária. — Sógora: Godina József a szerb fronton harcolt és az ott szerzett betegségében hősi halált halt.

Sári János gazdálkodó, tizedes, Iharos. *1890, Iharos. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel ment a II. lemergi csatához is. Résztvett itt egyhuzamban ezredünk összes ütközeteiben 1917 októberéig, mikor hosszú frontszolgálatra való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1918 januárjában ment az olasz hadszíntérre, ahol mint a rohamzászlóalj tagja harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálatra 49 hónap. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é. kétszer. K. cs. k. Felesége Tóth Julianna, gyermekei Rózsa és Lajos.

† **Sárosdi István**, Alsónyék. *1886, Alsónyék. Ezredünk kötelékében az orosz hadszíntéren harcolt. Számos ütközetben vett részt, de 1916 aug. 6-án ellenséges golyó által találva, hősi halált halt. A front mögött temették el bajtársai. Kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk e lapjain.

Sáth István székesfővárosi tűzoltó, tizedes, Budapest. *1898, Fadd (Tolna megye). 1916-ban vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Innen a román frontra. Itt megsebesült. Felgyógyulása után az olasz harctérre vezényelték, ahol résztvett a Piave menti csatákban. A front összeomlása a Mte Tombán érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Anna, gyermekei László és Anna.

Sebestyén József gazdálkodó, Felsőireg. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment a kárpáti téli csatához. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulása után áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy.-ezredhez, mellyel az orosz frontra került, ahol egyhuzamban 12 hónapig teljesített szolgálatot. Megsebesült és sebesüléséből kifolyólag mint őrszolgálatost Albániába vezényelték a tábori csendőrséghez. Itt volt az összeomlásig. Felesége Soós Ilona, gyermekei József és János.

Sereg (Strelicz) Ferenc nyug. csendőrtörzsörmfőnök, Nagyatád. — *1889, Nagyatád. Ezredünkben 1910—12-ben szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le és azonnal a m. kir. csendőrség kötelékébe lépett. Mint törzsörmfőnök ment 1934 decemberében nyugállományba. A világháború kitörésekor önként jelentkezett háborús frontszolgálatra és a m. kir. 24. honvéd gy.-ezred kötelékében harcolt az orosz és az olasz hadszíntéren. Kitüntetései: O., K. cs. k., H. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Krasz Magdolna.

Sértő János gazdálkodó, szakaszvezető, Tótszentgyörgy. *1876, Tótszentgyörgy. 1897—1900-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1915 február 20-án a m. kir. csendőrséghez Pécsre vezényelték,

majd a román frontra került, ahol mint csendőr teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. Felesége Bota Lidia, gyermekei Margit és Irma.

Silinger Imre fakereskedő, Budapest. *Kiliti. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel került az orosz frontra is a II. lemergi csatához. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román, majd végül az olasz hadszíntéren mint a géppuskásosztag tagja a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Pamlicska Ilona.

Simon András a „Széchenyi-fürdő” főportása, tizedes, Bpest. *1889, Marcali. Tényleges szolgálatra 1910-ben vonult be ezredünkhöz és mint őrzető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Résztvett a Sabác elleni támadásban, majd az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a II. lemergi csatában Horozana-Wielkanál és Szerzecnél, résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Stary-Sambornál. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba is, de 1914 november 20-án Krempánál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 július 15-én szöktve tért haza. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Felesége Kobida Margit.

vitész Simon Ferenc uradalmi gazda, szakaszvezető, Magyaratád. *1885, Somodor. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált a volt cs. és kir. 10. huszárezredben Budapesten és Csernowitzban. Mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 26-án vonult be a 10. h. ezredhez és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a limanovai harcokban, de lábtöréssel kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult, de egy évre könnyű szolgálatra osztották be, majd áthelyezték ezredünkhöz. A román és az orosz hadszíntérre került, résztvett a waschkutzi ütközetben és harcolt Tölgyesnél. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave-menti csatákhoz. 1918 augusztus 10-én betegen ment kórházba és novemberben leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vida Anna, gyermekei Anna és József.

Simon Gyula gazdálkodó, Felsőireg. *1890, Felsőireg. 1913-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és ment 1914 augusztusában a szerbiai hadszíntérre Zwornik és Kragujeváchoz. Innen 1915 májusában került az olasz frontra az Isonzó-csatákhoz. A Doberdón 1916 októberében megsebesült. Felgyógyulva visszakerült az olasz harctérre és ott harcolt 1917 májusáig. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Kremer Erzsébet, leánya Mariska.

Simon Imre gazdálkodó, Balatonszentgyörgy. *1889, Balatonszentgyörgy. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be és ment április 2-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, harcolt az Ikwa

mentén, valamint Lopusznónál. 1916 júniusában megsebesült. Másodízben 1917 február 28-án ment az orosz harctérre, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 április 17-én szökeve tért haza. Bevonult a pöttesthez, honnan Ujvidékre vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kelemen Erzsébet, gyermekei József, Erzsébet, Imre, Margit és Márton.

Simon Imre gazdálkodó, tizedes, Varda. *1884, Varda (Somogy m.) Ezredünkben 1907-ben szolgált. Mozgositáskor jelentkezett haborús szolgálatra és 1914 szeptemberben került ki az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sambor körüli harcokban, de október 18-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 július 30-án ment újbol az orosz harctérre. Résztvett a Bugmenti harcokban és a krupieci tamadásban. Az Ikwa mellől Lopusznóhoz került, majd beosztottak a 105. ezredbe. Ezzel ment a román frontra, majd 1918 elején az olasz harctérre. Résztvett az ezred összes ütközeteiben. A front összeomlása után tért haza. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vajda Mária.

vitéz Simon István gazdálkodó, tizedes, Szegerdő. *1884, Marcali. 1906-ban szolgált ezredünk bileki zászlóaljában és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, ahol 1914 szeptemberében megbetegedett. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1914 novemberében az orosz frontra vezényelték. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került, de 1915 március 9-én megsebesült. Még ez év április 26-án újbol az orosz harctérre ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Ugyancsak az ezreddel ment a román harctérre is. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában Waschkutznál. Ezredünkkel került az olasz frontra is. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kelemen Julianna, fia Ottó.

Simon István ifj. gazdálkodó, Gadány. *1894, Gadány. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és kiképzése után ez év decemberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcainkban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 március 22-én Tarnawa-Niznánál megsebesült. Felgyógyulva a pöttestől ment 1915 december 26-án újbol az orosz harctérre az Ikwa-menti harcokhoz. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1918 elejéig. Ekkor került az olasz frontra a Piave-menti csatákhoz. 1918 október 30-án fogságba esett, honnan Franciaországban kereszttől 1920 május 20-án tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Benkő Mária, gyermekei Ferenc, Margit és Mária.

Simon István kötelesemester, Szekszárd. *1886, Szekszárd. Ténylegesen a volt cs. és kir. 10. huszárezredben

szolgált és ide is vonult be 1914 július 27-én. A szerb, majd az orosz frontra került és résztvett ezrede összes hadműveleteiben 1916 augusztus 1-ig. Ekkor helyezték ezredünkhöz Reichenbergbe. Innen vezényelték a román harctérre, majd lekerült az olasz frontra. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. és Seb. é.

Simon István gazdálkodó, örvezető, Nyim. *1887, Nyim. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment március 3-án a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt ezredünk számos ütközeteiben, majd lekerült az olasz hadszíntérre. Innen újbol az orosz frontra vezényelték, majd Assiagóhoz került, honnan súlyos légnyomással vitték kórházba. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Szabó Julianna, gyermekei Margit, Anna és Erzsébet.

Simon János gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1886, Kutas. 1908-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 7-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra került. Harcolt mint géppuskás a 2. leMBERGI csatában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldöző- és állásharcokban 1915 júniusig, mikor megbetegedett. Felépülve 1917 januárjában 105-ös ezredünkhöz került a román harctérre, majd az olasz frontra. 1918 június 22-én betegesen ment kórházba, honnan a rendfenntartó zászlóaljjal került Prágába és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Mika Anna, gyermekei Géza és János.

Simon János isk. altiszt, Kaposvár. *1892, Mosdós. Ezredünkhöz 1914 augusztus 21-én vonult be és ment 1914 szeptember 19-én az orosz hadszíntérre. Harminekét hónapon keresztül harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román hadszíntéren, de súlyosan megsebesülvén, kórházba szállították. Bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és áthelyezték a 4. vonosztághoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Benkő Rozália, leánya Julianna.

Simon Jenő gazdálkodó, Vörs. *1900, Vörs. Ezredünkhöz 1918 február 6-án vonult be és kiképzése után az olasz hadszíntérre ment. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A front összeomlása az ezred maradványaival tért haza és 1918 decemberében leszerelt. A nemzeti hadseregben 1921–22-ben szolgált. Felesége Marton Teréz, gyermekei Jenő, Margit és Ilona.

Simon József ácspáros, szakaszvezető, Nagybjom. *1886. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 júl. 27-én jelentkezett és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, de 1914 augusztus 18-án súlyosan meg-

sebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 március havában ment másodízben az orosz harctérre, de ismét megsebesült. Harmadízben 1917 szeptemberében ment az orosz frontra a Sereth-menti harcokhoz. Résztvett a Waschkutz-i ütközetben, de fogságba esett, honnan 1918 február 1-én szökeve tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é., H. e. é. Felesége laki György Erzsébet, gyermekei Erzsébet férj. Kiss Józsefné és József.

Simon József gazdálkodó, törzsörmester, Balatonkeresztúr. *1891, Balatonkeresztúr. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 november 30-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt 1915 március 18-án megbetegedett. Felgyógyulása után 1915 október 12-én ment másodízben az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 41 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é. kétszer, Kor. vas é. k., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Mihola Teréz. — Testvérbátyja: Ferenc ezredünk kötelékében mint tizedes harcolt, de hősi halált halt.

Simon József gazdálkodó, Zomba. *1888, Zomba. Ezredünkben 1909–12-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Az olasz harctéren résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Pálfi Katalin, gyermekei József és István.

Simon József gazdálkodó, örmester, Somogyvár. *1889, Öreglak. 1910–13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztben. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is, ahol résztvett a 2. leMBERGI csatában Horozana-Wielkánál és Szerceznél, résztvett a visszavonulásban, majd a kárpáti harcokban. Az ezreddel került Orosz-Lengyelországba is, de 1914 november 20-án Krempánál sebesülten fogságba esett, honnan hosszas szenvedés és viszontagság után 1918 aug. 20-án szökeve tért haza. Bevonulása után a katonai rendőrséghez osztották be és ott érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Noé Katalin, gyermekei Ilona, József és Etel.

† **Simon József** gazdálkodó, Nyim. *1890, Nyim. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Az első menetzászlóaljjal került az orosz hadszíntérre. Orosz-lengyelországi harcainkban küzdött, de gránáttól súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után a felsbergi kórházban hősi halált halt. Ott is van eltemetve. — Bátyja: István gyászolja és őrzí kegyelettel hős öccse emlékét. Bajtársi kegyelettel

emlékezünk meg róla mi is, hisz fiatal életét adta a zászló becsületéért.

vitéz Simon (Simonberger) József gazdálkodó, szabómester, tizedes, Bátaszék. *1889, Bátaszék. Mint tényleges állománybeli ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Vitéz magatartásáért az I. o. vitézségi éremmel tüntették ki, de 1914 augusztus 19-én megsebesült. Rövid ápolás után önként jelentkezésként ment az orosz hadszíntérre. Harcolt a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de másodízben is megsebesült. Felgyógyulva 1915 őszén került harmadízben tábori ezredünkhöz, mellyel végigküzdötte az orosz, román és olasz hadszíntéren az összes ütközeteket és a front összeomlása után az ezred maradványával hazatért. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é. Gyermekai Erzsébet és Anna.

Simon József gazdálkodó, Kónya. *1872, Kónya. Ezredünkben 1894–97-ben teljesített tényleges szolgálatot. Fegyvergyakorlatait 1899, 1901 és 1903-ban tette le. A világháború alatt a m. kir. csendőrségnél 3 éven keresztül teljesített felettesei legnagyobb elismerése mellett szolgálatot. 1918 novemberében szerelt le. Felesége Horváth Mária, leánya Vilma.

Simon László községi hajdu, tizedes, Felsősegesd. *1878, Felsősegesd. 1899–1902-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. Háborús szolgálata a mozgósítás első napján vonult be. Az orosz hadszíntérről 1915 február 18-án lábgyágyással vitték kórházba. Felgyógyulása után újból a frontra ment. Lekerült Montenegróba és Albániába is. 1918 novemberében szerelt le. Felesége Jankovics Julianna.

Simon Sándor gazdálkodó, Pata. *1897, Mezőcsokonya. 1917-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel ment Bukovinába és az olasz harctérre is. Harcolt a Piave-menti csatában, de 1918 júniusában a Montello bevételénél megsebesült. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Rémes Erzsébet, leánya Erzsébet.

Simon Vendel gazdálkodó, tizedes, Geszti. *1882, Geszti (Somogy m.) Ezredünkben 1903–06-ban szolgált ténylegesen és mint tizedes szerelt le. Mozgósításkor a 30. h. gy.-ezredhez vonult be háborús szolgálatra Budapestre. Szolgálat közben szén szállító kocsik összeronesolták, minek következtében könnyű szolgálatosnak minősítették. Mint ilyent a Beocsini Cementgyárba osztották be, ahol munkafelügyelő lett. 1918-ban felmentették és februárban leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Keczei Rozália, gyermekei József és Teréz. — Testvéröccse ezredünk kötelékében harcolva Dobrotwornál súlyosan megsebesült és az eperjesi kórházban hősi halált halt.

Simonits Ferenc mechanikus, őrmester, Cikó. *1890, Bonyhád. 1910-ben önként vonult be ezredünkhöz és 3 évet szolgált. 1914 július 26-án jelentkezett háborús szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűz-

keresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkanál megsebesült. Felgyógyulva 1914 decemberében újból az orosz frontra ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 decemberéig, mikor áthelyezték a fényszóróosztaghoz. Az olasz harctérre vitték és itt a fényszóróosztagnál, valamint a 102. és 103. repülőosztagnál teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., VI. é. cs. k. — Öccse: Béla az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Singer József szabómester, szakaszvezető, Budapest. *1892, Tab. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol 1914 november 20-ig részt vett ezredünk kárpáti és orosz-lengyelországi harcaiban, mikor megbetegedett. Felépülése után újból az orosz harctérre került, de 1915 március 10-én a kárpáti nagy téli csatában megsebesült. Harmadízben 1915 novemberében az Ikwa-menti harcokhoz került. Harcolt állásharcainkban az orosz és a román harctéren 1917 decemberéig, mikor másodízben is megsebesült. Felépülése után bevonult a póttesthez, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Ungát Kató, gyermekei Margit, Márta, Piroska, Andor és Zoltán. — Fivére, István a 17. h. gy.-ezredben harcolva az orosz harctéren eltűnt.

Sipos Ferenc Máv. altiszt, tizedes. Barcs. *1889, Barcs. Ténylegesen 1912–13-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálata 1914 július hó 28-án jelentkezett és a tábori ezreddel került ki Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett itt a 2. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, valamint a Sambor körüli harcokban. Itt 1914 október 9-én súlyosan megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. 1915-ben lépett a Máv. szolgálatába. Felesége Fonyó Julianna, leánya Margit. — Testvéröccsei közül Vendel az olasz hadszíntéren, János pedig sebesüléséből kifolyólag Dravaszentesen halt hősi halált.

Sipos Gyula gazdálkodó, örvezető, Szabadhidvég. *1890, Szabadhidvég. Ezredünkben 1911-ben szolgált, majd 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, innen 1915 május 24-én az olasz harctérre ment. Harcolt az I. és 2. Isonzó-csatában, de megbetegedett. Felépülése után Reichenbergben telefonanfolyamra vezényelték, majd 1916 szeptember 16-án az orosz frontra vitték. Harcolt Pieniakinál, majd Tölgyesnél és Waschkutznál. Az ezreddel ment az olasz harctérre. A forradalmak kitörése szabadsága alatt érte. Harctéri szolgálata 46 hónap. Felesége Tóth Mária, gyermekei Margit és Jolán.

Sipos István gazdálkodó, tizedes, Kaposvár. *1884, Kaposvár. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz és ment augusztus 14-én a szerbiai hadszíntérre.

Résztvett az összes hadműveletekben, majd az olasz hadszíntérre került. Harcolt a Doberdón és Görz környékén, de 1915 októberében megsebesült. Felépülése után visszakerült az olasz harctérre, ahol 1917 novemberében kézigranáttól újból sérülést szenvedett. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Simon Rozália, fiai István és József.

Skerlecz Ferenc uradalmi gazda, Balatonkeresztúr. *1897, Balatonkeresztúr. 1916 június 2-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után 1916 december 28-án ment a román hadszíntérre Tölgyeshez, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 6-ig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkantná minősítették és 1918 májusában a hadsereg kötelékéből elbocsátották. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dávid Julianna, gyermekei Ferenc, István, Gábor, Jenő és Sándor. — Testvérbátyja: Viktor a 19. h. gy.-ezredben szolgált, de a szerb hadszíntéren 1914-ben hősi halált halt.

Skerllecz Viktor gazdálkodó, Látvány. *1885, Orda. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be háborús szolgálata és ment 1915 április hó 10-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban 1915 szeptember 6-ig, mikor Krupienél súlyosan megsebesült. Felépülése után felülvizsgálaton rokkantná minősítették és 1916 április 17-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Katalin, gyermekei Géza, Gyula és Róza.

Smekal Béla cipész, őrmester, Tolna. *1891, Tolna. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de Turkanál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték St.-Pöltenbe a vasúti és táviróezredhez. Ennek kötelékében harcolt az orosz és az olasz hadszíntéren, majd áthelyezték a 19. hegyi dandár telefonosztagához, végül a 11. hadtestparancsnoksághoz és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₁, Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Fia Walter.

Snobli István gazdálkodó, tizedes, Nemesdéd. *1885, Vése. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1916 februárig, mikor megsebesült. Felépülése után 1916 augusztusában került az orosz hadszíntérre. Résztvett összes ütközeteinkben 1917 október 6-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 március 19-én szökve tért haza és mint kiképző altiszt teljesített a pótzászlóaljnál a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Viola Rozália, gyermekei István és Gizella.

vitéz Somlay (Stadler) György ny. á. tiszthelyettes, Kaposvár. *1888, Homokszentgyörgy. 1909-ben vonult be ezredünkhöz és felvételte magát a hivatásos altisztek állományába. Táborig ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. A 2. lemlbergi csatában 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Másodízben 1915 január 23-án ment az orosz frontra a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigküzdvé résztvett az üldözőharcokban, de 1915 szeptember 15-én újból megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd harmadízben 1916 április 7-én vezényelték az orosz hadszíntérre. 1917 június 16-án újból sebesülten vitték kórházba. 1917 szeptember 23-án ment ismét az orosz, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre és résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1918 október elejéig, mikor megbetegedett. Kitüntetései: O, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k., Szolg. k., H. e. é. Felesége Fejes Erzsébet, fia József.

vitéz Somlai (Stadler) Imre ny. postaaltiszt, őrmester, Kaposvár. *1889, Kálmánca. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Táborig ezredünkkel a szerb, majd az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett 1915 március végéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor megsebesült. Felépülése után ismét az orosz frontra került, majd az ezreddel a román, végül az olasz hadszíntérre ment, harcolvau az összes ütközetekben a front összeomlásáig. Kitüntetései: O, O₂ kétszer, K. cs. k. Felesége Molnár Anna, fia Imre. 1923-ban avatták vitézzé.

Somogyi Ferenc ácsmester, Regöly. *1900, Regöly. Ezredünkhöz 1918-ban vonult be és kiképzése után az olasz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk hadműveleteiben és a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Horváth Anna, gyermekei Gizella és Ilonka.

Somogyi József gazdálkodó, szakaszvezető, Ságvár. *1884, Ságvár. 1904–07-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de augusztus 21-én súlyosan megsebesült. Súlyos karsérülést szenvedett, úgy hogy jobb karját még a segélyhelyen amputálták. Jelenleg 75%-os hadirokkant. Felesége Kerekes Zsófia, gyermekei József és Mária. — Testvérbátyja: István az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

vitéz Somogyi Mihály gazdálkodó, községi bíró, törzsőrmester, Somogyaracs. *1885, Somogyaracs. Ezredünkben 1906–09-ben szolgált ténylegesen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci és az ezt követő harcokban. Ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a 2. lemlbergi csatában Horozana-Wielkánál, majd Piaskínál. A visszavonulás után küzdött a Kárpátokban,

majd Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Lekevert ezredünkkel a román, majd az olasz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben mint szakaszparancsnok, majd mint tolmács. Kitüntetései: O₁ kétszer, O₂, K. cs. k. Felesége Kovács Mária. Tagja a vármegyei bizottságnak és igazgatósági tagja a Hitelszövetkezetnek.

vitéz Somogyi Mihály kisbirtokos, h. bíró, Babócsa. *1895, Babócsa. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be háborús szolgálatra. Reichenbergben nyert kiképzést és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk kötelékében a sopanowi harcokban, harcolt Lopusznónál és Pieniakinál. Ugyancsak az ezreddel ment a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd az olasz harctérre. Harcolt a Piave menti csatákban, de a Montello bevételénél fogságba esett. A fogságból 1919 december 23-án tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bukovics Anna, fia József.

Sonnenschein Lipót kereskedő, őrmester, Fonyód. *1885, Fonyód. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen Budapesten és Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetekben 1914 november 5-ig, mikor betegen ment kórházba. 1915 október 12-én került újból az orosz frontra, majd 1916 június 15-én a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes hadműveletekben 1918 május 20-ig, mikor hosszú harctéri szolgálataira való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Dukesz Malvin, gyermekei Tibor, József, Piri, László és Magda.

Soós János gazdálkodó, Szekszárd. *1899, Szekszárd. 1917 március 28-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után mint géppuskás ment az orosz hadszíntérre, ahol 1918 elejéig vett részt az összes ütközetekben. Ekkor ment az olasz frontra a Piave mentére, de a Montello bevételénél 1918 június 23-án fogságba esett, honnan 1919 október 5-én tért haza. — Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kocza Éva.

Soós Pál gazdálkodó, tizedes, Kazsok. Született 1889-ben, Kazsokon. Ezredünkben 1910–13. évben szolgált ténylegesen és 1914 július hó 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Betegsége miatt csak 1915 március 13-án ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldözőharcokban a Bug mentén, de súlyosan megsebesült. Felépülése után a póttestnél felülvizsgálaton rokkanttá minősítették. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Juhász Erzsébet, fia Pál.

Sótonyi György gazdálkodó, Boronka. *1887, Boronka. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra került a sabáci ütközetbe, majd az orosz hadszíntérre. Itt volt 1914 október 20-ig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva a pótesttől 1915 október 7-én ment újra az orosz harc-

térre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román fronton 1918 elejéig. Ekkor került az olasz hadszíntérre. A Mte Grappáról Horvátországba vezényelték, ahol a határőrségnél teljesített szolgálatot 1918 december 5-ig, mikor leszerelt. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Major Julianna, gyermekei György, Mária, Erzsébet, Lajos, János és Irén. — Sógora: Major János ezredünkben harcolva az orosz hadszíntéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Spolár János gazdálkodó, szakaszvezető, Zákány. *1888, Zákány. 1909–12-ben Nyitrán szolgált az ottani m. kir. áll. mentelepnél, majd mozgósításkor Budapestre vonult be a 4. vonatosztaghoz. Ennek kötelékében ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre, ahol 1916 márciusáig teljesített szolgálatot. Ekkor ezredünkhöz helyezték és májusban az orosz hadszíntérre került. Résztvett ezredünk harcaiban, de 1916 augusztus hó 6-án Batkownál megsebesült. Felépülése után 1917 márciusában ment újból az orosz hadszíntérre, de 1917 október 7-én Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Szakács Borbála, gyermekei János, Anna, István, Géza, Gyula és Teréz.

Spolár József gazdálkodó, Miháld. *1898, Miháld. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be és ment kiképzése után 1916 november 10-én az orosz, majd a román hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetekben, végül az olasz harctérre vitték, de 1918 június 20-án a Piave mentén mint a rohamosztag tagja, megsebesült. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Spolár Margit, leánya Borbála. A nemzeti hadseregben két évet szolgált.

Speri Péter képesített kőművesmester, tizedes, Balatonszárszók. *1885, Zics. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment kiképzés után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 május 20-án Krukieneceknél megsebesült. Felépülése után ment 1915 szeptemberében másodízben az orosz frontra. Riga környékén vett részt a hadműveletekben, de ismét megsebesült, majd 1917 májusában az olasz frontra vezényelték. Harcolt a Doberdón, ahol harmadízben sebesült meg. Súlyos sebesülésével hosszú ideig gyógykezelték, majd felgyógyulva felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és mint ilyen teljesített Nagyszebenben a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., Német vasker. II. o. Felesége Lichtenberger Mária, gyermekei Erzsébet és János.

Spitzer Imre rt. tisztviselő, őrmester, Budapest. *1886, Kaposvár. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen, majd felvételte magát a továbbszolgálók állományába. A világháború kitörése után a tábori ezreddel ment mint „Stabsführer“ a szerb hadszíntérre. E beosztásban maradt 53 hónapon keresztül és teljesítette nehéz kötelességét feljebbvalóinak teljes megelégedésére.

Résztvett minden hadszíntéren ezredünk összes hadműveleteiben. Az olasz frontról az ezred maradványával tért haza. Kitüntetései: Kor. ezüst é. a vit. é. szalagján, Vas é. k., K. cs. k. Felesége Róder Erzsébet, fiai György és László.

Spitzer Jenő gépszedő, őrmester, Kaposvár. *1893, Kaposvár. 1913-ban vonult be a 19. h. gy. ezredhez, honnan a korneuburgi vasúti ezredhez tették át. A világháború kitörésekor helyezték ezredünkhöz és ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülve az orosz frontra került. Harminckét hónapon keresztül vett részt ezredünk ütközeteiben az orosz hadszíntéren és még három ízben súlyosan megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Osztr. h. e. é., Német h. e. é. Felesége Büchler Etel, fia György.

Spitzer Mór koreszmáros, Ujvárfalva. *1881, Zimány (Somogy m.) Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Egészségügyi tanfolyamra vezényelték, majd az orosz hadszíntérre ment. Egyhuzamban nyolc hónapig teljesített itt szolgálatot, mikor bevonult a póttesthez. Másodízben a román harctérre vitték, innen pedig az olasz frontra. A Mte Santon 1917 augusztusában megsebesült. Felgyógyulása után felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették és mint ilyen Dunaszerdahelyen, majd Kaposvárott mint fogolykísérő teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Pollák Katalin, fia Mátyás. — Unokabátyja: Spitzer Sándor ezredünk kötelékében mint szakaszvezető az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Steckler Ödön kereskedő, Ozora. *1897, Ozora. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben Pieniakinál, majd átkerült a román frontra, hol 105. ezredünk kötelékében harcolt. 1918-ban ment az olasz hadszíntérre a Piave menti ütközethez. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Frieber Olga.

Stehli József szakaszvezető, Apar. *1893, Apar. 1914 októberben vonult be és harcolt az orosz és olasz hadszíntéren.

Steiner Benő cipézmester, örvezető, Kaposvár. 1896—99-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mint örvezető szerelt le. A világháború kitörésekor mint népfelkelő vonult be 1914 július 28-án a 19. h. gy. ezredhez. 1915 elején ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1918 végéig, mikor súlyosan sebesülve fogságba esett. Korfu szigetén volt internálva, honnan 1919-ben tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Fischer Gizella. — Sógora: Fischer József a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Steiner Rezső bútorkereskedő, tizedes, Kaposvár. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben, majd 1915 január 10-én vonult be háborús

szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett az oroszokat üldöző harcokban, a Dobrotwor-i és Krupieci ütközetekben. 1915 végén a hadosztályparancsnoksághoz vezényelték, ahol mint távirászt teljesített szolgálatot 1918 június 16-ig, mikor a Montello elleni támadásban megsebesült. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Nős, gyermekei Zsuzsa és Erna.

Stephaich Dénes gazdálkodó, Nemesdéd. *1884, Nemesdéd. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a 16. menetszázaddal az orosz hadszíntérre. Résztvett a Krupiec-i és Sopanow-i harcokban, de 1915 december 10-én az Ikwa mentén megsebesült. Felgyógyulása után 1916 áprilisában került az orosz frontra. Június hó 18-án újból megsebesült. Súlyos sebesüléséből kifelőleg azonban mint 60 százalékos rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Kiss Mária, gyermekei Imre és Eszter.

Stern Sándor bádogosmester, Dombóvár. *1895, Dombóvár. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 szeptemberében az orosz hadszíntérre. Harcolt Sopanownál, majd Lopuszónánál, de itt megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan utásztanfolyamra vezényelték, majd 1917 márciusában a román hadszíntérre vitték. Harcolt Tölgyesenél, majd Bukovinában Waschkutznál. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave menti csatához. 1918 augusztusában betegen vitték kórházba és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Krausz Karolin, gyermekei László, György és Teréz.

Stern Sándor nyomdavezető, tizedes, Budapest. *1889, Adánd (Somogy m.) Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a 4. menetszázaddal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a szerbiai offenzívában, de Nisnél megbetegedett. Wienben áptolták, majd felgyógyulva bevonult Reichenbergbe. 1915 októberében áthelyezték a korneuburgi vasutasezredhez. Ennek kötelékében került az orosz hadszíntérre Iwangorod és Lublinhoz. A front összeomlása a Heeresbahn kötelékében érte. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., II. o. német vaskereszt.

Stoll Antal, Hont. *1895, Hont. 1915 májusban bevonult és harcolt az orosz és olasz fronton. Orosz fogságban is volt, de pár órai elfogatás után megszökött.

Stoll József őrmester, Hont. *1887, Hont. Bevonult a mozgósításkor. Harcolt a szerb, orosz, román és az olasz frontokon.

Storch Jakab, Apar. *1895, Apar. 1915 májusban vonult be és harcolt az orosz fronton.

Strott Emánuel József méhésztanész, szakaszvezető, Somodor. *1882, Somodor. Ténylegesen 1904—06-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz, de áthelyezték a m.

kir. csendőrséghez, ahol 1919 január 1-éig teljesített szolgálatot. Felesége Sipos Katalin, fia József.

Studer Frigyes kereskedő, őrmester, Bonyhád. *1896, Bonyhád. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be és a 13. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett 1915 december végéig ezredünk összes ütközeteiben, mikor távbeszélő tanfolyamra Teschenbe vezényelték, honnan 1916 áprilisában tért vissza tábori ezredünkhöz. Július végéig teljesített itt szolgálatot, mikor betegen ment kórházba. Felépülése után 1917 márciusában a román harctérre került Békáshoz, ahol a 105. ezredünk kötelékében volt 1918 elejéig. Ekkor a repülőosztághoz vezényelték. Az összeomlás Kaposvárról érte. 1919—20-ban szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Wagner Anna.

Subicz István gazdálkodó, szakaszvezető, Boronka. *1892, Boronka. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. A második ütközeti napon súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol egy ideig kiképző szolgálatot teljesített, majd felülvizsgálaton mint 75%-os rokkantat elbocsátották. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Drojcs Erzsébet, leánya Jolán. — Bátyja: Sándor, ezredünkben küzdötte végig a világháborút, de a harctéren szerzett betegségében 1930-ban hősi halált halt.

Sudár Géza gazdálkodó, Boronka. *1885, Boronka. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerb harctérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a Sambor körüli harcokban. 1914 december 5-én Orosz-Lengyelországban súlyosan megsebesült. 33 hónapi kórházi ápolás után 1918 december 5-én leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. é.-nek. Felesége Keztyüs Teréz, leánya Erzsébet. — Öccse: Dénes ezredünk kötelékében harcolva 1915-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Sudár János vendéglős, Pusztakovácsi. *1894, Boronka. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be és ment december 17-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban. 1915 június 5-én súlyosan megsebesült. Hosszas kezelés után vonult be a póttesthez, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Felesége Törzsök Anna, gyermekei János, Anna és Mária.

Sugár (Schuldeisz) Imre kovácsmester, szakaszvezető, Somogyszil. *1898, Somogyszil. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 szeptember 2-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk harcaiban, majd 1916 novemberében a román frontra került Tölgyeshez. Az ezreddel ment Bu-

kovinába Waschkutzhhoz, majd innen az olasz hadszíntérre a Piave menti csatához és harcolt a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szak Erzsébet, leánya Irén. — Testvérbátyja: György ezredünkben harcolt a világháború alatt, de 1916 július hó 15-én Broginál hősi halált halt.

Suskovics István gazdálkodó, Ujvárfalva. *1888, Somogyvárd. 1915-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 áprilisában ment az orosz harctérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, de 1915 július 1-én megsebesült. Felgyógyulása után még ez év novemberében került ki ugyancsak az orosz frontra, ahol 1916 májusáig volt. Betegen jött a pótzászlóaljhoz, majd innen 1916 augusztusában lekerült az olasz hadszíntérre. Harcolt itt 1917 novemberéig. Ismét megbetegedett, majd felgyógyulva a póttesttől 1918 márciusában Örkénybe vezényelték géppuskatanfolyamra. Innen került a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 25 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Vancsura Margit.

Suskovics Miklós gazdálkodó, Ujvárfalva. *1893, Somogyvárd. 1916 február havában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után beosztást nyert a vonatosztályunkhoz. 1916 szeptemberében ment ki az orosz hadszíntérre, majd 1917 elején a román frontra. Az ezreddel került Bukovinába is. Résztvett az összes hadműveletekben, majd 1918 márciusában 10. századunkhoz osztották be. Az olasz fronton a Piave-menti csatában harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Makál Mária, gyermekei György, József, Ferenc és Irma. — Bátyja: József a 19. h. gy.-ezred kötelékében Sabácnál hősi halált halt.

Sütő János Beszkárt kocsivezető, Kispest. *1887, Bálványos (Somogy m.) Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünk 3. századában. A mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel került a szerb hadszíntérre, Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen betegen vitték kórházba. 1915 június elején a 12. menetszázzal ment újból az orosz harctérre. Résztvett a kamionkai harcokban és a dobrotwori ütközetben. Itt 1915 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 június hó 29-én megszökött. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Felesége Méres Erzsébet, gyermekei Sándor, Zsófia és Kálmán.

† **Sütő Vendel** gazdálkodó, Somogyzil. *1884, Mernye. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és kiképzése után a szerb hadszíntérre vezényelték. Innen került az orosz harctérre, majd a román frontra. Utóbbi helyen fogságba esett, de a sipotai fogolytáborban megbetegedvén, hősi halált halt. Idegen hant alatt alussza örök álmát, de felesége Pusko Rozália és fia Ferenc ápolják szeretettel elmlékét. Nevét mi is megörökítjük ezredtörténetünk e lapjain az utókor számára. — Sógora: Pusko Ferenc az orosz harctéren halt hősi halált.

Süveges Ferenc ny. vasutas, tizedes, Kurd. *1883, Kurd. 1904-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és 1907-ben mint tizedes szerelt le. 1912—13-ban a részleges mozgósítás alkalmával is teljesített ezredünkben szolgálatot. Háborús szolgálatra 1914 október 9-én vonult be és ment orosz Lengyelországi harcainkhoz. Innen betegen ment kórházba, majd bevonult pótzászlóaljunkhoz, ahol 1915 május 29-ig kiképző szolgálatot teljesített, mikor mint vasutast közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Takács Katalin, gyermekei Julianna, Ferenc, Dezső, Anna és Gizella.

Svétel Péter asztalosmester, örevezető, Háromfa. *1896, Háromfa. Ezredünkhöz 1916-ban vonult be és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Itt az 1. hidászszóaljnál nyert beosztást és résztvett zászlóalja kötelékében az összes hadműveletekben, de 1917-ben légnyomást és súlyos sebesülést szenvedett, mely sebesüléséből kifolyólag a pótzászlóaljnál mint 75%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Basa Erzsébet, gyermekei Vilmos, Béla és Erzsébet.

Schanczenbacher József vendég-lős, szakaszvezető, Szekszárd. *1889, Bátaszék. 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál sebesülten esett fogságba, honnan 15 hónapi fogság után megszökött és bevonult a pótzászlóaljhoz. 1916-ban ment az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel került a román és végül az olasz hadszíntérre és harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Vöröskereszt é. é., 1912—13-as m. k., H. e. é. Felesége Wirth Erzsébet. — Öccse Mayer Mihály, ezredünk kötelékében harcolván, az orosz hadszíntéren 1916-ban hősi halált halt.

Schauer Mihály gazdálkodó, Molványhid. *1898, Szulok. 1916-ban vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után a román hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült az olasz harctérre is, ahol a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Werkmann Éva, gyermekei Erzsébet, Teréz és Éva. — Testvérbátyja: János, az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Scheiber Ernő terménykereskedő, I. o. számvivő, Marcali. *1884, Nikla (Somogy m.). Ténylegesen 1906—09-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1915 januárjáig, mikor betegen került kórházba. Felgyógyulva, a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1916-ban újból az orosz harctérre vezényelték. Itt volt 1917 végéig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: Koronás vas é. k., K. cs. k. Felesége Schwarzenberg Margit, gyermekei László és György.

Schein András gazdálkodó, szakaszvezető, Szigetvár. *1875, Sziget-

vár. Mozgósításkor vonult be Pólabá. Innen 1916-ban került az olasz hadszíntérre, ahol egy műszaki csapatnál teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Schein Mária, gyermekei András és Anna férjezett Maratics Józsefné, unokája József.

Schenk János asztalosmester, tizedes, Hollád. *1887, Kéthely. Ezredünkben 1909—12-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál 1914 augusztus 22-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 márciusában újból az orosz frontra ment. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban egész az Ikwa-ig. Harcolt Sopanownál is, de 1916 márciusában szabadságolták. 1916 végén ment harmadikban az orosz harctérre és résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román és az olasz hadszíntéren, a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csépan Teréz, gyermekei Gyula, János és Mária.

Scherer Jakab gazdálkodó, tizedes, Somogyharsány. *Somogyharsány. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz harctéren, de egy ízben megsebesült. Felépülése után ismét az orosz, azután az ezreddel az olasz harctérre került, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gaál Katalin, gyermekei Katalin és György.

Schilling Lajos kőművesmester, Ócsény. *1886, Ócsény. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált Budapesten és Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 26-án vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett munkásosztagnak kötelékében az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában lekerült az olasz hadszíntérre. A Doberdón 1915 október 23-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton rokkanttá minősítették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék és a Sebesülési éremnek. Felesége Mező Mária, fia Lajos.

Schiller Ödön rt. cégvezető, I. o. számvivő, Budapest. *1893, Báripuszta. 1914 június 1-én vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Kaposvárott teljesített szolgálatot 1914 októberéig, mikor az orosz hadszíntérre ment Turkához. Innen Orosz-Lengyelországba, majd a kárpáti nagy téli csatához került. Itt megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 szeptemberében másodízben ment az orosz frontra Sopanowhoz. 1916 februárjában mint gazdaszt vezényelték a II. hadseregparancsnokság gazdasági csoportjához. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Kor. ar. ék. O₂, Vas é. k., K. cs. k. Nős, leánya Anna-Mária.

Schlichter György gazdálkodó, Bares. *1898, Bares. 1916 elején vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett 30 hó-

napon keresztül egyhuzamban ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és olasz hadszíntéren. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Magenheim Teréz, fia György.

Schlotthauer Mihály szabómester, Dees. *1874, Szálka (Tolna m.) 1915 novemberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz hadszíntérré ment. Résztvett a Ikwa-menti harcokban, majd harcolt Lopuzsnónál és Pieniakinál. Innen került súlyos betegen kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton helyi szolgálata minősítették. Mint ilyen került Budapestre, ahol a koronaőrsegnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Felesége Stenger Katalin, gyermekei Erzsébet, Teréz és Mária. — Öccsei közül Bálint 1915-ben Przemyslnél halt hősi halált, János pedig a harctéren szerzett betegségében Budapesten hunyt el.

Schmalz János nyug. h. szólamvezető, szakaszvezető, Bonyhád. *1900, Cikó. Zenei pályára készült és iskoláit Bonyhádon végezte. Ezredünkhöz 1918 január 5-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után április 2-án ment az olasz hadszíntérré. Itt résztvett a piavei csatában és a Montello bevételében. 1918 június 29-én egy repülőbombától megsebesülten a tarcentói kórházba vitték. A front összeomlása is itt érte. Tulajdonosa a H. e. é.-nek. Felesége Schmalz Teréz, gyermekei Nándor és Teréz.

Schmieder János, Hont. *1898, Apar. 1918-ban vonult be és munkásságába lett beosztva.

Schmidt Adám ácsmester, tizedes, Várdomb. *1878, Várdomb. Ezredünkben 1918-ban szolgált és mozgósításkor a 17. n. gyalogezredhez vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérré ment, ahol résztvett ezrede összes hadműveleteiben, majd lekerült az olasz hadszíntérré, ahol megszakítás nélkül 24 hónapig teljesített szolgálatot, de megsebesült. Felépülése után a román harctérré került, majd ismét az olasz frontra, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Hock Magdolna, gyermekei Magdolna, Adám, Ferenc és Anna.

Schmidt János gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1887, Kötse. 1908—11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen Bileken. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérré. Résztvett a 2. lemerbergi csatában és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment orosz-lengyelországi harcainkhoz is, de 1914 november 20-án Krempánál megsebesült és sebesülten fogságba esett. A fogságból 1918 júniusában szökve tért haza és 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as jub. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Fábíán Ilona, fia Andor. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvére: Ferenc ezredünkben szolgálva a világháborúban hősi halált halt.

Schmidt József gazdálkodó, tizedes, Várdomb. *1884, Várdomb. Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 26-án vo-

nult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérré Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérré került. Résztvett itt a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Ugyancsak az ezreddel került orosz-lengyelországi harcainkhoz is, de itt súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd innen ismét az orosz harctérré vitték. 1917-ben felülvizsgálaton őrszolgálatra minősítették, majd később mint katonai szolgálatra alkalmatlant, elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. é.-nek. Felesége Knöller Mária, gyermekei Antal, József és Alajos.

Schnepe Ferenc kefeszedező, tizedes, Bonyhád. *1889, Bonyhád. 1910-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1915-ben vonult be háborús szolgálatra. Mint géppuskás nyert kiképzést és ment 1915 május 1-én az orosz hadszíntérré. Május 10-én súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz Reichenbergbe, ahol felülvizsgálaton könnyű szolgálatosnak minősítették. Mint ilyen szolgált 1917 december végéig, mikor szabadságolták. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. é.-nek. Felesége Los Katalin. — Öccsei közül István az olasz harctéren, József pedig mint haditengerész haltak hősi halált.

Schwartz András, Hont. *1881, Hont. Mozgósításkor bevonult és harcolt a szerb és orosz fronton. Orosz fogságba került.

Schwarz Lajos bórkereskedő, Dombóvár. *1896, Agyamovác (Szlavónia). Háborús szolgálata önként jelentkezett 1915 május 15-én ezredünkhöz. Kiképzése után a 15. menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérré. Sopanowhoz került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 augusztus 6-ig, mikor Batkownál fogságba esett. Megfordult Oroszország számos fogolytáborában. Dolgozott a Murman vasút építésénél. Lekerült a Kaukázusba, majd a Fekete tengerhez. Innen 1918 május 28-án megszökött. Constanzába hajózott és jelentkezett a parancsnokságnál. Innen bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe és itt teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 10 hónap. Hadifogságban 32 hónapot töltött. Felesége Neizer Rózsa. — Még két fivére teljesített háborús szolgálatot. Öccse: József ezredünkben mint őrzető harcolt 36 hónapon keresztül. Tulajdonosa volt az Arany vit. é., O₁, O₂ és K. cs. k.-nek. 1918 június 15-én a piavei csatában ellenséges golyótól találva hősi halált halt. Kegyelettel emlékezünk meg róla ezredtörténetünk lapjain és örökítjük meg emlékét az utókor számára.

Schwarz Rezső kereskedő, őrmester, Kaposvár. *1892, Kaposvár. 1913-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérré. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Ugyancsak az ezreddel ke-

rült Orosz-Lengyelországba is, de Krempánál 1914 november 19-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 augusztus 14-én ment másodízben az orosz harctérré. Résztvett a Bug-menti harcokban, harcolt az Ikwa mentén, majd Lopuzsnónál és Batkownál. Az ezreddel került a román frontra és Bukovinába is. 1918 elején ment az olasz hadszíntérré a Piave-menti csatához, de itt 1918 június 29-én megbetegedett és kórházba szállították. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Osztr. h. e. é., Német h. e. é. Felesége Kundler Berta, 2 gyermek atyja. — Három fivestvére szolgált a világháború alatt ezredünk kötelékében, kik közül József, az Arany vitézségi érem tulajdonosa, az olasz hadszíntéren ellenséges golyótól találva hősi halált halt.

Szabadi József m. kir. ítélőtáblai altiszt, tizedes, Budapest. *1888, Ihárosberény (Somogy m.) 1909-ben szolgált ezredünkben ténylegesen Budapesten és Bileken. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment az 1. menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérré. Harcolt Galiciában, Orosz-Lengyelországban és a Kárpátokban. A román fronton Ojtoznál megsebesült. Felgyógyulása után az olasz harctérré került és a piavei offenzívát mint géppuskás harcolta végig. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k.

Szabados Papp József gazdálkodó, Nagyszokoly. *1886, Nagyszokoly. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. 1914 november 20-án sebesülten fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Felesége Németh E. Eszter, fia József.

Szabadjai (Siptái) János ny. áll. esendőrtörzsőr-mester, Szigetvár. *1885, Gyöngyösmellék. Mint a m. kir. esendőség tagja teljesített a világháború alatt szolgálatot. A román hadszíntéren 1916 október hó 21-én megsebesült. Kitüntetései: Koronás ez. é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., 1908-as jub. e. é. Felesége Czigeledi Mária, leánya Brigitta.

vitéz Szabó Boldizsár gazdálkodó, úzede, Bagolasánc. *1892, Somogy-szentmiklós. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérré került és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment a II. lemerbergi csatához is. Résztvett a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 április 10-én a Czeremchán megsebesült. Felépülése után 1915 októberében ment újból az orosz harctérré és ettől kezdve egyhuzamban 37 hónapig harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kulcsár Mária, fia József. 1919 decemberétől 1924 márciu-

ság a m. kir. államrendőrség szolgálatában állott Kaposvárott.

Szabó Ferenc asztalosmester, szakszervező, Nagyszokoly. *1893, Tengőd. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti, lopusznói és pienikai harcokban. Harcolt Tölgyesnél és Bukovinában; itt megsebesült. Felgyógyulása után az olasz frontra ment, de Vittoriótól betegen ment kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Sári Julianna, fia Emil.

Szabó Ferenc Máv nyugbéres, Pécs. *1867, Adánd. 1888-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra Kaposvárra, majd Budapestre helyezték, végül lekerült a Plevjén állomásozó zászlóaljunkhoz. Fegyvergyakorlatokra is ezredünkhöz vonult be. A világháború kitörésekor a m. kir. Államvasút szolgálatában állván, hivatalból felmentették a katonai szolgálat alól.

Szabó Ferenc gazdálkodó, Felsőnyék. *1881, Károlyi-pusztá. 1914-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd a román frontra került. Harcolt Tölgyesnél, majd Bukovinában. Az ezreddel került az olasz harctérre is. Résztvett a Piave-menti csatákban és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Eszter, gyermekei Irén, Eszter és Ferenc.

Szabó Ferenc gazdálkodó, Vörs. *1888, Vörs. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Harcolt a szerb és az orosz hadszíntéren. 1915 március 28-án a kárpáti nagy téli csatában fogságba esett. Megfordult Szibéria számos fogolytáborában és 1918 szeptember 12-én szökve hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Budai Margit, gyermekei Mária, István és Teréz.

Szabó Ferenc gazdálkodó, Szabadhidvég. *1884, Szabadhidvég. 1915 február 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment június 5-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban, harcolt a Bug mentén Dobrotwornál, majd Krupienénél, de itt megsebesült. Felgyógyulva 1916 február 14-én ment másodikban az orosz harctérre az Ikwa mentére. Harcolt Lopusznónál, Pieniakinál, majd Tölgyesnél. Innen vezényelték Tolnára, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Csulik Anna, leánya Eszter.

Szabó Géza gazdálkodó, Ságvár. *1894, Ságvár. 1916 szeptember 1-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, de közérdekből felmentették. Egy év múlva újból behívták és 1918 novemberében leszerelt. Felesége Csuti Róza, fiai Géza és János.

Szabó György gazdálkodó, Felsőireg. *1886, Városhidvég. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett a szerbek elleni offenzívában 1915 májusig, mikor

az olasz frontra került. Itt mint utász teljesített szolgálatot 1916 májusig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, majd innen kikerült a román frontra. Megbetegedett és a pótzászlóaljtól géppuskánfolyamra vezényelték. Mint géppuskást áthelyezték a volt cs. és kir. 68. gy-ezredhez a román hadszíntérre. Az ezreddel ment az olasz frontra is a Piavehoz. Itt érte az összeomlás. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Julianna, gyermekei István, György, Ilona és János.

F. Szabó György gazdálkodó, Felsőnyék. *1886, Felsőnyék. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került, de 1917-ben megsebesült. Felgyógyulva ezredünkkel került az orosz harctérre, majd a román frontra. Itt a 29. gy-ezredhez nyert beosztást, mellyel az olasz harctérre került. A front összeomlása a Mte Grappán érte, de fogságba esett, honnan 1919 decemberében tért haza. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Molnár Julianna, leánya Julianna.

Szabó Gyula gazdálkodó, tizedes, Ságvár. *1890, Ságvár. 1911–13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál megsebesült. Felgyógyulva Sopanowhoz került, honnan tifusszal ment kórházba. A pótzászlóaljtól vitték a román harctérre Tölgyeshez, majd Bukovinába. Az ezreddel ment az olasz frontra, de 1918 áprilisában szabadságra menvén, Ujvidékre vezényelték, ahol a csendőrségnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Eszter, leányai Vilma és Eszter.

Szabó Gyula gazdálkodó, örvezető, Ságvár. *1886, Ságvár. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én munkásosztagunkhoz vonult be. A szerb hadszíntérre került, majd az olasz frontra. Résztvett az összes hadműveletekben, de a Piave mentén megsebesült. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Györke Julianna, gyermekei Julianna és Gyula.

vitéz Szabó Imre gazdálkodó, tizedes, Magyaratád. *1893, Cserénfa. 1914 augusztus 26-án vonult be ezredünkhöz és ment október 5-én az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 14-én megsebesült. Másodízben 1915 június 12-én ment az orosz frontra. Harcolt Pocsajewnél és Sopanownál. Október 7-én újból megsebesült. Rövidesen Pieniakhoz került vissza és mint a rohamosztag tagja harcolt Tölgyesnél és Waschkutznál. Az olasz harctéren résztvett a Piave-menti csatában. A Montello bevételénél harmadízben sebesült meg. Kitüntetései: O1 kétszer, O2, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Ábrahám Mária, gyermekei Ferenc, Erzsébet és Anna.

Szabó István gazdálkodó, Nemesvid. *1899, Nemesdéd. 1917 március 19-én vonult be ezredünkhöz és ment

április 29-én az olasz hadszíntérre, ahol a volt cs. és kir. 51. gy-ezrednél nyert beosztást. Itt harcolt november 5-ig, mikor megbetegedett. Felépülve visszahelyezték ezredünkhöz és 1918 májusában mint géppuskás került az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti csatákban. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nagy Eszter, leányai Eszter és Jolán.

Szabó István id. gazdálkodó, Szilvásszentmárton. *1872, Szilvásszentmárton. Ezredünkben 1893-ban szolgált és 1915 november 3-án a 19. h. gy-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. 1916 március 23-án Wolyniába ment a Kovel körüli harcokhoz, de augusztus 29-én súlyosan megsebesült és fogságba esett. Moszkvában, majd Szentpétervárott gyógykezelték, de mint csererokkantat Dániába szállították, honnan 1917 november 27-én tért haza. Mint 50%-os rokkantot elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Tóth Erzsébet, gyermekei Erzsébet és István.

Szabó István ifj. gazdálkodó, Szilvásszentmárton. *1900, Szilvásszentmárton. 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz, de mint családfenntartót — édesapja 50%-os hadirokkant lévén — közérdekből felmentették. Felesége Csikós Mária, leánya Mária.

Szabó István kereskedő, örvezető, Bátaszék. *1895, Alsónyék (Tolna m.) Korán árvaságra jutván, saját erejéből tanul és tartja fenn magát. 1914-ben mint üzletvezető és könyvelő működik, mikor a világháború kitörésekor hazafias felzúdulásból önként jelentkezett katonai szolgálatra. Háromszor járja meg a harctereket, mindenkor saját kérelmére kerül ki a frontra. Kétízben mint géppuskás harcolt. 1917 októberében áthelyezték a volt cs. és kir. 70. gy-ezredhez. Ezredünk kötelékében harcolt a Kárpátokban Turkánál, Stary Sambornál, majd Sopanownál és Lopusznónál. Kétízben sebesült meg. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége Erdős Erzsébet, gyermekei István és Mária-Magdolna.

Szabó István gazdálkodó, Mesztegnyó. *1885, Mesztegnyó. Ezredünkhöz 1914 október hó 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment 1915 júniusában az orosz hadszíntérre. Résztvett a kamionkai, dobrotwori, krupieneci és az Ikwa-menti ütközetekben. 1916 január 1-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva még ez év júniusában újból az orosz frontra került. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a piavei csatákhoz. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Illés Teréz, gyermekei János, István és Anna.

Szabó István Beszkárt váltóór, Pestszenterzsébet. *1884, Nagyberény (Somogy m.) Ténylegesen 1906–10-ben szolgált ezredünk 1. századában Budapesten, majd Bileken. 1910 április elsején szerelt le a balkáni feszültség miatt. A világháború alatt felmentették. Felesége Valaszky Zsuzsanna. — Édesatyja: István ezredünk kötelékében vett részt a

boszniai hadjáratban és harcolt számos ütközetben. — Testvéröccse: Péter ezredünkben harcolva 1918 aug. 12-én az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Szabó István gazdálkodó, Vörs. *1898, Vörs. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe és ment 1916 decemberében a román hadszínterre, ahol 105-ös ezredünk-nél nyert beosztást. Résztvett az összes hadműveletekben, majd az ezreddel lekerült az olasz harctérre. 1918 június 15-én megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pálfi Anna, gyermekei Ferenc, Rozália és Margit

Szabó István vadőr, Gamás. *1899, Kutas. 1917 márciusában vonult be ezredünkhöz és ment májusban az olasz hadszínterre, de július 15-én megbetegedvén, kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1918 októberéig teljesített szolgálatot. Felesége Vida Rozália, gyermekei Sándor és Erika. Szolgált a nemzeti hadseregben is, majd 10 évig a m. kir. csendőrségnél és mint őrmester szert le.

G. Szabó István gazdálkodó, Regöly. *1881, Regöly. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszínterre ment, majd az orosz frontra került. A Lemberg körüli harcokban súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után felülvizsgálaton mint kíméletre szoruló szabadságolták és 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Kiss Anna, gyermekei Anna és Mária.

Szabó János uradalmi bognár, Somogyfajsz. *1893, Pusztakovácsi. Ezredünkhöz 1914 augusztus 23-án vonult be és ment november 18-án az orosz hadszínterre. Orosz-Lengyelországban 1915 január 5-én megsebesült, de február 25-én újból a frontra került. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 27-én tifusszal megbetegedett, majd felgyógyulva 1915 augusztus 23-án a Bugmenti harcokhoz vitték. 1915 október 7-én fogságba esett, honnan 1918 augusztus 23-án szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Erzsébet, gyermekei Vilma és János.

Szabó Jenő közs. pénztáros, őrmester, Dombóvár. *1874, Dombóvár. Tényleges katonai szolgálatra 1895-ben vonult be ezredünkhöz Kaposvárra. Itt a hadkiegészítő parancsnokságnál teljesített 3 éven keresztül szolgálatot. Mint őrmester szert le 1898-ban. A világháború alatt a dombóvári Vöröskereszt-kórház élelmezési osztályának volt a vezetője. Tulajdonosa a Jub. e. é.-nek. Felesége Bély Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Józsa és Jenő.

Szabó József gazdálkodó, Hobol. *1900, Hobol. 1918 február 16-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az olasz hadszínterre. Résztvett a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Felesége Hordós Erzsébet, leánya Irén. Az erdőbirtokosság választmányi tagja.

Szabó József ácsmester, Balatonkiliti. *1896, Balatonkiliti. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és ment szeptember 9-én az orosz hadszínterre. Harcolt Sopanownál, de megsebesült. Felépülve rövidesen újból az orosz frontra került Podkamienhez, majd Pieniakihoz. Az ezreddel ment a román harctérre Tölgyeshez és innen Bukovinába. Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 október 4-én szökve tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Lics Mária, fia József.

Szabó József gazdálkodó, Vörs. *1895, Vörs. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be. Kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1917 augusztusában az orosz hadszínterre ment. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz harctérre. Harcolt a Piave menti csatában és az ezred maradványaival tért haza. 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szita Sarolta, fia István.

Szabó József gazdálkodó, tizedes, Juta. *1889, Juta. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1914 október 20-án az orosz hadszínterre ment. Résztvett a Sambor körüli harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben, a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 június 29-én súlyosan megsebesült. Hosszú gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50%-os rokkantnak minősítették és 1916 május 24-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Csiszár Mária, fiai József és Pál.

Szabó József gazdálkodó, Balatonendréd. *1886, Balatonendréd. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és tábori ezredünkkel ment a szerb hadszínterre. Résztvett a sabáci ütközetben. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Harcolt a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál és Piaskinál, résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Uzsok körül. Stary-Sambornál súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be pótzászlóaljukhoz, ahol 1916-ban felülvizsgálaton könnyűszolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Jelenleg 25%-os hadirokkant. Felesége Bajcsi Lidia, fia József. — Testvérbátyja: Lajos a 10. huszárezred kötelékében harcolva halt hősi halált.

B. Szabó József gazdálkodó, tizedes, Gyulaj. *1887, Gyulaj. 1909-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és résztvett a részleges mozgósításban 1912—13-ban is. 1914-ben vonult be ismét fegyvergyakorlatra és a világháború kitörése ezredünk-nél érte. Az első menetezreddel került az orosz hadszínterre, de szeptemberben megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített. Innen ment másodikban is az orosz frontra. Az ezreddel került a román hadszínterre Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. Ugyancsak az

ezreddel ment az olasz harctérre is. Harcolt a Piave mentén, résztvett a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Vincze Anna, leánya Margit.

G. Szabó József gazdálkodó, Regöly. *1887, Regöly. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és a világháború kitörése után a szerbiai hadszínterre ment. Harcolt Sabacnál, Valjevónál és Kragujevácnál. Itt megbetegedett és felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe. Innen a csendőrséghez nyert beosztást, ahol 1917-ig teljesített szolgálatot. Később helyi szolgálatot teljesített és 1918 novemberében leszerelt. Felesége Tóth Katalin, leánya Gizella.

H. Szabó József gazdálkodó, szakaszvezető, Szekszárd. *1884, Szekszárd. 1905—6-ban az egészségügyi csapatnál szolgált és 1914 július hó 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel a szerb frontra ment, majd az orosz hadszínterre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 1918 július 21-ig, mikor fej- és láblövéllel a Piave mentén megsebesült. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O., O., K. cs. k. Felesége Markwart Erzsébet, gyermekei József, István, Erzsébet és Ferenc.

M. Szabó Károly gazdálkodó, Felsőnyék. *1881, Felsőnyék. 1902-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszínterre. Zworniktól beteg ment kórházba. Felgyógyulva 1915 áprilisában az orosz frontra vitték. Harcolt az üldözőharcokban, de Sopanownál megsebesült. Felgyógyulása után pótzászlóaljunknál fegyvernélküli szolgálatra minősítették, mint ilyet Budapestre vezényelték. 1918-ban azonban közérdekből felmentették. Felesége Poór Lidia, leánya Etel.

F. Szabó Károly gazdálkodó, Felsőnyék. *1888, Felsőnyék. 1909-ben szolgált ezredünkben. 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb harctérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben. Innen ezredünkhöz ment az orosz, majd a román harctérre. Megbetegedvén, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1918-ban leszerelt. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Vas é. k. kétszer, K. cs. k. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Egyed Karolin, gyermekei Karolin és Károly.

M. Szabó Lajos gazdálkodó, tizedes, Felsőnyék. *1874, Felsőnyék. Ténylegesen 1895—98-ban szolgált ezredünkben és nálunk szolgált a fegyvergyakorlatait is. Mozgósításkor a 17. h. gy.-ezredhez vonult be és ment az orosz hadszínterre. Résztvett ezrede galíciai és bukovinai harcaiban, majd 18 hónapi frontszolgálat után bevonult pótzászlóaljához Székesfehérvárra, de 1917-ben közérdekből felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szalay Julianna, fia Lajos.

vitéz Szabó László, a PMKB altisztje, szakaszvezető, Budapest.

*1892, Lengyeltóti. (Somogy m.) Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel került a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Itt megsebesült. 1915-ben újból az orosz harctérre ment. Résztvett a sopanowi ellentámadásban, ahol az I. o. vit. é.-el tüntették ki. Harcolt 1916 augusztusáig, mikor többmagával fogságba esett, honnan 1918-ban tért haza. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Lepšics Ilona, leánya Gizella.

vitész Szabó Mihály gazdálkodó, tiszthelyettes, Zimány. *1888, Csombárd. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment augusztus 27-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de 1918 szeptember 8-án megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot. 1916-ban lekerült a román frontra Békáshoz. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1918 elejéig, mikor ezredünkkel az olasz harctérre került. Harcolt 6. századunk kötelékében a Piave menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. 1918 október 10-én szabadságra ment és így a forradalom kitörése ithon érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Szulimán Anna, gyermekei Margit és Magda.

Szabó Mihály gazdálkodó, örmester, Kéthely. *1881, Kéthely. Ténylegesen 1902—5-ben szolgált ezredünkben. A részleges mozgósításkor Bileken teljesített 4 havi szolgálatot. 1914 július 27-én a 19. h. gy-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. Résztvett ezrede szerbiai és az oroszok elleni összes ütközeteiben. 1918 május 10-én az olasz harctérre került és a Mte Grappán érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k. Tagja a törvényhatósági bizottságnak. 1921—24-ben és 1927—30-ban Kéthely község bírája, 1933—36-ban pedig községi képviselőtestületi tag volt. Jelenleg tagja az iskolaszékeknek. Felesége Farkas Margit, gyermekei Mária, Ilona, József, Gábor, Mihály, Imre, Margit, Károly és Anna.

Szabó Sándor gazdálkodó, felsőmocsolád. *1894, Felsőmocsolád. Ezredünkhöz 1915 november 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1916 májusában az az orosz harctérre. Résztvett ezredünk üldözőharcjaiban, majd harcolt állásharcainkban. Az ezreddel ment a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. Az ezreddel került az olasz hadszíntérre is, ahol harcolt a Piave menti front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., H. e. é. Felesége Bognár Eszter, leánya Eszter. — Sógora: Rudolf Pál mint 19-es honvéd harcolt, de 1914-ben a szerb hadszíntéren hősi halált halt.

Szabó Sándor kereskedő, örmester, Kaposvár. *1894, Csurgó. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment december 25-én az orosz

hadszíntérre. Résztvett Orosz-Lengyelországban ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, de március 31-én a Czeremchán megsebesült. Másodízben 1915 decemberében ment az orosz harctérre, ahol 1916 augusztus 5-ig résztvett ezredünk összes hadműveleteiben. Ekkor másodízben sebesült meg. Felépülése után a póttestnél teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Pasics Lujza.

Szabó Vendel asztalosmester, tizedes, Mesztegnő. *1889, Mesztegnő. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 június hó 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabáchnál esett át a tüzkerezetségen. Ezredünkkel ment az orosz frontra is. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 27-én megsebesült. Felgyógyulva a kárpáti nagy téli csatához ment, de 1915 március 22-én újból megsebesült. Harmadízben ezen év októberében vitték az orosz frontra. Harcolt itt 1918 elejéig, majd lekerült az olasz hadszíntérre, ahol mint a rohamosztály tagja küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Ugi Anna, gyermekei Irén, Gizella és János.

Szabó Vilmos gazdálkodó, Szakály. *1898, Szakály. Ezredünkhöz 1916 április 1-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után a román frontra került. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1918 elejéig, mikor az olasz harctérre ment. Harcolt a piavei csatában, de megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Gabriel Veronika, leánya Mária. — Apósa: Gabriel István ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Szafir Lajos fogtechnikus, szakaszvezető, Budapest. *1897, Mernye. 1917 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment májusban az orosz hadszíntérre, ahol harcolt ezredünk összes harcjaiban. Az ezreddel került az olasz frontra is a Piave menti csatához. Résztvett a Montello bevételében, majd az ezt követő harcokban és a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Szegedin Teréz, fia László. — Testvárhatója: Sándor, a 24. vadászszóalj kötelékében harcolt, de a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

vitész Szakács József gazdálkodó, szakaszvezető, Magyarkeszi. *1891, Magyarkeszi. 1912-ben szolgált ezredünkben és a mozgósításkor önként jelentkezett háborús szolgálatra. Sabáchoz ment tábori ezredünkkel, majd a 2. lemerbergi csatához került. Harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldöző-és állóharcokban 1917 december hó 25-ig. Ekkor betegesen ment kórházba. A pótzászlóaljtól ismét a frontra került, de nemsokára mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 42

hónap. Kitüntetései: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Tóth Mária, gyermekei Ferenc, Julianna, Mária, Margit, Borbála és Ilonka.

Szakál János gazdálkodó, Nemespátró. *1891, Nemespátró. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 június 24-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Szakál Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Katalin és Miklós. — Sógora: Szakál József a 19. h. gy-ezredben szolgált mint tizedes, de 1917 november 17-én az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Szakál József gazdálkodó, Nemespátró. *1867, Nemespátró. 1888 október 6-án vonult be ezredünk 6. századához Kaposvárra és 1891-ben szerelt le. Fegyvergyakorlatait is ezredünknél szolgált. Felesége Györfy Katalin, gyermekei József és Erzsébet.

Szakál József gazdálkodó, Nemespátró. *1888, Nemespátró. 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Munkászózlóaljjal a szerbiai hadszíntérre ment, hol 1915 májusig résztvett az összes hadműveletekben, mikor az olasz harctérre került. Harcolt Görz körül és a Doberdón, de 1915 augusztus 28-án megsebesült. Felépülése után 1916 május 4-én ment ezredünkhöz az orosz hadszíntérre, majd az ezreddel a román frontra, honnan 1917 júniusában betegesen ment kórházba. 1918 februárjában az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett a Piave menti csatában és harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bebök Judit, leánya Judit.

Szakáll József gazdálkodó, Nemespátró. *1892, Nemespátró. 1913-ban szolgált ezredünkben Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra került. Harcolt itt a Doberdón 1915 október 17-ig, mikor megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljhoz vonult be, de mint 75%-os rokkantat bizonytalan időre szabadságot kapott. 1918 márciusában újból bevonult és a póttestnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Dömötörfy Erzsébet, gyermekei István és Erzsébet.

Szakáll Sándor gazdálkodó, Nemespátró. *1896, Nemespátró. 1917 január 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után májusban az olasz hadszíntérre. 1917 november 1-én megbetegedvén, kórházba szállították, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz. Másodízben 1918 január 4-én az olasz harctérre ment, résztvett az összes hadműveletekben. de 1918 június 21-én megsebesült. Mint 50 százalékos rokkant szerelt le 1919 március 9-én. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Fekete Ka-

talín, fia Sándor. — Fivére: Szakáll József, a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva halt hősi halált.

Szakály István okl. kőművesmester, tizedes. Somogyszil. *1867, Somogyszil. 1916 április 20-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Résztvett a Doberdón, majd a Piave mentén az összes hadműveletekben mint műszaki altiszt. Három ízben sebesült meg, de sebesülése után újból az olasz frontra került és a Monte Grappán érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Fehér Matild, gyermekei Imre, Lajos és Géza.

Szakály János gazdálkodó, géppuskás, Somogyszil. *1891, Somogyszil. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a II. lemerbergi csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt az orosz Lengyelországi ütközetekben Krempánál, Janownál és Bukowánál. Az ezredel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Résztvett az üldözőharcokban, Kamionkánál, Dobrotornál és Krupiecnél, majd harcolt Sopotownál és Lopuszónál. Az ezreddel került a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz is. Lekerült még az olasz harctérre is, ahol résztvett a Piave menti csatában. 1918 júliusában Prágába vezényelték, ahol a karhatalmi zászlóaljban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek, a német II. o. vaskeresztnek, valamint az 1912–13-as m. k.-nek. Felesége Varga Ilona, leánya Mária.

Szakály Lajos szabómester, örvetző, Somogyszil. *1895, Somogyszil. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre Sopotowhoz. Harcolt állásharcainkban, majd az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez. Harcolt a Gyilkos-tónál. Az összeomlás Gyergyószentmiklóson érte. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é. Felesége Pitlarcz Katalin, gyermekei Gizella és László.

Szalai Gábor gazdálkodó, őrmester, Som. *1885, Szabadhidvég. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Harcolt Galiciában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban. 1915 március 8-án sérülést szenvedve, kórházba szállították. Felépülése után 1915 augusztus 3-án került újból az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben itt, valamint a román harctéren, majd lekerült az olasz frontra. Innen vezényelték Reichenbergbe, majd Örkénybe. A forradalom kitörése Kaposvárott érte. Kiténtetési: O. z. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Magyar Zsuzsanna, fiai Sándor és Károly.

Szalai Imre gazdálkodó, Nagycsepely. *1896, Nagycsepely. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után október 12-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a so-

panowi ütközetben, az Ikwa-menti állásharcokban, harcolt Lopuszónál, Pieniakinál és Batkownál. 1916 november 20-án betegen ment kórházba, majd felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Szalai János gazdálkodó, Balatonkiliti. *1893, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1916 őszén vonult be és ment 1917 márciusában az orosz hadszíntérre. Résztvett összes ütközeteinkben, majd a román frontra ment. 1918 márciusában az ezreddel került az olasz harctérre. A Piave menti csatában 1918 június 15-én megsebesült és novemberben leszerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Felesége Puskás Rozália, leánya Ilona. — Bátyja: József, ezredünk kötelékében harcolva halt hősi halált.

Szalai József gazdálkodó, Beleg. *1891, Somogyszil. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban. Az ezreddel került az orosz frontra is a II. lemerbergi csatához. Harcolt a Kárpátokban, majd az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba, de 1914 november 20-án Krempánál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 elején szökve tért haza. Még ez évben az olasz frontra vezényelték, ahol a front összeomlásáig harcolt. Felesége Nagy Julianna, leánya Juliska. — Bekes János, felesége első férje az orosz hadszíntéren harcolt, de sebesülten fogságba esett és sérülésébe hősi halált halt.

† **Szalai József** kisbirtokos, Balatonkiliti. *1884, Balatonkiliti. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Harcolt az orosz hadszíntéren és a kárpáti nagy téli csatában megsebesült. Felépülése után rövidesen ismét az orosz frontra vezényelték. Sopotownál 1915 december 24-én egy őrségváltás alkalmával fel lövést kapott, mely sebesülésébe hősi halált halt. A front mögött temették el bajtársai és így idegen földön alussza örök álmát. Édesanyja özv. Szalay Józsefné gyászolja és őrzí kegyelettel fia emlékét és foglalják hősiüket imájukba, felesége Gombér Zsuzsanna és gyermekei József és István, aki életét áldozta a haza védelmében. Ezredörténünk lapjaink örökítjük meg emlékét mi is az utókor számára.

Szalai Kálmán gazdálkodó, Bálványos. *1884, Bálványos. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításakor vonult be háborús szolgálatra. 1914 decemberében munkásosztágunkhoz ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben. 1915 májusában került az olasz frontra, ahol 1916 áprilisig harcolt, de megbetegedett és kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, honnan az orosz frontra vezényelték tábori ezredünkhöz. Résztvett a Tölgyes-i, majd pedig a Waschkutz-i ütközetekben, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre ment. Innen géppuskástanfolyamra vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Felesége Kovács Mária.

Szalai Vendel gazdálkodó, tizedes, Bodrog (Hidegér-pusztá). *1896, Kiskorpád. Ezredünkhöz 1915 július hó 15-én vonult be. Kiképzése után ez év októberében az Ikwa menti harcokhoz ment. Pieniakinál megbetegedett. Felgyógyulva, 1916 decemberében újból az orosz hadszíntérre vitték, majd az ezreddel a román frontra került. Waschkutznál 1917 szeptemberében fogságba esett, honnan 1918 márciusában tért haza. Rövid szabadság után a nyugati hadszíntérre vezényelték és itt érte a front összeomlása. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szira Katalin, fia Imre.

Szalay József asztalosmester és temetkezési vállalkozó, Nagyatád. *1892, Nagyatád. Ezredünkhöz 1917-ben vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Kiképzése után az olasz hadszíntérre ment, ahol résztvett az ezred harcaiban, majd mint szakmunkás, cséplési munkálatokhoz osztott be és 1918 novemberében szerelt le. Községi előljáró, az Ipartestület alelnöke és választmányi tagja. A világháború alatt öt fitestvére teljesített harctéri szolgálatot.

† **Szalay József** gazdálkodó, Balatonkiliti. *1888, Balatonkiliti. Ezredünkben 1911-ben szolgált és mozgósításakor vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljban teljesített szolgálatot, majd 1916 novemberében az orosz hadszíntérre került. Innen betegen vitték kórházba, de felülvizsgálaton szabadságot és 1917 tavaszán leszerelt. 1918 március 3-án a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Felesége Balassa Mária és fia József gyógyszerész és őrzí kegyelettel emlékét. Dulce et decorum est pro Patria mori!

Szalay Károly kereskedő, tisztihelyettes, Zákány. *1893, Zákány. Ezredünkhöz 1914 augusztus 10-én vonult be és ment kiképzése után 1914 október 28-án az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz Lengyelországi harcainkban, de 1912 november 21-én Krempánál megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljhoz ment másodikban 1915 áprilisában a kárpáti nagy téli csatához, de az üldözőharcokban 1915 június 21-én újból megsebesült. Harmadízben 1916 márciusában került az orosz hadszíntérre, de augusztus 5-én Batkownál harmadízben sebesült meg. Felgyógyulása után a cs. és kir. testőrséghez osztották be és Wienben, majd Budapesten teljesített szolgálatot 1919 február 1-ig. Majd belépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe és mint a detektívtestület tagja teljesített 1921 március 15-ig szolgálatot. Kiténtetési: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kalanics Mária, leánya Sarolta. — Bátyja: György a 19. h. gy.-ezred kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren 1917-ben hősi halált halt.

vitéz Szalay Vendel korcsmáros szakaszvezető, Magyaregres. *1892, Báté. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A Sabáci körüli harcokhoz került tábori ezredünkkel, majd innen az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban,

a Sambor-Turka körüli harcokban, az orosz Lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 március 15-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 márciusáig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor újból az orosz frontra ment az Ikwa mellé. Innen került Lopusznohoz, majd Pieniakihoz és Batkowhoz. Mint géppuskás harcolt még 1917-ben Tölgyesnél és Waschkutznál is. Az ezreddel vitték az olasz harctérre. Résztvett itt a piavei csatában és a Montello bevételénél. A Montellónál sikeresen támogatta géppuskával az átvonuló szakaszokat, minek eredményeképpen 170 foglyot ejtettek. E hősiességéért József főherceg öfensége személyesen tűzte mellé az I. o. vitézségi érmet. A visszavonulásnál megsebesült és kórházba szállították. 1919 március 13-án szerelt le. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Németh Mária, gyermekei Róza, Mariska, Juliska.

Szalontai István gazdálkodó, Balatonkiliti. *1880, Balatonkiliti. 1901-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztus havában ment a szerb hadszíntérre, honnan 1915 tavaszán az olasz frontra került. Harcolt a Piavén és a Zogorán, de 1916 június 8-án megsebesült. Felépülve a román frontra vitték, ahol 1918 elejéig vett részt az összes ütközetekben, mikor ismét az olasz harctérre ment. Harcolt a Piavei csatában és front összeomlása után hazatért és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sass Anna, gyermekei Róza, Anna, Vilma. István, Teréz, Pál és Margit.

vitéz Szarvas Imre, Kapoly. *1893, Kapoly. Ezredünkhöz 1915 október 5-én vonult be és ment kiképzése után 1914 december 25-én orosz Lengyelországi harcainkhoz. Az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához is. Harcolt Jablonkinál, de 1915 március 16-án megbetegedett és kórházba szállították. Felépülése után ment 1915 június végén újból az orosz frontra. Résztvett a Bug menti ütközetekben Kamionkánál és Dobrotwornál, majd harcolt Krupiecnél. Végigküzdötte állásharcainkat Sopanownál, Lopusznoánál, Pieniakinál és Batkownál, majd lekerült az ezreddel a román frontra Tölgyeshez és Bukovinába Waschkutzhoz. Ezredünkkel ment az olasz hadszíntérre és a Piave menti csatához. Résztvett a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, de a front összeomlása után 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 17-én tért haza. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szalai Katalin, gyermekei Imre, Teréz és Ferenc.

Szathmári János m. kir. I. oszt. postaltiszt, szakaszvezető. Kispeszt. Ténylegesen 1906—09-ben szolgált a volt es. és kir. 72. gy-ezredben. A világháború kitörésekor ennek kötelekében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Krasznik-i csatában, de súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a kárpáti nagy téli csatához ment. 1916 augusztusáig harcolt, mikor áthelyezték a 45. gy.-e-hoz a román frontra. Végigküzdötte

a románok elleni offenzívát. 1917-ben helyezték ezredünkhöz. Harcolt ezredünk kötelékében Tölgyesnél, majd az olasz hadszíntéren a Piave mentén. A forradalom kitörése Pozsonyban érte. Kitünt.: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Bocskai Vilma, gyermekei Tibor és Vilma.

Szauter János fodrászmester, őrzővezető, Pécs. Ezredünkhöz 1915 január 1-én vonult be és kiképzése után ment júniusban az orosz hadszíntérre. Harcolt Kamionkánál, Dobrotwornál, Krupiecnél és Sopanownál. 1915 decemberében megbetegedett, majd felépülése után bevonult a póttesthez, honnan 1916 júliusában Abbaziába vezényelték és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k.

Száler Ferenc gazdálkodó, tizedes, Nágocs. *1884, Nágocs. 1906—08-ban szolgált ezredünkben Budapesten és 1915 február 15-én vonult be háborús szolgálatra. Jún. 11-én ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az üldözőharcokban a Bug mentén, Dobrotwornál, valamint Krupiecnél. 1915 szeptemberében betegen ment kórházba, majd felépülve, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 decemberig teljesített szolgálatot. Ekkor ment másodikban az orosz frontra. Résztvett 1917 március 15-ig ezredünk összes ütközeteiben, mikor közérdekből felmentették. Felesége Gajsz Katalin, gyermekei Márta, Ferenc és Jenő. — Sógora: Gajsz Antal ezredünk kötelékében harcolva, az orosz fronton halt hősi halált.

Szántó József gazdálkodó, Felsőireg. *1872, Felsőireg. Ténylegesen 1893-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1916 februárjában vonult be Reichenbergbe. Innen került az orosz hadszíntérre majd az olasz frontra. Itt megsebesült, de felgyógyulása után áthelyezték a 19. h. gy. ezredhez, melynek kötelékében harcolt Odersonál, a Piave mentén és a Mte Grappán. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nagy Zsófia, gyermekei Zsófia és Eszter. — Testvére: Lajos a 17. h. gy. ezred kötelékében hősi halált halt.

Szántó József uradalmi gazda, őrmester, Balatonlelle. *1881, Látrány. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1917 augusztus hó 23-án az orosz frontra ment a II. lemergi csatához, de 1914 szeptember 11-én Szeerzeenél megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített kiképzőszolgálatot 1915 januárjáig, mikor újból az orosz harctérre vitték. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban 1915 június 20-ig, mikor betegen ment kórházba. Felgyógyulva, ez év októberében került harmadízben az orosz, majd az ezreddel a román harctérre és Bukovinába. Ugyancsak az ezreddel került az olasz frontra is. Résztvett a Piave menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Gyenes Mária, gyermekei József és János.

Szántó Pál áll. vas. üzemi altiszt, Barcs. *1885, Somogytúr. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált IV. zászlóaljunk 13-ik századában. Az 1912—13-as részleges mozgósításkor bevonult és 9 hónapig teljesített szolgálatot. A világháború kitörésekor jelentkezett ezredünkben háborús szolgálatra, de mint vasutas, szolgálati és közérdekből felmentették. Kitüntetései: Jub. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Tratnyák Julianna, leánya Mária.

Szárnyasi János ácsmester, Kőröshegy. *1877, Szöllősgyörök. Ezredünkben 1899-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, de innen betegen vitték kórházba. 1915 márciusában a 17. h. gy. ezred kötelékébe került és ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezrede összes ütközeteiben 1916 június 14-ig, mikor a Stripa mentén fogságba esett. 1918 június 28-án tért haza, de rövid szabadság után távbeszélő tanfolyamra vezényelték és a forradalom kitörése Budapesten érte. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sziver Rozália, gyermekei Mária, Anna és János.

Szász Imre m. kir. I. o. postaltiszt, szakaszvezető, Budapest. *1886, Tard. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is. Résztvett a II. lemergi csatában, de 1914. évi szeptember 11-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulva, a pótzászlóaljtól ment másodikban a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál, de 1915 március 12-én ismét megsebesült. 1916 júniusáig mint kíméletre szoruló teljesített a póttestnél szolgálatot, mikor az aknavetőosztaghoz Siegersdorfbá vezényelték. Innen rövidesen az olasz frontra került. A görzi hídfőnél harcolt 1916 novemberig. Ekkor légnyomással került ápolás alá, majd a pótzászlóaljnál fegyvernélküli szolgálata minősítették. Mint ilyen szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é.

Száviics Ferdinánd gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyváralja. *1887, Somogyváralja. 1908—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetljjel indult az orosz hadszíntérre, ahol ezredünk összes ütközeteiben résztvett, de a kárpáti nagy téli csatában 1915 március 20-án megsebesült. Felgyógyulva, mint kiképző teljesített a pótzászlóaljnál szolgálatot 1916 november 5-ig, mikor a román frontra került 105. ezredünkhöz. Innen ment az ezreddel az olasz harctérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Teréz, gyermekei Rozália és Mária.

Szébenyi Imre Gábor fodrászmester, őrmester, Újpest. *1890, Apár. Mozgósításkor vonult be és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment

resztségen, majd ugyancsak az ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre. Résztvett itt ezredünk harciban, de egyízben megsebesült. Felépülése után újból az orosz, majd ezredünkkel a román frontra került, végül az olasz hadszíntérre viték. Harcolt itt a Piave mentén a front összeomlásáig. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált. Kitüntetései: Kor. ez. é. k. a vit é. szalagján, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ritzl Katalin, fia Gábor. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant, de rokkantsági járadékáról lemondott.

Szebényi (Szenner) József borbélymester, Kercseliget. *1896, Kercseliget. 1915 jún. 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1916 augusztusában a román hadszíntérre Békáshoz. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz harctérre, ahol azonban 1918 május 15-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a karhatalmi zászlóaljnál nyert beosztást és ott érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Pitl Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Sógora: Pitl József ezredünk kötelékében harcolva, 1918 júniusában a Montello bevételénél ellenséges golyó által találva, hősi halált halt.

Szegedi István gazdálkodó, Szekszárd. *1892, Szekszárd. Mozgósításkor vonult be és a volt cs. és kir. 82. gyalogezred mukszászádához került. Az orosz hadszíntéren teljesített szolgálatot 1915 novemberéig, mikor az olasz harctérre vitték a görzi hídfőhöz. Az olasz fronton szolgált 1918 novemberéig, mikor az összeomláskor fogságba esett. Felesége Frei Teréz, gyermekei István és Teréz.

Szeged József. Apar. *1889. Apar. Mozgósításkor bevonult és harcolt az orosz fronton.

Szegedi (Szekoványi) János Mávportás, Gyékényes. *1891, Zákány. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, ahol résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz frontra a II. lembergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, a kárpáti harcokban és az orosz-lengyelországi ütközetekben Krempánál és Bukovánál, de itt 1914 december 4-én fogságba esett, honnan 1918 júniusában tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912–13-as m. k.-nek. — Gyermekei: Erzsébet, András és Ilona.

Szekér János gépészkovácsmester, szakaszvezető, Kaposszentjakab. *1887, Kaposszentjakab. 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközetében 1915 március hó 10-ig, mikor megbetegedett. Másodízben 1915 december 2-án került az orosz harctérre, honnan 1916 február 26-án betegesen vitték kórházba. Felépülése után 1915 május 5-én áthelyezték a 104. ezredhez, melynek kötelékében az olasz, innen pedig a román hadszíntérre ment. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k.

Felesége Váli Rozália, gyermekei János, Lajos, Gyula, József és Mária.

† **Szekeres Máttyás** volt községi rendőr, Dombóvár. *1897, Dombóvár. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett az ezred összes hadműveleteiben. 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1919-ben tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. 1935 november 17-én a fogságban szerzett betegségében meghalt. Felesége Király Rozália és gyermekei József és Rózi gyászolják és őrzik hálás kegyelettel emlékét.

Szekeres Pál gazdálkodó, örveztető, Balatonlelle. *1880, Balatonlelle. Ezredünkben 1901-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 elején az olasz frontra került. Innen az orosz harctérre vezényelték, ahol 1916 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulása után a telefonosztághoz helyezték, majd felülvizsgálaton egy évre szabadságot kaptak, végül mint 75%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gergely Krisztina, fiai László és Pál.

Szeles Imre kereskedő, örveztető, Jákó. *1892, Jákó. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácánál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Rövid ápolás után kórházból jövet csatlakozott ezredünkhöz és ment a II. lembergi csatához. 1914 szeptember 9-én azonban másodszor is megsebesült. Felgyógyulva, 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához vitték, honnan lábfagyással került kórházi ápolás alá. 1915 októberében ment harmadszor az orosz frontra és harcolt 1917 április 21-ig, mikor ismét súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1920 február 10-én mint 75 százalékos rokkant szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Mika Rozália.

Szemenyei János gazdálkodó, örveztető, Kadarkút. *1895, Kadarkút. 1915 május hó 15-én vonult be ezredünkhöz és ment októberben az Ikwamenti harcokhoz. Résztvett a Lopusznó-i, Pieniaki-i, Waschkutzi, valamint a Tölgyes-i harcokban, küzdött a Piave mentén az olasz harctéren. 1918 július 18-án megsebesült és a forradalom kitörése a kórházi ápolása alatt, Wienbe érte. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Kovács Lidia, leánya Júlia.

Szemes András cipésmester, Tamási. *1884, Tamási. 1915 elején vonult be ezredünkhöz és ment a kárpáti nagy téli csatához, de megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gyalogezredhez, melynek kötelékében az olasz harctérre került. Harcolt a Doberdón, de 1916 október 10-én fogságba esett, honnan 1919 november 10-én tért ha-

za. Felesége Farkas Erzsébet. — Fivérei Lajos és Mihály 1915-ben a kárpáti nagy téli csatában hősi halált haltak.

Szemes Imre gazdálkodó, tizedes, Balatonszentgyörgy. *1885, Balatonszentgyörgy. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra ment tábori ezredünkkel és Sabácánál esett át a tűzkeresztségen. Az orosz fronton a II. lembergi csatában, a kárpáti harcokban és Orosz-Lengyelországban harcolt. 1914 decemberében megbetegedett. Másodízben 1915 április hó 15-én került az orosz hadszíntérre, ahol 1918 január 1-ig résztvett ezredünk összes ütközetében. 1918 december 20-án leszerelt. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Takács Katalin, gyermekei Mária, Anna, Imre és László.

Szemes József kereskedő, tizedes, Kaposvár. *1885, Balatonboglár. 1915-ben jelentkezett önként háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban 1915 október végéig, mikor súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyet a katonai ruharaktárhoz vezényelték Budapestre és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kohn Margit, fia György.

Szemes Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Zomba. *1888, Zomba. 1909–12-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harctérre ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 júniusában ment másodízben az orosz harctérre, majd harcolt a román fronton is. Résztvett a Piave menti csatákban és az ezred maradványaitól tért haza. Kitüntetései: O. Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Szabó Erzsébet, fia Mihály.

Szemes Vendel gazdálkodó, tizedes, Dombóvár. *1884, Újdombóvár. 1906–09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel került Sabáchoz. Itt esett át a tűzkeresztségen is. Ő vonult be szakaszával elsőnek Sabác városába. Az ezreddel került fel az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközetében 1914 november 1-ig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k. Seb. é., 1908-as jub. e. é., 1912–13-as m. k., H. e. é. Felesége Szijjártó Rozália, fia János.

Szentgyörgyi Rudolf m. kir. áll. r. főtörzsörmester, örveztető, Budapest. *1892, Pincehely (Tolna m.). Háborús szolgálatra 1914 augusztus 24-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után december 31-én ment az orosz-lengyelországi harctérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban, valamint az ezred összes hadműveleteiben úgy az orosz, mint a ro-

mán és az olasz fronton, egészen a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Janka Rozália, fia Rezső.

Szente Kálmán gazdálkodó, fényképész, őrvezető, Gyöngyösmellék. *1885, Gyöngyösmellék. Ténylegesen 1906–09-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917 október 7-ig, mikor Waschkutznál fogságba esett, ahonnan 1918 májusában tért haza. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Jelenleg Kaposvárott, Pécsen és Gyöngyösmelléken van fényképészeti műterme.

Szentirmai Hujbert János ny. m. kir. r. főörzsőrmester, tizedes, Kaposvár. *1892, Somodor. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, de Horozana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felépülve, a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 március 7-én a kárpáti nagy téli csatához vitték, de itt 1915 április 5-én újból megsebesült. Harmadízben 1915 szeptemberben került az orosz harctérre, hol harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916 augusztus 5-ig, mikor harmadízben sebesült meg. Mint géppuskás került felépülése után az olasz hadszíntérre, ahol azonban ismét megsebesült. Kitüntetései: O2, Br., vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Bőjtthey Mária.

Szentpáli Ferenc gazdálkodó, őrvezető, Regöly. *1881, Regöly. Ténylegesen 1902-ben szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, ahol résztvett a Dugóhegy-i csatában. Sebesülten vitték kórházba, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1917 elejéig teljesített szolgálatot, mikor közérdekből felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Hegedüs Teréz, gyermekei Gizella, Anna és Ferenc.

Szenyéri István egyetemi szakalattiszt, Pécs. Ezredünkhöz 1914 aug. 25-én vonult be és ment 1915 január 6-án az orosz hadszíntérre. Harcolt Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, valamint az Ikwa mentén és Pieniakinál. Lekerült a román harctérre is, de 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 márciusában szökve tért haza. Rövidesen lekerült az olasz harctérre, ahol a Piave menti csatában vett részt és az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. érem.

Szerdahelyi Imre gazdálkodó, községi bíró, Szilvásszentmárton. *1897, Szilvásszentmárton. Ezredünkhöz 1917 október 15-én vonult be és ment kiképzése után 1916 január 11-én az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk ütközeteiben 1916 július 6-ig, mikor megbetegedett. 1917 március 7-én ment másodikban a frontra, harcolt Tölgyesnél, de augusztus hó 3-án 4 hónapra szabadságotlák. Be-

vonulása után 1918 augusztusában az olasz harctérre vitték, ahol repülőtanfolyamra vezényelték. A front összeomlása után csatlakozott visszatérő ezredünkhöz és Grazig yalag menetelre tért haza. Felesége Tóth Mária, leánya Mariska.

Szerdahelyi József gazdálkodó, tizedes, Kutas. *1892, Kutas. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915-ben az üldöző harcok folyamán orosz fogságba esett. Felesége Papp Julianna, fia József.

Székely József ur. kocsis, tizedes, Balatonboglár. *1887, Látvány. 1908-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, résztvett a kárpáti és orosz-lengyelországi harcokban, de 1914 december 22-én megbetegedett. Másodízben 1915 májusában ment az orosz frontra, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd a román frontra került. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, de a Piave-i csatában a Montello bevételnél megsebesült. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Zsófia, gyermekei József, László, Lajos, Jenő és Gyula.

Székely Mihály Máv főmozdonyvezető, őrmester, Kaposvár. *1889, Zákány. 1910–13-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a II. lemergi csatához is. Harcolt még a Kárpátokban Turkánál és Sary Sambornál, majd Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen betegen ment kórházba, majd felépülve, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint vasutast, szolgálati érdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Kremsel Teréz, gyermekei Irma, Adél és Zsuzsi.

Széki István gazdálkodó, tizedes, Decs. *1887, Decs. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre a Czeremhára. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban Krukienél, Kamionkánál, Dobrotwornál, majd Krupiecnel és az Ikwa mentén Sopanownál. A wölyhnyiai állásharcaink után a román frontra került Tölgyeshez, majd Bukovinába. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is. Résztvett a Piave menti harcokban. 1918 június 10-én szabadságra ment, majd bevonult a póttesthez, ahonnan Budapestre, a karhatalmi századhoz vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Szel Sára, fia István.

Széles Ferenc kereskedő, szakaszvezető, Barcs. *1890, Nagykörpád (Somogy m.). 1911-ben vonult be ezredünkhöz. A 8. századhoz osztották

be. A háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál 1914 augusztus 23-án súlyosan megsebesült. Sebével hosszú ideig volt kórházi ápolás alatt. Bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 75 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Nagy Mária, gyermekei Margit, Anna és Ferenc.

Szell István várm. útkaparó, szakaszvezető, Nagyatád. *1894, Belek. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be tényleges szolgálatra és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben, az orosz harctéren két ízben is megsebesült. Ezredünkkel került a román frontra is, ahol harcolt Tölgyesnél. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., Felesége Lakatos Anna, gyermekei Irén és Magda.

Szigecsn István szabómester, Felsőszentmárton. *1891, Felsőszentmárton. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Harcolt a román és az olasz harctéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. kereszt. Felesége Schwarcz Anna, leánya Anna.

Szigeti Mihály gazdálkodó, szakaszvezető, Kónya. *1891, Nagyköny. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre került a tábori ezreddel, majd az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Itt megbetegedett. Felgyógyulva, 1915 március 7-én újból az orosz harctérre ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Dobrotwornál, majd 1915 szeptember 4-én megsebesült. Felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916-ban ismét kikerült az orosz hadszíntérre, majd a román frontra. Waschkutznál 1917 október 6-án ismét megsebesült. E sebesüléséből kifolyólag rokkant lett. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Orbán Erzsébet, gyermekei József, Gyula és Irén.

Szigetvári (Schmolecz) István ny. Máv altiszt, Somogyszentmiklós. *1886, Somogyszentmiklós. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 aug. 1-én ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a II-ik lemergi csatában, de megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól áthelyezték a vasúti és táviróezredhez Korneuburgba, melynek kötelékében 1915 január 1-én az 1. számú páncélvonattal az orosz hadszíntérre ment. Innen került a szerbiai harctérre, majd 1918 március 14-én az olasz frontra. Itt 1918 aug. 15-én megsebesült. Kitüntetései: O2, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bakán Borbála, gyermekei Mária és Katalin. — Sógora Bakán György ezredünk kötelékébe harhareolva, 1914-ben az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Szjártó András gazdálkodó, Döbrököz. *1882, Döbrököz. Ténylegesen 1903–07-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a sabáci ütközethez, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett itt a

II. lemergi csatában, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Itt 1914 november 24-én súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsájtották. Tulajdonosa a K. cs. k. nek. Felesége Tóth Erzsébet, leánya Mária.

Szijaártó György gazdálkodó, szakaszvezető, Gadány. *1886, Gadány. Ezredünkben ténylegesen 1907–10-ben szolgált és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezredel került a II. lemergi csatához is. Harcolt a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március végén betegen ment a kórházba. Felgyógyulva mint géppuskás ment 1916 márciusában az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bikali Katalin, leánya Ilona.

Szijaártó Gyula gazdálkodó, Döbrököz. 1884, Döbrököz. Ténylegesen 1906–09-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, a Turka körüli harcokban, majd az orosz lengyelországi ütközetekben. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 13-án Jablonkinál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol felülvizsgálaton mint 75 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Gyorkó Vera, gyermekei Katalin és Gyula.

Szijaártó János ifj. gazdálkodó, szakaszvezető, Zimány. *1885, Zimány. Ezredünkben 1906–10-ben szolgált ténylegesen és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. 1914 október 6-án Turkánál megsebesült. Felgyógyulva, a kárpáti nagy téli csatához került. Az oroszokat üldöző harcban vett részt, de 1915 július 26-án Dobrotwornál újból megsebesült. 1916-ban újból az orosz hadszíntérre ment, harcolt összes ütközetekben 1918 elejéig. Ekkor ezredünkkel ment az olasz hadszíntérre a Piave menti csatához. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Háb. e. é. Felesége Hideg Katalin, gyermekei Regina és Magdolna.

Szijaártó József gazdálkodó, Patalom. *1891, Patalom. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett a Sabác elleni ütközetekben. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt a II. lemergi csatában, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary Sambornál. Innen betegen ment kórházba, majd 1915

elején újból az orosz frontra került. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de ismét megbetegedett. Harmadízben a román haretérre ment, majd lekerült ezredünkkel az olasz hadszíntérre. Résztvett a Piave menti harcokban és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Váci Zsófia.

Szijaártó József Bszkrt kocsivezető, Pestszenterzsébet. *1890, Döbrököz. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz Bilekbe. A világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd pedig az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a Sambor körüli harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti téli csatában. 1916 őszén Waschkutznál fogságba esett. Öt hónapig fogság után megszökött és hazatért. 1917 nyarán bevonult a pöttesthez, honnan a nyugati hadszíntérre vezényelték. A front összeomlása a francia fronton érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. kereszt. Felesége Egerszegi Juliana, gyermekei Erzsébet, Margit, Ilona, Rozália, Katalin és József.

Szijaártó Vendel hivatali altiszt, Dombóvár. *1884, Dombóvár. Ténylegesen 1905–08-ban szolgált ezredünkben. A világháború kitörésekor vonult be háborús szolgálatra s ment a tábori ezreddel a sabáci ütközetekhez. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett 52 hónapon keresztül egyhuzamban ezredünk összes ütközeteiben Galiciában, az orosz lengyelországi harcokban. Harcolt a román és az olasz hadszíntéren egészen a front összeomlásáig. Felesége Varga Anna, leánya Rozália.

Szikora József gazdálkodó, örvezető, Mesztegyő. *1882, Mesztegyő. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, résztvett a kárpáti harcokban, majd az orosz lengyelországi ütközetekben. 1914 november hó 20-án megsebesült. Felgyógyulva, 1915 június hó 20-án ment újból az orosz haretérre. Résztvett a Kamionka-i, Dobrotwor-i, Krupieci-i és az Ikwa menti harcokban. 1915 október 1-én fogságba esett. Megfordult Szibéria számos táborában, dolgozott hosszú ideig egy papírgyárban, míg 1918 szeptember 1-én hazatért. Kitüntetései: Br. vit. é. 2-szer, K. cs. k. Felesége Szikora Erzsébet gyermekei Teréz és János.

Szilágyi István gazdálkodó, Somogyásrd. *1888, Somogyásrd. Ezredünkhöz 1915 január 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment március 16-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában. 1915 május 23-án megbetegedett. Felgyógyulva a pöttestnél jelentkezett, de 1915 novemberében áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gyezredhez Prágába. Ez év november 27-én ment ezredével az orosz frontra Pervolikihez. 1916 július hó 3-án megsebesült és sebesülten fogságba esett. Harkowban volt internálva, honnan 1918 március 1-én tért haza. A forradalom kitörése Prágában ér-

te. Felesége Szabó Anna, gyermekei Margit, Andor és Erzsébet.

Szili István gazdálkodó, szakaszvezető, Kéthely. *1885, Öreglak. Ténylegesen 1903–06-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. A II. lemergi csatában 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva 1914 decemberben az orosz lengyelországi harcokhoz ment, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldöző harcainkban. 1915 júliusában betegen ment kórházba. Újból 1916 júniusában került az orosz frontra, de novemberben megsebesült. Felgyógyulva áthelyezték a 30. h. gy-ezredhez, melynek kötelékében mint géppuskás a román haretéren harcolt Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tomisa Anna.

Szinger Ádám gazdálkodó, Kakasd. *1898, Kakasd. 1916-ban vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után áthelyezték a 13., majd innen a 7. honvédegyezredhez. 1916 decemberében ment a román hadszíntérre, majd innen 1917-ben Dorna-Watrához. Innen került ezredével az olasz haretérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben és a front összeomlása után tért haza, mikor leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Rapp Katalin, fia János.

Szita József gazdálkodó, Somogy-szil. *1889, Értény. 1915 februárjában vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. 1915 májusában az olasz frontra vezényelték a Görz körüli harcokhoz. Harcolt itt 1917-ig, mikor megbetegedett és kórházba szállították. 1918-ban a Piave menti csatákhoz került és itt is érte a front összeomlása. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kormos Erzsébet, fia János.

† **Szintén Béla** kőműves, örvezető, Böhönye. *1897, Hetes. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, valamint az olasz hadszíntéren, de a Piave menti csatában 1918 június 15-én hősi halált halt.

Szira Ferenc tejszernok-tulajdonos, szakaszvezető, Kiskorpád. *1892, Kiskorpád. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabáchoz. 1914 augusztus 19-én súlyos arclövést kapott. Felgyógyulva az orosz hadszíntérre került Sopanowhoz. Itt harcolt 1916 szeptemberéig, mikor betegen ment kórházba. Rövidesen azonban ismét kikerült a román haretérre és vett részt az ezred hadműveleteiben 1917 végéig. Ekkor bevonult a pótzászlóaljhoz. 1918 májusában mint dohánytermelőt felmentették. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Gelencsér Mária.

Szira István gazdálkodó, Kiskorpád. *1895, Nagybjajom. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 23. gyezredhez, mellyel 1916 júniusában

Albániába ment. Innen 1916 novemberében betegen ment kórházba. Felgyógyulása után visszakerült ezredünkhöz. A pótzászlóaljnál felülvizsgálaton könnyűszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen teljesített Reichenbergben a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Kustos Rozália.

Szita Antal Máv órabéres, örvezető, Kaposvár. *1890, Kaposvár. 1912-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre is, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román, végül az olasz harctérre. Egy ízben meg is sebesült. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: O₂, Br., vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Hováth Julianna, gyermekei Antal, János, Gyula és József.

Szita Ferenc ácsmester, Nagyszakácsi. *1887, Nagyszakácsi. Ezredünkben 1908—11-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi csatában, de szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzljához, ahol felülvizsgálaton mint rokkantát elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége néhai Kovács Mária, gyermekei Sándor és Ilona.

Szita Ferenc gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1886, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be és ment június 30-án az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz és román harctéren 1917 február 28-ig, mikor megbetegedett. Felgyógyulása után egészségügyi tanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után mint ápoló teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szatmári Margit, fia Lajos

vitéz Szita Mihály gazdálkodó, őrmester, Somogyisimonyi. *1886, Nemesvid. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 július hó 16-ig, mikor betegen ment kórházba. Felépülése után 1916 aug. 1-én ment a román harctérre 105-ös ezredünkhöz, ahol mint e. ü. járőrvezető vett részt az összes ütközetekben. Lekerült az olasz frontra is, de 1918 június hó 15-én megsebesült. Kitüntetései: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., 1908-as jub. é., 1912—13-as m. k. Felesége Sító Verona, gyermekei István, Ferenc, Mihály, Lajos és Ida.

Sziva Antal Bszkrt kocsivezető, távirász, Budapest. *1889, Kéthely (Somogy megye). Tényleges katonai szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz, honnan Korneuburgba, a táviróezredhez vezényelték. Rövidesen azonban mint államvasuti alkalmazottat felmentették. A világháború alatt mint vasutas teljesít

tett a déli és az északi fronton szolgálatot. — Testvérbátyja: János és testvére: József, mindkettő ezredünk kötelékében halt hősi halált.

Szliczky János malomtulajdonos, Hedrehely. *1867, Gamás. Ezredünkben 1889-ben szolgált és fegyvergyakorlatait is ezredünknél tette le. A világháború alatt mint malomtulajdonost, közérdekből felmentették. Felesége Kiss Mária, gyermekei Margit férj. Kitlinger Ferencné és István.

Szmodiss László gazdálkodó, Nemesvid. *1888, Nemesvid. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz és ment április 9-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 2-ig, mikor fogságba esett. A fogságból megszökött és sok viszontagság után 1917 decemberében hazatért. 1918-ban mint gazdát felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Cséplő Gizella, gyermekei Gizella, Mária és Ilona.

Szmolár István gazdálkodó, tizedes, Balatonmáriafürdő. *1878, Kéthely. Ezredünkben 1899—1902-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre vezényelték, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd Montenegroba és Albániába vitték. 1915 június 15-én ment az olasz hadszíntérre, de a Görz körüli harcokban 1915 júniusában megsebesült. 1917-ben az orosz frontra ment és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Katalin, gyermekei István, János és József.

Szokody István őszeres, Budapest. *1892, Simonmajor. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a kárpáti harcokban, de 1914 október 22-én Stary Sambornál megsebesült. Felépülése után 1914 decemberében ment orosz lengyelországi harcainkhoz, majd résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de innen lábfagyással vitték kórházba. 1916-ban a román harctérre vezényelték, ahol harcolt az összes ütközetekben, majd az ezreddel ment Bukovinába és az olasz frontra is. Harcolt itt a Piave mentén a front összeomlásig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Csöglei Anna, fiai János és József. Öt unokája van.

Szokolics Pál kereskedő, szakaszvezető, Bonyhád. *1886, Bonyhád. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A 4/4-es munkásosztaggal ment a szerbiai hadszíntérre Sarajevóhoz. A visszavonulás után az orosz frontra került a kárpáti nagy téli csatához. Itt súlyosan megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol irodai szolgálatot teljesített. Felesége Józán Mária.

vitéz Szolnoki (Szipp) György ny. tiszthelyettes, Pécs. Ezredünkhöz 1902-ben vonult be tényleges szolgálatra, de felvettette magát a továbbszolgáló altisztek állományába. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került a 2. lemergi csatához is. Résztvett

összes ütközeteinkben 1915 június 11-ig, mikor megbetegedett, de rövidesen ismét tábori ezredünkhöz került. Harcolt az üldöző-, valamint állásharcainkban az orosz és román hadszíntéren, majd lekerült az olasz frontra a Piave-menti csatákhoz és az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kitüntetései: O₁, Kor. ez. é. k., Vas é. k., Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é., 1908-as h. é., 1912—13-as m. k. 1927-ben avatták vitézzé és 1935 május 1-én vonult nyugalmába.

Szombati József Bszkrt kalauz, örvezető, Ujpest. *1897, Ozora (Tolna m.). Háborús szolgálatra 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a 18. menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Wolhynia-i állásharcokban, majd a Lopuszón-i ütközetben. 1916 július 13-án súlyosan megsebesült. Pardubitzba került kórházba. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, ahol felülvizsgálaton csak őrszolgálatra minősítették alkalmasnak. Áthelyezték a 2/32. munkászázadhoz és Bukovinába vezényelték. Innen 1918 elején került az olasz frontra. Tirolban teljesített szolgálatot, de sebesülése kiújult, miért is utókezelésre Budapestre szállították. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Csizmadia Mária, gyermekei Gyula és József.

Szommer Lajos mézeskalásosmester, őrmester, Bátaszék. *1886, Bátaszék. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és a tábori ezreddel a szerb harctérre ment. Sabáctól került az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1915 márciusáig, mikor a kárpáti nagy téli csatából betegen ment kórházba. Rövidesen visszakerült és harcolt Dobrotwornál, Krupienél, Sopanownál és Lopuszónnál. Innen a póttesthez ment, honnan áthelyezték a 125. ezredhez a román frontra. Az olasz harctérre került és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₁, kétszer, O₂, K. cs. k. Felesége néhai Selig Klára, gyermekei Julianna, Borbála, Lajos, Bálint és János.

Szován György kőműves, Somogyfajs. *1893, Somogyfajs. 1914 aug. 23-án vonult be és kiképzése után október 20-án ment az orosz lengyelországi harcokhoz. 1914 november 20-án megsebesült. Másodszor 1915 augusztus 13-án került az orosz hadszíntérre, ahol a rohamosztagnál nyert beosztást. Mint ilyen harcolt a román, majd az olasz harctéren ezredünk összes ütközeteiben 1915 június 15-ig, mikor megbetegedvén, kórházba ment. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Farkas Mária, gyermekei László, Károly és Anna.

Szöröcsk József gazdálkodó, Iharos. *1887, Iharos. 1908—09-ben szolgált ezredünk 12. századában Budapestben és Kaposvárott. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és ment munkászászlóaljunkkal a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusig, mikor az olasz frontra vitték. Harcolt az Isonzó mentén és Görznel 1915 augusztus végéig, mikor szabadságolták. Bevonulása

után 1915 végén ment az orosz hadszíntérre tábori ezredünkhöz, ahol mint a műszaki csapat tagja harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Katona Rozália.

Szöke György vendéglős, őrzvezető, Budapest. *Nagykőny. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és ment kiképzés után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. Egyízben megsebesült, majd bevonult a pót-zászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol távbeszélőtanfolyamot végzett. Lekerült az olasz hadszíntérre is, hol a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Seb. é. Felesége Schmidt Mária, gyermekei Gyula, Erzsébet és Mária.

Szöke József lakatos, Kaposvár. *1897, Kaposvár. A 19. h. gy-ezredhez vonult be 1915 október 1-én és ment novemberben a szerb hadszíntérre. Innen került ezredünkhöz az orosz frontra, ahol résztvett ezrede összes ütközeteiben 1916 június hó 8-ig, mikor sebesülve fogságba esett, honnan 1918 szeptember 22-én tért vissza. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Csizsár Mária, gyermekei Rozália és Magdolna.

Szöke Pál gazdálkodó, községi bíró, Sárpilis. *1893, Sárpilis. 1914-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Egészségügyi szolgálatra nyert kiképzés és a budapesti 17. helyőrségi kórházhoz osztották be. Itt teljesített szolgálatot 1915 elejéig, mikor a kárpáti nagy téli csatához került. Kilenc hónapon keresztül vett részt itt az összes hadműveletekben, mikor izomgyulladással bevonult póttestéhez. 1917-ben Bukovinába vezényelték, ahol tíz hónapon keresztül Istensegítség közsegnél teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Császár Erzsébet, fia Pál.

† **Szöke Sándor** gazdálkodó, Decs. *1883, Decs. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen ment a II. lemergi csatához, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Itt temették el számos bajtársával egyetemben. Felesége szül. Domokos Éva és leánya Éva őrzik kegyelettel emlékét és örökítjük meg mi is ezredtörténetünk lapjain az utókor számára.

Szónyi Andor ny. műszaki tisztviselő, őrmester, Barcs. *1876, Barcs. Ezredünkben 1897—1900-ban szolgált ténylegesen a 10. századunk kötelékében. Fegyvergyakorlatát 1903-ban tette le. 1901-ben lépett a Máv szolgálatába és így a világháború alatt közérdekből felmentették a harctéri szolgálat alól. 1935-ben vonult nyugalomba. Kitüntetései: 1896. é. jub. é., IV. o. polgári érdemrend. Felesége Selmeczy Erzsébet. — Sógora: Kusler István orosz hadifogságban halt meg.

Szónyi István idősb, gazdálkodó, Molvány. *1864, Molvány. Ezredünkben 1885—88-ban szolgált, de a világháború alatt mint gazdálkodót

közérdekből felmentették. Felesége Os Lidia, gyermekei István és Dániel, unokája István.

Szónyi István ifjabb, gazdálkodó, szakaszvezető, Molvány. *1891, Molvány. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett ezredünk harcaiban, egyízben meg is sebesült. Felépülése után újból az orosz frontra került, de 1916-ban fogságba esett, honnan 1921-ben tért haza. Felesége Nagy Lidia, fia István.

Szulok Sándor ny. á. csendőrtiszt-helyettes, Kőröshegy. *1886, Kőröshegy. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen. A világháború alatt a m. kir. csendőrség állományában lévén, nem vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra, hanem a tábori csendőrség kötelékében teljesített harctéri szolgálatot. Kirlibabánál mint felderítőjárőrparancsnok működött 1917 májusig, mikor Csáktornyára vezényelték és az ottani csendőrségnél nyert beosztást. Itt érte a forradalom kitörése. — Sógora: Petró András 1915 májusában az orosz hadszíntéren elűnt.

Szunyog Mihály gazda, Somogy-sárd. *1880, Simonmajor (Tolna m.). Ezredünkben 1901—04-ben szolgált ténylegesen. Mozgósításkor a 19. h. gy-ezredhez vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptember 2-án a szerbiai frontra ment, de 1915 március 15-én betegen került kórházba. Felgyógyulva ez év szeptemberében ismét a szerb frontra vitték. Itt teljesített szolgálatot 1916 júniusig, mikor felülvizsgálatra küldték és egy évre szabadságot kaptak. Szabadsága letelte után felmentették. Felesége Kakatics Julianna, gyermekei László, Magdolna, Erzsébet és József. — Öccse: József ezredünk kötelékében harcolva, a szerbiai hadszíntéren hősi halált halt.

Szücs István Máv alkalmazott, Tamási. *1893, Felsőíreg. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban. 1915 május 14-én a 26. vadász-zászlóaljhoz helyezték, de ennek kötelékében harcolva, fogságba esett, honnan 1918 októberében tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Kajtár Verona, gyermekei Julianna, István, Margit és Rózsa.

Szücs János gazdálkodó, Alsónyék. *1887, Alsónyék. 1914-ben jelentkezett ezredünkkel háborús szolgálatra és ment az orosz lengyelországi harcokhoz. 1915 decemberében az olasz harctérre vezényelték Trienthez. Itt a volt cs. és kir. 37. gy-ezred kötelékében teljesített szolgálatot Rivában, majd Arenoban, a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csapai Erzsébet, leánya Judit.

Szücs János autófuvarozó, Szekszárd. *1898, Szekszárd. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz Reichenbergbe. Kiképzése után ment a román hadszíntérre. Résztvett az

összes hadműveletekben. Innen ment az olasz frontra, ahol a Mte Grappán és a Brenta völgyében harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Prandner Ilona, gyermekei János és Ilona.

Szücs János gazdálkodó, szakaszvezető, Mernye. *1872, Karád (Somogy m.). Ezredünkben 1893—96-ban szolgált ténylegesen. Mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 17. h. gy-ezredhez vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Harcolt Montenegróban és résztvett a Lowcen bevételért lefolyt harcokban. A Lowcen bevetele után 17 hónapig mint a karhatalmi zászlóalj tagja teljesített Montenegróban szolgálatot. 1916 decemberében az olasz frontra került. Résztvett ezrednek összes hadműveleteiben 1917 szeptemberéig, mikor közérdekből mint gazdálkodót felmentették. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Fehér Katalin, gyermekei János és Mariska.

Szücs János a M. Ált. Hitelbank altisztje, tizedes, Budapest. *1886, Balatonszemes. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre Wolhyniába. Itt megsebesült. 1916 elején ismét az orosz harctérre került Lopusznohoz, ahol egy éjjeli harcban fogságba esett. 2 évi fogság után, 1918 júliusában tért haza. A front összeomlása az olasz harctéren érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Rajczy Margit, gyermekei József és Maróit.

Szücs János gazdálkodó, Balatonlelle. *1891, Balatonlelle. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. — Tábori ezredünkkel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, ahol a második lemergi csatában és a Kárpátokban harcolt, de októberben megbetegedett. Felépülése után 1915 májusában mint távirász ment másodízben az orosz harctérre, de 1915 júniusában megsebesült. Harmadszor 1916 márciusában vitték az orosz frontra. Harcolt Pieniakinál, de ismét megsebesült. 1917-ben a román frontra vezényelték, majd küzdött Bukovinában Waschkutznál és az ezreddel lement az olasz harctérre. Résztvett a Fiave menti csatában, honnan betegen vitték kórházba és a forradalom kitörése is itt érte. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Gréczy Anna, fia Lajos. — Testvérbátyja: Károly a 24. vadász-zászlóaljban szolgált, 1914-ben az orosz fronton hősi halált halt.

Szücs János gazdálkodó, tizedes, Balatonlelle. *1886, Balatonlelle. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre, de Sabácnál 1914 augusztus 22-én megsebesült. Felépülése után 1915 márciusában ment az orosz harctérre. Résztvett az üldöző- és állásharcokban 1915 szeptemberéig, mikor Krupiecnél megsebesült. Felgyógyulva Joachimstahlba vezényelték, ahol kiképzőszolgálatot tel-

jesített 1916 márciusáig, mikor újból az orosz frontra került. Résztvett ezredünk összes harcaiban 1916 szeptemberéig, mikor másodszor is megsebesült. 1917 áprilisában az olasz frontra ment, ahol megbetegedvén, felülvizsgálatra küldték, majd 1918 május 6-án felmentették a katonai szolgálat alól. A forradalom kitörése a m. kir. államrendőrség kötelékében érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gréczy Mária. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben is.

Szűcs Pál gazdálkodó, Nagykónyi. *1878, Nagykónyi. Ezredünkhöz 1914-ben sorozták és vonult be Kaposvárra. Kiképzése alatt közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól és leszerelt. Felesége Maurer Teréz, leánya Julianna. — Öccse: József a világháború alatt az orosz fronton harcolva halt hősi halált.

Takács Ferenc gazdálkodó, érvezető, Zomba. *1893, Zomba. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment 1915 februárjában az orosz hadszíntérre, de a kárpáti nagy téli csatában 1915 márciusában megsebesült. Felépülve újból az orosz frontra került, de 1916-ban ismét megsebesült. Harmadízban az olasz harctérre ment, ahol a Mte Tombán és a Mte Grappán harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Mayer Ilona, fia János.

Takács Ferenc gazdálkodó v. rendőr, tizedes, Ötvöskónyi. *1895, Ötvöskónyi. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzés után az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren 36 hónapon keresztül, az orosz fronton egyízben meg is sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Huber Mária, leánya Erzsébet.

Takács István m. kir. államrendőr, szakaszvezető, Szekszárd. *1888, Balatonendréd. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben Bileken. Mozgósításkor vonult be és a szerb hadszíntérre ment. Ugyancsak az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én megsebesült. Rövidesen újból az orosz harctérre ment a Sambor körüli harcokhoz. Itt második ízben sebesült. Felgyógyulása után harmadízban Sopanowhoz került, majd résztvett az összes hadműveletekben 1918 tavaszáig, mikor az olasz harctérre ment. Közben vasúti balcsét érte és kórházba szállították. Felgyógyulása után Budapestre helyezték, ahol a géppuskásosztagnak teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. kir. Felesége Szilák Lujza, gyermekei József és Károly.

Takács István gazdálkodó, érvezető, Tengőd. *1898, Tengőd. 1916 augusztusában Ujvidékről mint járművezető indult a 3. hadsereg kötelékében Szerbiába, majd lekerült Albániába. Innen sorozták 1916 decemberében ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 márciusában az erdélyi frontra. Géppuskánfolyamot végzett, majd a 105. ezredünk kötelékében harcolt az ezred ütközeteiben Sósmezőnél és Casinulunál. A román fegyverszünet után

mint a rohamosztag tagja került az olasz hadszíntérre. A Hétközség fennsíkján harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Susóczky Mária, leánya Sarolta.

Takács János cipésmester, Balatonboglár, *1889. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Harcolt a II. lemerbergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de itt 1914 december hó 4-én Bukownál sebesülten fogságba esett, honnan 1915 december 7-én mint csererokkant tért haza. 1916 április 6-án felülvizsgálaton mint 50 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Laborfalvy Julianna, fia János. — Testvéröccse: Lajos ezredünkben harcolva 1916-ban az olasz hadszíntéren hősi halált halt.

Takács János kőművesmester, Kaposvár. *1885, Kaposvár. 1906-ban a 8. h. huszárezrednél szolgált és 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. 1915 májusában ment az orosz hadszíntérre, ahol 1915 szeptember 17-ig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan át helyezték a volt cs. és kir. 2. gy. ezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre került, azonban másodszor is megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Varga Zsófia, négy fiú és két leány apja.

Takács János gazdálkodó, Nagybajom. *1891, Alsóseged. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol résztvett a II. lemerbergi csatában, majd a visszavonulásban és az Uzsok körüli harcokban. Itt súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag jobb alsó karja szétroncsolódott. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg is 75 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Felesége Bodrogi Katalin.

Takács János vármegyei útkaparró, tizedes, Zákány. *1889, Zákány. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A csendőrséghez osztották be és Bács megyében teljesített szolgálatot 1914 decemberéig, mikor Budapestre vezényelték csendőrségi tanfolyamra. Mint tábori csendőr ment az orosz hadszíntérre, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Navasics Mária, gyermekei Anna, István, József, János és Erzsébet.

Takács József ny. á. Máv fűtő, Bátaszék. *1881, Sióagárd. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben. A világháború alatt mint hadivasutas teljesített szolgálatot, mi-

ért is a frontszolgálat alól felmentették. — Öccse: István a kárpáti nagy téli csatában harcolt, ahol ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Takács József ifjabb, gazdálkodó, Kisasszond. *1892, Kisasszond. 1914 októberében jelentkezett háborús szolgálatra és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcainkban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt 1915 március 13-án megsebesült. Felgyógyulva ismét az orosz frontra került, ahol 1916 június 16-ig harcolt. Ekkor esett fogságba, honnan 1917 decemberében szökve tért haza. Rövid szabadság után 1918 elején került az olasz harctérre, harcolt a Piave mentén és az ezred maradványaival hazatért. Felesége Vajda Rozália, gyermekei Irénke és Imre.

Takács József ácsmester, Dombóvár. *1892, Ujdombóvár. 1914 októberében vonult be háborús szolgálatra mint önként jelentkező ezredünkhöz. Kiképzése után az 5. menetszázzal ment az orosz-lengyelországi harcokhoz. Innen került az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához. Végigküzdötte az oroszokat üldöző harcokat egészen az Ikwa menti állásharcokig. Résztvett a Sopanow-i ütközetben és a Lopusznó-i harcokban. 1916 közepén bevonult a póttesthez Reichenbergbe, honnan ez év októberében a román frontra került Békáshoz. Itt 1918 január hó 7-én súlyosan megsebesült. Kolozsvárott, Kaposvárott és Budapesten gyógykezelték és itt érte a forradalom kitörése. Mint 75 százalékos rokkant szerelt le. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Nagy Katalin, gyermekei Gabriella és József.

Takács Mihály gazdálkodó, tizedes, Gyékényes. *1890, Gyékényes. 1911-ben vonult be ezredünk 13. századához Bilekre és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz harctérre került. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban, majd harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 8-án megsebesült. Másodízben 1915 júniusában ment az orosz frontra és ettől kezdve résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₂ kétszer, Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. kir. Felesége Bognár Katalin, gyermekei János és Katalin.

Takács Pál gazdálkodó, törzsőrmester, Somogyásmon. *1873, Somogyásmon. 1894—97-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott, Budapesten, Wienben és Pécsen és mint szakaszvezető szerelt le. Mozgósításkor a 19. h. gy. ezredhez vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett 1915 májusáig ezrede összes hadműveleteiben, mikor ezredével az olasz hadszíntérre került. Itt harcolt az összes ütközetekben 1917 februárig, mikor a román frontra vezényelték. Innen vitték 1918 márciusában ismét az olasz harctérre, de innen április 28-án betegen ment kórházba,

ahol a forradalom kitörése is érte. 1918 decemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., Kor. vas é. k., K. cs. k., VI. é. sz. k. Felesége Kelemen Margit.

Takács Sándor I. gazdálkodó, Vése. *1894, Vése. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz, de kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 50. gy-ezredhez, melynek kötelékében ment 1916 márciusában az olasz hadszíntérre. 1916 decemberében megbetegedett, felgyógyulása után újra visszahelyezték ezredünkhöz. Rövidesen az olasz frontra került, ahol a 138. ezred kötelékében harcolt 1918 október 28-ig, mikor fogságba esett, honnan 1919 decemberében tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k.

Takács Sándor II. gazdálkodó, Vése. *1891, Vése. 1914 augusztus 4-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után október 27-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, 1915 március 15-én Jablonkinál fogságba esett, honnan 1918 november 20-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gelencsér Erzsébet, fia József.

Takács Sándor villanyserelő, tiz., Toponár. *1888, Zimány (Somogy m.). Ezredünkben 1906—09-ben szolgált ténylegesen. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben 11 hónapon keresztül. Sebesülten került kórházi ápolás alá. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan Kladnóra vezényelték. Innen Wiener-Neustadtba került mint szerelő. Hat hónapi szolgálat után Aradra vezényelték, ahol a forradalom kitöréséig szolgált. Kitüntetései O₂, K. cs. k. Felesége Bajzik Teréz, gyermekei József, Sándor és János. — Fiestvére: Vendel ezredünk kötelékében Siankinál hősi halált halt.

Takács Vendel ny. Máv alkalmazott, tizedes, Barcs. *1877, Somogyvése. Ténylegesen 1899—1902-ben szolgált ezredünk 2. százada kötelékében. Fegyvergyakorlatát 1904-ben tette le. A világháború alatt már a Máv szolgálatában állott. Mint vasutat azonban közérdekből felmentették a harctéri szolgálat alól. 1903-ban lépett a Máv szolgálatába és 1933-ban vonult nyugalomba. Felesége Márkus Rozália, gyermekei Mihály, Anna és László.

Takler Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Szekszárd. *1888, Szekszárd. A mozgósítás első napján vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen került az orosz harctérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a kárpáti és a Sambor körüli harcokban. Orosz-Lengyelországban megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz frontra került, ahol 28 hónapon keresztül harcolt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Vámosi Julianna, gyermekei Ferenc és István. Tagja Szekszárd város képviselőtestületének, tagja a mezőgazdasági

bizottságnak és háznagya a r. kat. körnek.

Takler János gazdálkodó, Szekszárd. *1888, Szekszárd. Ténylegesen 1909—12-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre Tuzlához, Sabáchoz és Kragujeváchoz. Itt megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pöttesthez, honnan az orosz harctérre került. Az üldözőharcokban 1915 június 18-án súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be, majd a román frontra került. Sebe kiújulván, kórházba szállították. Kórházi kezelés után került ismét az orosz harctérre. Innen betegség miatt azonban szabadságot kaptak. Harctéri szolgálata 38 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Matus Anna, gyermekei Anna férjhezvett Riebling Ferencné és Erzsébet.

Tam Máttyás gazdálkodó, tizedes, Szekszárd. *1891, Szekszárd. Ezredünkhöz tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is a II. lemerbergi csatához. Résztvett a nagy visszavonulásban, a kárpáti harcokban, az orosz-lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. Végigküzdötte az oroszokat üldöző harcokat is. 1915 szeptember 6-án súlyosan megsebesült. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek és a Seb. éremnek. Felesége Cank Erzsébet, leánya Erzsébet.

Tamás György ny. főkalauz, Dombóvár. *1881, Somogyfajs. Ténylegesen 1903—05-ben szolgált ezredünkben és 1914 augusztus 1-én vonult be a korneuburgi vasuti ezredhez háborús szolgálatra. 1915 március hó 9-én ment az orosz hadszíntérre és Kowel körül teljesített szolgálatot. Innen 1915 december 1-én ment csapatostétel a szerb hadszíntérre, hol 1916 július 27-ig teljesített szolgálatot. Ekkor a román frontra került, de 1917 február hó 20-án maláriával vitték kórházba. Felgyógyulása után pöttestől 1917 novemberében Dél-tirolba vezényelték. Itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Fiai Béla és Gyula.

Tamás János ny. Máv s. tiszt, őrmester, Pécs. *1892, Beleg 1912-ben vonult ezredünk budapesti zászlóaljához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel került az orosz hadszíntérre is. Harcolt a II. lemerbergi csatában, a Kárpátokban, Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban egy huzamban 1915 szeptember 9-ig, mikor Krupiecnél megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan a tisztiiskolába vezényelték mint kiképzőt. Itt teljesített szolgálatot 1917 elejéig, mikor felülvizsgálaton szabadságot kaptak. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912—13-as m. k., Osztrák h. e. é., Német h. e. é.

Tamás János festőmester, Kaposvár. *1887, Somogyfajs. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment 1915 júliusában az orosz hadszíntérre, ahol részt-

vett az üldözőharcokban Krupiecnél és Sopanownál, de megsebesült. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol géppuskástanfolyamot végzett és ment 1918 júliusában az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kusz Mária.

Tamás József gazdálkodó, Beleg. *1889, Beleg. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd rövidesen az orosz frontra vezényelték. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren és a front összeomlása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Julianna, gyermekei József és Erzsébet, unokája Vajda Gyula. — Sógora: Szabó István az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Tamás Sándor cipészemester, Dombóvár. *1893, Dombóvár. 1914 október 15-én vonult be háborús szolgálatra ezredünkhöz. Kiképzése után a 6. menetszázzal került az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március hó 13-án megsebesült. Felgyógyulva a 15. menetszázzal ment újra az orosz frontra Sopanowhoz. Pienakinál újból megsebesült. Súlyos sebével hosszasan gyógykezelték, majd bevonult a pótzljhoz, ahol mint 100 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Tar Erzsébet.

Tanos János kereskedő, tizedes, Pincehely. *1889, Pincehely. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljban teljesített kiképzőszolgálatot, majd 1915 márciusában ment újból az orosz harctérre. Az oroszokat üldöző harcokból májusban betegenvitték kórházba. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol mint rokkantat szabadságot kaptak. Az összeomlás otthon érte. Felesége Niedermayer Mária.

Tar József gazdálkodó, szakaszvezető, Attala. *1890, Attala. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Másodízben egy géppuskáskülönítménnyel ment 1915 elején az orosz harctérre, harcolt a Bug mentén, majd Krupiecnél és Sopanownál, de itt október 11-én másodízben is megsebesült. Felgyógyulva az olasz hadszíntérre került, majd innen Gyékényesre vezényelték, ahol az állomásparancsnokságnál teljesített szolgálatot a

forradalom kitöréséig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Tóth Anna, leánya Erzsébet.

Tarai János vendéglős, tizedes, Libickozma. *1884, Táska. 1906—09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. Mint tizedes szerelt le. Szolgálati ideje alatt utasstanfolyamot végzett. Utolsó esztendejét Bileken szolgált. A részleges mozgósításkor 2 hónapot szolgált. A világháború alatt Amerikában tartózkodott és így nem vehetett részt harcainkban. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

Tarácsky József kereskedő, szakaszvezető, Budapest. *1885, Kiliti. (Somogy megye). 1909—10-ben szolgált ezredünkben Bileken. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett 30 hónapon keresztül ezredünk oroszországi és romániai harcaiban, egy ízben súlyosan meg is sebesült. A pöttestől ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a piavei csatában és a Montello elleni támadásban. Itt József főherceg öfelsege mellett mint kísérő teljesített szolgálatot, de idegkimerülése és régi sebének kiújulása miatt kórházba szállították. Hosszú ideig állott ápolás alatt. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: O₂, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as jub. e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Hörcher Erzsébet. A világháború alatt 5 testvére teljesített harctéri szolgálatot. — Öccse: István az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Tarjányi Gyula asztalosmester, szakaszvezető, Zákány. *1892, Ibafa (Baranya m.) 1913-ban vonult be ezredünk 8. századához és a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre került. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 5-én megsebesült. Felépülése után 1915 elején ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de az üldözőharcokban 1915 júliusában megsebesült. Ez év szeptemberében ment önként újból az orosz frontra, ahol 1916 júliusában újból megsebesült. Harmadízben 1917-ben ment az orosz, majd az ezreddel az olasz harctérre, ahol 1918 június 10-ig harcolt a Piave mentén, mikor Zágrábbá vezényelték, ahol a csendőrségnél teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Stix Teréz.

Taubner Mór vendéglős, Tamási. *1869, Tamási. Ténylegesen 1890-ben a m. kir. honvédségnél szolgált. Ezredünkhöz 1916 április 1-én vonult be háborús szolgálatra Reichenbergbe. Ezredünktől áthelyezték a volt cs. és kir. 38. gy-ezredhez Rákosszentmihályra, majd Szabadkára. Végül a Kenyérmezőre vezényelték, ahol a fogolytáborban teljesített 1918 végéig szolgálatot. Felesége Weiss Mária, gyermekei Vilmos és Géza. — Családjából Taubner Vilmos ezredünk kötelékében harcolva, az orosz fronton mint tizedes, Sopanownál hősi halált halt.

Tábori István üzemi alkalmazott, Kaposvár. *1895, Felsőbü. Ezredünk-

höz 1915 május 15-én vonult be és ment szeptember 4-én az orosz hadszíntérre, de az orosz lengyelországi harcokban megsebesült. Felépülése után áthelyezték a 19. h. gy-ezredhez, melynek műszaki csapatában harcolt 11 hónapon keresztül az orosz harctéren, de fogságba esett, honnan 1920 február 3-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Varga Julianna, leánya Rózsi.

Tálas Vendel gazdálkodó, tizedes, Nikla. *1893, Nikla. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz és ment október 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben, az üldöző harcokban. 1915 augusztusában megbetegedett. Egy ízben könnyebben meg is sebesült. 1916 közepén került a román harctérre 105. ezredünkhöz. Innen ment az olasz frontra, ahol a Piave mentén harcolt. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Berta Anna, leánya Margit. — Testvérei közül Ferenc 1916 november 7-én, Pál 1915 május 19-én ezredünk kötelékében harcolva haltak az orosz hadszíntéren hősi halált.

Tálas Vendel ifj., gazdálkodó, Nikla. *1898, Nikla. Háborús szolgálatra 1916 május 29-én vonult be Reichenbergbe és ment ez év novemberében a román hadszíntérre. Harcolt 1918 elejéig, mikor az ezreddel az olasz frontra került. Résztvett a piavei csatában, de 1918 július hó 20-án megsebesült. Boszna-Brodban áptották és 1918 decemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Péterfai Margit, gyermekei Anna és Imre.

Tálos Ferenc gazdálkodó, hegybíró, őrmester, Marcali. 1904—07-ben szolgált ezredünkben ténylegesen, majd 1908-ban a m. kir. csendőrség kötelékében került, ahol 1911-ig teljesített szolgálatot. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és a tábori ezreddel indult a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci ütközetben. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a II. lemergi csatában, a Turka és Sambor körüli harcokban, majd pedig Orosz-Lengyelországban. Itt megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pöttesthez, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1916 májusában újból kikerült az orosz frontra. Lopusznónál és Pieniakinál harcolt, majd lekerült a román hadszíntérre. Az ezreddel ment a piavei csatákhoz is. A front összeomlása is itt érte. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., VI. és XXII. é. sz. k. Tagja a községi bizottságnak Marcaliban. Felesége Ósz Júlia, fia Ferenc.

Táncos János Máv váltókezelő, őrzővezető, Mernye. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre Lopusznóhoz. Itt májusban gránáttól megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pöttesthez, ahol könnyűszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen Budapestre vezényelték. 1917 szeptember 7-én

a 4. h. ezred kötelékében lekerült az olasz frontra. Résztvett itt az Isonzó-csatákban. 1918 novemberében leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Péter Anna, gyermekei Mária, József, Sándor és Anna.

Tánczos Imre gazdálkodó, géppuskás, Somogyvár. *1886, Somogyvár. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 június 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban mint géppuskás és harcolt állásharcainkban egyhuzamban 1917 áprilisáig, mikor betegen vitték kórházba. Felépülése után 1917 októberében ment újból a román harctérre, majd az ezreddel az olasz frontra, ahol 1918 április 5-én újból megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Takács Rozália, leánya Anna. — Fivére: István 1918 július 31-én az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Táska Sándor gazdálkodó, örvezető, Tengőd. *1889, Tengőd. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment Sabáchoz, majd Kragujeváchoz. Innen került egy élelmezési osztaghoz, majd 17 hónap után az ezredhez. Résztvett ezredünk kötelékében a Lopuszno körüli ütközetekben. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulása után különböző alakulatokhoz volt besorozva és 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is 1920 végéig. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Makkai Eszter, leánya Etel.

Táskai Ferenc urad. mező- és vadőr, Szabadi. *1894, Visz. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után 1914 novemberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz lengyelországi harcainkban, majd harcolt a kárpáti nagy téli csatában. Az üldözőharcok után küzdött az Ikwa mentén, majd Lopusznónál, 1916 július 21-én fogságba esett, honnan 1918 áprilisában szökve tért haza. Bevonulva, a pótzászlóaljhoz mezőgazdasági munkára vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Zrinyi Mária, gyermekei Mária, Anna, Magda és Ferenc. — Sógora: Zrinyi Vendel, ezredünk kötelékében harcolva, 1915-ben a kárpáti nagy téli csatában ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Táskay József „Hangya“ üzletvezető, tizedes, Gige. *Somogyfajsz. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk üldözőharcainak, valamint az állásharcokban, majd az ezreddel ment a román harctérre, de itt megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzljhoz, honnan az olasz frontra vezényelték. Résztvett a Piave menti csatában, de másodízben is megsebesült. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Róka Mária, gyermekei László és Sarolta.

Teczl János gazdálkodó, Somogyzil. *1888, Somogyzil. Ezredünkben 1909-ben szolgált és 1914 július 27-én jelentkezt háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment műszaki csapatunkkal, ahol részt-

vett az összes hadműveletekben 1915 májusáig. Ekkor került az olasz frontra. Harcolt az Isonzó mentén és végigküzdötte az összes hadműveleteket a Doberdón 1915 június 7-ig, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan mint a lakatosiparban járta a győri ágyugyárba vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Wenig Anna-Mária, leánya Anna-Mária.

Temesi (Tekk) János várm. útkaparó, Szigetvár. *1893, Rinyaszentkirály. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 23-án fogságba esett, honnan 1920 október 26-án tért haza. Felesége Tompa Katalin, gyermekei János, Katalin és Rozália.

† **Teszlák Pál** gazdálkodó, Gyékényes. *1891, Gyékényes. Tényleges szolgálatra 1912 október 6-án vonult be ezredünk 10. századához. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. A Száván való átkelésnél hősiessen harcolt, de Sabácban 1914 augusztus 14-én súlyosan megsebesült. Felépülése után 1914 december 7-én ment az orosz hadszíntérre, ahol harcolt Orosz-Lengyelországban, majd végigharcolta a kárpáti nagy téli csatát, de az üldözőharcokban 1915 május 18-án ellenséges golyótól találva hősi halált halt. Ott a helyszínen van eltemetve és így idegen hant alatt alussza örök álmát. Özvegye Éva Erzsébet szeretettel ápolja hős férje emlékét és mi is itt a 44-es hősök Pantheonjában adjuk át nevét az örök életnek.

Teveli László m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, tizedes, Budapest. *1893, Lengyeltóti. 1914 augusztus hó 25-én vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Innen lábfagyással szállították kórházba. Másodízben Sopanowhoz került, majd innen Zalascéhez, ahol 1916 július 29-én fogságba esett. 1918 február 5-én a fogságból megszökött és tért haza, mikor a háborús szolgálat alól felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek Felesége Köcski Julianna, leánya Rozália.

Teszlák Pál gazdálkodó, Gyékényes. *1898, Gyékényes. 1916 május 28-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 októberében a román hadszíntérre. Itt 105-ös ezredünk kötelékébe nyert beosztást és vett részt az összes ütközetekben, majd mint a rohamcsapat tagja ment az olasz hadszíntérre, ahol mint géppuskás harcolt a frontösszeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Mária, gyermekei József és Irén. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Témer József vármegyei altiszt, tizedes, Szekszárd. *1880, Szekszárd. 1902–05-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Felkerült az orosz harctérre is. Sambornál meg-

sebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahol 1915 tavaszáig mint kiképző teljesített szolgálatot. Az orosz frontra került a Bug menti ütközetekhez. Sopanownál másodszor sebesült meg. 1916-ban a román hadszíntérre vezényelték, innen pedig az olasz harctérre került. Harcolt a Piave mentén és résztvett a Montello elleni támadásban. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kaiser Rozália, gyermekei János, József, Mihály és Erzsébet.

Térmeg József gazdálkodó, tizedes, Felsőireg. *1888, Bálványos. 1909–11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen Bileken. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a szerb hadszíntérre ment. Innen betegen került kórházba, majd 1915-ben az orosz frontra vitték. Résztvett ezredünk ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren 39 hónapon keresztül. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Berárdy Julianna, gyermekei Rózsa és Jolánka. — Sógora: Sári Gyula ezredünk kötelékében harcolva, hősi halált halt.

Theisz István gazdálkodó, szakaszvezető, Bátaszék. *1882, Bátaszék. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A munkásosztaggal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1916-ig teljesített szolgálatot. Még ez évben a műszaki csapattal ment a román harctérre, majd az olasz frontra. Az Isonzó-csatákat Görz körül küzdötte végig, de egy ízben megsebesült. Felgyógyulva visszakérült az olasz frontra és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k.

Tihanyi (Fuchs) József gazdálkodó, tizedes, Szekszárd. *1886, Szekszárd. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be és a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre ment Sabáchoz. Itt súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1 évre szabadságot kaptak. 1915-ben bevonult Reichenbergbe, honnan mint segédszolgálatost Budapestre vezényelték. Később Kaposvárra került, majd hadirokkantnak minősítették és a hadsereg kötelékéből elbocsájtották. Felesége Frey Teréz, gyermekei József és Ferenc.

Tihanyi Lajos gazdálkodó, Szabadhídvég. *1884, Szabadhídvég. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Munkásosztaggal ment a szerbiai, majd 1915 májusában az olasz hadszíntérre. Résztvett a frontösszeomlásáig az összes hadműveletekben 48 hónapon keresztül megszakítás nélkül. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Vörös Lidia, fiai Lajos és Gyula.

Tikkel Jakab gazdálkodó, Torvaj. *1891, Somogyvamos. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen került ezredünkkel az orosz frontra, ahol résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kár-

páti harcokban. Ezredünkkel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz is, de Bukowától 1915 december 5-én lábfagyással kórházba szállították. Felépülve 1916 augusztusában vezényelték másodízben az orosz harctérre, innen a román frontra Tölgyeshez, majd újból az orosz frontra, ahol a front összeomlása is érte. Felesége Kleiber Erzsébet, fiai Imre és Jenő.

Till József gazdálkodó, szakaszvezető, Bonyhád. *1884, Bonyhád. Ténylegesen 1905–08-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol 1915 júliusában megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, mellyel az olasz harctéren, a Doberdón harcolt. 1916 júniusában az orosz frontra került ezredével, majd a román harctérre. Itt 1917 elején megsebesült. Felépülése után még ez évben Montenegroba vezényelték, de 1918 november 2-án fogságba került. Korfu szigetén volt internálva, honnan 1919 december havában tért haza. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é. Felesége Taupert Mária, fia József. — Sógora: Taupert József mint 17-es honvéd az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Tillmann István bádógoszmester, szakaszvezető, Tamási. *1881, Tamási. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be hozzánk háborús szolgálatra és ment zászlóaljunkkal a szerbiai hadszíntérre Zwornikba, majd Drinacsára. Egy ízben betegen ment kórházba. 1915 májusában az olasz frontra került a Mte S. Michelére és a San Martinora. Innen ment a déltiroli frontra. 1916 júliusában Kirlibabához került, majd Ukrajnába vezényelték. Kitüntetései: Br. vitéségi é., Vas é. k., K. cs. k. Leánya Aranka.

Tobak József gazdálkodó, Török-koppány. *1844, Török-koppány. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be és ment kiképzése után orosz-lengyelországi harcainkhoz. Harcolt Bukowánál, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremchán, de megsebesült. Felépülése után a román frontra került Tölgyeshez, majd az ezreddel Waschkutzhoz. Lekerült ezredünkkel az olasz harctérre is a Piavementi csatához és harcolt itt a frontösszeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Vincze Ágnes, fia József. — Bátyja: László ezredünk kötelékében harcolva a Kárpátokban hősi halált halt.

Tokaji János férfiszabó, tizedes, Kaposvár. *1880, Kaposvár. 1901-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra a budapesti 4. vonatosztaghoz, melynek kötelékében a szerb, majd az orosz hadszíntérre került. 1916 augusztusában helyezték ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 december 15-ig résztvett ezredünk összes hadműveleteiben, mikor megsebesült. 1918-ban az olasz frontra vezényelték, ahol az összeomlásig harcolt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Nagy Anna, gyer-

mekei Lajos, Anna, Gizella és Károly.

Toldi Miklós gazdálkodó, Szabadhidvégi. *1884, Szabadhidvégi. 1905-ben szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre. Innen került 1915 májusában az olasz frontra, ahol 1916 október hó 10-ig résztvett az összes hadműveletekben, mikor megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtot ment az orosz hadszíntérre Tölgyeshez, majd Bukovinába. 1917 október 10-én fogságba esett, honnan 1918 február hó 10-én szökve tért haza. Szabadsága után lekerült az olasz harctérre, ahol harcolt a Piave mentén. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Biró Julianna, leánya Julianna.

Tolnai Ödön rt. igazgató, I. oszt. számvivő, Budapest. *1890, Ozora. Mint e. é. önkéntes 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 júl. 27-én vonult be háborús szolgálatra. A 11. építészázad kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd csapattestével az olasz frontra vezényelték. Innen került az orosz, majd ismét az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Egyfolytában 44 hónapig teljesített a szerb, olasz és az orosz fronton szolgálatot. Kitüntetései: Ezüst é. k., O., Br. vit. é., Kor. vas é. k., Vas é. k., K. cs. k.

Tollner Béla gazdálkodó, őrzető, Mezőcsokonya. *1886, Lengyeltóti. 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz, majd a román hadszíntérre került. Résztvett az összes hadműveletekben 1916 szeptemberéig, mikor fogságba esett. Majd két évi fogság után 1918 július 15-én tért haza. Szabadsága után beosztották egy aratószázadhoz, melynek kötelékében érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss Tóth Rozália, leánya Rózsi.

Tollner Imre gazdálkodó, Mezőcsokonya. *1893, Gamás (Somogy m.) 1915 decemberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1916 jún. 15-én az orosz hadszíntérre vitték, majd a román frontra. Ezredünk kötelékében harcolt 1917 augusztusáig, mikor mint uradalmi gépészt felmentették. 1918 február 15-én újra bevonult Reichenbergbe, hol 1918 augusztus 20-ig teljesített szolgálatot, mikor véglegesen mentették fel. Harctéri szolgálata 14 hónap. Felesége Szombat Mária. Gyermekai Imre, József és János.

Tomisa Lajos ny. m. kir. alhadnagy, Toponár. *1886, Somogyaszaló. Tényleges szolgálatra 1907-ben vonult be ezredünkhöz és 1914 aug. ban tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, majd az ezreddel ment a II. lemergi csatához, azonban 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 január 15-én orosz- lengyelországi harcainkhoz vezényelték, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. 1915 április 4-én betegen vitték kórházba. Felgyógyulva 1915 júliusában ment újból az orosz harctérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1917

január 18-ig, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített 1917 májusáig. Ekkor ment a román, majd innen az orosz harctérre, végül az olasz hadszíntérre és résztvett az összes ütközetekben. Az olasz hadszínterről vezényelték Prágába. Itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 20. é. sz. k., 1908-as jub. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége Paracsi Rozália, gyermekei Jolán, Lajos és Magdolna.

Tomity Márton gazdálkodó, Öreglak. *1887, Buzsák. Ténylegesen 1908–11-ben a volt cs. és kir. 10. huszárezredben szolgált. 1914 július 27-én a 4. vonatosztaghoz vonult be Budapestre és ment az orosz hadszíntérre. 1916 áprilisig teljesített itt szolgálatot, mikor ezredünkhöz helyezték. 1916 augusztusában ment a román hadszíntérre 105. ezredünkhöz, majd az ezreddel az olasz harctérre került. Résztvett ezrede összes ütközeteiben a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Márton Katalin, gyermekei József, János, Márton és Magdolna.

Tonács János ny. Máv alkalmazott, Dombóvár. *1888, Ujdombóvár. Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben. 1915 szeptember 22-én a korneuburgi vasuti ezredhez vonult be háborús szolgálatra, melynek kötelékében Kowelhez került az orosz hadszíntéren. Innen vezényelték a szerb hadszíntérre, ahol 1916 márciusig teljesített szolgálatot, mikor újból az orosz frontra került Lublinhoz. 1917 elején Dél-tirolba került, ahol 1918 augusztus 14-ig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Nagy Mária, gyermekei Károly, Lajos, Mária, Anna, Erzsébet, János, Katalin és Sándor.

Torma József gazdálkodó, tizedes, Somogyvár. *1889, Rinyabesenyő. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment a sabáci harcokhoz. Az ezreddel került az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor környüli harcokban és az orosz-lengyelországi ütközetekben. 1914 november 20-án Krempánál megsebesült. Rövidesen újból kikerült a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 március 12-én ismét megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, honnan harmadízben ment az orosz frontra a Bug menti harcokhoz. Betegen került kórházba és kórházi ápolása alatt felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Végh Rozália, leánya Margit.

Torma Mihály kereskedő, szakaszvezető, Tamási. *1886, Tamási. Ténylegesen 1907–10-ben szolgált ezredünkben. A mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment. Sabácnál megsebesült. Felgyógyulása után a kaposvári tartalékkórházban mint felügyelő altiszt teljesített 1915 május 1-ig szolgálatot. Innen bevonult a póttesthez és Reichenbergben szolgált 1916 júniusáig, mikor az orosz harctérre ment. Résztvett ezredünk hadműveletei-

ben 1917 végéig. Ekkor bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1918 március hó 1-én felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége K. Németh Katalin, gyermekei László, Margit és Ferenc.

Tormási Vendel m. kir. r. felügyelő h., szakaszvezető, Kispeszt. *1890, Nak (Tolna m.). Ténylegesen 1912-ben szolgált ezredünk IV. zászlóaljánál Bileken. Háborús szolgálatra mozgósításkor vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Innen az orosz, majd a román frontra került, résztvett ezredünk minden nagyobb ütközeteiben. Az olasz fronton a Monte Grappán harcolt. Két ízben sebesült. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Moci Petronelle, gyermekei Stefánia és Gyula.

Tormási József id. kötelgyártó, Erdősokonya. *1869, Erdősokonya. Ténylegesen 1891–94-ben szolgált ezredünkben Budapesten és Kaposvárott. Háborús szolgálatra 1916-ban vonult be Kaposvárra és ment az orosz hadszíntérre Brodyhoz, majd innen Radzywilowhoz. Hat hónapi harctéri szolgálat után betegen vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, ahol a vonatnál teljesített szolgálatot, majd a háborús szolgálat alól felmentették. Tulajdonosa a jubileumi e. é. nek. Felesége Nagy Mária, gyermekei József és Margit.

Tormássy József ifj. székesfővárosi tűzoltó, őrmester, Budapest. *1889, Erdősokonya (Somogy m.). 1916-ban vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után Wienbe helyezték, hol az elektromos csapatnál további kiképzést nyert. 1916 augusztusában kikerült az olasz hadszíntérre Asiago-hoz, majd a Mte Grappára és a Brenta völgyébe. Primolánónál megsebesült. Felgyógyulása után újból az olasz frontra ment. Résztvett itt a Piave menti csatában. Itt volt a front összeomlásáig, mikor olasz fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tarolick Mária.

Tóth Ferenc (birge) gazdálkodó, Hedrehely. *1895, Hedrehely. Ezredünkhöz 1915 április 1-én vonult be. Kiképzése után távirótanfolyamra vezényelték és ment mint telefonista az orosz harctérre. 1916 február 10-től résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz és a román fronton, de Tölgyestől 1917 augusztusában mint gazdálkodót felmentették. 1918 februárjában bevonult és májusban ment az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave mentén, majd Montello bevételénél megsebesült. Kaposvárott kezelték és 1918 szeptemberében leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kosza Lidia, fia Ferenc.

Tóth Ferenc gazdálkodó, Nagybjajom. *1887, Nagybjajom. Ezredünkhöz 1914-ben vonult be és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre. Harcolt a Piave-menti csatában, a Montello bevételénél, majd az ezt követő harcokban. A front összeomlása után az ezred maradványai-val tért haza és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. Felesége

Kustos Mária, fiai Imre, Ferenc és György.

Tóth Gyula m. kir. áll. r. főtörzs-örmeister, tizedes, Budapest. *1888, Pincehely (Tolna m.). Ténylegesen 1909–12-ben szolgált ezredünkben Bileken a 14. század kötelékében. Mint kiképzett géppuskást a Balkán-háborúban visszatartották és csak 1913 augusztusában szerelt le. A m. kir. államrendőrség kötelékébe 1914 január 1-én lépett. A háborús szolgálat alól szolgálati érdekből felmentették. — Tulajdonosa az 1912–13-as m. k.-nek és a H. e. é.-nek. Felesége Baditz Erzsébet, leánya Margit. — Testvérbátyja: József, ezredünk kötelékében harcolva esett orosz fogságba 1915. évben, honnan 1921-ben tért haza.

Tóth Ignác gazdálkodó, Kaposvár. *1881, Gamás. 1904-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre került, ahol 1915 májusáig vett részt az összes hadműveletekben, mikor az olasz frontra vezényelték. Itt harcolt 1918 júliusig, mikor a nyugati hadszíntérre került Verdunhoz és itt is érte a front összeomlása. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Varga Katalin, gyermekei Lajos, Teréz, Mihály, Anna, József, Margit és Ferenc.

Tóth Imre m. kir. áll. r. főtörzs-örmeister, Budapest. *1889, Pincehely (Tolna m.). Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünk 5. századánál. Mozgósításkor jelentkezett háborús szolgálatra és ment a tábori ezredrel a szerb frontra. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak az ezredrel került az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, az orosz-lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március végén lábfagyással szállították kórházba. Súlyos sérülésével Budweisben ápolták. A pótzászlóaljtól felülvizsgálatra került és mint 50 százalékos rokkantat elboesájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Tamás Erzsébet, gyermekei Imre, József és Márta.

Tóth István gazdálkodó, községi bíró, szakaszvezető. Somogyudvarhely. *1890, Somogyudvarhely. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezredrel ment a 2. lemergi csatához is. Harcolt még a Kárpátokban és az orosz-lengyelországi harcokban Krempánál és Bukovánál, de 1914 december 25-én megbetegedett. Felgyógyulva 1915 májusában ment újból az orosz frontra, ahol harcolt 1916 októberéig ezredünk összes ütközeteiben. Ekkor betegen vitték kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig kiképző szolgálatot teljesített. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Nagy Ilona, gyermekei István és Ilona. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Tóth István gazdálkodó, Nagyszakácsi. *1865, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1916 márciusában vonult be és ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a front összeomlásáig az összes hadműveletekben és 1918

novemberében leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Almos Mária, gyermekei Mária, Katalin, József és Lajos.

† **vitéz Tóth István** gazdálkodó, örvezető, Nagyszakácsi. *1890, Nagyszakácsi. Ezredünkben 1912-ben szolgált és a háború kitörése tényleges szolgálat közben érte. A szerb hadszíntérre került Sabáchoz, majd az ezredrel az orosz frontra. Harcolt az orosz, román és az olasz hadszíntéren, 1918 június 18-án a Piave mentén meg is sebesült. Felépülése után Barason teljesített őrszolgálatot és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. 1927 május 18-án a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Felesége Tóth Mária és gyermekei István, Margit és Erzsébet gyászolják és foglalják imájukba hősüket. Kegyelettel emlékezünk meg róla mi is a 44-esek Pantheonjában.

Tóth István gazdálkodó, Osztopán. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Műszaki csapatunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1915 májusig résztvett az összes hadműveletekben, majd az olasz frontra került. A Doberdón harcolt és a Görz körüli harcokban vett részt és a front összeomlásakor tért haza, mikor leszerelt. Kitiüntetései: Br. vit. é. kétszer, Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Geszti Mária, leánya Margit.

Tóth István gazdálkodó, tizedes, Balatonkeresztúr. *1885, Balatonkeresztúr. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett 1915 májusig az összes hadműveletekben, mikor az olasz frontra vitték. 1916 októberében betegen ment kórházba, majd felépülve, 1917 márciusában a román frontra került a 105. ezredünkhöz. Ennek kötelékében ment az olasz harctérre is és itt érte a front összeomlása. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szántó Teréz, gyermekei Aranka, István, György, László, Ilona és Anna.

Tóth István szabómester, szakaszvezető, Dees. *1891, Dees. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredünkhöz, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredrel került le a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Egy ízben megsebesült. Harcolt a román és az olasz harctéren. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Szélig Margit. — Testvére: Mihály, mint örvezető ezredünk sopanowi harcaiban hősi halált halt.

Tóth István gazdálkodó, Csurgó. *1895, Csurgó. 1915 június 5-én vonult be háborús szolgálatra Budapestre, ahol mint hadimunkás teljesített szolgálatot. 1916 szeptemberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után november 22-én a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlása is érte. Kitiüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Belováry Erzsébet,

gyermekei Erzsébet, István, Ferenc és Margit.

vitéz Tóth János tizedes, Kapospala. *1889, Kapospala. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, ahol súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után bevonult és ment 1916 őszén az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren és a Piave mentén újból megsebesült. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitiüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Visnyei Mária, leánya Rozália férj. Molnár Jánosné.

Tóth János gazdálkodó, tizedes, Kiskorpád. *1889, Kiskorpád. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és a tábori ezredrel a szerbiai hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezredrel ment a II. lemergi csatához, majd a kárpáti és orosz-lengyelországi harcokhoz is. 1914 december 4-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint kiképző működött. Később távirótanfolyamra vezényelték és egy táviróosztaggal az orosz harctérre vitték. 1916 októberében fejlődéssel szállították kórházba. Felgyógyulása után közérdekű felmentették. Kitiüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Vízgázló Erzsébet, gyermekei János és László.

† **Tóth János**, Alsónyék. *1895, Alsónyék. Ezredünk kötelékében küzdött az oroszok ellen. Résztvett számos ütközetben és 1917 márciusában súlyos sebbel betegen vitték a Marosvásárhelyi kórházba. Sebesülésében hősi halált halt, holttestét Alsónyéken temették el és így hazai földben alussza örök álmát. Kegyelettel örökítjük meg emlékét, ki fiatal életét áldozta fel hazájáért.

Tóth János gazdálkodó, tizedes, Drávacgárdony. *1888, Drávacgárdony. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben a szerb és az orosz hadszíntéren, majd harcolt a román fronton. Az olasz harctéren két ízben megsebesült. Kitiüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Illés Zsófia, leánya Lidia férfi. András Istvánné. A községi életben vezető szerepet vitt, nevéhez fűződik a református templom építése. Hosszú ideig volt helyettes bíró, majd a ref. egyház gondnoka és a legelőtársulat jegyzője.

Tóth János ifj., gazdálkodó, tizedes, Homokszentgyörgy. *1892, Homokszentgyörgy. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk számos ütközetében és három ízben megsebesült meg e fronton. Lekerült a román harctérre is, majd ezredünkkel az olasz frontra. Résztvett a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeom-

lása után az ezred maradványaival hazatért és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. háromszor, K. cs. k. Felesége Csikesz Mária, leánya Margit.

Tóth János gazdálkodó, Tolna. *1887, Tolna. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol harcolt a II. lemergi csatában és a Kárpátokban. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországra is, de 1914 november 20-án Krempánál megsebesült. Felépülve 1915 május hó 10-én ment másodikban az orosz harcterre, ahol megbetegedvén, kórházba szállították. Harmadízben Sopanowhoz került, majd Lopuzsnónál harcolt. Az ezreddel ment Tölgyeshez, majd Waschkutzhoz, végül az olasz front-ra a piavei csatákhoz. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. érem. Felesége Ezer Janka, gyermekei János és Anna.

Tóth János szabómester, Marcali. *1889, Marcali. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre került. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban. 1915 július 21-én Dobrotwornál súlyosan sebesülve fogságba esett. Harmincegy hónapi fogság után megszökött és 1918 április 1-én hazatért. 1918 júliusában lekerült az olasz hadszíntérre és itt érte a front összeomlása. Felesége Szegletes Julianna, gyermekei Imre és Irénke.

vitész Tóth József községi h. bíró, szakaszvezető, Bagolasánc. *1887, Bagolasánc. Ténylegesen 1908—11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, de 1914 augusztus 14-én Sabácnál megsebesült. Felépülése után 1915 január 20-án ment újból az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 18-án betegen viték kórházba. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol árkásztanfolyamot végzett, majd 1916 áprilisában az orosz hadszíntérre vezényelték. Innen kezdve megszakítás nélkül 31 hónapig harcolt ezredünk összes ütközetében az orosz, román és az olasz hadszíntéren a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. 1912—13-as m. k. Felesége Takács Verona, gyermekei Emma, Mária, Anna és József. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

vitész Tóth József gazdálkodó, Somogy-szentmiklós. *1895, Somogy-szentmiklós. Ezredünkhöz háborús szolgálatra 1915 januárjában vonult be és kiképzése után 1915 október 14-én az orosz hadszíntérre ment. Résztvett ezredünk összes ütközetében az orosz fronton, majd az ezreddel került a román harcterre. Innen ment ezredünkkel Bukivonába, majd az olasz frontra. Résztvett a Piave-menti csatában, de 1918 június 18-án a Montello elleni támadásban súlyos légnyomást kapott és kórházba szállították. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Meszerics Mária. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Tóth József gazdálkodó, Csurgó. *1883, Alsók. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1915 február 15-én vonult be háborús szolgálatra. 1915 áprilisában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett az üldözőharcokban, de 1915 július 24-én Dobrotwornál megsebesült. Felépülése után még ez év október 25-én került újból az orosz harcterre. Résztvett az Ikwa menti állásharcokban és a sopanowi ütközetben, de 1916 február 4-én újból megsebesült. 1916 áprilisában ment harmadízben az az orosz harcterre, majd az ezreddel az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kitüntetései: O., Br. vit. é. négyszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Máté Katalin, gyermekei Erzsébet és József. — Testvérei: István és József a világháború alatt hősi halált haltak.

Tóth József gazdálkodó, ny. Máv alkalmazott, tizedes, Erdősokonya. *1862, Erdősokonya. Ósrégi erdősokonyai gazdálkodó család sarja. Ezredünkben három éven át teljesített tényleges szolgálatot és mint tizedes szerelt le. Pegyvergyakorlatokra is ezredünkhöz vonult be, majd áthelyezték a m. kir. honvédséghez. A világháború kitörésekor a vasút szolgálatában állván, hivatalból nyert felmentést. Az egész idő alatt azonban hadiszolgálatot teljesített. Felesége néhai Kovács Katalin.

Tóth József gazdálkodó, Balatonboglár. *1885, Koppányszántó. 1906—08-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után 1914 december 22-én ment az orosz harcterre, ahol résztvett ezredünk összes ütközetében 1918 elejéig, mikor az ezreddel az olasz harcterre került. Résztvett a Piave menti csatában és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csikós Erzsébet, leánya Mária. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Testvérei közül János a 10. huszárezredben, István ezredünkben, György pedig a 17-es honvédezredünkben szolgált, a világháborúban hősi halált haltak.

Tóth József gazdálkodó, Szakes. *1890, Szakes. 1913-ban vonult be a 4. vonatosztaghoz Budapestre és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérre került, de innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult pótzászlóaljhoz, honnan 1916-ban ezredünkhöz helyezték. A román hadszíntérre vitték, ahol harcolt a Tölgyesnél, majd az ezreddel ment Bukovinába. Itt nyert beosztást a rohamzászlóaljhoz és ennek köfelékében az olasz frontra ment. Harcolt a Piave menti csatában és a Montello bevételénél. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Seb. é. Felesége Buzsáky Teréz, leánya Mária.

Tóth József gazdálkodó, Sárpilis. *1885, Sárpilis. 1907—10-ben szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra

1914 július 27-én jelentkezett és a szerb hadszíntérre ment, ahol az összes hadműveletekben résztvett, majd 1915-ben az orosz frontra viték, honnan rövidesen ismét az olasz hadszíntérre vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Tulajdonosa a Károly-csapatkeresztnek. Felesége Fülöp Mária, gyermekei Mária, József, Júlia és Ilona.

Tóth József gazdálkodó, Szilvásszentmárton. *1898, Szilvásszentmárton. 1915 márciusában hadimunkára vitték és Ujvidéken, majd Máramaros megyében dolgozott. 1917 májusában sorozták ezredünkhöz, de kiképzése után 1918 január 1-én áthelyezték a volt es. és kir. 52. gyalogezredhez, melynek kötelékében az olasz hadszíntérre ment. Harcolt a Piave menti csatákban és a front összeomlása után tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. kereszt.

Tóth József gazdálkodó, Nagybjom. *1879, Nagybjom. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Kezdetben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd az orosz frontra ment. Harcolt üldözőharcainkban Ostrozece-nél, Kamionkánál, Dobrotwornál és Krupiecnél, majd az Ikwa menti Sopanonnál. Az ezreddel került a román frontra is, de itt megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment az olasz hadszíntérre, ahol résztvett a Piave-menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő harcokban, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Varga Julianna, gyermekei József, János és István. — Öccse: György a világháború alatt hősi halált halt.

Tóth József Máté gazdálkodó, Kaposfüred. *1883, Kaposfüred. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, 1915 áprilisáig résztvett az összes hadműveletekben, mikor megsebesülvén, kórházba szállították. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 őszén ment ezredünkhöz az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz, majd harcolt Lopuzsnónál és Batkownál, de megbetegedett. 1916-ban a román harcterre került Tölgyeshez, majd az olasz frontra ment. Résztvett az előnyomulásban és a Piave-menti csatában a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kelemen Róza, leánya Margit.

Tóth Károly gazdálkodó, Balatonendréd. *1896, Balatonendréd. Háborús szolgálatra 1915 júniusában vonult be ezredünkhöz Reichenberbe. Kiképzése után szeptember 12-én ment az orosz hadszíntérre, de 1915 november 12-én a sopanowi ellentámadásban súlyosan megsebesült. Kórházi ápolás után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton 1916 szeptember 2-án rokkanttá minősítették és elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Felesége Kázik Magdolna, gyermekei András, Erzsébet, Károly és Magdolna.

Tóth Lajos szabómester, Nagyszakácsi. *1897, Nagyszakácsi. Ezredünkhöz 1915. évi október hó 15-én vonult be. Kiképzése után 1916. év júniusában ment az orosz hadszíntérre, ahol novemberig harcolt. Decemberben áthelyezték a volt cs. és kir. 69. gy-ezredhez, melynek kötelékében mint géppuskás harcolt az orosz, majd az olasz hadszíntéren 1918 szeptemberéig, mikor Prágába vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Matesics Anna, gyermekei Lajos, Gizella és Ilona.

Tóth László gazdálkodó, Tamási. *1893, Tamási. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, de megbetegedett. Felépülése után szabadságolták, majd bevonulva, újból az orosz harctérre vezényelték. Harcolt állásharcainkban, majd Lopusznónál, de közérdekből felmentették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Tóth László id., gazdálkodó, Kaposfüred. *1868, Kaposfüred. Ezredünkhöz 1916 április 5-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után áthelyezték a vonatesapathoz. Az orosz hadszíntérre ment, ahol 1918 július végéig teljesített szolgálatot. Felesége Vörös Teréz, gyermekei László, Mária, Róza és Anna.

Tóth László gazdálkodó, Kaposfüred. *1893, Kaposfüred. Háborús szolgálatra 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 51. gy-ezredhez Prágába, ahol géppuskástanfolyamra vezényelték. Ezrede kötelékében 1916 júliusában az orosz, majd az olasz hadszíntérre ment, ahol 1917 szeptember hó 4-ig résztvett az összes ütközetekben, mikor megsebesült. Felgyógyulva 1918 májusában Fruzinébe vezényelték, majd áthelyezték a volt cs. és kir. 102. gy-ezredhez az olasz harctérre. Résztvett a piavei csatában a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 19 hónap. Felesége Cziker Teréz. Gyermekei János és László.

Tóth Mihály gazdálkodó, Iharosberény. *1881, Iharosberény. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel Sabáchoz, majd az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd harcolt a Kárpátokban, de 1914 októberében betegen vitték kórházba. Felépülése után 1916 júniusában a román frontra került 105-ös ezredünkhöz, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1917 április elejéig, mikor mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Horváth Julianna.

Tóth Mihály gazdálkodó, Torvaj. *1885, Torvaj. 1906-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetászólóaljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a II. lemergi csatában, majd harcolt a kárpáti harcokban, ahol megsebesült. Felépülése után újból az orosz harctérre került a Bug menti harcokhoz. Harcolt Lopusznónál, Pieniakinál, majd Batkownál. Az ez-

redel ment a román harctérre Tölgyeshez, majd Waschkuthoz. Lekevert az olasz frontra is a Piave menti csatákhoz és az ezt követő harcok után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Sebők Katalin.

† **vitéz Tóth Miklós** gazdálkodó, őrmester, Somogyzentpál. *1890, Somogyzentpál. Ténylegesen 1910—13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 elejéig, mikor Lopusznónál megsebesült. Felgyógyulva a román, majd az olasz harctérre került, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: O., O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Szolgált a nemzeti hadseregben is. 1922 július 2-án a harctéren szerzett betegségében meghalt. Felesége Posza Mária gyászolja és örzi szeretettel hős férje emlékét. — Testvére: István, ezredünkben harcolva, 1916 július 16-án az orosz hadszíntéren hősi halált halt.

Tóth Pál gazdálkodó, Szöllősgyőrök. *1885, Szöllősgyőrök. Ténylegesen 1906—9-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen, de megsebesült. Felépülése után 1914 decemberében került az orosz frontra. Résztvett ezredünk oroszországi harcaiban, közben három ízben meg is sebesült. 1917 november 7-én Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 január 4-én szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kalafatics Anna, gyermekei Mária, Veronika és Pál. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Öccse, György a 4. tüzer-ezred kötelékében, sógora, Kalafatics István a 8. huszárezred kötelékében harcolva haltak hősi halált.

Tóth Pál György gazdálkodó, tizedes, Szakcs. *1891, Szakcs. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Az orosz hadszíntérre ment, résztvett a II. lemergi csatában, majd harcolt a Kárpátokban. Innen betegen ment kórházba. Felépülve, rövidesen újból az orosz hadszíntérre került. Harcolt Orosz-Lengyelországban, majd a kárpáti nagy téli csatában, de Jablonkitől betegen vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótászólóaljhoz, honnan 1915 közepén ismét az orosz hadszíntérre vitték. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben, majd lekerült a román harctérre. 1917 elején a pótászólóaljhoz vezényelték és innen ment az olasz harctérre. A Piave mentén a Mte Grappán küzdött a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., H. e. é. Felesége Máté Gizella, fia Károly.

Tóth Sándor gazdálkodó, Mosdós. *1893, Mosdós. 1914 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti csatában és az orosz-lengyelországi harcainkban, de 1914 november hó 20-án Krempanál megsebesült. Felépülése után újból

az orosz frontra került. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 május 17-én újból megsebesült. Harmadízben 1915 december 5-én ment az Ikwa menti harcokhoz, majd lekerült a román hadszíntérre Tölgyeshez, valamint az olasz frontra is. Harcolt a Piave menti csatában, azonban 1918 júliusában légnyomással vitték kórházba. Itt érte a forradalom kitörése is. Kitüntetései: O. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gulyás Erzsébet. Szolgált a nemzeti hadseregben is. — Bátyja: József, ezredünk kötelékében harcolva, 1914 november 20-án Krempanál ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Tóth Sándor István gazdálkodó, örvezető, Nagybjom. *1886, Nagybjom. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, de Horozana-Wielkánál megsebesült. Súlyos sebesülésével 20 hónapig állott kórházi ápolás alatt. Felépülése után bevonult a pótászólóaljhoz, ahol felülvizsgálaton könnyű szolgálatra minősítették, de 1917-ben az olasz hadszíntérre került, majd innen Csehországba vezényelték. A forradalom kitörése a katonai rendőrség kötelékében Kaposvárott érte. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Máté Erzsébet.

Tölgyes (Taussig) S. Sándor drogériatulajdonos, szakaszvezető, Budapest. *1887, Tolna. Ténylegesen 1909-ben szolgált ezredünkben és a mozgósítás első napján vonult be háborús szolgálatra. A II. századunk kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol a visszavonulásig harcolt. 1916-ban lekerült az olasz harctérre. Itt 19 hónapon keresztül teljesített szolgálatot, egy ízben meg is sebesült. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Geyer Olga, fia Zoltán.

vitéz Török György korcsmáros, Kaposkeresztúr. *1883, Hetes. 1904—07-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 szeptemberében ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes ütközeteiben, az ezreddel került a román harctérre, majd innen Bukovinába Waschkutzhoz. Ugyancsak az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is a Piave menti csatákhoz. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 50 hónap. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Süttő Terézia, gyermekei Rózsa és Piroska.

Török György gazdálkodó, Libickozma. *1882, Libickozma. Ténylegesen 1903-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1915 június 16-ig, mikor megsebesült. Felgyógyulva a román, majd az olasz harctérre került és harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kitünteté-

sei: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Turbék Agnes, fia Ferenc. — Fivé-
re: József, ezredünk kötelékében
harcolva, az orosz hadszíntéren 1915
június 15-én hősi halált halt.

Török Ferenc cipésmester, Hetes.
*1886, Hetes. Ténylegesen 1907—10-
ben szolgált ezredünkben és 1914 jú-
lius 28-án vonult be háborús szol-
gálatra. A tábori ezreddel ment Sa-
báchoz, majd az orosz hadszíntérre.
Részvett a II. lemergi csatában,
a visszavonulásban és a kárpáti
harcokban. Uzsoknál megbetegedett.
Felgyógyulása után bevonult a pót-
zászlóaljhoz, honnan 1916 novembe-
rben a román frontra vitték. Har-
colt Waschkutznál és az olasz harc-
téren a Piave menti csatában. A
front összeomlásakor tért haza és
1918 novemberében leszerelt. Kitün-
tetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k.,
1908-as e. é. Felesége Laczó Rozália,
fia Ferenc.

Török Ferenc gazdálkodó, Pusztá-
kovácsi. *1878, Libickozma. Ezre-
dünkben 1899-ben szolgált és 1914
augusztusában a 19. h. gy. ezredhez
vonult be háborús szolgálatra. 1915
februárjában az orosz hadtáptérü-
letre ment, majd szeptemberben a
szerbiai, végül 1916 februárjában az
olaszra. Itt teljesített 1916 decem-
beréig szolgálatot, de 1917 júniusá-
ban közérdekből felmentették. Ki-
tüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Fe-
lesége Végh Julianna, gyermekei
Ferenc, Róza, Julianna, Mária, Mar-
git, Erzsébet és Rózsi.

Török Imre magánzó, géppuskás,
Somogyiád. *1895, Kaposszentbened-
ek. 1916 januárjában vonult be ez-
redünkhöz, de kiképzés után áthe-
lyezték 51. gy. ezredhez Prágába.
1916 június 10-én ment az orosz had-
színtérre, ahol a 103. ezrednél nyert
beosztást. Részvett a Podheje—
Brezan-i ütközetben és az ezt kö-
vető harcokban 1918 január 1-ig, mi-
kor megsebesült. Felépülése után
ment 1918 április 20-án az olasz had-
színtérre, ahol a Piave mentén har-
colt, de 1918 október 24-én gránáttól
rendkívül súlyosan megsebesült és
sebesülten fogságba esett. A fog-
ságban mindkét lábát amputálták
és 1919 július 1-én mint 100%-os rok-
kant tért haza. Jelenleg is 100%-os
hadirokkant. Kötüntetései: Br. vit.
é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Fele-
sége Manduk Rozália, leánya Má-
ria.

Török III. József m. kir. r. tiszt-
helyettes, Pécs. *1898, Hetes. Ezre-
dünkhöz 1916 május 29-én vonult be
és kiképzése után december 8-án a
román harctérre ment. Itt 105. ezre-
dünkhöz nyert beosztást, melynek
kötelékében résztvett az összes üt-
közetekben 1917 december végéig,
mikor az ezreddel az olasz frontra
ment. Harcolt a Monte Grappán, de
1918 májusában légnyomással kór-
házba került. Kötüntetései: Br. vit.
é., K. cs. k.

Török Pál gazdálkodó, tizedes,
Balatonlelle. *1895, Balatonlelle. Ez-
redünkhöz 1915 májusában vonult
be és ment 1916 február 14-én az
orosz hadszíntérre. Részvett ezre-
dünk összes harcában 1916 szeptem-
ber 23-ig, mikor megsebesült. Fel-
önülése után bevonult a pótzászló-
aljhoz, honnan 1917 október 20-án
ment újból az orosz frontra. Har-
colt Bukovinában, majd az ezreddel

került az olasz harctérre. Résztvett
a Piave menti csatában és a front
összeomlása után az ezred marad-
vényaival tért haza. Kötüntetései:
Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kiss
Mária, gyermekei László és Anna.
Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Törő Mihály gazdálkodó, tizedes,
Döbrököz. *1893, Döbrököz. 1914 jú-
lius 27-én vonult be ezredünkhöz és
ment az orosz hadszíntérre. Harcolt
a Kárpátokban Turkánál és Sary
Sambornál, majd az ezreddel ment
orosz Lengyelországi harcainkhoz és
a kárpáti nagy téli csatához, de 1915
márciusában lábfagyással vitték a
kórházba, ahonnan 1915 május 15-én
ment vissza az orosz hadszíntérre,
ahol résztvett az üldözőharcokban,
de 1915 június 30-án a Bug mentén
megsebesült. Felgyógyulása után
1915 december 2-án ment harmadíz-
ben az orosz harctérre, ahol részt-
vett az összes ütközetekben, majd
lekerült az olasz hadszíntérre is,
ahol közvetlenül a front összeomlá-
sakor ismét megsebesült. Harctéri
szolgálat 39 hónap. Kötüntetései:
O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Fe-
lesége Vicsze G. Mária, fia Gyula.

Törzsök József ny. á. tiszthelyet-
tes, Lengyeltóti. *1888, Narcs. 18 éves
korában önként jelentkezett kato-
nai szolgálatra és vonult be ezre-
dünkhöz. Hároméves szolgálat 1-
telte után a m. kir. csendőrség kö-
telékébe lépett, ahol három évet
szolgált, majd visszakerült ezre-
dünkhöz, felvétetvén magát a hi-
vatásos altisztek állományába. A
világháború kitörése ezredünknél
érte és ment tábori ezredünkhöz
a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett
át a tűzkeresztségen, majd az ezred-
del ment a II. lemergi csatához.
Részvett a Horozana-Wielka-i és a
Szeerzec-i ütközetekben, de itt 1914
szeptember 11-én a Piask-i erdőben
megsebesült. Felépülése után a pót-
zászlóaljnál teljesített kiképzőszol-
gálatot, majd ismét az orosz had-
színtérre került. Harcolt mint gép-
puskás ezredünk összes ütközetében
az orosz, román és az olasz had-
színtéren. Kötüntetései: Br. vit. é.,
Koronás vas é. k. a vit. é. szalagján,
K. cs. k. Felesége Frang Mária.

Tratnyek János kereskedő, szakasz-
vezető, Háromfa. *1891, Háromfa.
1912-ben vonult be ezredünkhöz
tényleges szolgálatra és így, mint
tényleges állománybeli ment tábori
ezredünkhöz a szerb hadszíntérre.
Sabácnál esett át a tűzkeresztségen.
Az ezreddel ment az orosz frontra
is a II. lemergi csatához. Harcolt
ezredünk számos ütközetében, egy-
ízben meg is sebesült. Lekerült a
román harctérre is, majd az ezred-
del az olasz frontra, ahol a Piave
mentén harcolt a front összeomlá-
sáig. Kötüntetései: Br. vit. é. két-
szer, K. cs. k. Felesége Kraser Ju-
lianna, fia Ferenc. — Öccse: József,
az olasz harctéren hősi halált halt.

Troll András a Neuschloss-gyár
munkafelügyelője, Barcs. *1898, Szu-
lok. Ezredünkhöz 1916 május 27-én
vonult be. Kiképzése után 1917 febr-
uárjában ment a román hadszíntér-
re. Itt résztvett ezredünk összes
hadműveleteiben. Innen az olasz
frontra került, ahol beosztották a
40. népfelkelő zászlóaljhoz. Az Ison-
zó-szakaszon harcolt, de megbetege-
dett. Felgyógyulása után bevonult

Reichenbergbe. 1918 elején az olasz
frontra vezényelték. Itt a 105. ezred
kötelékében harcolt a front össze-
omlásáig. Kötüntetései: Br. vit. é.,
K. cs. k. Felesége Kristbaum Éva,
fiai József és Ferenc. — Testvér-
bátyja: Adám, ezredünk köteléké-
ben az orosz hadszíntéren hősi ha-
lált halt.

Trunk Lajos vendéglős, őrmes-
ter, Tengőd. *1891, Tengőd. 1912-ben
vonult be ezredünkhöz tényleges
szolgálatra és így a háború kitöré-
se tényleges állományban érte. Mint
szakaszvezető ment a tábori ezred-
del a szerb hadszíntérre Sabáchoz.
Itt esett át a tűzkeresztségen, de
megsebesült. Felgyógyulása után
Budapestre vezényelték, ahol a ka-
tonai rendőrséghez osztották be szol-
gálattelre és itt is érte a forrad-
alom kitörése. Kötüntetései: Sebe-
sülési é., 1912—13-as m. k. Felesége
Weiss Etel, fia Károly. — Apósa:
Weiss Benjamin a 17. h. gyalogez-
red kötelékében harcolva hősi ha-
lált halt.

Trunkó Pál gazdálkodó, Lengyel-
tóti. *1897, Lengyeltóti. 1915 október
15-én vonult be ezredünkhöz és ment
kiképzése után 1916 márciusában az
orosz hadszíntérre. Résztvett ezre-
dünk összes ütközetében az orosz,
román, majd az olasz hadszíntéren
1918 augusztus 11-ig, mikor vérhas-
sal megbetegedett. A forradalom ki-
törése is kórházi ápolás alatt érte.
Kötüntetései: O., Br. vit. é. kétszer,
K. cs. k. Felesége Ékes Margit, fia
László.

Tukora János gazdálkodó, Kónya.
*1895, Kónya. Ezredünkhöz 1915-ben
vonult be háborús szolgálatra Rei-
chenbergbe. Kiképzése után ment
az orosz hadszíntérre. Résztvett a
Lopusznó-i harcokban. Waschkutz-
nál súlyosan megsebesült. Felgyó-
gyulása után bevonult a pótzászló-
aljhoz, ahol súlyos sebesüléséből ki-
folyólag felülvizsgálaton könnyű-
szolgálatosnak minősítették. Mint
ilyen került le az olasz frontra és
itt teljesített szolgálatot 1918 októ-
beréig. Kötüntetései: Br. vit. é. há-
romszor, K. cs. k., Seb. é. Szolgált
12 hónapon keresztül a nemzeti had-
seregben is. Felesége Szabó Julian-
na, leánya Ilonka.

Turban Jakab gazdálkodó, Alsóná-
nana. *1889, Alsónána. Ezredünkhöz
1914 július 27-én vonult be háborús
szolgálatra és ment októberben a
kárpáti harcokhoz. Résztvett az
Uzsok körüli ütközetekben, de sú-
lyosan megsebesült. Debrecenben,
Pécsett és Budapesten ápolták, majd
felgyógyulva bevonult a pótzászló-
aljhoz. Felülvizsgálaton azonban
mint katonai szolgálatra alkalmat-
lant, elbocsátották a hadsereg kö-
telékéből. Felesége Winek Erzsébet,
gyermekei Jakab és Henrik.

Turbéki József ácsmester, tizedes,
Szigetvár. *1893, Szigetvár. Mozgó-
sításkor vonult be ezredünkhöz és
ment az orosz hadszíntérre, ahol
résztvett ezredünk összes ütköze-
teiben 1915 március 19-ig, mikor meg-
sebesült. Felépülése után áthelyez-
ték a vasúti ezredhez. Kötüntetései:
Vas é. k., K. cs. k., Seb. é. Felesége
Doroszi Mária, gyermekei József,
Margit, Anna, Mária és Irma.

Turi István gazdálkodó, szakasz-
vezető, Szakcs. *1891, Szakcs. 1912-
ben vonult be ezredünkhöz és így a

világháború kitörése tényleges álomában érte. Tábori ezredünkkel került a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett a II. lemerbergi csatában Horozana-Wielkanál, de innen betegen ment kórházba. Felépülve, bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített, majd 1915 elején ismét az orosz hadszíntérre vezényelték. Résztvett az üldözőharcokban, harcolt állásharcainkban, de 1916 elején a pótzászlóaljhoz került, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. Innen ment a román harctérre, majd az olasz frontra. Harcolt a Piave mentén, a Montelionál és a Mte Grappán. 1918 nov. ben leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., 2. sz., Br. vit. é., K. cs. k.

Turosz István kereskedő, II. oszt. számvivő. Ozora. *1897, Ozora. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 21-ig, mikor fogságba esett, honnan 1918 március 21-én szökve tért haza. Rövidesen az olasz frontra került, hol a volt cs. és kir. 52. gy.-ezred kötelékében mint a rohamcsapat géppuskásosztagnak tagja harcolt a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

vitéz Tüske György Bszkrt kocsivezető, őrvezető, Budapest. *1898, Kéthely (Somogy m.). 1916 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év decemberében kikerült a román hadszíntérre, ahol a 105. gy. ezredbe lett beosztva. 1918 elején ment az olasz harctérre a Piavehoz. A piavei átkelésnél tanúsított magatartásáért az I. o. vitéz érdemelte ki. Itt meg is sebesült. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Czibula Mária, leánya Mariska. Testvérbátyja István és testvéröccse Lajos ezredünk kötelékében harcolva haltak hősi halált.

Tüske Rudolf gazdálkodó, Balatonkiliti. *1888, Balatonkiliti. 1915 őszén vonult be ezredünkhöz és ment 1916 elején az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, valamint az üldöző és állásharcainkban. 1916 augusztusában súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol az üldözőosztagnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 36 hónap.

Udvari Péter útkaparó, Balatonkiliti. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és ment márciusban az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 június hó 9-én megsebesült. Felépülve decemberben ment újból az orosz frontra, ahol a volt cs. és kir. 2. gy.-ezredhez osztották be. 1918 november hó 12-én szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k.

Uj Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Gyöngyösmellék. *1883, Szekszárd. Ténylegesen 1904—07-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én

vonult be háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember hó 11-én megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint gazdálkodót felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Vesztergombi Rozália, gyermekei Rózi, Erzsébet és Julia. Az 1919-i vörösuralom alatt kitünt hazafias ellenforradalmi érzésű magatartásával. Birtokán számos, a vörösök elől menekült tisztet saját élete kockáztatásával rejtgetett, de végül őt is letartóztatták.

Ungori István gazdálkodó, Decs. *1885, Decs. A mozgósítás első napján vonult be ezredünkhöz és ment a munkásosztaggal a szerbiai hadszíntérre. Egy hónap mulva betegen került a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatosnak minősítették. Mint ilyen a tisztí-
őtközeteiben teljesített szolgálatot, később pedig tartósan szabadságolták. Felesége néhai Dora Mária, leánya Éva.

Urbán B. Kálmán Bszkrt kocsivezető, tizedes, Budapest. *1893, Újpest. Tényleges katonai szolgálatát 1914 augusztusában kezdte a volt cs. és kir. 32. gy.-ezredben, honnan rövidesen áthelyezték ezredünkhöz. Kiképzés után az orosz hadszíntérre került. Az oroszlengyelországi harcokban vett részt, de 1914 december végén megbetegedett. Felgyógyulása után a 13. menetszázaddal ment újból az orosz frontra. Résztvett a dobrotwori, krupieci és az Ikwa menti harcokban. Itt beosztották az ezredtörzshöz, majd később az olasz fronton hosszú frontszolgálatára való tekintettel a kiképzőcsoporthoz. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k.

Ükös István gazdálkodó, Balatonkiliti. *1894, Balatonkiliti. 1914 október 24-én vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az oroszlengyelországi harcokban, de megsebesült. Felépülve 1917-ben a szerb hadszíntérre vitték, de megbetegedvén, kórházba szállították. Bevonult a póttéshez, ahol mint 50 százalékos rokkantat szabadságolták. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é.

Ükös János gazdálkodó, Kapoly. *1895, Kapoly. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után szeptemberben az orosz hadszíntérre. Résztvett a Sopanow-i ütközetben és az Ikwa menti állásharcokban, majd harcolt Lopusznónál, Pieniakinál és Batkownál. 1916 augusztus 5-én súlyosan megsebesült és kórházba szállították. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, ahol felülvizsgálaton rokkantá minősítették és 1917 júliusában elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Pikli Lidia. — Sógora: Kónyi Sándor, ezredünk kötelékében harcolva Sabácnál ellenséges golyó által találva, hősi halált halt.

Ükös János gazdálkodó, Tengőd. *1898, Tengőd. 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra Reichenbergbe. Kiképzése után áthelyezték Pécsre a 19. h. gy.-ezredhez. Az orosz hadszíntérre ment Wolhyniába, majd az olasz harctérre. Itt megbetegedett, de felgyógyulva is-

mét visszakerült és itt érte a front összeomlása is. 1918 novemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben Salgótarjánban és Bonyhádon.

vitéz Üregi János gazdálkodó, szakaszvezető, Balatonkiliti. *1884, Balatonkiliti. 1906—08-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Innen került a II. lemerbergi csatához. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916 július 1-ig, mikor Lopusznónál megsebesült. Felépülése után az olasz hadszíntérre került, de itt is súlyosan megbetegedvén, kórházba szállították. A forradalom kitörése itthon érte. Kitüntetései: O., O., K. cs. k., Seb. é.

Üsth Vendel gépész és géplakatos, szakaszvezető, Somogyvisonta. *1892, Somogyvisonta. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése ténylegesen álomában érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz harctéren és egy ízben meg is sebesült. Rövidesen ismét az orosz, majd innen a román frontra került. Ezredünkkel ment az olasz harctérre is. Itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kelemen Erzsébet, fia László.

Vajda István gazdálkodó, tizedes, Csurgó. *1882, Nemesvid. 1903—06-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a II. lemerbergi csatához is és harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1916 szeptemberéig, mikor megsebesült. Októberben azonban már újból a fronton volt, de novemberben másodízben sebesült meg súlyosan. Felépülése után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton 50 százalékos rokkantá minősítették és 1917 augusztusában leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Bognár Teréz, gyermekei István, Teréz, Anna, Mária, György és József.

Vajda István gazdálkodó, Henese. *1888, Visnye. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai harctérre került tábori ezredünkkel, de Sabácnál súlyosan megsebesült. Sarajevóban ápolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan önként jelentkezett frontszolgálatra és ment a Pieniaki körüli harcokhoz. A front mögött végzett műszaki tanfolyamot és a műszaki csapattal ment Tölgyeshez és Waschkutzhoz. 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 májusában szökve tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Andik Erzsébet, leányai Erzsébet és Juliska.

Vajda János várm. útkaparó, tizedes, Surd. *1891, Surd. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be ténylegesen szolgálatra és így került tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, majd az ezreddel ment a 2. lemerbergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd az ezreddel ment oroszlengyel-

országi harcainkhoz. 1914 december 4-én megsebesült. Felépülése után 1915 júliusában ment újból az orosz frontra, ahol harcolt ezredünk összes ütközetében 1917 januárjáig, mikor megbetegedett. Harmadízben 1917 áprilisában a román frontra vitték, ahol 105-ös ezredünk kötelékébe nyert beosztást. Résztvett ezredünk összes ütközetében, majd az ezreddel ment az olasz frontra, ahol a front összeomlásáig vett részt az összes hadműveletekben. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Imre Rozália, fia János. — Sógora: Imre István ezredünkben mint őrző szolgált, de 1915 júliusában Dobrotwornál ellenséges golyó által találva hősi halált halt.

Vajda János ácsmester, tizedes, Szomajom. *1889, Szomajom. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, Sabácnál harcolt, majd felkerült az orosz hadszíntérre. Küzdött a II. lemergi csatában, a kárpáti harcokban és Orosz-Lengyelországban. Itt 1914 november 28-án megsebesült. 1915 januárjában ment másodszor az orosz frontra, résztvett összes ütközeteinkben 1916 július 27-ig, mikor megbetegedett. Ez év végén ment harmadízben az orosz, majd innen a román, végül az olasz hadszíntérre. A Piave-i események után tért haza és leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Pusztai Jolán, gyermekei Eszter és Sándor.

Vajda József gazdálkodó, Kadarkút. *1893, Kadarkút. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be. Kiképzés után távirótanfolyamra vezényelték és 1915 június 4-én az orosz hadszíntérre ment. Harcolt Kamionkánál, de megbetegedett. Felgyógyulva 8 hónapra szabadságolták, majd bevonult, de mint rokkantat véglegesen elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Felesége Tóth Julianna, fia Józsika.

Valesics Vendel gazdálkodó, tizedes, Kaposvár. *1888, Nagyatád. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításakor vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol 1915 júniusig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor a pótzászlóaljhoz ment. Másodízben a román, majd az ezreddel az olasz frontra ment és mint zászlóaljkiáltós teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. — Felesége Rózsa Mária, fia János.

Valenta Antal könyvkötőmester, őrmester, Pécs. *1890, Kaposvár. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra, de 1914 szeptember hó 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 júliusában ment újból az orosz harctérre, ahol résztvett az összes ütközetekben 1917 október hó 6-ig, mikor Batkownál fogságba esett, honnan 1918 március havában

szökve tért haza. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Valter Pál gazdálkodó, Felsőmocsolád. *1885, Felsőmocsolád. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felépülése után 1915 január 15-én ment másodízben az orosz hadszíntérre. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, az üldöző harcokban, majd állásharcainkban 1915 decemberig, mikor megbetegedett. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan 1917 április havában a 10. h. gy-ezredhez Miskolcra vezényelték, melynek kötelékében a román frontra került, ahol egyhuzamban 18 hónapig résztvett az összes hadműveletekben. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Szendi Rozália. Öt gyermeke atyja.

Vancsa Antal kereskedő, tizedes, Ujdombóvár. *1884, Nokk. Ténylegesen 1905–08-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban, de 1914 decemberben betegen ment kórházba. Másodízben 1915 február hó 28-án ment a kárpáti nagy téli csatához, de Jablonkinál megsebesült. Felépülése után telefontanfolyamot végzett, majd 1915 októberében ment újból az orosz frontra Sopanowhoz. Harcolt Lopuszónál és Pieniakinál. Innen szabadságolták, majd felülvizsgálaton őrszolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen Albániába vezényelték, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Krizsán Júlia, gyermekei Lajos, Sarolta, Sándor és Iona.

Varga Ferenc m. kir. I. o. postaltiszt, őrmester, Rákospalota. *1885, Sávoly (Somogy m.). Ténylegesen 1907–10-ben szolgált és mint szakaszvezető szerelt le. A világháború kitörésekor az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Turka-Sambor körüli és a kárpáti harcokban, majd az orosz-lengyelországi ütközetekben. Itt 1914 december 13-án megsebesült. Felgyógyulása után az oroszokat üldöző harcokhoz került. A Bug mentén 1915 szeptember 6-án másodízben sebesült meg. Rövidesen visszakerült az orosz harctérre Pienikához, majd az ezreddel Bukovinába. Itt megbetegedett. Hosszas kórházi ápolás után vonult be a póttesthez, ahol 1918 januárjában mint postaalakalmazottat közérdekből felmentették. Harctéri szolgálatra 29 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é. Felesége Kelemen Julianna. — Fia: Ferenc, a nemzeti hadseregben hat évet szolgált és mint szakaszvezető szerelt le.

Varga Frigyes gazdálkodó, községi bíró, Mesztegnyó. *1891, Mesztegnyó. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Résztvett a II. lemergi

csatában, a nagy visszavonulásban és kárpáti harcainkban. 1914 október 21-én fogságba esett. Megfordult Szibéria számos táborában és 1918 júliusában szökve tért haza. Szabadsága után Barcsra vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: 1912–13-as m. k., K. cs. k. Felesége Nyakas Mária, gyermekei József, Frigyes és László.

Varga György tejesarnok-tulajdonos, Ötvösköny. *1889, Porrogszentkirály. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment tábori ezredünkkel a szerbiai hadszíntérre. Az ezreddel került az orosz frontra is. Harcolt a II. lemergi csatában, a Kárpátokban és Orosz-Lengyelországban, de 1914 november végén fogságba esett, honnan 1920 szeptember 20-án tért haza. Felesége Takáts Katalin, leánya Irén férj. Maronics Istvánné.

Varga István gazdálkodó, Csurgó. *1894, Csurgó. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 március 22-én súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a póttesthez, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra minősítették és mint ilyen, Budapestre, a karhatalmi zlj-hoz vezényeltetett. Innen került Sopronba és 1918 decemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Belováry Erzsébet, gyermekei István, József és Erzsébet.

Varga István urad. ispán, Hács. *1874, Kazsok. 1897-ben szolgált ezredünkben. 1915 június 20-án vonult be háborús szolgálatra és beosztották a tábori csendőrséghez. A román határszélen teljesített szolgálatot 1915 szeptember végéig, mikor közérdekből felmentették a háborús szolgálat alól. Felesége Sárdi Etelka, fia Gyula. — Sógora: Sárdi Gyula a 19. h. gy-ezred kötelékében harcolva, a szerb hadszíntéren 1914 szeptember 20-án hősi halált halt.

Varga István gazdálkodó, Zimány. *1885, Zimány. Ténylegesen 1906–09-ben szolgált ezredünkben. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a kárpáti harcokban és orosz-lengyelországi ütközeteinkben. Itt 1914 november 20-án fogságba esett. A fogságból megszökött és 1918 február 17-én hazatért. Bevonult a pótzlj-hoz, ahol mint könnyűszolgálatos, a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Varga Erzsébet, gyermekei István, János és Károly. Mostoha fia Bizderi Gergely, kinek édesatyja 1919-ben orosz fogságban halt hősi halált.

Varga István uradalmi gazda, Somogysárd, Kadarkút. 1915 december havában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a Brody körüli harcokban, majd a Pieniaki és Novipocsaiev-i ütközetekben. 1916 augusztus 14-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 márciusában az orosz frontra került. Az ezreddel ment az olasz hadszíntér-

re is. 1918 február végén betegen ment kórházba. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Ballér Rozália, gyermekei János, Irén, Mária és József. — Bátyja: János ezredüktől a cs. és kir. 2. gy-ezredhez helyeztetett át és ezredé kötelékében harcolva, az orosz hadszíntéren 1916 augusztusában hősi halált halt.

vitéz Varga János gazdálkodó, szakaszvezető, Tikos. *1890, Tikos. 1911-ben vonult be ezredükhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a sabáci harcokhoz, majd az orosz hadszíntérre került a II. lemergi csatához. Harcolt Horozana-Wielkánál, majd Szczerzecnél. Ezredünkkel ment az orosz-lengyelországi harcokhoz is, de innen betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. 1915 augusztusában a 14. menetszázzal ment másodikban az orosz hadszíntérre. Harcolt Krupiecnél és Soponownál, de 1915 december 16-án megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot 1916 márciusig, mikor újból az orosz frontra vezényelték. Résztvett a Lopusznó-i és Batkow-i ütközetben, de szeptemberben újból megsebesült. Harmadszor 1917 közepén ment az orosz frontra, majd 1918 elején az ezreddel, az olasz hadszíntérre. 1918 június 1-én könnyűszolgálatra osztották be és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O, O, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Gyermekei: József és Mária. — Testvére: József ezredünk kötelékében harcolva. 1917 évi szeptember 17-én Waschkutznál hősi halált halt.

Varga János gazdálkodó, Bálványos. *1899, Bálványos. Ezredükhöz 1917 március 10-én vonult be háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1917 októberében az orosz hadszíntérre. Résztvett állásharcainkban, majd az ezreddel lekerült az olasz harctérre. Harcolt a Piave menti csatában, a Montello bevételében és az ezt követő állásharcokban. Egyízben kézigránáttól meg is sebesült, de csak a segélyhelyen gyógykezelték. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 18 hónap. Felesége Sütő Erzsébet, gyermekei János és Irma.

Varga János tejesarnoktulajdonos, Ortilos. *1897, Zákány. 1915 augusztus 15-én vonult be ezredükhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt itt ezredünk összes ütközeteiben, egyízben meg is sebesülvén, majd az ezreddel a román frontra került. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Kitünt.: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége: Szlavec Vilma, gyermekei Aladár, Ilona és József. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Varga János gazdálkodó, Tamási. *1892, Tamási. 1914 augusztusában vonult be ezredükhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában, majd az

üldözőharcokban. A Bug mentén megbetegedett, majd felgyógyulva, bevonult a pótzászlóaljhoz, de áthelyezték a 26-os vadászászlóaljhoz. Ennek kötelékében harcolt az orosz fronton, majd Montenegróban és Déltirolban, egyízben meg is sebesülvén, a front összeomlásáig. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é. Feleségei Patai Róza, gyermekei István és Katalin.

Varga János gazdálkodó, örveztő, Hetes. *1892, Hetes. 1913-ban vonult be ezredükhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. A kárpáti nagy téli csatában 1915 márciusában tifusszal megbetegedett. Felgyógyulva ez év júliusában a Bug menti harcokhoz került. Harcolt 1916 októberéig. Később a román harctérre vitték 105. ezredükhöz, melynek harcaiban 1918 áprilisáig vett részt. Ekkor Tirolba került a 34. rohamosztagnak kötelékébe. Itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Csek Ilona, gyermekei Erzsébet és László.

Varga József gazdálkodó, Zákány. *1883, Zákány. 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment tábori ezredünkkel, majd az orosz frontra került. 1915 márciusig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor fagyással vitték kórházba. Másodízben 1915 május 25-én ment az orosz frontra. Harcolt az üldöző- és állásharcokban, majd a román harctérre ment ezredünkkel. Ugyancsak az ezreddel került az olasz hadszíntérre is, de a Montello bevételé után 1918 júliusában cséplési szabadságra ment és a forradalom kitörése is szabadsága alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kóivrotvári Éva, leánya Julianna.

Varga József vm. útkaparó, Alsósegese. *1900, Kutas. 1917 decemberében vonult be ezredükhöz és ment kiképzése után az olasz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes harcaiban a Piave mentén. A Montello bevételében és az ezt követő harcokban. A háborúban szerzett betegsége folytán 25 százalékos hadirokkantá minősítették. 1921-ben szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Györköi Ágnes, gyermekei János, József és Lajos.

Varga József cipésmester, Balatonberény. *1886, Balatonberény. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 októberben megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzlj.-hoz, ahonnan mint géppuskás ment 1916 áprilisában másodikban az orosz harctérre, de 1916 augusztusban másodszor is megsebesült. Felépülése után a forradalom kitöréséig a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as jub. e. é. Felesége

Kováts Ilona, gyermekei Árpád, László, Géza és Margit. — Testvére: Varga István, a 24-es vadászászlóalj kötelékében harcolva, mint szakaszvezető hősi halált halt.

Varga József kereskedő, örveztő, Felsőíreg. *1886, Felsőíreg. Ezredünkben 1907—10-ben szolgált Bileken és Kaposvárott. Mozgósításkor a 4/44. munkásosztaghoz vonult be és ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Megbetegedvén, kórházba került, de felgyógyulva, rövidesen az orosz hadszíntérre ment a sopanowi ütközethez. Súlyos sebével vitték kórházba, ahol összeroncsolt ballábát amputálni kellett. Mint rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O, K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é., 1912—13-as m. k. Felesége Bódog Erzsébet, fia Sándor.

P. Varga József gazdálkodó, Hobol. *1884, Hobol. Mozgósításkor vonult be ezredükhöz háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben és egyízben meg is sebesült súlyosan. Felesége Gobi Katalin, leánya Vilma férj. Kasza Kálmánné.

Varga Kálmán cipésmester, örveztő, Balatonberény. *1894, Balatonberény. 1914 október 26-án vonult be ezredükhöz és ment kiképzése után 1915 január 6-án az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 13-án megsebesült. Másodízben 1916 februárjában ment az orosz, majd a román harctérre, innen 1916 július 10-én egy kombinált ezreddel az olasz frontra. Itt beosztották az 52. gy-ezredhez, melynek kötelékében a román harctérre ment. Lekerült az olasz harctérre, ahol visszahelyezték ezredükhöz, de 1918 április hó 29-én betegen ment kórházba. Felépülése után mint 50 százalékos rokkantat segédszolgálatra minősítették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Bilenszky Stefánia, fia Béla.

vitéz Varga Sándor ny. detektív, tiszthelyettes, Ádánd. *1891, Ádánd. 1911-ben vonult be ezredükhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment Sabáchoz, de 1914 augusztus 23-án megsebesült. Felgyógyulva, ez év decemberében ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, Jablonkinál újból sebet kapott. 1915 végén ismét az orosz frontra vezényelték, de fejlődéssel szállították kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Reichenbergbe, ahonnan a testőrséghez vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: O, O, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., Német II. o. vaskereszt, H. e. é., 1912—13-as m. k.

vitéz Varga Sándor ny. alhdgy, Kaposvár. *1887, Felsőbogat. 1908-ban vonult be ezredükhöz tényleges szolgálatra, majd felvétette magát a továbbszolgáló altiszti állományba. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a II. lemergi csatához is, de 1914 szeptember 10-én megsebesült. Felépülése után önként ment mint frontszolgálatra alkalmatlannak nyilvánított 1915 elején az orosz harctérre, de 1915 szeptemberében másodízben sebesült meg. Harmad-

ízben 1916 áprilisában egy géppuskásszakasszal került az orosz, majd a román hadszíntérre, ahol mint géppuskás-szakaszparancsnok 1917 október hó 6-ig vett részt ezredünk összes ütközeteiben, de Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 május 1-én szökve tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k., 20. é. sz. k. 1936 július 1-ig szolgált a nemzeti hadseregben, mikor nyugállományba vonult.

Varga Sándor gazdálkodó, Felsőmocsolád. *1890, Nagycsepely. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre ment, ahol résztvett a Sabác elleni támadásban. Az ezreddel került az orosz frontra is, ahol harcolt a 2. lemerbergi csatában, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkánál és Sary-Sambornál. Az ezreddel ment orosz lengyelországi harcainkhoz is Krempához, de 1914 november 22-én betegen ment kórházba. Felépülése után 1915 aug. 5-én ment újból az orosz hadszíntérre. Résztvett üldöző- és állásharcainkban az orosz fronton, majd az ezreddel került a román harctérre, de 1917 június 15-én betegen ment kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan ismét kórházba került és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Varga Lidia.

Varga Sándor gazdálkodó, szakaszvezető, Nagyszakácsi. *1885, Csákvány. Ezredünkben 1908-ban szolgált és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkhöz ment Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldöző- és állásharcokban. 1916 november 16-án súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan mint könnyűszolgálatost, a katonai rendőrséghez vezényelték, majd Gyékényesre őrsparancsnoknak nevezték ki és itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Hács Teréz, leányai Mária és Julianna.

Varga Sándor gazdálkodó, Hetes. *1885, Hetes. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításakor vonult be háborús szolgálatra. A munkásszázaddal ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a hadműveletekben 1914 decemberéig, mikor Boszniába került. 1915 májusában lement az olasz hadszíntérre Görzhöz. 1915 november 15-én megsebesült. A kötőzőhelyen kezelték és rövidesen újra a frontra került. 1918 novemberében betegen ment kórházba. 1916 május havában bevonult a pótzászlóaljhoz, de szeptemberében felmentették. 1917 novemberében újból bevonult. Távbeszéltanfolyamra vezényelték, de 1918 június havában véleg felmentették. Felesége Fábos Mária, fia Zoltán.

Varga Sándor gazdálkodó, Szökedenes. *1887, Szökedenes. Ezredünkben 1908-ban szolgált ténylegesen és mozgósításakor jelentkezett háborús

szolgálatra. Munkásosztagunkkal ment a szerbiai hadszíntérre, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor csapattestével együtt az olasz frontra vezényelték. Görz körül és a Doberdón küzdött és vett részt az összes hadműveletekben 1917 októberéig, mikor megsebesült. Sebével csak a segélyhelyen maradt, majd visszament csapattestéhez. A front összeomlása is a harctéren érte. 1918 decemberében szerelt le. Jelenleg 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Tóth Katalin.

Varga Sándor gazdálkodó, Magyaregres. *1892, Erdősokonya (Somogy m.). 1913 októberében vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra is. Résztvett a II. lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sambor-Turka körüli harcokban. 1914 október 4-én súlyosan megsebesült. A pótzászlóalj felülvizsgálaton mint 25 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből.

Varga Viktor gazdálkodó, hentes és mészáros, Balatonmárfi. *1894, Mesztegyő. 1914 október 6-án vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment 1914 december 6-án az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 március 25-én megsebesült. Felépülése után 1915 júniusában ment újból az orosz frontra, résztvett a Dobrotwor-i, a Krupiec-i és Ikwa menti harcokban, de október 6-án másodikban megsebesült meg. Sebesüléséből kifolyólag a pótzászlóalj felülvizsgálaton, mint rokkantat, elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Jelenleg illetmény nélküli 25 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Farkas Ilona.

Vas Imre m. kir. áll. r. tiszteltyettes, szakaszvezető, Nagykanizsa. *1886, Felsőseged. Ténylegesen 1907—10-ben szolgált ezredünkben és mint szakaszvezető szerelt le. A világháborút a m. kir. határrendőrség kötelékében szolgálta végig. Tulajdonosa az Ezüst érdemkeresztnek. Gyermekai Mária, Ana és Ilona.

Vas János fuvaros, Balatonboglár. *1870, Balatonlelle. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment májusban az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel került a román harctérre. Ugyancsak ezredünkhöz került az olasz frontra is, ahol a Piave mentén harcolt 1918 szeptemberig, mikor betegen vitték kórházba. Felesége Galambos Julianna, gyermekei Imre, Margit, Anna és Mária.

Vas József gazdálkodó, Somogyudvarhely. *1897, Somogyudvarhely. 1917 január 29-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1917 májusában az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk ütközeteiben, de 1917 október 5-én Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 március 10-én megszökött. Bevonulása után júniusban lekerült az orosz hadszíntérre és itt érte a front

összeomlása. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége László Katalin, fiai József és Sándor.

Vass Ferenc gazdálkodó, Surd. *1884, Surd. 1905-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Harcolt itt ezredünk összes ütközeteiben, majd az ezreddel a román frontra került. Az ezreddel ment az olasz frontra is, ahol harcolt a Piave mentén és az ezt követő harcokban a front összeomlásáig. Harctéri szolgálat 52 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Kanász Rozália, gyermekei József, Ferenc, György, Mária és Erzsébet.

Vass József gazdálkodó, szakaszvezető, Surd. *1889, Surd. Ezredünkhöz 1906-ban vonult be tényleges szolgálatra és így került tábori ezredünkhöz a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, majd az ezreddel ment a 2. lemerbergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd az ezreddel ment orosz lengyelországi harcainkhoz. 1914 december 4-én megsebesült. Felépülése után 1915 augusztusában ment másodszer az orosz frontra, de 1915 decemberében betegen vitték kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan utásztanfolyamra vezényelték, majd 1916 augusztusában a román frontra került. Itt 105-ös ezredünknél nyert beosztást. Résztvett az összes ütközethen 1917 májusig, de megbetegedett. Bevonulása után felülvizsgálaton mint 50%-os rokkant 1918 augusztusában leszerelt. Jelenleg is 50%-os hadirokkant. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as m. k. Felesége Dezső Teréz, gyermekei Julianna, Erzsébet, Lajos és Katalin.

Vass József gazdálkodó, Balatonkiliti. *1892, Balatonkiliti. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be így a háború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Két évig állott kórházi kezelés alatt, majd felülvizsgálaton tartósan szabadságolták. Jelenleg 50 százalékos hadirokkant. Kitüntetései: K. cs. k., Sebesülési é. Felesége Szabacs Mária, gyermekei József és Ilona.

Vass Lajos ny. rendőr, szakaszvezető, Balatonrend. *1891, Balatonrend. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a Száva menti csatározásokban és a sabáci ütközethen, de megsebesült. Felgyógyulása után 1915 márciusában került másodízben az orosz hadszíntérre. Harcolt Jablonkinál, majd a Czeremchán, de április végén betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után 1917 szeptemberében az olasz frontra került. Résztvett a Piave menti csatában és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Gyermekai Lajos és Eszter.

Vass Lajos gazdálkodó, őrmester, Fonyód. *1875, Fonyód. Ezredünkben 1894—97-ben szolgált ténylege-

sen és mint szakaszvezető szerelt le. 1914 július 27-én jelentkezett a 19. h. gy. ezrednél háborús szolgálatra, honnan áthelyezték a 4. esendőrkerülethez. Vöröstoronynál teljesített szolgálatot 1915 augusztusig, mikor a 302. gy.-ezredhez helyezték és ment az orosz hadszingtérre. Rownonál és Olikánál vett részt ezrede ütközeteiben, de 1916 májusában betegen vitték kórházba. Felépülve, bevonult póttestéhez Pécsre, ahol a forradalom kitöréséig mint kiképző teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Jub. e. é. Felesége Rédl Karolin.

Vass Sándor Máv alkalmazott, Csurgó. 1890, Csurgó. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszingtérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is a II. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban. 1915 november 25-én Prusziekonál fogságba esett, honnan 1921 augusztus 28-án tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912–13-as m. k. Felesége Kuti Erzsébet.

Vasváry János Máv altiszt, Bátaszék. *1895, Bátaszék. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be és 1915 augusztus 1-én ment az orosz hadszingtérre. Résztvett az üldözőharcokban október 13-ig, mikor fogságba esett, honnan 1925 július 27-én tért haza. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Bogdanovics Alexandra, gyermekei Béla, Erzsébet és Sándor.

Vágó Jenő tisztviselő, őrmester, Tamási. Ezredünkben 1908–11-ben szolgált ténylegesen kaposvári zljnál és mint szakaszvezető szerelt le. A mozgósításkor bevonult és az orosz hadszingtérre került. 1915-ben lépett elő őrmesterré. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben Gaciciában, a román fronton, valamint Bukovinában. Az ezreddel ment Wienbe és Krakóba is, de 1918 elején számvivőtanfolyamra vezényelték. Mint ilyen került a hadtestparancsnoksághoz. 1918 decemberében szerelt le. Kitüntetései: Kor. ez. é. k. a vit. é. szalagján, Br. vit. é., Vas. é. k., K. cs. k. Felesége Schwartz Ilona, fia Ervin. — Fivére: Weisz Ödön a harctéren halt hősi halált. — Sógora: Székely Ernő, ezredünk kötelékében harcolva, Sopanownál halt hősi halált.

vitész Vágó József gazdálkodó, szakaszvezető, Miklósi. *1887, Miklósi. 1908–11-ben szolgált ténylegesen a budapesti 4. vonatosztagnál. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment csapattestével a szerb hadszingtérre, majd az orosz frontra. Résztvett csapattestével összes hadműveleteiben 1916 májusig, mikor ezredünkhöz helyezték. A román frontra került Békáshoz, majd Tölgyeshez és résztvett az összes ütközetben. Lekerült ezredünkkel az olasz harctérre is, ahol harcolt a Piave mentén és a Montello bevételénél a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Steinbacher Mária, gyermekei Anna, Éva, Mária, Aranka és Teréz.

Vámosy István kőműves- és ácsmester, tizedes, Kaposvár. *1890, Kaposvár. 1915 január 16-án vonult be ezredünkhöz és ment február 6-án az orosz hadszingtérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 július hó 28-án megsebesült. Felépülése után áthelyezték a 19. h. gy.-ezredhez, melynek kötelékében Bukovinába került és résztvett ezrede összes ütközeteiben 1917 júliusig. A forradalom kitörése Alsószombatfalván érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Alelnöke a kaposvári rokkantszövetségnek. Felesége Fehér Erzsébet, fia István. — Fivére: Péter, ezredünk kötelékében harcolt, de a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Várai (Vadl) Pál Máv műszaki segédtsz, Bátaszék. *1887, Tamási. Ezredünkben 1908–11-ben teljesített tényleges szolgálatot. 1903–10-ben a tamási kir. járásbírósnál mint díjnok volt alkalmazásban, majd 1910 november 7-én a Máv szolgálatába lépett. A világháború alatt a karlováci osztálymérnökiség Vibovska—Komarsk-i pályafelügyelő szakaszánál teljesített szolgálatot és így a frontszolgálat alól hivatalból felmentést nyert. Tulajdonosa a H. e. éremnek. Felesége Györi Lidia, gyermekei Irén, Margit és Etel.

vitész Várhelyi (Wueskics) Imre gazdálkodó, tizedes, Somogyudvarhely. *1886, Somogyudvarhely. 1907-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszingtérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor egy műszaki századdal az olasz hadszingtérre került. Résztvett 1916 április 15-ig az összes hadműveletekben, mikor megbetegedett. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 január 11-én a román hadszingtérre vezényelték 105-ös ezredünkhöz. Innen került az olasz harctérre és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kovács Teréz, gyermekei Teréz és Anna. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Várkonyi (Wolf) József bádógosmester, örvezető, Bonyhád. *1889, Bonyhád. 1910-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra ezredünk budapesti zászlóaljához. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án jelentkezett. A szerb hadszingtérre ment és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz frontra. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben 1916 május végéig. Ez év szeptemberében a 105. ezredhez osztották be a román hadszingtérre. 1918 elején ezredével jutott az olasz frontra is. A Piave menti csatában és a Montello bevételében vett részt. Az összeomlás is itt érte. Harctéri szolgálata 46 hónap. Kitüntetései: O₁, O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Simonits Katalin, leánya Erzsébet.

Várkonyi Sándor nyomdatulajdonos, szakaszvezető, Budapest. *1889, Kutas. Ténylegesen 1910–13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünk 7. századával ment a szerb hadszingtérre, ahol résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel ment az orosz harctérre

a 2. lemergi csatához. Résztvett ezredünk harcaiban az orosz fronton, de egy ízben megsebesült. Felépülve az olasz frontra került. Mint géppuskás harcolt itt ezredünk ütközeteiben a front összeomlásáig. Kitüntetései: O₁, O₂ kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kövessy Olga, gyermekei Gyula és Kamilla. 1913 óta önálló nyomdatulajdonos és 1922 óta budapesti lakos.

Vásárhelyi (Werbl) Henrik kőműves, Kaposvár. *1893, Kaposvár. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1914 októberében az orosz hadszingtérre. Novemberben megbetegedett és kórházba ment. Másodízben 1915 márc. 7-én ment az orosz harctérre a kárpáti nagy téli csatához, de március 19-én megsebesült. Harmadszor 1915 augusztus 3-án került az orosz hadszingtérre, ahol résztvett az üldözőharcokban, de 1915 augusztus 29-én fogságba esett, honnan 1918 december 13-án tért vissza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Szvath Rozália, gyermekei Klára és Ferenc.

Vendel István gazdálkodó, Kisberki. *1890, Kisberki. Ezredünkhöz 1915 februárjában vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után felülvizsgálatra ment, melynek eredményeképpen bizonytalan időre szabadságolták. 1917 márciusában újból behívták szolgálatra. Reichenbergből mint gazdasági munkást Kéthelyre vezényelték, majd 1917 júniusában mint gazdálkodót felmentették. Felesége Banna Erzsébet, fia István. — Unokaöccse: Steiner András a 19. honvéddalozóezr. kötelékében harcolva, 1914 decemberében Nisnél hősi halált halt.

Vendel Pál gazdálkodó, Kisberki. *1894, Kisberki. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment 1916 elején az orosz hadszingtérre. Résztvett a Lopusznó-i harcokban, harcolt Pieniakinál és Batkownál. Az ezreddel ment a román harctérre Tölgyeshez. 1917 aug. 22-én szabadságolták, de 1918 áprilisában újból bevonult Reichenbergből, ahol megbetegedvén, a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 15 hónap. Felesége Frank Erzsébet, fiai József és Antal.

vitész Verhás Jenő cipész-mester, tiszthelyettes, Kaposvár. *1890, Budapest. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszingtérre, de Sabácnál 1914 augusztus 14-én megsebesült. Rövidesen az orosz frontra ment, ahol résztvett a kárpáti harcokban és harcolt Orosz-Lengyelországban 1915 január 10-ig, mikor súlyos betegen vitték kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd júniusban a 13. menetszázaddal került újból az orosz hadszingtérre. Résztvett a Dobrotwor-i, Krupiec-i és Sopanow-i ütközetben, de utóbbiban megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be pótzászlóaljunkhoz, honnan 1916 közepén az olasz frontra vezényelték. Rivában teljesített szolgálatot a front összeomlásáig, de 1918 november 5-én fogságba esett. Fogságából hazatérve, egy esztendeig a nemzeti hadseregben is szolgált és

1920-ban végleg leszerelt. Kitüntetései: O., O₂, Br. vit. é., Kor. vas. é. k., K. cs. k., Seb. é., Polgári e. é. k., 1923-ban avatták vitézzé. A sabáci harcokban tanúsított vitéz magatartásáért a O₂-tel tüntették ki és ő volt ezredünkben az első legénységi állománybeli kitüntetett. Felesége Zsilli Emma, gyermekei Jenő és Miklós.

Vernel Pál gazdálkodó, Magyarkeszi. 1877, Magyarkeszi. Ezredünkben 1897-ben szolgált, fegyvergyakorlatait 1899, 1901 és 1903-ban ugyancsak ezredünkben szolgált. Mozgósításkor bevonult és ment a szerb hadszíntérre. Harcolt Sabácnál, Kragujevácnál és Mitrovicánál. Az orosz fronton áthelyezték a 17. h. gy. ezredhez, majd géppuskás-tanfolyamra vezényelték, de 1917 februárjában felmentették. Harctéri szolgálata 14 hónap. Felesége Kerkák Erzsébet, leánya Erzsébet.

vitéz Vesztergál György vendéglős, szakaszvezető, Budapest. 1904–1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel került az orosz frontra. Résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban. Az ezreddel ment Orosz-Lengyelországba és a kárpáti nagy téli csatához is. Végigküzdötte az üldözőharcokat 1915 július 7-ig, mikor megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd 1916 augusztusában a román hadszíntérre ment. Itt a 105-ös ezredünkkel nyert beosztást és résztvett annak összes ütközeteiben. Lekerült az olasz harctérre is Vittorióhoz, de innen 1918 elején betegen vitték kórházba. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: O., O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., 1910-es jub. e. é.

Vesztergombi József vámszedő, Szekszárd. *1887, Szekszárd. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A munkászlájjal ment a szerbiai hadszíntérre, majd az orosz frontra. 1915 márciusában tábori ezredünkhöz került. Az orosz hadszíntéren, majd a román fronton vett részt ezredünk összes ütközeteiben 1917 szeptemberéig, mikor súlyosan megsebesült. Hosszas ápolás után vonult be póttestünkhöz, ahol felülvizsgálaton hadirokkanttá minősítették. 1919-ben szerelt le. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Vida Gyula gazdálkodó, Kutas. *1887, Szabós. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a sabáci harcokhoz. Ugyancsak az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren 48 hónapon keresztül. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Joó Teréz, leánya Mária.

Vida István gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1879, Fonyód. 1900-ban szolgált ezredünkben Kaposvárott. 1915 január hó 15-én vonult be háborús szolgálatra és ment március 1-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de 1915 május hó 16-án

megsebesült. Felépülve 1916 november 1-én a szerbiai hadszíntérre vezényelték, ahol 1917 május 1-ig teljesített szolgálatot. Ekkor légnyomással vitték kórházba. Felépülve Budapestre vezényelték, majd 1918 márciusában közérdekből felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Konekker Teréz, gyermekei Margit, Anna, Teréz és Elemér.

vitéz Vida János, Sávoly. *1886, Sávoly. Ezredünkhöz 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra és ment október 15-én az orosz hadszíntérre. Résztvett a kárpáti harcokban, majd Orosz-Lengyelországban Krempanál, Prushitzkonál, Bukownál, Janownál, de 1914 december 22-én Krasiknál megsebesült. Rövidesen újból az orosz frontra került és harcolt a kárpáti nagy téli csatában, majd az üldözőharcokban, de 1915 június 15-én újból megsebesült. Felépülve bevonult a pótzljhoz, honnan 1915 szeptember hó 1-én ment harmadizban az orosz hadszíntérre, ahol 1917 októberéig résztvett ezredünk összes ütközeteiben, mikor betegen szállították kórházba. Felgyógyulása után 1918 szeptemberében ment az olasz harctérre és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Simon Erzsébet.

Vida József ácsmester, Nagybjom. *1891, Nagybjom. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Résztvett a sabáci harcokban, majd az ezreddel került az orosz frontra. Harcolt a 2. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd résztvett a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 21-én Stary-Sambornál fogságba esett, honnan 1918 május végén tért haza. Rövid szabadság után az olasz harctérre vezényelték, ahol harcolt ezredünk ütközeteiben a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: K. cs. k., 1912–13-as m. k., H. e. é. Felesége Répási Mária, fia József.

Vida Mihály gazdálkodó, Órtilos. *1884, Órtilos. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 május 1-én az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 júniusában Dobrotornál megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan áthelyezték a volt cs. és kir. 2. gy. ezredhez Prágába. Ennek kötelekében ment az olasz hadszíntérre, de 1916 augusztusában fogságba esett, honnan 1919 novemberében tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Gocza Mária, gyermekei Mihály, Géza és Ilona.

Vidics József vendéglős, tizedes, Ozora. *1886, Ozora. 1907–10-ben szolgált ezredünk 4. századában Budapesten és Kaposvárott. Mint tizedes szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a tábori ezreddel a szerbiai harctérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre is. Résztvett a II. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, kárpáti harcainkban és az orosz-lengyelországi ütközetekben. Innen 1915 januárjában

betegen ment kórházba. Felgyógyulva felülvizsgálaton helyiszolgálatosnak minősítve, Ozorán mint fogolyór teljesített 1915 decemberéig szolgálatot. 1916 márciusáig pótzászlóaljunknál Reichenbergben szolgált. Innen egy élelmezési osztághoz vezényelték, ahol a háború végéig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Krantz Erzsébet, fia József.

Vidovics József gazdálkodó, Ságvár. *1896, Balatonkiliti. 1915 április 22-én vonult be Székesfehérvárra, majd innen Kaposvárra került ezredünkhöz. Innen vezényelték Örkénybe, majd Zimonyba. Itt érte a forradalom kitörése. 1918 november 5-án leszerelt. Felesége Pulmer Katalin, gyermekei Ilona és Ernő.

Viktaller Ferenc étkezdetulajdonos, Kaposvár. *1875, Tolna. Ezredünkben 1896–99-ben szolgált ténylegesen és 1915 február 20-án vonult be háborús szolgálatra. Mint a m. kir. esendőrség tagja került Nagyszébenbe, majd innen 1916 februárjában az orosz frontra. Innen a román frontra vezényelték, ahol 1918 március 21-ig teljesített szolgálatot. Egyizben meg is sebesült. Lekerült az olasz harctérre is és itt érte a front összeomlása. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., német h. e. é. Felesége Sajder Katalin, leánya Katalin.

Vincze István gazdálkodó, tizedes, Gölle. *1892, Gölle. 1914 október hó 26-án vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az orosz frontra ment. Harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 15-én lábfagyással vitték kórházba. Felgyógyulva utász-képző, majd aknavetőtanfolyamra vezényelték és ment 1916 május 1-én az olasz hadszíntérre, ahol október hó 26-ig, majd a román frontra, ahol 1917 február 1-én történt sebesüléséig küzdött. Harmadizban az olasz harctérre került és résztvett a Piave menti csatákban. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Orbán Rozália, gyermekei Erzsébet, István, Katalin és Lajos.

Vincze János gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyuszob. *1890, Somogyuszob. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Sabáchoz ment tábori ezredünkkel, majd az orosz frontra. Horozana-Wielkánál 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment ismét az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk ütközeteiben. A kotofkai erdőben mint egy előretolt táboriörs parancsnoka egy másfél zászlóalj erősségű csapattal sikeresen vette fel a harcot és 150 foglyot ejtett. E haditettéért soronkívül lépett elő szakaszvezetővé és a II. o. vitézségi éremmel tüntették ki. Ezredünkkel ment a román hadszíntérre Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz is. 1918 elején ment ezredünkkel az olasz harctérre, ahol résztvett a Piave menti csatában és a Montello bevételében. Az ezt követő harcok után a front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., 1912–13-as m. k. Felesége Horváth Erzsébet.

Vinczellér György gazdálkodó, géppuskás, Dombóvár. *1887, Csoma (Somogy m.). 1906–09-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen ment az orosz frontra is. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz harctéren egyhuzamban 46 hónapon keresztül. A piavei harcoktól mint hosszú frontszolgálattal rendelkezőt, kímélés szempontjából a pótzászlóaljhoz vezényelték és ott a karhatalmi századba osztották be. A forradalom kitörése Loboschitzban érte. Kitüntetései: Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k., H. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége Orbán Anna, fia István

Vinczellér Lajos gazdálkodó, Nagyberki. *1871, Nagyberki. Ténylegesen 1892–95-ben szolgált ezredünkben és 1916 február 28-án vonult be háborús szolgálatra. Ez év májusában ment az olasz hadszíntérre, hol résztvett két Isonzo-csatában, de 1916 szeptemberében megsebesült. Felépülése után 1917 januárjában a román, majd innen ismét az olasz frontra került, ahol a front összeomlása is érte. 1918 december 20-án szerelt le. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Győre Mária, gyermekei Lajos, Mária és Erzsébet. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Virág István I. o. postaaltiszt, tizedes, Marcali. *1886, Marcali. Ezredünkben 1907-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került Sabáchoz, de itt megbetegedett. Felgyógyulása után bevonult a pótesthez, honnan 1915 júliusában az orosz harctérre ment. Résztvett a Sopanow-i, Lopusznó-i, Pieniak-i és Waschkutzi ütközetekben. 1918 elején került az olasz frontra, hol május végéig teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Br. vit. é. kétszer, Vas é. k., K. cs. k., 1908-as jub. e. é. Felesége Ángyán Julianna, gyermekei Sándor és István.

Virág István ifj. gazdálkodó, őrzővezető, Felsőmocsolád. *1892, Felsőmocsolád. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be tényleges szolgálatra és így került tábori ezredünkkel a szerb hadszíntérre. Résztvett Sabác bevételében, majd az ezreddel ment a 2. lemergi csatához. Résztvett a visszavonulásban, majd az ezreddel ment orosz Lengyelországi harcainkhoz. Ugyancsak az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is, de 1915 márciusában Jablonkitól betegen ment kórházba. Felépülése után 1915 nyarán ment ismét az orosz frontra. Résztvett az Ikwa-menti harcokban, majd harcolt Sopanownál, Lopusznónál és Pieniakinál, de ismét megbetegedett. 1917-ben Bukovinába ment, résztvett az ottani harcokban, de 1917 október 6-án Waschkutznál fogságba esett, honnan 1918 áprilisában szökve tért haza. Lekerült még az olasz frontra, de tűzvonalba a front összeomlása miatt már nem került. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége László Lidia, gyermekei Károly és Irén. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

vitész Világ (Windies) János gazdálkodó, őrzővezető, Tamási. *1881, Majsa-Miklósvár. 1902-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is, ahol résztvett az összes ütközetekben. Az ezreddel került a román frontra Békáshoz, majd az olasz hadszíntérre a Piave menti csatához. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kitüntetései: O. k. cs. k. Felesége Bakó Katalin, gyermekei Rozália, Katalin, Erzsébet és János.

Vissák Kálmán szobrász, tizedes, Csurgó. *1884, Debrecen, 1906-ban szolgált ezredünkben Budapesten. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre, majd az ezreddel került az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemergi csatában, a visszavonulásban, de 1914 szeptember 28-án betegen ment kórházba. Felépülése után 1915 februárjában került a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigharcolva, 1915 júniusában ismét megbetegedett. Felgyógyulva fényszórótanfolyamra vezényelték, majd 1916 elején újból az orosz hadszíntérre vezényelték Lueckhoz, ahol 1916 június 6-án fogságba esett és ahonnan hosszú viztonfagság után, többszöri szökés kísérletre, 1918 áprilisában szökve tért haza. Kitüntetései: O. k. kétszer, Br. vit. é., K. cs. k., 1908-as jub. e. é. Felesége Panka Julianna, gyermekei Piroska és Katalin.

Visnyei Ferenc gazdálkodó, tizedes, Attala. *1899, Attala. 1918 április 24-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után szeptemberben Romániába vezényelték, ahol a karhatalmi zászlóaljnal teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig.

Visnyei Lajos hentes és mészáros, Somogyvamos. *1898, Somogyvamos. 1916 május hó 29-én vonult be ezredünkhöz, de kiképzése után augusztusban áthelyezték a volt cs. és kir. 69. öv-ezredhez, melynek kötelékében szeptemberben ment az orosz hadszíntérre, de októberben betegen vitték kórházba. Felépülve 1917. évi március 12-én a román frontra került, ahol mint géppuskás résztvett az összes ütközetekben 1917 október hó 7-ig, mikor visszahelyezték ezredünkhöz. Ezredünkkel ment az olasz hadszíntérre is, de a Piave-i csatában 1918 június 20-án megsebesült. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Gyermekei Lajos és Cecília. Szolgált a nemzeti hadseregben is 1920–21-ben és mint tizedes szerelt le.

Vitész György cipész-mester, Somogyaracs. *1890, Somogyaracs. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be, így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre. Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Ugyancsak ezredünkkel ment az orosz hadszíntérre is. Harcolt a II. lemergi csatában Horozana-Wielkánál, majd a visszavonulás után a Kárpátokban és Orosz-Lengyelor-

szágban. Résztvett a kárpáti nagy téli csatában, majd üldözőharcainkban, de megsebesült. Lopusznónál 1916-ban fogságba esett, honnan 1918 március 31-én szökve tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Horváth Julianna, fia Sándor.

† **Vizy János** gazdálkodó, Tapsony. *1894, Tapsony. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és december 22-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az orosz Lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március hó 19-én súlyosan megsebesült. Sátoraljaujhelyen, majd Innsbruckban ápolták, de tifuszbba esett és e betegségben hősi halált halt. Tulajdonosa volt a Br. vit. éremnek és a K. cs. k.-nek. Édesapja és öccse gyászolják hősiüket, ki életét adta hazájáért. Kegyelettel hajtjuk meg mi is előtte a megemlékezés zászlaját.

Vizvári (Wiesner) Rezső községi irodatiszt, őrmester, Bátaszék. *1882, Bátaszék. Ezredünkben 1904-ben szolgált és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva, újból az orosz harctérre ment, harcolt Orosz-Lengyelországban, majd az üldözőharcokban. 1916 májusában került Reichenbergbe, ahonnan Kremsbe vezényelték. Innen ment mint egy fényszórókülönítmény tagja az olasz harctérre, ahol mint műhelyparancsnok teljesített a front összeomlásáig szolgálatot. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Holber Borbála, gyermekei Rezső, Anna, Ilona és János. Magánéletében tb. parancsnoka a Bátaszéki Tűzoltóegyesületnek.

Vojkovics Ferenc kereskedő, szakaszvezető, Barcs. *1887, Barcs. Ténylegesen 1908–11-ben szolgált ezredünkben. 1912–13-ban a részleges mozgósításkor újból bevonult. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a tábori ezred 14. századával ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Itt, valamint a román és az olasz harctéren összesen 47 hónapig teljesített szolgálatot és vett részt ezredünk összes hadműveleteiben. 1918 augusztusában betegen vitték kórházba. A forradalom kitörése ápolása alatt érte. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kitüntetései: Ezüst kor. é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k., Jub. e. é., 1912–13-as m. k., Szolg. k. Felesége Pandur Katalin, fia Végvári Ferenc.

Volasek József asztalos, Ujpest. *1894, Mesztegnyő. 1915 decemberében vonult be ezredünkhöz és kiképzése után az e. ü. csapatnál nyert beosztást. 1916 februárjában ment az orosz hadszíntérre, ahol résztvett ezredünk összes hadműveleteiben. Az ezreddel került a román, majd az olasz hadszíntérre is, de 1918 június 15-én a Montello bevételénél megbetegedett. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnal teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Felesége Cenoka Rozália, gyermekei Anna és Ilona.

Volher József gazdálkodó, Szekszárd. *1885, Szekszárd. 1906-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor vo-

nult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában. 1914 októberében megbetegedett, de ez év decemberében újból a frontra került. Harcolt az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 április 6-án a Czeremchán megbetegedvén, kórházba ment. Hosszas gyógykezelés és üdülőszabadság után vonult be a pótzászlóalhoz, ahol 75 százalékos rokkanttá minősítették és szabadságolták. Felesége Tóth Rozália, gyermekei Erzsébet, Rózsika és Teréz. — Fivére: György, a harctéren szerzett betegségekben hősi halált halt.

T. Völgyi István gazdálkodó, örvezető, Értény. *1882, Értény. Ténylegesen 1903–05-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai, majd az orosz hadszíntérre ment. Harcolt Pieniakinál és Batkownál. Egy ízben meg is sebesült. Lekerült a román frontra Tölgyeshez, majd az ezreddel az olasz harctérre. Küzdött a Piave mentén, a Montello bevételénél, majd a front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kiténtetése: O₁, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Huszár Rozália, fia István.

Vörhöndi György ny. m. kir. r. főtörzsrörmester, Kaposvár. *1889, Szomajom. Ezredünkben 1910–13-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz harctérre is, ahol résztvett a II. lemerbergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban, de 1914 október 3-án megsebesült. Felépülése után a pótzászlóalhoz ment újból az orosz harctérre, majd az ezreddel a román frontra. Itt újból megsebesült. Felépülése után áthelyezték a volt cs. és kir. 60., majd a 82. g.v.-ezredhez, innen visszakerült ezredünkhöz. A forradalom kitörése az üdülőosztálynál érte. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Péter Katalin.

† **Vörös György** kárpitos, szakaszvezető, Szekszárd. *1888, Szekszárd. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre került, majd onnan az orosz frontra. 1914 december 24-én megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz, majd a román frontra vitték. 1917 október hó 3-án Waschkutznál ellenséges golyó által találva, hősi halált halt. A helyszínen temették el bajtársai. Testvére: István gázsolja és őrszi emlékéét kegyelettel.

Vörös György gazdálkodó, örvezető, Mesztegnyő. *1877, Horvátkút. Ezredünkben 1898-ban szolgált. 1915 december 11-én vonult be háborús szolgálatra. A pótzászlóaljunknál Reichenbergben teljesített szolgálatot 1916 márciusig, mikor közérdekből felmentették. Felesége Boda Margit, leánya Margit.

Vörös György gazdálkodó, Juta. *1871, Juta. Ezredünkhöz 1916 márciusában vonult be háborús szolgálatra, azonban mint gazdálkodót 1916 júniusában közérdekből felmentették. Felesége Szabó Rozália, gyermekei György, Ilka, Erzsébet, Mihály és József.

Vörös György mészáros- és hentesmester, tizedes, Bares. *1888, Bares. Ténylegesen 1909–10-ben szolgált ezredünk 6. századában. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ugyancsak tábori ezredünk 6. századával került le a szerb hadszíntérre. A Sabácert lefolyt ütközetben megsebesült. Felgyógyulva bevonult a póttesthez, majd rövidesen újból az orosz frontra került. Öt hónapon keresztül teljesített itt szolgálatot, mikor a géppuskásszázadhoz osztották be. Az olasz hadszíntérre vezényelték osztagával, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k.

Vörös Gyula gazdálkodó, községi bíró, Nak. *1882, Nak. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de fogságba esett, honnan három évi fogság után 1918-ban tért haza. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Balog Erzsébet, fia László.

Vörös István gazdálkodó, Kónya. *1885, Kónya. Ténylegesen 1907-ben szolgált ezredünkben. 1914 július hó 27-én vonult be háborús szolgálatra és az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Résztvett a II. lemerbergi csatában, de megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a póttesthez, majd rövidesen újból kikerült az orosz frontra. Itt megbetegedett. A pótzászlóaljtól 1917 március 20-án áthelyezték a 29. gy.-ezredhez és ennek kötelékében harcolt a front összeomlásáig. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Somogyi Aranka, gyermekei Gizella, Ilonka és Mihály.

Vörös János kisbirtokos, tizedes, Homokszentgyörgy. *1893, Homokszentgyörgy. 1914-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk kötelékében a kárpáti nagy téli csatában és az üldözőharcokban, de egy ízben megsebesült. Felépülése után újból az orosz frontra vezényelték, majd innen a román frontra került. Ezredünkkel ment az olasz harctérre is és itt érte a front összeomlása. Kiténtetése: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k. Felesége Farkas Katalin, fia János.

Vörös János (keserű) gazdálkodó, Juta. 1887, Juta. 1910-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Innen az ezreddel került a II. lemerbergi csatához, melyben szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulva, ez év decemberében ment újból az orosz lengyelországi harcokhoz, de 1915 elején megbetegedett. Rövidesen újból a frontra került. 1915 április 21-én a Czeremchán megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóalhoz, honnan 1916 augusztus 14-én a román hadszíntérre került, ahol megbetegedett. 1917-ben lekerült az olasz hadszíntérre, ahol a front összeomlásáig harcolt. Kiténtetése: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Keserű Anna.

Vörös János gazdálkodó, Juta. *1891, Juta. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 július 12-én ment az orosz hadszíntérre. Résztvett az oroszokat üldöző harcokban Dobrotwornál, Krupiecnél, majd az Ikwa mentén Sopanownál. 1916 február 6-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóalhoz, honnét Szentendrére vezényelték géppuskástanfolyamra. Mint géppuskás ment 1916 decemberében a román hadszíntérre. Résztvett az összes ütközetekben, majd lekerült az olasz frontra a Piave-menti csatához. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Kiténtetése: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Kereszturi Mária, gyermekei János, József és Kálmán.

Vörös József gazdálkodó, Poklosi. *1887, Poklosi. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben 1915 májusáig, mikor az olasz frontra vitték. Harcolt itt a Doberdón és a Görz körüli harcokban, de 1917-ben mint önálló gazdát közérdekből felmentették a katonai szolgálat alól. Felesége Mate Julianna, gyermekei József és Vilma, unokája Miskei Rózsika. Tagja a községi képviselőtestületnek és a ref. egyházközségnek tanácstagja.

Vörös Lajos kályhás mester, tizedes, Kaposvár. *1887, Mezőcsokonya. 1908-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. 1914 augusztus 27-én ment az orosz hadszíntérre; résztvett a 2. lemerbergi csatában, de 1914 szeptember 11-én Szerzecenél megsebesült. Másodízben 1914 decemberében ment az orosz hadszíntérre az orosz lengyelországi harcokhoz, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához. Résztvett az üldözőharcokban 1916 júliusig, mikor betegesen ment kórházba. Harmadízben került 1917-ben az olasz harctérre, ahol harcolt a front összeomlásáig. Kiténtetése: O₂, Br. vit. é., Vas é. k., K. cs. k. Felesége Zrinyi Anna, gyermekei József, Ferenc és Ilonka. — Sógora: Zrinyi Imre ezredünk kötelékében harcolva 1914 novemberében az orosz lengyelországi harcokban hősi halált halt.

Vörös Lajos ácsmester, Marcali. *1898, Marcali. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után augusztus 18-án ment az orosz, majd a román hadszíntérre. Itt 1917 augusztus 7-én megsebesült. Fenti idő alatt mint a rohamszázad tagja résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Felgyógyulva 1918 július 22-én került az olasz harctérre és itt is érte a front összeomlása. Kiténtetése: Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Szolgált 1919–21-ben a nemzeti hadseregben is. Felesége Bali Julianna.

Vukmann József borbélymester, tizedes, Babócsa. *1895, Babócsa. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk állásharcaiban Sopanownál és Baranovicnál, de az ezt követő harcokban megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóalhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd lekerült az olasz harctérre. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben, de ismét megsebesült. Kiténtetése: O₁, O₂ kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Tóth Erzsébet, fia József.

borús szolgálatra. Kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Harcolt ezredünk állásharcaiban Sopanownál és Baranovicnál, de az ezt követő harcokban megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképző szolgálatot teljesített, majd lekerült az olasz harctérre. Résztvett itt ezredünk összes ütközeteiben, de ismét megsebesült. Kitüntetései: O₂, O₂ kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Tóth Erzsébet, fia József.

Wager Mihály, Apar. *1890, Apar. Mozgósításkor bevonult és harcolt a szerb és orosz fronton.

Wager Péter, Apar. *1889, Apar. 1915-ben bevonult és a munkásosztágha lett beosztva.

Wagner György kereskedő, örvezető, Szabadi. *1892, Kisberki. 1913-ban vonult be Bileki zászlóaljunkhoz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Harcolt a 2. leMBERGI csatában, de szeptember 9-én megsebesült. Felépülve másodízben ismét az orosz frontra került. Harcolt az üldözőharcokban és június 5-én ismét megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag mint rokkantat helyi szolgálatra minősítették és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., H. e. é. Felesége Tell Mária, gyermekei Gyula és Mária.

Wajda János gazdálkodó, Nemespátró. *1887, Nemespátró. 1908-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes hadműveletekben, majd 1915 májusában az olasz hadszíntérre került. Résztvett a Görz körüli harcokban és harcolt a Doberdón, de 1916 június 16-án sebesülten fogságba esett, honnan 1918 szeptember 25-én tért haza. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Gyórfy Julianna, fia Géza.

Warga Sándor gazdálkodó, Alsok. *1894, Csurgó. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 január 20-án a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 március 13-án megsebesült. Felépülése után egy évre szabadságolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol küldönyszolgálatot teljesített, majd 1918 júniusában mint 75%-os rokkant leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Seb. éremnek. Felesége Biró Katalin.

Wáci Sebastyén gazdálkodó, Pusztaszemes. *1893, Pusztaszemes. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz és kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban Krempánál, Prusehitzkónál, majd Bukowánál, de itt 1914 december 4-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 júniusában ment másodízben az orosz hadszíntérre. Harcolt Dobrotornánál, Krupiecnél, Sopanownál, Lopuszónánál és Pieniakinál. Résztvett a waschkuti ütközetben, majd lekerült az olasz hadszíntérre a Piave mentére. Innen súlyos légnyomással vitték kórházba és a forradalom kitörése a pótzászlóaljnlál érte. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Pál Erzsébet, gyer-

mekei János, Magdolna, Klára, Sebestyén és Ferenc. — Sógora: Pál András a 17. h. gy-ezred kötelékében harcolva Montenegróban hősi halált halt.

Weber János gazdálkodó, községi bíró, Mórág. *1893, Mórág. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Résztvett az Ikwa-menti állásharcokban, harcolt Sopanownál, Lopuszónánál, Pieniakinál és Batkownál. Az ezreddel került a román harctérre is Békáshoz. 1917 júliusában közérdekből mint gazdálkodót felmentették. 1918 elején újból bevonult és ment az olasz harctérre. Résztvett a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kolep Magdolna, gyermekei János és Magdolna. — Edesatyja a 10. huszárezred kötelékében harcolt, de a háborúban szerzett betegségekben 1918-ban Mórágyon hősi halált halt. — Öccse: Péter a 19. h. gy-ezredben szolgálván, a világháború alatt 1916-ban az orosz hadszíntéren halt hősi halált. — Sógora: Kolep Konrad ezredünk kötelékében az orosz harctéren esett el.

Weber János tizedes, Hont. *1894, Hont. 1914 októberben bevonult és harcolt az orosz, román és olasz fronton.

Weber Mátyás vendéglős, Kaposvár. *1887, Lajoskomárom. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 június 24-én fogságba esett, honnan 1919 február 1-én tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kern Teréz, gyermekei Mátyás, Dezső és Jenő.

Weil János gazdálkodó, Kaposvár. *1888, Geszti. 1909-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment Sabáchoz, majd az ezreddel került az orosz harctérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román, olasz harctereken mint géppuskás 46 hónapon keresztül 1918 máj.-ig, mikor betegen vitték kórházba. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Átob Katalin, gyermekei Erzsébet és József.

Weiner Zsigmond kereskedő, Fel-sősegesd. *1880, Alsősegesd. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett 38 hónapon keresztül ezredünk összes ütközeteiben az orosz, román és az olasz hadszíntéren, közben Sopanownál meg is sebesült. Hosszú frontszolgálatát alatt megszerezte a Br. vit. é., Vas é. k. és K. cs. k.-et. Felesége Deutsch Ilona, fiai Ferenc és László. Mint legtöbb adót fizető tagja a községi képviselőtestületnek.

Weinfortner László erdőőr, tizedes, Szálka. *1887, Szálka. 1908-ban szolgált ezredünkben és 1915 elején vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre került 1915 májusában. Résztvett az üldözőharcokban, de 1915 júniusában súlyosan megsebesült. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd innen újból az orosz frontra ment. Har-

colt az Ikwa mentén, majd Lopuszónánál és Batkownál. Innen a pótzászlóaljhoz került, ahol felülvizsgálaton könnyű szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: O₂, K. cs. k., Seb. é. Felesége Walder Rozália, gyermekei László és Katalin.

Weisz Imre varrógépügynök, őrmester, Szigetvár. Ezredünkhöz 1916 elején vonult be háborús szolgálatra és ment decemberben a román hadszíntérre. Résztvett itt az összes hadműveletekben, de 1917 júliusban megbetegedett. Nyiregyházán és Szigetváron gyógykezelték. Felépülve elvégezte a számvivői tanfolyamot, majd a pótzászlóaljnlál teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Kor. vas é. k. a vit. é. szalagján, K. cs. k.

Weisz János gazdálkodó, tizedes, Fonyód. *1882, Fonyód. 1903—06-ban szolgált ezredünkben ténylegesen. Fegyvergyakorlatra 1908-ban Bilekre vonult be. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre. Résztvett az összes hadműveletekben 1915 januárig, mikor súlyosan megbetegedett. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyet az orosz hadszíntérre vezényelték. Innen került az olasz hadszíntérre és itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Felesége Kovács Anna, fiai István, János és József.

Weisz József gazdálkodó, örvezető, Kakasd. *1889, Kakasd. 1912-ben vonult be ezredünkhöz. Bileki zászlóaljunknál szolgált és a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 júliusában Gyékényesre vezényelték, ahol az élmezénésnél teljesített 1914 decemberéig szolgálatot. 1915 januárjában ment az orosz frontra. Résztvett orosz-lengyelországi harcainkban, majd az ezreddel került a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt Jablonkinál és a Czeremchán, de 1915 májusában betegen ment kórházba. Felépülve bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol 1916 decemberéig teljesített kiképző szolgálatot. Ekkor ment másodízben az orosz hadszíntérre, ahol küzdött Tölgyesnél, majd Waschkutznál. Innen betegen ment kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. A forradalom kitörése szabadsága alatt érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., 1912—13-as m. k. Felesége Weszenburger Magdolna, gyermekei Adám, Mihály, József és Éva.

Weisz József bórkereskedő, Marcali. *1890, Csököly (Somogy m.) 1912-ben vonult be ezredünkhöz szolgálatra és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Ezredünk kötelékében teljesített szolgálatot 1916 márciusáig, mikor Montenegróba helyezték. Itt maláriát kapott, melynek gyógykezelésére 1916 augusztus 20-án kórházba szállították. Hosszas gyógykezelés után, minthogy betegsége nem javult, szabadságolták és 1917 februárjában leszerelt. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek, a 6. é. szolg. keresztnek és az 1912—13-as m. k.-nek. Felesége Lemberger Rózi. — Sógora: Lebo-

zben az orosz frontra 1915 júliusában. Résztvett a dobrotwori támadásban, majd harcolt Krupiecnél és az Ikwa mentén Soponownál. Harcolt állásharcainkban Lopusznónál és Pieniakinál, majd az ezreddel ment a román harctérre Tölgyeshez és Waschkutzhoz. Az ezreddel került az olasz frontra a Piave-menti csatához is, de 1918 szeptemberében hosszú frontszolgálatára való tekintettel a pótzászlóaljhoz vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Harctéri szolgálata 41 hónap. Felesége Haas Irén.

Werkman János gazdálkodó, őrmester, Rinyaszentkirály. *1890, Somogyzó. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel ment az orosz frontra is és résztvett ezredünk összes ütközeteiben. Egy ízben meg is sebesült. Lekerült a román harctérre, majd az olasz frontra, ahol a Piave mentén harcolt a front összeomlásáig. Kitüntetései: O., K. cs. k. Felesége Izinkó Teréz, fia József. Tagja a községi képviselőtestületnek, felügyelőbizottsági tagja a „Hangya“ f. szövetkezettnek és tagja a róm. kat. egyháztanácsnak.

Wiedemann József gazdálkodó, tizedes, Zomba. *1887, Zomba. Ezredünkben 1908-ban szolgált. Mozgósításkor munkásosztagunkhoz vonult be és ment a szerbiai hadszíntérre. Innen 1915 elején az orosz frontra vitték, majd lekerült az olasz harctérre Görzhez és Vittorióhoz a Hétközség fensíkjára. A front összeomlása Bozenban érte. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Schuller Rozália, leánya Katalin.

Wolf János ny. m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Bares. *1881, Kunbaja. 1902-ben vonult be a volt cs. és kir. 23. gy-ezredhez. Mint továbbshoz tartozó altisztet 1912-ben áthelyezték ezredünkhöz. Ezredünkben egy esztendeig szolgált, majd áthelyezték a határrendőrséghez. A világháború alatt 1914–15-ben a szerb hadszíntéren teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Jub. e. é., 1912–13-as m. k., X. é. sz. k., Ez. sz. k. Felesége Matkovic Mária, gyermekei Ilonka, József, Elek, László és Erzsébet.

Zakocs József gazdálkodó, Sánd. *1894, Sánd. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 január 21-én az orosz hadszíntérre. Résztvett 10. századunk kötelékében a kárpáti nagy téli csatában, de 1915 március 22-én Jablonkinál sebesülten fogságba esett, honnan 1918 augusztus 1-én tért haza. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kutosa Anna, fiai József és Dezső. Jelenleg 50%-os hadirokkant.

Zaklajda István postatiszt, szakaszvezető, Pécs. *1887, Kálmánca. Mozgósításkor mint szakaszvezető vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel a szerb frontra ment. Résztvett a sabáci ütközetben, de 1914 augusztus 14-én megsebesült. Felépülése után a pótzászlóaljtól ment 1915 januárjában újból az orosz frontra, ahol harcolt a kár-

páti nagy téli csatában, az üldözőharcokban, valamint az állásharcokban, de ismét súlyosan megsebesült. Tizhónapi ápolás után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol mint 100%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs., Seb. é., 1912–13-as m. k.

Zarka József kereskedő, tizedes, Alsóseged. *1896, Alsóseged. 1915-ben vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Résztvett a krupieci és soponowi ütközetekben, majd harcolt Lopusznónál, de itt megsebesült. Felépülése után ment a román, majd ezredünkkel az olasz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben, de az olasz fronton másodszor is megsebesült. Kitüntetései: O., Br. vit. é. kétszer, K. cs. k., Seb. é. Felesége Sámóczy Erzsébet, leánya Erzsébet. Tagja a községi képviselőtestületnek és h. községi bíró.

Zapor József kereskedő, I. o. számvivő, Pécs. *1885, Szakcs. 1914 július 26-án vonult be és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre. Innen a pótzászlóaljhoz vezényelték, majd kikerült az orosz frontra. Résztvett ezredünk összes hadműveleteiben 1917 júliusáig, mikor megbetegedett. Felépülve a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és ott teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k., H. e. é. Felesége Stiegrad Ilona, fia József.

Zetting Mihály dohánytőzsdés, ny. főfegyvermester, Kaposvár. *1859, Ecsfa (Torontál m.) 1879-ben vonult be a volt cs. és kir. 3. huszárezredhez. Innen helyezték át a volt cs. és kir. 67. gy-ezredhez, honnan 1897-ben került ezredünkhöz. Mint főfegyvermester teljesített Kaposvárott, Wienben, majd Reichenbergben szolgálatot. A forradalom kitörése után visszavonult, majd a 7. h. gyalogezred kötelékébe lépett és 1921 február elsején vonult nyugatlomba. Kitüntetései: Arany érd. ker. a vit. é. szalagján, Kor. ezüst é. é., 1912–13-as m. k., XXIV. é. cs. k., Jub. e. é. Négy gyermek atyja.

Ziger János gazdálkodó, tizedes, Lábod. *1885, Lábod. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Résztvett a 2. lemergi csatában, a kárpáti harcokban, harcolt Orosz-Lengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt üldözőharcainkban, majd állásharcainkban. Ezredünkkel került a román frontra Tölgyeshez, majd Bukovinába Waschkutzhoz. Itt 1917 október 6-án fogságba esett, honnan 1918 február 18-án tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint kiképző teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Petes Erzsébet, fia Sándor.

Ziffer Imre utazó, tizedes, Budapest. *1897, Dombóvár. 1915 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment kiképzése után 1915 novemberében az orosz hadszíntérre. Résztvett az Ikwa-menti harcokban 1916 februárig, mikor áthelyezték a 104. gy-ezredhez, melynek kötelékében ment az olasz hadszíntérre. Harcolt

itt ezrede összes ütközeteiben 1917 januárig, mikor légnyomással vették kórházba. Felépülése után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitöréséig teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Láng Erzsébet.

Zimmermann János kereskedő, szakaszvezető, Bátaszék. *1890, Bátaszék. 1911-ben szolgált ezredünkben Kaposvárott. 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra, de 1914 december 22-ig a póttestnél teljesített szolgálatot. Ekkor került az orosz lengyelországi harcokhoz. Innen ment a kárpáti nagy téli csatához, de 1915 áprilisában betegen ment kórházba. Felgyógyulása után Albániába, majd Montenegróba vezényelték, végül a 44. gy-ezred hadkiegészítőparancsnokságához osztották be, ahol a forradalom kitörése is érte. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Michéli Erzsébet, gyermekei János és Magdolna.

Zimonyi (Zwonár) Gyula vaskezelési alkalmazott, szakaszvezető, Kaposvár. *1885, Doroszlófalva. Mint hadi önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 február 16-án és kiképzése után ment augusztusban az orosz hadszíntérre, ahol résztvett a krupieci és soponowi harcokban, harcolt Lopusznónál, Batkownál és az ezt követő harcokban. Ezredünkkel ment a román frontra Tölgyeshez és mint géppuskásirányzó ment Bukovinába Waschkutzhoz. Itt 1917 október 6-án sebesülten fogságba esett, honnan 1918 május 17-én mint csererokkant tért haza. Kitüntetései: O., Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Szabó Lujza, két gyermek atyja. — Sógora: Szabó József a 33. gy-ezred kötelékében harcolva fogságba esett és Szibériában hősi halált halt.

Zrinyi Ferenc gazdálkodó, szakaszvezető, Somogyzil. *1886, Somogyzil. Ezredünkben 1907–10-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került az orosz harctérre is, ahol résztvett a 2. lemergi csatában, a visszavonulásban és a kárpáti harcokban Turkanál és Stary-Sambornál. Az ezreddel ment orosz lengyelországi harcainkhoz is, de 1914 november 20-án Krempánál megsebesült. Másodízben 1915 január 1-én ment az orosz harctérre a kárpáti nagy téli csatához, melyet végigküzdve harcolt az üldözőharcokban 1915 aug. 1-ig, mikor súlyosan megbetegedett. Felépülve a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton mint katonai szolgálatra alkalmatlant elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: O., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1908-as jub. e. é., 1912–13-as m. k. Felesége Bunyevác Erzsébet, gyermekei Ferenc és Erzsébet.

nemes Zrinyi István m. kir. r. főtörzsőrmester, Pestszentlőrinc. Háborús szolgálatra 1917-ben vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év áprilisában az olasz hadszíntérre ment, ahol résztvett az összes ütközetekben 1918 májusáig, mikor Kremsbe helyezték, ahol lángszórótanfolyamot végzett. Itt érte a forradalom kitörése. Szolgált a nemzeti hadseregben is. 1919 végén lé-

pett a rendőrség kötelékébe. Felesége Molnár Rozália, leánya Ilonka.

Zrinyi István gazdálkodó, községi pénztáros, tizedes, Felsőíreg. *1884, Felsőíreg. Ténylegesen 1906-ban szolgált ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és a szerb hadszíntérre ment. Zwornik és Kragujevácnál esett át a tűzkeresztségen. A szerb fronton volt 1914 december 13-ig, mikor áthelyezték a 3/4-es árkászrezedhez. Ennek kötelékében került az olasz harctérre. Végigküzdötte az 1-5. Isonzó-csatát. Résztvett ezrede összes hadműveleteiben 1917 január 4-ig, mikor édesatyja elhalálása folytán mint gazdálkodót felmentették. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: O₂, K. cs. k. Felesége Pete F. Mária, leánya Ilona.

† **Zrinyi János** gazdálkodó, Mesz-tegnyő. *1900, Mesz-tegnyő. Ezredünkhöz 1918 januárjában vonult be háborús szolgálatra és kiképzése után ez év májusában az olasz hadszíntérre ment. Résztvett a Piavementi csatákban, a Montello bevételében és az ezt követő harcainkban. A front összeomlása után az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Felesége Karsai Mária, fia János. — Édesapja: Zrinyi János ezredünk kötelékében harcolt az orosz és az olasz hadszíntéren, de 1929-ben a háborúban szerzett betegségében meghalt.

Zsalakó Károly gazdálkodó, tizedes, Zimánd. *1887, Zimánd. Ténylegesen 1908-11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre került. Résztvett orosz Lengyelországi harcainkban és a kárpáti nagy téli csatában. Itt súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után mint segédszolgálatos a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, míg 1917 február 26-án végleg elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Felesége Kovács Borbála, gyermekei Károly, Julianna és Vilmos.

Zsalakó Károly ifj., gazdálkodó, Zimány. *1889, Zimány. Ezredünkben 1910-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A szerb, majd innen az orosz hadszíntérre ment. Résztvett a kárpáti és orosz Lengyelországi harcainkban. 1914 november 20-án megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól ment Sopanowhoz. Ettől kezdve egyhuzamban 1916 végéig vett részt ezredünk összes ütközeteiben, mikor fogságba esett. 1918 szeptember 13-án tért haza és novemberben leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Felesége Gulyás Erzsébet, fia Kálmán.

Zsiga József gazdálkodó, tizedes, Kisbérpáti. *1892, Somogyuszil. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be és így a világháború kitérése tényleges állományban érte. Tábori ezredünkhöz ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál esett át a tűzkeresztségen. Az ezreddel került a 2. lemergi csatához is. Résztvett a kárpáti harcokban, majd harcolt az orosz Lengyelországi ütközetekben Krempánál, Janownál és Bukowánál. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában is, de megsebesült. Felépülése után 1916-ban a román hadszíntérre került, ahol Tölgyesnél harcolt, de 1916 október 16-án ismét megsebesült. 1917-ben ment ismét a román, majd az olasz hadszíntérre és harcolt a front összeomlásáig. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₁, O₂, K. cs. k., Seb. é., H. e. é. Felesége Molnár Erzsébet.

Zsigmond József asztalosmester, géppuskás őrzető, Öreglak. *1897, Öreglak. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment kiképzése után 1915 december 22-én az orosz hadszíntérre. Résztvett ezredünk összes ütközeteiben egyhuzamban 1916 december hó 29-ig, mikor megsebesült. Felépülése után 1917 júniusában ment a román hadszíntérre 105-ös ezredünkhöz, majd ezredével az olasz harctérre,

ahol a front összeomlásáig harcolt és 1918 decemberében leszerelt. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Kitüntetései: O₂, Br. vit. é., K. cs. k., Seb. é. Felesége Kövesdi Julianna, gyermekei József és Sarolta.

Zsobrák János (boros) gazdálkodó, Patca. *1886, Patca. Ezredünkhöz 1915 február 15-én vonult be és ment kiképzése után az orosz hadszíntérre. Harcolt Krupiecnél, majd Sopanownál, de innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva géppuskástanfolyamra vezényelték, de 1916 júliusában mint gazdálkodót közérdekből felmentették. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnék. Felesége Jónás Erzsébet, gyermekei Erzsébet, Mária, Katalin és János.

Zsobrák József D. (boros) gazdálkodó, Patca. *1887, Patca. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után áthelyezték a m. kir. esendőrség zombori szárnyához. 1915 júliusában Őrszállásról mint cseplőgéptulajdonost szabadságolták. 1915 november 30-án vonult be Reichenbergbe és ment 1916 február 19-én mint géppuskás az orosz hadszíntérre Lopusznóhoz. Harcolt ezredünk összes ütközeteiben 1917 aug. 5-ig, mikor mint gazdálkodót felmentették. Kitüntetései: Br. vit. é., K. cs. k. Felesége Kulcsár Katalin, gyermekei József, Erzsébet és Dávid.

Zsoldos Albert Béla gazdálkodó, tizedes, Magyaratád. *1876, Büssü. Ténylegesen 1897-1900-ban szolgált ezredünkben és 1914 szeptember 1-én vonult be háborús szolgálatra. Az olasz hadszíntérre ment. 1915 július 18-án a Doberdón megsebesült. Felgyógyulása után újból az olasz frontra került a Mte Sabotinóra. Itt újból megsebesült. Felgyógyulva az orosz frontra vezényelték, ahol fogságba esett. Szökve tért haza 1918 májusában. Szolgált a nemzeti hadseregben is. Tulajdonosa a K. cs. k.-nek. Felesége Bertalan Teréz, fia Károly.